

دهزگای چاپ و بلاوکردنهوهی

زنجیره‌ی روشنیبیری

*

خاوه‌نی ئیمتیا: شهوکه‌ت شیخ یه‌زدین

سه‌رنووسه‌ر: به‌دران نه‌همه‌د هه‌بی‌ب

***

ناوونیشان:

دهزگای چاپ و بلاوکردنهوهی ئاراس، گه‌ره‌کی خانزاد، هه‌ولیتیر

دیوانی نه‌ده‌ب

عه‌بدو‌ل‌لا به‌گی می‌صباح دیوان

ديوانى ئەدەب

عەبدوللا بەگى مىصباح ديوان

كۆكردنەۋە، بەراۋرد، ساغكردنەۋە و فەرھەنگ:

مەمەد ھەمەباقى

كتىپ: ديوانى ئەدەب - عەبدوللا بەگى مىصباح ديوان
كۆكردنەۋە، بەراۋرد، ساغكردنەۋە و فەرھەنگ: مەمەد ھەمەباقى
بلاۋكراۋەى ئاراس - ژمارە: ۳۷۹
دەرھىنانى ھونەرى ناۋەۋە و بەرگ: ئاراس ئەكرەم
پىت لىدان: تىسكە ئەھمەد ھەمىد
سەرپەشتىيى چاپ: ئاۋرەھمانى حاجى مەھمۇد
چاپى يەكەم، ھەۋلىر - ۲۰۰۵
لە كىتەپخانەى گىشتىيى لە ھەۋلىر ژمارە (۳۶۳) ى سالى ۲۰۰۵ ى دراۋەتى

سوپاس و پېژانين

نهمجارهش وډك زورينه كتيبه كاني پيشووترم، ماموستايان و هاورپيان و دلسوزانيكي زور، به شيوهي جيا جيا، بونه پينويت و پشتيوان و هاوكارم، تا نهم كتيبه بهم شيويه ناماده ببي. بويه دهبي ريز و سوپاس و پيژانيني خوميان پيشكهش بكم و ثاوات بخوازم ههميشه وينهيان زور بي. نهم ماموستا به ريزانهش:

نهمدهد ههردي

محمدهد عهلي قهردهاخي

نوري فارس حهمه خان

ناسري وهحيدي (چيرؤكنوس - بؤكان)

ناسؤ «محمدهد سهعيد نه جاري» (شاعير - بؤكان)

يونس پرهزايي (شاعير - بؤكان)

يونس نهمين پوور (نوسهر - گوندي پرهيم خاني بؤكان)

جه عفهري كياني (مههاباد)

عهبدو الخالقي يه عقووبي (پرخنه گر - بؤكان)

پرشيد كرمانج (نوسهر - بؤكان)

قادري عهبدي (سهقز)

شاپوور حهسه نهمژاد (سهقز)

پهسوول ئاغاي ئيلخاني زاده (ساري - مازندهران)

مهنسوور شههلايي (سهقز)

نهمه كاني عهبدو لالا بهگي ميصباح ديواني شاعير (بؤكان و گونده كاني دهروبهري)

خاتوو تريسكه نهمدهد، له دهسگاي چاپ و بلاوكردهوي «ئاراس» كه زور به دلسوزييه وه له گهل تايپكردني نهم كتيبه دا، ماندوو بووه.

ئاراس نهمكره له دهسگاي چاپ و بلاوكردهوي ئاراس كه به سهليقه يه كي جوان نهم ديوانه ي بهم رازاوه ييه دهرهينا.

نهمجييه نهمدهد هاورپ و هاوسهر، كه ههله گيري نهم كتيبه ي له نهمستو گرت.

راسان محهمدهد حهمه باقي، جگه رگوشم كه له ناماده كردني فرههنگي نهم كتيبه دا يارمهتي دام.

پيشكهش به هاورپيانم له شاري بؤكان، كاكه:

ناسؤ «محمدهد سهعيد نه جاري» ناسر وهحيدي

يونس پرهزايي

بؤماندوو بوونه بي سنووره كانيان له پيناوي جوانتر نيشانداني

عهبدو لالا بهگي ميصباح ديوان «نهمدهد» دا.

عبداللّاه به‌گی می‌صباح دیوان

قوتابخانه شیعییه‌که‌ی نالی و هاو‌پیکانی، که له ناوه‌پاستی نیوه‌ی یه‌که‌می سه‌ده‌ی نۆزده، له کوردستانی خواروودا چاوی هه‌له‌یتنا، له ناو زهمینه و که‌ش و هه‌وایه‌کی سیاسی پر له ده‌ستپه‌ردانی دوو ده‌له‌ته زله‌په‌که‌ی ئه‌و سه‌رده‌مه: قاجاری و عوسمانی، له کاروباری ناو‌خۆی میرنشینی بابان و ئاژاوه و دووبه‌ره‌کی و شه‌ری براکوژی نانه‌وه له نیتوان سه‌ران و ئه‌ندامانی بنه‌ماله‌ی بابان و شه‌ری میرنشینی بابانیش له‌گه‌ل هه‌ردوو میرنشینی ئه‌رده‌لان و سو‌ران له لایه‌ک و له لایه‌کی تریشه‌وه ململانی‌ی گه‌رم و سامناک و به‌ربلاوی ته‌ریقه‌تی «قادی» و «نه‌قشبه‌ندی»، که هه‌ردوو زانای ناودار شیخ ماریفی نۆدی و مه‌ولانا خالید رابه‌رایه‌تیان ده‌کرد، هه‌موویان پیکه‌وه و جیا‌جیا، به‌شیوه‌یه‌ک له شیوه‌کان: ئاشکرا و نه‌پنی، په‌مزی و ته‌ماوی، وایان کرد په‌نگدانه‌وه و جی په‌نجه‌ی خۆیان له هه‌وینکردن و فرچک گرتنی شیعی ئه‌و سه‌رده‌مه‌دا جی به‌پیلن؛ که سه‌ره‌نجام ده‌توانی‌ بوتری: سه‌ره‌پای ئه‌وه‌ش که شیعی نالی و هاو‌پیکانی، به‌ر له هه‌موو شتی‌ک، لایه‌نه ستاتیکی و جوانییه‌کانی شیعیان له سه‌روو شته‌کانی تره‌وه له‌به‌رچا و گرتوه؛ به‌لام دیسانیش خۆیندنه‌وه‌یه‌کی سه‌ره‌به‌ری ئه‌و قوتابخانه شیعییه، خۆیندنه‌وه‌یه‌کی فره لایه‌نه و وردی کۆمه‌لگه‌ی ئه‌و سه‌رده‌مه‌ی کورده‌واری به‌گشتی و کوردستانی خوارووه به‌تایبه‌تی.

ئهم قوتابخانه شیعییه، ئه‌گه‌رچی له ماوه‌یه‌کی زۆر کورتی می‌ژوویدا، سنووری قه‌له‌مه‌یه‌ی بابانی بری و به‌هه‌ر چوار ده‌وری خۆیدا ته‌نیه‌وه و ته‌نگی به‌سنوور و مه‌له‌نده‌کانی شیعی دیالیکتی «گۆران» یش هه‌له‌چنی و له نیوه‌ی دووه‌می سه‌ده‌ی نۆزده‌دا گه‌یشه کوردستانی ئێران و به‌خیرایی به‌ناوچه‌کانی موکریان و ئه‌رده‌لاندا بلا‌بووه‌وه؛ به‌لام ئه‌وه‌ی جیی سه‌رنج و لی‌پامان و لی‌کۆلینه‌وه‌یه، ئه‌وه‌یه که ئهم شیعه له کاتی په‌رینه‌وه‌یدا بۆ کوردستانی ئێران، هه‌ر ته‌نیا شیوه زمانه‌که‌ی، لای شاعیرانی وه‌ک: سالمی

سهنه، حه‌ریق، وه‌فایی، می‌سباح دیوان، مه‌جدی و... بووه سه‌رمه‌شق، نه‌ک ناوه‌پۆکی گرژ و که‌ش و هه‌وا‌ی تووره و نا‌ره‌زایی مرۆقی سه‌ته‌مدیده‌ی کورد؛ له کاتی‌که‌دا که سیما گشتییه‌کانی قوتابخانه شیعییه‌که‌ی نالی و هاو‌پیکانی، له‌م قوتاغه‌دا (نیوه‌ی دووه‌می سه‌ده‌ی نۆزده) له روانگه‌ی ناوه‌پۆکی شیعی: مه‌حوی، حاجی قادری کۆبی و شیخ په‌زای تاله‌بانییه‌وه، تووره‌تر و یاخیرتر و شو‌پشگێرانه‌تر هه‌له‌که‌شا.

ئهم سه‌رنج و له‌نگه‌رگرتنه‌ش له‌سه‌ر ناوه‌پۆکی شیعی ئه‌و قوتاغه‌ی کوردستانی ئێران، خۆیندنه‌وه و لی‌کۆلینه‌وه‌ی بابه‌تی‌بانه و تایبه‌تی و تی‌روته‌سه‌لی ده‌ویتی له‌سه‌ر تایبه‌تمه‌ندیتی هه‌لومه‌رجی سیاسی و کۆمه‌له‌یه‌تی ئه‌و به‌شه‌ی کوردستان و زه‌بری می‌ژینه‌ی شیعی فارسی، له‌سه‌ر ده‌روونی مرۆقی کورد و له‌سه‌ر شیعی کوردستانی ئێران؛ نه‌ک ئهم به‌سه‌رکردنه‌وه خیرایه.

له‌م به‌سه‌رکردنه‌وه خیرایه‌دا ده‌لێن: ئه‌گه‌ر شاعیرانی وه‌ک سالمی سهنه، وه‌فایی، حه‌ریق و... هه‌ریه‌که‌یان به‌شیوه‌یه‌ک، نوینه‌ری قوتابخانه شیعییه‌که‌ی نالی و هاو‌پیکانی بن و پێناسه‌ی ناو‌کۆبی هه‌موویان بریتی بێت له بۆنیه‌رامه و تو‌پژاالی لاسایی‌کردنه‌وه‌ی ئه‌زمونی شیعی عیرفانی ته‌مه‌ن درێژی ئێرانی؛ ئه‌وا ئه‌زمونی شیعی «ئه‌ده‌ب»، ئه‌زمونیکی جیا‌واز و تایبه‌ت و له هه‌موویانیش سه‌ربه‌خۆ‌تره.

له‌م ئه‌زمونه شیعییه‌ی «ئه‌ده‌ب»‌دا، سه‌ره‌پای ئه‌وه‌ش که ئهم شاعیره له چا و تی‌کرای شاعیرانی هاوسه‌رده‌می خۆیدا، نزیک‌ترین نوینه‌ری شیعی نالییه و جی‌په‌نجه و بۆنیه‌رامه‌ی لاسایی‌کردنه‌وه‌ی شیعی نالی، له چه‌ند غه‌زل و پێنج خسته‌کی و تاک به‌یتدا، به‌قوتاغی سه‌ره‌تای ئه‌زمونه‌که‌یه‌وه دیاره و له رسته دارشتن و وینه‌سازی شیعی‌شدا زۆر له **سالم** نزیکه؛ به‌لام له هه‌مان کاتدا تا به‌ره و قوول‌ترچوونی ئه‌زمونه‌که چووه، به‌ره و خۆ ده‌رباز‌کردن و ته‌قه‌للای خۆ پیکه‌وه‌نان و سازکردنی که‌ش و هه‌وا‌ی تایبه‌تمه‌ندیتی خۆی و خۆ جیا‌کردنه‌وه له نالی و له هاو‌پیکانی خۆشی چووه.

له‌م بواره‌دا به‌و هۆیه‌وه که عبداللّاه به‌گ «ئه‌ده‌ب» له چا و شاعیرانی هاوسه‌رده‌می خۆی (کوردستانی ئێران)‌دا، تایبه‌تمه‌ندترین و پر به‌ره‌مه‌ترینیانه، بۆیه به‌ناسانی ده‌توانی‌ له‌م ئه‌زمونی خۆ جیا‌کردنه‌وه‌یه‌دا، ئهم لایه‌نه له گه‌شه‌کردنی قوتاغی شیعی «ئه‌ده‌ب»‌دا هه‌ست پێ بکری؛ که تا ته‌مه‌نی ئه‌زمون و به‌خشینه شیعییه‌که‌ی درێژتر و قوول‌تر ده‌بێته‌وه، سیما و تایبه‌تمه‌ندیتی عبداللّاه به‌گیش دره‌وشاوه‌تر ده‌رده‌که‌ی؛ به‌تایبه‌تیش له

ساکارنواندن و سفت و سۆل و زولال دهرخستنی بروسکه ئاسای مه بهسته کانیدا، که له دهرفه تی رستهی زۆر کورتدا، وینه و مانای رهنگین و بهربلاو، ده سازینتی و له به کارهیتانی واژه و دهسته واژه شدا، له شپوه ئاخوتنی ئاسایی و پۆژانهی ناوچه کهی خۆی نزیک و نزیکتر ده بیته وه، به جۆرێک ئه گهر لهم به سه رکردنه وه یه دا ئه وه مان له یاد بیت، که بهر له قۆناعی ته نینه وهی قوتابخانه شیعریه کهی نالی و هاوڕێکانی، بۆ ناوچهی موکریان، له سه دان سال پشتره وه، تاقانه ژانری ئه ده بیی کوردی ناوچه که، «بهیت» بووی؛ ئه و ئه وه ش دیته یادمان که زه بری زایه له و شیننه وهی ره گه زه کانی «بهیت» له نهستی عه بدوللا به گدا بهرده وام زرنگابیته وه، به تایبه تی له و کلاورۆژنه یه وه که خودی عه بدوللا به گ و بنه ماله ئاکار ئۆرستۆکراتی و فیو داله که یان، له دێرزه مانه وه له و ده سترۆیشته وانه بوون، که هه میشه «بهیت بیت» ی دهنگخۆش له دیوه خانه کانیان نه پراوه.

لهم دهرفه ته دا ئه گهر هه ندی له نیشانه دیاره کانی ژانری «بهیت» به یاد به یینینه وه، ده توانین رایه ل و سه ره داوی هاو به ش له نیوان «بهیت» و کهش و هه وای شیعی عه بدوللا به گدا به دی بکه یین...

له نیشانه سه ره تای و دیاره کانی «بهیت»:

- ۱- رستهی کورتی بروسکه ئاسا، که بریتیه له دهرپینی واتای زۆر، به وشه ی که م.
- ۲- رازاندنه وهی کۆپله و بهندی بهیته کان، به ناواخن کردنی وینه ی ساکار و ره سه نی ژبانی کورده واری.
- ۳- سه ره رای تراژیدی بوونی سه رومری بهیته کان، به لام له هه مان کاتیشدا سیخناخن به گیانی شاد و ئاههنگاویی و دیمه نی رهنگین و خه ون و خۆزگه ی بهرده وام.
- ۴- له مانه ش له بهرچاوتر: وینه ی «ئافره ت» ه.

ئافره ت له «بهیت» دا، وینه یه کی زال و ئاشکرای هیه، که سه ره له بهری بۆشایی به کانی کۆپله و بهنده کانی «بهیت» پر ده کاته وه...

ئاماده بوونی هه میشه ی ئافره ت له بهیتدا، ئاماده بوونی ئافره تانه یه، به هه موو تایبه ته ندیتی ئافره تانه ی خۆیه وه به گشتی و وهک ره گه زیکی مینیه بۆ رازاندنه وهی ژبان و بۆ پاراو کردنی هه ز و تامه زرویی پیاو به تایبه تی... که لهم وینه ئاشکرایه ی ئافره ت له بهیتدا، سیمای دهره وهی ئافره ت له بهرچا و ده گیر، هه ر له رازاندنه وهی جلویه رگ و خشل و جوانیه کانی به وه، تا پیتاسه کردنی بی په رده ی ئه ندام و له شولاری.

به واته یه کی تر: ئه وه ندی له بهیتدا ئافره ت وهک جهسته به دی ده کری؛ ئه وه ندی وهک رۆح به سه ر نا کریته وه... جهسته ی ئافره ت له بهیتدا، جگه له وهی ئاماده بوونیکی هه میشه و بی هه دادانی هیه، هاوکات ئاماده بوونیکی نزیکیشی له پیاو وه هیه، که له بهیت و «گۆرانی» یشدا له ناوچه ی موکریان (به ناوچه کانی فه یزوللا به گیشه وه) به پیتچه وانه ی زۆریه ی ناوچه کانی تری کوردستانه وه، تیکستی بهیت، که متر واژه گه لی وهک: ئاخ و ئۆف و هه سه رته ی لیک دا بران و دووری بۆ ئافره ت تیدا هیه؛ به لکو ئافره ت سه ره رای ناز و عیشه و دهسته مۆ نه بوونیشی بۆ پیاو، به لام له نزیک پیاو و به بهرچاوی پیاو وه خۆ ده نویتی و ئاره زو وه کانی پیاو ده ورۆژین...

ئهم نیشانه ی بهیت، به هه مو یان پیکه وه، تایبه ته ندی و سه ره خۆیه یه کی ئه وه ندی بهرچاویان به «بهیت» به خشیوه، که ده توانی بوتری: ژانری بهیت؛ نهک هه ر به ته نیا جیاوازی و مه ودا یه کی زۆری له گه ل ژانره کانی تری ئه ده بی ئیرانی هیه، که تیکراییان نو قمی عیرفانیکی دیرینه و هه مو یان ئافره ت وهک «رۆح» و وهک به شیک له جوانیه کانی خودا سه یر ده که ن؛ به لکو «بهیت» جیاوازی له گه ل ژانر و باب ته کانی تری ئه ده بی فۆلکلۆری ناوچه کانی تری کوردستان و ئه ده بی نو سه رای کوردی- یشدا هیه.

لهم پیتو دانه وه؛ کاتێ ده زانین جی په نجه و زه بری ئهم ره گه زانه ی بهیت، له شیعی «ئه ده ب» دا شه پۆل ده ده نه وه، یان به واته یه کی تر: کاتێ ده زانین شیعی «ئه ده ب» تیکه له یه کی فره هه وین و فره ده سه چیه ی ئهم ره گه زانه یه، ئه و سا ده زانین که شیعی «ئه ده ب» جیاوازی به کی بهرچاوی له گه ل شیعی شاعیرانی کوردی هاو سه رده مه که شیدا هیه... که هه ر ئهم جیاوازی به ش پیتاسه یه کی تایبه ت و سه ره خۆی به شیعی «ئه ده ب» به خشیوه.

جیاوازی و تایبه ته ندی شیعی «ئه ده ب» له گه ل شیعی سه رومری شاعیرانی کورد به گشتی و له گه ل شاعیرانی هاو رۆژگار و هاو ناوچه ی خۆشیدا به تایبه تی، جیکه ی سه رنج و لیرامانه؛ چونکه له هه مو سه رده مه کدا شاعیرانی هاو رۆژگار و هاو ناوچه ی به کتر، له هه ر جیکه یه کی ئهم سه رزه مینه دا بووبن، که م و زۆرێک نزیکایه تی یان له ویکچوونی وینه ی شیعی و واژه و دهسته واژه و کهش و هه وای شیعی ریدا هه بووه... بۆ وینه ده لێین: نالی و سالم و کوردی، ئه وه ندی که ره سه ی شیعی ریان له یه کتر چووه، که تا ئیستاش مشتومر له سه ر هه ندی شیعی ریان هه ن، که ئاخۆ شیعی کامیان!... له کاتیکدا ئهم سی

شاعیره، به هۆی هه لومه رجی سیاسی سهرده مه که یانه وه، چهند جار یکیش ئه وهنده له یه کتر هه لبراون، که سهدان و هه زاران کیلومه تر له یه کتر دوور که وتوونه ته وه... یان شاعیرانی وهک: مه حوی، حاجی قادری کۆبی و شیخ رهزای تاله بانی؛ ئه مانیش له گه ل ئه وه دا که به جوگرافیاش له یه که وه دوور بوون، که چی پردی نیوانی هه رسیکیان بریتیه له کهش و هه وای تووریهی و یاخیبوون و شورشگێڕتی و... هه ر ئه مانیش که هاوڕۆژگاری «ئه ده ب» ن، به لام چ نزیکایه تیی و کهش و هه وایه کی ویکچوو یان له گه ل شیعی «ئه ده ب» دا نییه... که ئه م ویکچوونه شیعییه، تا دوا یین دهسته ی شاعیرانی ئه م قوتابخانه شیعییه: ئه حمده حمده ی ساحیبقران، ئه حمده موختار جاف، عه لی باپیر (که مالی)، بیخود و... هتد، به شیوه یه کی گشتی هه روا ماوه ته وه.

له پال ئه م سه رنجانه دا، ئه گه ر ئه و بیرو را سه لیتمرا وه شمان له سه ر شیوه دیالیکتی قوتابخانه شیعییه که ی نالی له یاد بیت؛ که هه موو شاعیرانی ناو باز نه ی ئه م قوتابخانه شیعییه، دیالیکتی «بابان» یان به و شیوه یه کردیته سه رمه شق، که نالی رهنگی بو رشتوون (به شاعیرانی کوردستانی ئیرانیه وه: وهفایی، سالمی سنه، حه ربق، مه جدی و ئه ده ب). به لام دیسان له گه ل ئه وه دا که «ئه ده ب» یش وهک: وهفایی، مه جدی، سالمی سنه و... له و پێشه نگ و سه رباشقانه بوون، که بو یه که مین جار شیوه زمانی ئه ده بی یه کگرتوی «بابان» یان کردۆته سه رمه شق و به شیوه ی نووسین له ناو خوێنده واران ی ناوچه کانی موکریان و ئه رده لاندان بلاویان کردۆته وه و به رویان پێدا وه؛ که چی له هه مان کاتدا، له شیعی «ئه ده ب» دا هه ست به جۆریک له پرکیشیی و چاوقایی ده که یین، که له تهک سه رمه شق کردنی دیالیکتی باباندا، شیوه ئاخاوتنی رۆژانه و ساده و ساکاری ناوچه ی موکریانیشی پێ موتوریه و ئاوێته کردوه؛ له کاتیکدا ئه م ته قه ل لایه ی «ئه ده ب»، لای شاعیرانی وهک شیخ رهزای تاله بانی (که رکوک)، حاجی قادری کۆبی (کزیه)، تاهیر به گی جاف (بناری هه ورامان)، سالمی سنه (ئه رده لان) و... نه کرا وه؛ که شیوه ئاخاوتنی ناوچه ی هه ریه کیکیان، له گه ل شیوه ئاخاوتنی ئه و کاته ی ناوچه ی باباندا (به ئیستاشه وه) جیاوازی زۆریان هه بو وه... ته نانه ت ئه م ته قه ل لایه ی لای شاعیریکی وهک «وهفایی» ش- که هاو شیوه زار و هاوشاریی «ئه ده ب» ه؛ به و ئه ندازه بهرچا وه نه کرا وه.

نیشانه یه کی تری بهرچاوی شیعی ئه ده ب، به شیوه یه کی گشتی، بایه خدان و گرنگیدانی تی به «غه زه ل»، که دیارده یه کی زه ق و سه رومری دیوانی «ئه ده ب» ه و جگه له

چهند پێنج خسته کییه ک، ئیتر دیوانه که ی هه ر غه زه ل و که متر لای له قه سیده ی درێژ کردۆته وه؛ که نوێنه رانی رێبازی نالی و سالم و هاو رێکانیان، ئه م ئه زمونه یان هه یه، به لام ئه م تاقیکردنه وه یه لای «ئه ده ب» نییه؛ به لکو «غه زه ل» لایه نی هه ره دیار و زالی دیوانی شیعی «ئه ده ب» ه و دیسانیش وهک هه موو تاییه ته ندیه کانی تری هونه ری ئه م شاعیره، له زۆریه ی غه زه له کانی دا شیوازی (یه کی تی بایه ت) به دی ده که یین؛ که ئه م دیارده یه له غه زه لی کوردیدا به مجۆره په یره و نه کرا وه، به لکو زه قترین سیما گشتیه کانی غه زه لی کوردی، سه ریه خۆیی به خشینه به تاکه به یت و ئه م کاره ش واکه وتۆته وه، که هه ر تاکه به یتیک، له گه ل به یتی پێش خۆی و دوا ی خۆیدا، ئه وهنده سه رو پێوه ندی (یه کی تی بایه ت) یان به سه ریه که وه نه بیت... که چی لای «ئه ده ب»، زۆریه ی به یته کان، پێوه ندی و رایه لی هاو به شییان له گه ل یه کتر دا هه یه. ئه مه ش گه وه هری ئه و گۆرانا کارییه یه، که «ئه ده ب» به سه ر غه زه لی کوردیدا هێنا وه.

له دوو توپی ئه م غه زه له پر له بۆنومه رامه و کهش و هه وایا وازه وه، که له هه موو یاندا هه ر ده نگ و ره نگ و مۆرکی تاییه تی «ئه ده ب» هه ست پێ ده که یین، روخسار و دیه نی شو ئا فره تیکی ناز نه ین ده یین، که وهک گۆل ئه ستیره یه کی دره وشا وه، له هه ناوی هه موو کۆپله و به یت و ته نانه ت له په نجه ره ی هه موو وشه یه که وه، سه ره تا تکی و چاوپرکییه کی نو قمی ناز و هه لوه دا کردن له گه ل «ئه ده ب» دا ده کات و له گه ل هه موو دره وشانه وه و ده رکه و تنیکیشدا، وینه یه کی تری روخسار و له شولا ری جوان و دلبر و ینی ده نوینی و به جۆریک خۆی نیشانی «ئه ده ب» ددا؛ وهک ئه وه ی بو دیدار و ژوان بانگی بکات... که چی که شاعیر ده یه وی بگاته نزیک و لیبی تی بگات، ئه م ئا فره ته- گۆل ئه ستیره، له غه زه لیکه وه بو غه زه لیککی تر بال ده گری و په ژاره یه کی جوان و بی سنوور و بی پرا نه وه، بو «ئه ده ب» ده خولقی تی... که ئه م په ژاره یه له م غه زه لانه دا، ده بیته شه یدا بوونی کی بی په روا، بو جوانی و بو دیدار و بو به لێن و بو ژوانیکی ترا ویلکه یی و ئه مانه ش ئارام و ئوقره و حه سانه وه و هۆش و خه و، له گیان و له چا وه هه میشه بیداره کانی «ئه ده ب» ده فرێن.

به واته یه کی تر: ئه م غه زه لانه، نه ینییه شارا وه کانی دلدار یکی موکریان، که له کاتی عه شقی نییدا، بی په روا ده رسکین و ده درکین... خو ئه گه ر هه ر عاشقیکی تری گومناوی هه مان ناوچه و له پێش «ئه ده ب» دا، ئه م نه ینی یانه ی له ده لاقی «به یت» وه درکاندی؛ ئه و «ئه ده ب» ئه م نه ینییه درکا وانه ی له په نجه ره ی شیعی عه رو و زنا می زدا نه خشاندن؛ که پێش

«ئەدەب» و دوای ئەویش، کەسیکی تر، ئەم دلبەرە تایبەتە بەم شیاوێزە تایبەت و جیاواز و هونەرکارییە نەرازانداوتەوه...

ئەم دلبەرە تایبەت و رازاوەیی ئەم هەموو پەژارە و دلەراوەکە جوانە لەم غەزەلانە «ئەدەب» دا، بۆ ئەدەبی کوردی جێھێشتوون، ئافەرەتێک نییە کە «ئەدەب» لە خەیاڵی شاعیرانە خۆیدا رازاندیبێتەوه؛ بەلکو ئافەرەتێکی ئاسایی «نوسرەت خانم» ی^(۱) ناوچەکە خۆبەختی، کە هەروەک تایبەتەندی بەشیر «ئەدەب» بەخشیووە، هەر بەوچۆرە هەلسوکەوت و ئاکاری تایبەتیشی بەژیانی رۆژانە و سروشتی دلدارانە «ئەدەب» ی ئاکار ئەرستوکراتیانە و فێودالانە بەخشیووە... بۆیە «ئەدەب» ئاکار و هەلسوکەوتی تایبەتی و جیاوازی لەگەڵ ئەم دلبەرەیدا نواندووە؛ کە وەک خەلکی ناوچەکەیان دەگێڕنەوه: کاتێ نوسرەت خانم، لە گوندەکە خۆیانەوه، واتە: لە ئاوازی «کانی مەمیلە» دوه بەرە «ئەرمەنی بلاغ» ی گوندەکە «ئەدەب» بەبووکی بۆ «ئەدەب» گۆتێراوەتەوه، ئەدەب بەدرێژی رێگە نێوان کانی مەمیلە و ئەرمەنی بلاغ، قوماشی قەیفە (مەخمەل) ی لە بەرپێ و لە سەرەپێ نوسرەت خاندا راخستووە و دوای هەموو هەنگاو هەلەتێنانیکی، کچان و ئافەرەتانی هەردوو گوندەکە، پەلە ی برین و بەرکەوتنی بەشی خۆیان لەو قوماشە قەیفە کردووە، تا کۆنجمە ی لێ دروست بکەن...

یا دەلێن: هەر لە گەرمە ی ئەم ئەوینە «ئەدەب» دا بۆ نوسرەت خانم، کە بەهرە «ئەدەب»

(۱) نوسرەت خانم، کچی مۆظەفەر سۆلتانی ئەمیرتومانی کۆری زەفەرولەوله، کۆری فەرۆخ خانی برا گەورە عەزیز خانی سەرداری بۆکان بوو... شایانی باسە، عیزەتوللا خانی باوکی نوسرەت خانم، مۆسیقاژەن و دەنگخۆش و خەتخۆش بوو... هێشتا «ئەدەب» لە ژیاندا بوو، کە نوسرەت خانم لە رۆژگاری نەخۆش کەوتنی «ئەدەب» دا، تەلەقی لێ وەرگرتووە و لە پێشدا شووی بە «ئەمیرتومان» ی فەرمانرەوای سابلاخ کردووە و دوایی مێردی بە (عەلی ئاغای-گەورک) کردووە و دواییش بە (سەیفەدین خان-ی سەقز) ... (*) هەرچەندە نیکیتین- کە هاوڕۆژگاری «ئەدەب» بوو و ناسیایی لەگەڵ «ئەدەب» دا پەیدا کردووە- دەلێن: نوسرەت خانم هەرگیز نەبۆتە ژنی «ئەدەب». (واتە: ماوێهەکی زۆر کەم هاوسەری «ئەدەب» بوو و بەلایەوه دانەنیشستووە) بنواری: نیکیتین، گۆر و کردستان- بررسی از نظر جامعه‌شناسی و تاریخی- ترجمه: محمد قاضی، انتشارات نیلوفر، چاپ اول، تابستان ۱۳۶۶ ش ۲۲۵.

(*) ئەو زانیاریانەم لە مامۆستا عەبدوللای کۆری حاجی سەلاح مەحمودی (۱۹۲۴ز) ی دانیشتوی شاری «بانە» وەرگرتووە، کە ئێستا مامۆستای خانەنشینە.

لە نیگارکێشانیشدا، لە بەهرە شیعری کەمتر نەبوو؛ دیوار و دەرگای ژوورە تایبەتەکە ی خۆی، بەوینە ی نوسرەت خانم رازاندۆتەوه و هەموو سەری سالتیکی تازە، کە دەکاتە: نەوڕۆژ؛ بۆ نەوڕۆژانە، رەنگی کراسی وینەکە ی نوسرەت خانم بەرەنگیکی جیاواز و تازە گۆڕبوو و وتووێهەتی:

سالتی تازەیه و دەبێ نوسرەت خانمیش کراسی تازە لەبەر بکات.

لە جێی خۆبەختی، لە باسی بەهرە جیاوازه‌کانی «ئەدەب» دا، جگە لە بەهرە نیگارکێشی، دەبێ باسی بەهرە خوشنوسی «ئەدەب» بکەین، کە خاوەنی خەتیکێ زۆر جوان و خوش بوو... هەروەها شارەزایییەکی زۆری لە زانستی مۆسیقا و ئامێرەکانی مۆسیقاشدا هەبوو، کە لە هەندێ شیعەرەکانی «ئەدەب» دا بەگشتی و لە دوا شیعری کوردی ئەم دیوانەدا بەتایبەتی، کە بەناوی «گۆرانی» یادداشت کردووە؛ بەلگە ی ئەو دەرەکەوێ، کە «ئەدەب» شارەزایی و ئارەزوویەکی زۆری لە مۆسیقا و ئاواز دانان و گۆرانییدا هەبوو و ئەم گۆرانییانە «ئەدەب»، تا ئێستاش لە ناوچە ی موکریاندا دەوترێتەوه. هەروەک پیران و بە سالانچوانی ناوچەکە دەگێڕنەوه: «ئەدەب» دەنگیشی زۆرخۆش بوو.

جگە لەم بەهرانەش، هەر لە ناو ئەو دەستنوسانە «ئەدەب» دا، کە دواتر «لە دەرەفەتی و تاریکی جیاواز و سەرەخۆ لەم پێشەکییە» باسیان دەکەین و دەستمان کەوتوون، دەستنوسیکی زۆری «ئەدەب» هەن و تیااندا چۆنیتی دەرمان گرتەوه و زانیاری «ئەدەب» لە بواری زانستی «پزیشک» دا دەرەخەن.

هەموو ئەم بەهرە جیاوازانەش پێکەوه، بەلگە ی خۆبەختی وارییەکی بالا و فرە لایەنە «ئەدەب» نیشانەدەن، کە بۆ ئەو رۆژگارە سەدەیه‌ک زیاتر لەمەوبەر کوردستان، دیاردەیه‌کی جیاواز و بەرچاو بوو و وەک رووناکبیریکی هەلکەوتە و ناسراو لە ناوچەکەدا درەوشاوتەوه؛ بۆیە کوردناسیکی ناواری وەک: فاسیلی نیکیتین (۱۸۸۱- ۱۹۶۴ز) کە لەو سەردەمەدا لە ناوچەکانی ئازەربایجان و ورمێ، خەریکی کۆکردنەوه ی هەوال و زانیاری بوو، بۆ لیکۆلێنەوه لەسەر کاروباری کوردۆلۆژی، چۆتە سابلاخ (مەهاباد) و تەقەللای دیدار و دیتنی «ئەدەب» ی داوه و وەک «نیکیتین» خۆی دەیگێڕێتەوه، لە شاری سابلاخ دیداری لەگەڵدا ئەنجامداوه.^(۱)

(۱) بنواری: نیکیتین- گۆر و کردستان- ص ۵۸۳ - ۵۸۴.

هه‌لبه‌ته «ئه‌دهب» خۆبشی، هه‌روه‌ک پله و پایه‌ی شاعیری و خۆبندوه‌اری خۆی ده‌ناسی؛ به‌هه‌مان شیوه‌ش مه‌ودا و جیاوازی نیتوان خۆی و کۆمه‌لگه‌که‌ی ده‌ناسی و له‌چهندان شیعردا، ده‌رده‌ دڵ له‌ ده‌ست نه‌وه‌ خۆبندوه‌وارانه‌ ده‌کات، که‌ بایه‌خی به‌هره‌ی ئه‌م، ده‌رک پێ ناکه‌ن و زۆر ئازایانه‌ و یاخیبووانه‌ش به‌گه‌ژ نه‌ربه‌ته‌ سه‌پاو و دواکه‌وتووکه‌کاندا ده‌چیته‌وه‌ و توانج و ته‌شه‌ری چاوقایمانه‌ش له‌ هۆکارانی نه‌وه‌ دواکه‌وتنه‌ ده‌دا و ده‌ستیشانیه‌ن ده‌کات، که‌ بریتین له‌ پیاوانی ئایینی!

من و ئه‌م دیوانه

١

سالی ١٩٨٩، نووسه‌ر و هونه‌رمه‌ندی شاری سه‌قز: مامۆستا موحسینی سدیقی (١٩٣٥-١٩٩٤)، که‌ گه‌نجینه‌یه‌کی ده‌گمه‌نی بواره‌کانی: فه‌ره‌ه‌نگ، مۆسیقا، گۆرانی و... له‌ ئه‌رشیفه‌ ده‌وله‌مه‌نده‌که‌یدا بوو، ئاگاداری کرد له‌وه‌ی له‌ ده‌میه‌که‌وه‌ دیوانیه‌کی ده‌ستخه‌تی «ئه‌ده‌ب»ی به‌لاوه‌یه‌ و پیتی خۆشه‌ به‌مه‌به‌ستی چاپکردنی، به‌لاوه‌می بڤ و لوتفی کرد دیوانی ناوبراوی لا دانام.

ئه‌م دیوانه‌ ده‌ستخه‌ته‌ بریتیه‌یه‌ له‌ (٧٤) لاپه‌ره‌ی قه‌واره‌ (٢١سم × ١٥سم) و له‌ هه‌ر لاپه‌ریه‌که‌شدا (١٥ تا ١٨) دێر شیعری به‌خه‌تیه‌کی زۆر خۆش و جوانی نه‌سته‌علیق تێدا نووسراوه‌ته‌وه‌.

به‌لام ئه‌و کاته‌ی مامۆستای ناوبراو ئه‌م دیوانه‌ ده‌ستخه‌ته‌ی به‌لاوه‌ دانام، سه‌رگه‌رمی ئاماده‌کردن و چاپی هه‌ردوو کتێبی: **مێژووی مۆسیقای کوردی و سه‌یید عه‌لی ئه‌سفهری کوردستانی** بووم و هه‌ردوو کیشیان جگه‌ له‌ پتووستی کاری نووسین، پتووستیه‌یان به‌کاری گه‌ران و دیتن و هه‌لسووڕانی مه‌یدانیی بوو... له‌به‌ر ئه‌وه‌ ده‌بوایه‌ نۆره‌ی ئاماده‌کردنی ئه‌م دیوانه‌، بۆ ده‌رفه‌تیه‌کی له‌بار و په‌خساوتر به‌یلمه‌وه‌؛ چونکه‌ له‌ یه‌که‌مین به‌راوردی سه‌رپیتی ده‌ستخه‌ته‌که‌ و نوسخه‌ چاپه‌کانی دیوانی «ئه‌ده‌ب»دا، سه‌رنج‌دا جیاوازییه‌کی یه‌کجار زۆر و شپه‌رزه‌ له‌ نیتوانیه‌ندا هه‌بوو... بۆیه‌ کاری هێنانه‌ سه‌ر رێنوس و به‌راوورد و ساغکردنه‌وه‌ی ئه‌م دیوانه‌م خسته‌ دواي ئه‌نجامدانی کاری ئه‌و چه‌ند کتێبه‌ی له‌و کاته‌دا له‌ بن ده‌ستدا بوون...

چه‌ند سالیکی خایاند و به‌رده‌وامیه‌ش سه‌رقالییم که‌می نه‌ده‌کرد؛ بۆیه‌ به‌چاکم زانی بۆ زه‌مینه‌ خۆشکردنی هێنانه‌ سه‌ر رێنوسی ئیستای ده‌ستخه‌ته‌که‌، داوا له‌ مامۆستا (حسین مه‌ولایی-سه‌قز) بکه‌م، تا له‌و بواره‌دا ته‌قه‌للایه‌کی له‌گه‌ڵدا بدات، ماوه‌ی نزیک سالیکی ده‌ستخه‌ته‌که‌ لای ناوبراو مایه‌وه‌ و دیار بوو ده‌رفه‌ته‌ی خۆبندنه‌وه‌ و هێنانه‌ سه‌ر رێنوسی ئیستای کوردی نه‌هاتبوو؛ به‌لام هه‌ندێ غه‌زله‌ی تا لاپه‌ره‌ (٣٠) به‌هه‌له‌ و نیوه‌ناچله‌ی (گوايه‌) هێنا بووه‌ سه‌ر رێنوسی ئیستای... ناچار لیم وه‌گرته‌وه‌ و دیسانه‌وه‌ چه‌ند سالیکی تریش لای خۆم دامنايه‌وه‌... تا جاریک له‌گه‌ڵ هاوڕێی چیرۆکنووسی بۆکانی:

لهو سهرویه ندهدا که دهستخه ته که ی دیوانی «ئهدهب» به لای کاک ئاسۆ-وه بوو، منیش و کاک ئاسۆ و هه ندی هاوړتی تریشمان بیستبوومان له «ئهرمه نی بلاغ» گونده که ی «ئهدهب» دا، مه لایه ک به ناوی (مه لا قادر- ۱۹۴۱ز) ی کوری میرزا سالح هیه و شیعر و نامه و نووسراویکی زوری «ئهدهب» ی به لاوهیه و کاک ئاسۆ-ش سهردانی کردووه و ته قه لای چنگخستنی شیعی «ئهدهب» ی له گه لدا داوه، به لام هیچی چنگ نه که وتووه.

باوکی ئهم مه لایه، واته: میرزا سالح (؟- ۱۹۷۸ز) ی کوری مه لا محهمه دئه مین کوری مه لا عه بدولپه حمانی کیانی، ههر به لاویتی له بهردهستی (ئهدهب) دا په رورده بووه و زوری خوش ویستووه برزایه کی خوشی لی مارده کردووه کاری نووسیاری له بهردهستی «ئهدهب» دا کردووه و زوربه ی شیعر و نامه ی تاییه تی و شوینه واری ئهدهبی و هونه ربی و کتیبخانه که ی «ئهدهب» ی به لاوه بووه و دوا ی مهرگی «ئهدهب» یش، ئهو شیعر و شوینه وار و بهرهمانه ی «ئهدهب» ی به شیویه کی زور جوان و به ئهمانه ته وه لای خو ی پاراستوون و نرخانی زانیوه. به لام مخابن دوا ی مهرگی «میرزا سالح»، ئهو شوینه واران که وتوونه ته لای هه ندی له ئندامانی نه خوینده واری بنه ماله که ی ئهم مه لا قادره نه خوینده واره، که نرخیان نازانی و له بهرامبه ر هه ندی دهستکه وتی زور که مدا، به م و به ویا ن دهفرۆشی و له ناویان دهبات!، که ههر جوړی له ناویردنه کانیان ئه وهنده دلته زینه، هیچ که لکیکیان بو ئهدهبی کوردی و ته نانه ت بو کرپاره که ش نامیتنی. چونکه (بو وینه) ئه گه ر شیعر، یان نامه یه کی «ئهدهب» بریتی بن له لاپه ریه ک زیاتر، ئه و ههر تاکه لاپه ریه کیان به یه کییک دهفرۆشی!، که ههر به م شیویه هاوړتمان کاک یونس ئهمین پوور- ی گوندی (په حیم خان) ی هاوړستی «ئهرمه نی بلاغ» توانیبووی هه ندی شیعر و تابلوی نیگارکیشیی و نامه گه لیکی «ئهدهب» له مه لا قادر وهریگری و به لوتفه وه بو منی بهیتنی و منیش چهند جارتیکی تر، له گه ل خو ی و هاوړتی شاعیر: کاکه یونس په زاییدا به ره ورو ی مه لا قادر بکاته وه و له چهند سهردانیکماندا بو لای مه لا قادر له ئهرمه نی بلاغ، هه ندی شیعی بلاو نه کراوه و دهیان نامه ی تاییه تی «ئهدهب» ی به چهندان شیوه، لی بسیتن، که دوا سهردانان و به نیازی زیاتر ناچارکردن و گوشار خستنه سهری و رازیکردنی، پوژی (۲۰۰۳/۶/۳۰) له گه ل به ریزان: هه ردوو فه رمانداری شاری سه قز: کاکه حسینی فیروزی و فه رمانداری شاری بۆکان: کاکه عه بدولپه حمانی ئه بازهری و کاکه یونس

کاکه ناسری وه حیدی دا پیشنیاری ئه وه م کرد، که بۆچی دیوانه دهستخه ته که ی «ئهدهب» نه سپیرمه هاوړی و شاعیری بۆکانی: کاکه سه عیدی نه جاری- ئاسۆ؟!، که توانا و سه لیقه یه کی جوان و شاره زایانه ی له خویندنه وه و تیگه یشتنی شیعی کلاسیکی و دهستخه ته که و هینانه سهر ریتنوسی کوردی ئیستادا هیه و له ههمان کاتیشدا ههر خو ی هاوناوچه ی «عه بدوللا به گ- ئهدهب» یشه!

ئهم پیشنیارهم عهرزی کاکه ئاسۆ کرد و به په رۆشه وه په سهندی کرد و دیوانه که م پیسپارد و بۆ ئه وهش بۆ کاره که زیاتر هانی بدهم، به لیتیم دایه که به دووقۆللی کاری له سهر ده که ی... ههر له گه ل دهستخه ته که دا، دیوانی چاپکراوی «ئهدهب» ی سالی ۱۹۳۹، که گوایه له لایهن «به شیر موشیر» وه ئاماده کراوه، له گه ل چه پکه شیعیکی تری «ئهدهب» دا، که دوکتور مارف خه زنه دار به چاپی گه یانده بوون. ئه وانه شم بۆ په یدا کردن و به کاکه ئاسۆم سپاردن.

ماوه ی چوار پینج سالیکیش دهستخه ته که لای کاک ئاسۆ مایه وه و من نه مپه رزایه سهر هاوکاری کردنی؛ تا دوا یی کاک ئاسۆ بۆی ده رکه وت که ده بی به ته نیا کاری له سهر بکات... ئه وسا قۆلی لی هه لمالی و به شه وقیتی زۆره وه کاری راسته قینه ی له سهر کرد و دوا ییش لوتفی کرد به رته نجامی کاره که ی بۆ من هینایه وه، تا سهرنجی بدهم و پیمیشی وت که ئه و ته نیا (۹۹) غه زه لی کوردی و غه زه لیکی فارسی له دهستخه ته که هه لپژاردووه... ئه مه ش دیاره بۆته سۆنگه ی ئه وه ی ده ربه ستی ئه نجامدانی کاری سهره کی، واته: ئاماده کردنی سهرجه می دیوانی «ئهدهب» نه بووی، بۆیه به نامه عه رزم کرد، که خۆزگه:

۱- به گیانی ئاماده کردنی دیوانی «ئهدهب» په نگی بۆ کاره که ی پرشتایه.

۲- سهرجه می شیعه رکانی «ئهدهب» ی له رووی دهستخه ته که و نوسخه چاپه کانه وه بنووسیبا به ته وه.

۳- به راووردی یه که یه که ی نوسخه چاپه کانی دیوانی «ئهدهب» ی بکر دایه.

به لام کاک ئاسۆ کاره که ی ههر به وهنده دوا یی پیهیتنا و ههر به و جوړه ش به چاپی گه یاند... ههرچه نده ده بی سهره ت به کاره که ی بلتیم: خویندنه وه ی بۆ دهستخه ته که و هینانه سهر ریتنوسی ئه و (۹۹) غه زه له، به به راوورد له چاو نوسخه چاپه کانی پیشترا، له هه موویان شیوتر و شاره زایانه تر بووه.

په زاییدا، چوینه سهردانی و نه مجارهش توانیمان هندی شاعر و نووسراوی تری وه که بابته پزیشکی «نهدب» ی لئ بستین. (۲) هر لم سهردانه شماندا بۆ «نهرمه نی بلاغ» پیشنیارم بۆ هردو فرمانداری نوبراو کرد، تا هیمه تی هه لبه ستنی گۆر و مه زاره که ی «نهدب» بکه (۳)، که له گوندی «باخچه» ی نزیک (نهرمه نی بلاغ) ه و کاک عه بدولر حمانی نه بازهری پیشنیاره که ی په سهند کرد و له نه ستوی فرمانداری بۆکانی نا و هر نه و ئیواره یه ش به هه مان پیشنیاره وه، به کۆمه ل چوینه سهر گۆره که ی «نهدب»، له گۆرستانی «مه رفه دان» ی گوندی «باخچه»، که به داخه وه نه و نه ده بی ناز و په رپوت بووه، خه ریکه شوینه واری دیار نامینی (۴).

(۲) - جگه له شاعر، دهیان نامه ی هه مه جۆری «نهدب»، ده سکه وتی نه م چهند سهردانه مان بووه بۆ لای مه لا قادر له «نهرمه نی بلاغ»، که نه و چه پکه نامه له داها توویه کی نزیکدا، بۆ دوو توتی کتیبکی تری وه که به لگه نامه، ده بنه که ره سه.

(۳) - زۆر پیشتر نه م پیشنیارم له گه ل کاکه ناسری وه حیدی و کاکه یونسی په زایی و هاو پتیانی ترا باس کردبوو، که هه موویان نه و شانازییه یان به نه رک سهرشانی خۆیان و نه نجومه نی نه ده بیی بۆکان ده زانی و خۆشیان ناماده ی نه نجامدانی بوون.

(۴) - به مزگینیه وه به خۆپنده واران و شاعر دۆستانی «نهدب» راده گه یه نم، که له دواین سهرداند بۆ شاری بۆکان «کۆتایی مانگی ۲۰۰۵/۴ تا ۲۰۰۵/۵/۲۰»، هاو پتیانم: کاکه ناسر وه حیدی «چیرۆکنوس»، کاکه یونسی په زایی «شاعیر»، کاکه محمه د سه عید نه جاری - ئاسۆ «شاعیر»، ئاگادارمیان کرد له وه ی: له سهر پیشنیاری دوو سال پیشترمان بۆ هه لبه ستن و نوێ نه کردنه وه ی گه لکۆی «نهدب» نه و هاو پتیانه هیمه تیان نواندوه و کیتل و لاوانه ی گۆریان له به ردی مه رمه ری به شیعری خودی «نهدب» هه لکۆلراو ناماده کردوه و سهردانه که میان به ده رفه ت زانی، تا له چهند رۆژی داها توودا ته داره کی هه لبه ستنی گه لکۆکه و په رده له سهر لاهردنی ساز بکه ن...

بۆ نه مه ش هر خۆیان و کاکه یونسی نه مین پور و هاو پتیانی تریان له چهند رۆژیکدا گۆره که یان به شیه وه کی زۆر جوان نوێ نه کردوه و عه سری رۆژی دوو شه مه: ۲۰۰۵/۵/۱۶ زاینی، به رابه ر به: ۱۳۸۴/۲/۲۶ هه تاوی، به ناماده بوونی ژماره یه کی زۆر له نووسهران و شاعر دۆستانی بۆکان و سه قز و مه هاباد و نه وه و خزه کانی خودی «نهدب» و خه لکی گوندی «باخچه» و به ریز فرمانداری شاری بۆکان «کاک ره حمانی نه بازهری»، که ژماره یان له سه دان که س زیاتر ده بوون، له نیوان وتار و شاعر خۆپنده وه یه کی به شکۆدا، په رده له سهر گه لکۆی تازه نوێ نه نکراوه ی شاعیری گه وهری موکریان «نهدب» لاهرا.

۳

دیوانیکی تری ده سته تی «نهدب»، که سالی (۱۳۱۶ هه تاوی - ۱۹۳۷ ز) له شاری «بان» به خه تی «نه نوهر پور؟» نووسراوه ته وه، بریتییه له (۷۲) لاپه ره ی قه واره (۱۲×۱۹ سم) و له هر لاپه ره یه کیشدا (۱۲ - ۱۳) دیری به خه تیکی یه کجار جوانی فارسی نه سته عیلق تیدا نووسراوه ته وه و لاپه ره ی یه که م و دوو مه ی نه م دیوانه، به شیه وه کی تاییه ت و زه خره فه ی نه و سهرده مه و به چهند په نگیکی جیا جیا و هونه ری «تذهیب کاری» نه خشینراوه و پازینراوه ته وه.

نه م دیوانه م لای به ریز: په سوول ئاغا (۱۳۰۹ هه تاوی - ۱۹۳۰ ز) ی کوری عه بدوللا ئاغا ی کوری مه حمود ئاغا ی کوری حاجی ئیلخانی زاده چنگه ست، که نوبراو زیدی «حه مامیان» ی ناوچه ی بۆکانه و ئیستا نزیکه ی (۴۰) سالتیکه به وۆی کاروباری فه رمانبه ریتی، له شاری «ساری» ی ناوه ندی پارێزگه ی «مازه نده ران» ی نه و په ری باکووری ئیران ده وۆی.

۴

ده سته تیکی تری دیوانی «نهدب» که به خه تی شاعیری کۆچکردوو: شیخ محمه د جهمیلی زبانه دینی (۱۹۲۵ - ۱۹۸۳ ز) ی کوری شیخ محمه د شه ریف کوری شاعیری ناسراوی کورد: شیخ محمه د سه لیم، ناسراو به (سالمی سنه) نووسرا بووه و به لوتفی هه ردو کوره هونه رمه نده کانی: کاک هادی و کاک مه هدی زبانه دینی له سنه وه بۆمیان ناردبوو.

نه م دیوانه ده سته ته له ته ک دیوانی ده سته تی شاعیرانی تر: ناری، کوردی، نه دیب و مه حوی دا نووسرا بووه، که به شی دیوانه که ی «نهدب» له م ده فته ره گه وریه دا (۴۹) لاپه ره ی قه واره (۲۲ سم × ۱۴ سم) ه و له هر لاپه ره یه کیشدا (۲۱ تا ۲۲) دیر شیعری به خه تیکی زۆر خۆش و جوان تیدا نووسراوه ته وه... سال و شوینی نووسینه وه ی دیوانه که دیاری نه کراوه، به لام به و هه یه وه که (شیخ محمه د جهمیل زبانه دینی) خۆی شاعیر بووه، به سه لیه یه کی شاعیرانه شه وه شیعره کانی بی هه له نووسینه ته وه و له چاو نوسخه چاپه کانی تری دیوانی «نهدب» دا، جیاوازی هه شیاران و زۆر وردی تیدا په چاو کراوه.

که شکۆلێکی شیعیریم له هاورێم (کاک فاروقی ناهید-سه‌قز)^(٥) وەرگرتبوو، که ئه‌ویش له پێشینیه‌ی بنه‌ماله‌ ره‌وشنبیره‌که‌یانه‌وه‌ بۆ جێماوو. ئه‌م که‌شکۆله‌ به‌و هۆیه‌وه‌ که‌ چه‌ند پشستیکی کردبوو، به‌هه‌مان ماناش چه‌ند نووسه‌ریکی بنه‌ماله‌که‌، بیره‌وه‌ری و شیعی زۆر و هه‌مه‌جۆریان تێدا یادداشت کردبوو، که‌ چه‌پکی شیعی «ئه‌ده‌ب»یشیان به‌رکه‌وتبوو... به‌و هۆیه‌شه‌وه‌ که‌ نووسیاره‌کانی ئه‌م که‌شکۆله‌، هه‌موویان خۆپنده‌وار و شاره‌زای شیعر بوون، بۆیه‌ تێکستی شیعره‌کان هه‌ندێ جیاوازییان له‌گه‌ڵ تێکستی نوسخه‌ چاپه‌کاندا هه‌بوو.

مامۆستا محەمەد عەلى قەهرەداخى لە گوڤارى نووسەرى كورد، ژمارە (١)ى خولى دووهم-سالى ١٩٧٩ز-دا (٤) غەزەلى «ئەدەب»ى بلأا كردۆتەوه، كه ههچيان له نوسخه چاپهكانى (تا ئهوكاته ١٩٧٩)ى ديوانى «ئەدەب»دا نهبوون.

«ئەبۇبەكر خوانچە سپەهرەدین» سالى ۱۳۶۸ھ تاوى-۱۹۸۹ز- غەزەلىكى كوردى و (۲) شىعرى فارسى (۶) «ئەدەب»ى بلاو كرديۆوه، كه له هيچ نوسخه چاپه كانى ديوانى «ئەدەب»دا نه بوون.

***

به‌مجوّره ئهم كه‌ره‌سه و بنه‌مايانه به‌گشتی، بوونه مایه‌ی هاندان و ده‌سته‌چیلە
 ئاماده‌کردنی سه‌رجه‌می دیوانی «ئه‌ده‌ب» و به‌تاییه‌تیش:

١- هه‌ر (٣) ده‌سته‌تی دیوانی «ئه‌ده‌ب»: ئه‌وه‌ی مامۆستا موحسینی سدیقی و، ئه‌وه‌ی

(۵) - بنه‌ماله‌ی (ناهید)‌ی سه‌قز، به‌شیتکن له بنه‌ماله و هۆزه ناودار و پرووناکبیر و به‌ریلاوه‌که‌ی «فه‌یزوللا به‌گی»، که نیشته‌جیتی ناوچه‌کانی نیتوان (سه‌قز-بوکان-مه‌هاباد)ن و له دیزمه‌مانه‌وه بزووته‌وه‌ی پرووناکبیری کوردستانی ئیتران قه‌رزارباری شاعیر و نیگارکێتش و مؤسیقاژهن و خه‌تخوش و دهن‌گخوشی به‌ناوبانگی ئەم بنه‌ماله به‌پرشت و فراوانه‌یه و هه‌یشتاش له‌و بو‌ارانه‌دا سه‌ریاشقه‌ی ناوچه‌کانی، خۆیانن.

(۶) - ابوبکر خوانچه سپهرالدین: زندگینامهء عارف ربّانی حضرت شیخ یوسف ملقب به شمس الدین برهانی- چاپ اول ۱۳۶۸ش- انتشارات صلاح الدین ایوبی- صص: ۱۷۹، ۳۶۲-۳۷۲.

شیخ محمّد جمیلی زبائے دینی، به گشتی و به تائیه تیش دیوانه دهسخته که ی لای جه نابی ره سوول ئیلخانی زاده، که له هه موو روویه که وه له وانیتتر ده ولّه مندرت و ریکو پیکتره، بکه مه دهسکه لا و بنه وان.^(۷)

۲- ناتواویی و شیرزهی نوسخه چاهه‌کانی دیوانی «**لهدهب**»-که هیچیان شایانی پله و پایه‌ی شاعیریته عه‌بدو^{للا} به‌گ نین-.

۳- کاره شایانه که ی کاک ئاسۆ-محهمهد سه عید نه جار ی، له ئاماده کردنی (۹۹) غه زله که ی «ئهدهب» دا.

۴- دستخستنی ژماره‌یه‌ک شیعی بلالو نه کراوه‌ی «نه‌دهب».

(۷) هەر له سهرهتای دهست به کاربوونمه وه له دیوانی «ئه دهب» دا، به لێینی چنگه خستنی ئهم دیوانه دهستخه ته له کاک (هه باس ئیلخانی زاده - بۆکان) ی برای ناوبراو و هه ندی دۆستی تره وه وهرگرتیو؛ به لّام درێژکێشانی به لێنه کان و دووری من (سه قز) له مازهنده ران (۹۵۰ کم) و سه رقاییشم له گه ل کاروباری نووسیندا، ناچار بووم به بی ئهم دهستخه ته، مل له کاری دیوانی «ئه دهب» بنیم و یه کسه ریش دوا ی گه پانه وه م بۆ هه ولێر (مانگی ۱۰ ی ۲۰۰۳)، سه رجه می کارده کم به ئاماده کراوی به ده سگای چاپ و په خشی (ئاراس) بسپێرم و بکه وینه تایبیکردن و هه له گیری؛ که به درێژی ماوه ی سا ل و نیوکی خۆ خه ریک کردن له گه ل هه له گیری دیوانی «ئه دهب» دا، هه می شه په ژاریه کی شاروا ده ی پر له چاوه ناواری، ره وتی راپه راندن و ته و او کردنی کاره که ی سست و خا و ده کردوه و نه یه ده هێشت کاره که ته و او بی و هاوکاتیش تروسکه یه کی هیا، سه ره تاتیکی له گه لدا ده کردم، تا له سه ره تای مانگی ئایاری (۲۰۰۵) دا، کاره گه لاله کراوه کانی «ئه دهب» م راگرت و به نیازی چنگه خستنی ئهم دیوانه دهستخه ته و ته و او کردنی هه ندی کاری تری نیوه ناچ له به جێهێلراو، له چهند شاریکی کوردستانی ئێراندا، سه ردانی ئێرانم و دوا ی هاوئا هه نگیی کردن له گه ل هاو پێیانی دێرینه ی سه قزدا، کاکه قادری عه بدی و (مه ندس) شاپووری حه سه ن نه ژاددا رۆژی پێنجشه مه ۱۳۸۴/۲/۲۲ هه تاوی - ۲۰۰۵/۵/۱۲ ز) رومان له شاری «ساری» و مالی جه نا بی ره سوول ئاغای ئیلخانی زاده کرد، که زۆر جوامێترانه به پیسرخا وازییه که مانه وه ها ت و ریگه ی دا بن و نوسخه یه کی به (CD) لێ فۆتۆکۆپی بکه ی نه وه و هه مان رۆژ، کاکه شاپوور و کاک فه رها دی کوری ره سوول ئاغا چونه بازا ر و کاری فۆتۆکۆپی کردنه که یان نه ئجا مدا و به خۆشییه کی له را ده به ده ره وه، گه پامه وه هه ولێر و سه ره و کاری دیوانی «ئه دهب» و پێدا چو نه وه و به را و ردکردنی شیعه رکانی ئهم دیوانه دهستخه ته و سه ره له به ری کاره ئه ئجا مده را وه کانی پێشسوم، که دیا ره بۆ ئهم کاره ش، ده بوو زۆرینه ی ئه و کارانه ی ئه ئجا ممان دا ون، سه ره له نو ی و دوو با ره پیا یاندا بچه ی نه وه و به م ئاکامه ی ئیستیای به ره ده ستانی بگه یه نین.

سەرەتاگانی دیوانی «ئەدەب»

۱- سالی ۱۹۳۵-۱۹۳۶ز-دیوانی «ئەدەب»، یان بەشیک لە دیوانی «ئەدەب»، بۆ یەکەمجار لە لایەن «حسین حوزنی موکریان» یەو لە «پەواندن» چاپکراوە. ئەم دیوانە بریتییە لە «۳۳» غەزل و قەسیدە (دوئ شو و شەوی شەمبە)، کە ئەم قەسیدەیە لەم دیوانەدا (۳۹) پێنج خستەکییە.

۲- سالی ۱۹۳۹ز- دیوانی ئەدەب لە لایەن «بەشیر موشیر» وە لە بەغداد چاپکراوە؛ کە دەبێ بۆ راستیی و بۆ مێژوو بلتین ئەم دیوانە لە لایەن شاعیری ناسراو: شیخ سەلامی عازەبانییەو ئەمادەکراوە و بەچاپ گەیەندراوە... ئەم دیوانە بریتییە لە «۷۶» غەزل و «۴۱» پێنج خستەکی لە قەسیدە «دوئ شو و شەوی شەمبە».

۳- سالی ۱۹۶۶ز- دیوانی ئەدەب لە لایەن گێوی موکریانییەو لە هەولێر بەچاپ گەیەندراوە؛ کە وەک بەدیار دەکەوێ ئەم دیوانە هەر دووبارەکردنەوی چاپە پیشووەکی حسین حوزنی موکریانییە و تەنیا جیاوازییان لەو دایە کە لەم چاپەدا تەقەلایەکی بژاری واژە بیانییەکانی دیوانەکە دراوە. ئەمەش لە رووی زانست و مێژووی گەشەکردنی زمانی کوردییەو زبانیکی زۆر لە سامان و کەلهپووری ئەدەبی کوردی دەدا و دەبێتە سۆنگەی شیواندنی تیکستی شیعەرەکان و ئالۆزاندنی مانا جوان و مەودا بەربالاوەکانی ئەو واژە قەلاچۆکراوانە!

۴- جارتیکی تر (بەبێ دەستنیشانکردنی سالی چاپ)، دیوانی ئەدەب لە رووی چاپەکی (۱۹۳۹ز) بەغداوە لە لایەن کتیبفرۆشی «سەبیدیان» لە مەهاباد ئۆفیسیت کراوەتەو. لەم چاپەدا پێشەکییەکی چاپی (۱۹۳۹) یان لێ دەرھاویشتوو و هەندی بژاری هەلەکانی چاپی پیشوویان راستکردۆتەو.

۵- لە سەرەتای سالی (۱۹۸۰ز)یشدا (بەبێ دەستنیشانکردنی سال و شوینی چاپ) مستەفا ئیلخانی زاده، دیوانیکی «ئەدەب» ی لە دوو توپی کتیبیکی قەوارە گیرفانی (۱۷۸) لاپەرەبیدا لە ڕێگەی کتیبفرۆشی محەمەدی-سەقز بلاو کردۆتەو. لەم دیوانەدا ئیلخانی زاده دەلێ (گواوە) پشتی بەدەستخەتییکی «ئەحمەد حەیدەری» ی کۆری عەبدوللا بەگ «ئەدەب» بەستوو. ئەم دیوانە (۸۴) غەزل و قەسیدە درێژی: دوئ شو و شەوی شەمبە (۴۱) پێنج خستەکی و شیعەریکی تری پێنج خستەکی و غەزلیکی فارسی تێدا.

۶- سالی ۱۳۸۱هه‌تاوی-۲۰۰۲ز-محەمەد سەعید نەجاری «ئاسۆ» بەپشتیوانی دەستخەتییکی دیوانی ئەدەب (وەک پیشتر ناماژەمان پێ کرد و لای من بوو)، (۸) (۹۹) غەزلی کوردی و قەسیدە (دوئ شو و شەوی شەمبە) (۴۱) پێنج خستەکی و (۲) غەزلی فارسی، لە کتیبیکی (۲۵۶) لاپەرەبیدا بەشەرح و لیکدانەووە ئەمادە کردوو؛ کە ئینتیشاراتی سەلاحەدینی ئەیوبی-ورمی، تەقەلایەکی کاک «ئاسۆ» ی وەک (دیوانی ئەدەب) ناو لێناوە و چاپ و بلاو کردۆتەو... وەک پیشتریش وتمان ئەم تەقەلایەکی کاک ئاسۆ، لە چاوە (۵) نوسخە چاپەکانی دیوانی ئەدەب دا، لە هەموویان شارەزایانە و نزیکترە بەگیانی «ئەدەب»... ئەگینا هەر (۵) چاپەکی پیشووتری دیوانی ئەدەب، بەکاریکی زانستی ناژمێردین، چونکە ئەمادەکاران لە گەلێ واژە و دێری شیعەری غەزەلەکان نەگەشتوون و مانایان بۆ واژە گران و نامۆکان لێ نەداوەتەو و خۆبشیان لەگەڵ ساغکردنەوی واژە و پرستە و مەبەستی «ئەدەب» دا ماندوو نەکردوو و زۆر شیواوانەش روونووسی دەستخەتەکانیان بۆ سەر رێنووسی ئیستای کوردی گواستوونەتەو... جگە لەوێ کە پێنج دیوانەکە هەلەکی چاپی یەكجار زۆریان تێداوە کە ئەم کارانەش هەمووی؛ بوونەتە سۆنگەی شیواندنی هونەری شیعەری «ئەدەب» و تەماوی کردنی جیگە شیاوی لە پۆلێنکردنی خانەیی بالا تر لەویدا، کە نەشارەزایانە بەخوێندەواران و بەمێژووی ئەدەبی کوردی ناساندراوە. لەمانەش سەیرتر هیچ کام لە ئەمادەکارانی ئەم پێنج نوسخە چاپەیی دیوانی ئەدەب، بەگیانی کۆکردنەوی سەرچەمی بەرهەمی شیعەری «ئەدەب» بەرنامەیان بۆ کارەکیان دانەناوە! ئەمەش بەویدا دەرەکەوێ کە هیچیان نوسخە چاپەکانی پیش خۆیان نەخوێندۆتەو!، تا ئەو غەزەلانی لای خۆیان نەبوون، لە نوسخە چاپەکانی پیش خۆیانەو بۆ لای خۆیان بگۆژنەو؛ کە لەم بوارەدا کاک «ئاسۆ» ش هەر وای کردوو... جگە لەمانەش؛ هیچیان شتیکی تازە و جیاوازیان لە چاوە یەکترا سەبارەت بەژیننامەیی «ئەدەب» نەکردوو و زۆریان هەلەکی یەکتەر و زانیاری و پێشەکی یەکتەبشیان دووبارە کردۆتەو... تەنانت یەکیکی وەک مستەفا ئیلخانی زاده، کە خۆی خەلکی ناوچەیی بۆکان، واتە: مەلەبەند و زیدی لە دایکبوون و ژبانی «ئەدەب»؛ کەچی زانیاری پێشەکییە بێ ناوەڕۆکەکی چاپی (۱۹۳۹ز) ی بۆ کتیبەکی خۆی دووبارە کردۆتەو!.

(۸) - کاک ئاسۆ بەلوتفەو ئەمادەیی بەم راستییە کردوو. بنواری: لاپەرەکانی: ۹، ۱۱.

کاری تر

جگه له کاری «دیوانی ئه‌دهب»، ئهم کارانه‌ی تریش لهم ده‌یان ساله‌ی دواییدا هه‌ر بۆ «ئه‌دهب» ئه‌نجام دراو:

۱- سالی ۱۹۳۵-۱۹۳۶، بۆ یه‌که‌مجار گۆفاری «پووناکی» ژماره‌ی (۲۸) پێنج خشته‌کی له‌قه‌سیده‌ درێژه‌که‌ی ئه‌دهب: دوێ شوو شه‌وی شه‌مه‌-بلاو کردۆته‌وه.^(۹)

۲- سالی ۱۹۵۲، مامۆستا عه‌له‌ئه‌دین سه‌ججادی به‌شیکێ شایانی له‌کتیبه‌ی: میژووی ئه‌ده‌بی کوردی، بۆ به‌سه‌رکردنه‌وه‌ی پله‌ و پایه‌ی شیعیری و ژیننامه‌ی «ئه‌دهب» ته‌رخان کردووه.^(۱۰)

۳- سالی ۱۹۷۰، دکتۆر مارف خه‌زنه‌دار ژماره‌ی (۱۳) غه‌زه‌لی بلاونه‌کراوه‌ی «ئه‌دهب» ی له‌ دوو توتی کتیبیکێ (۶۰) لاپه‌رهبیدا به‌شهرح و لیکدانه‌وه‌وه‌ بلاو کردۆته‌وه...^(۱۱) ئهم (۱۳) غه‌زه‌له‌شی له‌کۆی ئه‌و (۲۵) غه‌زه‌له‌هه‌لێژاردوون، که‌ له‌لایه‌ن سالار سه‌عیدی بۆ عه‌بدوللا به‌گ، بۆ کوردناسی ناودار: قاسیلی نیکیتین (۱۸۸۱ز-۱۹۶۴ز) نێردراوه‌.

دکتۆر مارف ئهم (۲۵) غه‌زه‌له‌ی له‌ «ئامۆژگای خۆره‌هه‌لاتناسی ئه‌کادیمییه‌ی زانستی شووره‌وی له‌ لینینگراد- ئهرشیفی نیکیتین» چنگ خستوون و دوا‌ی به‌راووردیان له‌گه‌ل نوسخه‌ چاپه‌کانی (تا ئه‌و کاته‌ی) دیوانی ئه‌دهب دا، بۆی ده‌رکه‌وتووه‌ که‌ (۱۳) غه‌زه‌لیان له‌هیچ کام له‌ دیوانه‌ چاپکراوه‌کاندا نین.

ئهم کاره‌ی دکتۆر مارف، که‌ له‌گه‌ل شیعیری بلاونه‌کراوه‌ی «ئه‌دهب» دا کراوه‌. باشتر ده‌بوو ئه‌گه‌ر:

- هه‌موو ده‌ستخه‌ته‌که‌ی «ئه‌دهب» ی وه‌ک خۆی-شیعیری بلاو‌کراوه‌ و بلاونه‌کراوه‌- به‌فوتۆکراوی له‌گه‌ل کتیبه‌که‌یدا چاپکراوه‌. چونکه‌ ئه‌و ده‌ستخه‌ته‌، له‌ بوا‌ری لیکۆلینه‌وه‌دا نرخیکێ تایبه‌تی ده‌بوو.

(۹)- گۆفاری پووناکی، هه‌ولێر، ۱۹۳۵-۱۹۳۶، ژماره‌کانی: ۱، ۲، ۳، ۸، ۱۰.

(۱۰)- عه‌له‌ئه‌دین سه‌ججادی، میژووی ئه‌ده‌بی کوردی، چاپی دووهم، به‌غداد ۱۹۷۰، لاپه‌ره‌کانی: ۴۳۷ تا ۴۵۷.

(۱۱)- دکتۆر مارف خه‌زنه‌دار، عه‌بدوللا به‌گی میصباح-ددیوان، چاپی یه‌که‌م، چاپخانه‌ی ئیرشاد، به‌غداد ۱۹۷۰.

- (۱۳) غه‌زه‌له‌ بلاو‌کراوه‌کانی ده‌ستخه‌ته‌که‌ی له‌گه‌ل نوسخه‌ چاپه‌کانی دیوانی ئه‌ده‌بدا به‌راوورد بکراوه‌ و جیاوازی و ناته‌واوییه‌کانیان ده‌ستیشان بکراوه‌.

۴- سالی ۱۹۷۹، محهمه‌د عه‌لی قه‌ره‌داخی (۴) غه‌زه‌لی بلاونه‌کراوه‌ی^(۱۲) «ئه‌دهب» ی له‌ گۆفاری «نوسه‌ری کورد» دا^(۱۳) بلاو کردۆته‌وه... ئهم شیعراوه‌ی له‌ دوو توتی ده‌فته‌ریک-که‌شکۆلێکی ده‌ستخه‌تی «مسته‌فا سائیب» دا هه‌لێژاردوون، که‌ ده‌لێ ئهم ده‌فته‌ره‌ (۱۹) شیعری «ئه‌دهب» یان تێدا بووه‌! خۆ ئه‌گه‌ر ئه‌میش هه‌موو شیعره‌کانی «ئه‌دهب» ی ناو ئه‌و ده‌فته‌ره‌ی بلاو کردبایه‌ته‌وه‌، بۆ کاری لیکۆلینه‌وه‌ و به‌راووردیان له‌گه‌ل نوسخه‌ چاپه‌کاندا به‌که‌ل‌کتر ده‌بوو.

۵- سالی ۱۳۶۸هه‌تاوی- ۱۹۹۰ز- ئه‌بویه‌کر خوانچه‌ سپه‌هره‌دین، له‌ته‌ک ژیننامه‌ی «شیخ یوسف-شمس الدین بره‌انی» دا،^(۱۴) ژماره‌ی (۳) شیعری فارسی و شیعریکی کوردی بلاونه‌کراوه‌ی «ئه‌دهب» ی بلاو کردۆته‌وه‌.

۶- سالی ۲۰۰۳، دکتۆر عه‌بدوللا یاسین ئامیدی له‌ دوو توتی کتیبیکێ ره‌خنه‌بیدا، و تارێکی (۳) لاپه‌ره‌یی له‌ باره‌ی شاعیری «ئه‌دهب» ده‌و نووسیه‌وه.^(۱۵)

۷- مامۆستا ئیبراهیم ئه‌فخه‌می له‌ کتیبی: «تاریخ فرهنگ و ادب مکریان - بوکان» دا^(۱۶)، لاپه‌ره‌کانی (۴۱۵ - ۴۳۱) بۆ «ئه‌دهب» ته‌رخان کردووه‌.

(۱۲)- مه‌به‌ست له‌ بلاونه‌کراوه‌، به‌مانای تا کاتی بلاو‌کردنه‌وه‌ی ئه‌و (۴) غه‌زه‌له‌، واته‌: تا سالی ۱۹۷۹، به‌لام دواتر یه‌کێک له‌و (۴) غه‌زه‌له‌، له‌ ناو کاره‌که‌ی مسته‌فا ئیلخانی زاده و دواتریش له‌ته‌ک (۹۹) غه‌زه‌له‌ ئاماده‌کراوه‌که‌ی «ئاسۆ» دا هه‌بووه‌، که‌ له‌ شوینی خۆیدا ئاماژه‌ی پێ ده‌که‌ین.

(۱۳)- محهمه‌د عه‌لی قه‌ره‌داخی- نووسه‌ری کورد- ژماره‌ (۱) ی خولی دووهم-سالی ۱۹۷۹، لاپه‌ره‌کانی: ۵۸-۶۴.

(۱۴)- ابوبکر خوانچه‌ سپه‌رالدين: زندگینامه‌ء عارف ربّانی حضرت شیخ یوسف ملّقب به‌ شمس الدین بره‌انی- انتشارات صلاح الدین ایوبی- ارومیه- چاپ اول ۱۳۶۸ش. صص: ۱۷۹، ۳۶۲-۳۷۲.

(۱۵)- عه‌بدوللا یاسین ئامیدی (دکتۆر): په‌یدا‌بوونی ره‌خنه‌ی ئه‌ده‌بی له‌ شیعیری کلاسیکی کوردیدا تا جه‌نگی گیتی یه‌که‌م-چاپی یه‌که‌م ۲۰۰۳-چاپه‌مه‌نی ده‌سگای ئاراس-لاپه‌ره‌ ۱۰۹-۱۱۱.

(۱۶)- أفخمی، ابراهیم: تاریخ فرهنگ و ادب مکریان - بوکان، انتشارات محمدی، سقز، چاپ رضائی - تبریز، سال چاپ؟.

به نامه به راورد

به ره وهی یه کسه به راوردی تیکستی نوسخه دهستونوس و چاپه کانی شیعی «ئه دهب» دهست پی بکه م، هه موو نوسخه دهستونوس و چاپه کانی دیوانی «ئه دهب» م ریزکردن و پیترستی بکه م بۆ کردن؛ نه وسه به پیشوویه کی درتیره به راوردیکی وردم له نیوانیاندا کرد و هه ره زه و پینج خسته کییه که له هه موویاندا هه بووه و هه رچی ته نیا له هه ندیکیاندا هه بوون، هه موویانم دهستنیشان کردن؛ به رته نجامیش تیکستی بکه م له سه رجه می نوسخه دهستونوس و چاپه کانه هه لبارد و هه ر جیا وازییه کیش له دیدی خومه وه و له ناو نزیکایه تی که ش و هه وای شیعی «ئه دهب» دا، که ماویه کی زوری پیته ژیاوم و له هه مان کاتیشدا هه رچی پتی تیچوو بی، له په راویزدا ئامازه م پی کردوون و بۆ دیاربیکردنی نوسخه دهستونوس و چاپه کانه هه لبارد، ئه م هیمایانه م وه که نیشانه بۆ دانان:

- ۱- نوسخه ی دهستونوسی موحسینی سدیقی: مس.
- ۲- نوسخه ی دهستونوسی ره سوول عه بدوللا ئیلخانی زاده: ره.
- ۳- نوسخه ی دهستونوسی شیخ محمده دجه میلی زیاته دینی شاعیر: شج.
- ۴- نوسخه ی دهستونوس، که لای مه لا قادری ئهرمه نی بلاغ چنگم خستون: مق.
- ۵- نوسخه ی دهستونوسی که شکوله کی فاروقی ناهید-سه قز: فن.
- ۶- نوسخه ی چاپی حسین حوزنی موکریانی: حم.
- ۷- نوسخه ی چاپی به شیر موشیر: بم.
- ۸- نوسخه ی چاپی گیوی موکریانی: گم.
- ۹- نوسخه ی چاپی دکتور مارف خه زنه دار: مخ.
- ۱۰- نوسخه ی چاپی محمده دعه لی قه رده اخی: مع.
- ۱۱- نوسخه ی چاپی ئه بویه کر خوانچه سپه هره دین: ئن.
- ۱۲- نوسخه ی چاپی: تاریخ فرهنگ و ادب مکریان - بوکان. ابراهیم افخمی: ئی.
- ۱۳- نوسخه ی چاپی مسته فا ئیلخانی زاده: ئه.
- ۱۴- نوسخه ی چاپی محمده دسه عید نه جاری «ئاسو»: ئا.

هه ره به و هویه شه وه که ئه مه یه که مجاره ئه م به راورده له نیوان نوسخه چاپه کانی دیوانی «ئه دهب» دا ده کری؛ بۆیه ئه م کاری به راورد کردنه م، وه که کاریکی سه ریه خو له گه ل هه مان

لا په ره ی چاپی شیعر و غه زه له کانه د - به لام له په راویزدا - به جیا دهستنیشان کردن و تیکه ل شه رح و لیکدانه وه ی شیعر و غه زه له کان نه کرد، که ئه میان؛ واته: شه رح و لیکدانه وه ی هه ندی واژه و زاراوه و شیعر و غه زه ل، کرده کاریکی تر و به جیا، له به شی پاشکوی دیوانه که دا یادداشت م کردن... له م کاره شدا، به پیچه وانه ی ئه و جوژه شه رح و لیکدانه وه باوانه ی بۆ شاعیرانی کلاسیکی کوردی کراون؛ نه هاتووم سه رله به ری شیعره کان شه رح بکه م، به لکو مانای ئه و واژه و زاراوه عه ره بی و فارسییانه م لیکدانه ته وه که پیتم واپوون بۆ خوینده وارانێ کوردی ئیران و کوردی باشوور ناموون. له مه شدا خو م له دووباره کردنه وه ی ئه و شه رح و لیکدانه وانه پاراستووه، که هاوړتی هیتا: کاک «ئاسو» به ماندوو بوونیکی زۆره وه بۆ دیوانی «ئه دهب» ی کردوون.

ژیننامه‌ی ئەدەب

لەو برۆایەوه کە هەمیشە پێم وابوو تەنیا و تەنیا «دەق-تیکست»، تاقانە پێناسەیەکی هەموو نووسەر و هونەرمەند و داھێنەرێکە، بۆیە لە سەرەتای ئامادەکردنی ئەم دیوانەوه، ئەوەندە هەلۆدای چنگخست و کۆکردنەوی زۆرتەین ژمارەی شیعەر و بەرھەمی نووسراوی «ئەدەب» بووم، ئەوەندە بەتەنگ کۆکردنەوی زانیاریی لەسەر ژیننامە و ژبانی تایبەتی «ئەدەب» ەو نەبووم. ھەر لەبەر ئەمەش بەھیوا نەبووم خۆم و خۆینەریش بەم لایەنەوه خەریک بکەم... بەلام بەداخەوه بەسۆنگە ی ئەوێ ئەوانە ی لە سەرەتاوە ژیننامە ی «ئەدەب» یان لە دیوانی «ئەدەب» دا بەسەرکەوتەوه، جگە لەوێ ھەندێ شتی لاوەکی و ژبانی تایبەتی «ئەدەب» یان باسکردوو، کە هیچ پێوەندییەکیان بەداھێنان و بەھری «ئەدەب» ەو نییە، لە ھەمان کاتیشدا ھەندێ مێژوویان بۆ سالی ھاتنە دنیا و مەرگی «ئەدەب» دیاری کردوو، کە ئەمانیش بەلگە و بناغەیەکی زانستییانە یان نییە... لەبەرئەوه دەبێ بەناچار ی قسەیک لەسەر ژیننامە ی «ئەدەب» بکەم.

بەلام جارێ پێشەکی، دەبێ بڵێین عەبدوللا بەگ کورە گەورە ی ئەحمەد بەگ، کورێ برایم بەگ، کورێ پۆستەم بەگ، کورێ سەیفەدینە و لە گوندی «ئەرمەنی بلاغ» ی خۆرھەلاتی ڕێگە ی نێوان بۆکان-میانداو، واتە: نێوان سێگۆشە ی: بۆکان-میانداو-سایین قەلا، لە بنەمالە و بەرەباییکی خۆیندەوار و دەسەلاتدار بە دنیا ھاتوو و «ئەحمەد بەگ» ی باوکی، کە بە «وکیل الرعایا» بەناوبانگ بوو، نەوێ «بوداق سولتان» ی گەورە ی و لە بەگزادە و خاوەن زەویوزار و مالیکی چەندان گوند بوو. پۆستەم بەگی باپیری ئەحمەد بەگ، ئەو کەسە ی کە مزگەوتی «پۆستەم بەگ» ی شاری مەھابادی دروستکردوو و ئەم بنەمالە ی پشتاوپشت خۆیندەوار پەرور و خزمەتگوزاری خۆیندن و زانست بوون... بوداق سولتان ی باپیرە گەورە شیانی «مزگەوتی سوور» و «پردی سوور» ی مێژینە ی مەھابادی دروستکردوو... ئەحمەد بەگی باوکی «ئەدەب» یش خۆیندەوارنەواز و لە چەندان گونددا خۆیندەنگە ی بۆ قوتابیانی دروستکردوو و مامۆستای ناواریشی بەتایبەتی بۆ پەرورە و فێرکردنیان ڕاگرتوو.

«ئەدەب» یش لەسەر ھەمان نەریت و ھەر لە گوندەکە ی خۆیاندا «ئەرمەنی بلاغ» بەر خۆیندن نراو و مامۆستای تایبەتی بۆ ڕاگیراو و خۆیندە ی باو ی ئەو سەرەدەمە ی تەواو کردوو... لە تافی لاویدا چەند جارێک باوکی لەگەڵ خۆیدا بۆ شاری «تەوریز» ی بردوو،

و سەردانی گەورە بەرپرسیانی شار و پیاوانی «دەربار» ی قاجاریان کردوو. (کە لەو رۆژگارەدا لە گەلی لایەنەوه پێشکەوتنی زانستی و پێشەسازیی ئەرۆپایی گەییەتی و ھاوکات ناوەندی نشینگە ی وەلیعەھدی ئێرانیش بوو)... دواتریش کە چەژی شیعری گەشە ی کردوو؛ نازناوی «ئەدەب» ی بۆ خۆی ھەلێژاردوو و لە یەکیک لەو سەردانەشدا، کە دیسان ھەر باوکی لەگەڵ خۆیدا بۆ تەوریز و دیدەنی «محەمەد عەلی» ی وەلیعەھدی قاجاری بردوو، وەلیعەھدی ناوێراو لەقەبی «مصباح الدیوان» ی داوەتی: کە پێ دەچی یان:

۱- لە بەرامبەر پلە و پایە ی خۆیندەوارییەوه پیتی درایی.

۲- لە بەرامبەر دەسەلاتی شاعیرانە ی «ئەدەب» دا لە بواری شیعری فارسییدا... ھەرچەندە ئەمە یان بەلای «ئەدەب» ەو زۆر گرنگ و مەبەست نەبوو، چونکە لە لایەکەوه ئەوەندە شیعری فارسی نییە و لە لایەکی تریشەوه ئەوەندە ی بۆ شیعری کوردی ژیاو، ئەوەندە مەبەستی نەبوو وەک شاعیریکی فارس بناسری و بەلگە ی ئەمەش ئەو چەپکە شیعریەتی، کە ھەموو کوردین و لە ژبانی خۆیدا بۆ ئەوێ ئامادە کردوون، بۆ «فاسیلی نیکیتین» یان بنێری، کە دیارە مەرگ مەوای نەداو و دوا ی مەرگی خۆی، «عەلی بەگ سالار سەعید» ی برا بچووکی، بۆ «نیکیتن» ی ناردوون.^(۱۷)

سالی بە دنیا ھاتن و مەرگی «ئەدەب» لە دوو توتی سەرچەمی ئەو نووسینانەدا، کە تا ئێستا لەسەر ژیننامە ی «ئەدەب» نووسراون، بە پیتی بەلگە یەکی ئاشکرا، ھێشتا تەماویە. بۆ نمونە: مامۆستا حسین حوزنی موکریانی لە یەکەمین چاپی دیوانی «ئەدەب» دا، بە پیتی ھیچ بەلگە یەک، سالی «۱۹۱۲ز» ی بۆ مەرگی «ئەدەب» دەستیشان کردوو! دوا ی ئەمەش، لەو ڕوانگە یەوه کە بیستوو یەتی، یان زانیویتی «ئەدەب» لە قۆناغیکی تەمەنیدا، تووشی نەخۆشی ئیفلیجی و لەرزۆکی: «شەپلە» بوو و بەو نەخۆشییەش مردوو؛ ئەوسا وای بۆچوو، کە دەبێ «ئەدەب» ھەر «۵۰» پەنجا سالییک ژیا بێ!، بۆیە وتوو یەتی: ئەدەب نزیک ی پەنجا سالییک ژیاو.^(۱۸)

بەدوا ی ئەمدا، مامۆستا عەلەدین سەججادی، ھەمان قسەکە ی حوزنی موکریانی،

(۱۷) مەبەست لەو «۲۵» غەزەلە ی، کە دکتۆر مارف خەزەندار «۱۳» غەزەلی لی چاپ و بلاو کردنەوه و پێشتر ئاماژەمان بۆ کرد.

(۱۸) دیوانی ادب، عبدالله بگ مصباح، رواندز-۱۹۳۶، ل (۱) پێشەکی حسین حوزنی موکریانی.

واته: سالی «١٩١٢ز» هکە ی بۆ سالی مەرگی «ئەدەب» دووپات کردۆتەوه! بۆ ئەمەش هەمان قسە هەیکەل حوزنی موکریانی، لەمەر «نزیکی» پەنجای سالی ژیاڵە هەیکەل «ئەدەب» بە گۆڕە هەیکەل حوزنی موکریانی، بە مەزەندە ئەم «نزیکی» پەنجای سالی کردووە بە «٥٣» پەنجای و سالی بۆ ئەوەش «٥٣» سالی بۆ مێژووی پیش مەرگی «ئەدەب» بگەڕێتەوه، هاتوو سالی «١٨٥٩ز» ی بۆ مێژووی هاتنە دنیای «ئەدەب» دیاری کردووە. (١٩) دواي ئەمان، مامۆستا گێوی موکریانی هەمان سالی «١٩١٢ز» ی هەر لە حوزنی موکریانی وەرگرتووە؛ بەلام ئەم، بۆ ئەوەی سالی لە دایکبوونە هەیکەل «ئەدەب»، کتومت بکاتە ئەو «٥٠» سالی هەیکەل حوزنی موکریانی باسی کردووە، هاتوو سالی «١٨٦٢ز» ی بۆ سالی هاتنە دنیای «ئەدەب» دیاری کردووە. (٢٠) دواي ئەمان، مامۆستا «ئەبەیکەر خۆنچە سپەهرەدین» سالی «١٩١٨ز» ی بۆ مەرگی «ئەدەب» دیاری کردووە. (٢١) بەلام دکتۆر عیزەدین مستەفا رەسوول دەلی: فاسیلی نیکیتین سالی ١٩١٧ز- لە مەهاباد چاوی بە «ئەدەب» کەوتووە. (٢٢)

هەر وەها دکتۆر عەبدوللا ئامیدی بە پەڕە هەیکەل موکریانی، هەمان سالی (١٨٦٢ز) ی بۆ سالی هاتنە دنیای «ئەدەب» دووبارە کردۆتەوه و بەبێ دیاریکردنی سەرچاوە هەیکەل سالی «١٩١٧ز» ی بۆ مەرگی «ئەدەب» داناو. (٢٣)

«مستەفا ئیلخانی زاده» ش، کە خۆی خەڵکی ناوچە ی بۆکان؛ واته: زید و مەلەندی لە دایکبوون و ژیاڵی «ئەدەب» ه، کەچی بۆ نووسینەوهی ژینامە ی «ئەدەب»، زانیاری ناکۆکی لە نووسینەکانی حسین حوزنی موکریانی و گێوی موکریانی و عەلەدین سەججادی بۆ کتیبە هەیکەل خۆی گواستۆتەوه! و دیسانەوه ئەمیش سالی «١٨٥٩ز» ی بۆ هاتنە دنیا و

(١٩) عەلەدین سەججادی، مێژووی ئەدەبی کوردی، بەغداد، چاپی دووەم ١٩٧١، ل ٤٣٧-٤٤١.

(٢٠) دیوانی ئەدەب، یادگاری عبداللە بەگی مصباح الديوان، چاپی سیبەمین، هەولێر-١٩٦٦-

پیشەکی گێوی موکریانی.

(٢١) ابوبکر خۆنچە سپهرالدین: زندگینامه عارف ربّانی حضرت شیخ یوسف ملقب به شمس الدین برهانی- انتشارات صلاح الدین ایوبی- ارومیه- چاپ اول ١٣٦٨ش. صص: ٣٦٢-٣٧٢.

(٢٢) د. عزالدین مصطفى رسول، الواقعية في الادب الكردي، بيروت ١٩٦٧، ص ٨١، حاشیة ٣.

(٢٣) دکتۆر عەبدوللا یاسین ئامیدی، پەیدا بوونی رەخنە ئەدەبی لە شیعری کلاسیکی کوردیدا، هەولێر، ئاراس، چاپی یەكەم، ٢٠٠٣، ل ١٠٩.

سالی «١٩١٢ز» ی بۆ مەرگی «ئەدەب» دیاری کردووە. (٢٤)

دوایی کەس لەم بوارەدا، مامۆستا محەمەد سەعید نەجاری «ئاسۆ» یه، کە بە گومانەوه نێوان سالی «١٩١٢ تا ١٩١٦» بۆ گریانی مەرگی «ئەدەب» داناو. (٢٥)

***

و هەیکەل دەر دەکەوێ ئەو سالی ئەو لە سەر و تر ئامازەمان پێکردن و بۆ مێژووی هاتنە دنیا و مەرگی «ئەدەب» دیاری کران، هێچیان و هەیکەل «مێژو» ناکرێتە مێژووی ژینامە ی «ئەدەب» و مێژووش چونکە بەر لە هەموو شت «زانست» ه و زانستیش پێوستی بە بەلگە هەیه، بۆیه ناتوانی ئەو مێژووانە بسەلمێنێن... هەرچەندە لە کاتی نەبوونی بەلگە ی مێژوویییدا، و هەیکەل کاری ناچاری، پەنا بۆ «مەزەندە بردن و گریان» دەبری، بە تایبەتیش ئەگەر «یەکیک» لە سالی هاتنە دنیا، یان مەرگی بزانی. بەلام دیسانەوه زانست بە گومانەوه وەریان دەگری و نایان سەلمێنێ، بە تایبەتیش هەردوو سالی مردنی «ئەدەب»، کە حسین حوزنی موکریانی و دکتۆر عیزەدین مستەفا رەسوول دیاریان کردووە؛ (واته: ١٩١٢ و ١٩١٧) چونکە:

١- لە ناو ئەو دەیان نووسین و نامە تایبەتییانە ی «ئەدەب» دا، کە پێشتر و تمان لای مەلا قادری ئەرمەنی بلاغ چنگمان کەوتوون، چەندان نامەیان بە خەتە خوشە هەیکەل خودی «ئەدەب» تێدا یه، کە هەموویان دواي سالی ١٩١٢، واته: لە نێوان سالی ١٩٠٩- ١٩١٤ دا نووسران، و هەیکەل نمونە ی ئەم (٣) نامە یه. (٢٦)

٢- لەو دیدار و یەکتەرناسینە ی نێوان «ئەدەب» و کوردناسی ناودار: «فاسیلی نیکیتین» دا، کە لە سابلاخ «مەهاباد» سازیان داوه، نیکیتین بەروونی دەلی: سالی ١٩١٥ز- لە سابلاخ یەکتەریان دیوه. (٢٧)

(٢٤) دیوان مصباح الديوان ادب- مستەفا ئیلخانی زاده- پیشەکی؛ ل ٦-١٠.

(٢٥) بنواری بەشی پاشکۆ- ی ئەم کتیبە، بەلگە نامەکانی:

(٢٦) دەقی نامەکان- پروانه پاشکۆ.

(٢٧) فاسیلی نیکیتین، گۆرد و گۆردستان، ترجمه فارسی) محمد قاضی- چاپ اول ١٣٦٦ش- انتشارات نیلوفر- ص ٥٨٣-٥٨٤.

دیسانیش تەرجمە ی عەرەبی هەمان سەرچاوه، کە بەم ناوێشانە یه: باسیل نیکیتین، الگۆرد و گۆردستان- دراسة سوسيولوجية وتاريخية- نقله من الفرنسية الى العربية الدكتور نوري طالباني- منشورات ئاراس، الطبعة الاولى ٢٠٠٤- ص ٣٤٣.

۳- هەر له ئەرشیفی فاسیلی نیکیتندا، نامهیه کی «عهلی بهگ سالار سه عید» ی برای «ئهدهب» ههیه، که به میژووی «۲۶ ی زی حه جبهی ۱۳۳۵ هجری» نووسراوه و تیایدا ده لئ: «بعد از عرض ارادت و بندگی هنگام مرخص از خدمت عالی که به ساوجبلاغ مراجعت کردم اشعار مرحوم «مصباح-دیوان» اخوی را حاضر نموده که حضور حضرت عالی بفرستم». (۲۸)

واته: «دوای پیشکده شکر دنی ریز و بچو و کایه تیم، ئه وده مه ی له خزمه تتان مؤله تم خواست، بۆ سا بلاخ گه پامه وه؛ شیعه ره کانی خوالیخو شبو «مصباح دیوان» ی برامم ئاماده کردن، تا بۆ پایه بهر زتانی بنیتم...».

بهم پیتییه و به گویره ی ئهم نامهیه، که وهک دکتور مارف له کاتی گوپینی میژووی «۲۶ ی زی حه جبهی ۱۳۳۵ هجری» دا، بۆ میژووی زاین، بۆته: «۱۳ ی تشرینی یه که می ۱۹۱۶» (۲۹)؛ کاتی عهلی بهگ-سالار سه عیدی برای «ئهدهب»، ناوی «عه بدوللا بهگ-ئهدهب» دینی؛ به «خوا لیخو شبو» ی ناو دهبا و درده که وئ که «ئهدهب» له پیش ئه و میژووه دا، کۆچی دواپی کردبئ...

۴- دیسان له سه رچاوه یه کی تری خودی نیکیتیندا، که «بیره وه ریه کانییتی»، باسی ئه وه دهکات که له پاییزی «۱۹۱۵ ز» دا واته: له کۆتایی سالی ۱۹۱۵ دا، سهردانی سا بلاخی کردوه؛ (۳۰) بهم پیتییه ده بئ مه رگی «ئهدهب» له نیوان پاییزی (۱۹۱۵ ز) و (۱۰/۱۹۱۶ ز) دا بووی.

۵- مزگینی تازه:

له دواپین سهرداندا بۆ «بۆکان»، که پیشتر ئامازهم پيدا (کۆتایی مانگی نیشان و سه رتهای مایسی ۲۰۰۵)، هاو پیم کاکه یونسی ئهمین پور به خوشییه وه ئاگاداری کرد له وهی، که کاک جه عفه ری نه وهی ئه و «میرزا سالح» هی پیشتر وتمان نووسیار دیلسۆزی

(۲۸) دکتور مارف خه زنه دار، عه بدوللا بهگی میصباح دیوان، چاپخانه ی ئیرشاد، به غداد ۱۹۷۰، پیشه کی -ل ۸.

(۲۹) به لام ئه و میژووه له کاتی گوپیندا بۆ میژووی زایینی، دهکاته: (پۆژی شه مه: ۱۲ ی تشرینی یه که می ۱۹۱۷ ز)؛ که هه ر له م گوپینه دا، ماوه ی سالتیک جیاوازی ده بیئرئ. جگه له وهی که له رووی زانسته وه ده بوایه خودی نامه کهش فۆتۆ بکرا بیه.

(۳۰) خاطرات و سفرنامه موسیوب نیکیتین، ترجمه عه لیمحمد فره وشی (مترجم هما یون)- چاپ دوّم ۲۵۳۶ شاهنشاهی-(۱۳۴۰ ش)، انتشارات کانون معرفت، ص ۲۲۹.

به ردهستی «ئهدهب» بووه، کاتی زانیبووی له گو فاری «سروه» دا، گله ییم له بنه ماله که یان «مه لا قادری کیانی» ی ئهرمه نی بلاغی کردوه، له سه ر ئه وهی به ره مه می نووسراوی «ئهدهب» یان به لاوه یه و نامانده نئ، به کاک یونسی و تبوو: ده بئ بۆ قه ره بو کردنه وهی ئه و گله بیانه، مزگینی و به لگه یه کی گرنگتان ده رباره ی «ئهدهب» بده می. مژده کهش ئه وه ده بئ، که «میرزا سالح» له دامینی کتیبیتی میژووییدا، که له کاتی مه رگی «ئهدهب» دا به ده ستییه وه بووه و خه ربکی خویندنه وهی بووه، میژووی مه رگی «ئهدهب» ی نووسیوه؛ ئه و کتیبه ش ئیستا به لای من (جه عفه ر) ده یه و به لئینی شی دابوو، که ده بئ به دهستی خوّم کتیبه که تان له مه هاباده وه بۆ به یتم... بۆ ئه مه ش کاک یونس ها وئا هه نگی له گه لدا کردبوو، تا پۆژی (۱۳۸۴/۲/۱۵) ی هه تاوی: (۲۰۰۵/۵/۵ ز)، کتیبی ناوبراومان بۆ «بۆکان» بۆ به یتم...

ده مه ونیه و پۆی هه مان پۆژ، کاک جه عفه ر و هه ندئ له خزمه کانی کتیبه که یان بۆ هتاین و به ئاماده بوونی کاکه ناسری وه حیدی (چیرۆکنووس)، کاک یونسی ره زایی (شاعیر) و کاک یونسی ئهمین پور (نووسه ر)، به ئه مانه ت لیتمان وه رگرت و به تاسه وه سه یری دامینی ئه و لا په ره یه مان کرد، که میژووی مه رگی «ئهدهب» ی به قه له میکی مۆر (که میک کاله وه بوو) و به مجۆره یادداشت کردبوو: «وفات مرحوم عبدالله خان مصباح دیوان شب شنبه ۱۹ جماد الآخر ۱۳۳۴»، واته: «کۆچی خوالیخو شبو عه بدوللا خانی مصباح دیوان، شهوی شه مه: ۱۹ ی جه مادی دووه می ۱۳۳۴ هجری».

ئیتتر هه ر دوا ی دیتن و خویندنه وهی میژووه که، به په له و خورپه و خوشییه کی زۆره وه، له گه ل کاکه ناسردا چوینه به رتیه به رایه تی (ثبت أحوال) ی شاری بۆکان و لای کاک عه بدولر حمان سالح زاده (۱۹۶۴ ز) ی به رتیه به ر و کاک جه عفه ر سه لیم زاده (۱۹۵۸ ز) ی کارمه ند (که هه ردو وکیان هاو پیتی دیرینه ی کاک ناسر بوون)، تا له شیهوی یادداشت کردنی میژووی مه رگه که بنوارن و له هه مان کاتیشدا تا میژووی مه رگی «ئهدهب»، که به میژووی «هه جری» یادداشت کرا بوو، بگۆر نه سه ر میژووی زایینی و هه تاوی... ئه وانیش دوا ی دلیابوون له چۆنییتی یادداشت کردنه که، به گویره ی لیستی پۆژمیری تاییه ت به و کاروبارانه، که له شیهوی کتیبی چاپکراودا به لایانه وه بوو، میژووی (۱۹ جماد الثاني ۱۳۳۴ هجری) یان به مجۆره کرده میژووی (هه تاوی) و (زایینی):

۱- ۱۲۹۵/۲/۲ هه تاوی.

۲- ۱۹۱۶/۵/۲۲ زایینی.

دواى ئەم ئالگوڭرەش، يەكسەر چووينە مالى ھاوپریمان کاک عەبدولخالق يەعقوبى (رەخنەگر) و لەویش کاکە رەشید کرمانج (نووسەر)، بەکۆمپيووتەرەکەى کاک عەبدولخالق، لاپەرەى مەبەستى ئەو کتیبە مێژووییە و دامینى لاپەرەکەى، بەچەند جۆرێک بۆ (سکین) کردین و ھەر لەویش ھەمان لاپەرەمان خستە سەر (CD) و ھەمان رۆژیش کتیبەکەمان بەسوپاسەو بەکاک «جەغەر» داڤەو. (٣١)

بەمجۆرە ئەم بەلگە زیندوو ھەمان لەسەر مێژووی مەرگی «ئەدەب» چنگخست، کە نزیکەى (٩٠ سال) بوو لای مێژووی ئەدەبى کوردی بەشاراودى مابۆو؛ (٣٢) کە وەک سەرئەدەبى ئەم مێژووە دەکەوتتە نێوان دوا دیدەنى «قاسیلی نیکیتین» لەگەڵ «ئەدەب» دا (پایى ١٩١٥ ز) و نامەکەى سالار سەعیدى براى «ئەدەب» دا، کە وتمان لە (١٢/١٠/١٩١٧ ز) دا، واتە: نزیکەى سال و نیویک دواى مەرگی «ئەدەب» بۆ «قاسیلی نیکیتین» نووسرا بوو.

ھەلبەتە لێرەدا ئەو ھەشمان لە یاد بێ، کە «قاسیلی نیکیتین»، کاتى باسى دیدارەکەى خۆى و «ئەدەب» دەکات، ھێما و ئامازەیک بەو ناکات، کە «ئەدەب» ی بەنەخۆشیی دیو. ھەرچەندە وەک زانراوە «ئەدەب» لە دواى قوناغى ژيانیدا، تووشى نەخۆشیی «شەپلە» بوو و وەک لە پیران و بەسالچووانى ئەرمەنى بلاغ و موکریانیم بیستوو، لە دوا قوناغى ژيانیدا (کە وەک وترا کۆتایی ١٩١٥ و سەرەتای ١٩١٦ بوو)، ئەم نەخۆشییە زۆرى بۆ «ئەدەب» بردوو و ئارام و ئۆقرەى لى بریو و تەننەوێ یەکەمین جەنگى جیھانى و لەشکرکێشی سوپاى (پروس) یش لە ناوچەى موکریان بەگشتى و دەورووبەرى شار و ناوشارى سابلایخیش بەتایبەتى؛ کە ھەموو شیرازەیکى ژيانیان ئالۆزاندوو، کە سوکارى «ئەدەب» وایان بەچاک زانیو «ئەدەب» بۆ شوێنێكى تەریک و چەپەکی دوور لە شەڕ و ھەرای وەک گوندی «باخچە» ی (٢٥ کیلۆمەترى باکوورى خۆرەلاتى سەقر) بگۆزێنوو و لەوێ بەمالە ئاگاکانى «ئەدەب» بسپێرن و بۆ دامرکاندەوێ ژان و ئازارى نەخۆشییەکە یشى (لۆرک-جۆلانە) ی بۆ ھەلبەستن، تا بەو جۆلانە پێکردنە، کەمێک ئۆخژنى بگاتى... بەلام لە لایەکەو دیارە نەخۆشییەکەى کوشندە بوو و پەرزەى لى بریو و

لە لایەکی تریشەو تەنگوچەلەمەکانى جەنگەکە، بواری دانیشتوانى گوندەکەى نەهیشتوو، تا بەگۆرەى شایان و پیتوبست خزمەتى بکەن... بەمجۆرە ھەر نزیکەى (٤) مانگێک بەو حالەو ژیاو و ھەر لەوێ کۆچى دواى کردوو و ھەر لەویش لەسەر وەستى خۆى، لە گۆرستانى «مەرقدان» بەخاک سپێردراو.

(٣١) کتیبەکە ئەگەرچى زۆر جوان ھەلگیرا بوو، بەلام لەبەرئەوێ زۆر کۆن بوو، چەند لاپەرەیکى بەر و پێشى پێو نەما بوو، بۆیە نەمانزانى ناوی چیبە.

(٣٢) بنواڕە بەشى پاشکۆى ئەم کتیبە.

نهم دیوانه بۆ؟

وهك له بهسهركردنهوهی نوسخه چاپهكانی «ئهدهب» دا زانیمان، له ماوهی ئەم (۷۰) سالهی رابوردوودا، تا ئیستا له لایەن (۶) كەسهوه، (۶) جار و به (۶) تهقهلالی شیوه جیاوازهوه، به چاپ گهیه ندراره؛ كه وردهكارییهكانی ئه و جیاوازییانه، له ورد خۆبندنهوهی ئەم تهقهلالیهی بهردهستتان و به تایبه تیش بهدهم بهراوردی نوسخه چاپهكاندا زیاترمان بۆ پروون دهبنهوه؛ بهلام:

۱- له تهقهلالی ساخكردنهوهی شیعری «ئهدهب» دا، ئهوهندهی پشتم بهنوسخه چاپهكانی دیوانی «ئهدهب» و نوسخه دهستخهتهكان بهستوه، ئهوهندهش زیاتر پشتم بهخۆبندنهوه و نواری و لیکدانهوهی خۆم بۆ شیعر و هونهری شیعری «ئهدهب» بهستوه؛ كه ئەمه تازهترین شیوازی ساخكردنهوهی دیوانی شیعره. چونكه له كاتیكدا ئامادهكاری دیوانی شیعریك، خۆی بۆ ساخكردنهوهی دیوانی شاعیریك ئاماده دهكات؛ بهر له ههموو شتیك، ئهوین و زهبری شیعر و هونهری شیعر و تایبهتمه ندیتهی ئه و شاعیره و لیکدانهوهی تایبهتی خۆی بۆ شیعرهكانی؛ ئه و ئامادهكاره دهخاته سهركه لکه له و خولای ئامادهکردن و ساخكردنهوهی دیوانی شیعرهكهی... كه ههر ههمان ئەم هۆیانه، كاتیك دهبنه مایه هاندان و ساخكردنهوهی دیوانهكهی، ئیتر بهدهم كارکردنی زۆری ئامادهکردنی دیوانهكهوه، دهبنه ناسنامهی ناسینهوهی شیعری شاعیرهكه. بهههموو جوړهكانییهوه، به جوړیک وهك چۆن ههر گوئیك بهجیا، بۆن و بهرامهی تایبهتی خۆی ههیه، ههر بهوجوړهش ههموو ئه و شاعیرانهی خاوهنی تایبهتمه ندیتهی خۆیان، كه شوههوا و شیوهی كار و هونهری كاری خۆیان ههیه و ئامادهكار له تیکه لاوبوونیدا بهكه شوههوا و تایبهتمه ندیتهی شاعیرهكه، ههموو سنعهت و ئهفراندنهكانی شاعیرهكه دهناسیتهوه... له بهر ئه وه ههر كه شیعریکی نامۆ، تیکه له بهدیوانی شاعیرهكه بوویته، بهكسه رهستی پێدهكا و دهیناسیتهوه. بۆیه پشتبهستنی بێ سێ و دوو، بهنوسخه چاپهكانی دیوانهكه و نوسخه دهستخهتهكانیش، مهترسی و گریمانی ئه وه دهخولقیته، ئامادهكارانی ئه و چاپانهی پیشوو، یان نووسیارانی ئه و نوسخهخانهش، ههلهیان له پاش و پیش خستنی واژه و پرسته و له چۆنیتهی خۆبندنهوهی دهستخهتهكان و له دووپاتكردنهوه و چاولیکه ریی بهكتردا؛ كردهیته... یان كتومت پشتیان بهدهستخهتهكان بهستنی و وهك خۆیان ئامادهی چاپیان بکه نهوه؛ كه نمونهی ئەم شیوه

دهستخهت خۆبندنهوهیه، ههر له دوایین چاپی دیوانی «ئهدهب» و بهسهر ئامادهكاری دیوانهكهدا تێپه رپوه؛ كه دیوانهكهی له بهر رۆشنایی دیوانه دهستخهتهكهی «ئهدهب» دا پروونووس كردبۆوه. (۳۳)

۲- جگه لهم لایه نهش، لایه نیکی تری گزنگ له شیعری کلاسیکدا ههیه، ئه ویش خۆبندنهوهی چهند لایه نه و چهندین مه و دای واژهیه، كه له دهقی شیعری کلاسیکیدا «واژه» ههر بهتهنیا مانا قاموسیهیه كهی نابه خشی؛ به لكو چهندین مانای جیا جیا له خۆ دهگرێ و زۆریه ی شاعیرانی کلاسیکی، پێیان وایه بهشیکی گزنگی شانازی و هونهری شیعریان له وه دایه ئه گهر چهندین خۆبندنهوهی جیاواز، بۆ واژهیه کیان بکری، ئه وهندهش خۆبندنهوهی جیا جیا، بۆ شیعره کیان دهکری؛ كه نمونهی ئەم بهخۆنازینه، شاعیریکی وهك «نالی» دریده بری، دهلی:

«نالی» به داوه شه عری دهقی خه یاللی شیعر

بۆ ئه و كه سه ی كه شاعیره، سه د داوی نایه وه

ههر ئەم بواره، زهمینهی ئه وهش له بهردهم توژیاردای ساز دهكات، تا خۆبندنهوهی جیا جیا بۆ دیوانه کیان بکری. بۆیه له سه رینی شاعیرانی گه و ره و ناسراوی وهك: حافظ، جه لاله دینی رۆمی، سه عدی، عه تتار... هتد. تا ئیستا دیوانه کیان له لایه ن دهیان نووسه ری ناسراوی جیا جیا وه، دهیان جار و به دهیان دید و لیکدانهوهی جیا جیا وه له چاپ بدری... كه ئەم كار له لایه كه وه ئاسۆی تیکه یشتن و چه ژێ شیرینتری خۆبندنهوان له شاعیره كه و له لایه کی تریشه وه ئاسۆی ده سه لاتی شاعیرانهی شاعیره كه به رینتر ده رده خات؛ كه به داخه وه ئەم كار هیشتا لای ئیمه نه بۆته شیوازیکی باو، بۆیه لهم کلاوژنه یه وه خۆزگه م ده خواست «له پال» ئه و ههموو سه رنج و لیکدانه وه قوول و به نرخانهی مامۆستا مه سه وود مه مه د- دا، كه سه بارهت به «نالی» و «حاجی قادری کۆبی»، له کتیبه کانی: «چه پکیک له گولزاری نالی»، «دهسته و دامینی نالی» و

(۳۳) ئه و نمونه یه ی باسی لێوه دهکین، چاوه نواری نه دهکرا به سه ر كه سیک شاعیر و شاره زای وهك کاک ئاسۆ «مه مه د سه عید نه جاری» دا تێپه ری! بهلام چونكه پشتی به ده قاده ق ر و نووسکردنی دهستخه ته كه بهستوه، ئیتر پێی و ابو وه ده بی به ئه مانه ته وه ر و نووسی بکاته وه؛ كه دهستخه ته كه ئاویه: به بی تۆ، گولشه نه کولخه ن! (دیوانی ئهدهب، ئاماده کردنی ئاسۆ، ل ۸۷)

له کاتیكدا راستیه كهی پێچه وانه كه به تی و ده بی ئاوا بخۆبندریته وه: به بی تۆ، گولشه نه گولشه ن.

«حاجی قادری کۆبی» دا نووسینی، «خۆزگه» دیوانی نالی و حاجی قادری کۆبیشی بهو نوارین و لیکدانهوانه ی خۆبهوه چاپکردبان... خۆزگه «پیره میتر» ی شاعیریش «له پال» ته رجهمه ی رۆحی «مهولهوی تاوه گۆزی» دا، دیوانی مهولهویشی به دیالیکتی «گۆران» چاپکردبا... خۆزگه شههید عهبدو الخالق مهعرووف «له پال» تهو سه رنجانهیدا بۆ ههردوو چاپی دیوانی نالی، که بنه ماله ی مهلا عهبدو لکه ریمی موده پیس و دکتۆر مارف خه زنه دار چاپیانکردن، خۆشی دیوانی نالی چاپکردبا... خۆزگه... و... خۆزگه...

۳- جیاوازی تری ئەم دیوانه ی «ئه ده ب» له گه ل (۶) نوسخه چاپه کانی پیتشوودا به گشتی و له گه ل دوا یین دیوانی «ئه ده ب» دا، تهوه یه که ئەم دیوانه، ژماره ی (۳۹) شیعی زیاتر تیدایه و له م ژماره یه ش (۳۲) یان کوردین و (۷) یان فارسین^(۱)، ته مه ش ئاکامی تهقه لای بهردهوامی ئەم چه ن دین ساله دوورودریزه ی عه شقیینی من و ئەم دیوانه یه... هه رچه نده له کاتی کدا ئەم دیوانه به مجۆره به ره و ته و اوبوون و چاپخانه ده چی؛ به دلتیا بیه وه ته وه ده زانم و ده لیم که هیشتا شیعی تری «ئه ده ب» ماون، ئەم تهقه لایه ی من دهستی پیتیان نه گه یشتبێ. چونکه وهک پیتستر ئامازه م پێ کرد: «ئه ده ب» له چاو شاعیرانی سه رده می خۆیدا، پر به رهه مترین شاعیره و ئاوات ده خوازم، له تهقه لایه کی تر دا، چ من، چ که سیکی تر، بتوانی دهستی پیتیان بگات و دیوانی «ئه ده ب» به شیوه یه کی ده و له مه ندر و پا زاوه تر به چاپ بگه یه نرێ.

محهمه د حه مه باقی

هه ولیتر - به هاری ۲۰۰۵

(۱) له کۆتایی ئەم دیوانه دا، ده ستینیشانی تهو شیعرانه کراون.

به شی یه که م
دیوانی نه دهب

نهی حه ددی کبریات، وهرای فههمی ماسیوا^(۲)
 وهی حه صری ئیعتیلات له وههمی مه، ماوهر^(۳)
 چبکه م! نه گهر نه که م سهر نامه، به نامی تو
 چ بلیم! نه گهر نه لیم سهر دهفته ر: هُوَ الْعَلَا
 نه وهل نه تو و ناخر نه تو، ههرچی هه، نه تو^(۴)
 نه ت ئیبتیدا له نه وهل و نه ت ناخر، ئیبتیه^(۵)
 خه للاقى ئینس و جانی و په ززاقی دام و ده
 سه تتاری عه یب پۆش و خه تا به خشی «ذُو الْعَطَا»
 تو سانیعی به دیع، له یهک قه تره ئاوی خام^(۶)
 چه ندین هه زار چیه ره، ده که ی: یهک له یهک جودا
 تو موبدیعی موحیتی سه ماواتی سهرنگوون
 تا که شتی که واکیب تیدا بکه ن شه نا^(۷)
 سه ت و فه زا؛ نه گهر به نه زهر پر مه ئاتیرن^(۸)^(۹)
 «لَا شَيْءَ غَيْرَ ذَاتِكَ فِي السَّطْحِ وَالْفَضَا»
 گهر دوو جیهان به ضدی قه زا، مشوورده ت بکه ن^(۱۰)
 «لَا يَقْضِي الْمَقْتَدِرُ إِلَّا بِمَا قَضَى»
 گهر نو سیپهیر و هفت زه مین بینه یهک زبان^(۱۱)
 یهک زه ره، که ی سه نای سیفات ده که ن نه دا!
 خوانیکه نیعمه ت، به سه راپای دوو جیهان^(۱۲)
 له و خوانه، هه رکه سی به قه ده ر قیسسه تی ده با
 تو خالیقی غه فوور و ئیمه عه بدی پر قسوور^(۱۳)
 تو ساحبی عه تا و ئیمه: قالی خه تا^(۱۴)
 گهر تو، گوناھی ئیمه نه به خشی، به عه فووی خوت^(۱۵)

کی دی هه یه بچینه په ناھی به ئیلتیجا؟
 غه یرز نه وهی موقه ره ره، به حه قیقه ت «نه ده ب»^(۱۶)
 کوا تاعه تی که بیج به پرۆژی جه زا؛ سزا!
 خوت ده ستگیری گومره ه و عاسی، به ره حمی خوت
 هه ر خوت مه گهر ئیمه، له مه عاسی به خه یته: لا^(۱۷)

(۱) ئه م شیعره لای: ره، مس، بم، گم، شج و مه هه یه. ئیمه ئه م شیعره مان به خه تی خودی «نه ده ب» لای
 «مق» چنگه ست (بنواره به شی پاشکو- به لکه نامه ی ژماره « »).
 (۲) وهرای فههمی ماسیوا: وهر فههمی ماسیوا: بم، گم.
 (۳) وهی حه صری ئیعتیلات: ره ی حه صری ئیعتیلات: بم. ره ی حه صری ئیعتیلات: گم. له وههمی مه،
 ماوهر: له وههمی مناوا: بم، گم. له وههمی منا نه و: شج.
 (۴) نه وهل نه تو هه ی و...: بم، گم.
 (۵) بو تو نه ئیبتیدا له نه وهل و ناخر، نه انتها: شج. نه ت ئیبتیدا له نه وهل و...: بم. انت ابتدا له
 نه وهل: گم.
 (۶) ئه م به یته لای: بم، شج، گم و نه نییه.
 (۷) ئه م به یته لای: گم، بم، شج، نه نییه.
 (۸) ئه م به یته لای: گم، بم، شج، نه نییه.
 (۹) حوکم و قه زا نه گهر به نه زهر پر مه ئاتهرده ت.
 (۱۰) گهر دوو جیهان به خود قه زا و مشوورده ت بکه ن ئانی به غه یری حوکمی قه ده ر ناکری قه زا: بم،
 شج، گم، نه، ره.
 (۱۱) گهر تو سه ما و هفت زه مین: بم، شج، گم.
 گهر تو و سه ما و هفت زه مین: نه.
 (۱۲) به سه راپای دوو جیهان: له سه راپای دوو جیهان: گم، شج، مه، بم.
 (۱۳) تو خالیقی غه فوور و نه من: شج.
 (۱۴) تو واهی عه تا و ئیمه ساحیبی خه تا: بم، ره، گم. تو واهی عه تا و نه من: شج، تو واهی
 عه تا و: نه.
 (۱۵) گهر تو گوناھی ئیمه نه به خشی به مه غه ره ت: بم، گم، شج، نه، ره.
 (۱۶) غه یرز نه وه موقه ره به ته قسیری خوی «نه ده ب»: شج. غه یری نه ز نه وهی موقه ره ره به حه قیقه ت
 جیه «نه ده ب»: گم.
 (۱۷) ئه م به یته لای: نه نییه.

ئەي نووری ئیھتیدات لە ماھى ھەتا سەما
 ۋەي فەخرى ئىستىفات لە ماھى ھەتا سەرا
 ئەي شاھى ئەنبىا، كە وجودى شەرىفى تۆ
 ئەقدەمتەرە لە خىلقەتى مەخلووقى دوو سەرا
 ئادەم-ئەبولبەشەر، كە بەزاهىر لە سولبى وىي
 ھىشتا قورى گەللە بوو، تۆ خەمى ئەنبىا
 تۆ ھەر ئەۋەي كە ھەزەرەتى خالق، لە بەدوى خەلق
 مەنزورى ھەر وجودى ئەتۆ بوو لە ماسىوا
 رايح نەبوو تەلای نبوودت، بەئىسمى غەير
 بۆيە بەنامى ئەشرەفى تۆ، سەككە لىدرا
 رۆحولتەمىن كە بەدرەقەيى رەھ بوو، بۆ حوزوور
 تا سیدرە بوو، ئىجازەتى پەروازى مونتەھا
 تۆ خۆت بەبالتى شەوق فریت، تا بەجىگەيەك
 بەینى حدووس تا بەقىدەم، دوو كەوانى ما
 عىسا لە چەرخى چارەۋە؛ كورسى كە دابنى
 دەستى كوا بەكۆنگەرەيى قەدرى تۆ دەگا!
 گەر تۆ نەبايە، ھادىي مەوسا بەنەخلى توور
 بۆ دەفعى سىحر، چۆنى دەبوو ئەژدەھا، عەسا!
 رەحمت نەبايە؛ ناجىي يونس لە بەتنى حووت
 تا پۆژى رەستخیز؛ لە دەريايەدا دەما
 ئەنگوستى تۆ ئەگەر نىيە رەھبەر بەنىيەت
 بۆچى ئىشارەت مەھى دوو ھەفتە شەق دەكا!
 قەدرت لەۋەي ئەجەلە، بەقورىانى خاكى پات
 تا شەئنى تۆ، بەمەدحى بىي، عولوئىرئىقا
 مەدحەتگەرت، بەمەدحى ئەتۆ، خۆي دەكا بلىند
 گەر نە، سەزايى قەدرى ئەتۆ، كوا ھەيە سەنا!

قەسدى منيش، لە عەرزى جەسارەت بەھەزەرەت
 جوبرانى نەقسى حالە، بەنامت لە «ما مضى»
 گەر سالتە «ئەدەب» و گەريش «تالحي» شەمى
 ئۆمىدەۋارى عەفووتە؛ تۆ و خەمسەيى عەبا
 ھىندەم بەسە لە ھەشر، كە چەترى شەفاعەت
 من روو سىيەھ، لە سايەيى رەحمت ۋەلا نەخا

(۱) ئەم شیعەرە لای: مس و ئا ھەبوو.

ئەگەر تووبايە وەك تۆ، جەننەت ئارا
 لە شىيەى قامەتى تۆيە؛ نىگارا^(٢)
 چە سىحرىكە! بەدوو زولفى چەلپىيات
 كە مەقبوولى؛ بەئىسلام و نەصارا^(٣)
 لە دلدە: ئاتەشىكى عالەم ئەفرۆز
 لە ديدە: گولشەنىكى عالەم ئارا
 ھەتا دوورم؛ دەلیم دەتگرمە باوەش
 كە ديمە رووبەرۆوى تۆ؛ نيمە: يارا
 نەھانىي بوو لە دلدە سۆزى عىشقت
 لە دوودى سەرمەو بوو ئاشكارا^(٤)
 بەدیدارت؛ ئەگەر تارى لە زولفت
 بەمولكى «كەى» بدم، يا تەختى «دارا»
 بەخوتنى من؛ ئەگەر سەرخۆش دەيى تۆ
 وەكو جامى صوبوحت بى گەوارا^(٥)
 لە جەورى تۆ، دلم نەشكاو، قەت من
 عەجەب لەو شىشەيەى نەشكا، بەخارا^(٦)
 دەلیم: جانا، مودارايەك، دەفەرمویت
 دەگەل عاشق، ئەگەر بووبى مودارا
 «ئەدەب»؛ بەو غايەتى تۆ پای بەندى
 بەفريادت بگا شاھى بوخارا^(٧)

(١) ئەم شیعەرە لای: ڕە، ئا، ب، گ، ئە، شج، مس ھەيە.

(٢) لە شىيەى قامەتى تۆيە: لە سايەى قامەتى تۆيە: ئا، ب، گ، ئە، ڕە.

(٣) كە مەقبوولى: كە مەقبوولە: ئا.

(٤) لە دوودى سەرمەو: لە دوودى سورمەو: ب.

(٥) وەكو جامى صوبوحت بى: وەكو جامى صوبوحت با: ب.

(٦) لەو شىشەيە: ب، گ. لەو شىشەو: شج.

(٧) بەفريادت بگا: ب.

ئەمرۆ، كە بەبادەى مەيەو ھاتى لەسەردا^(٢)
 ھیناتەو بەر؛ جانی سەفەر كەردە لەبەردا^(٣)
 لەو خستە سەر روو، بەجەفا، دەستەي گيسو^(٤)
 وەعدەى وەتەنىكت بەغەريانى سەفەردا^(٥)
 بەم تەرزە، كە جانیەرە نوتهى شەكەرىنت^(٦)
 ئەنفاسى مەسحىكە لە ناو دورجى گوھەردا
 ئەو تەلەتى حۆرانى و لوتفى مەلەك ئاسات^(٧)
 حاشا كە كەسىك ديويە لە تەركيبى بەشەردا
 يەك حەلقە و سەد سىحرە، بەرى پەرچەمت ئيمرۆ
 ديسانەو ئەخۆچ خەيالانى لەسەردا
 زولف و سەرى كولمەت بنوینە بەمەنەججيم
 حوكمى چيپە عەقرب، لە موخاذاتى قەمەردا
 قەدرى چيپە خورشيد، لەكن پرتەوى حوسنت^(٨)
 جلەوى چ دەكا: قەترە، لە دەريای خەزەردا!^(٩)
 لەو سورەتى زىباتە، كە پۆحىكە موحەسسەم^(١٠)
 وەك سورەتى ديوارە، ئەوى پۆحى لەبەردا
 لەو پۆژەو جانا! كە نەزەرت لیمە كاكرد^(١١)
 چوونى سەر و مالم بەخودا ھەر لە نەزەردا
 سینیەم سوپەرى ناوەكى دلدۆزى موژەت بوو^(١٢)
 نەمزانی كە ناوېستى خەدەنگت لە سوپەردا
 ئەو ماچى شەوى دى، بەمنت دا بەدوو سەد ناز^(١٣)
 وا ئېستە بەكامى «ئەدەب»ى طەعمى شەكەردا^(١٤)

(١) ئەم شیعەرە لای: ڕە، ب، ئە، گ، مس، ئا، شج ھەيە.

(٢) ئەمرۆ، كە بەبادەى مەيەو: ئەمرۆكە بەبادەى مەيەو: ئاسۆ. كە بەجامى مەيەو: شج. بەبۆ و تەرى

و بادەو: ب. ئەمرۆ بەبوتلى بادەو ھاتى، كە لەسەردا: ڕە.

(۳) سه‌فه‌رکه‌رده له‌به‌ردا: سه‌فه‌رکه‌رده له‌ده‌ردا: ره.

(۴) به‌جه‌فا ده‌سته‌یی گیسوو: به‌سه‌فا ده‌سته‌یی گیسوو: ره.

(۵) وه‌عه‌دی وه‌ته‌نیکت: وه‌عه‌دی وه‌ته‌نیکی: ئا، شج، بم، گم، ئه، مس.

(۶) به‌م ته‌رزه: به‌و ته‌رزه: ره.

(۷) ئه‌و ته‌له‌ته‌ی حورانی و لوتفی مه‌له‌ک ئاسات: ئه‌و ته‌له‌ته‌ی غیلمانی و شپوه‌ی مه‌له‌کی تو: ره.

(۸) له‌کن پرت‌ه‌وی حوسنت: له‌لای پرت‌ه‌وی حوسنت: ره، مس.

(۹) له‌ده‌ریای خه‌زه‌ردا: له‌ده‌ریای خه‌ته‌ردا: شج، بم، گم.

(۱۰) صورته‌ی زیباته: صورته‌ی زیبایه: بم، شج، گم. صورته‌ی زیبات: ئا.

(۱۱) لی‌مه‌ کلاکرد: لی‌مه‌ که‌ لا‌برد: بم، گم، ئه، شج.

(۱۲) سوپه‌ری ناو‌دکی: سوپه‌ری ناو‌کی: گم، ئه، شج، بم.

(۱۳) شه‌وی دی: شه‌وی دو‌ی: ئا.

(۱۴) وا ئی‌سته‌ به‌کامی: وه‌ل‌لاهی له‌زه‌وقی: ره.

ه(۱۱)

ئه‌برۆیی که‌شیده‌ت له‌ په‌نا طوره‌یی سه‌ودا

ماهیکی نه‌وه؛ گو‌شه‌یی کی‌شاوه له‌ شه‌ودا

فه‌رمو‌ته: ده‌بی گیان به‌فیدای تیغی برۆکه‌م

ئه‌ی ماهی دوو هه‌قته؛ به‌منت موژده‌یی نه‌ودا

خال و خه‌تی به‌ر ئه‌و گه‌رده‌ن و سیننه‌ت

شایسته‌یه سه‌د ته‌عنه؛ له‌ خال و خه‌تی که‌و دا

ئه‌مه‌وه، که‌ گوتم: ده‌ردی دل‌م، چی هه‌یه ده‌یل‌بم

حه‌یفی؛ که‌ ده‌می وه‌سه‌ته‌ی تو، کورته له‌ شه‌ودا

نه‌مزان‌ی چیه‌یه سی‌ری ده‌هانی وه‌کو نوقته‌ت

خۆی نوقته‌یی مه‌وه‌ووم و جیهان قه‌یدییه له‌ودا^(۲)

هه‌مه‌ده‌رس که‌نین: به‌ختی من و چه‌شمی سیاه‌ت

بوچی وه‌کو: یه‌ک پوژ و شه‌ون، هه‌ردوو ده‌خه‌ودا!^(۳)

سو‌فی؛ که‌ دو‌ی مه‌نعی ئه‌مه‌ی کرد و مه‌لامه‌ت

ئه‌م‌پو له‌ خه‌راباته؛ عه‌مامه‌ی له‌ گره‌ودا

هه‌رچه‌نده مه‌تاعی سوخه‌ن؛ ئه‌م عه‌هده‌ که‌ساده

ئه‌مما گو‌هه‌ری شی‌عری «ئه‌ده‌ب» هه‌ر له‌ بره‌ودا

(۱) ئه‌م شی‌عه‌ لای: مس، ئا، مخ هه‌بوو.

(۲) جیهان قه‌یدییه له‌ودا: جیهان خه‌یرییه له‌ودا: خم.

(۳) ئه‌ی بوچی وه‌کو پوژ و شه‌ون... ئا.

ساقیا! مهی زدهدی بادهیی پارم بهخودا
 تیپکه بۆم جامی شهراپی. که خومارم بهخودا
 نه شئهیی باده محاله، ئه سهری بۆمه، که من
 مهستی بادهی له بی وهک ساغهری یارم بهخودا^(۲)
 گهر خومارم، نه خوماری مهی و جام و بادهم
 مهستی بادهی له بی گولپهنگی نیگارم بهخودا^(۳)
 شوخی ته رسا به چهیی؛ غارهتی دین و دلی کرد
 نه دلی هیش و نه تاقهت، نه قهرارم بهخودا^(۴)
 ئهی سه نه م! تابه که ی ئهو عیشوه و ئهو نازه؛ به ما
 که نه ما تاقهتی باری خه می یارم بهخودا^(۵)
 چ بلیم چۆنه له دووری قه دی تو، حاله تی من^(۶)
 چی بلتی زیلله تی من، یهک به هه زارم بهخودا^(۷)
 بۆچمه زه حمه تی په یکان و به ز ته کردنی تیر!^(۸)
 منی بیچاره، به یهک غه مزه؛ شکارم بهخودا^(۹)
 با وجودی روخی ئهو، بۆچمه گولزاری به هار!^(۱۰)
 ته لعه تی گولشه نه، روویه به هارم بهخودا
 عاله می وه سلی له دنیا، چه خوشه گهر ده ست دا
 من له هیجرانی ئه و، زار و نزارم بهخودا^(۱۱)
 قه دی تو: سهروه و که ناری منه: جۆباری سرشک
 چ سزاواره، ئه گهر بییه که نارم بهخودا^(۱۲)
 دایما جان به کهف و دهستی ته وازوع به که مه ر^(۱۳)
 گوئی به ئاوازه ی فرمان نشارم بهخودا
 گهر چی ئهو مه رحه له یه نابه مه سهر، به یه قین^(۱۴)
 تا به ئاخیر نه فه سیش راه سپارم بهخودا

قهت مه فه رموو: که «ئه ده ب» عیشقی مهی لی بۆته هه و^(۱۵)
 سه ر بگاته فه له ک؛ ئهو زه ره غوبارم بهخودا^(۱۶)

- .....
- (۱) ئهم شیعره لای: ره، ئه، گم، ئا، مس، بم، شج هه یه.
 (۲) ئهم به یته لای: بم، گم، شج نییه.
 (۳) ئهم به یته لای: ئا، مس نییه.
 (۴) ئهم به یته لای: بم، گم، شج نییه.
 (۵) ئهم به یته لای: مس نییه.
 (۶) حاله تی من: حاله تی زار: بم، گم، شج.
 (۷) چی بلتی زیلله تی من: چی بلتی له زه تی من، یهک به هه زاره بهخودا: گم، شج، بم، ئه.
 (۸) بۆچمه زه حمه تی... بۆچییه: بم، گم، شج.
 (۹) منی بیچاره: من به یی چاره: شج، گم، بم.
 (۱۰) باوجودی روخی ئهو: باوجودی روخی تو: شج، گم، بم.
 (۱۱) نیوهی یه که می ئهم به یته لای «ره» ئا وایه:
 دنیا به ویسالی ئه وه وه خوشه، که بییی
 ئهم به یته لای: ئا، گم، بم، شج، ئه نییه.
 (۱۲) چ سزاواره: مهی سزاواره: ئا.
 (۱۳) ئهم به یته لای: ئه نییه.
 (۱۴) گهر چی ئهم مه رحه له یه: ئه گهر ئهم مه رحه له یه: ئه، شج، بم.
 (۱۵) عیشقی مهی لی بۆته هه و: عه شقمی لی بۆته هه و.
 (۱۶) ئهو زه ره غوبارم بهخودا: هه ر ئهو زه ره غوبارم بهخودا: گم.

دل ئارامى نەما جارئ، دلارام سەرى نادا^(۲)
 سەرىكى سەرسەرى جارئ لە كوشتەى خەنجەرى نادا^(۳)
 ئەسیری دامى سەییادیكى نەوکارە؛ دلئى وەحشى
 ھەوئل نەخچیرە؛ گرتوویە و بەئاسانى بەرى نادا^(۴)
 ئەگەر عاشق «ئەرستوو» بێ، لە بەحرى عیشقدا غەرقة
 چ گێژیکە خوداوەندا؛ کە پێی «ئەسکەندەر» ی نادا
 دەکەن مەنەم رەفیقانم، کە بۆچم دل بەدلەبەر دا!
 چ دلەسەختیکە! ئەمڕۆ دل؛ بەخالی عەنبەرى نادا!
 لە لای بێگانە گەر تالە؛ ئەگەر ترشە، عیتابی تۆ
 بەوہللا ئاشنای قەھرت، بەقەندى بەندەرى نادا
 بەصورت ماهر و زۆرن، بەلا وەللا لە مەعنادا
 پەرى وەک تۆ؛ بەزیبایی، قیافەى دلەبەرى نادا^(۵)
 کەسێ شەھدى لەبى چەشتی؛ نییە مايل بەشیرینی
 کەسێ شیرین نیگاری بێ، شەککەر لەب ھەمسەرى نادا^(۶)
 مەفەرموو: عارە پێم، بەندەت، کە دى بێتە غولامى تۆ^(۷)
 گەدایی ئاستانەى تۆ، بەتاجى «قەیسەرى» نادا
 ئەگەرچى تۆ بەھیچى من، لە دەرکت دەردەکەى؛ ئەمما^(۸)
 «ئەدەب» تارى لە زولفى تۆ، بەمولكى «سەنجەرى» نادا

(۱) ئەم شیعەرە لای: رە، مس، مخ، ئا ھەبە.

(۲) دلارام سەرى نادا: دلارام سەرى نادا: مخ.

(۳) سەرىكى سەرسەرى: سەرىكى سەرسەرى: مخ.

(۴) ھەوئل نەخچیرە: ھەوئل نەخچیرە: مخ.

(۵) قیافەى دلەبەرى نادا: قیافەى دل بەرى نادا: مخ.

(۶) شەککەر لەب ھەمسەرى نادا: بەشەککەر ھەمسەرى نادا: ئاسۆ.

(۷) کە دى بێتە غولامى تۆ: کەوى بێتە غولامى تۆ: مخ، رە.

(۸) ئەگەرچى تۆ بەھیچى من: ئەگەرچى تۆ بەھیچى من: مخ.

قەت بووہ دلەبەرى مە، جارئ لەمە یاد نەکا^(۲)
 بەسەلامى، بەپەيامى، دلئى مە شاد نەکا
 ئەى خودا عاشقى سەخابەچچە، دلئى خۆى کە بوئ^(۳)
 کەس خەرابەى دلئى خۆى قەت بووہ ئاباد نەکا
 رەھرەوى بادىيەى عیشق، بەپێى شەوق ئەوہیە
 فیکرەتى راحیلە رێ و راحیلە و زاد نەکا
 عاشق و مەنزل و مەئوا! ئەمە لافیکە درۆ
 عاشقى سادىق ئەوہیە: خانە لە بونیاد نەکا^(۴)
 وەک دەلێن مەیلی بەئازادى بەندانە، گولم
 گەر منم بەندە، خودایە قەتەم ئازاد نەکا
 چى دەبێ جارئ ئەگەر رێ بخەییە خەستە دلان
 با لە دوورى، دل ھیند نالە و فەریاد نەکا
 سایەپێک لەو قەد و بالاییە بخە سەحنى چەمەن
 تا چ کەس سەیری قەد و جیلوہی شمشاد نەکا^(۵)
 جەورەکەت خاريجى قانونە و دەفەرمووى: مەکە داد
 چى بکا جەورەکەشت جارئ ئەگەر داد نەکا
 تا نەسىمى لەسەرى زولفەوہ دى، چاترە سوز
 بۆیە سووتاو دەبێ؛ رۆو قەت بەتەرەف باد نەکا^(۶)
 ھەر کەسێ دیدەبى وەک شەتتى منى دیبێ «ئەدەب»
 رەنگە قەت سەیری «کۆر» و «دیجلەبى بەغداد» نەکا

(۱) ئەم شیعەرە لای: ئا، مخ، مس ھەبە.

(۲) قەت بووہ: قەت نەبوو: ئا.

(۳) ئەى خودا عاشقى سەخابەچچە: ئەى خودا عاشقى سەخابەچچە: ئا.

(۴) خانە لە بونیاد نەکا: خانەبى بونیاد نەکا: ئا.

(۵) تا چ کەس: تا چى کەس: مخ.

(۶) چاترە سووز: چاترە سوز: ئا، مخ.

(۶) رۆو قەد بەتەرەف باد نەکا: رۆو بەتەرەف باد نەکا: مخ.

ئەي دەھەن خونچەي شەكەر لەب، چەندەتم كيشا جەفا
 بەو ھەموو رەنج و جەفایەش، لێم نەدیوی جوز سەفا
 بێ وەفایی ھەققە، رەسمی گولعوزارنە، بەلان
 نەك دەگەل یاری وەكو من، ساحیبی میھر و وەفا
 باری جەورت من دەكیشم؛ سەیری گول: خەلكی دەكا
 دەردی ھیجرت من دەبینم؛ سەیری: بۆ كیشە شەفا!
 نامەوێ دايم لە سەیری گولشەنت سیاراب یم
 جار بەجار ماچێ لە كونجی لیوی خونچەت «قەد كفا»
 لەو گلەییانەم مەرەنجە، رۆحەكەي شیرینی من
 من ھەر ئەو بەندەم، سەراسەر تۆ جەفاكەي یا وەفا
 یا رەب! ئەو كەس باعیسی دووری من و تۆ بوو لەیەك
 بێ نەسیبی كەي لە مەحشەردا، لە حەشری موستەفا
 ئیقتیفا دەكرێ بەتەرزى شیعرى شیرینت «ئەدەب»
 گەر موداوا بێ بەئیعجازی مەسیحا ئیقتیفا

(۱) ئەم شیعرە لای: مس، ئە، ئا ھەییە.

شۆخی مە، ھەردەم بەتەرزى قەسدى نەخچیرم دەكا
 گا لە نیو دامم دەخا، گا خەستەیی تیرم دەكا
 سوێند دەخۆم چیدی فریبی غەمزەیی جادووی نەخۆم
 ئەمكەرەت زووتر بەئەفسوونیکی تەسخیرم دەكا
 سەردەمی رووی پێ نیشاندام؛ سەردەمیکی زولفی خام
 ئەووەلی شیتەم دەكا، پاشان لە زنجیرم دەكا
 وەعدەیی وەسڵم دەداتێ؛ دەچمە لای، ناییتەتە لام
 گەر دەچم زویرم دەكا، ناچم ئەگەر: بیرم دەكا
 جار بەجار تاتا دەكا بۆم زولفی شیتوای و دەلتی^(۲)
 كوا دلی تیدا؟ قەسەي نادانە دلگیرم دەكا
 من دەلیم: چۆن بوو قەزا، ئەمنی بەتۆ دلەستە كرد!
 ئەو بەچاوانی حەوالەي حوكمی تەقدیرم دەكا
 ئەو دەمەي تفلێ دلم بگری و گروو بگری لە رووی
 ئەو بەماچی ھەر وەكو قەندی لەبی؛ ژیرم دەكا
 گەر دەلیم: جانا، بەچی دەعوای جیھانداریی دەكەي!^{(۳)(۴)}
 ئەو ئیشارەي پرتەوی حوسنی جیھانگیرم دەكا
 بەستەیی زونناری مووی كردووم و دەشلتی: كافر!
 خۆی لە پێگەم دەردەكا، بۆ خوشی تەكفیرم دەكا
 مەیگوساری بادەیی مینا قەدیکم من «ئەدەب»
 دەمبەدەم مەستی مەیی حوسنی جیھانگیرم دەكا^(۵)

(۱) ئەم شیعرە لای: رە، مس، ئا، ئە ھەییە.

(۲) زولفی شیتوای دەلتی: زولفی شیتوای و دەلتی: ئا.

(۳) ئەم بەیتە لای: ئە نییە.

(۴) بەچی دەعوای جیھانداریی دەكەي: بەچی دەعوای فەرمانداری دەكەي: ئە.

(۵) ئەم بەیتە لای: مس نییە.

قورسی قه مەر لهو روخی ئهنوهر شكا
 سهرووی سههی لهو قه دی دل بهر شكا (۲)
 عهسكهری زهنگیت به دوو غه مزه شكاند (۳)
 وهك له خه جالهت شههی خاوه ر شكا (۴)
 شه هدی ده می؛ قه دری نه باتی نه هیش
 وهك له له بی، له زه تی كه و ته ر شكا
 تا بتی من مه عجهری لادا له پروو
 قودر ته تی سه ره نه جیهی نازهر شكا
 رائیهی طوریهی ئه و هاته مه شام (۵)
 قه دری گولای گول و عه نه ر شكا (۶)
 لهو شكه نی زولفی خه می؛ ئهنده ر خه می
 گهر دنی «دارا» و «سكه نده ر» شكا
 ئه و شه وه فهر مووت كه: نه كه م ماچی پروو (۷)
 دل كه شكا بوو، به هه موو سه ر شكا
 تو دلی «قه یسه ر» ده شکی نی به ناز
 باکت چیه بو دلی من؛ گهر شكا (۸)
 لهو ده مه وه ساقی و باده م ئه تو ی (۹)
 ره نجی خوماری مه یی خولله ر شكا (۱۰)
 لهو ده مه وه حه لقه یی موو؛ كه وته پروو (۱۱)
 موعجیزی داوودی زریگهر شكا
 جلوه یه کی قامه تی تو كه وته باخ
 شه و كه تی بالایی سنه و به ر شكا (۱۲)
 ساعیدی سیمین، كه ده رتخت به ناز (۱۳)
 ده بده یی قیه تی گه وه ره ر شكا

عه هدی كه ده تفه رموو: ئه دهم ناشکی
 تاجی سه رم! چۆن به هه موو سه ر شكا (۱۴)
 تا كه «ئهدهب» هاته بیساتی سوخه ن
 ره ونه قی بازاری سوخه نوهر شكا

- (۱) ئهم شیعه رای: مس، بم، گم، شج، ئه، ئا هیه.
- (۲) سهرووی سههی: سهروو سههی: شج، گم.
- (۳) عهسكهری زهنگیت: عهسكهری زهنگی: ئا.
- (۴) وهك له خه جالهت شههی خاوه ر شكا: وهك له جه مالی شههی خاوه ر شكا: ئا.
- (۵) راییهی طوریه ده هاته مه شام: بم، ئه، شج، گم.
- (۶) قه دری گولای گول و عه نه ر شكا: قه دری گولای گولی قه مسه ر شكا: ئا.
- (۷) فهر مووت كه بکه م ماچی پروو: شج. ئه كه م ماچی پروو: ئا. بکه م ماچی ده م: ئه.
- (۸) باکت چیه بو دلی من: باکی چیه بو دلی مه: ئا.
- (۹) لهو ده مه وه ساقی و باده م ئه تو ی: لهو ده مه وه ساقی باده م ئه تو ی: ئا.
- (۱۰) ره نجی خوماری خولله ر شكا: ره نجی خه ماری مه یی خولله ر شكا: شج.
- (۱۱) ئهم به یته رای: شج، بم، ئا وایه:
- لهو ده مه وه حه لقه یی موو كه وته پروو
 شه و كه تی بالایی سنه و به ر شكا
- (۱۲) ئهم به یته رای: بم، شج، گم، مس نییه.
- (۱۳) ئهم به یته رای: ئا نییه.
- (۱۴) چۆن به هه موو سه ر شكا: چۆن بوو كه خود سه ر شكا: ئا.

- دلبه‌را ئه‌مېږ نېگه‌ت؛ کارى سه‌د خه‌نجه‌ر ده‌کا^(۲)
 يه‌ک به‌يه‌ک نېشى موژت، زه‌خمى دوو سه‌د نه‌شته‌ر ده‌کا^(۳)
 نايره‌ى پشکۆبى کولمه‌ت، ره‌ونه‌قى مه‌جمه‌ر ده‌با
 رايحه‌ى شه‌وېوېي طوره‌ت، له‌ومه‌بى عه‌نبه‌ر ده‌کا
 ئيلتیه‌بابى عيشقى تو، ئيمېږ له‌ سینه‌ى ئيمه‌دا
 ده‌ستورې ئاته‌شى سوزان له‌ نه‌يشه‌ککه‌ر ده‌کا^(۴)
 خوش به‌حالى خاله‌که‌ى هيندوو له‌سه‌ر گه‌نجى له‌بت
 کافرېکى دۆزه‌خىي، سه‌يرى له‌بى که‌وثر ده‌کا
 به‌نده‌بى شه‌هدى له‌بى، وه‌ک شه‌ککه‌رى شيرينى تو^(۵)
 خوسره‌ويکه؛ سه‌لته‌نه‌ت بى خاته‌م و ئه‌فسه‌ر ده‌کا^(۶)
 هه‌ر که‌سى مه‌ستى سه‌بوحي نېرگسى مه‌خمورته
 که‌ى خه‌يالې جامى سه‌هبا، يا مه‌بى خلله‌ر ده‌کا^(۷)
 چونکه‌ پېت عاره‌ نېشانه‌ى «ناوه‌ک»ى تو بېن ده‌مه^(۸)
 تېره‌که‌ت: جارى سه‌ر و جارى به‌عه‌مدن به‌ر ده‌کا
 زولفه‌که‌ت: جارى طه‌ناب و جارى نافه‌ى مشکى ناب
 ئه‌لحه‌ق ئه‌م عه‌بياره‌ ئه‌مېږ؛ کارى جادووگه‌ر ده‌کا
 به‌و خه‌يالې جارى به‌لکه‌ بېيه‌ بالينى «ئه‌ده‌ب»^(۹)
 گه‌ر له‌سه‌ر ئه‌وره‌نگى جه‌م بى، يادى نيو به‌سته‌ر ئه‌کا^(۱۰)

(۱) ئه‌م شيعره‌ لای: مس، به‌م، ئه، گم، ئا، شج، گم هه‌يه.

(۲) دلبه‌را ئه‌مېږ: دلبه‌را ئه‌مېږکه: به‌م.

(۳) کارى ده‌مى نه‌شته‌ر ده‌کا: ره.

(۴) ئاته‌شى سوزان: ئاته‌شه‌ سوزان... به‌م.

(۵) به‌نده‌بى شه‌هدى: به‌نده‌بى عه‌شقى: به‌م، شج، گم.

(۶) سه‌لته‌نه‌ت بى خاته‌م و ئه‌فسه‌ر ئه‌کا: سه‌لته‌نه‌ت بى خانم و ئه‌فسه‌ر ده‌کا: به‌م، شج، گم.

(۷) جامى سه‌هبا، يا مه‌بى خلله‌ر ده‌کا: ساغه‌رى پر باده‌بى خلله‌ر ده‌کا: ره.

(۸) چونکه‌ پېت عاره‌ ئه‌من بېمه‌ نېشانه‌ى نامه‌که‌ت: به‌م، شج، گم.

(۹) به‌و خه‌يالې جارى به‌لکه‌ بېيه‌ بالينى «ئه‌ده‌ب»: به‌و خه‌يالې به‌لکو جارى... ره، ئا.

(۱۰) يادى نيو: ئاره‌زووى: ئه.

- دولبه‌رى وا بى، که‌ ئه‌مېږ زولفى عه‌بيارى ده‌کا^(۲)
 قوتبى به‌ستامى به‌دينېک؛ مه‌بلى زنارى ده‌کا
 خه‌نجه‌رى غه‌مزه‌ى له‌ جه‌رگم داوه، بى حالى ئه‌وه‌م
 مه‌ره‌مه‌ى زه‌خمم حه‌واله‌ى زولفى خونخواری ده‌کا
 دل به‌سه‌د خوینى جگه‌ر؛ خونچه‌ى گه‌ياندى بۆ گولم^(۳)
 ئه‌و ره‌قيبیه‌ گه‌بره‌ ئېستا، مه‌نعى گولزاري ده‌کا^(۴)
 من قه‌رارم بوو: ده‌بى بى، تا به‌سۆزېک باى سه‌با^(۵)
 بى قه‌رارى بوو، قه‌راره‌ زولفى طه‌پارى ده‌کا^(۶)
 دل به‌چاوى موته‌لا بوو؛ زولفى زه‌نگىي حه‌بسى کرد
 کافره؛ هه‌رده‌م به‌ته‌رحى ره‌نج و ئازارى ده‌کا^(۸)
 گه‌ر به‌قووه‌ى عه‌سکه‌رى شاهان جه‌هانگيرى ده‌که‌ن^(۹)
 دلبه‌رم ته‌نبا به‌يه‌ک غه‌مزه‌ جه‌هاندارى ده‌کا^(۱۰)
 مه‌نعى عاشق بۆ ده‌کا؛ عاقل له‌ عيشقى دلبه‌ران
 عاشقى بېچاره‌ چ بکا، حوسنه‌ ناچارى ده‌کا^(۱۱)
 پېم ده‌لېن شيعرى «ئه‌ده‌ب»، يا سيحره، يا جادوو، بلې^(۱۲)
 شيعرى من: جادوو به‌يادى چه‌شمى سه‌حجارى ده‌کا^(۱۳)

(۱) ئه‌م شيعره‌ لای: ره، مس، ئه، ئا، به‌م، شج، گم هه‌يه.

(۲) که‌ ئه‌مېږ زولفى عه‌بيارى ده‌کا: که‌ ئه‌مېږ دوو سيه‌ه ماری ده‌کا: گم.

(۳) خونچه‌ى گه‌ياندى بۆ گولم: خونچه‌ى گه‌ياندى بۆ دل: به‌م، گم، شج.

(۴) ئه‌و ره‌قيبیه‌ گه‌بره‌ ئېستا: ئه‌و ره‌قيبیه‌ کافره‌ى ئاوتېستا: به‌م. ئه‌و ره‌قيبیه‌ کافره: گم. ئه‌و ره‌قيبیه‌ى کافر: ئا. ئه‌و ره‌قيبیه‌ گه‌بره‌ ئېستا: ره.

(۵) من قه‌رارم بوو ده‌بى بى؟ تا به‌سۆزېک باى سه‌با

بى قه‌رارى، به‌و قه‌راره‌ زولفى فه‌پارى ده‌کا-ئا.

(۶) من قه‌رارم بوو ده‌بى تا به‌سۆزېک باى سه‌با

بى قه‌رارى بوو، قه‌راره‌ مشکى تاتارى ده‌کا: به‌م، شج، گم.

(۷) من قەرارم بۆدەبىن بىن، تا بەسۆزىك باي سەبا

بىن قەرارى بەو قەراره، مەنەى تاتارى دەکا: گم.

(۸) کاغره هەردەم بەتەرحى: کاغره هەردەم بەرزى: رە.

(۹) گەر بەقوودى غەسکەرى: گەر بەقوودەت غەسکەرى: ئا.

(۱۰) ئەم بەیتە لای: ئە، بىم، گم، شىج نىبە.

(۱۱) حوسنە ناچارى دەکا: حوسنى ناچارى دەکا: شىج، گم، بىم.

(۱۲) پىتم دەلەين سىحرە شىعارى، جادووە شىعارى «ئەدەب»: بىم. گەر دەلەين: ئا، رە.

(۱۳) با خەبەر بن هەرچى ئەيكا، چەشمى سەحشارى ئەکا: بىم.

۱۴(۱)

پروومەتت بەدرى مونىرە، پەرچەمت وەك مشكى ناب

لەو: خەجەل ما ئافتاب و لەم: شكا، قەدرى گولاب^(۲)

عیشقى تۆ، دەمسازە بۆمە؛ گەر فیراقە، گەر ويسال

نوتقى تۆ، جان بەخشە بۆمە، گەر خیتابە، گەر عیتاب^(۳)

گەر حىجابى عىسمەمەتە، يا حەسرەتە بۆمنى ھەژار

مەعجەرت لادە لە پروو تۆ، وەختە ھەلگىرى حىجاب^(۴)

با غەرىقى بەحرى ھىجرت بىم، وەكو نىلوفەرىش^(۵)

دوور بەدوور خۆھەم بەرابەر: بەو جەمالى ئافتاب^{(۶)(۷)}

بىن حسابن کوشتەبى پەيکانى غەمزەى چاوەکەت^(۸)

گەر وەکو ئەمثالى ئىمە، بىنە سەر حەد و حىساب^(۹)

تەوسەنى خۆت رامە بۆ ئەغیار؛ چى بىن ئەى غەجەب!^(۱۰)

گەر دەگاتە بەختى مە؛ ئەو سەرکەشىکە، بەد رېکاب

ھىندە راوەستا لە داوین، ئاوى فرمىسكى فیراق

بۆیە وىستا؛ ئەشكى دیدەم، قەترەيەك و سەد حویاب^(۱۱)

طوڕەبى شەوڕەنگ و خەتتى سەبزو زولفت کافىيە^{(۱۲)(۱۳)}

بۆ غەزابى مە، چە لازم؛ بەند و زنجیر و طەناب!

بۆ نیشارى مەقدەمت، لەکنم غەزیزە جانی خۆم^(۱۴)

بۆیە بۆ نیشارى جانی خۆم ھەمە ھىندە شەتاب^{(۱۵)(۱۶)}

لەودەمەى ھاتوومە دەرگاھت، بەئومىدى نیاز

غەیری بارانى سرشكى خۆم نەدى قەت فەتھى باب

دلبەرا! بىن مېھرى تۆ، پۇژ و شەوى تارە «ئەدەب»

باوجودى لوتقى تۆ، گەر دۆزەخە: نَعَمَ الْمآبَ^{(۱۷)(۱۸)}

(۱) ئەم شىعرە لای: مس، بىم، شىج، گم، ئا، ئە ھەيە.

(۲) لەم شكا قەدرى گولاب، لەو شكا قەدرى گولاب: ئە.

(۳) نوتقی تۆ، جان بهخشه: نوتقی جان بهخشه: بم.

(۴) مهعجهرت لاده له ړوو تۆ: موعجيزهت لاده: بم، شج، گم. مهعجهری لاده: نا.

(۵) وهک گولۍ نیلوفهرم، گهه غهريقی بهحری عهشقی تۆ: نا.

(۶) دوور بهدوور خۆم هم بهراهر: دوور بهدوور خۆم هم بهراهر: نا.

(۷) بهو جهمالی ئافتاب: بۆ جهمالی ئافتاب: بم، شج، گم.

نهم بهيته لای: نه نييه.

(۸) غهمزهۍ چاوهکەت: غهمزهت چاوهکەم: نا.

(۹) بيته سهر هەد و حيساب: بيثييه جهرگهۍ حيساب: نا.

(۱۰) تهوسهني خۆت: تهوسهني تۆ: نا. تهوسهني خۆت بۆ ئهغيار چي ئهعهجهب: نه.

(۱۱) بۆيه ويستا ئهشکي ديدهم: بۆيه ئهشکي کهوته دامه: نا.

(۱۲) طورهۍ شهوړهنگ و: طورهۍ شهوړهنگت: گم، شج، بم.

(۱۳) خهتتي سهبز و زولفت: خهتتي سهبز زولفت: نا. خهتتي سهبز و زولفت کافر: شج.

(۱۴) بۆيه بۆ ئيشاري جاني خۆم: بۆيه ئيشاري جاني تۆم: گم.

(۱۵) بۆ دهکي جاني عهزبزم بۆ ئيشاري خۆت شيتاب: نا.

(۱۶) خۆم ههمه هينده شهتاب: خۆم ههيه: شج، بم، گم. شهتاب: ههله داوان، پهله پرۆزۍ.

(۱۷) باوجودۍ: باوجود: بم، شج، گم.

(۱۸) گهر دۆزهخه: کر دۆزهخه: بم، شج، گم.

۱۵۱)

بۆ حيجابی عيسمه تي چيهره: له قورصی ئافتاب

په ردهۍ گيسوو، له سهر خورشیدی ړوو، بۆته نيقلاب

کهوته داوی زولفی قوللابت: دلۍ ئازادی من^(۲)

(۳) (.....)

هادی دلّمه غورابی زولفی تۆبه و ړوومه ت

ئاخري خيّر، ره ره ويکی راهنمایي کا: غوراب^(۴)

گهر له لوتفت کوته هه، دهستی وهفا، بۆ حالۍ من^(۵)

کوته هی ناکا له من: زولفی درازی تۆ: عيتاب

گهر مه گهس ړي نيشتنی قهندی له بی توی بدهنی^(۶)

تا بهر ژوی رهسته خيژی، شهکهر ئالوده لوعاب

مه رگی تۆ، تا ړژي مردن: زه حمه ته من هه لگرم

دل له دلهر: دهست له ساقی: له ب: له سهر جامی شهاب^(۷)

هينده راوهستا له داوین: ئاوی فرميسکم به کول

گهر به خور بی، ئهشکي ديدهم: قه تره يه کی سهد حویاب^(۸)

بۆ نه شاطی به زمی مه ستانت له لوتفی تۆ: «نهدهب»

چونکه: سينه ناله زاره: دهنگی دی ههروهک رواب^(۹)

(۱) نهم شيعره لای: مس، نا، بم، شج، گ، نه ههيه.

(۲) نهم بهيته لای: شج نييه.

(۳) نهم نيوه بهيته له (مس) دا جينگه کهی خالييه، به لام لای: بم ئاوا نووسراوه: ماسی تی کرده نامه

هه لپين، ودر نييه طه ناب. لای (گم) یش ئاوايه: ماسی پين گيراوه نامه هه لپين ودر نييه طه ناب!.

نهم بهيته لای: نه. شج نييه. منيش بۆم راست نه کرايه وه.

(۴) ئاخري خيّر بي، که کي دی هادی ره عیایي غوراب: نا. ئاخري خيّر، ړويه کی هادی ره عیایي

غوراب: مس، د، شج.

(۵) گهر له لوتفت کوته هه: گهر له لوتفت کورته و: نا. گهر له لوتفت کهوته وه: بم، شج.

(۶) گهر مه گهس ړي نيشتنی قهندی له بی توی پي بدهن: شج.

(۷) نهم بهيته لای: نه نييه.

(۸) قه تره يه کی سهد حویاب: قه تره يه ک و سهد حویاب: نا.

(۹) سينه ناله زاره: سينه ناله زاره: نا.

چەشمى تۆ؛ مەستى شەراب و حالى خەمبارم خراب^(۲)
 چىھرى تۆ؛ پشكۆى نار و سىنەيى زارم كەباب^(۳)
 جىسمى مە و دوو سونبولت: دووھەمسەرن مايل بەتاو^(۴)
 بەختى مە و دوو نىرگست: دوو تەوئەمن مايل بەخواب^(۵)
 غەيرى چەشمى فیتنەزا، وا خالەكەى دونیالەيە
 ذو ذەنەب؛ كى دى تلوعى بى، بەقورسى ئافتاب^(۶)
 گەر سەرى رشتەى بەدل رەبتى نییە، بۆچ ئەى صەنەم^(۷)
 تا كەمى زولفت دەشتیوى؛ من دەكەومە ئىزتىراب؛؟^(۸)
 بى سەبەب خۆم كوشت ئەمن، بى تۆ، لە دوورى پرووى تۆ
 نە گوناھى كەوتە سەر تۆ، نە بەخۆمى بوو ئەواب^(۹)
 دل وەھا ئۆگر بەزولفە، ساعەتتى بى ناسرەوى^(۱۰)
 تا سەرئەنجامى چىيە، ئەو سوحبەتەى كەبك و عەقاب^(۱۱)
 گەر لە بى مېھرى، خىتابى تۆ، دەگەل ئەغیارە، قەت
 كۆتەھى ناكالا، من، زولفى درازى تۆ: عىتاب
 رشتەى مېھرت لە مل خستم، دەللى بۆ كوئى دەچى!^(۱۲)
 تۆ دەزانى مەقسەدم، جانا؛ بەدەست تۆيە طەناب
 شۆرى عىشقت؛ كەوتە سەر عوششاقى بى بەرگ و نەوا
 بۆيە بى پەردە دەنالىن، وەكـــوتار و روباب^(۱۳)
 مەرگى تۆ، تا وەقتى مردن؛ زەحمەتە ھەلگرتنم
 دل: لە عىشق و دەست: لە ساقى، لەب: لەسەر جامى شەراب
 ذایقەى بۆسەى لەبم بى؛ بۆچمە جامى صبوح!^(۱۴)
 رايحەى طورەى ئەتۆم بى؛ چم لە نافەى مشكى ناب!
 شىعەرى من؛ وەجدى چىيە بۆ ئەو كەسەى زەوقى نەبى!
 نەغمەيى بولبول، چە تەفریحىكە بۆ مەغزى غوراب!^(۱۵)

سەد ھەزار ئەفسووس بۆ: ئەھلى بىلادى مە: «ئەدەب»

قەت نەبوو فەرقى بکەن: كى زەپگەرە؛ كى كورە تاب^(۱۶)

- (۱) ئەم شىعەرە لای: رە، مس، بى، ئا، شىج، ئە، گم ھەيە.
 (۲) چەشمى تۆ: چاوى تۆ: گم.
 (۳) چىھرى تۆ: چىھر تۆ: ئە. سىنەيى زارم: سەيى زارم: بى.
 (۴) جىسمى مەو: جىسمى موو: بى، گم، شىج. دوو ھەمسەرن: دوو تەوئەمن: ئە.
 (۵) مايل بەخواب: عادى بەخواب: رە.
 (۶) بەقورسى ئافتاب: لە قورسى ئافتاب: بى، شىج.
 (۷) گەر سەرى رشتەى بەدل: گەر سەرى رشتەى بەدەن: گم، ئە، بى. گەر سەرى رشتەى بەمن: شىج.
 (۸) تا كەمى زولفت دەشتیوى: تا كەمى زولفت ئەپۆشى: شىج، بى، گم.
 (۹) لە گوناھى كەوتە سەر تۆ، نە لە بۆمن بوو ئەواب: شىج. نە گوناھى كەوتە سەر تۆ، نە نجومى بوو
 صەواب: بى، گم.
 (۱۰) دل وەھا ئۆگر بەزولفە: دل كەھا لەو گرەى زولفە: شىج، بى، گم.
 (۱۱) تا سەرئەنجامى چىيە: تا سەرئەنجامى چىي: رە، ئا. كەبك و عەقاب: كىك و عىتاب: بى.
 (۱۲) رشتەى مېھرت: رشتەيى قەھرت: مس.
 (۱۳) بۆيە بى پەردە: بۆيە بى پەروا: گم.
 (۱۴) ذایقەى بۆسەى لەبم بى: ھەر سەحەر ماچى ئەتۆم بى: ئا.
 (۱۵) چە تەفریحىكە بۆ مەغزى غوراب: چە تەفریحىكە لە بۆ مەغزى غوراب: بى.
 (۱۶) كى گۆزە تاب: ئا. كى گەرە باب: بى، شىج، گم.

یاری مه، بۆحه سره تى مه، مووی له پرووی کرده نيقاب
 بيخه بهر ئه ماکه: سایه؛ بوو به زيبی ئافتاب^(۲)
 ههر فریشته ته لعه تپیک، فه خری به نووری خیلقه ته^(۳)
 هات و پرووی تووی دی؛ ده لئ «یا لیستنی کنت تراب»
 له وده مهی عه تری سه ری گیسووی تو هاته مه شام
 کییه مننه ت هه لگرئ! ئیدی له عه بهر، یا گولاب؟
 کۆمه لئ خالن وه ده رکه وتن له ته ختی سینه دا^(۴)
 یا نومایان عیقدی په روین له شوعله ی ما هتاب^(۵)!
 میش ئه گهر جارئ بنیشئ له و له بی وهک قه ندی تو
 تا به رۆژی مردنی؛ ههر شه ککه ر ئالووده لوعاب
 ئه ی عه جه ب حوققه ی ده هه نت و ئه و ددانی گه وه ره رین^(۶)
 چۆن له ناو نوقتیکه په نهان، سی و دوو دوری خوشاب!
 که وته دامی زولفی قوللاب، ئه و دلّه ی ئازادی من^(۷)
 .....^(۸)
 غافلن ئه ورۆ له خوینی کوشته یی هیجرانی خۆت^(۹)
 دامه نت ده گرن بلا پاکى، به رۆژی ئیحتیساب^(۱۰)
 بۆ سه ر ئه و چاهى زه قه ن، زولفی زه غه ن بوو، ره به به رم
 ئاخری چاهه؛ که سیکی ره به به ری ڕیتی بئ غوراب
 بۆ نیشانی به زمی مه ستانت، له دووری تو «ئهدهب»^(۱۱)
 چه نگه: سینه ی، تار: ناله ی، زاره ده نگى، وهک روباب

(۱) ئه م شیعره لای: مس، ئا، ئه هه یه.

(۲) بوو به زيبی ئافتاب: بوو برینی ئافتاب: ئه.

(۳) فه خری به نووری خیلقه ته: وا فه خره نووری خیلقه ته: ئه.

(۴) کۆمه لئ خالن: کۆمه لی خالی: ئه.

(۵) عیقدی په روین: عیقدی په روینه: ئه.

(۶) ئه م به یته لای: ئه نییه.

(۷) ئه م به یته لای: ئه نییه.

(۸) ئه م نیوه به یته لای: «ئا» ش جینگه که ی چۆله.

(۹) غافلن ئه ورۆ: غافلئ ئه ورۆ: ئه.

(۱۰) به رۆژی ئیحتیساب: هه موو رۆژی حساب: ئه.

(۱۱) ئه م به یته لای: ئه نییه.

لهو دهمه‌ی مه‌ستی سوراحی چه‌شمی دلداره ئه‌دهب
 قه‌ت نه‌که‌ن باوه‌ر، ب‌ل‌ین: یه‌ک له‌حزه هوشیاره ئه‌دهب^(٢)
 پ‌یم به‌گولزارت ته‌له‌ب کرد، ئه‌و شه‌وه فهرمووت: نه‌یی^(٣)
 یه‌ک نه‌فه‌س ب‌یت و ب‌چی، له‌م باخه موختاره ئه‌دهب
 دهم به‌خه‌نده‌ی خونچه‌یه‌ک بوو، ره‌ونه‌قی گولزاری مه
 بو‌گولتی گولزاری پرووی؛ وه‌ک بلبلی زاره ئه‌دهب
 تووتیی ته‌بعم که د‌یتته مه‌دحی لیوی شه‌که‌کری
 شه‌هدی ساف‌یککی عه‌لاوه‌ی قه‌ندی گوختاره ئه‌دهب^(٤)
 شه‌و له‌ ناو ج‌یی؛ تا سه‌حه‌رگاهان به‌یادی ماهی پرووت^(٥)
 سات‌ی ته‌خته‌ر؛ باری ته‌شک و سات‌ی ب‌یداره ئه‌دهب
 دل‌به‌را بو‌خو‌ت مه‌گه‌ر ره‌حم‌ی به‌حالی من بکه‌ی^(٦)
 گه‌ر نه، له‌م دنیا‌یه ک‌یی وا یار و خه‌مخواره ئه‌دهب^(٧)
 تا به‌تاری زولفی خاو‌ت؛ خامه ب‌یتته ئ‌یرتی‌عاش^(٨)
 ده‌فته‌ری پر عه‌نبه‌ر و مشکی تاتاره ئه‌دهب
 شه‌و له‌به‌ر سو‌زی ده‌روون و ته‌شکی د‌یده‌م؛ نازه‌ن‌ین
 لایه‌کی: ئاوی ره‌وان و لایه‌کی: ناره، ته‌دهب
 دل‌ بر‌ینداری خه‌ده‌نگی غه‌مزه‌که‌ی دل‌دو‌زته^(٩)
 جار‌ی ناپرسی؛ بزانی چو‌ن بر‌ینداره ئه‌دهب
 گه‌ر سزاواری خیتابت نیم، ق‌بو‌وله ئه‌ی ته‌دهب^(١٠)
 بو‌عیتاب‌یشته مه‌گه‌ر هه‌ر: ناسزاو‌اره ته‌دهب؟
 گه‌ر به‌قانونی وه‌فاداری ده‌پرسی حالی زار
 ره‌نگی زه‌رد و ئاهی سه‌رد و ته‌شکی گولناره ئه‌دهب
 چه‌شمی ب‌یمارت ته‌ب‌یبی ئه‌و دل‌ه‌ی ب‌یماری مه^(١١)
 سه‌یری ب‌یماری که، ب‌یماری په‌رستاره ئه‌دهب
 شه‌و به‌یادی زولفی پر ن‌یشی هه‌تا‌کو سو‌ب‌حده‌م
 هه‌من‌یش‌ینی عه‌ق‌ره‌ب و هه‌مسو‌حبه‌تی ماره ئه‌دهب^(١٢)

زاهیدا! زه‌حمه‌ت مه‌ک‌یش‌شه بو‌ ثبوتی وه‌رعی من^(١٣)
 زولفی ساقی خو‌ی گه‌وا‌هه، ته‌هلی زنناره ئه‌دهب^(١٤)
 دل، که که‌وته دامی زولفت، من گوتم ئاسووده بووم
 وه‌ک ئه‌و‌یستا ت‌یده‌فکرم، خو‌ی گرفتاره ئه‌دهب
 زاهیدان ته‌زویری ب‌یجایانه، بو‌ ته‌ک‌فیری ئه‌دهب
 زولفی یارم خو‌ی گه‌وا‌هه، ته‌هلی زنناره ئه‌دهب
 وا نییه واعیز به‌ته‌نها ب‌ی له‌مه، ب‌یزار و به‌س^(١٥)
 سه‌د ئه‌وه‌نده‌ی وه‌ی له‌وی ب‌یللا‌هی ب‌یزاره ئه‌دهب

- (١) ئه‌م ش‌یع‌ره لای: بم، ئا، گم، شج، مس هه‌یه. له‌گه‌ل ش‌یع‌ری دو‌ات‌ریشدا زو‌ر له‌یه‌ک نزیکن. به‌لام
 «ئا» به‌یتی سه‌ره‌تای ئه‌م غه‌زه‌له‌ی نه‌نو‌سیوه.
- (٢) قه‌ت مه‌که‌ن باوه‌ر: قه‌ت نه‌که‌ن باوه‌ر: ره.
- (٣) قه‌ت نه‌که‌ن: قه‌ت مه‌که‌ن: ئا.
- (٤) یار ته‌گه‌ر تو‌بی: تو‌ته‌گه‌ر یاری: ره.
- (٥) فهرمووت: نه‌یی: فهرمووت به‌ل‌تی: گم. فهرمووت نه‌بی: بم، مس، شج.
 ئه‌م به‌یتته لای: ئا نییه.
- (٦) شه‌هدی ساف‌یککی: شه‌هدی ساف‌یککه: گم.
- (٧) ماهی پرووت: ماهی پرووی: گم.
- (٧) دل‌به‌را بو‌خو‌ت: دل‌به‌را هه‌ر خو‌ت: شج.
- (٩) گه‌ر نه له‌م دنیا‌یه ک‌یی: گه‌ر نه له‌م دنیا‌یه ک‌ی: بم، گم، شج. گه‌ر نه: وه‌رنه: شج.
- (١٠) تا به‌تاری: یا به‌تاری: بم، شج، گم.
- (١١) غه‌مزه‌که‌ی دل‌دو‌زته: غه‌مزه‌که‌ی دل‌دو‌زییه: ئا.
- (١٢) ئه‌ی «ئه‌دهب»: ئه‌ی عه‌ج‌ه‌ب: ئا. ئه‌ی «ئه‌دهب»: ئه‌ی ته‌سه‌ف: شج. ئه‌م به‌یتته لای: گم نییه.
- (١٣) چه‌شمی ب‌یمارت ته‌ب‌یبی: چه‌شمی ب‌یمارت ته‌ب‌یب‌ین: بم. ئه‌م به‌یتته لای: شج نییه.
- (١٤) ئه‌م به‌یتته لای: ئا نییه.
- (١٥) ئه‌م به‌یتته و به‌یت‌یک‌ی دو‌ات‌ر له‌یه‌ک نزیکن. ئه‌م به‌یتته لای: شج نییه.
- (١٦) ئه‌م به‌یتته لای: مس، ئا نییه.
- (١٧) ئه‌م به‌یتته لای: ئا، مس نییه.

خهسته حالئى غه مزه يى شوخىكى عه بياره «ئەدەب»
 هەر مه پرسه چۆن نزار و زار و بيماره «ئەدەب»
 له و دهمه ي مه ستي مه يى چه شمي خومارى دل به ره
 قهت مه كه ن باوه ر، بلين: يهك له حزه هوشياره «ئەدەب» (۲)
 شه و به يادى زولفى مشكىنى، هه تاكو سوبحه دم
 به سته رى پر عه ن به ر و پر مشكى تاتاره «ئەدەب»
 چى جه فای بارى ملم كرد، وه نه كرد ئازورده بئ
 تا بزاني تا چ ئەندازه، وه فـاـداـره «ئەدەب» (۳)
 شه شپه رى غه مزهت به چه ندين جئ، له سينه م كارييه
 وه نه كرد كه س پئ بزاني؛ چۆن برينداره «ئەدەب»
 ئەى بتى ره عنا، له سه ر چى هينده ئازارم ده كه ي!
 كامه يه جورمى؟ كه موسته وجيب به ئازاره «ئەدەب»!
 هه رچى كردى، عيشقى تو كردى، ده گه ل مه، گه نه بۆچ؟
 بئ سه به ب رسواى كووچه و شار و بازاره «ئەدەب»؟
 ئاشنايى تو م به سه؛ عاله م هه موو بيگانه بئ
 يار ئە گه ر تو بئ؛ چ باكى يار و ئە غياره «ئەدەب»!
 تو، گولئى خونچه ده هان، تابوويه زيبى باغى مه
 شيتييه هه ر كه س بلئ: ماييل به گولزاره «ئەدەب»
 وا ده زانى هه ر ره قيبهت، ليمه بيزارى ده كا!
 سه د ئە وه نده ي وى، له وى بيللاهى بيزاره «ئەدەب»
 بو ده پرسئ پيرى مه، ئە مـپـۆ له ئايينى ئە مه
 زولفى تو، بو خوئى گه واهه، ئە هلى زونناره «ئەدەب»
 هه ر كه سئ وهك من ئە سيري چه ن به رى زولفت نه بئ
 كوا ده زاني دوور به دوور، چۆنت گرفتاره «ئەدەب»

(۱) ئەم شيعره لای: مس، ره، ئە، ئا ههيه. ئەم غه زه له له گه ل غه زه لى پيشوودا هاووينه و تيكه ل و پيكه له.

(۲) با بزاني تا چ ئەندازه: ئا.

(۳) وا ده زاني هه ر ره قيبه: ئا. (۴) ئەم به يته لای: مس نبیه.

گه ر مه تلّه عه بو ماهى موقه ننه ع، چه هى نه خشه ب (۲)
 ماهى مه، تلووعى له چه هى غه بغه به هه ر شه ب (۳)
 گولزاري جه ماله، موته شه كيل به دوو سونبول
 يا به درى دره خشنده، له مابه ينى دوو عه قه ربه
 ئەى سه روو چه مانى قه مه رى، نوورى قه مه ر روو (۴)
 ئەى خونچه ده هانى شه كه رى نوتق، شه كه ر له ب (۵)
 تاكه ي به جه فا؛ ليمه خه تابار و گونه هكار
 تاكه ي به سته م، ليمه گرفتار و موعه ززه ب؟
 گه ر نوتقه؛ هه تاكه ي ده گه ل ئە غياره خيتابت (۶)
 گه ر قه هره، هه تاكه ي منى بيچاره موخاته ب
 سه د حه يفتى كه بو ده ردى دلئى مه، دهمى وه سلئ (۷)
 شه و كورته و فرسه ت كه م و توولانييه مه تلّه ب (۸)
 گه ر باده، فه رحبه خشه، به يادى له بى توئه (۹)
 نه شته ي چيبه، بئ شه هدى له بت: جامى له باله ب!
 گه ر لۆمه يه، گه ر مه نعه، ئە گه ر كفه ر، گه ر ئيسلام
 گه ر تابعى قانوونه؛ ئە گه ر خارجى مه زه به
 تا جان له به دهن دايه، «ئەدەب» تو ده په رستئ (۱۰)
 زوننارى ملم: زولفى خه مت؛ قيبه له مه: غه بغه ب (۱۱)

(۱) ئەم شيعره لای: ره، مس، بم، ئا، شج، گم، ئە ههيه.

(۲) چه هى نه خشه ب: چيبه نه خشه ب: گم، شج، بم، مه.

(۳) ماهى مه: ماهى ليمه: شج.

(۴) نوورى قه مه ر روو: بوئى قه مه رى روو: ئا.

(۵) ئەى خونچه هانى: وهى خونچه ده هانى: ره.

(۶) گه ر نوتقه: گه ر لوتفه: ئا، ئە، بم، شج، مس، گم.

(۷) سه د حه يفتى: سه د حه يفت: شج، بم، گم.

(۸) فرسه ت كه م و: فرسه ت نبیه: شج. فرسه ت كه م و شه و كورته و تولانييه مه تلّه ب: بم، گم، ئا، شج.

(۹) به يادى له بى توئه: به يادى له بى تو: شج.

- (۱۰) تا جان له به دندایه: تا گیانی له له شدایه: گم. تا جانی له له شدایه: شج.
 (۱۱) زنناری ملن: زنناری ملی: شج. زونناری قه دهم: ئا. زولفی خه مت: زولفی خه مه: ئا.
 ئه م به یته لای: شج ئا وایه: تا جانی له ته ندایه «ئه دهب» تۆ ده پهرستی
 : زونناری ملی زولفی خه مت، قبیله یه غه بغه ب.

(۱۱) ۲۱

- ئه و زولفی سه مه ن سا، که سه راپایه له بالات (۲)
 چه شمی به دی لی دوور بی: چه زیبایه له بالات (۳)
 گه ده سته، گه هی به سته، گه هی کرژ و گه هی خا و
 هه ر ته رزی که مه طبوعه به دل وایه له بالات (۴)
 شوعلهی روخت و تیره گیی زولفی سیه هفام (۵)
 مه هتابه، که تی که ل شه وی یه لدایه له بالات
 روخساری فروزنده، طه رازی قه دی نه خلت
 نووریکه ته قازایی ته جه لایه له بالات
 باخی ئیره مه؛ سینه و گولزاری جه مالت (۶)
 جه سهرت به دووسه د جه ننه تی مه ئوایه له بالات (۷)
 خونچه ی ده هه نی تۆیه، گه هی خه نده و گوftar
 دورجیکی شه که رخیز و گوهر زایه له بالات (۸)
 قامه ت نییه بیللاهی، قیامه ت بو وه لستا
 له و شوړش و غه و غایه، که په یدایه له بالات
 جانا! مه که مه نعی «ئه دهب» ی زار، له زاری
 شیتی گولی دیداری تۆ؛ شه یدایه له بالات (۹)

- (۱) ئه م شیعه لای: مس، ئا، شج، گم، ئه، بم هه یه.
 (۲) ئه و زولفی سه مه ن سایه: ئا. زولفی سه مه ن ساکه: گم، شج.
 (۳) چه شمی به دی لی دوور بی: چاوی به دی لی دوور بی: ئا، گم.
 (۴) هه ر ته رزی: هه ر ته رزه له مه طبوعه: بم، مس، گم.
 (۵) شوعلهی روخت و تیره گه هی: شوعلهی روخی تۆ، تیره گه هی: بم، مس. شوعلهی روخی تۆ، نه یروکه: شج. ئه م به یته لای: ئه نییه.
 (۶) باخی ئیره مه سینه ده گولزاری جه مالت: ئا. باخی ئیره مه، گولزاره: گم.
 (۷) جه ننه ت مه ئوایه: بم.
 (۸) ئه م به یته لای: ئا به مجۆریه:
 غونچه ی ده هه نی تۆ به گه هی خه نده و گوftar
 دورجیکه گوهرخیز و شه که ر زایه له بالات
 (۹) شیتی گولی دیدارت و: ئا. ئه.

ئەى شەككەرىن دەھانى شەكەر نوتقى، لىئو نەبات
 شىرىن ھەموو شەمايل و شىرىن ھەموو ئەدات
 جارى لە حالى خەستە دلانت بەلوتف و ناز^(۲)
 بۆچى دەبى نەپرسى؛ كە چۆن لە خاكى پات!
 جان و سەرم بەبادى فەنادا بەخاكى رېت
 نەمزانى تا سەرت نىيە؛ ئەى بى بەقا: وەفات^(۳)
 عومرىكى بى لەبت گوزەرا؛ بۆ مە مردنە
 وەك مردنى بەرابەرى تۆ، بۆ مەيە حەيات
 يارەب! دەبى ھەر ئەمن و ئەتۆ بىن، بەبى رەقىب^(۴)
 بگرم؛ لە گەردنى بخەم، ئەو زولفى تا بەتات^(۵)
 وەعدەت بەو دەسل بىنيە جى؛ ھات و دەولەتە^(۶)
 چ بگەم ئەگەر نەھاتى! چ دەكرى دەگەل نەھات!
 بۆ ئىمتىيازى بەينى من و عاشقانى تۆ^(۷)
 يەك بۆسە كافىيە، كە كەرەم كەى بەئىلتىفات
 خوئنى منت حەلەلە، بەشەرتىكى خۆت بلېى:
 ماچى لەكونجى دوو لەبى خوئنىمە؛ خوئن بەھات^(۸)
 شام و سەحەر دوغاتە «ئەدەب» بۆ ويسالى يار
 جارىكى وا نەبوو، بەئىجابەت بگا: دوغات

(۱) ئەم شىعرە لای: رە، مخ، ئە، ئا، مس ھەيە.

(۲) جارى لە حالى خەستە دلانت: جارى لە حالى خەستەى دلانت: مخ. بەلوتف و ناز: بەنازەو: مس، رە.

(۳) نەمزانى باسەرت بەنەواى بى ئىجازە ھات: ئا.

(۴) ھەر ئەمن و ئەتۆ بىن، بەبى رەقىب: ھەر ئەمن و ئەتۆ بىن و دوو بەدوو: رە.

(۵) بگرم لە گەردنى بخەم: بەلکم لە گەردنى بخەم: مس.

(۶) ھات و دەولەتە: ھاتى دەولەتە: مخ.

(۷) بۆ ئىمتىيازى بەينى من و جەمعى عاشقان: ئا. بۆ ئىمتىيازى بەينى من و عاشقانى تر: مس.

(۸) ماچى لە كونجى دوو لەبت خوئنىمە، خوئن نەھات: مخ.

ماچى لە كونجى دوو لەبى خوئنىمە، خوئن نەھات: ئە.

بەو خىلقەتە شىرىنە، كە خولقا قەدى رەعنات^(۲)
 ھەر من بەتەنى شىفتە نىم، عالەمە شەيدات
 گەر قىبلەبى ئىسلامە، ئەگەر موغجىزى زەردەشت^(۳)
 قىبلەى مەيە ئەمپۆكە، فروغى روخى زىبات^(۴)
 مەخمورى سوراحى شەو، مینايە لەبەر خەو^(۵)
 من بىم بەفیدای غەمزەبى ئەو نىرگسى شەھلات
 سەودایى پرائى سەرى خۆیە دەسەرىدا
 ھەر كەس وەكو زولفت دەسەرىدا ھەيە سەودات
 ئەمپۆكە ئەگەر لىمە كەنارە، قەدى سەرووت
 ھەر شەو لە كەنارى منى زارى، بەخەياللات
 طوہت بەدەمى دەكا زىندە، سەد دلى مردە
 ئىعجازى مەسحىكە، دەكا زولفى چەلىپات
 بۆيەم بەدەسى خۆ، بەسەرى زولفەو بەستى^(۶)
 تا ماچكەم ئەغزات؛ لەسەر دۆشەو: تا پات^(۷)
 بەو جىلوو دەخەرى صەمما، دەخەيە رەقس^(۸)
 لۆمەى نىيە، زاھىد؛ كە ئەتۆى دى، بەسەما ھات^(۹)
 سەرمایەبى عىشقت؛ صەنەما! دل بوو، ئەویش چوو
 عوززا سىفەتان عىشوہ فروشن؛ ئەمنیش: لات
 شىرىنە ئەگەر گوشتەى من، وەك لەبى قەندت
 مەوزونە وەكو شىعەرى «ئەدەب»، قامەت و باللات

(۱) ئەم غەزەلە لای: مس، بىم، ئا، ئە، شىج، گم ھەيە.

(۲) بەو خىلقەتە شىرىنە: لەو خىلقەتى شىرىنە: ئا.

(۳) گەر قىبلەبى ئىسلامە: گەر قىبلەبى ئىسلامى: گم، ئە. گەر كەعبەبى ئىسلامە: بىم، شىج.

(۴) قىبلەى مەيە ئەمپۆكە: قىبلەى منە ئەمپۆ: شىج.

(۵) سوراحی شهوه: سوراحی شهبهوه: بم.

(۶) بۆیه بهدهسی خو: بۆیه بهدزی خو: ئه، ئا.

(۷) لهسهه دۆشهوه: لهسهه و دۆشهوه: بم، شج، گم.

(۸) بهو جیلوهوه تۆ سهخره صه نه ما دهچیه رهقس: گم.

(۹) بۆمه ی نییه زاهید: گم.

۲۴ (۱)

سههه رگاهان شکوفه ی دا، گولی نازت له گولزارت

له سهه د جی کهوتنه نالین ههزاران عاشقی زارت

خوداوهندا! چی جانبه خشن دوو گولبه رگی ته پ و تازه ت

تعالی الله چه رهنگین دوو نه ورهس؛ گولبه دهه نارت (۲)

بهغه مزیکت، لهسهه کولمهت وه لاچوو زولمهتی گیسوو (۳)

یه دی بهیزای ههیه قوربان، دهلیتی ئه و چهشمی بیمارت (۴)

خه دهنگی غه مزه کهت: ئه لماس و دل وهک شیشهیه، نازک

کهسی دیوانهیه وهک من؛ ئه گهر بووپیته په ییکارت (۵)

دهزانم جانی شیرینم، بههای له علی لهبت نابی

به لئی. ناچار بییه مایه، که بیما یه خه ریدارت (۶)

ئه گهر باری خه می تویه؛ ئه گهر جهوری ره قیسی تۆ

به شه رتی تۆ نه رهنجی لیم؛ ئه من رازیم بههه ر بارت

مه که باوه ر به دیداری، له تۆ تیر بی: دل و دیدهم

به دیدارت؛ ههتا مردن، ئه گهر تیر بم له دیدارت

گرفتارم به دامی تۆ، وه فادارم بهعه هدی تۆ

ده بی تۆ بی و وهفای عه هدت نه بی قهت بۆ گرفتارت (۷)

عیتابت وهک خیتابت، تۆ گهوارایه بهمه گیانه

که حه نه زه له شه هدی شیرینه، به ئه لفازی شه که ربارت (۸)

سهه و سامانه کهم تابوو، نه بوو کهس بۆ سهه روکارت

له بی سامانیی ویتا، ده گه ل غه یه، سهه روکارت (۹)

له بهر تازه گرفتاران، دهزانم مهیلی مهت ناوه

بلا جاری له مهش پرسه، که ئیمهش بووین گرفتارت (۱۰) (۱۱)

«ئه دهه» بهو غایه تهش یارت نه بوو، نا میهره بان، ئه ما

له ئاهی ئاته شینی تۆ، خودا گیریی سه بهب کارت

(۱) ئه م شیعره لای: مس، بم، ئه، گم، شج ههیه.

(۲) تعالی الله چه پښتوګین: چه پښتوګین: ګم، ګم.

(۳) به غمزیکت له سهر کولمت وډلاچو: به غمزیکت له سهر کولمې وډلاچو: ټه، ګم، ګم.

(۴) دډلې ټه وچه شمی بیمارت: دډلې ټه وچه شمی بیمارت: ګم، شج. دوو چاوی مهستی سه حارت: ګم.

(۵) که سې دپوانه یه: مه ګر دپوانه یه: ټه.

(۶) به لې: بلې: شج.

(۷)، (۸) ټم دوو بهیته لای: ګم، مس، ګم، شج نییبه و مخ هیناویتی.

(۹) له بې سامانی ویستا: له بې سامانی ویستاکه: شج، ګم.

(۱۰) ټیمه ش بووین گرفتارت: لیره ش بووین گرفتارت: ګم.

(۱۱) ټم نیوه بهیته لای: مس نییبه.

۲۵ (۱)

له و دهمه ی سهر پشته یی زولفی خه می توّم که وته دهست

بو خه می زولفت، سهری پشته م هم مو وډرچو له دهست

ساقی مهستان: ټه تو بی و چاوی مهستت: جامی مه

زاهیدی سهد ساله، تا دپنې، ده بیته مه ی پهرست (۲)

بو شکستی قه سهری دینم: جوو ته ټه برؤی تا قی تو

چونکه نووری ټه حمه دی بوو، تا قی کیسرا بوو شکست

غمزه، چی کردی ده گه ل مه، ټیسمی مهستی خسته سهر (۳)

چونکه زانی دهستی ناخر، جورمی ناگیرئ له مهست (۴)

دوئ شهوئ فهرمووت: عه هدی بې، بې وده فای قهت نه که م (۵)

کامه شهو بوو چاوه که م، سهد وده عده ی وا سهخت نه بهست؟

ساغهری مه ی، چونکه وهک جامی ده هانی تو ده چی

دهم به دهم بوئ له مه جلیسدا ده سووړئ دهست به دهست

کامه جاره بیینه سهر دیداری ماهی ته لعه تت

زولفی عه قهره ب نیشه که ت: لیمان نه بیته به ره له ست؟

چاوه که م قه درم بزانه، تا له دهستت دهر نه چووم

چونکه وهک ټه منت غولامی باوه فا، که م دپته دهست

وه نییبه ههر ته نیا «ټه ده ب» بې، خه سته یی په یکانی تو

له و خه دهنگی تابداري غه مزه که ت، کی بوو خه له ست؟

(۱) ټم غه زله لای: مس، ټا، مخ هه یه.

(۲) زاهیدی سهد ساله، تا دپنې، ده بیته مه ی پهرست: ټا.

(۳) غمزه، چی کردی ده گه ل مه: غه مزه چی کردی ده گه ل مه: مخ. ټیسمی مهستی خستیه سهر: مخ.

(۴) جورمی پاکتیری له مست!؟: مخ.

(۵) دوئ شهوئ: وی شهوئ: مخ.

لهو خوشييهی که قاسیدی مه؛ ناگهان گه یشت
 په یغامی عاشقانه، به لای عاشقان گه یشت^(٢)
 شیرین سیفارشى جانانه؛ یا شه کهر؟^(٣)
 دوو سه د هزار لنگه، به یه که کاروان گه یشت!^(٤)
 یار په چ خیر مه قدومه ئه و قاسیده، ده لیتی:
 روحی رهوان به په یکه ری مه؛ ئه رمه غان گه یشت!
 قاسید مه گهر خوجه سته قه ده می خدری بوو، که و
 موژده ی حیات و زینده گیی جاویدان گه یشت؟
 ئه ی په یکچی؛ که و له قدوومی موباره که
 گیانی عه زیزی مه، به بهر ئیمه، عیان گه یشت!
 سو یحانه! لهو په پیام رهوان په روه ره، ده لیتی:^(٥)
 ئه نفاسی عیسه ویی به منی ناته وان گه یشت؟
 ئه و ساعه ته، چ ساعه تی سه عده، که پیکه وه
 ئیقبال و عیز و یوسر، عه نان دهر، عه نان گه یشت!
 ساقی بده شه راب، به جامی له با له بت
 پیش ئه ز ئه وه ی که: جامی ئه جهل بو مه مان گه یشت^(٦)
 یاران مه که ن مه لامه تی بی تابیی دلان
 بیللا که تیغی شه وقی ویسالی به جان گه یشت
 سه د خوزگه به و ده می که له پر بیتین: «ئهددهب»^(٧)
 لیت موژده بی، که دل به ره که ی میهره بان گه یشت

(٦) جامی ئه جهل بو مه مان گه یشت: جامی ئه جهل بو مه مان گه یشت: مخ.
 (٧) ئه م به یته لای: مخ ئا وایه:

سه د خوزگه بو ده می که له بیر بیتین «ئهددهب»
 لیت موژده بی که دل به ره که ی میهره بان گه یشت

(١) ئه م شیعه ره هه ر لای: مس، مخ هه بوو.

(٢) په یغامی عاشقانه، به لای عاشقان گه یشت: په یغامی عاشقانه، بلا عاشقان گه یشت: مخ.

(٣) شیرین سیفارشى جانانه؛ یا شه کهر؟: شیرین سه فارشی جانانه، با شه کهر: مخ.

(٤) دوو سه د هزار لنگه: دوو سه د هزار لنگه: مخ.

(٥) سو یحانه! لهو په پیام رهوان په روه ره: سو یحانه لهو په پیام رهوانی: مخ.

بهو نه قشې به شیشه ی دلّه کم، عه کسی مه هی پرووت (۲)
 لاتداوه له سهر قورصی قه مهر، مه عجره ی گیسووت (۳)
 ئالۆزه جیهانئ له خه می سونبولی خاوت (۴)
 ئاشووبه دوو دنیا، له شه ړی نیرگسی جادووت (۵) (۶)
 قیبله ی ئه مه لی ئه هلی وه فا؛ تا قی برۆته
 هه رچه نده له خوینرېزی عاشق، نییه تی جووت
 چینی سهری زولفت، که گوتم: نافه؛ خه تا بوو (۷)
 سه د (چین) و (خه تا)؛ بی به فیدای یه ک ړه می ئاهووت (۸)
 وهک جیلوه یی قه دت، نییه سه روئ له چه مه ندا (۹)
 وهک خه نده یی زارت، به خودا خونچه نه پشکووت
 شام و سه حهر و نیوه شه وم؛ کاری دلّی زار
 نالینه له بهر نیشی سیه ه ماری خه می مووت (۱۰)
 بهو حوسن و له تافه ت؛ که هه ته، ئه ی شه هی خوبان
 بو هینده له سهر قه تلّی گه دایه؛ ړه وش و خووت (۱۱)
 ئه و ړۆزه، که تیرت له دلّی مه گوزهری کرد (۱۲)
 عاله م مه ته حه ییر بوو له ئه و قووه ت و بازووت
 سه یدی نیگه هی توّیه «ئه ده ب»، قه در ی بزانه
 عه نقایه گرفتاره به سهر په نجه یی ته یهووت

(۱) ئه م غه زله لای: ړه، مس، بم، شج، گم، ئا، ئه هیه.

(۲) بهو نه قشې به شیشه ی دلّه کم: ئه ی نه قشې به شیشه ی دلّه کم: ئا. بهو نه قشې ئاوینه ی دل: مس.
 بو نه قشې ئاوینه ی دل: ړه.

(۳) لاده له سهر ئایینه ی ړو، په رده ی گیسووت: بم، شج، گم. لاده له سهر ئه و قورصی قه مهر: ړه.

(۴) ئالۆزی ئافاقه خه می سونبولی: بم، ئه، شج، گم.

(۵) ئاشووبی دوو دنیا: بم، شج، گم.

(۶) له شه ړی نیرگسی جادووت: له شه ړی نیرگسی جادووت: ئه.

(۷) چینی سهری زولفت، که بلّیم: تایه، خه تایه: بم، گم. که بلّیم نایه خه تایه: ئه.

(۸) سه د مه مله که تی چین به فیدای ئه و ړه می ئاهووت: بم، شج، گم، ئا، ئه. سه د چین و خه تا، بی
 به که رده می ئاهووت: مس.

(۹) ئه م به یته لای: مس، ړه ئاوايه:

له و ړۆزه، که بو زیبی چه مه ن، قامه تی سه رووت
 وهک له علی له بی تو، به خودا خونچه نه پشکووت
 وهک خه نده یی زارت: وهک خونچه یی زارت: شج.

(۱۰) خه می مووت: خه می پرووت: مس.

(۱۱) بو هینده له سهر قه تلّی گه دادای سهری خووت: شج. بو هینده له سهر قه تلّی گه دایه، سیه روو
 خووت: گم.

(۱۲) ئه م به یته لای: گم، شج، بم، ئه ئاوايه:

گهر ناوکی دلّدوژی جه فاشت له دلّم دا.
 قوربانی که مانت بی «ئه ده ب» شه ست و دوو بازووت: گم.
 قوربانی که مانت ده بم و شه ست و دوو بازووت: شج.
 قوربانی که مانت و شه ست و دوو بازووت: بم.
 ئه م به یته لای: ئه، ئا نییه.

لهو دهم دلی مه، چاوی به شه معی روخت كهوت
تا جانی رۆنه نا؛ وهكو په روانه، نه سهرهوت
یه غمایي دین و دل به سه؛ ئه ی دین و دل فیدای:
غه مزیکي نازی نیرگسی مه خمووری پر خهوت
گوئزاری کاینات سه رووبن بکه ن ته مام
یه ک تو، سنه و به ریکی ته پر و تازه هه لکهوت
شه و په نگه زولقه كهت، له قه د ئه و گه رده نی سپی
نامیزشی عه بیر، به کافووری جه وجهوت
شیرین شه مایلت، به هه موو شیوه دل به رن
خاسسه به وه قتی خه نده یی وه ک قه هقه ی كهوت
دل به ند و شه ککه رینه، به هه رده م که لامه كهت
یه کجاره ئه م که لامی شه که رباری ئه مشهوت
هه ر که س جه مالی تو ی وه کو مه ه گوت، خیلای و
جیلوه ی چیه قه مه ر! له کن ئه و میهری پر تهوت^(۲)
هاواری من، له دهستی دلی خو مه؛ نا له که س
هه رچی ده که م، هه چه ندی ده که م، ناکری زهوت
دوینتی گوتم: جه فا به سه، جانا مرووه تیک
فه رموت: چ وه قتی مه وعیزه یه! مه یکه مزگهوت
فه رموت: له ماچی کوئمهت و له ب، کامه خو ش مه زن؟^(۳)
چ بلیم «ئه ده ب» فیدات، له نیوان ئه م و ئهوت

(۱) ئه م غه زله هه ر لای: ره، مس، ئا هه یه.

(۲) په رتهوت.

ده کری به مجوره ش بخویندریتته وه: میهری پرتهوت.

(۳) کامه خو ش مه زن: کامه خوشترن: ئا.

فیدای بالا که ی تووله نه مامت
په وافی شه هدی شیرین که لامت
مه گه ر چی را بوو، لیمان ناپرسی
نه رۆژت په یغام، نه شه و سه لامت
قه سه م به و تا قی ئه برۆی هیالالت^(۲)
که نه قشن به جووت، له و ماهی تامت
بی دیداره که ی، وه ک رۆژت، تاره
سویحی عوشه رتم، وه ک زولفی شامت
بی قامه تی تو م، بالای وه ک «ئه لف»
چه نگه؛ وه ک حهلقه ی دوو زولفی لامت^(۳)
نه خه و، نه خو راک، نه راحه تم ما
حه یاتی که بی، زینده م به نامت
شه وم کوا تا قهت! گه ر هه مده م نه بی: ^(۴)
یادی طوره که ی هه ریری خامت
له سه ر چی زیزی! که و ناپرسی
جاری له حالی خه سته ی غولامت
په نجووری «ئه ده ب»، هیجرانه و دووری
له و گول قه نده که ی لیوی گول فامت

(۱) ئه م شیعره لای: مس، ئا، مخ، ئه هه یه.

(۲) قه سه م به و تا قی ئه برۆی هیالالت: قه سه م به و تا قی ئه برۆی هیالالی: ئا.

(۳) چه نگه: چنگه: مخ.

(۴) شه وم کوا تا قهت، گه ر هه مده م بی: ئا.

نامی خودا، له دوو نیرگسی غه مازی ئه مشهوت^(۲)
 لهم رایحه ی دوو طوره یی طه ننازی ئه مشهوت
 سه رفی نه زهر له شه وقی دل و سه سره تی قه دیم^(۳)
 قووتی ره وانه، نوتقی شه ککه ر سازی ئه مشهوت
 غه نج و ده لال و عیشویه تو، دل به رن مودام
 ئه ما جودایه دل به ربی و نازی ئه مشهوت^(۴)
 بو سه بدی دل ته گهر چه، شه هیتن نیگاهی تو^(۵)
 ئه ما شتیکی دیکه یه، شه هبازی ئه مشهوت
 خونچه ی سه حر ته گهر چه، چه من نارایه، قهت نه بوون^(۶)
 به ونیم خه نده نازی، گولێ نازی ئه مشهوت^(۷)
 هه ددی چیه که ده عوای هه مصوره تی بی
 باخی ئیره م؛ به سینه ی سه روازی ئه مشهوت
 سه د جه و و سه د سته م؛ که له تو ی دی دلێ نزار
 قوربانی ئه و ده مه ی بووه هه مپازی ئه مشهوت
 ئه مپو «ئه ده ب» که مردبوو، زیندووت کرده وه
 فه رموو: به چی؟ به ماچی وه ک ئی عجازی ئه مشهوت^(۸)

(۱) ئه م شیعره لای: ره، مس، گم، شج، ئه، بم، ئا هه یه.

(۲) نامی خودا له نیرگسی: نامی خودا له دوو نیرگسی: بم.

(۳) سه رفی نه زهر: سه رف نه زهر: بم.

(۴) ئه ما جودایه: ئه ما شتیکی دیکه: ئا. ئه ما شتیکی دیکه ره: شج.

(۵) شه هیتن نیگاهی تو: شه هیتن نیگاهی تو: بم، گم. شه هیتن نیگاهی تو: ئه.

(۶) خونچه ی سه حر ته گهر چه: خونچه ی سه حر ته گهر: ئا، شج، بم، گم.

(۷) گولێ نازی: گول نازی: بم، گم.

(۸) فه رموو: به چی؟: فه رموو: به چی: گم، بم.

ساقیا جانم فیدای جیلوه ی قه د و ئه ندامه که ت
 تا سه حه رگاها ن په یاپه ی بیو له باله ب جامه که ت
 چاوه که ت جامی شه راب و ماچی له ب: بادام و قه ند
 جامه که ت دا؛ یه ک مه زه ش له و گولشه که ر بادامه که ت
 جامی مه ی له بریزکه، با تیی که وئ عه کسی هیلال^(۲)
 تا ببینی چۆن له هه نیه ت؛ جه معه: سو یح و شامه که ت^(۳)
 خاله که ت مه حوه له تیشکی ته لعه تی مه ه، ئه لعه جه ب
 ئیختیراقی زوهره واقیع بوو، له ماهی تامه که ت^(۴)
 که ی ده بی شه و تا سه حر، هه مبه سته ری من بی و ئه من
 بیکه مه بالین: شه ده ی زولفی حه ربی خامه که ت؟^(۵)
 موده تیکه مه یلی جارانت نییه جانا به مه
 گهر نه، جارێکم ده دی؛ یا نامه، یا په یغامه که ت
 خالی تو، دانه ی فه رب و زولفه که ت: دامی به لا
 مورغی دل، چوو دانه بچن؛ که و ته حه لقه ی دامه که ت
 گهرچی بی شیرینی نامت، مه زه بی نابی که لام
 هه ر له به ر ته عنه ی ره قیبانه، که نابه م نامه که ت
 پیش ئه وه ی بزم، وه ره دیداری ئاخه ر لیت بکه م
 مه یخه دیدار ئاخیره ت، ئه و به نده بی ناکامه که ت
 بو به تیری غه مزه کانت، زه خمی دیکه م لیده ده ی؟^(۶)
 خه سته یه و یستا «ئه ده ب» سه رتوژی نه بووه زامه که ت^(۷)

(۱) ئه م غه زله لای: مس، ئه، مخ، ئا هه یه.

(۲) با تیی که وئ عه کسی هیلال: با تیی که وئ عه کسی جه مال: ئا.

(۳) تا ببینی چۆن له هه نیه ت: تا ببینم چۆن له هه یته ت: مخ.

(۴) ئیختیراقی زوهره واقیع بوو: ئیختیراقی زوهره واقیع بوو: ئا، ئه.

(۵) شه ده ی زولفی حه ربی خامه که ت: شه ده ی زولفی حه ربی خامه که ت: ئه.

(۶) زه خمی دیکه م لیده ده ی: تیری دیکه م لیده ده ی: ئا، ئه.

(۷) سه رتوژی نه بووه زامه که ت: سه رتوژی نه بووه زامه که ت: ئه، مخ.

بۆ ئۇ ۋە ھەردوو، ھەرامە عەيش؛ بىن ۋە ھەرامە عەيش
 ئەو ۋەقتە تەمامە عەيش: يۈمنى كۆپ و يۈسرى كىچ
 ۋا خۆشە بەھەر ئانت، پىر بىن بەشەبوسستان
 سەد حۆرى و غىلمان، غىلمان: كۆپ و ھەورا: كىچ
 كۆپ لالەي گولزارە، كىچ لوعبەتى فەرخارە
 بۆ ھەمدەمى سەحرا: كۆپ، بۆ صوحبەتى ناۋا: كىچ^(۹)
 كۆپ سەرووی گولستانە، كىچ عوشەرەتى مەستانە
 بۆ ۋەقتى تەماشاشا: كۆپ، بۆ ھەنگامى تەۋانا: كىچ^(۱۰)
 كۆپ، شاھىدى سەيرانى، كىچ: دلبەرى پەنھانى
 بۆ بەزمى مەھەببا: كۆپ، بۆ عەيشى مەھەللا: كىچ
 كۆپ، ساقى سەھبايە، كىچ عوزرى پەزىرايە
 بۆ مەجلىسى مەستان كۆپ، بۆ مەسنەدى تەنھا: كىچ^(۱۱)
 كۆپ، پۈۋىيە ۋەكو مەھتاب، كىچ مۈۋىيە ۋەكو سەنجاب
 بۆ پىرتەۋى ئەيۋان كۆپ، بۆ بەستەرى دىبا: كىچ
 ئاغازى صېۋى كۆپ، ئەنجامى صوراحى: كىچ
 مەعشۈۋقەي «أضحى» كۆپ، مەحبۈبەي «ظەلما» كىچ
 كۆپ بۆ دەمى «فەرۋەردىن»، كىچ بۆ چەلبى ھاۋىن
 كىچ: بەھمەن و كىچ: تشرىن، گەرما كۆپ و سەرما: كىچ
 بۆ عەيشى «ئەدەب» ھەردەم، كۆپ ماچى مەبى دەرغەم
 خەندەي كىچە؛ جامى جەم، بادە: كۆپ و مېنا: كىچ
 «نالى» كە ئەۋى دىبا، ئەلبەتە دەۋو و تىباي: كىچ^(۱۲)
 عىشقى كە مەجازى بىن، تالب مەبە ئىللا: كىچ

(۱) ئەم شىعەرە لاي: مەس، بىم، ئا، شىخ، ئە، گم ھەيە.

(۲) شەۋگارى درازى تۆ: شەۋگارى درىژى تۆ: مەس.

(۳) غوززا كىچ: غوزا كىچ: شىخ.

(۴) قەندە كۆپ و: قەندى كۆپ و: ئا.

بۆ ئۇ ۋە ھەردوو، ھەرامە عەيش؛ بىن ۋە ھەرامە عەيش
 ئەو ۋەقتە تەمامە عەيش: يۈمنى كۆپ و يۈسرى كىچ
 ۋا خۆشە بەھەر ئانت، پىر بىن بەشەبوسستان
 سەد حۆرى و غىلمان، غىلمان: كۆپ و ھەورا: كىچ
 كۆپ لالەي گولزارە، كىچ لوعبەتى فەرخارە
 بۆ ھەمدەمى سەحرا: كۆپ، بۆ صوحبەتى ناۋا: كىچ^(۹)
 كۆپ سەرووی گولستانە، كىچ عوشەرەتى مەستانە
 بۆ ۋەقتى تەماشاشا: كۆپ، بۆ ھەنگامى تەۋانا: كىچ^(۱۰)
 كۆپ، شاھىدى سەيرانى، كىچ: دلبەرى پەنھانى
 بۆ بەزمى مەھەببا: كۆپ، بۆ عەيشى مەھەللا: كىچ
 كۆپ، ساقى سەھبايە، كىچ عوزرى پەزىرايە
 بۆ مەجلىسى مەستان كۆپ، بۆ مەسنەدى تەنھا: كىچ^(۱۱)
 كۆپ، پۈۋىيە ۋەكو مەھتاب، كىچ مۈۋىيە ۋەكو سەنجاب
 بۆ پىرتەۋى ئەيۋان كۆپ، بۆ بەستەرى دىبا: كىچ
 ئاغازى صېۋى كۆپ، ئەنجامى صوراحى: كىچ
 مەعشۈۋقەي «أضحى» كۆپ، مەحبۈبەي «ظەلما» كىچ
 كۆپ بۆ دەمى «فەرۋەردىن»، كىچ بۆ چەلبى ھاۋىن
 كىچ: بەھمەن و كىچ: تشرىن، گەرما كۆپ و سەرما: كىچ
 بۆ عەيشى «ئەدەب» ھەردەم، كۆپ ماچى مەبى دەرغەم
 خەندەي كىچە؛ جامى جەم، بادە: كۆپ و مېنا: كىچ
 «نالى» كە ئەۋى دىبا، ئەلبەتە دەۋو و تىباي: كىچ^(۱۲)
 عىشقى كە مەجازى بىن، تالب مەبە ئىللا: كىچ

(۵) وهک شه هدی موسه ففا: وهک شه هدی موسه ققا: ئا.

(۶) وهک ئه خته ری صهرا: وهک ئه خته ری شه ووا: بم. وهک ئه خته ری شیتوا: شج.

(۷) کوپ، یا کچه ته ننازن: کوپ، یا کچی ته ن نازوک: ئا.

(۸) ههردوو بهمه ئیعبازن: ههردوو بهمه ئیعبازت: بم، گم.

(۹) بو صوحه تی ناوا: بو صوحه تی مه ئوا: شج. صوحه تی ناوا: قسه ی تایبه تی و نهیینی.

(۱۰) ههنگامی ته وانا کچ: ههنگامی ته مه ننا کچ: شج.

تاک به یته کانی ئه م دوو به یته لای: ئا ئالوگۆر کراون.

(۱۱) مه سنه دی ته نها: مه سنه دی مه شها: ئا.

(۱۲) ئه م به یته لای: شج نییه.

(۱) ۳۳

عومر گه ییه ئاخر و ماچیکی جانانم نه کرد^(۲)

یهک نه زهر تیرم ته ماشای ماهی تابانم نه کرد

دامه نم پر خونچه یی فرمی سکی گریانه و قه تم؛^(۳)

خونچه یی له و گولشه نی خه ندان له دامانم نه کرد^(۴)

نه شئه به خشی رۆحه باده ی له علی جانان، ئه ی عه جه ب

بوچ ئه من قه ت له و مه یه م، قه تریک له فنجانم نه کرد

کئ شه ویکی هه مده می ئه منی نزاری خه سته بوو^(۵)

تا به ئاه و ناله وه، تا رۆژ هه راسانم نه کرد؛

ئه ی نیگاری بی وه فا، چه ندم جه فای تۆ دی و ئه من

یهک سه ری موو، قه ت خیلافی عه هد و په یمانم نه کرد

تا له بی له علی ئه تۆم دی؛ به و له بی له علت قه سه م

قه ت چه جاران یادی یاقووتی به ده خشانم نه کرد

سو یحده م هاتم به شانیه ی که م، سه ری زولفی سیات^(۶)

چونکه «با» نامه حره می تۆ بوو، په ریشانم نه کرد

تیری موژگانت له دلدا؛ غه مزه که ی تۆیه؛ ده وای

ئینتیزاری مه رهه می تۆ بوو، چه ده رمانم نه کرد^(۷)

له و ده مه ی چاوم به گولزاری جه مالی تۆ که وت^(۸)

قه ت خه یالی گولشه ن و یادی گولستانم نه کرد

وه سلێ تۆم ئه و وه ل که دی، نه مزانی هیجرانی له دوون^(۹)

له ززه تی خولدی به رین بوو، یادی نیرانم نه کرد

ئو ده مه ی ماچی له بت، خه وفی عیتابی تۆم نه بوو

خاته مم پی بوو؛ که من یادی «سلیمان» م نه کرد

تۆ گوتت: مه رجان له یوم؛ من گوتم: جانا، به های!^(۱۰)

غه ییری ئه م سه ودایه جانا، من چه تاوانم نه کرد

چهنده واعيز؛ وه عزی دا و فه رموی: که «العشق جنون»
عاقليم کرد، ئەي «ئەدەب»، به و پهندي نادانم نه کرد

٣٤ (١)

کي بوو شه وه کي، به و گوزهریدا گوزهری کرد؟
تیری نیگه هی، وا له دلي مه، ئەسه ری کرد؟
بیدار نه بوو فیتنه یی ئەو نیرگسی جادووت
ئاهی سه هری ئیمه، ده بی باخه به ری کرد؟ (٢)
باوه ر مه که جانا به که سی دیکه نه زهرکا (٣)
هه ر دیده که جاری به جه مالت نه زهری کرد (٤)
قه سدی هه ده فی سینه بوو، په یکانی مژولت
نه مزانی له بهر چی بوو؛ که عه مدهن خه ته ری کرد
یاره ب چیه شیرینی ئەو دوو له بی گولنار (٥)
پستی که، خودا وه ند عه جینی شه که ری کرد
ئیعجازی هه چی بوو بی، مه سیحا له که م و زور (٦)
ئهمرۆ له له بی تو: به چه ته رساوه؛ سه ری کرد (٧)
گیسوی دلارام هه موو وه قت دلاران (٨)
خاسسه به گه هی جیلوه؛ که زیبی که مه ری کرد (٩)
هه ر که س که ته وانای نه زاره یی مه هی پرووی بی (١٠)
حه ققا به نه زه ر مو عجیزی «شه ققوله مه ری» کرد
تا به لکه وه ک ئه برۆ و روخی تو ی بنوینی (١١)
گه ردوون مه هی وه ک قه وس و ده می وه ک سپه ری کرد
هه ر سو یحده م وه ک شه وی ده یجووره له وه قتی (١٢)
ماهی حه زه ری ئیمه، له لای مه، سه فه ری کرد
توولانییه شه رحی سته می؛ وه ک سه ری زولفی
تا ره نجه نه بی لیمه «ئەدەب»، موخته سه ری کرد

(١) ئەم غه زله لای: ره، مس، ئە، ئا هه یه.

(٢) ده بی باخه به ری کرد: مه گه ر باخه به ری کرد: ئا، ئە.

(٣) به که سی دیکه نه زهرکا: به که سی دیکه نه زهرکا: ئا.

(٤) هه ر دیده: ئەو دیده: ئا، ئە.

(١) ئەم شیعه لای: ره، مس، ئە، شج، گم، ئا، ئە، بم هه یه.

(٢) عومر گه ییبه ئاخو و: عومر گه ییبه ئاخو و: ئا. گه ییبه ئاخو عومر و: شج. عومر گه ییبه ئاخو و: گم.

(٣) دامه نم پر خونچه یی گریانه: دامه نم پر خونچه فرمیسی: شج. دامه نم پر خونچه و فرمیسی: بم، مس.

(٤) خونچه یی له و گولشه نی: خونچه له و گولشه نی: مس. خونچه یی له و گولشه نی: بم، شج.

(٥) ئەم به یته لای: ئا ئاویه:

نه شته به خشی ره وحی باده ی له علی جانان ئەی عه جه ب

بوچ ئەم من قهت له و مه یه، قه تریک له فنجانم نه کرد

(٦) کي شه ویکی هه مدده می: کي شه ریکی هه مدده می: شج. که ی شه ریکی هه مدده می: بم.

(٧) سو یحده م هاتم به شانە ی که م سه ری زولفی سیات: سو یحده م هاتم نیشانه که م له بی له علی سیات: بم، گم.

ئەم به یته لای: شج نییه.

(٨) ئینتیزیاری مه ره مه می تو بوو: ئینتیزیاری مه ره مه می بوو: شج.

(٩) ئەم به یته لای: مس، بم، شج نییه.

(١٠) ئەم به یته لای: مس نییه.

(١١) تو گووت: مه رجانه لیتوم: تو گووت مه رجانه لیتوم: گم

(۵) یا ږه ب چيپه شيرینی ټو دوو له بی گوټنار: یا ږه بی چيپه شیرینی ټو له بی گوټنار: ټا.

(۶) ټیعیجازی هه چی بووین: ټیعیجازی هه چی بوو: مس. ټیعیجازی ټه بی چی بووین: ټه.

(۷) ټه مړو له له بی ټو: مردوو له له بی ټو: ټه.

(۸) ټه بهیته لای: ټا، ټه نیپه.

(۹) خاسسه به گه هی جیلوه: خاسسه به گوټی جیلوه: مس.

(۱۰) هه کس که تهوانای نه زاردهی مه هی ږوی بی: هه کس که تهوانای نه زاره مه هی ږوی بی: ټا.

(۱۱) ټه بهیته لای: مس، ټه نیپه.

(۱۰) ټه بهیته لای: مس به مجوره یه:

باوه ږه مکه فارغ بم، ټه من ساتی له گریان

له وساوه نیگاری مه، له لای مه، سه فوری کرد

۳۵ (۱)

نازک به دهنه، له عل له با؛ جه ور و جه فا چهند! (۲)

بو ټه دلای زارم؛ به جه فا تیری به لا چهند! (۳)

شیرین سوخنه، غونچه ده هه؛ توندی و ته لخی (۴)

به م تهرزه ده گه ل به ختی منی نامه سیا چهند! (۵)

تا چهند به میهر و سته م؛ ټو بیم و ټو میده! (۶)

یا بم کوژه، یا ږووم بده ری، خه وف و ږجا چهند! (۷) (۷)

له و جه عدی موعه تهر، که له ږوی شرمه وه لاره (۹)

منه ت له گولاب و گول و ږه یحان و سه با، چهند! (۱۰)

ټو خوسره وی خووبانی؛ هه موو ټیمه گه دای ږووت

ټه ی پادشه هم؛ جه ور ده گه ل ټیمه گه دا، چهند! (۱۱)

تا تارای له چین و خه می مووت، عه تر فشانه (۱۲)

که س نالی: من و نافه و تای مشکی خه تا چهند! (۱۳)

دائیم له دلیم بیم و ټو میدی موو و ږووته

یا بی کوژه، یا ږووی بده ری، خو ف و ږجا چهند! (۱۴)

ټه م عه ده که مه عدوومه: وه فاداری یاران! (۱۵)

له م ده رگه هه دامان؛ به ټو میدی وه فا چهند!

بو شه ننی شه هان عاره؛ ته طاوول به گه دایان! (۱۶)

ټه ی پادشه هم، جه ور ده گه ل ټیمه گه دا، چهند! (۱۷)

ده ردی نیپه ده ردی مه، که چاره ی به ده وا بی! (۱۸)

ده ردیکه؛ عیلاجی نیپه، ده رمان و ده وا چهند

ده ردی نیپه ده ردی که ټه وا چاره قبوول کا! (۱۹)

بی وه جه له لام، ږه نجی طه بیب، سه بر و ده وا چهند

به حریکه خه می عیشق، هه زارانی وه کو توی

غه رقابی فه نا کرد، «ټه ده ب»، فیکری شه نا چهند

(۱) ټه شیعره لای: ږه، مس، شج، ټا، گم، ټه، بم هه یه. به لام لای مس (۷) بهیته، لای بم (۱۱)

به‌یته و لای ئا (٦) به‌یته.

(٢) جه‌ور و جه‌فا چهند: جه‌ور و جه‌فا تا چهند: بم. جه‌ور هه‌تا چهند: گم.

(٣) بۆ ئهم دلی زارم: بۆ ئهم دلّه زارهم: ئا. بۆ ئهم دلی زارهم: گم.

(٤) شیرین سوخه‌نی: شیرین سوخه‌ن و: گم. توندیی و ته‌لخیی: شیده‌ت و ته‌لخیی: ئا.

(٥) به‌م ته‌رزه ده‌گه‌ل به‌ختی منی نامه‌ سیا چهند: به‌م ته‌رزه له‌گه‌ل ئییمه، به‌ناز و به‌ئه‌دا چهند: ئا.

(٦) ئهو بیم و ئومیده: ئهم بیم و ئومیده: ئا.

(٧) یا بمکوژه: یا بمکوژی: مس.

(٨) ئهم به‌یته لای: شج، ئا نییه.

(٩) له‌و جه‌عدی موعه‌تته‌ر: له‌ جه‌عدی موعه‌تته‌ر: بم.

(١٠) مننه‌ت له‌ گولاب و: منت له‌ گولاو و گول و: شج، گم.

(١١) ئهم به‌یته هه‌ر لای: مخ هه‌بوو.

(١٢) تا تارئ: تا تارئ: شج، بم. ئهم به‌یته لای: ئا، مس نییه.

(١٣) که‌س نالتی: که‌س نالتی: بم. کئی نالتی: شج.

(١٤) ئهم به‌یته لای: مس، ئا، ئه، شج نییه. وا دیاره وینه‌ شیعییه‌ که‌یان پی‌ دووباره‌ بوویی، له‌گه‌ل

به‌یته‌کی پیشووتردا.

(١٥) ئهم عه‌ده‌ که‌ مه‌عدومه: ئهم عه‌ده‌ که‌ مه‌نسوخه: ئا.

(١٦) بۆ شه‌ئنی شه‌هان: بۆ پادشاهان: گم، شج، بم.

(١٧) ئهم به‌یته له‌ ده‌ست‌نووسه‌که‌ی لای: «مخ» دا به‌وجۆره‌ی سه‌ره‌وه‌ بوو، که‌ نووسیمان. ئهم به‌یته لای:

ئه، ئا نییه.

(١٨) ئهم به‌یته لای: مس، ئا نییه.

(١٩) ده‌ردی نییه‌ ده‌ردم: ده‌ردی نییه‌ ده‌ردم: بم. ئه‌وا چاره‌ قیوول‌ کا: که‌ وه‌ها چاره‌ قیوول‌ کا: گم.

٣٦ (١)

ئه‌گه‌ر زیندانه، گه‌ر داره، ئه‌گه‌ر به‌ند

به‌سه‌ جانا! عه‌زایی مه، هه‌تا چهند (٢)

به‌خه‌ندیکت ئه‌گه‌ر دل‌ خسته‌ په‌رواز (٣)

به‌گریانت، دووباره‌ به‌سته‌ ناوبه‌ند (٤)

ئه‌گه‌ر غه‌مباری جه‌وری زولفه‌که‌ی تۆم

به‌میهری ته‌لعه‌تم سه‌د هیتده‌ خورسه‌ند (٥)

دل‌یکی غه‌مزه‌ده‌م بوو، مه‌حره‌می راز

ئه‌ویشته‌ لیم به‌سه‌د شین و ئه‌ذا سه‌ند (٦)

به‌ره‌غه‌به‌ت دل‌ نه‌که‌وته‌ دامی گیتسووت

وه‌رای ته‌دبیره، ته‌قدیری خوداوه‌ند (٧)

له‌ وه‌ختیکی به‌عیشته‌ سهر‌ بل‌ندم

ته‌مم لی‌ نارپه‌وی قه‌ت، وه‌ک «ده‌ماوه‌ند» (٨)

شکۆهی گه‌ردنت، لیمویی غه‌بغه‌ب (٩)

به‌نوقره‌ی خامه‌وه، سیوکی پی‌وه‌ند (١٠)

به‌ته‌نها هه‌ر ئه‌من نیم پاییی به‌ندت

جیهانیکت به‌تاری زولفه‌ پابه‌ند (١١)

محاله‌ گه‌ر «ئه‌ده‌ب» بی‌ و زینده‌گی کا

به‌بی‌ ماچی له‌بی‌ شیرین، وه‌کو‌قه‌ند (١٢)

(١) ئهم شیعه‌ لای: مس، ئه، ئا، شج، بم، گم هه‌یه.

(٢) عه‌زایی مه: عه‌زایی من: شج.

(٣) ئه‌گه‌ر دل‌ خسته‌ په‌رواز: ده‌بی «خسته‌» په‌رواز بی، ته‌واوتر ده‌بی.

(٤) دووباره‌ به‌سته‌ ناوبه‌ند: ده‌بی «به‌سته‌» بی، ته‌واوتر ده‌بی.

(٥) به‌میهری ته‌لعه‌تم: به‌له‌فزیکی ئه‌تۆم: ئا.

(٦) به‌سه‌د شین و ئه‌زا: به‌سه‌د شین و ئه‌دا: شج، ئا. به‌سه‌د شیوه‌ و ئه‌دا: گم.

(٧) وه‌رای ته‌دبیره: وه‌رای ته‌گبیره: گم. وه‌رای ته‌دبیری: ئه.

(۸) قەت وەك دەماوەند: ھەروەك دەماوەند: ئا.

(۹) شكۆھى گەردنت: شكۆھى گەردنى تۆ و سىتوى غەبغەب: ئا.

(۱۰) بەنوقرەى خامەو، سىتۆيكى پەيوەند: بەشاخى نوقرەو، سىتۆيكە پەيوەند: ئا. سىتۆيكە پەيوەند: شج.

(۱۱) ئەم بەيتە لای: مس، بم، شج نىيە.

(۱۲) بەبى ماچى لەبى شيرين، وەكو قەند: بەبى ماچى لەبى شيرينى وەك قەند: ئە، گم.

(۱) ۳۷

چ پادەبى، كە پىرسى دەمى لە حالى نزار!
فیدای خونچەبى زارت، ھەزارى وەك منى زار
دلى من و سەرى زولفت؛ دوو تەوئەمن ھەمزاد
نە ئەو دەمىكە سكوون و نە ئەم دەمىكە قەرار^(۲)
چ پەونەقىكى ھەيە گول، بەپىنج رۆزە دەوام!
بەھارى تەلەتە تۆيە، گولە ھەميشە بەھار
بەدەورى گولشەنى حوسنت؛ دوو خال و دوو گىسوو
دوو زەنگبار غولامەن و دوو عەنبەرينە ھەسار
بەخاكى پات؛ مەگەر ئەو دەمە بگا: سەرى مە
غوبارى پەيكەرى خاكى، بگاتە چەرخى چەھار
مەماتى دەرگەھى تۆ، دۆزخە ئەگەر! ئاسان
ھەياتى بى لەبى تۆ، جەننەتە ئەگەر! دشوار
ئەوئەندەى وا، كە رەقىبت لەمە دلگىرە
ھەزار ئەوئەندە بەدیدارى تۆ، لەوم بىزار
لىقايى يارى موافيق؛ غەزايكە بۆ رۆح
ھەرا، لە سوحبەتى ناكەس، رەفىقى ناھەموار
لە نیشى ئەفعى و نیشى موساحەبەبى نادان
موخەببەرى كەن: «ئەدەب» گەر، بەسەر دەچى بۆمار

(۱) ئەم شیعەرە لای: رە، مس، ئا ھەيە.

(۳) نە ئەو دەمىكە سكوون و نە ئەم دەمىكە قەرار: مس.

زولفت سه نه ما! لهو گولتي پوخساره نمودار
يا نافه يي «چين» چينه! له سه ر خه رمه ني گولتار!
گيسووته ته گهر، بوچي وه كو سونبوله تاتا!
گهر سونبوله، بو پر شكن و حه لقه يه وهك مار؟
گهر ته فعيه؛ بو نيشي وه كو عه قره به، جه رار
گهر عه قره به، بو صورته ي ماننده به جه دوار؟
گا زولفه، دهمي سونبولى گولزاره، دهمي مار
گا عه قره يي جه راره، گه هي هه يته ي جه دوار
گا دهسته يي رهيحان و گه هي بهسته يي شه ويو^(۲)
گا عه نبه ري له رزان و دهمي نافه يي تاتار
گا شاپه ري شاهين و دهمي بالي سيه ه زاغ
گا په نجه يي توركان و دهمي نافه يي تاتار
گا جه وشه ني روويين و دهمي مه غه ري ثاھن
گا شوخي كه مهند ئاوه ر و گا توركي كه ماندان
گا خه رمه ني نه سرين و دهمي گولشه ني سه وسه ن
گا خيته يي فه رخار و دهمي دهككه يي عه تتار
گا حه لقه و گا عوقده، دهمي خام و دهمي خه م
گا پيچ و دهمي كونج و دهمي رشته، دهمي تار
گا زبي زنه خدان و دهمي زينه تي غه بغه ب
گا زينه تي بيستان و دهمي شه وكه تي ديدار
گا ساكيني فيرده وس و دهمي خاريجي جه ننا ت
گاهي له له بي كه وسه ر و كونجي دوو له بي يار
گا سيلسيله يي پامه، گه هي ته وقه له گه رده ن
گا به ندي دلازاره، دهمي به ندي دلي زار^(۳)

سه د خوژگه، كه س ته و هيندوويي سه حاره نه بيني
بشبينتي ته گهر، وهك «نه ده ب» ي نه بووه گرفتار

(۱) ته م شيعره لاي: مس، مخ هه بوو.

(۲) گا دهسته يه رهيحان: گا دهستي رهيحان: مخ.

(۳) گا به ندي دلازاره، گا په ندي دلازاره: مخ.

ئەي قامەت سەنەوبەر، وەي تەلەت بەھار
 كۆلمەت وەكو شەقایق و پوخسارە لالەزار
 ئەي خونچەیی نەزاكەتی گولزاری دلبەری
 ئەي گولشەنی طەراوەتی فیردەوسی کردگار
 ئەي سەرۆوی نازکی لیمە دايم كەنارجۆ
 ساتی وەرە كەنارەكەم، كە مردم لە ئینتیزار
 لەم فەسلێ گۆل، جەمالی گولستان، شكۆهی باخ
 وەقتی مەحەببەتە، بەدلئازوردەگانی پار
 پارت ئەگەر لەگەڵ ئیمە بەجەفا دەکرد
 ئەمسالەكەت وەفا بەمە بووبی ئیختیار
 خۆشە ستم لە جانیبی یاران بەعاشقان
 ئەمما نەبەو قەرارە لەگەڵ ئەمنی بی قەرار
 بی پروویی تۆ، بەتایی سەری طورەكەت قەسەم
 دايم دلم وەكو سەری گیسووتە تابدار
 ئەو یەك دەمە نیشاتە، بەسەد پەنج و دەردی سەر
 یەك عالەم ئەم حەياتی بی، بی زەحمەتی خومار
 با موددەعی لە نەزمی «ئەدەب» دا نیشان بدات:
 کامی وەدیعەیه لە کەس و کامی موستەعار!

(۱) ئەم شیعەرە لای: مع هەبوو.

بەھار و گۆشەیی باغ و سەباح و زنجی خەمار
 چی خۆشە! جامی سەبووحی، لە دەستی نازکی یار
 كەناری گۆل بی و هەم دەم بەگۆل، بەرابەر گۆل
 چی خۆشە! خونچە چنیت؛ بەبی مەشەققەتی خار
 چی خۆشە! مەجلیسی عەیش و بیساتی سەبزه و باغ
 بەشەرتی سەبزه، لە دەمی جۆببار و پای چنار
 نەدیم و ساقی دیار و دوو سی پەفیقی شەفیع
 بەدەورە حەلقە، بەیەك كەن، وەكو خەتی پرگار
 حەریف مەست و ئەتۆ مەست و ساقیی مەستان
 ..... (۲)

نیگاری خۆ بەسەفا جاری، ساغەرت دا ساقی
 لە بەینی جامی مەزەش: یەك دوو بۆسە؛ جار بەجار
 لە جامی بادە، كە مەستانە بووی، بەسەرخۆشیی
 بەهەردوو دەست؛ دلارامی خۆت بگریه كەنار
 دەمی لە مشکی دەمی پامژی گوللا و شەكەر
 دەمی لە لەعلی لەبی؛ ناری دانە، شەربەتی نار (۳)
 فیدای عوزو بەعوزوی بی، سەد كەرەت هەریەك (۴)
 خوسووسی: غەبغەبی سیوی، هەزار بەهەزار
 «ئەدەب» مەنازە بەگوفتاری وا شەكەریارت
 كە تۆی لە ماچی لەبی شەهدی وی، شەكەر گوفتار (۵)

(۱) ئەم شیعەرە لای: مس، مخ هەبوو.

(۲) ئەم بەیتە لای مس نەبوو. بەلام دەبی لە بنەرەدا لای مخ هەبووبی و بۆی ساغ نەبووبیتەوه، چونكە ئەمە لەو شیعەرەنە، كە وتمان: سالار سەعید، بۆ «فاسیل نیکتین» ی ناردوو. واتە: جیگە ی ئەم نیو بەیتە، چۆل نەبوو.

(۳) ناری دانە: ناردانە: مخ.

(۴) فیدای عوزو بەعوزوی بی: فیدای عوزوی بەعوزوی بی! مخ.

(۵) كە تۆی لە ماچی لەبی شەهدی وی: كە تۆ لە ماچی لەبی شەهدی وی: مخ.

زولڻفی شه ورهنگت ته رازی گهردهنی ته رزی بلوور
 زولمه تیپکه، فیتره تن تیکه ل دهگل کۆمایی نوور
 خالی موشکینه له سه کولمه، به رهنگی ئاتشت
 عووده؟ یا بۆ چه شمی بیمارت، له سه مه جمهر بخوور؟
 ههر عه جایب! زولفه که ی سه رکه ش، له سه رو خسارته
 باوجودی سه رپرین، بۆ هینده خود سه رن و جه سوور؟
 ههر که سی جاری ته تۆی دیبی و به هه شتی ته لعه تت
 چه نه ری موو، ته وقی ملیه، تا به وه قتی نه فخی سوور
 صوره تی بی میسلی تۆ، کوا دیته ته سویر و قه لاهم!
 گهر دووباره «نازهر» و «مانی» له «چین» بیته زهوور
 گهر له ئه یهن را ته جه لالای رووی ته تۆی، دیبا «که لیم»
 بۆ به شه و هینده ی مه سافه ت، بۆی ده چوو سه ر کتوی توور؟
 به س که یادی تۆ، موجه سه م بوو له به ر مه ددی نه زهر
 دوو ده بینم ته لعه تت، وه ک ئه حوه لان، وه قتی حوزوور
 تۆ وه ره؛ ئه ی نووری دیدم، ساعه تی بتگر مه به ر
 چاوی لیبی موده ده ی، کویر بی له حه یفان، دوور به دوور
 با ره قیب بشلتی: فالانی لایقی خیده مه ت نییه
 که ی له خدمه ت تۆ، ئه مه بوو مانه یه ک زهره قسوور؟
 بۆ له نازی دل به ران، هینده ده نالیینی «ئه ده ب»
 لازمه ی خاقانی حوسنه، که وکه به ی ناز و غروور

(١) ئه م شیعره لای: ره، مس، ئا هه یه.

ئه ی بادی سو یحده م؛ که بکه ی به و گوزهر، گوزهر
 جاری بده به یاری له مه بی خه به ر، خه به ر
 له و خالی زاری مه، که بیرسی به ئیلتیفات
 عه رزی بکه: نه ماوه له مه ی بی ئه سه ر؛ ئه سه ر^(٢)
 وه خته وه کو شه که ر، له می دیده، بیمه ئاو^(٣)
 له و ده م که نامژم له له بی گولشه که ر؛ شه که ر
 له و گولشه نی جه ماله، که خۆم باغه وانی بووم
 باعیس چ بوو، که بوو دلکه ی ده ربه ده ر، به ده ر؟^(٤)
 عه مریکه من له سایه یی ئه و نه خلی قامه ته م
 نه مدی قه تم له سه رووی قه دی پر سه مه ر؛ سه مه ر^(٥)
 چه ند م جه فای تۆ دی و چه ند ت سته م که کرد
 نه تنیشه دل، قه تت له منی خا که ده ر، که ده ر
 حاشا؛ من و له خاکی ده رت عه زمی ئیرتیحال^(٦)
 ئه من و جه لایی مه وته نی خۆم، ئه لحه زهر، حه زهر^(٧)
 جه وری بتان، به حوکمی قه زا، بۆمه عاشقان
 خۆشه، به لا نه وه ک به هه موو ده م قه ده ر، قه ده ر
 پیوه م «ئه ده ب» سه ری له هونه ر من که ناره که م^(٨)
 ئه ز به س که بی هونه رییه، له لای بی هونه ر، هونه ر^(٩)

(١) ئه م شیعره لای: ره، مس، مخ، ئا هه یه.

(٢) له مه ی بی ئه سه ر، ئه سه ر: بی ئه سه ر، ئه سه ر: مخ.

(٣) له نه می دیده بیمه ئاو: ئا.

(٤) باعیس چ بوو، که بوو دلکه ی ده ربه ده ر، به ده ر؟: باعیس چ بوو، که بووم له ده رکی ده ربه ده ر، به ده ر؟: مخ.

(٥) نه مدی قه تم له سه رووی قه دی پر سه مه ر؛ سه مه ر: نه مدی قه تم له قه دی پر سه مه ر، سه مه ر: ئا. ئه م به یته لای: مخ نییه.

(٦) حاشا من و له خاکی دهرت عهزمی ئیرتیحال: حاشا من دهخاکی دهرت کهم عهزمی ئیرتیحال: مخ.

(٧) مامۆستا مع لای وایه سه‌ره‌تای ئهم به‌یتە ئاوايه:

ئهمن و جودایی مه‌وته‌نی خۆم (ل. ٦٤. س. ن).

(٨) پێوه‌م «ئه‌ده‌ب» سه‌رئ له‌ هونه‌ر من که‌فاره‌که‌م: بیده‌م «ئه‌ده‌ب» سه‌رئ به‌هونه‌ر، که‌فاره‌یی که‌م:

مخ.

(٩) ئه‌ز به‌س که‌ بێ هونه‌رییه‌ له‌ لای بێ هونه‌ر، هونه‌ر: زه‌ڕیکه‌ بێ هونه‌ره، له‌ لای بێ هونه‌ر، هونه‌ر:

مخ.

٣٤ (١)

پێنج خشته‌کی

١

دو‌یشه‌و، شه‌وی شه‌نبه‌، که‌ له‌ شه‌معی مه‌ه و ئه‌خته‌ر
ئاراسته‌ بوو سه‌تخی سه‌راپه‌رده‌یی ئه‌خضه‌ر
من به‌نده‌ له‌ کاشانه‌یی تاریک و موحه‌ققه‌ر
دوو دیده‌یی عیبه‌رت، به‌به‌ر ئه‌و سه‌قفی موحه‌دده‌ر
گه‌ه غه‌رقی خه‌یاڵات و گه‌هی واله‌و موضطه‌ر

٢

گه‌ه مات و سه‌راسیمه‌ی ئه‌و په‌سم و که‌تیه‌ (٢)
گه‌ه حیره‌یی ئه‌و قودره‌ت و ئه‌و نه‌قشه‌ عه‌جیه‌ (٣)
ئه‌و جرمه‌ دره‌خشنده‌، به‌م ئه‌شکاله‌ غه‌ریبه‌ (٤)
بێ زه‌حمه‌تی نه‌ققاش و به‌بێ په‌نگی که‌تیه‌
چۆنی به‌سه‌فا خسته‌ سه‌ر ئه‌و سه‌فحه‌یی مه‌نزه‌ر

٣

جاریکی خیتابم به‌دلی غه‌مه‌زده‌یی زار
ئه‌ی هه‌مده‌می خه‌مخوارم و وه‌ی مه‌هره‌می ئه‌سرار (٥)
تاکه‌ی به‌هه‌وای عیشقی بتان و خه‌می دیدار
تاکه‌ی به‌جه‌فای وه‌سلێ گولان و له‌بی دلدار
تاکه‌ی به‌دوای وه‌سوه‌سه‌یی نه‌فسی به‌د ئه‌خته‌ر (٦)

ناگاه وه ژوور كهوت؛ يه كئ مه هوشی ته رسا^(٧)
 خوی لوعبه تی ته رسا و به سه ر چادری ته رسا
 لهو چادری ته رسایی نمایان روخی ره خشا^(٨)
 وهك پرته وی «شه عرا» له میان په رده یی خه زرا
 سه نامی خودا، لهو شه وه، لهو ماهی منه وهر^(٩)

پوشیده له بهر مه عجه ری دیبای سیه ه فام^(١٠)^(١١)
 لهو تافته یی فهرده، كه مه شه ووره به بادام
 جیلوهی به مه سه ل له نجه یی تاووسی له بی بام^(١٢)
 هه ی هه ی له بهر ئه و قهد و قیافه و سه ر و ئه ندام
 مه وزوون و ته ر و تازه، وه كو نه خل و سه وه بهر^(١٣)

به به به له بهر ئه و قامه ت و ئه و زولفی سه مه ن سا
 دوو رشته ی مشکینی، طه رازی قه دی ره عنا
 لهو ته رفی به ناگوشه وه، تاكو به كه فی پا
 ناشوفته و به رگه شته و ئالۆز و چه لیپا
 حه لقه و شكه ن و پیچ و خه م و چه نگه ل و چه بهر

عه تری گرته یی زولفی شه وه ی طوره یی شه بهرنگ
 ئه لبه ته ده چوو، تا به قه ربی دوو و سی فرسه نگ
 پرووی میهری فروزان و خه می زولفی شه وه زهنگ^(١٤)
 ره خشنده له ناو زولفی سیاها روخی گولرنگ
 وهك پرته وی ئیمانه، له دلی موظلم و كافر^(١٥)

من هه ر موته حه ییر، كه وه یاره ب چه كه سی بی^(١٦)
 یا بلبلی شه یدایی چه باخ و قه فه سی بی
 كئ بیت و چه كه س بیت و چه خوش هه منه فه سی بی
 یا بو منی بیچاره، چه فه ریاده سی بی
 ئه غیاری دلآزارمه؛ یا: یاری سه مه ن بهر!^(١٧)

سه بریکی هه لستام و به سه د فكه رت و ئه ندیش
 دوو و سی قه ده می هاتمه نزدیک کی كه م و پیش
 حه یران و سه راسیمه، كه بیگانه یه یا خویش
 عه یشی منه، ئازاری منه، نۆشه وه یا: نیش
 به م نیوه شه وه كئ بوو له من بوو به په له نگه ر؟

من غه رقی ته فه ككور، كه له پر دل به ری ته نناز^(١٨)
 ئه سته، سه لامی کی به من دا، به شه كه رناز
 یاره ب! چه سه لامیك و چه له هجیك و چه ئاواز
 وهك نه فخری سه متووره، ده گه ل زیرو به می ساز^(١٩)^(٢٠)
 به و نه فخره؛ دلی خسته وه په رواز؛ به بی: په ر^(٢١)

ئه مجار كه می هاته وه پیشی، به شه كه رخنه د
 فه رموی كه: «ئه ده ب»، حیره ت و نه فره ت له مه، تا چه ند^(٢٢)
 من ئه و سه نه مه م؛ وا دل كه ی تۆم به جفا سه ند
 من ئه و فه ته نه م گه ردنی تۆم خسته ووه ناو به ند^(٢٣)
 حازر به نیشانه م: ره سه نی زولفی موعه تته ر

هەر ئەو بوتى فەرخارە، هەر ئەو دلبەرى پارەم
 هەر ئەو گول و گولزار و هەر ئەو تازە بەهارەم
 هەر خونچەبى خەندان و هەر ئەو لالەعوزارەم
 ئەو مېھرى درەخشان و هەر ئەو ماھ و ھەسارەم^(۲۴)
 هەر ئەو قەدى شمشادەمە، ڕەنگینە بەمەعجەر

ئەو ساتە کە ناسیمەو، ئەو دلبەرى شەنگە
 ئەو توركى کەماندارە، هەر ئەو غەمزە خەدەنگە
 ئەو شاھیدی تاتارە، هەر ئەو ماھى فەڕەنگە
 ئەو یارى جەفاکارە، لەگەڵ مە، سەرى جەنگە^(۲۵)
 هەر دلبەرەكەى پارە، هەر ئەو یارى ستەمگەر

کەوتەم لەبەرى پیتی، وتم: ئەى گوللى ڕەعنا
 ئەى ڕۆحى ڕەوانم، چە بەصورەت چە بەمەعنا
 ھەرچى کە بفەرمووی: «سَمْعَنَا وَاطْعَنَا»
 «مَا شِئْتُ فَعَلْتُ وَالْآلآنَ قَنَعْنَا»
 ئەمما وەرە فەرموو، لە چى بووى لیمە موکەدەر!

ئەى لالە ڕوخ و طورە وەکو مشكى تەتارى
 سەد جانی عەزیزت بەفیدای خونچەبى زارى^(۲۶)
 چیت لیمە خەتا دیو، کە بەینیکە کەنارى
 فەرموو: کە لەسەرچى لەگەڵ ئیمە بەقارى^{(۲۷)(۲۸)}
 سالتیکە لەسەرچى، لەمە تۆراوى سەراسەر

فەرمووی کە: چە ھەنگامى گلە و وەقتى ئەذایە^(۲۹)
 ئەمشەو؛ شەوى عەیش و تەرەب و سولج و سەفایە
 سەبرى سەرى کولم، کە دەلێى نوورى چرایە^(۳۰)
 سینهم؛ کە دەلێى ڕەوزەى ڕیزوانى خودایە
 شەھدى دەھەنم؛ کە دەدا تەعەنە لە کەوسەر

تەیفکرە لە خورشیدی جەمالم، بەتەئەمول
 بگرە سەرى گیسووم، وەکو دەستەبى سونبول
 سونبول عەجەبا بۆچى دەدا بۆنى قورنفول
 شەوگارى تەواصول نییە ھەنگامى تەغافول^(۳۱)
 ئەمشەو؛ شەوى عەیشە، نەحیکایەت لە سکەندەر

هەر وای وت و ڕووبەندى کە لادا بەقەفادا^(۳۲)
 گیسووى بەسەرى پەنجە، لەسەر عارزى لادا
 ئەو تەلەتە وەك ماھى؛ لە ناو زولفى سیادا^(۳۳)
 ڕۆژى بوو، تلووعى بوو؛ لە ناو لەیل و دوجادا
 ڕووناکییەكى خستە، ھەموو خیططە و بەندەر

سەر کولمى گوللى دابوو، وەکو لالەبى حەمرا^(۳۴)
 زبى سەرى دوو کولمە؛ دوو گیسووى موططەرا
 جارى خەم و گەھ حەلقە و جارێكى دەگۆرا
 جارى بەسەرى کولمەو، جارێكى لەسەررا
 وەك پېچ و خەمى دوودە، لەسەر مەجمەرى ئازەر

په‌نگین به‌خه‌ت و خاله‌وه، وه‌ک که‌بکی مطه‌وه‌وق
جارجاره که ده‌بزوتته‌وه به‌و جیلوه‌ی موتله‌ق
عه‌کسی شه‌فه‌قی سینه، له‌ بن مه‌وجی سته‌بره‌ق
هه‌ر تاوه به‌په‌نگی بووه، وه‌ک قه‌سری خه‌وه‌رنه‌ق^(۳۵)
سوحانه له‌ زیبایی ئه‌و شاهدی که‌شمه‌ر

زولفی سیه‌هی په‌خشی، له‌سه‌ر گه‌ردنی بللوور^(۳۶)
وه‌ک سوحه‌تی مشکی خوته‌ن و نیسه‌تی کافوور
بایه‌ک له‌ شه‌وه‌ی طوره‌وه، زه‌پیک له‌ قه‌مه‌ر نوور^(۳۷)
هه‌ر بۆیه که‌ ئامیژی مه‌هتابه، به‌ده‌یجووور
هه‌به‌هاته له‌ نه‌په‌نگی بتی شو‌عه‌به‌ده‌ په‌روه‌ر^(۳۸)

ئارایشی عاله‌م، به‌گولستان‌ی جه‌مالی
به‌و خولقی په‌سه‌ندیده و به‌و حوسن و که‌مالی^(۳۹)
هه‌ر جاره که‌تیلیکی ده‌دا چاوی غه‌زالی^(۴۰)
په‌یکانی خه‌ده‌نگی، نیگه‌هی نی‌رگسی کالی
کاری له‌ دلی عاشقی شه‌یدا؛ وه‌کو خه‌نجه‌ر

دوو طوره‌یی مه‌فتوولی، سه‌رازیری به‌پروخسار
یه‌ک عه‌قربه‌ی جه‌راپ و یه‌کئ سونبولی گولزار
یه‌ک شکلی سیه‌ه مار و یه‌کئ موه‌ره‌بی مار^(۴۰)
یه‌ک: نۆشی دل‌ارام و یه‌کئ: نی‌شی دل‌آزار
یه‌ک مه‌ره‌می ده‌ردان و یه‌کئ ده‌ردی م‌صه‌وه‌ر

له‌ب؛ له‌علی به‌ده‌خشان و ده‌هن: حوققه‌یی مه‌رجان
مه‌تبوع و په‌سه‌ندیده، به‌هه‌ر ته‌بع و به‌هه‌ر جان
ئامیخته‌یه نوتقی به‌شه‌که‌ر، وه‌ک به‌شه‌که‌رجان
شیرینه وه‌ک ئه‌و ده‌م، که‌ له‌ ده‌ریته‌وه به‌ر: جان^(۴۱)
ده‌بزانه چه‌ خو‌شه؛ که‌ ره‌وان بی‌ته‌وه به‌ر: به‌ر

ده‌م: تازه شکۆفیکی شه‌قایق له‌ نسا‌ران
له‌ب: پر له‌ ته‌به‌سوم، به‌نه‌سیم‌یکی به‌هاران
ئاوونگی به‌یانانی بنی‌شی له‌ که‌ناران^(۴۲)
ده‌ستی چ که‌سی لی نه‌درابی، له‌ چ یاران
مه‌حبووب و ته‌ر و تازه و په‌نگین و مو‌عه‌تته‌ر^(۴۳)

سینه‌ی! چه‌ بل‌یم، سو‌حده‌می فه‌سل‌ی به‌هاری
یا به‌فری ئه‌وو‌ه‌ل شه‌وه، که‌ زمستان‌ی ده‌باری^(۴۴)
دوو مه‌مکی: وه‌کو جووته‌هه‌ناری لقی داری
دوو گول، به‌ده‌می ناره‌وه، وه‌ک په‌نگی هه‌ناری^(۴۵)
قه‌تره‌ی عه‌ره‌قی پی‌وه، وه‌کو دانه‌یی گه‌وه‌هه‌ر

ناف و شکمه‌ی؛ وه‌ک چه‌ بل‌یم: نافه‌یی قاقوم
نافه‌ی له‌مه‌یان به‌ستهری قاقم به‌مه‌سه‌ل قوم
وه‌ک نافه، که‌ بووبی له‌ غه‌زالی خوته‌نی؛ گوم
خۆی بی‌ ئه‌سه‌ر و ماوه له‌ ئاهوو: ئه‌سه‌ری سم
بۆی نافه، به‌بی نافه؛ په‌راگه‌نده له‌ کیشوهر^(۴۶)

ئه‌لقيصصه؛ له شه‌وقی دلی پر حه‌سره‌تی موشتاق
وا گرتمه ناو باوه‌شی خۆم، ئه‌و مه‌هی ئافاق
بووه یه‌ک: زه‌قهن و گه‌ردن و سینه و که‌مه‌ر و لاق^(۴۷)
جووتی بوو به‌باطن به‌ده‌ن، ئه‌ما به‌نه‌زه‌ر تاق
ئه‌و ساعه‌ته عه‌یشم؛ به‌دوو سه‌د عومره، به‌راه‌ه‌ر

گه‌ه حیره‌یی خورشیدی جه‌مالی له ته‌له‌لوه^(۴۸)
گه‌ه سایه‌نشینی خه‌می زوئفی به‌ته‌فه‌ییو
گه‌ه حامیلی ئه‌و نازه، که ده‌یکرد به‌ته‌هه‌زو
گه‌ه سوئح و گه‌هی جه‌نگ و گه‌هی عیجز و ته‌خه‌تو
گه‌ه حه‌زم و گه‌هی په‌زم و گه‌هی به‌زم و گه‌هی شه‌ر

گاهێ له که‌فی مه‌وه‌یه‌تی چه‌شمی ته‌وه‌قوع
گاهێ به‌ئه‌ته‌ک، مه‌رحه‌مه‌تی ده‌ستی ته‌وا‌زوع
گاهێ له گوئی زاری، به‌ئومێدی ته‌مه‌تو
گه‌ه باده‌گوساری له‌بی له‌علی به‌ته‌جه‌پوع
گه‌ه جورعه‌که‌شی ماچی ده‌می، وه‌ک مه‌یی خلله‌ر

خونچهم ده‌چنی جارێ له گوئزاری عوزاری
جارێ له ته‌ماشایی شکۆفه‌ی گوئی زاری^(۴۹)
ساتیکی خه‌ریکی گره‌هی به‌ندی ئوزاری
ده‌ستم له‌پرا که‌وته سه‌ر ئه‌و مه‌وزیعی کاری^(۵۰)
چاوی به‌دی لی دوور بی، وه‌کو گه‌نجی ته‌وانگه‌ر

گه‌نجی، چه بلێم گه‌نجی: خودا دادی فه‌ره‌یدوون
ده‌ریه‌سته و نه‌شکو‌فته، وه‌کو مه‌خزه‌نی قاروون
دورجیکی گوهر په‌نگی، گوهر سه‌نجی، گوهر گون
هه‌ر که‌س، که به‌سه‌د گه‌نجی بدا، هه‌ر ئه‌وه مه‌غبوون^(۵۱)
ده‌بزانه چ گه‌نجیکه، به‌سه‌د گه‌نجه به‌راه‌ه‌ر

گه‌نجینه‌یی مه‌ستووره، به‌بی خازن و گه‌نجوور
ئایینه‌یی بللووره، به‌بی سنعه‌تی م‌زدوور
یاقووتیی نییه، هه‌ر وه‌کو یاقووته، جگه‌ر سوور
خاسییه‌تی یاقووتی هه‌یه؛ وه‌ک هه‌یه مه‌شه‌هوور
ده‌فعی خه‌م و ته‌فریحی دله و قووه‌تی په‌یکه‌ر

وه‌ک شکلی هه‌ولوو، هه‌یه‌تی، گولبه‌رگی شلی زه‌نگ
ئالوده وه‌کو شه‌هدی له تافه‌ت، وه‌کو باله‌نگ
حوققیکی خری ساده، سیمین و ده‌هه‌ن ته‌نگ
ئه‌ندوده نه‌بووبی روخی سیمی به‌خه‌تی زه‌نگ
ته‌وزیحی به‌کوودی، وه‌کو به‌یزیکی موقه‌شه‌ر

په‌نگین و خپ و گرده‌له، ته‌رکیبی هه‌ناری
هه‌روه‌ک که‌له‌می، زوقمی له‌سه‌ر به‌رگی بیاری^(۵۲)
هه‌ر جاره که پیکت بگوشی‌بایه، به‌جاری
سی‌په‌ی له وه‌تاگی ده‌چووه ده‌رکی هه‌ساری^(۵۳)
وه‌ک خرچه‌یی ته‌ر، درزی ده‌برد، ئه‌مه‌سه‌ر و ئه‌وسه‌ر^(۵۴)

وهک تازه هه‌لۆژئ، که له ناو دوو لقهدا بئ (۵۵)
 واپیک گوسرا بئ، که له دوولاه قویا بئ
 هیندیکی قویا بیت و که میکی قه‌له‌شا بئ
 قه‌لشانی؛ نه‌وا بئ که به‌چاو فهرقی کرا بئ
 هه‌ر وهک که له سیوکی درا بئ؛ ده‌می نه‌شته‌ر (۵۶)

وهک گول، ده‌می خه‌ندان و وه‌کو خونه‌چه، له‌بی جوت
 خونه‌چیک له ناو دووپه‌ری گولدا، که نه‌پشکووت
 په‌یدا سه‌ری چوچله‌ی له‌میان دوو له‌بی یاقووت
 هه‌ر وهک به‌ده‌می طیفلی سه‌ما هاته‌وه شاتووت
 نیوکی په‌دیدار و نه‌وی دیکه موسه‌تته‌ر (۵۷)

به‌م ته‌رزه که هاته‌ نه‌زه‌ر، نه‌و حوققه‌یی بللوور (۵۸)
 حه‌مدانه له سوئیانی که‌پووی لی بوو به‌شه‌ییوور
 به‌و میزه‌ر و ده‌ستار و سه‌ر و گه‌ردنی نه‌ستوور (۵۹)
 بیوه‌ی که «دق الباب» ئ بکا، سه‌رزه‌ده چووو ژووور
 سو‌بحانه له بی‌عاریی نه‌و کویره‌ی نه‌عوهر (۶۰)

چووو ژوووره‌وه به‌و شکل و هی‌ولاه و قه‌واره (۶۱)
 ده‌تگوت که له ناوکی به‌ره‌ژیر، کرده ئی‌جاره (۶۲)
 کاری به‌دوو ساعه‌ت، گه‌یییه چل به‌ژماره
 نه‌لبه‌ته هه‌تا رۆژئ؛ ده‌دا خو‌ی له هه‌زاره
 نه‌له‌ق هونه‌ری کردوو «سلیمان به‌گی یاوه‌ر» (۶۳)

خه‌تی که «نه‌ده‌ب» هینده مه‌که بی‌ئه‌ده‌بی دی
 تا حه‌ملی نه‌کا واعیزی نه‌و شاره، به‌چی دی (۶۴)
 هه‌رچه‌نده که هه‌لده‌گرئ خه‌یالات، شتی دی
 نه‌ما به‌خودا غه‌یری ته‌سه‌ووور نییه، چی دی
 مه‌قبووله نه‌میش، خاسه، له لای مه‌ردی سوخه‌نوه‌ر (۶۵)

گه‌ر هه‌زله، نه‌گه‌ر طیه‌ته؛ گه‌نجیکه نیهانی (۶۶)
 مه‌ملووته سه‌راسه‌ر له دوو و گه‌وه‌ری جانی
 هه‌ر دانه؛ به‌را به‌ر به‌دوو سه‌د گه‌وه‌ری کانی
 قه‌دری له کن نه‌و شه‌خسه، بزانی له مه‌عانی
 مه‌علوومه له لای گه‌وه‌رییه، قیমে‌تی گه‌وه‌هر

- (۱) نه‌م پینج خسته‌کییه لای: بم، ئا، شج، نه، گم هه‌یه.
 (۲) که‌تیبه: کتیبه: شج.
 (۳) گه‌ه حیره‌یی: گه‌ه خیره‌یی: شج، نه، ئا.
 (۴) نه‌و جرمه دره‌خشنده: نه‌و میه‌ری دره‌خشانه: گم. جرم: ماده.
 (۵) نه‌ی هه‌مده‌می خه‌مخوارم: که‌ی هه‌مده‌می خه‌مخوارم: بم. که‌ نه‌ی هه‌مده‌می
 خه‌مخوارم: شج.
 (۶) تاکه‌ی به‌دوای: تاکه‌ی به‌ته‌مای: ئا.
 (۷) ناگاه وه‌ژووور که‌وت: ناگاه وه‌نه‌زه‌ر که‌وت: شج.
 (۸) له‌و چادری ته‌رسایی: له‌و چادری ته‌رسایه: بم، شج.
 (۹) له‌و شه‌وه: به‌و شه‌وه: گم، ئا، نه، بم.
 (۱۰) پۆشیده له‌به‌ر: پۆشیده له‌سه‌ر: ئا. پۆشیده به‌سه‌ر: گم.
 (۱۱) له‌به‌ر میعه‌جهری: له‌به‌ر میعه‌جهری: نه، بم.
 (۱۲) له‌نجه‌یی تاووسی له‌بی بام: له‌نجه‌یی تاوس و له‌بی بام: بم. له‌بی بام: لیواری
 سه‌ریان و گو‌ی سه‌بانه.
 (۱۳) نه‌خل و سنه‌ویه‌ر: نه‌خلی سنه‌ویه‌ر: گم، ئا، بم، نه.

(۴۲) بنیشی له که ناران: بیاری له که ناران: فن. ئاههنگی به یانانی به نیشی له که ناران: شج.

(۴۳) مه خوب و تهر و تازه: شیرین و تهر و تازه: فن.

(۴۴) که زمستانی دهباری: که زمستانی بیاری: فن.

(۴۵) وهک رهنگی هه ناری: وهک دهنگی هه ناری: شج، ئا.

(۴۶) بوی ناهه: وهک ناهه: ئا. وهی ناهه: بم، ئه.

(۴۷) بووه یهک: زهقن و: بووه یهک دههه و: ئا، بم، گم، ئه، شج.

(۴۸) گهه خیرهیی جه مالی له ته له ئلوه: گهه خیرهیی جه مالی به ته له ئلوه: ئا.

(۴۹) جاری له ته ماشایی شکوفه ی گولی زاری: ساتی ته ماشای دوو نه ورسته هه ناری: فن.

(۵۰) مه وزیعی کاری: مه وقیعی کاری: فن.

(۵۱) هه ره کهس که به سه ده گنجی بدا: هه ره کهس به سه ده گنجی بدا: بم. مه غبون:

مه غمون: گم، ئه، بم، ئا.

(۵۲) هه روک که له می: هه روک که که می: شج. که له م: که له رم (موکریان).

(۵۳) سپره ی له وه تاغی: سپره ی له وه تاغیه وه: گم. وه تاغ: ژوور، هو ده. سه یری له وه تاغی: شج.

(۵۴) وهک خرچه یی تهر: وهک خرچه، شق و درزی ددها: شج.

(۵۵) دوو لقه دا بی: دوو لکه دا بی: فن.

(۵۶) که له سیوکی دره بی: که له بهی کالی دره بی: ئا.

(۵۷) نیوکی په دیدار و: نیوکی به دیدار و: گم. نیوکی په دیدار و: ئا.

(۵۸) بهم تهرزه: بهو تهرزه: گم.

(۵۹) سه ره و گهر دنی ته ستور: سه ره و گهر دن و ته ستور: فن.

(۶۰) ئه و کویره ی ته عود: ئه و گو ی په ی ته عود: ئا.

(۶۱) هیولا و: قوتر و: فن.

(۶۲) ده تگوت که له ناوکی به ره ژیر کرده ئیجازه: ده توت که له ناخی به ره ژیر کردیه ئیجازه: فن.

(۶۳) هونه ری کردووه: هونه ری کرد: شج، گم، ئا.

(۶۴) واعیزی ئه و شاره: واعیزی ئه م شاره: فن.

(۶۵) یهک شیعه له م ته شاره، به سه ده زیره به رابه ر: فن.

(۶۶) گه نجیکه نیهانی: گه نجینه نیهانی: بم، مس، گم.

(۱۴) میهری فروزان و: میهری فروزانی: ئه، گم، بم.

(۱۵) له دلی موزلیم و کافر: له دلی زالم و کافر: شج.

(۱۶) که وه یاره ب: ئه وه یاره ب: شج.

(۱۷) یا، یاری سه مهن بهر: یا: یاری سه مهن بهر: ئا.

(۱۸) که له پر دل بهری ته نناز: له پر ئه و دل بهری ته نناز: ئا.

(۱۹) وهک نه فحه ی: وهک نه فحه ی: ئا، ئه، گم.

(۲۰) وهک نه فحه: وهک نه فحه: شج، بم.

(۲۱) بهو نه فحه: بهو نه فحه: بم، گم، شج.

(۲۲) فهرمووی که «ئه ده ب»: فهرمووی ته ده ب: شج.

(۲۳) گهر دنی تو م خسته وه ناو به ند: گهر دنی تو م خسته وه ناو به ند: ئا.

(۲۴) ههر ئه و ماه و هه ساره م: ههر ئه و ماهی هه ساره م: ئا، ئه، گم.

(۲۵) له گه ل مه: له گه ل ما: شج.

(۲۶) سه د جانی عه زیزت: سه د جانی عه زیزم: گم.

(۲۷) له گه ل ئیم به قاری: له گه ل ئیم به نقاری: بم، ئا، گم، ئه.

(۲۸) فهرمو که له سه رچی له مه تو راوی سه راسه ر: ئا، ئه.

(۲۹) گله و وه قتی ئه ذایه: گله و وه قتی عه زایه: ئا.

(۳۰) به مجوره ش ده خو بند ری ته وه: سه یری سه ری کو لم که، ده لئی نووری چرایه.

(۳۱) شه و گاری ته واصل، نییه: شه و گاری تو، ئه سلئی نییه: گم.

(۳۲) لا دا به قه فادا: لا دا به قه فادا: بم، شج، گم.

(۳۳) ئه و ته له عتی وهک ماهی: ئه و ته له عتی وهک ماهی: ئا.

(۳۴) سه ره کو لمی گولی دابوو: سه ره کو لمی گولی دایه وه: ئا، ئه، گم.

(۳۵) ههر تاوه به ره نگی بووه: ههر تاوه به ده نگی بووه: بم.

(۳۶) زولفی سیه هی په خشی: زولفی سیه هی نه خشی: ئه. زولفی سیه هی په خشه: ئا.

(۳۷) بایه ک له شه وه ی طوره وه، زهر پیک ل قه مه ره نوور: به عزی ک له شه وه ی: شج.

بایه ک له شه وه ی توره و هیندیک قه مه ره نوور: ئا.

(۳۸) هه بیهاته: هه بیهات: شج، ئه، بم، گم.

(۳۹) بهو خولقی: بهو خه لقی: گم، ئه، بم.

(۴۰) موهره بی مار: موهره ی بیمار: بم، ئه، گم.

(۴۰) هه رجاره که تیلکی ددها چاوی عه زالی: هه رجاره که تیرکی ئه دا...: شج.

(۴۱) که له ده ری ته وه به رجان: که ده ری ته به رجان: بم. که ده ری ته به ری جان: ئه. ئه م رسته یه لای: ئا، شج جیکه ی چو ل هیل راوه ته وه.

شهو ناز و سهحر ناز و ههموو وهقت و دهمت ناز
 ئەم نازە هەتاکە ی! بەفیدات ئە ی بتی طەنناز
 بەم تەرزە کە شۆری لەبی شەهەت لە جیھان خست^(٢)
 زببەندەییە بەخودا بکە ی ئەمڕۆکە بەشەه ناز^(٣)
 با خولدی بەربن پڕ بێ لە غیلما و لە حۆری
 باوەر مەکە ببی وەکوتۆ، سورەتی مومتاز
 باوادیی چین پڕ لە غەزالە ی «خوتەن» ی بێ
 کێ دیوبە وەکۆچەشمی سیهه ئاهووی غەمماز!
 تا پێدەکەنی، موعجیزی عیسا دەشکینی
 غەیرەز لەبی تو؛ کێیە بکا خەندە بەئیعجاز^(٤)
 سەیرانی سەری زولفی، لەسەر ئەو لەبی شیرین
 نوقل و شەکەرە؛ پەرورشی عەقرەبی «ئەهواز»^(٥)
 کۆتر؛ کەتەنەفوریە لە شاهین بەتەبیعت
 بۆ مورغی دلی مە، بەتەرەف «باز» یە پەرواز
 لەو ئابی حەیاتیی دەمی تو، تا دەمی مردن^(٦)
 باوەر مەکە لەب هەلبگرم، بێدەنە بەر گاز^(٧)
 شایستەییە ئەمڕۆ، بەبەهاری روخی تۆو
 موکری مە بدا تەعنە، لە باخی نهوی «شیراز»^(٨)
 ئەشعاری «ئەدەب» بۆ عورەفا، قووتی پەوان
 خاسە بەسەدای لاله عوزاریکی خوشئاواز

(١) ئەم غەزەلە لای: پە، ئە، ئا، گم، شج، بم هەیه.

(٢) بەم تەرزە: بەم چەشنە؛ کە شۆری لەبی شەهەت و جیھان خست: ئا. کە شۆری لەبی لەعلت: شج.

(٣) بگە ی ئەمڕۆکە بەشەه ناز: گم.

(٤) غەیرەز: غەیری: گم.

(٥) نوقلی شەکەرە: بم، مس، گم، ئە. پەرورشی عەقرەبی ئەهواز: پەرورشی عەقرەبی هەواز: گم.

(٦) لەو ئابی حەیاتیی: لەو ئای حەیاتیی: گم.

(٧) بێدەنە بەر گاز: بێدەنە مەگاز: گم، ئە، بم.

(٨) خەلکێنە بدن تەعنە لە باخی نهوی شیراز: شج. مومکینە بدا تەعنە لە باغی نهوی شیراز: بم، گم، ئە.

(مەبەست لە مەحبوبەیی شیراز؛ دلدارەکە ی شاعیری گەورە «حافظ» ه).

تاکه ی وه کو تورکان، به یه غمایای دلی ناس
 نه برۆیی که شیده ت به که فی خه نجه ری نه لاس
 هه ر حه سه رته بو ئیمه، له مه حسوولی نه مه ل، به ش
 تا بو دره وی کیشتی هه یاته، دوو برۆ: داس
 نه و جه ننه تی دوو دانه یی خالت، دلی مه ی برد
 نه و دانه یه بوو، بوله شه ری خسته وه وه سواس
 باوه ر مه که، یه ک دانه له پیرۆزه یی خالت
 بیدا به دوو سه د رسته گوهر، عاشقی دورناس
 بوچیمه مه ی و باده، له هه ر جیگه، که تو بی
 لیوت مه ی و ماچت مه زه؛ دوو چاوته: گیلاس
 یاره ب! چ عه بیرئ بو شه وی دینی به زولفت^(٢)
 کام سوچه له عه تری سه ری زولفی شه وه تم کاس!
 لاقی نه م و نه و بو یه به دهم ده گری ره قیبت
 زانیوه که پتی ده رکی نییه، سه گ که نه کا: پاس
 شه رتی «نه ده ب»ه، مه کته بی سه ودا، نه قروقال
 توخوا به ره ده ر؛ لیتره فه قی: ده فته ر و قه رتاس

(١) نه م غه زه له لای: ره، مس، ئا هه یه. به لام لای مس (٨) به یته و له گه ل نه م ده قه دا جیاوازییان زۆره
 و ده قیکی تری نزیک نه م ده قه، له نو سه خه کانی تر دا هه بوو. بو یه به چاکم زانی ده قی دواییش له گه ل
 جیاوازییه کانیاندا بنو سه مه وه.
 (٢) یاره ب! چ عه بیرئ بو شه وی دینی به زولفت: یاره ب چ عه بیرئ بوو شه وی دینی به زولفت: ئا.

نه برۆیی که شیده ت، به که فی خه نجه ری نه لاس
 جووتی شه هینی مه ست و ده که ن گو لشه نی روو: پاس
 ئومید نییه مه حسوولی نه مه ل فائیده نادا
 تا بو دره وی کیشتی هه یاته؛ دوو برۆ: داس
 فیروزه یی خالت، له سه ر نه و دوو له ب و لیوته
 حاشا به جیهانیکی بدا، عاشقی دورناس
 بوچیمه: مه ی و شیشه، له هه ر جیگه که تو بی^(٢)
 عیشقت مه ی و گه ردن: به ت و دوو چاوته: گیلاس
 نه و قه تللی دلی زاری؛ به ته حریکی برۆ کرد
 شه یته نه؛ ده نی وه سو سه یی شه ر، له دلی ناس^(٣)
 شه رتی «نه ده ب»ه؛ مه کته بی عیشق و نه هه وای نه فس^(٤)
 توخوا به ره ده ر لیتره؛ فه قی: ده فته ر و قه رتاس

(١) نه م غه زه له لای: ره، بم، شج، گم، نه هه یه.
 (٢) له هه ر جیگه که تو بی: له هه ر جیگه له تو بی: بم.
 (٣) شه یته نه، ده نی وه سو سه یی شه ر: شه یته نه، ده کا وه سو سه یی: شج.
 (٤) شه رتی «نه ده ب»ه: شه رتی نه وه یه: گم، بم، شج، نه.

ئەى عەزىزى حەزەرتى پەرۋەردگارى بى پەقىق
قوتىبى عالەم، پىرى دانا، يوسفى مىسرى تەرىق

خوسرەوى دەرۋىش كىسەت، سەرۋەرى قەيسەر غولام
ئەفسەرى شاھانى عالەم، مورشېدى خاقان پەقىق

دىن نەما بوو بى وجودت، دىن بەتۋە نەقىشى بەست
دىن نەگىن، تۋ بووى بەخاتەم، ئەو موسسەجەع، تۋ عەقىق

ھەر غەرىقى يادى تۋى بى، غىرەتتە مەللاھە بۆى
گومرەھى ساحىل نشىن بى، ياد و زىكرى تۋ غەرىق

حەزەلە؛ بى شەرەتتى مېھەرت لە مىنۋو سەلسەبىل
سەلسەبىلە بى مەزەى قەھەرت لە مىنادا پەحقىق

فەزى تۋ باران و مونكىر كوئىر و خوسى دىل قورائو
ھەلخلىسكى پىئى ئەگەر مەسموعە پىم عوزرى زەلىق

دىن و ئىرشاد و تەرىقەت، ھەر بەتۋ شايستەيە
وەك بەشانى حەزەرتى سەيىد، رىسالەت بوو حەقىق

كەى دەگا قورىان بەپايەى عولوى كاخى ھىمەتتە
وھەم و فەكرى ھەردوو عالەم، گەر بىتتە مەنەھنىق

وھسفى نوورى عەرش گىرت، دىتتە تەشرىح و بەيان
گەر لە ھاۋەندا بەسەنەت پەرتەۋى مەھ بى سەحقىق

«نەقىشەندى» بى مىسال و «قادىرى» قودرەت بەدىع
تۋى لەسەر پەردەى بەقا، كىشا بەئەخلاقى خەلىق

ساحىبى خولقى جەمىل و داۋەرى حوسن و جەمال
مىھەربان و خوش زبان و رەحم كىردار و شەفىق

كەم تەكەببۇر، بىھەۋەس، خالى لە نوقسان، پىر كەمال
دىل قەۋى، مونكىر قەۋى، فەترەت عولا، فەكرەت دەقىق

گەۋھەرى زاتت سەناى نايى بەدەرباي فەكرەتم
فەكرى من غەۋۋاسى نادان، بەحرى جودى تۋ: عەمىق

دەم بەدەم شادان و خورەم بى، ئىلاھى بى مەلال
وەك لە ئەبرى بەھمەنى، خەندانە نەسرەن و شەقىق

دوو كەسن قورىان لە مەھشەر، بىيە شافىعىيان ئەگەر
يەك: «ئەدەب»، بەدى قەدىم و يەك: سەنا خوانت «حەرىق»

(١) ئەم شەئەرە لای: «ئىن» ھەبوو، كە وا ديارە «ئەدەب» و «حەرىق»ى شاعىر و ھاۋرى، بەدووقۆلى
بۆ ستایشى «شەخ يوسفى شەمسى بورھان» نووسىيىتىيان؛ بەلام ئەۋەى جىي سەرنجە ئەۋەى كە
شەقلى كارى «حەرىق»ى زۆرتر پىتۋە ديارە و كەمتر جى پەنجە و كەش و ھەۋاى «ئەدەب»ى تىدا
دەپىنرى.

ئەي جامەيى خويىت، طەرازی قەدى چالاك
 ۋەي پادشەھى فەوجى بتان؛ چى ھەيە سەرياك
 زيندى نەظەرى رەئفەتى تۆ، مەردە لە ئافاق
 بەندەي قەمەرى تەلەتەي تۆ، زوھرە لە ئەفلاك
 بۆ ۋەي كە نەبى فاش، لە نامەي دلم: ئەسرار
 ۋەسلى پوخی تۆي موھرە، ۋەكو: ماچ، لەبت: لاك
 ھەركەس ۋەك «ئەدەب»، جامى جەمى دلبەرى بۆسى
 (.....) (۲)

(۱) ئەم شىعەرم لای «مق» دەست كەوت.

(۲) ئەم نىوہ بەيتەم بۆ نەخوتندرايەۋە؛ ھەرچەندە شتېكى ۋەك: (بەھەشتى خولدى... جامى جەمى...
 دەگەيەننى).

ئەي شەكەر لەب، شاھىدى شىرىن كەلامى شوخ و شەنگ
 دەم قەشەنگ، پەرچەم قەشەنگ، ئەو خالى دەۋرى دەم قەشەنگ
 رومەتت ۋەك دوو گوللى گەش؛ لەب ۋەكو يەك غونچە گول
 گەردەنت بەللورى بى غەش، دەم دەھانى شەنگى شەنگ
 بۆ دوو زولفى نافەبار و لىلىلى لەعلى ئەتلەست
 شوپشت خستە تەتار و بوويە ئاشووبى فەرەنگ
 جامى زەھرى تەلخى تۆ، بەو شەرتە خۆت بىدەي بەمە
 كىيە پروو ترشيبى بكا، ئەم جامە شەھدە، يا شەرەنگ؟
 زەخمىدارانى خەدەنگت، گەر دەفەرموۋى: بى سەدان
 زەخمىيان وا كارييە، ناگاتە سەريان كەس بەدەنگ
 نازى دل ۋەك شىشە و سەختىي دل ۋەك سەنگى سەخت
 كىيە غەيرى من؛ بەدەستى خۆي بدا: شىشە لە سەنگ؟
 راستى، تا زولفى بەتاتاي چەنگىي تۆنەگرم بەدەست
 پۆژ و شەو نالەي ھەزىنم، دىتە گوپت؛ ۋەك دەنگى چەنگ
 ئەي «ئەدەب»، تۆ خۆت بەسەيدىكى شكارى بگرە، تا:
 دوو برۆي قەۋسى كەمان و تىرى چاۋان بن؛ خەدەنگ

(۱) ئەم غەزەلە لای: مس، مخ ھەبوو.

شیت و شهیدایی بتیکه، دلّه‌ک‌هی پر له خه‌یال^(۲)
 نه‌وره‌سه و ساده روخه و سه‌ر و قه‌ده و چارده سال^(۳)
 ساحیره و شیتوه زنه و پیله‌گره و جلوه‌گره^(۴)
 بئ وه‌فا و سیدق و سه‌فا؛ شهرت و به‌قا و عه‌هدی به‌تال^(۵)
 ساقی و باده‌خور و مؤنيس و عه‌ییار و حه‌ریف^(۶)
 زیره‌ک و عاقل و دانا و خوداوه‌ندی که‌مال^(۷)
 دل‌به‌ری سیم‌به‌ری، حیل‌ه‌گره‌ری وه‌عه‌ده دهره
 له هه‌زاران؛ به‌یه‌کیکی که وه‌فا بووبئ؛ محال
 هه‌مه‌ده‌می، زود ره‌می، غونچه ده‌می، پر سته‌مه
 نه به‌سه‌ر رازییه لیم و نه به‌جان و نه به‌مال
 سه‌نه‌می، گول‌به‌ده‌نی، خوش سوخه‌نی، پسته ده‌هن^(۸)
 ماه روو، سیلسیله موو، شیفته خوو، پر خه‌ت و خال
 هه‌م بتی بت‌گه‌ده، هه‌م قیبله‌یی ئیس‌لام و فه‌ره‌نگ
 که به‌هه‌ر مه‌زه‌ب و قانونی، په‌رستشیه حه‌لال
 جه‌وه‌ه‌ری لوتفی په‌دیداره له ئەندامی بلوور^(۹)
 وه‌ک له بللووره‌وه په‌یدا سی‌ف‌ه‌تی ئاوی زولال^(۱۰)
 ته‌رچک و تور و ته‌ر و تازه و ره‌عنا و له‌تیف^(۱۱)
 که‌فه‌ل و ساعید و سینه و روخ و بالا و جه‌مال
 گه‌رده‌نی شوشی؛ مونه‌ققه‌ش، به‌دوو خالی ره‌ش و به‌س
 بئ له‌که و ژه‌نگ و په‌له، هه‌روه‌کو شمشی زه‌ری قال^(۱۲)
 زولفی عه‌قره‌ب ره‌وش و چیه‌ره‌یی هه‌م په‌نگی قه‌مه‌ر
 طوره‌ ئەفعی سییه‌ر و نی‌رگسی هه‌م شیت‌ری مه‌رال^(۱۳)
 سمتی لووسی! چه بل‌تیم؛ نه‌رم و خر و خول و سپی
 گرد و مه‌خرووت و موده‌وه‌ر، شه‌ق و تور، وه‌ک به‌یی کال

هه‌ر ده‌می مه‌ره‌ری سمتی به‌جه‌فا سووری بدا
 تفل‌ی ته‌بعی «ئه‌ده‌ب» ئەوسا ده‌که‌و‌یت‌ه‌ گر‌و‌گال

- (۱) ئەم شیع‌ره لای: ره، مس، ئا، بم، ئە، شج، گم هه‌یه.
 (۲) ئەم غه‌زه‌له و غه‌زه‌لی دوا‌یی له هه‌موو نو‌سخه‌کاندا (جگه له نو‌سخه‌ی ئە) به‌م دوو شیت‌وه‌یه هه‌بوون، به‌چاکم زانی هه‌ردوو شیت‌وه‌که بنو‌وسمه‌وه.
 (۳) نه‌وره‌س و ساده روخ و سه‌ر و قه‌د و چوارده سال: بم، شج، گم.
 (۴) ساحیر و شیت‌وه زه‌ن و پیل‌ه‌وه‌ر و جلوه‌گره: بم، ئە، شج، گم.
 (۵) بئ وه‌فا پر له جه‌فا، شهرت و به‌قا و: بم.
 (۶) مؤنيس و عه‌ییار و حه‌ریف: ساقی و باده‌خور و مؤنيس و عه‌ییار و له‌تیف: بم، گم، ئە. ساقی و باده‌خور و په‌ند و خوش ئاواز و حه‌ریف: ساده‌یه، موغ به‌چه‌یه، سه‌ر و قه‌د و ماه و جه‌مال: بم، شج.
 (۷) خوداوه‌ندی که‌مال: مس، شج، بم، گم. ساده‌یه، موغ به‌چه‌یه، سه‌ر و قه‌د و ماه جه‌مال: ئا.
 (۸) ئەم نیوه به‌یت‌ه لای: بم به‌مجوره‌یه: سیم ته‌ن، سیتب زه‌ق‌هن، خونچه ده‌هن، جه‌به‌ه که‌مه‌ن. سوخه‌نی پسته ده‌هن: سوخه‌نی خونچه ده‌هن: گم، شج، ئە.
 (۹) له ئەندامی بلوور: له ئەندامه‌وه چون: شج، بم، ئە، گم.
 (۱۰) وه‌ک له بللووره‌وه: که له بللووره‌وه: بم، شج، ئە.
 (۱۱) ته‌رچک و تور: نازک و تور: شج، ئە. ره‌عنا و له‌تیف: عه‌ییار و له‌تیف.
 (۱۲) شمشی زه‌ری قال: شووشه‌ی زه‌ری قال: بم، گم. شیشی زه‌ری قال: ئە. شوش: شج.
 (۱۳) طوره ئەفعی سییه‌ر: طوره‌ی ئەفعی سه‌یر: بم، ئە، گم، ئا.
 (۱۴) به‌جه‌فا سووری بدا: به‌جه‌فا سوور بدا: ئا.

شیت و شهیدایی بتيكه، دلّهكهی پر له خهیاڵ
له دووسهده وهعهده یهكیكی؛ كه وهفای بوویی، محالّ
ساحیره، شیوهزهنه، چیهره، جیلوهگهره
بی وهفا، پر له جهفا، شهرت و بهقا و عههدی بهتالّ
دلّبهره، شوخ و گولتهندامه، بهناز و بهجهفا
شوهریی ئهنجوومهنه و فیتنهیی جان؛ ئافهتی مالّ
ساقی و بادهخور و پهنده و خوش ئاواز و ههریف
سادهیه، موغ بهچهیه، سهروو قهده و ماه جهمالّ
موومیان تهنگ، دههان تاق، جیهان جووت پهری (٢)
دین کپ و نازفرۆش و جهرگبیر و عهقلّ زهوالّ
سیم تهن، سیب زهقهن، غونچه دههن، جهبهه کهمه
ماه پروو، سیلسیله موو، شیفته خوو، پر خهت و خالّ
زاهید و ناسخی تهقوا، شهری تاعهت، سهری کوفر
دزی دین، ساریقی دلّ، کهسری زهکا، نهقسی کهمالّ
سهنه می زولّف بهخهه، عیشقی ستهه، فیرقه تی سهه
دهه عهدهه، قوری عهلهه، هیجری ئهلهه، وهسلّی محالّ
کهبک خهت، باز پوهوش، سهقهه سهدها، پهنجه عوقاب
چاو مهراڻ، ئاسک نیگهه، شیرفکهه، سمت غهزال
دهگهڻ ئهه یاره هه موو شهو، به «ئهدهه» عهیش و نهشات
پادهبوورد؛ چۆن؟ بهشهراپ و نهی و غهوغا و قهوال (٣)
دوئ شهوئ، تهوسه نی خهوی: سهرکهشیی کرد و نههات (٤)
باری خهه کۆبووه لهه دهشته، بهلنگه و بهجهوالّ (٥)

(١) ئهه شیعه لای: بم، شج، گم، نا، مس ههیه.

(٢) موومیان، موشک دههان، تاقی جههان، جووتی پهری: نا.

(٣) پادهبوورد: پادهبوئی: گم.

(٤) لهه شهوی تهوسه نی خهوی سهرکهشیی پین کرد و نههات

باری خهه کهوتبوو لهه دهشته بهلنگه و بهجهوالّ: گم.

لهه شهوی تهوسه نی خهوی سهرکهشیی کرد و نههات: شج، بم.

دوئ شهوئ تهوسه نی کپیر، سهرکهشیی کرد و نههات: نا.

(٥) باری خهه کۆوه بوو: نا.

تا چهنده نىگار! به و هفا، عوزر و تهغه للول
چونم به جفا هينده بى: سهبر و تهحه مومل!
من: دل ددهم و تو: دهستىنى به تهغه ننى
لهم به يع و شهرا، هينده چ لازم به تهغه مومل!
هه رچه نده وهكو: موو، به ستهم بمخه به ژير پى
ديسان به تهكه تومه و هيه: دهستى ته وه سسول
هينده مخره بن به سپهرى موو؛ خالى سپهه روو
هيندوو به چه چ بوو پهروهشى سايه سونبول!
ياره ب! غه مى عيشقت چ به لايه بوو؛ به جارئ
تهرکانى قهرارى منى وا خسته ته زه لزول!
طولى شهوى هيجرت، دلى په نجور ده زانى
بیمار خه به دراره، له شهوگارى ته مه للول
سويحانه! چ زيه نده به تهو قامه تى په عنا
يهك عيشوه و دوو له نجه و سى ناز و ته ده للول
تهو ساعیده سيمينه؛ مه رهنجه به به مرجان
مه حبو بى گولته ندام، چ حاجه به ته جه مومل!
حه ققا، كه ره و انبه خشه: سه بوو حى به كه فى تو
خاسسه به مه زهش، سىوى ذهقن بگرمه ناو قول
ناليم كه: «ته ده ب» قابيل ديدار و جه ماله
يادى له بى تو كافييه بو: عيشق و تهغه زول

(١) ته شيعره هه لاي «ره» هه بوو.

ته گهرچى له زه تى روه، مودام، ره تللى مودام
شتىكى ديكه به ته ما له دهستى دل بهر: جام
به هار و فه سلى گول و خه لوت و به ساتى چه مه ن
چ خوشه باده، به دهستى نى گارى سهروو ته ندام
به هارى پار، چ عه شىكى به رقه رارم بوو
حه بىبى خوم له كه نار و نى گارى خوم به مه رام
هزار خوزگه به پار، تهو ده مى كه پيكه وه بوو بن
له شام تا ده مى سويح و له سويح تا ده مى شام
ده مى به په نجه نازى ده دامى ساغهرى مه (٢)
ده مى به عيشوه و بازى، دهيدا سه بوو حى رام (٣)
ده مى له خنده بى خونچه به گولشه كه ره مشغوول
ده مى به غه مزه بى جادوى به نيرگس و بادام
نى گارى مه؛ ته مه تاكه به به درد و رهنج و فيراق؟
ويسال گهر نيه مومكين، موييه سه ره په يغام (٤)
خودا چ ئولفه ته، گرتويه دل، به طوره بى تو
هه تا له باوهشى نه گرئت، ناگرئ نارام
من و نه سيمى سه هره گاه و بولبولى شهيدا
ئوميد هوارى گولتى بوو بن، تهوان ديان، من مام
به هه ره ريقى ده كه م؛ من به به نده گيى ئيقار
قبولتى بى شهوى خويان؛ ته گهر «ته ده ب» به غولام

(١) ته شيعره هه لاي: ره، مس، نا هه بوو.

(٢) ده دامى ساغهرى مه: ده دامى ساغهر: نا.

(٣) ده مى به عيشوه و بازى: ده مى به عيشوه بى بازى: نا.

(٤) ويسال گهر نيه مومكين: ويسالى گهر نيه مومكين: نا.

جانا به فیدای غونچه یی نازی دههنت بم
 قوربانی گولتی گولشه نه که ی نهسته رهنهنت بم
 هه رچه نده که و دلشه کنیشه، خه می زولفت^(٢)
 قوربانی خه می زولفی شکه ن، دهرشکه نته بم
 بالات وه کو ناروهن و غه بغه به که ت سیو
 سه د جاره به فیدای سیوی بهری ناروهنت بم^(٣)
 فهرموو ته که: نوتقی منه، وهک نه شته یی سه هبا^(٤)
 قوربانی که لامی وه کو باده ی کوههنت بم
 قوربانی جه وایی شه کرئامیزی عیتابت
 من چم! که موقابیل به خیتابی سوختهنت بم!
 نه و رۆژه، که دوو زولفی وه کو دوو ره سه نم دی
 زانیم که ده بی به سته یی چاهی زه قهنت بم
 وه لاهی که بیدهم به هه موو له زه تی جه ننه ت^(٥)
 یه کدهم له سه مه نزاری گول و یاسه مهنت بم^(٦)
 سه د بلبلی شه یدات گرفتاره به گولزار
 ساتی نه منیش با له ته ماشای چه مهنت بم
 عیشقی «ئه ده ب» و ته لعه تی تو؛ کاری خودایین
 تو؛ وهک بتی زیبای و ده بی من شه مهنت بم^(٧)

(١) ئه م شیعه رای: ره، مس، نه، گم، نا، بم، شج هه بوو.

(٢) خه می زولفت: خه می سه ری زولفت: شج، بم، نه. خه می زولفه که ت: مس. دلشکه نی شه: دلشکینه: مس.

(٣) به فیدای سیوی بهری ناروهنت بم: به فیدای به ره که ی ناروهنت بم: گم.

(٤) وهک نه شته یی سه هبا: وهک نه شته یی سه هبا: بم.

(٥) به هه موو له زه تی جه ننه ت: به هه موو له زه تی فیردهوس: نا.

(٦) یه کدهم له سه مه نزاری: یهک له حزه سه مه نزاری: بم. یهک له حزه به هه مپازی: نه. یهک له حزه که نظاری: شج.

(٧) تو وهک بتی زیبای و ده بی منیش: بم. تو وهک بتی زیبای و ده بی منیش: نا.

چ دهر دیکه خه —وداوهندا دوچارم
 نه رۆژم تاقه ته، نا شه و قه رارم
 جودایی تو، قه راری لی مه هه لگرت^(٢)
 به ده سستی خۆم نه ماوه ئیختیارم
 نه ساتی خه مپه وینتی بیته باوهش
 نه ساتی هه مده میکی خه مگوسارم
 نه ساتی مه هوه شیکی نازه نینم^(٣)
 نه ساتی دل به ریکی نازدارم
 نیگارا، تاکه ی نه و خه شم و عیتابه
 نیگاهی ئاخیری بو حالی زارم^(٤)
 وه ره جار، به دیدن خه سته حالان
 که یه کجارت به دیدن ئینتیزارم
 به دیدارت قه سه م، به و میه ری دیدار^(٥)
 وه کو زولفت، په ریشان رۆژگارم
 نه هه ر میهرم له تو مه نزووره، جانا^(٦)
 به قه هریشت، نه من مننه ت گوزارم
 نه گه ر جانم؛ به های ماچی له بت دا
 له مزجاتی بیزاعهت شه رمه زارم
 نه گه ر مه ستم، نه گه ر شه یدا، هه ر ئی تو م
 که تو ی جامی سبوحی بی خومارم^(٧)
 نه تو ی خونچه ی گولستانی نه شاتم
 نه تو ی سه رووی که ناری جو بیارم
 نه تو ی مورعی غه زه لوانی ریازم^(٨)
 نه تو ی که بکی خه رامانی نسارم

ئەتۆى تازە شكۆفەى گولشەنى مە (۹)
 ئەتۆى نەورەستە خونچەى لالەزارم
 ئەتۆى شەمەى شەبستانى بيساتم (۱۰)
 ئەتۆى ماھى درەخشانى حەسارم
 لە ھىجرى تۆ، بەيەزدان خەستە حالم (۱۱)
 لە دووربى تۆيە، بىللا دەردەدارم
 بەرۆژ و شەو «ئەدەب» دەستەو دوعايە (۱۲)
 مەگەر بتكا بەقىسمەت، کردگارم (۱۳)

- (۱) ئەم شيعرە لای: رە، مس، بى، ئە، گم، ئا ھەيە.
- (۲) جودايى تۆ: جودايى وا: بى، شىج، ئە، گم، ئا.
- (۳) ئەم بەيتە لای: مس نيبە.
- (۴) نىگاھى ئاخى: نىگاھى ئاخى: ئا.
- (۵) بەو مېھرى دىدار: لەو مېھرى دىدار: ئا.
- (۶) نە ھەر مېھرم: نە ھەر مېھرى: ئا. ئەم بەيتە لای: مس نيبە.
- (۷) لە مزجاتى بيزاعت: لە مەرجانى بيزاعت: بى.
- (۸) ئەگەر مەستم: ئەگەر شىتیم: ئا.
- (۹) كە تۆى جامى سبوحى بىن خومارم: كە تۆى جامى سبوحى خومارم: ئا.
- (۱۰) ئەتۆى مورغى: ئەتۆى مورغم: شىج.
- (۱۱) ئەم بەيتە لای: ئا نيبە.
- (۱۲) شەبستانى بيساتم: شەبستانى نەشاتم: شىج.
- (۱۳) لە ھىجرى تۆ، بەيەزدان: لە ھىجرى تۆيە بەخودا خەستە حالم: ئا.
- (۱۴) بەرۆژ و شەو «ئەدەب»: شەو و رۆژى ئەدەب: ئا. دەست بەدوعايە: دەستەو دوعايە: گم، بى، ئە، شىج.
- (۱۵) مەگەر بتكا بەقىسمەت: كە قىسمەت كا ويسالت: بى، شىج، ئە، گم، ئا.

(۱) ۵۶

بەتيرى غەمزەبى جادووى دلارامى برىندارم
 بەنازى چەشمى غەممازى گولشەندامى گرفتارم
 نە كەس بۆ زەخمى پىر ئىشم لە فەكرى مەرھەمى دايە
 نە كەس جارى بەحالى زارمە دەمساز و خەمخوارم (۲)
 مەگەر جارى بەمېھرى تەلەتە، دوو ديدە پۆشن كەم
 شەوئ تا رۆژ، وەكوئەختەر، بەيادى سوبح بىدارم (۳)
 شەو و رۆژم نيبە يەك دەم، قەرار و سەبر و ئاسايش
 دەمى نالەم لە دەوران و دەمى ھىجـجـرانى دلدارم (۴)
 ئەگەر جارى بەخەمبارى، شەوئ چاوم لە خەو پراچى
 سەحەرگاھان خەمىكى نەو، لە خەو دەمكا خەبەردارم (۵)
 خودا چبەكم! لە دەست جەورى سپىھرى دەھرى بەد گەوھەر (۶)
 نەبوو ساتى كە فارغ بى لە عىشقى، رەنج و ئازارم (۷)
 ئەگەرچى شوھرەتە دنيا؛ سەراى عەدل و موکافاتە (۸)
 بەبى جورم و گوناھى بوو، بەھەر جۆرى سزاوارم
 جەزاي كفى «أنا الحق» بوو، ئەگەر مەنصور-ئى بى سەر بوو (۹)
 بەناحق، بى «أنا الحق»، بۆ لە جىتى مەنصور لەسەر دارم؟!
 ئەگەر ھەورى قەزا، بەردىش بەسەر مندا بىارتىنى (۱۰)(۱۱)
 لە وەختى دادخواھىدا، موسەللەم من خەتابارم
 درەخشى گەوھەرم باعىس بەكەسرى گەوھەرى زاتە (۱۲)
 ھونەر مايەى خراپى كاخى ھەستى وەك سنىممارم (۱۳)
 لە مەسجىدىان و دەدەرنام و بەكەعبەش دەستەرسى نابم
 «ئەدەب» بابىينەوہ بتخانە، خزمەت پىر و زىنارم

- (۱) ئەم شيعرە لای: مس، شىج، گم، ئە، ئا ھەيە.
- (۲) نە كەس جارى بەحالى زارمە: نە كەس جارى بەحالى زارى مە: ئا.

(۳) به یادی سویح بیدارم: به یادی سویحی بیدارم: ئا.

(۴) دهمی نالهم له دهوران و: دهمی نالهم له دهوران و: ئا.

(۵) سهحرگاهان خه میکی نهو: سهحرگاهان خه میکی نهو: شج، بم، شج.

(۶) سپیهری دههری به دگه وههر: سپیهری دونه به دگه وههر: شج، سپیهر و دههری: ئا.

(۷) له عیشقی رهنج و ئازارم: له مه شقی رهنج و ئازارم: ئا.

(۸) ئه گهرچی شوهره ته: ئه گهر شوهره ته: مس.

(۹) ئه گهر «مه نصور» ی بئ سهر بوو: ئه گهر مه نصور بئ سهر بوو: ئا.

(۱۰) به ردیش به سهر مندا ببارینتی: به ردایش به سهر مندا ببارینتی: ئه.

(۱۱) ئه گهر هه وری قهزا به ردیش: ئه گهر هه وری قهزا به ردی: ئا.

(۱۲) دره خشی گه وههرم: دره خشی گه وههرم: شج، گم، ئه، بم.

(۱۳) ههستی وهک سنیممارم: ههستی دل بریندارم: بم، شج، ئه. ئه نم نبوه به پته لای: ئه نییه.

۵۷ (۱)

ئهی غه زاله ی بئ سه به ب پهم کهرده که ی مه هپه یکه رم (۲)

شوخی بئ په پانه که ی، بئ شه رته که ی سه و داسه رم (۳)

خو ش مه زه ی، ناخو ش ئه دای شیرین که لامی ترش روو

دل به ره ی عیشو ه گهره ی جه و ر ئا وهره ی جادو و گهرم (۴)

که ی من و تو، شه رتقمان وابوو به بئ یه ک هه لیکه ی (۵)

یا ده بوو که ی من به بئ تو؛ سه رکه مه سه ر به سته رم (۶)

بو گو لئ، ته لعه ت گو لئ، رو و مه ت گو لئ، رو و خسار گو ل (۷)

گو ل عوزاری، نازداری، دلشکاری، خود سه رم

گهر عیتابه ههر به سه، نازه به سه، جه و ره به سه

وه بکه ئاخر چا وه که م؛ ئه منیش به باری ده ره رم (۸)

من که کو شته ی ده سته ی یارم، زه حمه ته رو ح ده ره رم (۹)

تا قی ئه برۆی چا وه کانی، بو و نه قاتل بو سه رم (۱۰)

عاله مه شه یدایی نو تقم، وه ک به گه وههر؛ گه وهه ری (۱۱)

فا یده ی چی! گهر نه بئ قه دری له لای تو: گه وههرم

من گو تم خاکی ده رت، وه ک تاجی سه ر بوو، ههر بلئ

گهر نه، شه ککه ر له ب، له مه قه حطی نییه تاجی سه رم (۱۲)

عه هدی خو ت بو خو ت شکاند و من ده که یته بئ وه فا

فا شی سر بو خو ت ده که یته و من ده بئ زی لله ت به رم (۱۳)

شا هی خو بان، تو مه ره نجه له و گله بیانه ی «ئه ده ب»

تو ههر ئه و شا هی وه فا داری و منیش فه رمان به رم (۱۴)

(۱) ئه م شیعه لای: په، ئه، گم، شج، مس، ئا هه یه.

(۲) پهم کهرده که ی مه هپه یکه رم: پهم کهرده په عنا دل به رم: په.

(۳) بئ شه رته که ی: به د شه رته که ی: په.

(۴) دل به ره ی عیشو ه گهره ی: دل به ره ی شیوه گهره ی: په.

(۵) شەرتمان وا بوو: عەھدەمان وا بوو: ڤە.

(۶) سەر کەمە سەر بەستەرم: سەر کەمە نیتو بەستەرم: گم.

(۷) بۆگۆلی: لەب گۆلی: ڤە. ڤوخسار گۆل: ڤوخسارە گۆل: ڤە. ڤوومەت گۆلی: لیتو گۆلی: گم.

(۸) وە بکە: وا بکەم: سەرچەمی نوسخەکان.

(۹) ئەم بەیتە لای: شج، ئە نیبە.

(۱۰) تاقي ئەبرۆی چاوەکانی: تاقي ئەبرۆی چاوەکانت: بم، گم.

(۱۱)، (۱۲)، (۱۳) ئەم (۳) بەیتە هەر بەتەنیا لای: ڤە هەیه.

(۱۴) وەفاداری و منیش فەرمانبەرم: وەفادار و من ئەو فەرمانبەرم: ڤە.

۵۸ (۱)

ئەي يادی لهبت، هه‌مه‌می شه‌وگاری درازم
وه‌ی زولفی خه‌مت، یه‌ک به‌یه‌کی مه‌هره‌می رازم
شه‌وگاره له خه‌ودا، به‌خه‌یالی ڤوخ و گیسووت
گا مه‌جمه‌ره ئەفروز و ده‌می چه‌نبه‌ره سازم
تیری موژه دلدۆز و خه‌می هیجره جگه‌رسۆز
تۆ خۆت بده ئینساف، ده‌گه‌ل کیههه بسازم!
هه‌رچه‌نده پرا پای ئومیدم له جه‌نابت
دیسان به‌سه‌ری زولفه‌وه‌یه: ده‌ستی نیازم^(۲)
میهری ڤوخی زیبات به‌ئەفسانه‌یی زاهید
ده‌رناچی له دل، زه‌حمه‌تی بیته‌ووده: چه لازم!
مه‌حکوومی به‌نده، به‌شه‌هان ڤه‌سمه، به‌لا من
مه‌حموودم و به‌نده‌یی سه‌ری دوو زولفی ئەیازم^(۳)
که‌عه‌ی ئەمه‌لی ئەه‌لی وه‌فا، تۆی به‌حه‌قیقه‌ت
بنواڤه من و ڤه‌نجی بیابانی «حیجان»م^(۴)
به‌م ته‌رزه، که تیرت له دلی مه‌گوزه‌ری کرد
زیبه‌نده‌یه به‌و شه‌ستی که‌مانداره بنازم^(۵)
هه‌ر تاوه به‌ڤه‌نگی به‌«ئه‌ده‌ب» خۆ ده‌نوینی
هاواره له نه‌ڤه‌نگی بتی شو‌عه‌به‌ده‌بازم

(۱) ئەم شیعەرە لای: ڤە، مس، ئە، بم، شج، گم، ئا هەیه.

(۲) دەستی نیازم: ڤر دەستی نیازم: شج. به‌رده‌ستی نیازم: بم، گم.

(۳) دوو زولفی ئەیازم: سه‌ری زولفی ئەیازم: مس.

(۴) بنواڤه من و ڤه‌نجی: بنواڤه چلۆن غه‌رقی: بم، شج، گم.

(۵) به‌و شه‌ستی که‌مانداره بنازم: به‌و ده‌ست و که‌مانداره بنازم: بم، ئە، شج. به‌و ده‌ستی که‌مانداره

بنازم: گم.

پینج خشته کی

شکاری چه شمی ئاهووته؛ دلی دایم بریندارم
 نه سیری حلقه یی مووته: له شی رهنجوور و بیمارم
 کوژاوی نووکی په یکانی سه فی موژگانی خونخوارم
 له ئیشی زه خمی خوم دایم؛ فه غان و ناله یه کارم
 شه وی تا رۆژ له هیج رانت، به زاری و گریه بیدارم

دهروون وهک نهی ده نالین، به زاری خو، له دهستی تو
 مه گهر باتین له هاوارم دلّیک و چاوی مهستی تو
 دلی ساده په رستی من په رستی تو
 له سه د جیگه برینداره، به زه ربی تیری شهستی تو
 له زه خمی تیری دلّوژت، هه تاکو حه شره هاوارم

له تاوی په نگی گولگونت، به ئاوی نه شکي گولگونم
 له ئاوی دیدی تارم، به دامنه: روودی جه یحوونم
 نه گهر گهرم، نه گهر ته رسا و گهر گومراه و مه لعوونم
 شه مه ن ئاسا، بتی زیبا، به خاکی پات مه فتوونم
 دوو نه برۆت: تاقي میحرابم، خه می نارم

سه راپا غه رق و پامالم، له سه ر گیسوویی پامالت
 خه راب و مه ست و مه خموورم، له غه مزه ی چاوه که ی کالت
 قه سه م به و خالی موشکینت، له سه ر دوو کولمه یی ئالت
 وه کو په رگاره؛ سه رگه ردان به ده وری نوخته که ی خالت
 دلی حه یران و سه رگه شته ی جه فابه ردان و خه مبارم

به نه فشه ی په رچه می نیلی، که به ر رووی نه سته رهن په خشه
 سه وادی زه رگه ری رووسه، له سه ر سوخمه ی ته لا نه قشه
 له گه ردن نو قه رییه خام و له گوشت زپری بی خه وشه
 وه کو «سیجاب» ه سینه ی تو، به لا سیجایی بی ره عشه
 ..... ئاته شی نارم

دلّم گریانه بۆ خونچه ی ده هانی نیمه خه ندانی
 هه زاران نه شکي خوینیم، به خاری که و ته دامانی
 به دایم نه شک ته فشانم، له طوره ی عه نبه ر نه فشان
 له خاری هیجری گولبه رگی ته ری تازه سوخه ندانی
 وه کو بولبول هه زار ئاواو گوپه ی ناله یی زارم

خه س و خاشاکی پتگاکه م، به موژگانی وه فا مالی
 غوبار و گه ردی ده رگاکه م؛ به ئاوی دیدی پامالی
 گه دا سان چیه ری سیدقم به حه زه رت پادشا مالی
 له خاکی پتگه که ی که وتم، که به لکم بیمه پامالی
 تالعی سه عدم، له شوومیی به ختی خوم، یارم

له ده وری به دری بی نه قسی، ئیحاته ی دا که دوو گیسوو
 هیلالی ناخونی لایدا، له سه ر رووی مه ه، حیجایی موو
 وه ده رکه وتن سفه ت خالان، له سه ر ماهی ته مامی روو
 له شه ودا؛ رۆژ تلووعی کرد، سیا هی شه و، فه نا بوو، چوو
 یه دی به یزای نواند دیسان، دلی فیرعه ونی سه ححارم

له گه ردن عه قدی مرواری، په رهنگی له علی مومتازی
 که جار جاره ده گه ل غه بغه ب، به ته ننازی ده کهن بازی
 مه له ک که ر بوو؛ له به ر خر مه ی، فه له ک له رزی له ئاوازی
 گرفتاره دلی عاله م، به نازی چاوی غه ممازی
 ده شی له و جه معده دا بوایه م، به چاوانی گرفتارم

په‌ره‌نگی دهم عه‌ره‌چینی، به‌چه‌ندین لوتف و شیرینی که ئالۆزن ده‌گه‌ل چینی سه‌ری گیسوویی مشکینی یه‌کێ تا‌قه له‌سه‌ر ئه‌برۆ؛ یه‌کیکیان جووتی پر چینی یه‌کێ ده‌خزێته بن جیدی، یه‌کێ ده‌رژێته په‌رچینی له‌ ده‌ست یه‌کیان به‌نازار و له‌ ده‌ستی یه‌ک، دل ئه‌فگارم

له‌ وه‌قتی به‌سته‌یی دامی غه‌زالی چه‌شمی سه‌ییام له‌ قه‌ید و به‌ندی دوو عاله‌م، به‌حه‌میدیللاهی ئازادم له‌ مو‌لکی عارف و عابید، براوه‌ ره‌بت و ئیسنادم نه‌ جزوی ئه‌هلی ته‌دریسم، نه‌ شاگردم، نه‌ ئوستادم نه‌ مه‌ستم من، نه‌ مه‌خموورم، نه‌ مه‌ده‌هۆش، نه‌ هوشیارم

نه‌ پیری مه‌یکه‌ده و ده‌یرم، نه‌ زومره‌ی مه‌یگوسارانم نه‌ شیخی مه‌درسه و وه‌عزم، نه‌ رشته‌ی زوه‌ددارانم نه‌ مه‌جنوونم، نه‌ فه‌ره‌ادم، نه‌ ویلی کۆه‌سارانم نه‌ ده‌رویشم، نه‌ سو‌لتانم، نه‌ جزوی تاجدارانم قبو‌ول کا، گه‌ر شه‌هی خویان «ئه‌ده‌ب» هه‌ر به‌نده‌که‌ی پارم

له‌ ژێر ئه‌م پێنج خسته‌کییه‌دا ئه‌م چهند وشه‌یه‌ش نووسرا بوو:

«حسب الفرمایش جناب مستطاب: ملا طه نه‌ری ترقیم و یادداشت گردید... زیاده. تاریخ یوم دوشنبه در قریه ارمنی بلاغی». واته: له‌سه‌ر فرمانی مه‌لا ته‌های نه‌هری نووسراوه. میژووی رۆژی دووشه‌مه، له‌ گوندی ئه‌رمه‌نی بلاغی.

١١٦.

مه‌ستی قه‌ده‌حی باده‌یی زیبا سه‌نه‌می‌کم هه‌ر له‌حه‌ له‌ نه‌شئه‌ی له‌بی، وه‌ک جامی جه‌می‌کم ساتی که فروغی مه‌هی دیداری نه‌بینم ئه‌وساته مه‌پرسه؛ که قه‌رینی چ خه‌می‌کم تا دانه‌نری، غه‌یری له‌سه‌ر مه، که‌فی «پا» که‌ی^(٢) هه‌ر تاوه، وه‌کوسایه، له‌ بن هه‌ر قه‌ده‌می‌کم قه‌ت نه‌بروه شه‌ویکی به‌خه‌می کۆنه‌وه بنووم^(٣) هه‌ر سو‌ی‌حده‌م ئازورده‌یی تازه سته‌می‌کم هینده‌ی خه‌م و چین خسته سه‌ری یه‌ک، خه‌می گیسوو^(٤) نازانم ئه‌ویستاکه له‌ به‌ندی چ خه‌می‌کم گه‌نجیکه خوداداوه، به‌وی حوسنی جیهانگیر به‌و گه‌نجه، ئه‌من چاوه‌نواری که‌ره‌می‌کم^(٥) گه‌ر حالی «ئه‌ده‌ب» بی‌ت و بپرسن له‌ فیراقت^(٦) ماوم؛ که‌م و بی‌شیکی، به‌لا: که (العَدَم) یکم

(١) ئه‌م غه‌زه‌له‌ لای: مس، ئه، گم، شج، بم، ئا هه‌بوو.

(٢) تا دانه‌نری: تا دانه‌به‌زی: ئا.

(٣) به‌خه‌می کۆنه‌وه بنووم: به‌خه‌می کۆنه‌وه بم: ئا. به‌خه‌می کۆنه.

(٤) خسته سه‌ری یه‌ک: خسته سه‌ریه‌ک: ئا.

(٥) به‌و گه‌نجه: له‌و گه‌نجه: ئا.

(٦) بپرسن له‌ فیراقت: بپرسن له‌ فیراقتی: ئا.

من له دنيا غه مزدهدى حالتى نزارى بولبولم
واله يى نالين و نالهى زاره زارى بولبولم
ههردوو ههم دهردين و ههردوو كوشته يى ته نيا گولتيك^(۲)
بوژه روژ و شهو له گولشه، ههمجيوارى بولبولم
ئهو: گولتى چوو، من دلّم چوو، ئهو: به باى دا؛ من: به گول^(۳)
ئهو: به دهردى من دهنالتي و من نزارى بولبولم^(۴)
يا حه قيقى، يا مه جازيى، عيشق هه يهك بادهيه^(۵)
گهر ئه ميس مه ستم، هه ئه مه سستى غه فارى بولبولم^(۶)
تا سه ههر، ئهو: گولتى له فەريادى جيهانسوژى منه
تا شهوى من، ههمدهمى فەريادى زارى بولبولم^(۷)
ئهو: به نالهى زارهوه، روژانه ده سسازى منه
من: به ئاهى سه ردهوه، شهو غه مگوسارى بولبولم
گهرچى يهك دهرسه «ئهدهب» سه وداى ئه من و عه ندهليب
موددهتيك ئه ما ئه من، ئاموژگارى بولبولم^(۸)

(۱) ئه م شيعره لاي: مس، مع، ئا، ئه هه بوو.

(۲) كوشته يى ته نيا گولتيك: كوشته يى روويى گولتيك: مع. ههردوو كوشته يى ته نيا گولتيك: كوشته يى تيرى ئه وىف: ئه.

(۳) ئهو گولتى چوو، من دلّم، ئهو چوو به باو و من بو گول: مع. ئهو گولتى چوو، من دلّم، ئهو چوو به باى دادا دلتي: ئه.

(۴) نزارى بولبولم: من به زارى بولبولم: مع.

(۵) عيشق هه يهك بادهيه: عيشقى هه كهس باديهيه: مع.

(۶) هه ئه مه سستى غه فارى بولبولم: هه ئه مه سستى عيقارى بولبولم: ئه. هه ئه مه سستى عه تارى بولبولم: مع.

(۷) فەريادى زارى بولبولم: فەرياد و زارى بولبولم: مع.

(۸) موددهتيك ئه ما ئه من: تا بگه! ئه ما ئه من: مع. موددهتيكه وا ئه من ئاموژگارى بولبولم: ئه.

ئهى زولفى كه چت، مايه يى تاشوويى دوو عالم
وهى خالتي له بت، دانه يى پابه نديى ئادهم
ميهرى قه دت، ئاسايشى عوششاقى جه فاكيش
يادى روخت؛ ئارامى دلتي پر خه مى دهره م
زه خمى له دلّم كارييه، گهر تيرى نيگاهت
سه د شوكر كه ئه و ديده يى بادامته مه ره م^(۲)
مه فتوونى دوو خالتي له بى له علم، كه به ته شبیه
جووتى حه به شن، ساكنى سه ر چه شمه يى زه مزه م
نوتقى شه كه رت؛ شاهيدى شه هدى ده مى تويه^(۳)
ئيعجازى مه سيحايه، گه واي عيسمه تى «مه ربه م»
سه د خوژگه به وهى جارى؛ وه كو ده سته يى گيسو^(۴)
ده سستى له قه د هالتيئم و ده سستى له ملت خه م
هيجرت؛ كه مه ماتى مه يه هه ر ساتى له ته رزى^(۵)
وه سلت؛ به خودا تازه حه ياته به مه، هه رده م^(۶)
زيه نده يه ئه مپو كه بلين شاهى بتان توى
چونكه هه موو ده م حيشمه تى شاهيته فه راهه م^(۷)
موژگان: سپه ه و غه مزه: كه ماندار و برؤ: تيغ^(۸)
گيسو: زرى و قه د: عه له م و طوره ته: په رچه م
پاته ختى شه هى حوسنت و ته ختيشه غروورت
ئهو ناز و كرشمه يى كه هه ته؛ ئه فسه ر و خاته م
كى بيت و بدا: قه هقه هه يى جامى ده مى تو^(۹)
يه كده م؛ به هه موو مولكى «كه ي» و مه مله كه تى «جه م»
مه نزور له عه مري «ئهدهب»، ئه و ساته؛ نيگارا
سيوى زه قه نت بگرم و ماچيكي ده مت كه م^(۱۰)

(۱) ئه م شيعره لاي: ره، مس، به، ئه، گم، شج، ئا هه يه.

(۲) سەد شوکر بەزەخمی مە و بادامتە: گم، ئە، بم، ئا. سەد شوکر بەزەخمی مە، کە بادامتە: شج.

(۳) شاهیدی شهەدی دەمی تۆیە: شاهیدی شهەدی لەبی تۆیە: ئا.

(۴) سەد خۆزگە بەوہی جارئ: سەد خۆزگە بەوئ جارئ: گم.

(۵) هیجرت کە مەماتی مەیە: هیجرت کە مەماتی ھەیە: ئا.

(۶) وەسلت بەخودا، تازە ھەباتی ھەیە ھەردەم: ئا.

(۷) چونکە ھەموو دەم حیشمەتی: بۆ؟ چونکە ھەموو حیشمەتی: ئا.

(۸) موژگان: سیبەھ و: موژگانی سپەھ و: بم، شج، گم.

(۹) قەھقەیی جامی دەمی تۆ: قەھقەیی جامی مەیی تۆ: بم، شج، گم، ئە.

(۱۰) ماچیکی دەمت کەم: ماچی دەھەنت کەم: ئا.

۶۳ (۱)

جانا وەرە تا جانی عەزیزت بەفیداکەم (۲)

جاریکی! ئەدا و سەد کەرەتیش بەقەزاکەم (۳)

لایق کەششی غەمزەتە، لایق یۆرشی مووت

لەو نیوہ داماو، ئەمن ڕوو لە چ لاکەم! (۴)

تا مەحرەمی ھەر چین و خەمی طورەیی تۆ بم (۵)

پێوہم قەدەرئ ھەمنەفسی بادی سەبا کەم

رەنجووری من، دووری گول قەندی لەبی تۆن (۶)

بێھوودەییە خۆم رەنجە بەحەبب و بەدەواکەم

فەرمووتە لە پاش مردنی من، دێیە مەزارم

مردم بەخودا، ھێندە بۆ ئەو وەعدە دوعاکەم

خەیمی دلی مە، تەنگە بەلەشکرگەھی عیشقت

پێوہم کە فەراخور بەسویەھ، بارە بیناکەم (۷)

ھەر نامە سیاھ جەننەتییە، گەر وەکو زوڵفت (۸)

چاتر کە بەعەمدەن ئەمنیش نامە سیاکەم

مەعلوومە کە تەئسیری نییە، نالە لە لای تۆ

چبکەم! چ بلتیم! بۆچی فەغان! بۆچی ھەراکەم؟

مەعشووقە لە لا، جام بەلەب، مەنزلی خەلوەت

چیدی ھەییە دنیا! کە تەمەننا لە خوداکەم؟ (۹)

شەرتی «ئەدەب»ە، جانی فیدای ئەو کەفی پاکا

بتوانم ئەگەر لەوسەری گیتسووتی رەھاکەم (۱۰)

(۱) ئەم شیعەرە لای: رە، مس، ئە، گم، شج، بم، ئا ھەبە.

(۲) جانا وەرە تا جانی: جانا وەرە تا عومری: گم، شج.

(۳) جاریکی! ئەدا و سەد کەرەتیش بەقەزاکەم: جاریکی نەوہک سەد کەرەتیش بەقەزاکەم: شج، گم،

بم، ئە. جاریکی ئەدا و سەد کەرەتیشی: مس.

(۴) لەو نیوہدا داماو: لەو نیوہوہ: ئا.

(۵) خەمی طورەیی تۆبم: خەمی طورەیی تۆبووم: گم، ئە، شج.

(۶) دووربی گۆل قەندی لەبی تۆن: میحنەتی دووربی قەدی تۆیە: گم، شج، بم.

(۷) پێوەم کە فەراخور: پێوەم بەفەراخور: مس. فەراخور: شایان، گونجاو، لەبار، شایستە.

(۸) ھەر نامە سیاھ جەننەتییە: ھەر نامە سیاھ جەننەتیمە: مس.

(۹) چیدی ھەییە دنیا! چی دیکە نەماوە: ئا.

(۱۰) گێسووتی رەھاکەم: گێسوویە رەھاکەم: شج. دەکری ئەم تاک بەیتە ئاواش بخوێندریتەو:

بتوانم ئەگەر لەوسەری گێسووتی رەھاکەم

٦٤(۱)

پێوەم کە خۆم بەفیدای لەبی ئەو نیگارەکەم^(۲)

جانێ عەزیز ھەدییهی ئەو تازە یارەکەم^(۳)

شەرت و قەراری من وەپە تا زیندەگی ببی

بادەم لە ساغەری لەبی ئەو مە ی گوسارەکەم

یا جان بدەم بەروئیەتی؛ یا سەر بەخاکپای^(۴)

شەرت بێ حەیات سەرفی پیتی ئەو یەک-دوو کارەکەم^(۵)

خونچە ی لەبانی عالم، ئەگەر کۆ وەبن لە لام^(۶)

حاشا بەغەیری گۆل، بەچ لادا نەززارەکەم؟^(۷)

کوا ئەو دەمە ی کە جان و سەر و مائی خۆم ھەموو^(۸)

سەودا بەنازی غەمزەیی ئەو نازدارەکەم

کوا ئەو دەمە ی کە سورمە ی دوو چاوی ئەشکبار^(۹)

بەو گەردی نەعلی پارەیی ئەو شەھسوارەکەم!^(۱۰)

جانا وەرە، کە تۆی بەلەبی شەھد و قەندەو

رۆژانە خەمپوین و بەشەو خەمگوسارەکەم^(۱۱)

سایە ی سنەوبەری قەدی تۆ، بۆ مە عوشەرەتە

چبکەم لە سەیری باخ و چە لەو سایەدارەکەم^(۱۲)

کۆلمەت: گۆل و جەمال: گۆل و تەلەعت: بەھار

لەو نیو: سەیری کامە گۆلی ئەو بەھارەکەم!

تۆ، ھەم بیساتی ئیمە، ئەمن ھەم ویسائی تۆ^(۱۳)

رەببی بەچی تەشەککوری ئەو ئیفتیخارەکەم

فەرمووتە: کییە وا سەری دانا لە خاکی پام!^(۱۴)

جانا قبوولی کە: «ئەدەب»^۵، جان نساڕەکەم^(۱۵)

(۱) ئەم شیعەرە لای: مس، ئە، بم، شج، گم، ئا ھەییە.

(۲) پێوەم کە خۆم بەفیدای: پێوەم کە سەر فیدایی: ئا. بەفیدای: فیدای: بم، شج، ئە، گم. لە راستیشدا ئەگەر (بەفیدای) نەبێ، کیشی شیعەرەکە لەنگ دەبێ.

(۳) ئەو تازە يارەكەم: ئەو يارە تازەكەم: گم.

(۴) يا جان بدم بەرۋئىيەتى: يا جان بدم بەرۋىيىنى: بم، ئە، گم، ئا.

(۵) سەرفى پىتى ئەو يەك دوو كارەكەم: سەرفى يەكى ئەو دوو كارەكەم: شج. سەرفى سەر ئەو يەك دوو كارەكەم: ئە.

(۶) ئەگەر كۆ وەبن لە لام: ئەگەر كۆ دەبن لە لام: بم، ئە.

(۷) بەچ لادا نەززارەكەم: بەچ لاو نەززارەكەم: ئا.

(۸) ئەم بەيتە ھەر لای: ئا ھەبوو.

(۹) كە سورمەى دوو چاوى ئەشكبار: كە سورمە لە دوو چاوى ئەشكبار: ئا.

(۱۰) بەو گەردى نەعلى پاردەيى ئەو: لەو گەردى نەعلى پاردەيى ئەو: ئا.

(۱۱) رۆژانە خەمپەوتىن و بەشەو: رۆژانە خەمپەوتىن و شەوئ: ئا.

(۱۲) چبەكەم لە سەيرى باخ و: چى بکەم لە سەرووى باخ و: ئا.

(۱۳) تۆ، ھەم بىساتى ئىمە، ئەمەن ھەم ويسالى تۆ: تۆ و ھەم بىساتى ئىمە و ئەمەن و ويسالى تۆ: ئا، ئە.

(۱۴) سەرى دانا لە خاكى پام: سەرى دانا لە خاكپام: بم، مس، گم.

(۱۵) جانا قىبولى كە «ئەدەب»: جانا قىبولى كەى «ئەدەب»: ئا، ئە.

۶۵ (۱)

تا چەندە من خەيالى وەفا، لەو نىگارەكەم (۲)

عومرى عەزىز، سەرفى سەر ئەو ئىنتىزارەكەم

تاكەى بەيادى سەرووقەدېكى كەنارە جو

وەك سەبزه؛ مەنزلەم لە دەم ئەو جوئىبارەكەم

تاكەى بەعەزمى گرتنى تەرلانى طورەكەى (۳)

بى شەوقى شەمعى روومەتى، فىكرى شەوارەكەم!

تاكەى لە ھىجرى ماھى روخى، وەك مونجىمان (۴)

ھەر شەو، بەئەشكى دىدە؛ ئەختەر شمارەكەم!

تاكەى بەيادى خونچەدەھاتىكى گولعوزار

وەك گولتى قەبايى سەبز لەبەر، پارە پارەكەم! (۵)

لايى سوپاھى غەمزە و لايى سوپاھى خال (۶)

كوا ئەو تەوانە يەك تەنە، روو لەو ھەوزارەكەم! (۷)

گەر مېحنەتى زەمانە، ئەگەر زىللەتى فىراق (۸)

غەيرەز رەزا بەھوكمى مەشىيەت، چ چارەكەم

نە تاقەتى وەمە، كە دەمى بېتە باوەشم

نە تابى وەم ھەيە، كە دەمى لىتى كەنارەكەم

پىوھەم «ئەدەب» كە تا ببىي نالەيى دلائ

مىناي دل، پەرەنگى دەم ئەو گۆشەوارەكەم (۹)

(۱) ئەم شىعرە لای: رە، مس، بم، ئە، گم، شج، ئا ھەيە.

(۲) تا چەندە من خەيالى وەفا: تا چەندە من خەيالى وەفای: شج. تا چەندە من: گم.

(۳) بەعەزمى گرتنى تەرلانى: بەعەزمى گرتنى جەولانى: ئە. تاكەى وەھا بەعەزمى نەجولانى: گم. ئەم بەيتە لای: شج نىيە.

(۴) تاكەى لە ھىجرى: تاكەى بەھىجرى: گم، ئە، شج.

(۵) وەك گولتى قەبايى سەبز: وەك گول كەواى سەبر لەبەر: گم. وەك گول قەبايى سەبر: ئا. وەك گولتى

قەبايى سەبر: رە.

(۶) لایین سوپاهی غه مزه و لایین سوپاهی خال: لایین سوپاهی غه مزه و لایین نیزامی خال: شج.

(۷) کوا ئه و ته وانه يهک ته نه: کوا ئه و ته وانه يهکسه ره: ئا.

(۸) گهر زه حمه تی زه مانه يه، گهر میحنه تی فیراق: شج.

(۹) مینای دل، پهره نگی دهم: مینای موو پهره نگی دهمی: شج. چاو و دل مینایی پهره نگی

گوشواره کهم: گم. مینای دل پهره نگی دهمی ئه و: بم. مینای پر پهره نگی دهمی: ئه.

(۱) ۶۶

چاوه کهم بیستم نه خوشیت، یاره بی نه تبی نه له م

تو؛ که يهک زه رت نه له م بی، بومه يهک دنبايه غه م

هینده خه مناکم له بهر تو، ئه ی نیگاری خونچه له ب

چی ده کهم، چهندي ده کهم، ناچيته سهر کاغه ز: قه له م

گهر نه گا ئه ورؤکه نامه ی سیحه تی نه ندای تو

خه و له چاوم ناکه وئ، به و دوو له بی له علت قه سه م

(۱) ئه م شيعره ههر لای من هه يه. منيش له بهر تيز: ماموستا عه بدوللا حه مه سالتح مه حموودی

(۱۳۰۳ هه تاوی- ۱۹۲۴ ز) م وه رگرت، که ناوبراو ئیستا دانیشتوی شاری بانه يه و ماموستای

خانه نشينه. ناوبراویش وهک خوی؛ رۆژی هه ينی (۱۳/۴/۱۳۸۲ هه تاوی - ۲۰۰۳/۷/۴ ز) له

مالی خۆیان له (بانه) به ناماده بوونی «شارام» ی کوری - که ناوبراو نووسهر و چیرۆکنووسه به ده میی

بۆمی گێرایه وه، به مجۆره ی وه رگرتبوو:

سالانی ناوه راستی چله کانی سه ده ی رابوردوو له گوندی (ههرمیتله) ی سهر به ناوچه ی (سه قز)

ماموستا بووم. له و سالانه شدا نوسره ت خانمی دل بهری «ئه ده ب»، به بیوه ژنیی لای «عه بدوله جید» ی

کوری دانیشتبوو، که کوری «سه یفه دین خان» ی سه قز و به «خانانی ههرمیتله» به ناوبانگ بوو-

عه بدوله جید ئه فسه ری ماژوور- ی سه رده می کۆماری مه هاباد بوو.

جاریک له «ههرمیتله» وه بۆ سه ردانی برایم ئاغای گوندی «کوئده لان» چووبووم و له وئ دیوانی

چاپکراوی «ئه ده ب» م چنگ کهوت (وهک خوی وتی: ئه و دیوانه ی بووه، که سالی ۱۹۳۶ ز- له لایه ن

حسین حوزنی موکریانیه وه چاپکراوه) ... له گه رانه وه مدای ههرمیتله، نوسره ت له ناو باخه

قه یسییه کانی به رایي گوندا دانیشتبوو. چاوی پتیم کهوت و بانگی لیکردم: میرزا چیت بۆ هیناوم؟

وتم: دیوانی میسباح! وتی: وه ره بۆم بخوینه وه، منیش وتم: باپۆمه وه ماله وه و هیستره کهم تاقه ت

بکه م، ئه وسا دیمه وه بۆت ده خوینه وه ... له وئ هه ندیکیم بۆ خوینده وه و دواپی پاشماوه که یم له چه ند

رۆژ و شه ویکدا به حزووری بووکه که ی و کوپه زا که ی- کچی که بوو ناوی تووبا بوو- بۆ خوینده وه ... له

هه موو خوینده وه کاندای نوسره ت به تاسه و حه سه ره ته وه گوئی راده دێرا ... له دواپییدا وهک پتیم بلتی ئه م

شيعرانه هه مووی بۆ من نووسراون؛ وتی: میسباح شيعرێکی تری به تاييه تی به بۆنه ی نه خوش

که و تنیکمه وه بۆ نووسیبووم، له م دیوانه دا نییه. وتم: شيعره که ت له بهر نییه؟ وتی: با. وتم:

ده فهرموو بیلتی، با بیئووسمه وه.

ساقی ودره بهو مژده؛ که نهو شه معی شهستان^(۲)
 کاشانه بی نه غیاره؛ که پرووی کرده گولستان^(۳)
 لهب ریز بده، ساغهر و بوم تیکه په یاپه ی^(۴)
 شه وگاری ودها، فرسه ته بو باده په رستان
 خوم بیته، که دو بیته، سه بو بیته له باله ب^(۵) (۶) (۷)
 نه مشه و، که شه بستانی مه، با بیته مولستان
 سوبحانه! چه خوشه، که دلارامی وه فادار^(۸)
 خو بیته عیادهت له مهریزان و له خهستان
 خوشتر نه مه یه بی به نیشاری قه ده می که ی^(۹)
 سه د جانی عه زبوت؛ نه به ده ستی، به دوو دهستان
 گه سونبولی بچنی له سه مه نزاری جه مالی
 گه گول له گولستان و ده می خونچه له بوستان^(۱۰)
 جارئ سهری کولمی بگه زی، جارئ له بی له عل^(۱۱)
 گا: بنکی دوو مه مکانی، ده می: دوو سهری پستان^(۱۲)
 گه ه زه حمه تی ده ی، گاهئ نه ده ی، گاهئ به طبیعت^(۱۳)
 هه رچی که بکه ی، عوزر په زیرایه له مهستان^(۱۴)
 جارئ شه که ری لیوی نه وه ند بژی به لیوان
 شه هدی شه که رت بتکی له بن ناخوونی دهستان
 نه مجاره قه دی خوت، له قه دی نهو سه رووی سه هی دا^(۱۵)
 بالینی؛ وه کو ماری، له نه خلی عه رهستان^(۱۶)
 به م ته رزه، له باله ب له گه ل نهو یاری وه فادار
 تو: بولبولی شه یدا و نه ویش: خونچه بی بوستان
 تاکه ی «نه ده ب» نه م عوشه ته؛ هه ر تاکو نیدا دی؟^(۱۷)
 مردووت بمرئ، هه سته؛ نه و مردو و هه لستان^(۱۸)

(۱) نه م شیعره لای: ره، مس، نه، گم، شج، بم هه یه.
 (۲) بهو مژده: بهم مژده: شج.
 (۳) کاشانه بی عوششاقی له پروو کرده گولستان: ره.
 (۴) لهب ریز بده: لهب ریز بده: بم، گم، نه.
 (۵) بده مه ی به خه م و دهن: بم. باده به سه بو بیته: شج.
 (۶) بابیته مولستان: بابیته گولستان: گم، شج، بم.
 (۷) نه م به یته لای: نه نیبه.
 (۸) سوبحانه: صوبحان: شج. سوبحان: گم.
 (۹) خوشتر نه مه یه: خوشتر نه وده یه: ره. بی به نیشاری: بی و نیساری: نه.
 (۱۰) نه م به یته هه ر به ته نیا لای: ره هه یه.
 (۱۱) جارئ سهری کولمی: نوسخه کانی تر.
 (۱۲) گه ه بنکی دوو مه مک ی بگری، گه ه سهری پستان: بم، نه، گم.
 (۱۳) گه ه زه حمه تی ده ی، گاهئ نه ده ی غه بغه بی سیمین: فن. گاهئ غه بغه بی سیوی: ره.
 (۱۴) هه ر چه که بب، عوزر په زیرایه له مهستان: فن. ریکی بگوشی، عوزری په زیرایه له مهستان: بم،
 نه، گم. جیگی بگوشی، عوزر په زیرایه له مهستان: شج.
 (۱۵) نه مجاره قه دی خوت، به قه دی نهو سه رووی سه هی دا: شج. نه مجاره قه دی خو ی: نه.
 (۱۶) بالینه وه کو مار: فن.
 (۱۷) هه ر تاکو نیدا دی: نیدا دهن: شج. نیدا دی: تا بانگه وازی زیندو و بو نه وده ی پوژی حه شر.
 (۱۸) مردووت بمرئ، هه سته: هه ستن: ره.

نیگارانی دیاری مه، شه که رله ب، گولعوزارانن
 هه موو تورکی که ماندان، هه موو عه نقا شکارانن
 هه موو سیمین بناگوشن، هه موو ماهی زری پۆشن^(۲)
 ده می نیش و ده می نۆشن، چ جادوو گهر نیگارنن^(۳)
 هه موو غیلما بچه ن ساده، پهری نه سلن، پهری زاده
 به خه ندهن نه شئه بی باده، به غه مزه: مهی گوسارانن
 به قامه ت نه خله که ی طوورن، به ته له عت کۆمه لی نوورن
 به صورته تاوری سوورن، به پوخ: لاله ی به هارانن
 به دوو له ب: جووتی گولنارن، به غه بغه ب سیوی خونسارن
 به گیتسوو: دوو سیه ه مارن، به چاو: ئه فسوونی مارنن^(۴)
 به بالآ: سه رووی نازادن، به گیتسوو: دامی سه بیادن^(۵)
 له سه یدی دل چ ئوستادن، چ ماهیر جان شکارانن
 به چیهره: وه ک مه هن ره وشن، به زولفن: حه لقه ی جه وشن^(۶)
 به کولمه ن وه ک گولی گولشه ن، به دهم: خونچه ی نسا رانن^(۷)
 له مه شقی عیشه بازیدا، له شیوه ی کینه سازیدا
 له عه رسه ی تورک تازیدا، چ شیرین شه هسوارانن
 له مولکی لوتف و په عنایی، له کیشوهر: حوسن و زیبایی^(۸)
 له پاته ختی دلآرایی، چ سه رکه ش تاجدارانن
 دزی دل، ئافه تی جانن: شکستی دین و ئیمان
 نه به سته ی عه هد و په یمان، نه خه سته ی جان نسا رانن
 نه ئوگریار و ئه غیارن، نه بابی په نج و نازارن^(۹)
 نه مه حره م عاشقی زارن: نه هه مدهم بیقه رانن
 قه ده حدار و مه ی ئاشامن، دلآزار و دلآرامن^(۱۰)
 ده می وه حشن: ده می پامن، چ ئاهوو جیلوه دارانن^(۱۱)

«ئه ده ب» چبکا له یارانی، له یاری نازدارانی
 ده می خوینخواری بیباک و ده می خه مخواری جارانن

- .....
- (۱) ئه م شیعه لای: ره، مس، بم، ئه، گم، شج هه بوو.
 (۲) زری پۆش: زره پۆش: شج، ئه، بم.
 (۳) ده می نیش و ده می نۆشن: نیش و نۆشن: شج.
 (۴) دوو سیه ه مارن: روو سیه ه مارن: بم.
 (۵) به قه د: نه وره سته شمشادن، سه هی سه روانی نازادن: ره.
 (۶) حه لقه ی جه وشن: حه لقه ی جوئن: بم، شج.
 (۷) به دهم خونچه ی نسا رانن: به له ب خونچه ی نسا رانن: بم، گم، ئه.
 (۸) له کیشوهر: که کیشوهر: شج.
 (۹) ئه م به یته لای: شج نییه.
 (۱۰) قه ده حدار و مه ی ئاشامن: قه ده حدار و مه ه ئاشامن: بم، گم.
 (۱۱) ده می وه حشن: ده می وه حشی: ئه، بم. چ ئاهوو جیلوه دارانن: چ ئاهوو جیلوه یارانن: ئه.

ئەي خونچەيى نەزاكەتى سەحنى ھەسارى من
 ئەي گولشەنى سەياحەتى ھالى نزاری من
 ئەي لالەزاری ساحەتى گولزاری ەيشەكەم
 ئەي ماھى چارە شەوى دەيجوورى تارى من
 ئەي شەمەى تابناكى شەبستانى تیرەكەم
 ئەي ماھى چارە شەوى دەيجوورى تارى من^(٢)
 ئەي بادەيى سەبوحيى و جامى نیشاتەكەم
 ئەي نەشئەيى مەدامەيى ھالەتى خومارى من
 سەرۆوى قەدت، كە زيبى گولستانى ئیمە بوو
 بۆ بوو بەتەرزى خاك؛ لە بەختى ھەژارى من؟!
 شەرت و قەرارى مە، لە جودايى بەتۆ، چ بوو؟
 شەرت نەبرە ئاخىر و بردت قەرارى من
 دوینى؛ كە نەوبەھارى ئەمەن بوو جەمالى تۆ
 ئەمپۆكە؛ خاكى توربەتى تۆبە، بەھارى من
 خۆزگە وەكو گوزارى مە، سەرمەزاری تۆ
 ئەمپۆكە پەھگوزارى تۆ بووايە مەزاری من
 تۆ بووى سەنەم، بەرۆژ و بەشەو، خەمپەوینى من
 ویتەكە كۆ بۆ لە جىتى تۆ، خەمگوسارى من!^(٣)
 بۆ قامەتى سەھىيت، كەوا فەرشى ئەلخەدە^(٤)
 سەر ھەلپە و بزەنە چىيە پۆزگارى من!
 بۆ پرووى تۆ، مەھالە «ئەدەب» زىندەگى بكا
 رەحمى بكا بەھالى؛ مەگەر كەردگارى من^(٥)

(١) ئەم غەزەلە ھەر لای (مع) ھەبوو، نووسەرى كورد. ژ (١)، سالى ١٩٧٥- (ل ٦٠-٦١).

(٢) ئەم نيوە شیعەرە دووجار نووسراوە. وەك «مع» دەلى: پەنگە ھەلەى نووسەر (واتە: مستەفا سائيب بيت).

(٣) ئەم نيوە بەيتە لای «مع» ساغ نەكرايووە.

(٤) بۆ قامەتى سەھىيت: مع.

(٥) وەك ديارە «ئەدەب» ئەم غەزەلەى بەبۆنەى مەرگى كەسێكى زۆر دۆست و نزىكەو نووسيوە.

ئەي راحەتى مودامى دلى بۆ قەرارى من
 رەحمى بەھالى خەستەى زار و نزاری من
 بۆ «مىھر»ى طەلەتت، كە صەباحى ئومیدمە
 وەك شامى زولفتە بەخودا، پۆزگارى من
 دايم بەيادى قامەتى سەرۆ و سەنەوبەرى تۆ
 دوو جۆبارە؛ بەلكە دوو پروودە، كەنارى من
 تا بووم بەخاكى پا؛ نەگەيشتم، مەگەر: صەبا
 بىنیتە خاكى مەقدەمەكەى تۆ: غوبارى من
 غەمبارى ھىجرى تۆم و لە خۆتەم وەلا مەخە
 من: بورىبارى مىحنەت و تۆ: غەمگوسارى من
 تا ئەو دەمەم؛ گەزافى ھونەر بوو، لەمەودوا:
 خاكى جەنابى تۆ و سەرى ئىفتىخارى من
 تۆ: دل دەبەى بەغارەت و بەمنیش دەلێتى: مەيە
 بۆچى! مەگەر بەدەستى مە، ئىختىيارى من؟!
 بۆھوودە عومرى خۆم بەخودا سەرفى تۆ دەكەم
 كەى تۆ دەكا بەقىسمەتى من: كەردگارى من!
 حیرەت نىيە؛ كە نەشكى خومارم بەمەى، «ئەدەب»
 بۆ؟ چونكە ھەر لە بادەى عیشقە، خومارى من

(١) ئەم شیعەرە ھەر لای «پە» ھەبوو.

ئەى لوعبەتەى تەنناز و دلتارام و پې ئەفسوون^(۲)
 ئەى شاھیدى پې ناز و سوخەن جۆى و سەمەنگوون^(۳)
 ھەر مەن بەتەنئى شىفتەبى تەلەتەى تۆنیم
 عالەم بەسەرى نىرگسى فەتتانتە مەفتوون
 فەرمووتە: كە فیردەوسى بەربنە، روخى زىبات^(۴)
 گەر جەننەتە بۆ خوابگەھى دوو بەچە ئاھوون؟
 شاعیر دەھەنئى خونچەبى تۆى شوپەبى بەگول کرد
 نەیزانى، خەتای کردبوو، وەللاھى بەشەر چوون^(۵)
 فەرمووت: كە «ئەدەب» دل نەشكىنئى بەجەفای تۆ
 چۆنم نەشكى شووشە، كە ئاماجى روخام بوون^(۶)

(۱) ئەم شیعەرە لای: مس، ئا، ئە، بې، گم ھەيە.

(۲) ئەى لوعبەتەى تەنناز: ئەى لوعبەتەى زىبا: ئا. ئەى دۆستى تەنناز و: گم.

(۳) ئەى شاھیدى پې ناز و سوخەن جۆى و سەمەنگوون: ئەى شاھیدى پې ناز و سەمەن بۆى و سەمەن
 گون: شج.

سەمەن: گولئى ياسەمەن. سەمەن گون: وەك گولئى ياسەمەن. يان: سەمەن ئاسا.

(۴) روخى زىبات: روخى زىبام: شج، گم، ئە.

( ) خوابگە: خەوتنگە، شوپنى خەو.

(۵) وەللاھى بەشەر چوون: وەللاھى بەسەرچوون: گم. وەللاھى بەسەرچوون: ئا.

(۶) كە ئاماجى روخام بوون: كە ئامانجى روخام بوون: گم. كە ئاماجى روخام بوون: بې.

لەم باردەيەو «نالى» فەرموویەتەى:

بۆچى نەگريم، سەد كەرەتم دل دەشكىنئى

بۆ مەى نەپزئى، شیشە لە سەد لاو شكاو (ل ۵۳۵).

ئەمپۆكە عەجەب، شۆرش و غەوغايە لە گولشەن
 وەقتى تەرەبى بولبولى شەيدايە لە گولشەن
 خەملىو بەسەد رەنگە؛ گول و لالەبى سەحرا^(۲)
 سەد نەغمە لە ھەر لا، دووسەد ئارايە لە گولشەن^(۳)
 تېكەل لە ھەموو لاو: شەقىق و گول و نەسرین
 ئەلخەق كە گەھى سەیر و تەماشايە لە گولشەن
 سەتخى چەمەن ئەمپۆ لە قەلەم، قودرەتى سانەع
 وینەى قەلەمى سەنەتەى ئەو شايە لە گولشەن^(۴)
 خەندەى گول و گریبانى ھەوا، وا دەنوینئى
 ئەمپۆكە دەمى بادە و مینايە لە گولشەن
 بولبول: سەحەرى، نەغمە نەوازە بەسەرراحتە^(۵)
 یاران! چە گەھى تەوبە و تەقوايە لە گولشەن!
 ئەمپۆ نەشكى: كەى دەشكى، تۆبەكە ئەمپۆ^(۶)
 تۆبە شكەنبى؛ حوكمى تەقازايە لە گولشەن
 ساقى! بدە بەو جامى زەرەت، بادەكە، ئەمپۆ^(۷)
 ھەنگامى مەى و ساغەر و سەھبايە لە گولشەن^(۸)
 ھاوارە، وەكو بولبولى شەيدا «ئەدەب»ى زار^(۹)
 دەستى نەگەيشتە گول و رسوايە لە گولشەن

(۱) ئەم شیعەرە لای: مس، بې، ئە، گم، شج، ئا ھەيە.

(۲) گول و لالەبى سەحرا: گول و لالە و سەحرا: ئا. ئەم بەیتە لای: شج نبیە.

(۳) سەد نەغمە لە ھەر لاو و سەد ئارايە لە گولشەن: ئا.

(۴) وینەى قەلەمى ئەوسايە لە گولشەن: شج.

(۵) بولبول: بولبولى: مس.

(۶) ئەمپۆ نەشكى: ئەو نەشكى: شج.

(۷) ساقى بدە بەو جامى: ساقى بدە بەو جامە: ئە.

(۸) ھەنگامى مەى و ساغەر و: ھەنگامى مەى و ساغەرى: ئا.

(۹) ھاوارە: ھاوارىە: گم.

بهو دوو خالی عه‌نبه‌رین و نه‌قشی لیوی شه‌کهرین^(۲)
 نازهنین! بۆ چاوی مه‌ستی تۆ؛ نه‌عه‌قلّم ما، نه‌دین^(۳)
 عه‌قهره‌بی زولفی نگونسارت دلی پیکا، نه‌نیش^(۴)
 نیشه‌جاری ئیش و نیشی، غه‌یری زولفی پر له‌چین
 هینده‌مه‌فتوونم به‌دیدارت، به‌دیدارت قه‌سه‌م
 نه‌شئه‌یی سه‌د سالد و نابی له‌بۆ: «مائی مو‌عین»
 چه‌نده‌خۆشه‌کونجی خه‌لوت، مه‌ی له‌لا، دل‌به‌ر له‌کن
 خاسه‌بت، پر باده‌ساقی، ساده‌بی وه‌ک مه‌ه‌جه‌بین
 خۆزگه‌به‌دوینتی شه‌وی، که‌خۆم و خۆی بووین دوو به‌دوو
 گه‌ه له‌باخی خونه‌چه‌کردن بوو؛ ده‌می نه‌سربین چنن^(۵)
 ده‌ست له‌مل، ساعید له‌ساعید، له‌ب له‌سه‌ر له‌ب، روو به‌روو
 که‌ف له‌ناو که‌ف، ده‌م له‌سه‌ر گول، به‌ی گوشین و پیکه‌نین
 تا ده‌که‌م مه‌دحی: ده‌می؛ دین و مه‌لائیک پیم ده‌لین: ^(۶)
 ئافه‌رین بۆ شیعره‌ی ره‌نگینت «ئه‌ده‌ب»، سه‌د ئافه‌رین

(۱) ئه‌م شیعره‌ی لای: مس، به‌م، ئه، گم، ئا، شج هه‌یه.

(۲) بهو دوو خالی: بهو دوو خالی: گم.

(۳) بۆ چاوی مه‌ستی تۆ: بهو چاوی مه‌ستی تۆ: گم.

(۴) دلی پیکا، نه‌نیش: دلی بیگانه‌نیش: ئا، گم، ئه، به‌م. دلی پیکا به‌نیش: شج.

(۵) که‌خۆم و خۆی بووین دوو به‌دوو: که‌خۆم و خۆی بووین به‌دوو: مس. بۆ خۆم و خۆی بووین: ئا.

هه‌ر ئه‌من و یار بووین پیکه‌وه: گم. خۆزگه‌به‌دوینتی شه‌وی: خۆزگه‌هه‌ر دوینتی شه‌وی: ئه.

(۶) تا ده‌که‌م مه‌دحی ده‌می: تا ده‌که‌م مه‌دحی له‌بی: ئا.

سو‌یحه‌ده‌م، هه‌نگامی گول، سۆزه‌ی نه‌سیمی عه‌نبه‌رین
 چه‌نده‌خۆشه‌، باده‌وه‌رگرتن له‌یاری نازهنین
 چه‌نده‌خۆشه‌: عوشه‌رتی په‌نه‌ان؛ نیگارت روو به‌روو
 مو‌تریب و ساقی له‌لاییک، خونه‌چه‌ده‌م یه‌ک، مه‌ه‌جه‌بین
 گه‌ه سه‌ماعی ئه‌رغه‌نوون و گا سوراحی له‌علی ناب
 گا له‌باخی ته‌له‌عتی یارانانی گول‌روو؛ گول‌چنن
 خۆزگه‌به‌دوینتی شه‌وی کا؛ دوو به‌دوو بووین ئه‌من و یار^(۲)
 تا سه‌حه‌رمان عه‌یش و عوشه‌رت بوو، مه‌زاح و پیکه‌نین
 ده‌م به‌ده‌م ساعید له‌گه‌ردن، له‌ب له‌سه‌ر له‌ب، روو به‌روو^(۳)
 ده‌ست له‌سه‌ر سینه، خه‌ریکی گول‌چنن و به‌ی گوشین
 گه‌ه له‌جامی لیوه‌که‌م، ده‌مژی قورابه‌ی شه‌هدی ساف^(۴)
 گه‌ه له‌فنجانی ده‌می ته‌نگی ره‌واقی ئه‌نگه‌بین
 گه‌ه له‌باخی سینه‌دا، سه‌یری دوو نارنجم ده‌کرد
 گا له‌گول‌زاری جه‌مالی دا، ته‌ماشای یاسه‌مین^(۵)
 گه‌ه له‌باده‌ی: مه‌ستی کردم، گه‌ه له‌غه‌مزه‌ی چاوی: شیت
 گا له‌زولفی: واله و شه‌یدا؛ نه‌عه‌قلّم ما، نه‌دین
 گا له‌دوو له‌ب ساغه‌ری تی‌کرد؛ که‌ها: ئابی حه‌یات
 گا له‌گه‌ردن شیشه‌یی راگرت؛ که‌ها: ماء‌المعین
 گا به‌رووی خۆی کرد ئیشاره، گه‌ه به‌ره‌وزه‌ی سینه‌که‌ی
 «هذه جنّات عَدْنٍ فَاَدْخُلُوها خَالِدِينَ»
 مو‌خته‌سه‌ر دوینتی شه‌وی، تا ته‌له‌عتی میهری مونیر^(۶)
 هه‌ر «ئه‌ده‌ب» بوو، بی سه‌دا، مو‌ختاری فیرده‌وسی به‌رین

(۱) ئه‌م شیعره‌ی لای: ره، مس، به‌م، شج، گم، ئه، ئا هه‌یه. له‌گه‌ل عه‌زه‌لی پێش‌شودا وینه‌ی دووباره‌ و نزیکیان زۆر تێدا‌یه.

(۲) خۆزگه بهدوینتی شهوئ کا: خۆزگه بهدوینتی شهوئ، وا: گم. خۆزگه دوینتی شهو، کهوا: شج.

(۳) دهم بهددم، ساعید له گهردن: دهم بهددم، ساعید بهساعید: ئا، مس، ره.

(۴) گه له جامی لیوهکهه: گه له جامی لیوهکهه: بم، شج.

(۵) گا له گولزاری جه مالی دا: گا له گولزاری جه مالی وا: بم، ئه.

(۵) گه بهرهوزهی سینیه کهه: گا به سینیهی سافی خۆی: ره.

(۶) ئهم تاک بهیته ههر لای: مس هه بوو.

۷۵(۱)

بهستهیی زولفم ئه گهر؛ چاهی زهنه خدانت چ بوو؟

سیلسیلهت کردم له گهردن؛ بهند و زیندانت چ بوو؟

فیتنهیی چه شمی سییه، کافی بوو بۆ سامانی مه

تیره بارانی سه فی سه ربازی موژگانت چ بوو؟

ئیمه جه معی عاشقان، ئاشوفته حالی زولفی توین

تۆ له مه ئاشوفته تر، زولفی په ریشانت چ بوو؟

گهر له ئه ووه ل؛ قه سدی تۆ، پیکانی سینیهی مه نه بوو

بی سه بهب، تۆ به و خه دهنگی غه مزه راسانت چ بوو؟ (۲)(۳)

گهر نه بوو مه نزووری تۆ، په فعی خوماری عاشقان

سو بحددم به و باده وه نیو به زمی مه ستانت چبوو؟

تۆ ده گهل مه، تا به سه ر شهرتت وه فا بوو ئه ی سه نه م

گهر وه فاشت بۆم نه بوو، جه وری دوو چه ندانت چبوو؟

ده رده داری هیجره تی شه وگاری بی پایانی تۆم

قه ت ده پرسى لیم: ئه رى بیچاره! ده رمانت چبوو؟

شه و هه موو شه و، ده نگى گریانم ده گاته ئاسمان

قه ت ده فهرمووی: به و شه وه باعیس به گریانت چبوو؟

گهر ده بوو بشکى هه موو عه هد و هه موو په یمانى تۆ

ئه و هه موو ئیقرار و شهرت و عه هد و په یمانت چبوو؟

ئه ی «ئه ده ب» گهر تابى شو عله ی شه معی دیدارت نه بوو

ده ور به ده ور ئه و شه معه، وه ک په روانه، سو وړانت چبوو؟

(۱) ئهم شیعره ههر لای: مس، ره، ئا هه یه. به لام ههر (۴) به یتى یه که مى لای: ئا هه یه.

(۲) غه مزه راسانت چ بوو: غه مزه په هبانت چ بوو: ئا.

(۳) لیږه به دواوه لای: ئا نییه.

دلێکی غەمزەدەیی سادەیی ئەمینم بوو
 شەریکی شادی و غوسسە و سروور و شینم بوو
 ئەگەر غەمی لە منی رووبدایە؛ جار بە جار
 هەر ئەو بەفیکرەت و تەدبیری خۆی، موعینم بوو
 ڕەفیقی عیززەت و میحنەت، شەفیق و مەحرمی ڕاز
 مودام هەمەدەمی گریان و پێکەنینم بوو
 شەوانە تا بەسەحەر، هەر لە سوێح تا بەشام
 ئەنێس و موئنیس و هەمراز و هەمنشینم بوو
 ئەگەر لە غەمزە دلدۆزی دلبەرەن، زەخمیک
 بەجانی خەستە ببا، مەرھەمی برینم بوو
 ئەگەر بەڕەنجی غەمی هیجردا بکەوتایە
 هەر ئەو طەیب و پەرستاری بن سەرینم بوو
 ئەگەر لە بەندی خەمی زوڵفی دلبەریدا بام
 هەر ئەو نەدیمی شەو و ڕۆژ و چارەبینم بوو
 نەبوو، نەبوو، دلێ وا، سەد ھەزار ھەسرەت و ھەیف
 کە چوو لە کیسی دلێکی..... (۲)

(۱) ئەم شیعەرە ھەر لای «ڕە» ھەبوو.

(۲) لە دەستخەکەدا ئەو جێگایە ھەروا چۆل بوو.

با بلێن گولزارە ڕووی تۆ، خونچەیی گولزاری تۆ
 کوا وەکو گولزاری تۆ، یا خونچەیی گول زاری تۆ!
 سەرۆ؛ ئەگەر تەنھا لە یەک جێ، دلکەش و مەوزوون قەدە
 ئەو سەنەوبەر قەد؛ لە ھەر جێ، سەرۆی خۆش ڕەفتاری تۆ
 کوا عیبارەت! ھێندە شیرین، کوا تەللەفووظ، ھێندە خۆش
 کەوسەرە؛ تێکەڵ مەگەر، بەو شەککەری گولزاری تۆ!
 پایی بەندی تیشکی ڕوو، وەک: سایەیی بێ ئیختیار
 ھەرکەسێ تاویکی ھاتە: سایەیی دیواری تۆ
 دل، ھەوێل زەخمی کە ھێنا، من کە دیم، ناسیمەو
 دەست و شەستی کەس نییە؛ ئیلا مەگەر شاکاری تۆ
 تۆ؛ گەر ئەمسالە سەرپا، بۆ مە، جەوری یا سەم
 خۆشە ھەرچی بێ، بەیادی لوتفەکانی پاری تۆ
 خەلک، ئەگەر ھەلدی لە مار و ئیحتیازی لێ دەکەن
 بۆج ئەمن بێ «مار» ی دوو زوڵفی ئەتۆم، بیماری تۆ!
 سەد کەرەت تیرت لە دلداوم، ھەتا: پەر نیشستوو
 ئەو چ جارت وا نەبوو؛ دلدۆزی وەک ئەمجار تۆ!
 خۆت لەمە بێگەنە دەگری و پێم دەلێی: بێگەنە بووی
 ئاشنا تا بووم، ئەمن بووم، ویستە وا ئەغیاری تۆ!
 گەر دەلێی: دل بۆچی بەستە ی زوڵفی وەک پەرگارتە
 نوقتە لەو جێگە دەبێ، لێی بێ: سەری پەرگاری تۆ
 تۆ؛ لەبت شیرین و خۆت شیرین و قامەت شیرینی
 بۆیە وا نوتقی «ئەدەب» شیرینە بۆ تەکراری تۆ

(۱) ئەم شیعەرە ھەر لای «ڕە» ھەبوو.

ئەى زولفى دلارام، عەجەب پىر شىكەنى تۆ
 گەر پىر شىكەنىشى، عەجەب دلشەكەنى تۆ
 سەر تا بەقەدەم، پىچ و خەم و چەنبەر و حەلقەى
 ئەمجارە بەھەر حەلقە، دوو سەد مەكر و فەنى تۆ
 وەك عەقرەبى جەپار و لە قورسى قەمەرە جىت
 وەك ئەفعى خوينخوار و بەھەشتە وەطەنى تۆ
 وەك: سونبولى تاتا و لەمە بوويتە: كورتەك
 وەك: عەنبەرى سارا و لە گول پىراھەنى تۆ
 گەر هىچ شەمەنى والەى زىبا سەنەمى بى
 حەققا، كە بەرووى ئەو سەنەمە، وەك شەمەنى تۆ
 گەر نافە دەگەل لەعلى يەمەن، زادەى كانن
 ئەلبەتتە ھەر ئەو نافەبى كانى يەمەنى تۆ
 گەر سورەتى «شیرىن»، دلەكەى كۆھكەنى سەند
 لەو سورەتە شیرىنە، دلەى كۆھكەنى تۆ
 چى تۆ! چ كەسى! ھەر دەمە رەنگى دەنوتىنى
 ساتى وەكو: تاووس و دەمى وەك: زەغەنى تۆ
 گاهى لەسەر ئەو چاھى زەنەخدانە، طەنابى
 گاهى لە مىلى عاشقى شەيدا، رەسەنى تۆ
 بەو تىرەگى چىھرە و بەو سەفوەتى ماوات
 كفىرىكى مەگەر چىرە؛ بەدل «بولخەسەن»ى تۆ!
 يا: دل دەدزى، يا: لەمە ئىمان دەرفىتىنى
 ئەى زەنگى پەتیارە، مەگەر راھزەنى تۆ!؟
 نا شەھدى موصەفای و نە قەندى، نە شەكەر، بۆچ
 بەو غایەتە شیرىن، بەھەموو ئەنجوومەنى تۆ!
 بى ناوەك و بى خەنجەر و بى شەشپەر و بى تىر
 ھەمپەرمى دووسەد بىژەن و سەد تەھەمتەنى تۆ

سەحارى و مەككارى و عەييارى و غەددار
 ھەر حىلە و ھەر پىلە و ھەر شىۋەزەنى تۆ
 داۋىكى ئەتۆ، بانەدراۋە بەدوۋ عالىەم
 كوا بادەدرى بەو دلەى بىچارە، بەنى تۆ!
 ھەردەم «ئەدەبا» بىتە سەر ئەوصافى نىگاران
 لایەق بەو ھىيە؛ پىر گۆھەرى كەن: دەھەنى تۆ

(۱) ئەم شىعرە ھەر لای «رە» ھەبوو.

نه سیممی جه ننه ت «مُضمَر» له دورجی گه وه ره ئه مپو
 شه میمی عه نهر ئامیزت، کهوا جانپه روه ره ئه مپو
 له خه ودا دوی شه وی فیکری سه ری دوو سونبولی تۆم بوو
 ده ماغم بۆیه پر عه تری عه بیر و عه نهره ئه مپو
 به من چی: که وسهر و توبا، له فیردهوسی موعه للادا
 قه دی ره عنایی تۆم: توبا، ده می تۆم: که وسهره ئه مپو
 ده لّین: فهرموته جان و سهر، فیدای ئه و خالی هیندووکهم
 به لّی! فهرمایشی جانان، له سهر جان و سهره ئه مپو
 له فیکری کوشتنی کئی دایه؛ دیسان چه شمی خوینپریت!
 سه راپا غه رقی شمشیر و خه دهنگ و خه نجه ره ئه مپو!
 به دینیکت بتی زیبا، له دینی وهرگه را عالهم
 ئه گهر موئین، ئه گهر ته رسا، به دینی ئازهره ئه مپو
 به بی تۆ، حیشمه تی خوسره و، به عاشق ره نجی فهرهاده
 به یادی له علی شیرینت، هه لاهه ل: شه ککه ره ئه مپو
 به دایم وهک سه دهف، چونکه له به حری عیشقی تۆ غه رقم
 عه جایب نین ئه گهر ته بعم له ئالی په روه ره ئه مپو
 غولامیی ده رگه هت ناده م به سولتانیی هه موو دنیا
 که مینه به ندهیی عیشقت، به رانبهر «سه نجه ره» ه ئه مپو
 مه که لۆمه ی «ئه ده ب» جانا! له مه ی گهر ئیحتیرازی بی
 نیشانی وه سلّی تۆ، بۆوی؛ شه رابی خولله ره ئه مپو

(۱) ئه م شیعره هه ر لای «ره» هه بوو.

هاواره! له بهر گهردشی ئه ییام و غه می تۆ
 هاواره! له بی میهریی ئه ییام و غه می تۆ
 تا له حظه یه کی سایه یی تۆ، بیته سه ر ئیمه
 وهک زولفی که چت بۆیه ده که ومه: قه ده می تۆ
 سه د میحنه تی تۆم (دی) (۲)، نه شکا شهرت و قه رارم
 کوانی به فیدات: ئه و هه موو عه هد و قه سه می تۆ!
 مه دحی خه تی تۆ؛ زینه تی دیوانه، که ده فته ره
 گونجایشی بی، بۆ خه تی مشکین ره قه می تۆ
 بی عه ییه سه راپا؛ قه د و ئه ندای له تیفت
 عه یبی که هه ته، لیمه؛ که می زود ره می تۆ
 سه د خۆزگه به ئه و وه قته؛ که تۆم یار و منیش بووم
 مه حره م به هه موو چینی سه ری زولفی خه می تۆ
 عاشق نییه هه ر که س، له جه فای یاری بنالی
 ئارامی دلّی ئیمه یه: ره نج و ئه له می تۆ
 جانم؛ به به های ماچی له بت حازره قوربان
 مه نواره: که م و زۆری؛ که می مه و که ره می تۆ
 ئیمکانی «ئه ده ب»، هه ر: سه ر و جانیکه، وه گهر نا
 حه ددی چیه جان بیته به های ماچی ده می تۆ

(۱) ئه م شیعره هه ر لای «ره» هه بوو.

(۲) له ده ستخه ته که دا «دی» نه بوو، خۆمان بۆمان زیاد کردووه.

خالی سیه هی تۆ، له سه ر ئه و عاریزی مینوو
داغیکه له سه سه رت، به جگه ر لاله یی خود پروو
ئه برۆ و روخ و دیده و خالی خه می گیسووت
قه و سه و قه سه ره و زوهره و په روین و ته رازوو
شییری ده شکین نیگه هی چاوی غه زالت
نیرووی غه زه نفه ر، که به سه ر په نجیه یی ئاهوو
مه نظوور له عومری ئه مه؛ ئه مپۆیه: که تۆم دی
عومریکی به بی ته لعه تی تۆ، چوو، به هه ده ر چوو
هینده م نییه فرسه ت، شه وه کیی وه سلی جه مالت
بتوانم ئه دا که م غه می هیجرانت، ئه وی بوو
ریتی طوره یی خوینخوا ر مه ده؛ هینده به روخسار
ئه و جه ننه ته؛ حه یفی که ده یسپییری به هیندوو
په نجووری هیجرانی «ئه ده ب»، بی له بی شه هدت
باوه ر مه که گه ر بیته شیفای بی به: ئه ره ستوو

(۱) ئه م شیعه ره هه ر لای: مس، ئا، په هه بوو.

خالی حه به شی فامته، وا نه قشه له سه ر پروو (۲)
یا زه نگیی هیندوو نه سه به، ساکینی مینوو؟
بو دینی خه لایق، که له پرووت په رده یی لادا (۳)
یه که ده فعه له دین، په رده یی ته عزیمی وه لاچوو
مورگی دلی من: پرووته په ناھی؛ له جه فای مووت (۴)
شاهینی له ئه و ئاوه ر، پی چاتره: ته یه هو
چه ندت له موویه ک تاقه ته، جانا دلی عوششاق
سه د نامی خودا، بو دلی مه، تاقه تی یه ک موو
به و خالی دوو ئه برۆت، ده سه ئه گریجه یی داوت (۵)
دل شه شده ره، ده رچوونی نییه، چاکه وه ده رچوو
گه ر لاله یی بی داخی روخیم دی؛ وه کو لاله: (۶)
جه رگی منی دلسووته؛ له داخی خه می ره ش بوو
ئه و غه مزه یی ئاهووت، که شییری ده شکاندن (۷)
یا لیلعه جه ب! ئه ورۆ چییه، وا مه یلی به ئاهوو
تا طوره یی من که م بوو، یه کتیک مه یلی سه ری بوو
ناله نگی ئه ویستا، که هه موو له نگه: ته رازوو (۸)
وه ک له علی له ب و قامه تی تۆ، تورفه یی مه وزوون
بیللاهی ئه گه ر دیویه که سی: خونچه و ناژوو
په نجووری هیجرانی «ئه ده ب»، بی له بی شه هدت
باوه ر مه که، گه ر بیته و شیفای بی به ئه ره ستوو

(۱) ئه م شیعه ره لای: مس، شج، ئا، گم، ئه، بم هه یه.

(۲) خالی حه به شی فامته، وا: خالی حه به شی قامه ته، وا: ئه.

(۳) که له پرووت په رده یی لادا: که له پروو په رده لادا: ئا.

(۴) ئه م به یته لای: ئه نییه.

(۵) دەسە ئەگرىجەيى داوت: بەسە ئەگرىجەيى خاوت: ئە.

(۶) گەر لالەيى بېداخى پوخىم دى: گەر لالەيى بېداخى پوخىم دى: ئا، گم، ئە، بىم.

(۷) ئەو غەمزەيى ئاھووت: بەو غەمزەيى ئاھووت: شىج.

(۸) نالەنگى ئوۋىستا، كە ھەموو لەنگە تەرازوو: تا لنگى ئوۋىستا، كە ھەموو لىنگى تەرازوو: ئە. كە ھەموو لىنگى تەرازوو: شىج، بىم، گم.

۸۳ (۱)

سەبا لەكنم گوزەرگاشت، ديارى دلبەرە ئەمپۆ
شەمىمى عەنبەرئامپىزت وەھا جانپەرورە ئەمپۆ
لە خەودا شەو، خەيالى دەستەيى كاكۆلى يارم كرد
دەماغم پىر لە عەتر و بۆ و مېشك و عەنبەرە ئەمپۆ
دوۋى فەرمووت كە جان و سەر، فېداي ئەو خالى ھىندووتە (۲)
بەللى فەرمايشى جانان، لەسەر جان و سەرە ئەمپۆ
بەرودا قافلەي ھىجرت، سەراي دلىمى لە خەم پىر كرد
خەراپەي دل، لە لوتفى تۆ؛ عەجايەب بەندەرە ئەمپۆ
لە تەختەي عاجى پوخسارت، بەموو داسى نەزەر لەغزى
دەداوتدا، دلى بۆيە لە عەمدەن شەشەدەرە ئەمپۆ (۳)
بەبى تۆ، خوسرەوى عالم؛ لە لام وەك پەنجى فەرھادە
بەوەسلت پۆخى شىرىنم، ھەلاھەل، شەككەرە ئەمپۆ
غولامى تۆ: «ئەدەب»، تا بوو، لە ناو عوششاقى بى سەر بوو
بەللى تاجى سەرم بۆيە لەسەريان ئەفسەرە ئەمپۆ

(۱) ئەم شىعەرە لاي: بىم، ئە، گم، ئا، مىس، شىج ھەيە.

(۲) دوۋى فەرمووت كە جان و سەر: دوۋى فەرمووت كە جان و دل: ئا.

(۳) دەداوتدا، دلى بۆيە: دوو دەتگوت: گم. داۋى دى دوت!: ئە. دوا ددوت: شىج.

شهوی گوزدهشته، که یاری عهزیز میهمان بوو
 پهواقی مه، بهسهفا پهونهقی گولستان بوو
 نیگاری مه، که همهمیشه دلّی بهعیشوه دهر
 دوی شهوئ بهنهزاکهتی؛ ههزار چهندان بوو
 له عهکسی نووری جهمالی، وهکو بهههشتی بهرین
 بههر تهرهف نهزهرت خستبایه، غیلیمان بوو
 له پهنگی دوو لهبی یاقووتی و مهیی لهعلی
 بیساتی عوشهتی مه، خیتتهبی بهدهخشان بوو
 دوو تاقی جووته برۆی، وهک دوو تیغی بهرینه
 دوو سهف مژولّی سهراسهر، دوو جهعبه پهیکان بوو
 دوو تورکی باده پههستی، دوو نیرگسی مهستی
 بهغهمهزه: تیر و نهزهر: شیر و ناز: فهتتان بوو
 شوعاعی تهلهتی ماهی، له چهنبهری گیسوو
 وهکو هلهقیبی: هاله؛ مههی درهخشان بوو
 بهغهمهزه: باز و پهوش: کهو، بهجیلوه: وهک تاوس
 بهلهنجه: ههر وهکو کوتر، بهشیوه: جهیران بوو
 دههانی خونچه گولّی، وهقتی نوتق و خهنده و ناز
 دهمیکی خونچه تهبهسسوم، دهمیکی خهندان بوو
 بهدینی یار، ههچی ئههلی جهمع بوو، مهسروور^(۲)
 مهگهر دلّی مه؛ که لهو زولّفهوه پهريشان بوو
 «ئهدهب»، وهتیمهگه ئهو نیعمهته، همهمیشهگییه
 که وه بهکّی له بهسهههچوونی دهووری دهوران بوو^(۳)

(۱) ئهم شیعره لای: په، مس، ئا ههیه.

(۲) ههچی ئههلی جهمع بوو: ههچی ئههلی جهمع بوو: ئا.

(۳) که وه بهکّی له بهسههچوونی: ئهوه بهکّی له بههچوونی: ئا.

زیبا، سهنهما، چهنده دلّارا پسهری تو
 پهعنا قهه و شیرین لهب و نازک کهمههری تو
 پهنگین و گهش و تورفه، چمالهیی ههمرای^(۲)
 پهنگین و تهر و تازه، مهگهر نهیشهکههری تو!
 خونچه دهههن و سهروو قهه و «قورص»ی قهههر روو^(۳)
 قوربانی سههرت، کامه دهلیله، بهشههری تو!
 هههچهنده که شیرینه، شهکههر تهعمی له دههدا^(۴)
 ههدهدی چییه بی بهو: دوو لهبی گولشهکههری تو
 ههدهدی چییه تاووس؛ که بنازی بهپهپری خوئی^(۵)
 ئهو دهه؛ که له گولزاری مهدا، جیلوهکههری تو
 خورشید نهگهر زینهتی ئافاقه بهئههنوار
 خالّیکه له روخسارهیی حوسنی قهههری تو
 سههه جاره، کهمه پادشههی موّلکی هونهه بین^(۶)
 ههر تاجی سههری، فهخری مهیه؛ خاکی دههری تو
 فهرموته: که دلّ پتی نهدهنتی، سههیری جهمال^(۷)
 کوئی دی ههیه بهیچیتّی! دلّی دههههههری تو
 مهشهوور له عالهه؛ که دلّ ئاگای له دلّانه
 وهللّاهی ئهگهر لهو دلّی مه، باخههری تو^(۸)
 سههه جاره وهکو سههرووی سههی بی، قههدی پهعنات^(۹)
 دهستی که نهگاتّی؛ چییه بو مه، شهههری تو؟
 جانا! وهک «ئهدهب» بهستهی ئهو دانه خاله
 تا مردنی؛ جی هلهقی زولّفه، بهسههری تو

(۱) ئهم شیعره لای: په، مس، ب، ئه، گم، شج، ئا ههیه.

(۲) چمالهیی ههمرای: وهکو لالهیی ههمرای: شج. چرالالهیی ههمرای: گم.

(۳) خونچه دهه‌ن: خونچه‌ت دهه‌ن... ره.

(۴) شه‌کەر ته‌عمی له ده‌مدا: شه‌کەر ته‌عمی له دل‌دا: گم، ئە، بم.

(۵) که بنازێ به‌په‌ری خۆی: بنازێ به‌په‌ری خۆی: مس.

ئەم نیوه به‌یتە لای: ئە نییه.

(۶) مولکی هونه‌ر بێن: مولکی هونه‌ر بم: شج.

(۷) که دل ڕیتی نه‌ده‌نی: که دل ڕیتی نه‌ده‌نه: ئا. که دل ڕوو نه‌ده‌نه: بم، ئە، گم.

ئەم به‌یتە لای: شج نییه.

(۸) ئە‌گەر له‌و دلتی مه: ئە‌گەر به‌و دلتی مه: ئا.

(۹) سه‌د جاره وه‌کو: سه‌د جار وه‌کو: ئا.

۸۶ (۱)

قه‌سه‌م به‌و خالی نه‌قشی صوره‌تی تۆ

که هه‌ر بۆ حوسنی تۆ بوو؛ زینه‌تی تۆ

ئوه‌نده‌ی تۆ ده‌بینم، لیم ده‌شی‌یوی^(۲)

که باخی جه‌ننه‌ته، یا ته‌له‌ته‌تی تۆ!

به‌هه‌شتی جاویدانم بۆ چیه‌یه‌ من!

ئە‌گەر وه‌عه‌دی وه‌فا بێ؛ وه‌سه‌ته‌تی تۆ

به‌یادی شه‌که‌ری شیرینی لیوت

گه‌وارایه شه‌ره‌نگی هیج‌ره‌تی تۆ

به‌دیدارت؛ ئە‌گەر بیه‌ده‌م هه‌تا هه‌م

به‌نیعمه‌ت هه‌ردوو دنیا: زیله‌ته‌تی تۆ

له‌ ده‌ستی می‌هنه‌ت کتی بێ و بنالێ!^(۳)

شی‌فای ده‌ردانه، بیللا می‌هنه‌تی تۆ

له‌وی ڕۆژی، به‌خاکی پای گه‌یشته‌ووم

به‌جان و دل‌مه، شه‌وقی خزمه‌تی تۆ

خودایه‌ وا ده‌بی؛ شه‌و تا سه‌حه‌رگاه

من و تۆ بێن و ئە‌من و سوحبه‌تی تۆ؟

گوتم: چی دی، به‌جانان دل نه‌ده‌م من

خودایه‌ تۆ ده‌زانی و فرسه‌تی تۆ

«ئە‌ده‌ب» ئە‌ورۆ ته‌شه‌که‌کور واجبه‌ بۆت

که‌وه‌ی پا‌به‌ندی بووی، بوو قیسه‌مه‌تی تۆ!^(۴)

(۱) ئەم شیعره‌ لای: مس، ئە، بم، شج، گم، ئا هه‌یه.

(۲) ئوه‌نده‌ی تۆ ده‌بینم: ئوه‌نده‌ تۆ ده‌بینم: شج.

(۳) کتی بێ و بنالێ: کتی بێ بنالێ: شج.

(۴) بوو قیسه‌مه‌تی تۆ: بۆ قیسه‌مه‌تی تۆ: ئا.

گوتم: زولفت له سهر كولمهت، به حهلقه و پيچش و تابه (۲)
 گوتم: نه فعي له سهر پشكو؛ قهراري پيچش و تابه (۳)
 گوتم: كه وتوته گهر دابي غه مي عيشقت، سه فينه ي دل (۴)
 گوتم: غه رقي جه مالي من، چ باكي مهوج و گهر دابه
 گوتم: په ژموورده بوو جانا، گولي عومرم له هيجرانت (۵)
 گوتم: په روورده يي وه سلّم، هه ميشه سه بز و شادابه (۶)
 گوتم: بوو چوونه له علي له ب، ده بي و عده ي ويسالم بيت؟
 گوتم: له علي سوخه نداني، له عالهم تاق و نايابه (۷)
 گوتم: دلخه سته يي دهردي فيراقي توّم، عيلاجم كه (۸)
 گوتم: چارهت به گولبه رگي ته ري خوشه رگي سيرا به (۹)
 گوتم: شيرين دوو ليمو يكيكه مه مکت، ليم ترش روو بوو
 گوتم: نازي حوسن، نه قدي تورنجي ده ستي نه حبابه (۱۰)
 گوتم: گيسوويي پر نيشت؛ له بهرچي مايلى پرووته
 گوتم: نه ت بيستووه عه قرب، مه گهر ماييل به مه هتابه؟! (۱۱)
 گوتم: سه و داسه ري چيني دوو زولفي عه نيه ريني توّم
 گوتم: عيللهت به سه و دايه، له فيكري ره فعي سه و دابه (۱۲)
 گوتم: ماچي له بي له علت، شهوي دي مه ستي بوو كردم؟
 گوتم: نه لبه تته ماچي من، به سه د شيشه يي مه يي نابه (۱۳)
 گوتم: زولم و سته م تاكه ي؟ به سه جهور و جهفا تا چهند! (۱۴)
 گوتم: چ بكه م «له دهب»، نه مرؤ جهفا بوو دل به ران دابه

(۱) نه شيعره لاي: ره، مس، بم، تا، نه، گم، شج هه يه.

(۲) به حهلقه و پيچش و تابه: به دايم بوچي بي تابه: مس، تا.

(۳) قهراري پيچش و تابه: شج، نه، بم، گم.

(۴) گوتم گهر دابي غه مي عيشقت سه فينه ي نان: تا. گوتم كه وتوته به حري خه م، سه فينه ي دل، خه لاسي كه: بم، شج، نه، گم.

(۵) گولي عومرم له هيجرانت: گولي عومرم به باي دووري: بم، نه، شج، گم.
 (۶) نه نيوه به يته لاي: گم، شج، بم، نه تاوايه: گوتم چاره به گولبه رگي ته ري خوش رهنگي سيرا به.
 گوتم: په ژموورده يي وه سلّم: تا.
 (۷) نه به يته لاي: مس، تا نييه.
 (۸) دهردي فيراقي توّم: دهردي و فيراقي توّم: تا.
 (۹) نه به يته لاي: مس، شج، گم، نه نييه.
 (۱۰) نه به يته لاي: مس، شج، گم، نه نييه.
 (۱۱) مه گهر ماييل به مه هتابه: نه گهر ماييل به مه هتابه: تا
 (۱۲) نه به يته لاي: شج، مس، نه، بم، گم نييه. له فيكري ده فعي: له فيكري ره فعي: تا.
 (۱۳) نه به يته لاي: شج، مس، نه، بم، گم، نييه.
 (۱۴) گوتم زولم و سته م تاكه ي: به سه جهور و جهفا تا چهند: گوتم جهور و سته م تاكه ي؟ نگارا مروه تي
 ناخر: تا، مس، ره.

گەر بَلِّیم: یاقووته لیوت؛ لیوی تۆرەنگین تره
 گەر بَلِّیم: وهک پرووته جهننهت؛ ئەو له ئەم پایین تره
 سهرو و بالاگهی نه مامت؛ گەرچی هەردوو سەرکەشن
 راستیی پرسی له من؛ ئەندامی تۆ شیرین تره
 کهوسەر و له علی لهبت، هەرچهنده هەردوو یهک مهزەن
 گەر بێی فەرقتیکیان هیندی؛ لهبت نووشین تره
 باخچهی فیردهوس و باگی تهلهت: یهک گولشهەن
 غهیری وی؛ گولزاری تۆ: پەرغونچه و نهسیرین تره
 شمشی سیمی بێ غەش و ئەو ساعیدی بللوری تۆ
 دلکەشن هەردووی، ئەما: ساعیدت سیمین تره
 خارە و سەنگین دلی تۆ، هەردوو هەر سهختن؛ بهلان:
 سهخرهیی سهمای بێ رهحمی دلت، سهنگین تره
 نافهیی تاتار و چینی طورهکەت؛ یهک راپههه
 گەر تهفاوهتیان بێی؛ طورەت کهمی پەرچین تره
 گەرچی باز و غهزهکە ی تۆ؛ هەردوو سهیادان، جهسوور
 بۆ شکاری مورغی دل، چهشمی سیهه شاهین تره
 شۆرشی چهنگیز و گوشه ی چاوی تۆ، فیتنه بهناو
 بهرمهلا، ئەما نیگاهی تۆ، لهوی خونین تره
 سهده که ئەشعاری «ئەدهب»، مهوزوونه وهک بالایی تۆ
 ئەی سهنهه! تۆ ناز و جیلوهت، قابیلی تهحسین تره

(١) ئەم شیعره هەر لای «ره» هه‌بوو.

دل‌وبایی مونه‌سیر ئەمشه‌و به‌خالی نوسه‌ته (٢)
 نووری به‌زمی مه‌یگوساری، چاوی کالی نوسه‌ته
 تیکشکین ساغه‌ر و مینا، وه‌کو زولفی بتان (٣)
 باده‌یی پەر نه‌شه‌؛ ماچی لیوی ئالی نوسه‌ته (٤)
 به‌رنه‌ ده‌ر شه‌مع و چرا، بۆچی بسووتین وه‌ک ئەمن
 ئافتابی شوعله‌وه‌ر، نووری جه‌مالی نوسه‌ته
 موتریب و ره‌ققاس و چه‌نگی، با نه‌یه‌ن به‌و به‌زمه‌دا (٥)
 موتریب و چه‌نگی؛ دوو زولفی، پایالی نوسه‌ته
 بێ سه‌به‌ب ئاوا نه‌بوو؛ ئەوشۆ هیلالی یه‌کشه‌وه‌ (٦)
 به‌دری کامیل؛ قورصی چه‌هره‌ی بێ زه‌والی نوسه‌ته
 نامه‌وی له‌و به‌زمه‌دا بن؛ شه‌هد و شه‌ککه‌ر، بۆ مه‌زه
 شه‌ککه‌ری شیرین؛ عیتابی ترش و تالی نوسه‌ته
 دل‌به‌رن ئینسافه‌ن ئەو ئەشعاری تۆ؛ ئەما «ئەده‌ب» (٧)
 دل‌وبایی مونه‌سیر، ئەمشه‌و به‌خالی نوسه‌ته

(١) ئەم شیعره لای: ره، مس، ئا، بم، ئە، گم، شج هه‌یه.

(٢) «نوسه‌ته» ی ئەم غه‌زله‌ هەر ته‌نیا لای ره، ئا: ساقیه‌ه. به‌خالی نوسه‌ته: به‌خالی نوسه‌ته.

(٣) وه‌کو زولفی بتان: وه‌کو چاوی بوتان: بم، ئە، گم، شج.

(٤) باده‌یی پەر نه‌شه‌؛ ماچی...: باده‌ پەر نه‌شه‌ له‌ ماچی...! شج، گم، ئە، بم.

(٥) با نه‌یه‌ن به‌و به‌زمه‌دا: با نه‌بن له‌و به‌زمه‌دا: ئا، مس.

(٦) بێ سه‌به‌ب ئاوا نه‌بوو: بۆ ده‌بێ ئاوا نه‌بێ: ره، ئا.

(٧) دل‌به‌رن ئینسافه‌ن: دل‌به‌ر ئینسافه‌ن: گم. دل‌به‌را ئینسافه‌ن: بم. دل‌روبان: شج.

دلبهرا! دلدارى وهكو تو، با وهفا بى چاتره
 گهر نه بى مهيلى وهفاشى، بى جهفا بى چاتره
 خوسرهوى خوبانى ئهوپۆ، عاشقى پرووته، گهدا
 پادشا لوتفى له گهل زومرهى گهدا بى، چاتره
 بهردهوه زوننارى موو، با وهرگهپى عالم له دين
 كفرى په نهان، تا بهكهنگى؟ ئاشكرا بى چاتره (۲) (۳)
 زولمهتى كردارى من، خالت له خولدى پروومهت (۴)
 نامه بى ئه عمالى ئيمه، تا سىا بى چاتره
 گهر رهقيب ليم رهزا بى، مهنعى عيشقى تو دهكا
 نامه وى قهت ليم رهزا بى، نارهزا بى چاتره (۵)
 سهده شهوم هيجرانى تو دى، ئه ودهمه هاتوويه لا (۶)
 ئه ودهمه ش جانا، ته لافى «ما ماضى» بى، چاتره
 تو دهفهرمووى جانفيداي ئه و خاكپايه م، كه بلتى: (۷)
 گهر له تو بيتو جودا بى، خاكى پا بى چاتره
 با وجودى شۆرى غهمزهى تو، چ شۆرىك و چ بهرگ
 راستى عوششاقى تو، تا بيتنهوا بى چاتره (۸)
 بارى خهم كهوتن له دلدا، تازه ناله م بو بى
 كاروان خستى، جهرهس: تا بى سهدا بى چاتره (۹)
 تا بزائن قهدرى وهسلتى يه كتر و جهورى فيراق
 جار به جار عاشق له مه عشووقى جودا بى چاتره (۱۰)
 نانوتنى ئه و دلهى تهنك بى، له عه كسى پروومهت (۱۱)
 ئايينه ديدارى تو، بالانما بى چاتره (۱۲)
 صورهت و مهعنا يه كيكه، بو نيشاتى عارفان
 گهر مه جازى، گهر حه قيقى، بى ههوا بى چاتره

ئيوه فهرمووتان: «ئهددهب» جاني ببه خشى بو ويسال
 نامه وى جاني عهزيم، خاكى پا بى چاتره (۱۳)

- (۱) ئهم شيعره لاي: مس، ئه، شج، بم، ئا، گم ههيه.
 (۲) كفرى په نهان، تا بهكهنگى: كفرى په نهان، تا بهرهنگى: شج.
 (۳) ئاشكرا بى چاتره: بهر مه لا بى چاتره: ئا.
 (۴) زولمهتى كردارى من: زولمهتى كردارى مه: شج.
 (۵) ئهم بهيته لاي: ئا، ئه نييه.
 (۶) ئهم بهيته لاي: شج، ئه، نييه.
 (۷) تو دهفهرمووى جانفيداي ئه و خاكى پا بى، من دهليم: ئا. ئهم بهيته لاي ئه، شج نييه.
 (۸) ئهم بهيته لاي ئا، ئه نييه.
 (۹) ئهم بهيته لاي: ئه، ئا نييه.
 (۱۰) ئهم بهيته لاي: ئه، ئا نييه.
 (۱۱) نانوتنى ئه و دلهى تهنكى عه كسى پروومهت: بم. نانوتنى ئه و دلهى تهنكى له عه كسى
 پروومهت: شج.
 (۱۲) ئهم بهيته لاي: ئا، ئه نييه.
 (۱۳) خاكى پا بى چاتره: خاك پا بى چاتره: شج، بم، گم.

ئەو قاسىدى چ مەملەكەت و كامە كىشۈەرە (۲)
 ئىزھارى مەتلەبى: لە دەھەن شەھد و شەككەرە! (۳)
 پەيغامى كامە يارە، كە قاسىد دەلتى دلى
 ئەنفاسى عىسەوى لە تەلەففوز موصەووەرە
 پەيغامى ئاشنايە وەھا جانفەزا بلى: (۴)
 پەيغامى ئاشنا، نەفسەسى رۆح پەرورە
 جانا مەگەر سەبا گوزەرى خستە پەرچەمت (۵)
 ئەمپۇكە وا جىھان، لە شەمىمى موعەتتەرە!
 جەورت: غەذايى رۆحى منى سوختە دلە (۶)
 ئاتەش موسەللەمە: كە حەياتى سەمەندەرە (۷)
 ھەرچەندە رۆژى من؛ سىھە بى فرووغى پرووت
 كاشانەكەم؛ شەوانە: بەيادت منەووەرە (۸)
 سۆزى دەروون و يادى سەرى طورەكەت مودام
 بۆ مەحفەلى خەيالى مە، وەك عوود و مېجمەرە (۹)
 مەنزورى من؛ لە وەسللى لەبت، رەغمى دوزمەنە
 گەر نە، لە لام وەفا و جەفا؛ ھەردوو يەكسەرە (۱۰)
 سەودايى تۆ؛ نە عارىزىە بۆمە، عىشقى تۆ (۱۱)
 رۆژى ئەزەل، بەئاب و گلى مە موخەمەرە (۱۲)
 حوكمى قەزا بوو حەبسى دلى مە، بەدامى مووت (۱۳)
 غەيرەز رەزا؛ چ چارە، بەھەرچى موقەددەرە
 زاهىد لەمە بەحوسنى روخت شىفتە ترە (۱۴)
 حەيفى كە بەو لىباسەو، بۆى نامويەسەرە
 گەر مەنعە، گەر مەلامەتە، تا مردنم «ئەدەب» (۱۵)
 زوننارى گەردنم، سەرى گىسووى دلەبەرە

.....
 (۱) ئەم شىعرە لای: رە، بى، ئا، گم، ئە، شىج، مس ھەيە.

(۲) ئەو قاسىدى: ئەو قاسىدى: بى. ئەو قاسىدەبى: شىج.
 (۳) ئىزھارى مەتلەبى: تىكرای مەتلەبى: بى، ئە، گم، شىج.
 (۴) وەھا جانفەزا بلى: وەھا جانفیدا بلى: بى، شىج، گم.
 (۵) جانا مەگەر سەبا گوزەرى...: جانا مەگەر سەبا زەرە: بى.
 (۶) جەورت: غەذايى...: جەور و جەفا: غەزای: شىج. جەورت غەزای: بى.
 (۷) ئاتەش موسەللەمە: ئاگر موسەللەمە: بى، شىج.
 (۸) ئەم بەیتە لای شىج نىيە.
 (۹) وەك عوود و مېجمەرە: وەكو عوود و مېجمەرە: بى، شىج.
 (۱۰) گەر نە، لە لام وەفا و جەفا: گەر نە لام وەفات و جەفات: شىج.
 (۱۱) سەودايى تۆ، نە عارىزىە بۆمە، عىشقى تۆ: سەودای تۆ، تەعاروفە بۆ من، لە عەشقى تۆ: شىج، بى.
 (۱۲) رۆژى ئەزەل بەئاب و گلى و بو موخەمەرە: شىج، بى.
 (۱۳) حوكمى قەزايە وا دلى من كەوتە دامى مووت: شىج. حوكمى قەزا و قەدەرە، دلى من بەدامى مووت: بى.
 (۱۴) ئەم بەیتە لای: شىج، بى، گم نىيە.
 (۱۵) گەر مەنعە: گەر مەوتە: بى، شىج.

خۆشە بادە، ھەر دەمەي؛ ئەمما بەيانی خۆشترە
 ئاشكارىش خۆشە عەيش، ئەمما نېھانى خۆشترە
 عومر ھەر فەسلېكى خۆشە، گەر بەنيعمەت رابرى
 گەر خودا بېدا بەرھەمەت، نەوجەوانى خۆشترە
 حېشمەتى شاھان ئەگەرچى خۆشە، بۆت مومكىن بېي^(۲)
 گەر لە من پرسى؛ بەجانان پاسەبانی خۆشترە
 سەد وەكو مووسا؛ يەدى بەيزا و ئىعجازى ھەبى
 گەر تەجەللای پروو نەبى، بەخودا شوانى خۆشترە
 گەر گەدای و عاشقى؛ شاھىكى بى تاج و نگین^(۳)
 خوسرەوى بى شۆرى شيرين؛ سارەوانى خۆشترە
 جان نېسارى عاشقان، خۆشە ئەگەر بۆ دلبەران^(۴)
 بۆكەسىكى جان نساھ؛ جان فشانى خۆشترە
 قەھر و لوتفى يارى مە، بۆ ئېمە يەكسانە، بەلان^(۵)
 گاهگاھىكىش بەخەلۆت، مېھرەبانىي خۆشترە
 عومرى جاويدان ئەگەرچى نېعمەتتىكە بى قەرىن
 ئەي «ئەدەب» بېللا بەمە، ماچى فلانى خۆشترە

(۱) ئەم غەزەلە ھەر لای: مەس، ئا، ئە ھەيە.

(۲) بۆت مومكىن بېي: بۆت مومكىن نەبى: ئە.

(۳) شاھىكى بى تاج و نگین: شاھىكى بى تاجن، بەلام: ئە.

(۴) خۆشە ئەگەر بۆ دلبەران: خۆشە ئەگەر راست دەوى: ئە.

(۵) بەلان: بەلام: ئە.

ئەي رەفيقان! دىل، نزارى غەمزەيىكى دلبەرە
 خۆنوئين و شىوہباز و ساحير و جادووگەرە
 تا بلېي خۆش مەنزەر و مشکين خەت و رەئناقەدە
 تا بلېي بەد عەھد و شەرت و بى وەفا و خودسەرە
 دلبەرى، جانپەرورەرى، گولپەيکەرى، عېشوەفرۆش
 مەھوھى، كولمەگەشى، مېناگەشى، مېنادەرە^(۲)
 گولبەدەن، شيرين سوخەن، تەنگى دەھەن وەك شەھدى ناب
 چەھ زەقەن، گيسو و رەسەن، طورە شەكەنج و چەنپەرە
 مەھ لېقا، شيرين ئەدا، ھەم دىگوشا، ھەم دىروبا^(۳)
 مەجلىس ئارا، بادە پەيما، ھەم مەيە، ھەم ساغەرە
 شۆخى چىن، توركى خەتا، زىبى خوتەن، ماھى تەتار
 شۆرى شار، ئاشووبى مولک و ئافەتى ھەر كېشوەرە
 دەفعى خەم، رەفعى مەلالت، ماھىيى وەجد و نېشات
 قووتى دىل، پۇجى رەوان، ئارامى جىسم و پەيکەرە
 لوعبەتى رەنگين پۇخى، رەنگين لەبى، رەنگين عوزار
 خۆش قسەي، خۆش سوحبەتى، خۆش فېترەتى، خۆش گەوھەرە^(۴)
 يارى من، دىلدارى من، خەمخوارى بى ئازارى من
 پازى من، ھەمپازى من، دەمسازى عاشق پەرورە
 لەودەم ئەو زىبا سەنەم بۆتە بى مە، دوو جىھان
 يا شەمەن، يا بەرھەمەن، يا بت شەكەن، يا بوتگەرە
 ذائىقەي قەندى لەبى؛ شاخەي نەباتى مېسرىيە
 پايەھەي زولفى خەمى، شېشەي گولابى قەمسەرە
 تا بەھسەرەت، تۆتەماشاي ئەو قەد و ئەندامەكەي
 يا: دورە، يا گەوھەرە، يا زېنەتە، يا زېوەرە

شهو هه موو شهو، تا سهحه رگاهاڤ له دووربي ياري خوځ
 نه شته رم بالين و ناله ي يار و خارم به سته ره^(۵)
 گهر «شهده» بېته به ياني په نجي شهوگاري فيراق
 شهرحي هيجراني؛ وهرای گونجايشي ئه م دهفته ره

(۱) ئه م شيعره لای: په، مس، ئا هه يه.

(۲) ميناگه شي ميناده ره: ميناگه شي ميناده ره: ئا.

(۳) شيرين ئه دا: غيلمان ئه دا: په.

(۴) خوځ قسه ي، خوځ فيتره تي، خوځ سوحه تي، خوځ گه وهه ره: ئا.

(۵) نه شته رم بالين و ناله ي: نه شته رم بالين و ناله م: ئا.

۹۴ (۱)

خه سته يي موژگان خه ده نكيكم، نيگاهي دل به ره^(۲)
 به سته يي گيسو كه مه نديكم، دلي ئه فسوونگه ره^(۳)(۴)
 مه دهوشي زيبا روخ و شيرين كه لاميكم به ناز^(۵)
 وهفتي گوفتاري: دهمي ته نكي، پيوافي شه كه كه ره
 شوهره يي ئافاق و تاقى عاله مه، بو حوسنى شار
 ساده يي سه نكين دل و خوځي وهش و سيمين به ره^(۶)
 تا خه يالي خه تتي سه بزي، بوته سه ودايي سه رم
 دل له دووي سه ودايي زولفي، هه وه كو سه وداگه ره^(۷)
 گهر له گوشه ي روومه تي، په نجه ي وه لادا: تاري موو
 شوز و شيراز و عيراق، پرينقيلاب و پر شه ره^(۸)
 وا له به حري فيرقه تي دا، غه رقي گه ردابي خه مم
 كه شتيي سه برم به دايم باسكوون و له ننگه ره
 عيشقي رووي، مولكي دلي گرت و ده لين: سه بري بي
 مودده ي قه لعه ي موسه خه ر كرد، چ وه عده ي سه ننگه ره!
 تابه كه ي ناله ت، له ده ست شهوگاري هيجرانه «شهده»
 شهرحي هيجراني؛ وهرای ئينشايي خامه و دهفته ره^(۹)

(۱) ئه م شيعره لای: مس، بم، ئا، گم، ئه، شج هه يه.

(۲) خه سته يي موژگان خه ده نكيكم: خه سته موژگاني خه ده نكيكم: گم.

(۳) به سته يي گيسو كه مه نديكم: به سته يي گيسوي كه مه نديكم: بم.

(۴) دلي ئه فسوونگه ره: ده لين: ئه.

(۵) مه دهوشي زيبا روخ و: مه وهش و زيبا روخ و: بم، ئه، گم، شج.

(۶) ساده يي سه نكين دل و: ساده يي مسكين دل و: ئا. ساده و سه نكين دل و: ئه.

(۷) دل له دووي: دل له رووي: ئا.

(۸) شوري شيراز و عراق: ئا. شور شيراز و عيراق، بو نقيلاب و بو شه ره: شج.

(۹) شهرحي هيجراني وهرای: شهرحي هيجراني ئه ري: بم، شج، گم. شهرحي هيجراني ئه وي، ئينشاي: ئه.

دهردی بئ ده‌رمانی عیشقت، بۆ دلی زارم به‌سه^(۲)
 جه‌ور و می‌حنه‌ت تا به‌گه‌نگی، ره‌نج و نازارم به‌سه
 بکه‌نه موختاری گه‌نجی عالم و کونجی له‌بی^(۳)
 خه‌نده‌یی له‌و دوو له‌بی له‌علی گوه‌ربارم به‌سه
 دهردی بئ ده‌رمانی عیشقی، گهر دلی کردووم نزار
 غه‌مه‌زیی له‌و چه‌شمی بیماری په‌رستارم به‌سه^(۴)
 با نه‌بم مه‌هره‌م وه‌کو بولبول، به‌هه‌ر ته‌سراری گول
 له‌حه‌زیی سه‌یری گولی گولزاری روخسارم به‌سه^(۵)
 با نه‌بی ته‌مساله‌که‌ت غه‌یری سته‌م، ده‌رحه‌ق به‌من^(۶)
 یادی شه‌وگاری ویسالی لوتفه‌که‌ی پارم به‌سه^(۷)
 بۆ به‌ته‌حربکی ره‌قیبت، زه‌خمی دیکه‌م لیده‌ده‌یت؟^(۸)
 به‌و خه‌می ته‌پرۆت قه‌سه‌م، زه‌خمی ته‌وه‌ل جارم به‌سه
 بۆچه‌م مینه‌ت له‌ ئاهووی کیشه‌وری چین و خه‌تا!
 رایحه‌یی له‌و طوره‌یی وه‌ک میشکی تاتارم به‌سه^(۹)
 دل‌به‌را فه‌رمووته: بئ قه‌ندی له‌بی تو، چۆن ده‌ژیم؟
 زیکری قه‌ندی لیتوت و تیکراری گوفتارم به‌سه^(۱۰)
 ماته‌می کوژرانی خۆم ناوی؛ ته‌قاریب بیگرن
 زولفی مشکینی سیه‌هپۆش و عه‌زادارم به‌سه^(۱۱)
 ئاشنای بیگانه‌ نام، تو‌که‌ لیم بیگانه‌ بووی
 ته‌عنه‌یی ته‌عدا و لۆمه‌ی یار و ته‌غیارم به‌سه
 تازه‌ من ده‌ریه‌ندی نام و نه‌نگی خۆم بۆچی بیم^(۱۲)
 ئیسمی رسوایی، سه‌ری کۆلان و بازارم به‌سه
 تا «ئه‌ده‌ب» به‌سته‌ی که‌مه‌ندی زولفی مه‌فتوولت نه‌بوو^(۱۳)
 ته‌ی شه‌که‌ر له‌ب؛ بۆچی نه‌تفه‌رموو: گرفتارم به‌سه؟

.....
 (۱) ئەم شیعره‌ لای: بـم، ئا، مـس، گـم، ئە، شـج هه‌یه.

(۲) سه‌ره‌تای ئەم غه‌زه‌له‌ لای ره‌، ئا، ئە به‌مجۆره‌یه:

من له‌ دنیا‌دا هه‌ر ته‌و یاری وه‌فادارم به‌سه
 ته‌و دل‌ارامه‌م به‌سه، ته‌و یار و خه‌مخوارم به‌سه
 هه‌ر ئەم غه‌زه‌له‌ لای ته‌ دووباره‌ له‌ ل ۱۳۷ دا به‌هه‌ندی جیاوازییه‌وه‌ چاپکراوه‌ته‌وه‌.
 (۳) گه‌نجی عالم و کونجی له‌بی: گه‌نجی عالم و گه‌نجی له‌بت: بـم.
 (۴) ئەم به‌یته‌ لای: بـم، شـج، گـم، ئە نییه‌.
 (۵) ئەم به‌یته‌ لای: ئە، بـم، شـج، گـم نییه‌.
 (۶) با نه‌بی ته‌مساله‌که‌ت: با نه‌بی ته‌مساله‌که‌ی: ره‌، ئا. ده‌رحه‌ق به‌من: نیسه‌به‌ت به‌من: ره‌، ئا.
 (۷) یادی شه‌وگاری ویسال و: ئا.
 (۸) زه‌خمی دیکه‌م بۆ به‌ته‌حربکی ره‌قیبان لیده‌ده‌ی: بـم، ئە، شـج، ره‌. ئەم به‌یته‌ لای ئا نییه‌.
 (۹) ئەم به‌یته‌ لای: شـج، ئە، بـم، گـم نییه‌.
 (۱۰) ئەم به‌یته‌ لای: شـج، بـم، گـم، ئە نییه‌.
 (۱۱) زولفی موشتکینت: ئا. زولفی خۆنخواری: شـج.
 (۱۲) بۆچی بیم: بۆچی ده‌بم: مـس، ئا، ره‌.
 (۱۳) زولفی مه‌فتوولت: زولفی مه‌قبوولت: ئا. زولفی مه‌فتوونت: مـس، ئە، بـم. زولفی مشکینت: ئە.

گوتم: با کهم بنالینم، نه لیم دهر دم به کهس چاکه
 گوتی: نالینی جار جارت، له دوور بی، وهک جهرهس؛ چاکه
 گوتم: مورغی رهوانی من، رهوانه لهو ته نه بی تو
 گوتی: نهو مورغه بی باله، له لای من بی، قهفهس چاکه
 گوتم: مهنعم دهکا زولفت، له پابه ندیی له بی شه هدت
 گوتی: شه هدی ده هانی من، به بی نیشی مه گهس چاکه
 گوتم: حه بسی دوو هیندووم من، هه تا مهستی خه یالی تو
 گوتی: مهستی خه رابات، له پیوه ندی عه سهس چاکه^(۲)
 گوتم: بو گولبه نی قه ددت، خه یالی گولچنینم کرد
 گوتی: بو سهرووی نازادم، که نه تبی دهسترهس، چاکه^(۳)^(۴)
 گوتم: میهری بتان تاکه ی؟ خه یالیم عوزله ته جانا
 گوتی: عیشقی پهری روویان، هه تا ناخر نه فهس چاکه
 گوتم: بوچ ریم نییه جاری، به گولزارت گولی نه ورهس!
 گوتی: گولزاری گولخیزم «نه دهب»، بی خار و خهس چاکه^(۵)

(۱) نهو شیعره لای: مس، بم، نه، تا، شج، گم هیه.

(۲) له پیوه ندی عه سهس چاکه: له نیوه ندی عه سهس چاکه: گم، شج.

(۳) که نه تبی دهسترهس چاکه: که سیتی و تهرهس چاکه! بم. که سیتی و تهرهس چاکه: گم. که سیتی
 بو تهرهس چاکه: نه.

(۴) نهو به یته لای شج نییه.

(۵) گولزاری گولخیزم: گولزاری نهو خیزم: مس، تا.

جانا کهمم حه والته به باده و پیالته که
 ماچی بهمه، له لیوی پیالته، حه والته که^(۲)
 شه هدی و شه رایبه نوشی حه ریفانی به زمی تو^(۳)
 جامی بهمه، به راتی سه رتهو لیوه ئالته که^(۴)
 تا موخته سه ر له حه سره تی مهت ئاگه هی بی^(۵)
 ناوینه راگره: نیگه هی بهو جه مالته که^(۶)
 دهر دی فیراق و غوسسه ی نه بیام و به ختی بهد
 هه رسن دوو چارمن، وهره نهو روزه تالته که!^(۷)
 تیریکی غه مزه، کافیه بو تیپی عاشقان
 سهیری خه دهنگی سه توه تی نهو چاوه کالته که
 چاهی زه قهن له ریگه و گیسوو: ده لیلی دل
 تو سهیری نهو عه ساکش و نهو کویر و چالته که!
 سه د ضه یغه مت شکاری دوو چه شمن، به یهک نیگا^(۸)
 نیرووی شیری شه رزه و نهو دوو مه رالته که
 روزه و شهوم خه یالی ویسالی له بت هیه^(۹)
 «یا للعجب» خه یالی منی پر خه یالته که
 تاکه ی سه ری ته که ببور و نازت ده گهل مه یه!^(۱۰)
 جاریکی ته فه ققوودیکی له نهو خهسته حالته که
 وه عده ی ویسالی داوه بهمه، یاری مه «نه دهب»
 که متر له دهر دی دووری، دیداری نالته که

(۱) نهو غه زله لای: ره، مس، بم، تا، گم، نه، شج هیه.

(۲) له لیوی پیالته: لهو لیوه پیالته: تا.

(۳) شه هدی و شه رایبه: شه هدی شه رایبه: بم، گم.

(۴) نهو لیوه ئالته که: نهو چاوه کالته که: بم، شج، گم. به رات له سه رتهو لیوه ئالته که: نه.

(۵) تا موخته سهر له هسره تی مهت: ئا. تا موخته سهر له حالی منت: بم، گم، شج.

(۶) ئاوینه راگره: ئاوینه راگره و: بم.

(۷) ههرسیم دووچاره، چاره ی ئه م رۆژه تاله که: شج.

(۸) سه د ضه یغه مت شکاری: لای گم هه مووی به هه له نووسراوه.

(۹) ئه م به یته لای: بم، شج، گم نییه.

(۱۰) ئه م به یته لای: بم، شج، گم نییه.

۹۸ (۱)

دل چهنگی سهری طورته، بهو ماهی به چهنگه (۲)

گه چهنگی نییه، پوچی به هه یته قه دی چهنگه؟

خوینی له بی عوششاقه، خضابی که فی رهنگین

ئه و دوو کهفه رهنگینه، چ موحتاجی به رهنگه!

روخساره فروزانه له ناو زولمه تی گیسووت

یا ته لعه تی به در و ئوفوق و وادی زهنگه؟

زولفی به شکهن، شوهره یی خاره زم و خه تا-یه

چاوت به فیتهن، فیتنه یی ئیسلام و فه رهنگه

گه شه هدی له ب و ماچی ده مت، نه یشه که ره بۆم

زهوقی شهوی هیجرت، له ده مم: ژه هری شه رهنگه

لوتفی دلم و پهحمی دل و سهخره یی سه مات (۳)

که یفیه تی خارا و سه بوو، شیشه و سه نگه

تهنگی ده می تۆم هاته نه زهر، له و غه زه له بیدا

بۆیه م به خودا، وهک دهه نت قافییه تهنگه

بی وهجهه «ئه ده ب» فیکری رهایی له که مه ندی

تا کیشی که مانداره: برۆ پر له خه دهنگه (۴)

(۱) ئه م شیعه لای: مس، بم، ئا، گم، ئه، شج هیه.

(۲) بهو ماهی به چهنگه: بۆ ماهی به چهنگه: ئا، بم، شج، ئه.

(۳) لوتفی دلم: لوتفی گوتم: ئا. ده کری ئاواش بخوینریتته وه: لوتفی دلم و پهحمی دل و...

(۴) تا کیشی که مانداره: برۆ پر له خه دهنگه: تا کیشی که مانداری برۆی پر له خه دهنگه: ئا.

ئەو چەنبەرى گیسو، کە موزەییەن بەپەرەنگە
سەد نامی خودا، چەندە مەلیح و چ قەشەنگە
روخسارە! درەخشندە لە ناو زوڵمەتی پەرچەم^(۲)
یا پەرتهوی میهر و ئوفوقی وادیی زەنگە!
لیوت؛ بەسوخن دینییه ئیعیجاز، مەسیحە^(۳)
چاوت؛ بەفەتەن، فیتنەیی ئیسلام و فەرەنگە^(۴)
خوینی دلی مەت کردە خەضایی کەفی رەنگین^(۵)
ئەو دوو کەفە رەنگینە، چ موحتاجی بەرەنگە^(۶)
چاوت ئەگەر ئەمشەو بەنیگەھ؛ مایلی سولحە
زوڵفی سیهت بۆچی دەگەڵ مە، سەری جەنگە!
سەختیی دلی تۆ؛ شەوقی دلی نازکی ئیمە
وەک سوحبەتی خارا و سەبوو؛ شیشە و سەنگە
بێ وەجەهە بکەم فکری رەهایی لە کەمەندت
تا کیشی کەمانداری برۆت پر لە خەدەنگە
تەنگیی دەمی تۆم هاتە نەزەر، ئەو غەزەلەیدا
بۆیەم بەخودا، وەک دەهەنت قافییه تەنگە
فەرمووتە: «ئەدەب» جانی بەماچی، کە دەوا بێ
هینامەو، هاتووم وەرە بیگرە، درەنگە

(۱) ئەم غەزەلە هەر لای: رە، مس، ئا، هەیه. ئەم غەزەلە و غەزەلی دواایی، وێنە و کەشوھەوايان زۆر لە یەکتەر نزیکە.

(۲) لە ناو زوڵمەتی پەرچەم: لە ناو زوڵمەت و پەرچەم: ئا.

(۳) دینییه ئیعیجاز مەسیحە: وێنە ئیعیجازی مەسیحە: رە.

(۴) چاوت بەفەتەن: چاوت بەفیتەن: ئا.

(۵) ئەم بەیتە لای: ئا نییە.

(۶) چاوت ئەگەر ئەمشەو: چاوت ئەگەر ئەوڕۆ: ئا.

ئەو خالی سیههچوردە، کە هەر عەینی جەمالە
بۆ سەلتەنەتی کیشوهری حوسنت، دوو قەرالە
حیرەت نییە رەم کردنی تۆ، جاری لە ئیمە
ئەم حەوسەلەیه، خاسییەتی چینی مەرالە
ئاشوفتەگیی سەد دلی شەیدایە بەجاری
ئەو زوڵفی سەمەن سایە، کە ئالۆزی شەمالە
چەندت بەمە شیرینە، سەحەرگاہی ویسالت^(۲)
سەد چەندە، شەبی هیجری لەبی تۆ، بەمە تالە
هیندەم بەجەفا دیوی، ئەگەر بییە کەنارم^(۳)
تەردیدمە! یارەب ئەمە تۆی؟ یانە، خەيالە؟
ناگونجی لە دل پیکەو: هەم عیشقی تۆ، هەم عەقل^(۴)
ئەو سەلتەنەت و ویسەتی ئەم شارە جەلالە^(۵)
تا بادەبی عەیشم نەچەشی، کە شفی نەبوو بۆم
لەو مەزەبەدا، خوینی گرفتاری جەلالە
مەدحی قەد و بالاتە، لە ئەشعار «ئەدەب» دا
ریزە ی شەکەرە: تیکەلی ئاوکی زوڵالە

(۱) ئەم غەزەلە لای: مس، بێ، شج، گم، ئە، ئا، هەیه.

(۲) چەندت بەمە شیرینە: جەندەت بەمە شیرینە: بێ، شج. چەندە بەمە شیرینە: ئە.

(۳) ئەگەر بییە کەنارم: شج.

(۴) ناگونجی لە دل پیکەو، هەم عەشقت و هەم عەقل: بێ، مس، گم.

ئەم بەیتە لای: شج، ئە نییە.

(۵) ئەو سەلتەنەت و ویسەتی: ئەو سەلتەنەت و شیتییە: ئا.

زولمه تی یه لدا؛ دهگه ل نووری مصه ووهر، تیکه له!
 یا: دهگه ل هه نیهت، سه ری زولفی موعه نبهر، تیکه له!
 له شکری نه گریجه و زولفن، به تاراجی دلان
 یا: به یاری یه ک سپاهی ههفت کیشوهر، تیکه له!
 شه هدی گوشتاری له بی، وهک شه ککه ری شیرینته!
 یا: له جامی گه وهه ریندا، شه هه و شه ککه ری، تیکه له!
 خال و خه تن؛ بوونه زببی ته لعه تی په نگینی تو!
 یا: له ناو میجمهر، بخووری عوود و عه نبهر، تیکه له!
 نوتهقی روح نه فزاته، لهو له علی له بی جانیه خسه دا!
 یا: به ناوی زینده گیی، هه وزیکی که وسهر، تیکه له!
 گهر دنی مینای تو به و لیوی تو به و چاوی تو!
 یا: له به زمی مه، مه ی و مینا و ساغه ر، تیکه له!
 سینه ته جانا! که ده دره وشێ؛ له بن تاری هه ریر!
 یانه: مه هتاه، دهگه ل دیبای «شوشته ر»، تیکه له! (٢)

(١) ئەم غەزەله هەر لای: مس، پە و (٤) بەیتی دواى لای ئا هەیه.

(٢) لێره به دواوه لای: ئا هەیه.

جانا که ده لایی مورغی دلی مهت، به چ رامه؟
 خالی سیه ه و زولفی خه مت، دانه و دامه
 جان دینییه بهر مورده یی سه د ساله به گوشتار
 نه نفاسی مه سیحه نه مه، به خودا نه که لامه
 له علی له بت و ماچی ده مت؛ هه ردوو فه ره حزان
 نهو نه شئیه یی جانیه خشی من نه ورۆکه له کامه؟
 هه ر جیگه ده چم، شوهره تی عیشقم به دواوه
 یار په چیه نهو شوړش و غه وغا؛ له دواوه!
 هه ر کهس له مه یی عیشقی له بت، ساغه ری وه رگرت
 تا مردنی؛ خوینی جگه ری شو ری مودامه
 سه د جاره وه کو طوره، منت خسته وه لاوه
 پایه ندی گیسووته، که ناچینه چ لا، مه
 پاداشی خه تا و جه ور و سته م، په سمی قه دیه
 نه مرۆ، سته می تو، به جه زای کامه خه تامه؟
 گه ر جه وره، نه گه ر لوتفه، نه گه ر قه هره و گه ر میهر (٢)
 هه ر عاشقی زارین و نزارین به خودا، مه
 فه رمووته: «ئه ده ب» بۆچی له باده ی هه یه ئیکراه!
 هه ققا، که به بی جامی ده مت، باده هه رامه

(١) ئەم شیعره هەر لای: مس، ئا هەیه.

(٢) ئەگەر جه وره، ئەگەر لوتفه: ئەگەر قه هره و ئەگەر میهر: ئا.

دلبه‌ری غاره‌تگه‌ری دینم له‌گه‌ل ئی‌مانه
 باوجودی غاره‌تی دینم ده‌گه‌ل ئی‌مانه
 پازمه، هه‌م‌پازمه، هه‌م‌پازمه‌ی ده‌مسازمه
 دینمه، ئایینمه، جانی منه، جانانه^(۲)
 عه‌یشمه، ئازارمه، هه‌م‌خه‌مه، هه‌م‌خه‌مخوارمه^(۳)
 یارمه، دلدارمه، هه‌م‌ده‌رد و هه‌م‌ده‌رمانه
 دلبه‌ری، سیمینه‌ری، جانپه‌روه‌ری، جادوو‌گه‌ره
 لوعبه‌تی، پر حیل‌تی، بی‌عه‌د و بی‌په‌یمان
 تالعی شی‌واومی خست‌وته ژیر غاره‌چینی
 پیم ده‌سه‌لمینی و ده‌لئ: گیسووی عه‌تر ئه‌فشانه^(۴)
 دوو که‌مانی ئابنوسی داوه‌ته دوو تورکی مه‌ست
 سویند ده‌خوا: دوویان برۆ و دوو نه‌رگسی فه‌تنامه^(۵)
 نیه‌یی سه‌ربازی کی‌شاوه، ده‌لئ غه‌مه‌زی من^(۶)
 تیری تیره‌ندازی هیناوه، ده‌لئ موژگانمه^(۷)
 باخه‌که‌ی شه‌ددادی زاهیر کرد، ده‌لئ سینه‌ی منه^(۸)
 دۆزه‌خ و نیرانی رۆناوه، ده‌لئ هیج‌رانمه^(۹)
 مو‌عجیزه‌ی مووسای له‌ ناو دوو ئه‌ژده‌ها‌دا جیلوه‌دا
 پیم ده‌لئ: یه‌ک میهری پروو و یه‌ک زولفی وه‌ک ثوعبانمه^(۱۰)
 هه‌زه‌تی خدره، له‌سه‌ر چه‌شمه‌ی حه‌یاتی دا و ده‌لئ^(۱۱)
 خالی زومردینه‌ی زیبی؛ خونچه‌یی خه‌ندانمه^(۱۲)
 نافه‌یی ئاهووی خه‌تایی ناوه‌ته ژیر پی‌ره‌هه‌ن
 ئه‌و عه‌جبه‌ سویندیش ده‌خوا: بۆی نافه‌سانمه^(۱۳)
 من ده‌لیم: گو‌فتاره‌که‌ت بۆ هینده‌ شیرینه، ده‌لئ:
 شه‌که‌ری نو‌تقم، نه‌تیجه‌ی دوو له‌بی قه‌ندانمه^(۱۴)

هه‌ر شه‌وه تا سو‌ی‌ده‌م شه‌معی شه‌بوستانی «ئه‌ده‌ب»^(۱۵)
 سو‌ی‌ده‌م تا‌کو شه‌وئ، سه‌رووی سه‌هی بو‌ستانمه^(۱۶)

(۱) ئه‌م شیعه‌ لای: ره، مس، ئا، ئه‌ هه‌یه.
 (۲) دینمه، ئایینمه: دینمه، ئیمانمه: ئا، ئه.
 (۳) هه‌م‌خه‌مه، هه‌م‌خه‌مخوارمه: هه‌م‌خه‌م و هه‌م‌خه‌مخوارمه: مس.
 (۴) پیم ده‌سه‌لمینی: دوو ده‌سته زولفی عه‌تر ئه‌فشانه: مس. پیم ده‌سه‌لمینی که ده‌سته‌ی زولفی عه‌تر
 ئه‌فشانه: ره.
 (۵) ئه‌م به‌یته لای: ئه‌ نییه.
 (۶) نیه‌ سه‌رماری کی‌شاوه و ده‌لئ غه‌مه‌زی ئه‌من: ئه.
 (۷) ده‌لئ موژگانمه: ده‌لئ بو‌رکانمه: ئه.
 (۸) باخه‌که‌ی شه‌ددادی: باخیکی شه‌ددادی: ئا.
 (۹) دۆزه‌خ و نیرانی رۆناوه: دۆزه‌خ و نیرانی هیناوه: مس.
 (۱۰) زولفی وه‌ک ثوعبانمه: زولفی وه‌ک فه‌تنامه: مس. زولفی وه‌ک قه‌ترانه: ئه.
 (۱۱) لیره به‌دواوه لای: ئه‌ نییه.
 (۱۲) خالی زومردینه: خالی زومردینه: ئا. خالی زومرو تیمه: ره.
 (۱۳) بۆی نافه‌سانمه: بۆی نافه‌ی کانه: ئا، ئه.
 (۱۴) دوو له‌بی قه‌ندانمه: دوو له‌بی خه‌ندانمه: ئا.
 (۱۵) هه‌ر شه‌وه: هه‌ر شه‌وئ: ئا.
 (۱۶) سو‌ی‌ده‌م تا‌کو شه‌وئ: سو‌ی‌ده‌م تا وه‌قتی شه‌و: ئا.

تا بفره موی دلبره، حه سهرت به دیدارت، هه مه
تا بلایی میجنهت له دوری تو هه مه، ئیستا که مه
هه مده می حوزن و خه مم، تا هه مده می ئه غیاری تو
خوزگه به و کهس کا، به یادی خاله کهی تو، بی خه مه
عه رزی حالی؛ حاله تی زارم ئه و نووسی له تو^(٢)
گهرچی نامه ی ناشنایانت له لا؛ نامه حه مه
گهر دهرسی رۆزگارم چۆنه بی زولفی سیات
به و له بی له علت؛ وه کو زولفت: سیا ه و دهره مه^(٣)
زه خمداری ناو کهی هیجرم، به چاوانت قه سه م
غه مزه ییکی چه شمی وه ک بادامی تو م بۆ مه ره مه^(٤)
کوا نیشاتی مه، به باده ی نابه وه بی رووی تو؟^(٥)
ماچی تو، بۆ ئه و دلای پر خه م، شه رابی دهرخه مه
بۆچه من ته ختی کهی، یا جامی جه م؛ بی له علی تو
وه سلای تو، ته ختی «کهی» ه، بۆ من: له بت جامی جه مه
نوتقی تو، مه علومه جانبه خشن، وه ک ئه نفاسی مه سیح^(٦)
دفعه ییکیش موعجیزیک بنۆینه بۆ مه، به و دهمه
ئهی دووسه د جارت فیدای عه هدی قه دیی بی «ئهدهب»
بۆ شکا؛ ئه و عه هدی ده تفره موی: ئه وم زۆر مه حکه مه

(١) ئه م غه زله هه ر لای: ره، مس، ئه، گم، شج، ئا هه یه.

(٢) عه رزی حالی حاله کهی: ئا.

(٣) وه کو زولفی سیا هت: ئا.

(٤) غه مزه ییکی چاوی: ئا.

(٥) کوا نیشانی: ئا.

(٦) جانبه خشه: ئا.

گهر غوره یی شه وواله، وه گهر ماهی صیامه^(٢)
هه نگامی نیشات و ته ره بی عارف و عامه
ئه و زوه دی به ئیجباری؛ که عاده ت بو له مه و پیتش^(٣)
مه نسووخه ئه ویتستا که، هه موو گهر دشی جامه^(٤)
واعیز؛ که دویتنی به ریا مونکیری مه ی بوو^(٥)
ئهورۆکه به سه رخو شیی ده لای: تۆ به حه رامه
خه رقیکی که دویتنیکه، به زاهید بوو له میحراب^(٦)
ئهورۆکه له مه یخانه، له ره هنی مه یی، وامه^(٧)
ئه و یاری دلزاره، به دل لیتمه برا بوو^(٨)
ئهم ساته، وه کو تالعی سه عدم به مه رامه^(٩)
ساقی! وه ره ده ی تیکه، سوراحی بده ساغه ر
که م هه لده که وئ عیشره تی وا، فورسه ته، نامه^(١٠)
دهره سته له ئه غیار و مه یی و جام و له بی یار^(١١)
بی مووی ده ماغی، له سه فی ئه هلی عه مامه
ساغه ر به که ف و به خت قه رین، یار به رابه ر
چه شمی به دی لی دوور بی، چه عه شیکه ته مامه^(١٢)
ئه لحه ق «ئهدهب» ئهورۆکه، به ئیقبال و سه عاده ت
یه کباره هه موو گهر دشی چه رخم به مه رامه^(١٣)

(١) ئه م شیعره لای: ره، مس، ب، ئه، گم، شج، ئا هه یه.

(٢) ماهی صیامه: عه یدی صیامه: ئا.

(٣) ئه و زوه دی به ئیجباری: ئه و تاعه ته بی حه صره: ئا، ئه. ئه و عاده ته بی حه صره: گم.

(٤) مه نسووخه ئه ویتستا که: مه نسووخه ئه ویتستا: ئه. مه نسووخه ئه ویتستا که، هه موو: مه نسووخه

ئه ویتستا له هه مووی: ره.

(٥) واعیز، که دویتنی به ریا مونکیری مه ی بوو: واعیز که دویتنی مونکیری صه هبا بوو به ئیکراه: ب، گم،

شج. خه رقیکی دویتنیکه به سو فی بوو له مزگه وت: ره.

(٦) خەرقىتىكى كە دوڭىنىكە: خەرقىتىكى دوڭىنى كە: ئا، ئە.

(٧) لە پەھنى مەيى، وامە: لە پەھنى مەيى و جامە: بىم، ئە، گىم، شىج.

(٨) ئەو يارى دلازارە: ئەو يارى دلازارە: بىم، شىج.

(٩) ئەم ساتە: ئەورۇكە: پە.

(١٠) فورسەتە، نامە: فرسەتى تامە: شىج.

(١١) دەريەستە لە ئەغيار و مەيى و جام و لەبى يار: دەريەستە لە ئەغيار و دلا و ئارام و مەي ناپ:

بىم، شىج، گىم.

(١٢) چەشمى بەدى لىن دوور بىن: چەشمى بەدى لىن دوور: ئا.

(١٣) يەكبارة ھەموو: ھەر سەيرە: بىم، شىج، گىم.

٦. ١١)

ھەتا بۆ ماھى مىقنەع پۆشى تۆ، مەتلەع گىربانە^(٢)

لە نەخشەب، مىقنەعى ساحىر، لە سىحرى خۆى پەشىمانە

ھەتا كاكۆلى شىواوت، لە بۆ ئازارى دلا: دەستەن^(٣)

دلاى جەمەنى لە ئەم دەستەت، وەكو زولفت پەرىشانە

لەبەر حوسنى جىھانگىرت، ئەسىرى چاھى مىحنەت بووم

عەزىزىم بۆ زولەيخايە، كە يوسف بەندى زىندانە

دەللىن جەننەت ھەيە وەك تۆ: ھەموو ئەفسانە و نەقلەن^(٤)

بەھەشتى جاويدان ئەمىرۆ، فرووغى حوسنى جانانە

بەبى تۆ، كولخەنە: گولشەن، لە گولشەن بۆيە بىزارم^(٥)

بەيادت گولشەن و كولخەن: لە لاي من ھەردوو يەكسانە

ھەتا چەوگانى زولفى ئابەنوسىيتم بەخەو ديون^(٦)

سەرم بۆ گۆى شەقت حازر، دەفەرمووى گۆ لە مەيدانە

زەكاتى حوسنى پروو: ماچە! دەللىن فەرمووتە: دەيەخشم

عەتاي فەرموو بەمن قورىان، كە بۆ من خىر و ئىحسانە

بەيادى خالى دەورى دەم، بگىپرە دەورەكەت ساقى!

بالا دەوران بسوورپى دوور بەدوور، لەم سەيرى دەورانە^(٧)

«ئەدەب» نەشكى دەماغت، گەر لە گولشەندا پەقىيت دى^(٨)

سوپەر بۆ تىبرى چەشمى بەد: سەرى خەر، زىبى بوستانە

(١) ئەم شىعەرە لاي: مىس، بىم، ئا، گىم، ئە، شىج ھەيە.

(٢) ھەتا بۆ: ھەتا بوو: گىم، ئە.

(٣) لە بۆ ئازارى دلا، دەستەن: لە بۆ ئازارى دلا، دەستى: بىم، مىس، شىج، ئە.

(٤) دەللىن جەننەت ھەيە وەك تۆ: دەللىن جەننەت ھەيە وەك تر: بىم، مىس. دەللىن جەننەت ھەيە و كەوتەر: گىم.

(٥) بەبى تۆ، گولخەنە گولشەن: بەبى تۆ گولشەنە گولخەن: ئا، مىس.

(٦) زولفى ئابەنوسىيتم: زولفى عەزەبنوسىيتم: مىس، بىم، ئە.

(٧) لەم سەيرى دەورانە: لەم سىرى دەورانە: ئا.

(٨) نەشكى دەماغت: نەشكى دەمانت: گىم.

ئەو جەعدى موسەلسەل، كە لەسەر چىهرە بلاۋە
 ھەر دانە دوو سەد سىلسىلە، سەد حەلقە و داوہ (۲)
 حىرەت نىيە پايەندى مە، بەو خەتى زىباى (۳)
 رۆژى ئەزەلى، ئەو خەتە، وا بۆمە كشاوہ (۴)
 گريانى بەيانانى منە، عىللەتى خەندەت (۵)
 مەعلومە كە پشكووتنى خونچە؛ بەشەواوہ
 قەترەى عەرەقى جەبھەتە، نەقشى قەمەرى پروو (۶)
 يا تەلەتى خورشىدە، موحەددەر لەسوهاوہ!
 فەرمووتە نەلىم نوكتەيى عىشقت بەرەقىبان
 ئەو ئاتەشى سوزەندە بەمن چۆن دەشەراوہ!
 ئاشوفتەگىي خۆم بەسە، ئەو زولفى سىيەھ فام
 بۆچى بەشەو و رۆژ، دەگەر ئۆلىم؛ بەچراوہ!
 تەرغىبى عىلاجەم دەكەى و بىخەبەرى لىم
 چارەى دلى بىچارە، نەماوہ بەدەواوہ
 سەردان و گەيشتن، بەويسالى لەبى لەعلت (۷)
 نرخىكە لە بازارى وەفا، بۆمە براوہ (۸)
 بۆشەككەرى خامت، كە نەبوو چارۆ بكا خەم (۹)
 ئەم جىسىمى نزارەم لە نى دىدە تواوہ (۱۰)
 بىستوومە، كە: شىرىنە بەرى سەبر لە ئەنجام (۱۱)
 ئەمما بەمن، ئەو دارە؛ بەرى لى نەچناوہ
 كى بيت و بكات جىلوہ، لە لای تو؛ كە نەزاكەت
 جامەيىكە دەلىلى لەو قەدد و بالاىە براوہ (۱۲)
 سەوداىى سەرى طورەتە، جانا لە سەرىدا
 مەنعى مەكە ئەمپۆكە «ئەدەب» فەكرى بلاۋە

(۱) ئەم شىعرە لای: رە، مەس، ئە، بىم، شىج، گم، ئا ھەيە.

(۲) ھەر دانە: ھەر داوہ: ئا.

(۳) بەو خەتى زىباى: بەو خەتى زىبا: ئا.

(۴) رۆژى ئەزەلى، ئەو خەتە: رۆژى ئەزەل، ئەو خەتەيە: بىم. رۆژى ئەزەل ئەو خەتە لە بۆ ئىمە كشاوہ: شىج.

(۵) گريانى بەيانانى منە عىللەتى خەندەت: گريان و بەيانانى منە عىللەتى خەندەت: شىج.

(۶) ئەم بەيتە لای: مەس، ئا نىيە.

(۷) سەردان و نەگەيشتن: سەردان و گەيشتن: رە، ئا، مەس.

(۸) نرخىكە لە بازارى وەفا: نرخىكە بازارى وەفا: شىج.

(۹) ئەم بەيتە لای: ئە، مەس، ئا نىيە. چارۆ بكا خەم: چارۆ بكا خەم: گم، شىج.

(۱۰) لەنى دىدە تواوہ: لە غەمى دىدە تواوہ: گم.

(۱۱) كە شىرىنە بەرى سەبر: كە شىرىنە بەرى سەبر: ئا. كە شىرىنە بەرى سەبر بە ئەنجام: شىج.

(۱۲) جامەيىكە دەلىلى: كراسىكە ئەلىن: گم، شىج، بىم، ئە.

دوو هه ناری نه ورهسن، هه ریهک بهیهک گولنارهوه
 یا دوو نارنجی رهسپیدهن لهو بههاری پارهوه! (۲)
 دوو شه مامهن دهم تهرهک، ههردوو له یهک بوستانهوه! (۳)
 یانه جووتی گولبه دهم سیون، بهری یهک دارهوه! (۴)
 دوو پیاله ی زه نیشانن، سهه بهدوو گژنیژهوه! (۵)
 یا دوو حوققه ی گه وهه رن، بهندن بهدوو بزمارهوه! (۶)
 نار و نارنج و شه مامه، چهنده خوش دینه نه زهر (۷)
 هه ره له یهک شاخ و له یهک باخ و له یهک گولزارهوه
 نه هه نارن، نه شه مامهن، نه بههین، نه سیوی کال
 جووتی مه مکی ئاته شی رهنگن، به بهر دلدارهوه! (۸)
 ئه ی خودا، چهنده رهوان به خوش و له تیف و دل به رن
 ئه و دوو ناره نه ورهسه، بهو سههرووی خوشه رهفتارهوه
 حالی زاری من له سههسرهت ئه و دوو نارانه، دهلیتی (۹)
 گینگلی ماره، به سههه کانوونی پشکوی نارهوه (۱۰)
 دل به را! رهحمی بکه، ئاخه هه تا که ی بهنده کهت (۱۱)
 پوژ و شهه و، بی پرووی تو؛ بهو ئاه و ناله و زارهوه
 گه ره له تالیی شه ریه تی هیجرت ده پرسی؛ بهو سهه رت
 خوژگه ده خوازم هه موو جاری: به ژه هری مارهوه
 ئه ی «شه ده ب»، ئیستا له هیجران، ناله بی وهجه له لام (۱۲) (۱۳)
 هه ره ده بوو ئه ووه ئه چووبایت سایه ژیر ئه م بارهوه

(۱) ئه م شیعره لای: ره، مس، بم، ئا، ئه، شج، گم هه یه.

(۲) لهو بههاری پارهوه: بهو بههاری پارهوه: شج، گم، ئه، بم، ره.

(۳) دوو شه مامهن دهم تهرهک: دوو شه مامهن دهم تهرن: شج، گم، ئه، بم.

(۴) بهری یهک دارهوه: به بهژنی دارهوه: گم، شج. به سهه یهک دارهوه: ئا. به سهه یهک دارهوه: ره.

(۵) دوو پیاله ی زه نیشانن: یا پیاله ی زه نیشانن: شج.
 (۶) یا دوو حوققه ی گه وهه رن: یا دوو حلقه ی گه وهه رن: گم، ئه، بم.
 (۷) چهنده خوش دینه نه زهر: چهنده خوش دینه نه زهر: گم.
 (۸) جووتی مه مکی ئاته شی رهنگن: جووتی مه مکی ئاته شین: ئا.
 (۹) له سههسرهت ئه و دوو نارانه، دهلیتی: له سههسرهت ئه و دهلیتی: گم. گه ره ده پرسی حالی زاری من له
 سههسرهت ئه و دوو مارانه دهلیتی: بم، ئه، گم. ئه م بهیته لای: شج، نییه.
 (۱۰) گینگلی ماره: جهنگلی ماره: گم، ئه، بم.
 ئه م بهیته لای: شج نییه.
 (۱۱) ئاخه هه تا که ی بهنده کهت: ئاخه هه تا که ی بهنده گیت: ئا.
 (۱۲) ئه ی «شه ده ب» ئیستا: ئه ی شه ده ب، و یستا: بم، شج، ئه، گم.
 (۱۳) ناله بی وهجه له لام: ناله بی سووده له لام: ئا.

دو پکە ماشطه‌ی قه‌زا، له‌ سونعی لایه‌نامه‌وه
به‌هفت که‌وه په‌رده‌وه، له‌ حیلجیه‌ی سه‌لامه‌وه
عروسی میهری ئه‌نوه‌ری، له‌ قه‌سری چار بامه‌وه
له‌ پر نیگاری ماه‌ روو، به‌حوسن و ماهی تامه‌وه
له‌ په‌رده‌وه وه‌ژوور که‌وت، به‌وه‌جد و ئیبتیسامه‌وه

قه‌ده‌م قه‌ده‌م ده‌هاته‌ پیش، به‌چه‌نده‌ عیزز و نازه‌وه
به‌چه‌نده‌ ئیه‌تیزازه‌وه، به‌چه‌نده‌ ئیعتیزازه‌وه
به‌له‌نجیه‌ییکی کو‌تری، به‌حه‌مله‌ییکی بازه‌وه
به‌چه‌نده‌ راز و بازه‌وه، به‌چه‌نده‌ سی‌حر و نازه‌وه
به‌چه‌نده‌ کیبر و بازه‌وه، به‌چه‌نده‌ ئیحتیشامه‌وه

دوو زولفی دل‌شکاره‌که‌ی، سیاهی تابداره‌که‌ی
یه‌کێ له‌ جانبی یه‌مین، یه‌کێ له‌ لای یه‌ساره‌که‌ی
ببونه‌ زبیری قامه‌تی نیه‌الی نه‌وبه‌هاره‌که‌ی
وه‌کو له‌باری خوسره‌ویی، دوو تورفه‌ په‌رده‌داره‌که‌ی
خودا، خودا چه‌ حیشمه‌تیک، به‌دوو سیه‌ه غولامه‌وه

له‌ سه‌بزی مه‌عجهری نیهان، سه‌هی قه‌دی سنه‌وبه‌ری
فرووگی ته‌لعه‌تی عیان، له‌ جورمی سه‌بزی مه‌عجهری
وه‌کو له‌ ئه‌بری تیره‌دا، دره‌خشی شه‌مسی خاوه‌ری
وه‌یا له‌ ته‌لعه‌تی مه‌ها، تلووگی میهری ئه‌نوه‌ری
که‌ ده‌م به‌ده‌م له‌ تیشکی دوو سه‌باحی خسته‌ شامه‌وه

له‌ گرشه‌ گرسی روومه‌تی، له‌ بن قه‌دی نیقابه‌وه
له‌ تاکی تیره‌ غه‌مزه‌که‌ی، دوو چه‌شمی پر عیتابه‌وه
که‌ یه‌ک له‌ دووی یه‌کی ده‌هات، به‌تاب و ئیلتیه‌ابه‌وه

وه‌کو خه‌ده‌نگی ئاته‌شیی، له‌ جانبی شه‌هابه‌وه
له‌ هه‌یه‌تی عه‌جه‌ب نه‌بوو؛ که‌ ئه‌و ده‌مه‌ی توامه‌وه

به‌ره‌قس و جیلوه؛ زوهره‌ بوو، به‌شه‌وق و شوعله‌: مشتهری
نه‌ زوهره‌ بوو، نه‌ مشتهری، نه‌وه‌ک مه‌له‌ک، نه‌وه‌ک په‌ری
نه‌وه‌ک بتانی «کاشغەر»، نه‌وه‌ک نیگاری «که‌شمه‌ری»
خروشی زب و زیوه‌ری، له‌ عه‌ق‌دی تاجی ئه‌نوه‌ری
ده‌گه‌یه‌ چه‌رخه‌ هه‌فته‌مین، له‌ خاکی تیره‌ فامه‌وه

ئه‌من شگفت و خیره‌ سه‌ر، غه‌ریقی لوججه‌یی خه‌ته‌ر^(۲)
که‌ مه‌ خه‌یاله‌، یا خه‌ته‌ر؛ فریشه‌یه‌، وه‌یا به‌شه‌ر!
ستاره‌یه‌ وه‌یا قه‌مه‌ر! چیه‌ دیاره‌ جیلوه‌گه‌ر!
که‌چی نیگاری سیمبه‌ر، له‌ ته‌رفی په‌رده‌ هاته‌ دهر
وه‌کو قه‌مه‌ر؛ که‌ دپته‌ دهر، له‌ کیسه‌وتی غه‌مامه‌وه

که‌ قورسی روویی وه‌ده‌رکه‌وت، له‌ بن سه‌وادی به‌رقه‌عی
شوعاعی دا به‌ظल्ली شه‌و، روخی مه‌هی موقه‌ننه‌عی
له‌ زه‌ر نیگاری میقنه‌عی؛ مله‌وه‌نی، موله‌مه‌عی
له‌ زیوه‌ری مورسه‌عی، موته‌لله‌تی، موربه‌به‌عی
دووسه‌د مه‌هی موقه‌ننه‌عی؛ نیشان له‌ سه‌ق‌فی بامه‌وه

سه‌باحه‌تی سوهه‌یل ئه‌گه‌ر سوهه‌یلی تاجداری بی^(۳)
نه‌زاکه‌تی نیه‌ال ئه‌گه‌ر: به‌ری نیه‌الی ناری بی
ته‌راوته‌تی به‌هار ئه‌گه‌ر: به‌هاری نافه‌داری بی
حه‌لاوته‌تی به‌هار، ئه‌گه‌ر: نه‌باتی خونچه‌داری بی
ته‌زه‌رووی کو‌هسار، ئه‌گه‌ر عوقابی بی به‌دامه‌وه^(۴)

به‌هاتنی جه‌ماله‌که‌ی؛ به‌زولفی پر عه‌بیره‌وه
چه‌م و خه‌می دوو سونبولی، به‌تابشی هه‌ریره‌وه
یه‌کێ به‌ره‌نگی قیره‌وه، یه‌کێ به‌ره‌نگی شیروه

جیهانی ده‌ستگیر ده‌کرد، فه‌قیر تا ئه‌میره‌وه^(۵)
 به‌شاوه، تا موشیره‌وه؛ له‌خاس تا به‌عامه‌وه
 قسووری عه‌قلی عارفان، دوو‌طوره‌یی موشه‌وه‌وه‌شی
 فتوری زوهدی زاهیدان، سه‌وادی خالی دل‌که‌شی
 به‌تیره‌که‌ی له‌ته‌رکه‌شی، دوو‌هیندوویی که‌مانکه‌شی
 دوو‌تورکی مه‌ستی سه‌رکه‌شی، نیگاهی نی‌رگسی گه‌شی
 به‌قه‌تلی عاشقانی خو‌ی، به‌چه‌نده ئیه‌تیمامه‌وه
 مه‌له‌نگ و مه‌ست و مه‌یزده‌ده، به‌چه‌نده ئاب و تابه‌وه
 به‌ره‌نگی ئاف‌تابه‌وه، به‌روویی ما‌ه‌تابه‌وه
 به‌چه‌شمی نیم‌خوابه‌وه، له‌نه‌شئه‌یی شه‌رایه‌وه
 به‌رائیحه‌ی گولابه‌وه، له‌زولفی پر له‌تابه‌وه
 چپایه ئینبیساتی دل، له‌له‌علی پر مه‌ذابه‌وه^(۶)
 چه‌گول‌عوزار و گول‌به‌ده‌ن، چه‌دل‌روبا و دل‌شکه‌ن^(۷)
 چه‌خۆش ئه‌دا و خۆش سو‌خه‌ن، شه‌کر له‌ب و شه‌که‌ر ده‌هه‌ن
 به‌جه‌سته، به‌رگی نه‌سته‌ره‌ن، به‌طوره‌وه‌ک په‌ری زو‌غه‌ن
 په‌ری زو‌غه‌ن، به‌سه‌د شکه‌ن، طرازی به‌رگی نه‌سته‌ره‌ن
 شکا سه‌باحه‌تی چه‌مه‌ن، به‌قامه‌تی ته‌مامه‌وه

(۱) ئه‌م شیعره‌ لای: مس، به‌م، ئه، گم هه‌یه.

(۲) غه‌ریق لوججه‌یی خه‌ته‌ر: غه‌ریق لوججه‌یی خه‌ته‌ر: گم.

(۳) سه‌باحه‌تی سو‌هه‌یل: سه‌با هه‌تا سو‌هه‌یل: گم.

(۴) به‌یته‌کانی ئه‌م به‌نده‌ لای: شج پاش و پیش که‌وتوون.

(۵) جیهانی ده‌ستگیر ده‌کرد: جیهانی ده‌ستگیر کرد: به‌م، ئه، گم، شج.

(۶) چپایه...: چپایه: ئه.

(۷) تاک به‌یته‌کانی ئه‌م پینجینه‌یه‌ لای: شج پاش و پیش که‌وتوون.

۱۱۰ (۱)

دل له‌حه‌سره‌ت غه‌مزه‌که‌ی دوو‌نی‌رگسی پر خه‌وته‌وه
 وه‌ک خه‌می زولفت عه‌زیم، چوو به‌رووداو که‌وته‌وه^(۲)
 تغلی دل چونکی گرووی قه‌ندی له‌بی تو‌ی گرتبوو
 دو‌ی شه‌و‌ی تا پو‌ژ هه‌دادانی نه‌بوو، نه‌سه‌ره‌وته‌وه^(۳)
 مه‌صحفه‌ی خۆشخه‌تی کو‌لمه‌ت، گه‌ر ببینی شیخی مه
 کافر؛ گه‌ر بو‌سو‌یندیش بچته‌ ناو مزگه‌وته‌وه^(۴)
 مه‌نعی سو‌وتانم ده‌کا ئه‌یله له‌عیشقی ته‌لعه‌تت
 چو‌ن نه‌سو‌وتیم ئه‌و به‌ئاگر، من به‌باری نه‌وته‌وه^(۵)
 ماچی کو‌لمه‌ت قووته‌ بو‌مه، کو‌نجی له‌ب: چه‌شمه‌ی حه‌یات^(۶)
 هه‌ر حه‌یاتی بو‌مه بی، یا له‌مه‌ته‌وه، یا له‌وته‌وه
 نیسه‌به‌تی زولفت له‌گه‌ل حه‌لقه‌ی زری ناب‌ی بدن
 له‌حنی داوودی چ ده‌خلیکی به‌ده‌نگ و سه‌وته‌وه!
 گه‌ر ده‌لی ئه‌م‌پو‌ر قسه‌ت بو‌هینده شیرینه «ئه‌ده‌ب»^(۷)
 شه‌که‌ر ئه‌فشانه له‌به‌م، جانا له‌ماچی شه‌وته‌وه^(۸)

(۱) ئه‌م غه‌زه‌له‌ لای: په، به‌م، مس، گم، ئه، شج هه‌یه. به‌هه‌له‌ش وه‌ک شیعی تاهیره‌گی جاف، ل-
 ۱۸-دا چاپکراوه.

(۲) وه‌ک خه‌می زولفت: وه‌ک سه‌ری زولفت: شج.

(۳) هه‌دادانی نه‌بوو: هه‌تا دانی نه‌بوو: شج.

(۴) کافر: کافر: به‌م، شج، ئه. بچته‌ ناو مزگه‌وته‌وه: بچته‌ ناو مزگه‌وته‌وه: به‌م.

(۵) ئه‌م نیوه به‌یته‌ لای: په‌ ئاوايه: چو‌ن نه‌سو‌وتی ئاته‌شی سوزان، که‌گه‌یه نه‌وته‌وه؟

(۶) کو‌نجی له‌ب چه‌شمه‌ی حه‌یات: گه‌نجی له‌ب ئابی حه‌یات: گم.

(۷) ئه‌م‌پو‌ر قسه‌ت: ئه‌م‌پو‌ر قسه‌ی: په.

(۸) شه‌که‌ر ئه‌فشانه له‌به‌م: شه‌که‌ر ئه‌فشانه له‌بی: په.

شۆخه کهم دیسان دیاره جیلوهیی نازی ههیه^(٢)
 چیهی رهنگین، مووی مشکین، حوسنی مومتازی ههیه^(٣)
 لهنجهیی تاوس و خهتتی کهبک و پهروازی شههین
 سهوتی بولبول، خالی قومری، چهشمی شههبازی ههیه
 بو هیترش، بو تیپی عوششاقی؛ بهفرمانی برۆ
 چهشمی خوینریتی له موژگان، فهوجی سهربازی ههیه^(٤)
 وهک دوو له علی شهکه رئا میزی؛ که لیوی پی دهلین
 حاشا لیللا، گهر له مه عدهن میشل و نهبازی ههیه
 عهسکه ری موژگانی، ئیرانی موسه خخهر کردوو
 وهک ئەمن بیستوومه ئیستا؛ مهیلی قه قفازی ههیه
 ههر کهسی رووی نهو بتی زیبایی دیبی، تیدهگا^(٥)
 «تبت» و «فه رخار» و «که شمیر» شۆخی ته ننازی ههیه^(٦)^(٧)
 ماه و مبهه، زولف و چیهه، یانه سبهریکی موین؟
 یا وهکو موسا یه دی بهیضا و ئیعجازی ههیه؟
 گهر دهپرسی: دل به ته نهایی له دووریت چۆن دهژی؟
 شهو هه موو شهو، یاری وهک خه، مه حه رمی پازی ههیه
 عاشق و مه عشووقه زۆرن، ئه ی ره فیقان حه ق بلین^(٨)
 کی وهکو گول، یاری وهک من؛ نوکته پهردازی ههیه؟^(٩)
 ئه ی «له ده ب» هه رچه نده شیعرت کوردیی، ئه ما به من
 شیعی تو، سه بکی که لامی شیخی شیرازی ههیه

(١) ئەم شیعره لای: مس، بم، ئه، گم، شج، ئا ههیه.

(٢) شۆخه کهم دیسان: شۆخی مه: ئا.

(٣) چیهی رهنگین: چیهه ری رهنگین: بم. حوسنی مومتازی ههیه: حوسنی موختاری ههیه: گم.

(٤) چهشمی خوینریتی: چاوی خوینریتی: گم.

(٥) زیبایی دیبی: زیبا دهبینی: شج.

(٦) تبت و فه رخار و: ته یبه تی فه رخار: ئا، ئه.

(٧) تبت و فه رخار و کشمیر: ئه و بوتی فه رخار و کشمیر: گم.

(٨) ئه ی ره فیقان حه ق بلین: ئه ی ره قیبان حه ق بلین: بم، گم، شج، ئه.

(٩) کیهه گول یاری وهکو من: ئا. که ی وهکو گول: گم.

نامرئ هەر کەس کە یاریکی وەفاداری هەیه
 هەر سەحەرگهان صوبی جامی سەرشاری هەیه
 هەر کەسێ عومری دەگەڵ شەکەر لەبیکێ رانهوورد
 ئەلەق ئەو شەخسە، عەجەب رەنجیکێ دشواری هەیه
 زیللەتی دنیا وەیه: خەمخوارە یاریکت نەبێ
 بەختی بێدار ئەو کەسە: دلدارێ خەمخواری هەیه
 عیشق و وێژدان؛ عالەمیکە، غەیری ئەو دوو عالەمە (٢)
 بێخەبەر هەر ئەو دەوابەیی، بەند و هەوساری هەیه
 خۆنچە و هیشتا دەپەردەیدا نەهاتۆتە دەری (٣)
 سەد هەزاران عاشقی وەک بۆلبولی زاری هەیه
 هەر کەسێ وەسلێ بوی، تاقەت دەبی بێنی بەخەم
 گۆلچنێن ناچاریبە؛ هەر زەحمەتی خاری هەیه
 شێخی مە دیسان بەزاهیر هاتە سەر وێردی سەحەر (٤)
 ئەی خودا! خۆت عالم و ئاگات لە کرداری هەیه (٥)
 موددەعی، فەخری بەگەنج و گەوهەرە و من: گەنجی طەبع (٦)
 پیاوی دانا تێدەگا: کێ گەنجی زەخاری هەیه (٧)
 دەفتەری فەزڵ و هونەر، باوی نەما لەم عەهدهدا (٨)
 فەزڵ ئەو نادانەیه؛ ئەمەڕۆکە دیناری هەیه
 با نەکا قیمەت، «ئەدەب» لەم عەسرهدا؛ کالای هونەر (٩)
 هەر چلۆنی بی مەتاعی؛ ئەو خەریداری هەیه

(١) ئەم شیعەرە لای: مس، بم، ئە، شج، گم، ئا هەیه.

(٢) عیشق و وێژدان: عیشقی وێژدان: بم، شج، گم، ئە. (هەلبەتە بەمجۆرە ئەمانیش دەخوێندرێتەوه).

(٣) خۆنچە و وێستا لە پەردە نەهاتۆتە دەری: گم. خۆنچە و وێستاوە پەردە نەهاتۆتە دەری: ئە.
 خۆنچە و وێستاوە، پەردە دا نەهاتۆتە دەری: شج، بم.

(٤) شێخی مە دیسان بەزاهیر هاتە سەر وێردی سەحەر: شەبنمە دیسان بەزاهیر هاتە سەر وەردی سەحەر: بم، شج، ئە. شەوفا دیسان بەزاهیر هاتە سەر دەردی سەحەر: گم.
 (٥) ئەی خودا خۆت عالم و: ئەی خودا خۆت عالمی: ئا.
 (٦) موددەعی، فەخری بەگەنج و گەوهەرە: موددەعی فەخری بەگەنجی گەوهەرە: ئا.
 (٧) پیاوی دانا تێدەگا: پیاوی دانا، زەوقی زانا: ئا. گەنجی زەخاری هەیه: گەنجی زوخاری هەیه: بم، ئە، مس، گم.
 (٨) باوی نەما لەم عەهدهدا: قوربی نەما لەم عەهدهدا: ئا. ئەم بەیتە لای: ئە نیبە.
 (٩) کالای هونەر: بالای هونەر: گم، مس، بم. ئەم بەیتە لای: ئە نیبە.

لهو دهم به باغی ناز، گولی مه په سیدیه
جامه ی شکوهی خونچه ده هانان دریده یه
سه د جاره: سه روو، جیلویه کی بی، له تهرزی نهو
کوا وهک قه دی سنده ری وی، سه ر که شیده یه!
شه و تا سه حر، له نیشی سه ری زولفی؛ حالی من
وهک حاله تی شه وانه ی نه فعی گه زیده یه
خالی زوموړودی، که له سه ر له علی لیویه
بو: وی که مالی حوسن و به مه: نووری دیده یه
داغی قبوولی عیشقی، له دیداری عاشقان
رهنگی په ریده، قامه تی چهنگی خه مییده یه
دل، گه ر به دامی زولفه وه بوو، شهوقی خالی بوو
دانه نه چیده به سته یی دامی کی چیده یه
تا تیک نه چی به بادی سه با، چینی طوره که ی
ده رناکه وی چ خوینی ده کا؛ نه م طه ریده یه
جانا! «نه ده ب» خوماری مه یی عیشقه، توخودا
جامی له باله بیکی له باده ی له بی ده یه

(۱) نه م غه زله هه ر لای: ره، مس، نا هه یه.

تاکه ی صه نه ما وه عده ده گه ل مه، به جه فا بی!
جاری چ ده بی تالعی مه، وه عده وه فا بی!
بو غه مزه یه کت، نهو دلی نیمه ت به گره و برد^(۲)
جاری کی نه بوو یه ک نیگه هت، بو مه کلابی
مه علومو مه که تو پادشه یی و نیمه گه دای پروت
شاها! چ ده بی گه ر نه زه ریکت به گه دا بی!
حوسنی چیه گولزاری، که نامه حره می بیتي
گولشه ن نه وده یه: قه ت چ گولی لی نه چنابی
سه د جار وه نه وشه به سه با بیتي ته مایل
حه ددی چیه جانا، به سه ری زولفی دوو تابي!
باوهر مه که بیده م به هه موو له زه تی جه نه ت
سویحی شه وی هیجرت، که ویسالی له دوا بی
بی وه جهه موداوا ی نه ره ستوو له دلی زار
نهو ساعید و مشته نه بوو تیری خه تا بی^(۳)
شیخی مه، که وه عده ی به موکافاتي جه زادا^(۴)
بوچی چ ده بی، گه ر به موکافاتي جه زادا بی
واعیز وه نییه قه سته نه سیحه ت به «نه ده ب» بی
هه ر عاده یه بهو زور وتنه، مالی خه را بی^(۵)

(۱) نه م شیعه ر لای: ره، مس، نه، گم، شج، نا هه یه.

(۲) بو غه مزه یه کت، نهو دلی مه ت: سه د دلی نیمه ت: نا، مس.

(۳) نهو ساعید و مشته نه بوو: نهو ساعید و مشته نه ده بوو: بم، نه، شج، گم.

(۴) شیخی مه، وه عیدی به موکافاتي جه زادا: نه، بم.

(۵) هه ر عاده یه: هه ر عادییه: بم، شج، گم، نه.

ئەى زولفى تابەتا، كە پەرىشانى شانەيە
 ھەر داوہ؛ بۆ خرابىي دۆل، شانە شانەيە
 مەمكت: ھەنارى نەورەسى بۆ دانە، ئەلەجەب
 غەبغەب: تورنجى كال و لەبت: نار دانەيە
 خالى سىيەھتە، نەقشى دەمى دورجى گەوھەرت
 يا: ھىندوۋە، قەراۋلى دەورى خەزانەيە؟
 سەد مەرحەلەي تەفاۋەتە، وەعدەي ويسالى تو
 تا ئەو بەھەشتى وەعدە؛ كە ھەر جاويدانەيە
 مەيدە بەدەم بادى سەباۋە، سەرى زولفى (...)(۲)
 با تىك نەچى لە مورغى دۆل: ئەو ئاشيانەيە
 كشتى ئومىد ھاتە بەر، ئەمما چ فايدە!
 دايم رەقىبى تو، لەمە، داسى رەمانەيە
 تىكەل نەبى ھەتا غەمى: تازە و قەدىي تو
 جەعبەي دۆل؛ كە جىي غەمتە: خانە خانەيە
 جانم بەھاي ماچى لەبت دا؛ گوتت: كەمە
 قەسەت كەمىي «بەھا» نىيە؛ بەلكە بەھانەيە
 بەعدەز لەئىم: سىم و زەرە، يادگار و بەس
 بەعدەز مە، يادگارى ئەمەش: ئەم قسانەيە
 ساحىب ھونەر: لە زاويە و بۆ ھونەر: بەكار
 چبەكەم خودا! لە كەچ نەزەرىي ئەو زەمانەيە!
 جەورى زەمانە خوشە، «ئەدەب» تەعنە لى گەرى
 تىرى جگەر، مەلامەتى ئەو ناكەسانەيە

(۱) ئەم شىعرە ھەر لاي «رە» ھەبوو.

(۲) لە دەستخەتەكەدا ئەو جىگەيە چۆل بوو.

وہدەرنىن زاھىد و سۆفى، نەوہك ئەو بەزمە ساوا بۆ
 بۆلن مورتىب دەگەل ساقى؛ بەچەنگ و تارەوہ بابى
 «نەكىسا» و «باربەد» ھەردو، بەعوود و پروودوہ بۆلن
 لە بەزمى خوسرەویشدا بۆ، بۆلن شەككەر ئەوئىستا بۆ
 لە كىشور، سادە پروو چى ھەن، لە ھىند و بەلخ و كەشمىر^(۲)
 لە بەزمى عەيشى من ئەوشو، دەبى پاكى موھەببا بۆ
 لە ھەر جىيەك دەزانن بەچچە تەرسايەك ھەيە؛ بۆلن
 نىيە عوزرى پەزىرا؛ گەر خودى پاپاي كليسا بۆ
 لەھەر جى: چەنگىيەك، رامشگەرىك، ئاوازە خوئىك بۆ^(۳)
 بەتار و بەرىت و سەنتوۋەرە بۆلن؛ لەگەل شا بۆ^(۴)
 لە ھەر جى: دلبەرىك، شوخىك، بتى سىمىن بەرىكو دى
 بەھوكمەن بۆ منى بۆلن، نەصارا بۆ، چ تەرسا بۆ
 لە ھەر جى: موغبەچىكو دى، دەگوئى نووسىن و بىھىن
 بەتەو و كورھ و زۆرىي بۆ، دەبى ھەر بۆ، نەبى نابى^(۵)
 لە ھەر جىيەك: فرىشتە پەيكەرى، غىلمان لەقايى بۆ
 بەباۋەش بۆ منى بۆلن، لە فەردەوسى موعەللا بۆ
 لە جەننەت: ھەرچى غىلمان بەچچە ھەن، پىيان بۆلن پاكى
 بەخولد و توور و تووباۋە، بەعینوانى تەماشاش بۆ
 بۆلن بەو زوھرەيى زەھرا، دەبى بۆ رەقسى ئەو بەزمە
 دوو چنگى ماھ و رۆژ، دەستيان لەمل عەقدى سوورەببا بۆ^(۶)
 خەبەر كەن چەرخى مینايى، بەشىشە و جامى میناۋە
 دەقىقىك بۆتە ئەم سەيرە؛ بۆلن چەرخىك نەسوورا بۆ
 بۆلن ئەنجوم، ھەتا رۆژ دەيدەبان بن، چاۋ لە دەرگادا^(۷)
 نەيىنە مەجلىسى عەيشم؛ چ ئەسكەندەر چ دارا بۆ

حه‌ریفان بێن و موتریب لی بدهن، لهم ساز و چه‌نگ و نه‌ی
 به‌شه‌رتی یاری خۆم ساقی بێ، جام و تونگی سه‌هبای^(۸)
 له‌ لایینی شاهید و ساده، له‌ لایینی ساقی و باده
 له‌ لایینی مه‌ی، له‌ لایینی نه‌ی، وه‌کو مه‌حشر که به‌ریا بێ
 که یار هات؛ بوو به‌ساقی، باده‌خۆری جا به‌سه، تاکه‌ی!^(۹)
 له‌ نه‌مشه‌و، تا ده‌لێن وه‌فته، که رۆژی حه‌شر به‌ریا بێ
 «ئه‌ده‌ب» له‌و به‌ینه‌دا ده‌سته‌وملانی سه‌رووی زیباکه‌^(۱۰)
 هه‌تا ده‌وری مه‌سیح و ئاخیری ده‌ورانی دنیا بێ

(۱) ئهم شیعره لای: مس، بم، ئه، گم، شج، ئا هه‌یه.

(۲) له‌ هیند و به‌لخ و که‌شمیر: له‌ هیند و خوللهر و که‌شمیر: ئا. له‌ هیند و خه‌لخ و که‌شمیر: شج، بم.

له‌ هیند و به‌لخ و که‌شمیریش: گم.

(۳) ئاوازه‌ خۆشیک: ئاوازه‌ خۆشیک: ئا.

(۴) له‌گه‌ل شا بێ: ئه‌گه‌ر شا بێ: شج.

(۵) ده‌بی هه‌ر بێ، نه‌بی نابێ: ده‌بی بێ، گه‌ر نه‌یه نابێ: ئا.

(۶) دوو چنگی ماه و رۆژ: دوو چنگی ماه و رۆژ: ئا، ئه، گم.

(۷) بلێن ئه‌نجوم: بلێن ئه‌خته‌ر: ئا.

(۸) به‌شه‌رتی یاری خۆم ساقی بێ: به‌شه‌رتی یاری خۆم ساقی: ئا.

(۹) باده‌خۆری جا به‌سه تاکه‌ی: باده‌خۆری جالبه، تاکو: ئا.

(۱۰) «ئه‌ده‌ب» له‌و به‌ینه‌وه ده‌سته‌وملانی سه‌رووی زیباکه‌ی: شج.

(۱) ۱۱۷

هه‌تا ته‌شریفی نیکوویی، ته‌رازی قه‌ددی زیبا بێ^(۲)
 ده‌بی کێ ئاره‌زووی جامه‌ی حه‌یاتیی خۆی ده‌به‌ردا بێ
 له‌ نیوان زوڵف و ئه‌گریجه‌ت، گرفتاره‌ دلی زارم
 له‌ نیویدا ده‌بن ئاخ‌ر، چ له‌ملا بێ، چ له‌ولا بێ^(۳)
 بلێسه‌ی ئاگری دووری، ئه‌گه‌ر وابێ مه‌عازده‌للا
 به‌بی تابێ ته‌جه‌للای روو، که‌ سینه‌م نووری سینا بێ
 سه‌ری بێحاله‌ زوڵف و دل، ئه‌وه‌ن فرمانی قه‌تلی دا^(۴)
 سزای قه‌تله‌؛ غولامیکی به‌لێ گه‌ر عاقی مه‌ولا بێ
 که‌ دیم شه‌معێ جه‌مالی تو، له‌ فکری سه‌رپرین که‌وتم^(۵)
 به‌لێ عاشق به‌دیدارت، ده‌بی په‌روانه‌ ئاسا بێ
 دلی هیجران شکسته‌م، گه‌ر له‌ خارای عیشقدان زانیم
 سه‌بوو ده‌شکێ له‌ خارادا؛ بلا سه‌د ده‌فعه‌ خارا بێ^(۶)
 گوتم: مال‌م ده‌شیوێ من، که‌ «با» زوڵفت ده‌شیوین
 گوتم: مه‌فتوونی زوڵفی من، ده‌بی مالی به‌ «با» دا بێ
 گوتم: جانا ده‌لێن وه‌ک تو، له‌ چه‌رخا تالعه‌ رۆژی
 ئیشاریکی به‌کولمی کرد، گوتم: گه‌ر رۆژ، ئاوا بێ
 به‌کاری عاشقیی نایه، له‌ شه‌یدایی به‌ده‌ر، عه‌قل‌یک
 که‌ دانا هات و عاشق بوو، ده‌بی دانایی دانا بێ
 به‌غه‌یره‌ز عیشق و مولکی دل، جنوودی خال و خه‌ت کێ دی^(۷)
 که‌ سولتان و سوپاهی خۆی، له‌مولکی خۆی به‌یه‌غما بێ^(۸)
 ئه‌نیسی وه‌حشی وه‌ک مه‌جنوون و وێلی کۆهی سه‌ودایی^(۹)
 ئه‌ویستاکه‌ش ده‌بی له‌یلا، که‌ عاشق؛ وه‌ک «ئه‌ده‌ب» نابێ^(۱۰)

(۱) ئهم شیعره لای: مس، بم، ئا، ئه، شج هه‌یه.

(۲) قه‌ددی زیبا بێ: قه‌ددی په‌عنا بێ: ئا. قه‌ددی دیبا بێ: شج.

(۳) له نیویدا دهبن عاجز: له نیویدا نه من عاجز: نا.

(۴) نهوډن فرمانی قه تللی دا: بهون فرمانی قه تللی دا: بم، شج، نه. بهوی فرمانی قه تللی دا: گم.

(۵) له فکری سهرپرین کهوتم: به فکری سهرپرین کهوتم: نا.

(۶) سه بوو دهشکې له خارادا: سه بوو دهشکې به خاراوا: نا.

(۷) جنوودی خال و خهت کي دی: جنوودی خال و خهت که دی: نه.

(۸) له مولکی خوی به یه غما بی: له مولکی خوی کي یه غما بی: نا. به مولکی خوی به یه غما بی: بم،

شج، گم. که مولکی خوی به یه غما بی: نه.

(۹) نه نیس و وه حشی وهک مه جنوونی و: نا، بم.

(۱۰) نه ویستاکه ش ده بی له یلا: نه ویستاکه ش دلی له یلا: شج.

(۱) ۱۱۸

دلئاراما! هیلالی نهو به دیدارت موبارهک بی
به دیدارت مه هی وهک مه، گرفتارت موبارهک بی
شوعاعی لیوی گولنارت؛ شهرابی نه رخه وانیی کرد
له جامی باده دا عه کسی دوو گولنارت موبارهک بی
له بی شه هدی گولی نیمه، چ شیرین گه وهه رنه فشانه
گوهه رباری له بی له علی شه که ربارت موبارهک بی
به فه رمانی خه می نه برۆت، مژۆلت سهف به سهف که و تن
سه فارایی سپاهی تازه سه ردارت موبارهک بی
قه تاره ی دوگمه که ی سینه ی تراز، بۆ ته ماشای من
دوو ناری نه وره سی سه حنی سه مه ن زارت موبارهک بی
چ پهنگینه له ده ستدا؛ بریقه ی ساغه ری سه هبا
به ده ست نهو ساغه ری پهنگین و سه رشارت موبارهک بی
چ خوش دینه نه زه ر: سیحری سه ری زولف و فروو غی پروو
یه دی به یزا، به ده سستی زولفی سه ححارت موبارهک بی
پروخت: گه ر که عبه یی ئیسلامه، زولفت: ئایه ی کوفرن
له مائی که عبه دا؛ ئیحدائی زوننارت موبارهک بی^(۲)
به عوششاقی دل نه فگارت، موسه لله م خاصه یه نه ورۆ
حوزوری عامی موشتاقان؛ به ده ربارت موبارهک بی^(۳)
عه جایب سایه په وشه ن بوو، خه تی زولف و پروخی پهنگین
به هم تامی زشی شهنگه پفوزه نیگارت موبارهک بی^(۴)
هه تا لوتفت نه فه رمو بوو، حه قیقته پرووی نه دا بومه
ظهوری موعجیزه ی عیسا؛ له روخسارت موبارهک بی^(۵)
به په رسمه ته هنیه ت نه ورۆ، نه گه ر جانم فیدای تو کرد
«نه ده ب» عه رزت ده کا قوربان، دوو سه د جارت موبارهک بی

(۱) نه غه زله هه ر لای: مس، نا هه یه.

(۲، ۳، ۴، ۵): نه چوار به یته لای: نا نییه.

بئ زهوق و موحبيبهت، مهی و مهیخانه دهلی چي! (۲)
 بئ نه شئیهی زاتی، بهط و پهیمانه دهلی چي!
 هه ر صیدقه؛ دهبا مهردی خودا ریگه بهمهقسوود
 شیخ و شهمن و کهعبه و بتخانه دهلی چي! (۳)
 عاقل نهوویه: قهیدی عیلاقهی نییه؛ وهک شیت
 فهزل و هونهری عارف و فهرزانه دهلی چي!
 زادی رههی هاموونی تهریقته مهبه زاهید (۴)
 ویردی سههر و سهیحیهی سهه دانه دهلی چي!
 تو ناوی سههری شه معی مهینه، که دهسووتی
 بنواره له سووزی دلی پهروانه؛ دهلی چي!
 باطن نهوویه مهخزهنی تهسرا، سهه راسهه (۵)
 بئ گهنجی حهقیقهت، دلی ویرانه دهلی چي!
 میسباح نهوویه: سائیره نووری له هه موو جی
 قهنیدی زه و زیوهری کاشانه دهلی چي!
 واعیز؛ وهره یهک ههفته «تهدهب» فیر به له لای من (۶)
 پهندی بهریا و لومه و تهفسانه دهلی چي!

(۱) تهه غهزله لای: ره، به، ته، گم، نا، مس ههیه.

(۲) بئ زهوق و موحبيبهت: بئ زهوقی و موحبيبهت: شج.

(۳) شیخ و شهمن و...: نا، به، گم. شیخ و شهمن و...: شج.

(۴) زادی رههی هاموونی: زادهی رههی هاموونی: نا، ته. تهریقته چیه سههوهت: ره.

(۵) تهسرا سهه راسهه: تهسرای خودایی: ره.

(۶) واعیز وهره؛ یهک ههفته: واعیز وهره بو خوت: ره. تهدهب فیر به: تهدهبی فیر به: ره.

هه ره حظه، بهتهرزئ سهه نهما! جیلوهگهری، چي!
 گولزاری گولئ جه نه ته کهی! دادگهری، چي!
 مه نظووری هه موو دیده و مه تبوعی هه موو دل
 بهم غایه ته مهقبوولی، بههه زئ نهظهری چي
 قهندی! شه کهری! نهیشه کهری! شه هدی موصه ففا!
 مه عجوونی دلی! قووه تی روج و جگهری! چي!
 هیندی! عهجه می! رومی! موغی! یا: بهچه ته رسا!
 کوردی! عه ره بی! تورکی! له نه سلی قهجهری! چي!
 مه عشووقی خوتهن، لوعبه تی چین، شاهیدی ئیسلام
 مه حبووبی خه تایی، سهه نه می کاشغهری! چي!
 غونچهی چه مه نی! یا سهه مه نی گولشه ن (.....) (۲)
 سهه روی سهه مه نی! نهسته رهنی! بهرگی! بهری! چي!
 ماهی زه مه نی! بهدری زه من! که وکه بی شه عرا!
 خورشیدی ضیا به خشی! جه مالی! قه مه ری! چي!
 غیلمانی به هه شتی! بهمه سهه ل نووره سروششت!
 حوری! مه له کی! نهو غی فریشه تی! به شه ری! چي!
 ته غیاری دلآزارمه! یا: یاری دلآرام!
 مه عشووقی حه قیقی! دل که ی دهریه ده ری! چي!
 گه ر یار و وه فاداری سته مکاری «تهدهب» نی
 هه ره حزه، بهتهرزئ سهه نهما! جیلوهگهری، چي!

(۱) تهه شیعره هه ره لای «ره» هه بوو.

(۲) تهو جیگه یه له دهسته ته که دا هه روا بوو.

بۆ زولفی سیههچورده له سههر چیههری قهشهنگی
 یاران بهخودا وهخته بچم ببه فیههنگی
 ئامانه له دهس شوپشی ئه وه غه مزهیی جادوو^(۲)
 هاواره له بهر فیتنهیی دوو چهشمی سپهنگی^(۳)
 غهیرهز خه می گیسووی؛ که مههره به جه مالن
 کئی دیوبه: که پتی جهننه تی بی؛ کافری زهنگی؟^(۴)
 چیههره و دهه نهی؛ وهک گو له، ئه ما به ته فاوه ت
 یهک سوورهیی خه ندان و یه کئی خونچه به تهنگی^(۵)
 ئه و رۆژه که دل بهستهیی چهنگی خه می مووی بوو
 زانیم که ههتا مههرگی؛ رهها نابئی له چنگی^(۶)
 هههرچهنده له ئافاقه، بتی شوخی من، ئه ما
 ئه مرۆ که بۆی مونحه صیره: شوخیی و شهنگی
 ئاویره یی یهک ئاویره، بتی سهه دلی شهیدا
 ئه و دهم که گه لاویره؛ به ئاویره یی په رهنگی^(۷)
 ههر بۆیه به عه مدهن ده چمه بهر نه زه ری؛ زۆر
 به شکو به غه له ت جارئ به صهیدی خه دهنگی^(۸)
 دوو شت «ئه ده ب» ی کردوو خه سته و نالان
 یهک: پهنجشی زوو زووی و یه کئی: وهسلئی درهنگی^(۹)

(۱) ئه م شیعره لای: ره، مس، گم، ئا، به، ئه، شج ههیه.

(۲) ئامانه له دهس: ئامانه دهس: شج. ئامانه له جانبازی: ره.

(۳) هاواره له بهر فیتنهیی: هاواره له غه مازی: ره.

(۴) ئه م بهیته لای: ئا، به، شج، گم ئاوايه:

غهیرهز سهفی خالی، که له رووی په رش و بلاوه

نه مبیستوو پتی جهننه تی بی: کافر و زهنگی

(۵) یهک سوورهیی خه ندان و: یهک سووره تی خه ندان و: یهک سووری خه ندان و: به، ئه

(۶) زانیم که ههتا مههرگی: زانیم که ههتا مههرگ: به، ئه، گم.

(۷) جارئ به صهیدی خه دهنگی: جارئ به صهیدی خه دهنگی: به، گم.

(۸) ئه م بهیته لای: ئا، شج ئاوايه:

دوو شت «ئه ده ب» ی کوشتوو: هههرچهنده یه کیشه

یهک: فیههنگی زۆر زۆر و یه کئی: وهسلئی درهنگی

به لام نیوه بهیته دووهمی لای: به، گم ئاوايه:

یهک: فیههنگی زوو زوو...

به سه حه رگه هي به هاران، ده مي كازيبه ي به ياني^(٢)
 چ مه ييک له ده ستي جانان، چ هزار زينده گاني
 دوو هزار موک و ده ولت، به فيداي ده ميکي خه لوته
 به خسوس که جورعه شت بي؛ له که في نيگاري جاني
 وده ئه ي گولي وده تاغيي، بنواړه سه يري باغي
 بشکينه رونه قي گول، به دوو زولفي خه يمه راني
 وده سه يري به زمي مهستان، بگهړي له ناو شه بوستان
 بده ساغهری له باله ب، له شه رابي ئه رخه وانيي
 بده جامي مه ي به په نجه ت، بکه جيلوه يي به له نجه ت^(٣)
 ببه زينته تي ته مايول، له نه هالي خه يزه رانيي
 وده ئه ي نيگاري جاران، به ته ريق و ره سمي ياران^(٤)
 بکه ره فعي ده ردی سه رمان، له خوماري ناته وانيي
 له عه وه زه موو عيتابت، به مني جگه ر که بابت
 بده يه ک دوو ماچي شيرين، به که مالي ميهره بانيي
 ئه گه ر ئه م نيگاره تو بي، گولي نه و به هاره تو بي
 به خودا ئه گه ر بکه م روو، له به هه شتي جاويدانيي
 چييه بي گولي جه مالت، چييه بي دوو چاوي کالت^(٥)
 به مه تاجي پادشاهي، به مه ته ختي ئه رسه لانيي^(٦)
 چ به هاره صوره تي تو، چ نيگاره قه وسي ئه برو
 که خه جاله ته له نه قشي، قه له مي نيگاري ماني
 به که مه ندي زولفي خاوت، دلي ئيمه که و ته داوت
 عه جه با که شه سه وارم، به شکاری مه ي نه زاني^(٧)
 «ئه ده ب» ا، به شه رتي جاران، ئه منم که جان سپاران^(٨)
 که نه لي ره قيبي نادان؛ به وده فا نه بوو فالاني

(١) ئه م شيعره لاي: مس، بم، ئه، گم، شج، ئا هه يه.

(٢) به سه حه رگه هي جاران: له سه حه رگه هي به هاران: ئا.

(٣) بده جامي مه ي به په نجه ت: بده جامي به په نجه ت: بم. بده جامي تو به په نجه ت: ئه.

(٤) وده ئه ي نيگاري جاران: وده ئه ي نيگاري جانان: ئا. به ته ريق و ره سمي ياران: به ته ريق و ره سمي جاران: شج، مس.

(٥) چييه بي گولي جه مالت: چييه با گولي جه مالت: بم، ئه، گم، ئا، مس.

(٦) به مه تاجي پادشاهي، به مه ته ختي ئه رسه لاني: که مه تاجي پادشاهي، که مه ته ختي ئه رسه لاني: ئه.

(٧) به شکاری مه ي نه زاني: به شکاری نه زاني: ئا، شج، گم.

(٨) ئه منم که جان سپاران: ئه منم که جان شاري: شج. ئه منم له جان سپاران: ئا.

باده‌بینکی مه‌زه‌ی عیشق نه‌دا، نه‌شه‌ چ دینێ!
 نه‌شه‌ئێکی ضیای عه‌قل نه‌با، وه‌جدی چ بێنێ!
 ساقی به‌سه‌فا، ساغه‌ری مه‌ی دامێ: سه‌بوو‌حیی
 گه‌ر ده‌هری مو‌عه‌ریه‌د، به‌جه‌فا پێم نه‌رژێنێ
 جانا! وه‌ره‌، تا جان به‌نشاری قه‌ده‌مت که‌م
 گه‌ر خاکی ره‌هت بێت و له‌ من جان به‌ستێنێ
 ماچێ بده‌ پێم له‌و ده‌هه‌نی خونه‌چه‌ می‌شالت
 با سه‌سه‌رتی سه‌د سه‌له‌یی دڵ، هیچی نه‌می‌نێ
 بو‌هێنده‌ دڵ ئازورده‌ ده‌کا: غه‌مه‌زیی مه‌ستت!
 هێنده‌ی مه‌ده‌ره‌ی باده‌؛ که‌ مینا به‌شکێنێ
 هێنده‌ی مه‌نوێنه‌؛ روخی ئاوێنه‌، مه‌بادا
 ئاهی دڵی مه‌زله‌وومی، به‌ «رووت» ی بنوێنێ
 ساقی! به‌خوم و دهن، به‌ «ئه‌ده‌ب» مه‌ی بده‌، ئه‌مما
 جورعێکی به‌سه‌: شیخ؛ که‌ ئه‌و مه‌سته‌ به‌یینێ

(۱) ئه‌م شیعره‌ هه‌ر لای «ره‌» هه‌بوو. به‌لام شیعریکی نزیک به‌م شیعره‌، لای: مس، بم، ئه‌، گم هه‌یه‌،
 که‌ لای ئیمه‌ ژماره‌ (۱۲۷) ه‌ و جیاوازییه‌کی ئه‌وتۆیان له‌ نیتواندا نییه‌.

شیفته‌م بو‌ سه‌نه‌می، ماه‌روخی، سیم ته‌نێ
 خو‌ریی لاله‌عو‌زاری، په‌ریی خو‌ش سو‌خه‌نێ
 زو‌لفی بو‌ سه‌بسی دلم، شاری «سیبه‌» به‌مه‌ئهل
 که‌ به‌قانونی مه‌سیحی، دزو عاسیی ده‌به‌نێ
 نیرگسه‌ چاوی؛ به‌لا نیرگسی شه‌هلایه‌، چ ته‌رح
 له‌ غمی ژاله‌ به‌یته‌ فه‌ر و زبیبی چه‌مه‌نێ^(۲)
 له‌بی وه‌ک خونه‌چه‌ و چیه‌ره‌ی به‌میثالی گولێ گه‌ش
 گول ده‌بارێ له‌ ده‌می، خونه‌چه‌: ئه‌گه‌ر پێده‌که‌نێ
 گولبونه‌ قه‌ددی؛ به‌لام گولبونی شه‌بنم زه‌ده‌یه‌ک
 باغه‌بان بو‌ ته‌مه‌عی خونه‌چه‌، چ ده‌ستی نه‌که‌نێ
 سینه‌ وه‌ک ره‌وزه‌، چ ره‌وزه‌، که‌ به‌وه‌عه‌دی خالق
 له‌ جه‌زای تاقه‌تی مه‌قبوولی، گرامی ده‌چنێ^(۳)
 نافه‌؛ وه‌ک نافه‌، که‌ له‌ ئیرانه‌وه‌ چاک
 نوکه‌ه‌تی مو‌شکی بکه‌ن، ئاهووی ده‌شتی خوته‌نێ
 مه‌مکی وا تو‌رته‌، وه‌کو جووته‌ هه‌ناری نه‌وره‌س
 ده‌په‌رن؛ گه‌ر له‌پرا ده‌ستی به‌قایم بده‌نێ
 چ به‌لێم! چه‌فته‌یی ره‌نگینی له‌ نیو پانی سپی
 وه‌ک په‌ری لاله‌یی هه‌مرایه‌، له‌سه‌ر نه‌سته‌ره‌نێ
 یا له‌ هه‌ککاکی ئه‌زهل، نه‌قشه‌ له‌ عینوانی ته‌لیسم^(۴)
 صوره‌تی نو‌قته‌ و لای، له‌ عه‌قیقی یه‌مه‌نێ
 چ ده‌بی جاری ئه‌گه‌ر کی..... «ئه‌ده‌ب» ته‌رزی مه‌کووک
 لووله‌یی پز، له‌میان رایه‌لی چو‌فتی به‌ته‌نێ^(۵)

(۱) ئه‌م شیعره‌ لای: مس، ئا، گم، ئه‌، بم، شج هه‌یه‌.

(۲) له‌ غمی ژاله‌ به‌یته‌: له‌ غه‌می ژاله‌ به‌یته‌: گم. له‌ شه‌و‌غی ژاله‌: ئه‌.

(۳) گرامی ده‌چنێ: کیرامی ده‌چنێ: ئا، ئه‌، شج، بم. گه‌فی ژاله‌: شج. گرام: هێژا، به‌رێز.

(۴) یا له‌ هه‌ککاکی ئه‌زهل: با له‌ هه‌ککاکی ئه‌زهل: بم، ئه‌، مس.

(۵) لووله‌یی بوو، له‌میان چو‌فتی به‌ته‌نێ: ئا، ئه‌.

شیفتهی سیمبه‌ریکم، بتی شیرین سوخته‌نی
 هەر وه‌کو به‌رهمه‌نان واله به‌زیبا وه‌سه‌نی^(٢)
 قامه‌تی ناروه‌نی گولشه‌نه، ئەمما به‌قیاس
 سونبول و سۆسه‌ن و گول به‌رگ و به‌ری ناروه‌نی
 زولفی بۆ مه‌حه‌سی دل، شه‌هری «سه‌بیره» به‌مه‌سه‌ل^(٣)
 که به‌قانونی مه‌سیحی، دز و عاسیی ده‌به‌نی
 تیغی ئەبرویی که‌شیده‌ی، له‌سه‌ر ئەو چه‌شمی سیاها^(٤)
 وه‌ک دوو شمشیری بپندن، به‌دوو تورکی خۆته‌نی
 فه‌وجی موژگانی به‌راهر، به‌دوو سه‌ف خسته‌ نیزام
 وه‌ک سه‌فئارایی پیران، له‌ سپاهی په‌شه‌نی^(٥)
 چه‌شمی شه‌هالایی سیه‌ه، مه‌ستی خومار ئالوده‌ی،
 نه‌رگسیکه، سه‌حه‌ری بێته‌ فرووگی چه‌مه‌نی
 له‌بی وه‌ک غونچه و چیه‌ردی به‌میسانی گولی گه‌ش^(٦)
 گول ده‌بارئ له‌ ده‌می، غونچه: ئەگه‌ر پێده‌که‌نی
 نوتقی شیرینی بلێم چۆنه؛ وه‌کو شه‌هد و شه‌که‌ر
 چه‌شمی به‌د دوور بئ له‌ فیروزه‌یی خالی زه‌قه‌نی
 گه‌رده‌نی هەر وه‌کو مینایی له‌باله‌ب له‌ زولال
 چ زولالێکی! فه‌قه‌ت جه‌وه‌هری جانی به‌ته‌نی
 سینه؛ وه‌ک گولشه‌نی نه‌سرینه، شکوفته، ئەمما^(٧)
 باغه‌بان بۆ ته‌مه‌عی خونچه، چ ده‌ستی نه‌که‌نی
 جووتی پستانی؛ وه‌کو جووتی هه‌ناری خر و تورت^(٨)
 ده‌په‌رن؛ گه‌ر له‌په‌رئ ده‌ستی به‌قایم به‌ده‌نی
 چ بلێم ناف و شکم؛ چۆن و چ ته‌رزن به‌سیفه‌ت
 نافی وه‌ک نافه؛ شکم: خه‌رمه‌نی به‌رگی سه‌مه‌نی
 بێینه سه‌ر جفته‌یی په‌نگینی، له‌ نیو رانی سپی^(٩)
 وه‌ک په‌ری لاله‌یی، مونه‌ققه‌شه له‌سه‌ر نه‌سته‌ره‌نی

خر و پر، نه‌رم و سه‌مین، وه‌ک فه‌نه‌ری کاری فه‌ره‌نگ
 جوست و خه‌زێکی هه‌یه؛ وه‌ختی که ده‌ستی ده‌گه‌نی
 ئیشتیاقی شه‌به‌قم، هه‌ر شه‌وه، به‌و جفته‌یی ته‌نگ
 هه‌ر وه‌کو شه‌وقی غه‌ریبان، به‌بادی وه‌ته‌نی
 خۆزگه جوڵایی موحیبه‌ت، به‌مه‌کووکیکی نوعوز
 پوودی وه‌سلێکی له‌سه‌ر کارگه‌هی دابه‌نی

- (١) ئەم شیعره‌ لای: گۆڤاری سروه-ژماره ١٨٨-٧٦، ئا، مس هه‌یه و له‌گه‌ڵ غه‌زله‌ی پێشوو:
 (١٢٤) نزیکایه‌تی زۆریان هه‌یه، ئەگه‌رچی ئه‌ویان (١١) به‌یت و ئەم (١٦) به‌یت، به‌لام «کیش»
 و که‌ش و هه‌وایان هه‌ر یه‌که و په‌نگه له‌ بنه‌ره‌تیشدا هه‌ر یه‌ک غه‌زله‌ی بووبن و له‌به‌ر هه‌ر هۆ و بۆنه‌یه‌ک
 بووب، «ئه‌ده‌ب» هه‌ندێ ورده ده‌ستکاری له‌ میعماری هه‌ندێ به‌یت و ژماره‌ی به‌یته‌کاندا کردبێ...
 سه‌ره‌رای ئەم نزیکایه‌تییه‌شیان، هه‌ر به‌چاکم زانی هه‌ردووکیان، وه‌ک خۆیان بنووسینه‌وه.
 (٢) واله به‌زیبا وه‌سه‌نی: واله به‌زیبا وه‌ته‌نی: سروه. واله: سه‌راسیمه، شیفته.
 (٣) زولفی بۆ مه‌حه‌سی دل: زولفی بۆ مه‌جلیسی دل: سروه.
 ئەم به‌یته له‌ غه‌زه‌لیکی پێشتریشدا بوو.
 (٤) له‌سه‌ر ئەو چه‌شمی سیاها: له‌سه‌ر ئەو زولفی سیاها: ئا.
 (٥) وه‌ک سه‌فئارایی پیرانی سپاهی په‌شه‌نی: سروه.
 (٦) ئەم به‌یته له‌ غه‌زه‌لیکی پێشووتریشدا بوو.
 (٧) ئەم به‌یته به‌شپۆیه‌کی تر، له‌ غه‌زه‌لیکی پێشووتردا هه‌بوو.
 (٨) ئەم به‌یته‌ش له‌ غه‌زه‌لیکی پێشووتردا هه‌بوو.
 (٩) ئەم به‌یته و دوو به‌یتی دوا‌یی، له «سروه» دا نین.

راحی؛ که مه‌زهی عیشق نه‌دا، زه‌وقی چ دیتی
 عیشقی که زیای عقل نه‌با، شوری چ دیتی! (۲)
 ساقی به‌سه‌فا، ساغ‌ری مه‌ی دا به‌ح‌ریفان
 گهر ده‌هری موعه‌ربه‌د به‌ج‌ه‌فا پیتی نه‌ژیتنی
 جانا وهره، تا جان به‌نیشاری قه‌ده‌مت کم
 گهر خاکی ره‌ت بیت و له من گیان بستیتنی
 ماچی بده من له و ده‌ه‌نی خونچه می‌سالت (۳)
 با ح‌سره‌تی سه‌د سالت، له دل هیچی نه‌میتنی
 نازورده ده‌که‌ی ئه‌و دلی عوش‌شاقه؛ ده‌ترسم
 جار‌یکی له‌و نازورده‌گیه‌ت دل بشکیتنی
 هیتنه مه‌نوینه روخی ئایینه؛ مه‌بادا
 ئاهی دلی مه‌ژلووم، به‌رووتی بنویتنی
 ساقی به‌خوم و دهن، به «ئه‌ده‌ب» مه‌ی بده، ئه‌ما (۴)
 جور‌یکی له‌به‌ر شیخ، که ئه‌و مه‌سته ببینتی

(۱) ئه‌م شیع‌ره لای: مس، بم، ئه، گم هه‌یه.

(۲) که زیای عقل نه‌با: که زیای عقل نه‌دا: گم. که زیای عقلی نه‌با: ئه.

(۳) ماچی بده من: ماچی بده پیم: ئه.

(۴) ساقی به‌خوم و دهن: ساقی به‌ج‌ه‌م و دهن: ئه.

دل‌ئاراما چ زیبایی، دل‌ئازارا چ ره‌عنایی (۲)
 چ دل‌ک‌ه‌ش چیه‌ر و سیمایی، چ سه‌رک‌ه‌ش قه‌دد و بالایی
 شه‌که‌ر له‌ب، شاهیدی شیرین، بتی چین، لوعبه‌تی ماچین
 سه‌راپا سو‌سه‌ن و نه‌س‌رین، چ له‌ب نووشین دل‌ئارایی
 خوداو‌ه‌ندا چ مومتازی، چ شوخ و شه‌نگ و غه‌ممازی
 چ ده‌مسازی، چ هه‌م‌پازی، چ تورفه مه‌جلیس ئارایی
 دزی دل، ئافه‌تی جانی، قصوری عه‌قلی ئینسانی
 فتوری زوهد و عی‌رفانی، فه‌سادی دین و دنیا‌یی
 به‌صوره‌ت ماهی ئافا‌قی، به‌مه‌عنا جانی موشتاقی
 چ خوش ئاداب و ئه‌خلا‌قی، چ مه‌حبووبی، چ زیبایی
 چ بی دینی، چ بی ئیمان، چ بی بونیان، چ بی ئه‌رکان
 چ بی شه‌رتی، چ بی په‌یمان، چ به‌د عه‌هدی، چ به‌د پرای
 به‌عاریز: مه‌عج‌ه‌ری پشکو؛ به‌گ‌یسو: گولشه‌نی شه‌و‌بو
 ئه‌گ‌ه‌ر حه‌ق‌قت ده‌وی ئه‌م‌پو، له دنیا تا‌ق و ته‌نهایی
 له مه‌غریب تا به‌ماچینت، موسه‌خ‌خ‌ه‌ر بوو به‌ئایینت
 منیش هاتوومه سه‌ر دینت، ئه‌گ‌ه‌ر سه‌د که نه‌صارایی (۳)
 نه‌خو‌شی ده‌ردی هیج‌رانم، ئه‌توی ده‌رمانی ده‌ردانم (۴)
 وه‌ره ئه‌ی را‌حه‌تی جانم، که بو من، تو مه‌سی‌حایی (۵)
 وه‌ره ئه‌ی ماهی تابانم، به‌به جار‌جاره می‌وانم
 که ده‌تکه‌م تا‌کو ده‌توانم، به‌جان و دل په‌زیرایی
 وه‌ره ئه‌ی یاری دل‌دارم، به‌به ساتی به‌خه‌م‌خوارم
 به‌پرسه حاله‌که‌ی زارم، بزانه ده‌ردی سه‌ودایی
 وه‌ره ساتی به‌ره‌عنایی، ببینه حال‌ی شه‌یدایی
 بلتی چۆنه به‌ته‌نهایی، «ئه‌ده‌ب» بی من، شه‌کی‌بایی

(۱) ئه‌م شیع‌ره لای: مس، ئا، ئه، گم، شج هه‌یه.

(۲) دلتاراما چه زیبا و دلتازار و چه په‌عنایی: شج.

(۳) منیش هاتوومه سهر دینت: ئەمیش هاتوومه سهر دینت: بم، شج، ئە، گم.

(۴) ئەم به‌یتە لای: ئا نییە.

(۵) ئەم نیوہ به‌یتە لای: ئە نییە.

۱۲۸ (۱)

ئەری تەرسا بەچە، گورجی ڕەوش، مەزەهەب مەسیحایی
فەرەنگیی خویی، نەصارا تینەتی گەبری کلیسایی
بەلای ئێران و فیتنە ی پۆم و شوخی تورک و ماھی کورد
نیگاری بەلخ و شاھی هیند و تورکی چین، بەرەعنایی
مۆنەققەش سورەت و پەنگی، مەگەر ئەرتەنگی ئەرزەنگی
مقەووەس ئەبرۆی مشکین، مەگەر تەصویری لەو شایی
مەگەر هەمسایەیی نووری، لەتیف و نەغز و مومتازی
مەگەر هەمزادەیی حوری، زەریف و شاد و زیبایی
سیپهیرم رام و هەمدەم، جام و واعیز: دلبەر و تازی
خودارا ساقیا تیکە؛ لە مینای بادە ی صەهبایی
سەر و ڕوو شوخ و شیرینی و شەگەر لەب شاھید و شەھدە (۲)
دلێر و دلبەر و دلدار و دل‌سەخت و دلئارایی
بەزولف و ئەبرۆ و موزگان و خەت و پەرچەم و بالا
کەمەند و تیغ و تیر و جەوشەن و خەفتان و والایی
بەکۆلمە و ڕوومەت و ڕان و بەمەمک و سینە و گەردن
عەقیق و لەعل و یاقووت و دۆر و بللوور و مینایی
جەسوور و چابوک و چالاک و جوست و جەلد و طەپراپی
غەییوور و ڕووکەش و بەدخو، حەروون و توند و خودراپی
جەفا ئاداب و بی میهری، جیهان ناشووب و عەییاری
خەتاکار و جەفاداری، ستم کردار و هەرجایی (۳)
مەکەن مەنعی «ئەدەب» یاران؛ لە دنیا دا بەمەجنوونی
مەگەر بازار و سەودایە و هەزاران باری پسوایی

(۱) ئەم شیعرە لای: بم، مس، گم، ئە، شج هەیه.

(۲) ئەم به‌یتە لای: ئا نییە.

(۳) خەتاکار و جەفاداری: خەتاکار و وفاداری: ئا، شج، گم، بم، ئە.

ئەرى تەرسا بەچە، گورجى ڤەوش، مەزەھەب مەسیحایی (٢)
 فەرھەنگى خو، مەجووسى طینەتى، میللەت نەصارایی
 ئەرى ئەى ئەرمەنى زادەى، حەسەب موئمین، مەزەب تەرسا
 ئەرى ئەى لوعبەتى سادەى، موغ ئادابى کلیسایی
 جەفا وەرزی، وەغا پیشە، ئەلەم بەخشى، بەلا بالا
 خەتاکارى، دلتازارى، جەفا کردارى ھەرجایی
 ھەتا کەى من لە دەستانت، لە بەندى میحنەت و غەمدا؟
 ھەتا کەى من لە ھیجرانت، لە قەیدى ناشەکیبایی؟
 ھەتا کەى کیبر و نازى تو، بەیادى ڤاز و بازى تو
 بەدۆشى بوردهبارى خۆم بکیشم من بەخۆڤایی؟
 ھەتا کەى ئەى شەھى خوبان، دەگەل زومرەى غولامانت
 بەو ئەندازە، کە بى لوتفى، ئەوئەندە بى موحابایی؟
 نە ئاخەر دلبەرا جارێ، بەدەردى بى عیلاجیى من
 شیفادەستیکى عیسایی، موداوايیکى سینایی
 ھەتا تاب و تەوانا بو، لە بارى خەم نەبوو حال (٣)
 لە دیدارت-کە چى دەیکەم- نەما تاب و تەوانایی
 ھەتا ئەو گەنجى زیبایی، دوسەد ئەووەل بەجى بێنە (٤)
 کە ھەر پینج و دوو ڤۆژیکە، دەوامى گەنجى زیبایی
 ھەتا کەى گولعوزارى من، لە ھیجرەت ڤۆزگارى من
 وەکو زولفى ڤەرىشانەت، ڤەرىشان بىت و سەودایی
 «ئەدەب» چى دى نەى نالەت، لە تاراجى دل و دینت
 کە ئەمڤۆ نالە، بى وەجھە، لە لای تورکانى یەغمایی

(١) ئەم غەزەلە ھەر لای: مع ھەبوو.

(٢) سەرەتای ئەم غەزەلە، وەک سەرەتای غەزەلى پیتشوو، بەلام بەیتەکانى تریان جیوازن.

(٣) لە بارى خەم نەبوو مالم: مع.

(٤) نەمزانی «دوو سەد ئەووەل» مانای چیبە. بەلام «ئا» پیتی وایە ئەم نیوہ بەیتە بەمجۆرە: ھەتاکو گەنجى زیبایی، صیلەى ئاوەل بەجى بێنە.

بەختى منى ئەى زولف، کە ھەموارە نگوونى
 یا سەبرى منى ئەى موو، کە تو بى تاب و زەبوونى؟
 جیسمى منى ئەى ڤورە، مەگەر ڤر تەب و تابى
 یا چاوى منى چيەرە؛ کە وەک کاسەيى خوونى؟
 ھەمفەردى منى عوود، مەگەر دوودە ھەناسەت! (٢)
 ھەمفەردى منى ڤوود، مەگەر زار و زەبوونى؟
 ئەى لالە! مەگەر سۆزى فيراقت لە جگەردا
 ڤوخسارە بەخوینى، وەکو من داخ دەروونى؟
 ئاھى منە شام و سەحەر و دەردى دللى سوز
 یارەب! چ عەجەب ئایینە، لەم ئاھە مەصوونى
 بۆ تیغى ڤرۆت؛ چاکە دەلین: وەسلەتە جەبرى
 لەم چاکە دوو ڤۆژە، بەوہفا چاکە دەروونى (٣)
 ھەر کەس کە توھى بى «ئەدەب» ئاسا لە ھەواى عیشق (٤)
 ڤازیم بەخودا من بەنەبوونى؛ نە بەبوونى (٥)

(١) ئەم شیعەرە لای: بم، ئە، گم، شج، مس، ئا ھەيە.

(٢) ھەمفەردى منى عوود، کەوا دوودە ھەناسەت: شج. ھەمفەردى منى عوود، مەگەر دوودى ھەناسەت: بم، ئە، گم.

(٣) لەم چاکە: ئەم چاکە، بم، شج، گم، ئە.

(٤) ھەر کەس کە توھى بى: ھەر کەس کە تەھى بى: بم، شج، ئە، گم. توھى یان تەھى: ڤوچ، ڤووک، خاللى.

(٥) ڤازیم بەخودا من بەنەبوونى، نە: بەبوونى: ڤازیم بەخودا من بەنەبوونى، بەنەبوونى: ئا، مس، بم، ئە.

بەبالا: بۆلەك و بەقەد: شوش و بارىك (۲)

جەمالى: پووناكىي شەوى ھەور و تارىك

بۆن: ۋەنەۋشە؛ زۆر بى خۆشە

بۆ مەزەى دىل، ماچى خۆشە

لەسەر چى لە من زىزى! مەيلىت بىراۋە

لەسەر پووت پەرىشمانە: زولفىت بىلاۋە

شۆخ و شەنگم، حۆرى پەنگم

زۆر بىرىندارى خەدەنگم

جوانىيى، بەنەۋەيىكە، تەغرىفى نايە

خودايە غەتاكەى بەمن ئەو چىرايە (۳)

چەندە غەزىزە، زۆر لەزىزە

نەرم و ناسك، ئەو تەمىزە

بەگەردن: مېنايە؛ بەرۋو: بەفر و خويىنە

بەچاۋى؛ دەلىتى: بەبر و سەقىر و شەھىنە (۴)

روح ستىنە، دىلفىنە (۵)

زۆر بەغىشۋە و خەمپەۋىنە

نەيازى دىل وايە؛ ئەى نازەنىنم

ھەتا نەمردووم، دىدارت بىنىنم

پۆبى عومرم، كەم بوو سەبىرم

پىتم بەدە ماچ، بەلكو نەمىرم (۶)

ھەتا كەى لە دوورەت، بگىرەم بىنالم!

لە ھىجرانى زولفىت، دەرۋون كۆى زوخالم

دىل سووتاوۋە، رۆح نەماۋە

ماچى لىتوت: شەكرى خاۋە (۷)

خودايە! دىلى من، چ پەنجۋورە ئىمىر (۸)

دوۋ چاۋانى يارم، چ مەخمۋورە ئىمىر (۹)

مەھ جەمالم، پوۋ بەخالم

زۆر غەرىبىم، پىرسە خالم

چ خۆشە بەخەلەت، بدا جورغەبى مەى

دىل و گىيان بەپىشكەش لەبى ناسكى كەى (۱۰)

خەندە شىرىن، لەعلى رەنگىن

قەسدى جان و غارەتى دىن

بەشەۋقت: ۋەكوپۇژ، بەرۋو: ماھى تابان (۱۱)

چ خۆشە بەنەرمىيى بدا يار جوابان

گول: كەلامت؛ خۆشە نامت

كەى دەگا دوعا و سەلامت؟

بەشۋعلە: ۋەكوماھ، بەرۋو: ئاۋىنەى ساف

قەرارى گولان زولم و جەۋرىش بەئىنساف

پەنگى زەردم؛ ئاھى سەردم

شەرىتەتى تۆ: دەفعى دەرەم

بەدايم خەيالم: لەبى خەندە پازت

قەسەم بەو دوۋ چاۋانى پىر مەكر و نازت

چەند بەنازى، سىحرىبازى

خەيفە تۆ، وا جادۋوبازى

غەزىزم، ۋەرە جەئزە، ماچى خەللاتم

ئومىيىدم، بەلوتفى تۆئەمپۇكە ھاتم

بۆبەرەتم، بۆزەككەلەتم

ماچى كۆلمەت: پىتى نەجاتم

دەرۋونم لە ھەسرەت دىدارت سووتاوۋە

بەجارى چ غەقل و چ فەھم نەماۋە

پۆخى فېدات بى، دىل لەلات بى

من نەماۋم، تۆبىش ھەيات بى (۱۲)

به هاران چ مه حزون دهنالینى بولبول

هه تا کهى له عیشقت، بنالینم ئەى گول! (۱۳)

ئەى گولئى من، سونولئى من

ئاورت خستە دلئى من

جوانیى تۆ، لەم عەسره دا بئى نه زبیره

دلئى: مورغى سه حرا، به دامى تۆ گيره

مورغى چاکم، زۆر بئىباکم

حه یفه لهو داوه ت هىلاکم (۱۴)

به غه مزه؛ که ده روا، چ شیرینه له نجهى

سه ر و مال؛ فیدای باز نه کهى ده ست و په نجهى

که سک و سوورن، وهک بلوورن

به فرى يهک شهو، نه قشى نوورن

چ ئینسافه ئەى گول! چ قه و ماوه دیدهم

«به والله فراقى تو خيلى کشیدهم»

پر عه زابم، دل کهه بابم

مه ستى بئى به ننگ و شه رابم

وه ره تا نه مردووم له دوورى تۆ جانا

بده ماچى کولمه ت، به هه ديه و نيشانه

شه کره سئوت، خۆشه نئوت

پئىم که ره مکه: ماچى لئوت

دوو نارنج له باخى گولاندا ته مییزن

دوو لیمۆى کال و دوو سیۆى له زبزن (۱۵)

باخى سیوان، گول له لیوان

شئیت و شهیدا، که و قه کئوان (۱۶)

له دهورى دوو کولمه ت: هه یه خالئى نه خشین (۱۷)

سه ر و مال فیدای دوو ئەبرۆى رهنگین

ئۆه له داوت، زولفئى خاوت (۱۸)

خۆم غولامى هه ردوو چاوت

عه جایه ب به عیشوه، منت کردووه مه جنوون

هه میشه ده بارئ له دوو چاوى من: خون

گول ده بارئ، وهک به هارئ

عه تر به خشه: زولفئى یارئ

ته ماشا: چ زه رد و له روو رهنگ برام

وه کو دارى بئى ئاو، شکست و شکاوم

بۆى زولفان: عه تر و ریحان

سینه کاغه ز، نهوعى مه رجان

براده ر! بپرسن «ئه ده ب» بۆچ نه ماوه

له دوورئى گولئى؛ شووشه گه ردن شکاوه

روو چراغه، سینه باغه (۱۹)

ساحیى شهوق و ده ماغه

(۱) ئەم شیعره لای: بم، شج، گم، ئە، فن و له دهستخه تئیکى کۆنى گۆرانىیێژى ناودارى کورد: سه یید
عه لئى ئەسغهرى کوردستانى-یشدا هه بوو، که له پاشکۆى کتیبێکدا تاییه ت به «سه یید عه لئى
ئەسغهرى کوردستانى» له لایهن نووسهرى ئەم وشانه وه به چاپ گه یه ندراره، وهک به شئى «به لگه نامه»
بلاو کراوه ته وه؛ که لێره دا ئەو سه رچاوه به «سع» ناودێر ده که یهن.

(۲) به بالا بڵنده، به قه د شووش و بارىک: فن.

(۳) خودایه عه تاکه ی: ئیلاهى عه تاکه ی: فن.

(۴) به چاوى: ده لئى به بر و سه قه ر و شه هئینه: به چاو و برۆ: سه قه ر و باز و شه هئینه (فن).

(۵) لئوى شینه: رۆح سئینه: فن.

(۶) ئەم کۆپله یه لای: بم، شج، ئە نییه.

(۷) ئەم کۆپله یه لای: بم، ئە، گم، شج نییه.

(۸) خودایه دلئى من، چ ره نجووره ئەمرۆ: خودایه دلئى من چ مه حزوونه ئیمرۆ: بم.

(۹) دوو چاوانى یارم، چ مه خمووره ئەمرۆ: خودایه دلئى من چ مه فتوونه ئیمرۆ: ئە.

(۱۰) دل و گيان به پیشكهش له بئى ناسكى كه ی: دل و گيان به پیشكهش له به ناسكه كه ی: فن.

(۱۱) بەشەوقت وەكو پۇژ: بەشۇخىي وەكو پۇژ: سە.

(۱۲) مەن نەماوم: مەن سووتاوم: سە.

(۱۳) ھەتا كەي لە عەشقت، بىنايىنم: ھەتا كەي بگريەم لە عەشقى تۆ: سە.

(۱۴) ھەيغە لەو داووت ھىلاكم: ھەيغە بۆ پرووت زۆر ھىلاكم: سە.

(۱۵) دوو لىمۆي كالّ و: دوو لىمۆي ساف و: فەن. دوو لىمۆي شىرىن و: سە.

(۱۶) شىت و شەيدا: بۆ تۆ شىت بووم: سە.

(۱۷) لە دوورىي دوو كولمت، نەوجەوان و شىرىن: سە. سەر و مالّ فيداي دوو ئەبرۆي پەنگىن:

كوژراوم بەتيرى دوو ئەبرۆيى مشكىن: سە.

(۱۸) تۆھ لە داوت: ھەي لە داوت: فەن.

(۱۹) پروو چراغە: سىنە باغە: سىنە باغم، پروو چراغم: سە.

ساحىبى شەوق و دەماغە: ساحىبى شەوق و دەماغ: سە.

ئەم كۆپلەيە لاي: شەج نىيە.

(۱)۳۲

دوئ شەوئ؛ تا بەدەمى جىلوھىي سولتاني خوتەن^(۲)

عەيشى مە، طەئەنە زەنى^(۳) مەحفەلى خاقان «پەكەن»^(۴)

سەرلەيەر چىيدە، بەساطىكى خىدوئى بەويشاق

يەك يەك ئامادەي سىياقىكى شەھانە، بە مەكەن^(۵)

عەجەبا مەجمەئى مە^(۶)، ئەو شەو تا مەددى نەظەر

بادەبوو، سادەبوو، بۆ توركانى خەتا، ماھى خوتەن

طەرەفى ناي و نەي و موطريب و سەنتوور و پروباب

طەرەفى جام و مەي و بادە و قورابە و دەن^(۷)

بادە و سادە و مەعشوق و دلارام و نەدەيم

عەنەبەر و مەجمەر و ئەسپەند^(۸) و عەبىر و لادەن^(۹)

نار و نارنگى و نارنج و بەي و سىيىب و ئەنار

شەھد و شىرىنى و نوقلّ و شەكر و شەمع و لەگەن

عوود و بەسباسە^(۱۰) و كافوور و گولاب و سەندەل^(۱۱)

ياربوو، ميوھى نەوچىيدە، شەرابىكى كۆھەن

چەنگ و شاشەنگ و قەرەنای و كەمانجە و تەنبوور

بەربەط و مەزموور و ئاوازە و تار و نەيزەن

ضەربگىر: ئەحمەد و باقى؛ بە: دەف و دايەرە

تارزەن: خورده سولطان و سليمان و ھەسەن

موختەسەر، ھەرچى بەئەسبابى طەرەب بىتە شمار

سەريەسەر جوملە موھەبباو، بەوھجەي ئەھسەن

لالە پوخ و طەلەت و گىسوى بتان، سەھنى پەواق

لالەبوو، گولّ بوو، شەقايق بوو، سەمەن بوو، سەوسەن

لە لەب و چىھرەي خويانى «چەگىل»^(۱۲) كۆلبەي مە

تا بگۇنجاھ گولّ و غونچەبوو، خەرمەن، خەرمەن^(۱۳)

- (۱) ئەم شىعەرم لاي: مق دەست كەوت، كە بەداخەوہ كۆتاييەكەى ناتەواوہ
- (۲) پاشايانى سولتانی خوتەن:
- (۳) طەعنە زەنى: پلار ھاويژتن.
- (۴) پەكەن: مەبەستى پەكيني پايتهختى ولاتى چينە.
- (۵) مەكەن: بەدەسەلات.
- (۶) مەجمەعى مە: كۆز و بەزمى ئېمە.
- (۷) قورابە و دەن: دەفرى گەورەى بادە تىكرەن.
- (۸) ئەسپەند: گيايەكى بۆن خۆشە لە فۇلكلورى ئيرانيدا لە رۆژانى چوارشەمماندا بەسەر كەسانى خۆشەويستدا دەيسوتيتن.
- (۹) لادەن: گولتيكى بۆن خۆشى لاسك ناسك و خشۆك و گەلاكانيشى رەنگيان زەرد و پرتەقالى و سوور، يان دوو رەنگ و خي و ژمارەيان كەمە. ئەم گولە لە دواى دۆزىنەوہى ئەمريكا گەيشتە ئەوروپا و لەويتشەوہ بۆ ئيرانەوہ ھاتوہ. گولايىكى بۆنخۆشى لى دەگيرى، كە دواتر لە شىتەى دۆشاودا خسەت دەيپتەوہ و پيى دەوترى «عەنبەرى ھەنگوينى». (دەخدا، بەرگى ۱۳، ل ۱۹۵۱۸)
- (۱۰) بەسباسە: گيايىتىكى بۆنخۆشە، بەعەرەبى «بەزىاز» و بەئيسپانى «رازىانە» و «رازىانج» ى پى دەلتىن. (بەكوردىش ھەر رازىانەى ناوہ-م). بەزمانى رۆمىش ناوى «زادىقۆس» و بەسربانى «بەسباس» و بەيونانى «تريفۇليا و تريفۇلين» و بەھيندى جادوبو-ى ناوہ. «دەخدا، بەرگى ۳، ل ۴۷۳۷)
- (۱۱) دارىكى بۆن خۆشە، كە بەئەندازەى دار گولتيزىك دەيپت، بەرەكەى وەك دەرمان بۆ بەھىزكردنى گەدە و دل و ھىنانەخوارەوہى «تا» ى زۆرى لەشى و سەرئىشە بەكەلكە (دەخدا، بەرگى ۱۰ ل ۱۵۰۶۶).
- (۱۲) چەگىل: ناوى شارىكى توركىستانە، كە خەلكەكەى يەكجار جوان و ئىسك سووك و لە ميژووشدا بەتيرھاويژ و ئەنگىو بەناوبانگن. (دەخدا، بەرگى ۶ ل ۸۲۱۶)
- (۷) ئىمە كارى مونتاژى ديوانەكەمان سەرلەبەر تەواو كىردبو، كە بەناچارى جىگەى ئەم شىعەرە كەوتە كۆتايى ديوانى كىتەبەكە و لە زنجيرەى حەرفى (ن) ھەلپرا. لەبەر ئەوہ ھەر بەناچارىش ماناى ھەندى واژەى ھەر لېرەدا راڤە دەكەين.

به‌شی فارسی

جواب سیم^(۱)

مخور تو اندوه جور دو خال و گیسورا
 که خود شعار چنین است آن دو هیندو را
 مکش ز جام بتان جرعه اول چو کشی
 ز تیغ عریده یکموبتاب ابرو را
 چو عاشقی مشو آزرده از جفای نگار
 که حسن روی همی پروراند آن خورا
 مکن عتاب بیاران که رسم عاشق نیست
 که دل پریش کند دلبران دلجورا
 بزور می نتوان شد بحصن خصم قوی
 بشور هدم توان از اساس بارو را
 بلطف کرد توان در دل حبیبان جای
 بحیله صید توان بچگان آهورا
 بچین تو دام فریب و پشاش دانه‌ی مهر
 که مهر دل بکند ز آشیانه تیهورا
 که باغبان چو حریف است خود بوقت سحر
 توان ربود بچستی ز برگ گل: بورا
 اگرچه زور همه پامرد مرد بود
 ولی حکیم نیلآزد بکوه بازو را
 براین جواب «ادب»، ای امیر خورده مگیر
 بنوای خود بجواب آورد سخنگورا^(۲)

(۱) وا دیاره ئەم شیعره، وەلامی کە سێکی بالادەستە و تیایدا بەراوردی نیتوان هیتی بیرو و لیکدانەوه و بازووی کردووه.

(۲) ئەم شیعرەم لای «مق» دەست کەوت.

من که شب را، همه شب، روز کنم بایادت
 تو چرا روز، همه روز کنی بیدادت؟
 با من اینجور و ستم تا بکی صنما!
 مگرت غیر ستم درس نداد استادت؟
 بگلستان نروم من بتفرج، که مرا
 گلشن آنجا است، که بریا است: قد شمشادت
 عجیبی نیست که برگرد ره گلگونت
 جان شیرین بدهد، صد چو منی فرهادت
 خون مردم خوری و جرعه‌ی صهبا درکف
 تا که نپنده بگویند گوارا بادت
 نیست در نوع بشر اینهمه شیرین گهری
 ماورد هر مگر روح مجسم زادت
 ای دل خون شده تا کی زغمت آه و فغان!
 بخدا گر شنود هیچکسی فریادت
 ناوک سنگدلان را با او با شُست مگیر
 سینه بایست بسی سخت تراز فولادت

(۱) ئەم غەزەلەم لەم سەرچاوەیە وەرگرتووە:

أفخمی، ابراهیم: تاریخ فرهنگ و ادب مکریان، انتشارات محمدی، سفز، چاپ رضائی، تبریز، سال چاپ؟، ص ۴۲۷.

درشب یکشنبه درماه جمادی دوم
 یازده ازمه دوپاس از آن شب یلدا برفت
 یوسف مصر درایت زین چه چار آخشیج
 تا عزیز خلد گردد جنت المأوی برفت
 نور چشم اهتدا خاموش شد از چشم خلق
 عرش را تا نور بخشد قصد «أوانی» برفت
 از جیبش چون ودیعت بود جان عاریه
 در دم وصلت سپر دو بر زبان آلا برفت
 دیده صاحب نظر فوج ملایک را بدید
 زمره در طوف خاکش، زمره‌ای بالا برفت
 سال تأریخش بجستم از «ادب» گفتا: بگو
 «یوسف آن نورهدی یکدانه از دنیا برفت»

(۱) ئەم شیعرەى ئەدەب لای «ئەن» ل (۱۷۹) و «مە» ل ( ) هەبوو؛ که بۆ بۆنەى مەرگی «شیخ یوسفی شەمسى بورهان» نووسراوه و ئەم نێوه بەیتەى دوااییدا مێژووی سالی مەرگی ناوبراوی بەحروفي ئەبجەد دیاری کردووه، که دەکاتە: (۱۳۲۸هـ - ۱۹۱۰ز).

ای دل بهل و بس کن از این باده و ساغر
 رو پیچ ازاین چندی و در پیچ به‌داور
 کش بادیه و صف دراز وحدت توحید
 این مرغ گمان را چه توان که زند پر!
 معبودی خداوندی و ذاتی است مبرا
 کز هرچه بدل و هم بری زانهمه برتر
 بر حضرت او دست نیاز همه آفاق
 بر درگه او بنده چه خاقان و چه قیصر
 از ضعت دست قدرش ماه به‌گردون
 رخشنده از او مهر براین گنبد اخضر
 گرد رهش اکسیر به‌قلب و تن پاکان
 خاک درش اورنگ به‌شاهان خدیور^(۱)
 آن ذات قدیم است کز الطاف وی آتش
 شد روضه فردوس و برین برین آذر
 از رشح سحاب قدسی در صدف کون
 وز پرورش بحر سنمایش به‌جهان در
 شایان گهری، دریتیمی چو پیمبر (ص)
 دیهیم سر شیر دلان را شده زیور
 بر تخت نبوت بنشاندش ید قدرت
 در ختم رسل بر بنهادش به سر افسر
 خیر البشر، آن فضل خدا، سید الاعراب
 کایات خدائیش به‌جبین بر
 هادی مصل، بانی دین، منبع الانوار

(*) ئەم شیعرە لای «ئەن» هەبوو-ل ۳۶۶ - ۳۶۹. ئەم شیعرەش بۆ ستایشی شیخ یوسفی شیخی بورهانه.

کز خلق گزیدش به جهان داور مهتر
 کایدونش بجا خسرو دین، پیر طریقت
 کافر شکن، اهرن شکن، آنساقی کوثر
 پیبری که ازو پشت متین دین مبین را
 بر رخنه یا جوج دلان سد سکندر
 مهر همه آفاق و شهاب دل منکر
 زه بخت شریعت به طلوع چون او اختر
 اندر صدف بحر و لا دریتی می
 زانوار جلال احدی، نور مصور
 از گوهر آدم زبنی نوع مقدم
 بر صفحهء صاحب نظران نقطهء آخر
 نه از گلش سرشت آن تن پاکش ز شمیسا^(۲)
 بسرشت قدر کلک قضا خامه شیزد^(۳)
 زیراش لقب شمس شد آن شمس معانی
 هفت اژدر و نه اطاق به طوق رهیش در
 آغشته صفاتش به صفات ملکوتی
 تاجی ز فنافیه نهاده است به سربر
 فرخنده امامی است ابر خطه توحید
 موعظ ز حقیقت ز طریق است به منبر
 منشور ویلایت بوی از مهر شریعت
 کز ثبت رضایش نه بگردد دل کافر
 تازه عقیم است زمام آذر یکتا
 حوری جنان، مام زمان، سنگ ز گوهر
 از فخر سعادت به فلک جامه خورشید
 از بهر اطاعت به زمین خسرو خاور
 ای قطبی که از فیض قدومت کره ارض
 بر شد به ثریا وهم از عرش فراتر

درجای پیمبر تو و شاهی به ولایت
 او رنگ خلافت به تو زبید، نه به دیگر
 در بسط فیوضات طریقت تو مروج
 در بحر رموزات شریعت توشناور
 یاد آوردین احمد مختار محمد (ص)
 در رهبری دین و شریعت تو برادر
 نی نی که غلط گفتم اگر کفر نگارند
 معنی و صور بینم و اعراض به جوهر
 وز منکر تو نقص به تو نیست از یراک
 انکار ابوجهل نبود نقص پیمبر
 موسیت بخوانم از این مرید بیضات
 این بس که دو گیتی ز تو چون نیر اکبر
 شستی و نهادی اگرش چشم تو دیدی
 یعقوب ز عیسی کتب و خاج بر آذر
 از جذبه شوق به زیارت مه گردون
 سیماب بدل کاهی به بام است گهی در
 در ظل تو پرتو خورشید طراوت
 سایه رو آفاق بر قصند چو چوذر^(۴)
 با راه نوردان طریقت چه مشابیه
 آن حضرت عالی است که از عرش فراتر
 اصلی تو سوی المطلق و جز توهمه فرعند
 اسمند ز تو مشتق و مشتق ز تو مصدر
 فرق است میان تو و خورشید فلکها
 کز طلعت خورشید نتابد مه و اختر
 لیک از چو تو خورشید که گیتی شد مینو
 شمس و فلک و انجم و ماه است منور

بادات خدیوی که زمنشور تو کسری
 پرویز ابرتخت فلک خسرو خاور
 از تو چه خلل دین ترا یاوهء منکر
 دوران زمان راچه زیلایش اهرم^(۵)
 هر منکر کی کوکه نخواهدت بقایت
 پیکان به جگر، تیر بدل، جانش بر اخگر
 وان بد دلکی کو نبرد بار غلامیت
 از آتش قهر تو بسوزد چو سمندر
 ایکت به جهان داده خداوند دو گیتی
 شاهی و خدائی و خدیوی و خدیور
 وی قطب که برپایت دو کیهان ز وجودت
 وی کنگره چارخشیجان^(۶) را پاغر^(۷)
 زیرا به کف آورده «ادب» دا من پاکت
 تا اینکه به عقبی بویش شافع محشد
 تا هست بقا برتن تورنج مبادا
 تا نیست عدم حنجر دشمنت بخنجر

(۱) خدیور: بهمانای وهزیر و خاوهن کار و مهزن و تاقانه‌ی پژگار.

(۲) شمیسا: له‌سهر وهزنی «مه‌سیحا» یه و به‌زمانی سربانی به‌مانای پرووناکی دپت و مه‌به‌ست له پرووناکی مه‌عنه‌وییه.

(۳) شیزر: یه‌کیتکه له ناوه‌کانی خودا.

(۴) چوذر: ذهره، گه‌ردیله.

(۵) اهرم: پر حه‌رف.

(۶) چارخشیجان: چوار توخم، چوار په‌گه‌ز.

(۷) پاغر: کاریتیه‌ی خانوو.

ه (*).

دوشنبه دیدم هاتفی بر من صدا زد بیخبر
 گفتا چه داری اینقدر در سر هوای شور و شرا!
 تاکی به غفلت اندری بر باد ده‌باد سری
 بس کن تو از این شمخری بر بند طاعت را کمر
 طاعت بکن بهر خدا طاعت ز بهر او سزا
 از کسوت صورت را غافل مشو از دادگر
 دانا خدایی آنچنان کز صنعتش بی اسطوان
 چون ایستاده آسمان گردان در و شمس و قمر
 بر پادشاهان او خدا روزی رسان هر گدا
 هم غائب و هم بر ملاهم آفریده بحر و بر
 ما غیره رب احد وهو السميع والصد
 لا اب له هم بی ولد مالا له کیف وقدر
 خالی ز نقصان است از این او آفرید آدم ز طین
 او گسترانیده زمین همچون طبق بر آب تر
 هر قطره‌ای در آب ازوهر اخگری دو تاب ازو
 هر خفته‌ای در خواب از و هم خالق دُر از مطر
 او آفرید از عدم از عدم هم کرسی و لوح و قلم
 مهر شریعت را رقم او برزد و دادش ضفر
 یعنی محمد مصطفی کز نام او یابد شفا
 پنهان و ظاهر یاخفی انسان و حیوان بحر و بر
 از بهر درد او دوا، وی را ثنا گفته خدا
 طه و یس و الضحی بر تر وراکرد از بشد

(*) هـ شیعره لای «ئن» هه‌بوو. ل ۳۷۱ - ۳۷۲. نه‌میش هه‌ر بۆ ستایشی شیخی بوره‌انه.

نام خدا بر گوهری کز کل عام بر تری
 دادش خدا پیغمبری والادّم بین المدر
 مرهم زبهر درد او، در نسل عالم فرد او
 از بحر معجز کرد او او بانگشت خود شق القمر
 چون اصل زاتش پاک شد زیز و شه لولاک شد
 از آب او این خاک شد افروخته چون طاس زر
 ای ساقی کوثر توی کاندرا تو نبود بد خوبی
 وز بس جمال و نیکوی رخشان رخت چون ماه و خور
 گرتو نبودی در کمین کی میشدی روح الامین
 بی تو خلل می یافت دین ای از تو هر نور بصر
 معراج رفتی در دجی جبریل ماند از منتهی
 میکال بودت رهنما او هم بماند از عرش بر
 تنها برفتی بر علی ای سرور خفنی و ملا
 تو بودی و نورش فلا اندر میان بوک و مگر^(۱)
 هاتف بگو اینک و را وصف خدا کردن چرا
 کی میرسد بر خور ثری خاموش شو ای بی بصر
 اگر هر سر مویت زبان باشد نداری تو توان
 کردن ثنای مستعان دیگر مگو چیزی دیگر
 گر تو همی خواهی نجا از دست شیطان این نه جا
 بر بارده کبر ونخا برخیز و کن عزم سفر
 گفتم کجا باید سفر عزم سفر دارد خطر
 هم از سفر خیزد و عر برخیز گفت ای باد سر
 برهان برو پیری بین کز اوست قایم شرع و دین
 غیث زمان غوث زمین دین نبی را راهبر
 پیری به سیمما چون پری چون او نزاده مادری
 یعنی چو او نیک اختری کز اوست برهان باحشر

فرخ همای لا مکان، در عرش دارد آشیان
 هم واقف سر نهان هم سینه خالی از کدر
 از او حصار دین متین، در عالم اندر بی قرین
 نام شریفش شمس دین، از سر پنهان با خبر
 مثلش نباشد در جهان، پیر زمین، قطب زمان
 عر معنا پیشش عیان، هر علم در نزدش سمر
 آسان به پیشش مشکلی راه خدا در یکدلی
 نائب مناب چون علی برجای عثمان و عمر
 ای بر همه عالم شهی بخشا به من «عبدالهی»
 من مورم و تو چون مهی بر خدمتت بستم کمر
 دایم ثنا خوان توام، هم دست و دامن توام
 کمتر ز دربان توام ای بر همه انجم تو خور
 تا هست گل اندر چمن نسرين و بلبل یاسمن
 تا هست روح اندر بدن باتو قرین باشد ظفر
 یا رب فزون باد و کمی بر دشمنت باد و خمی
 دور از تو هر رنج و غمی بادت تبر برهر شتر^(۲)
 شمس و بردین شاهی تو بی سرشود بدخواه تو
 شمس بود هر ماه تو تاخور بود اندر قمر

(۱) بوک، یا: بوکه به مانای: رهنکه، له وانه یه، مه گهر.

(۲) الشتر: خهوش و که موکووری.

چو من ز آغاز چینی از سر آن طره بگشادم
 بگفتم کاین سیه روزم دهد انجام بر بادم
 ره زلف از زرخندان بود مارا و ندانستم
 چو ناگه سرنگون اندر چه افتادم، سر افتادم
 مراگر دسترس بودی به دامن شکیبایی
 یحسانان رایگان را ز کف هرگز نمی دادم
 تو پنداری که مارا تو بدام خود در آوردی؟
 من آن مرغم که دایم رو به سوی دام صیادم
 دمی شادم به یاد تو، دمی ناشاد از دوری
 به یکدم خود همی بینم که هم ناشاد و هم شادم
 به بستان می نخواهم رفت، اگر سرواست اگر شمشاد
 که من خود بنده‌ی آن قامت چون سرو آزادم
 به پایت جان شیرین را چنان بر سنگ افشاندم
 سزد گر آفرین گوید به تربت روح فرهادم
 مرا روز ازل گفتند کز عشق است آمرزش
 چنان کردم که یادم داد اول پیر استادم
 چنان سیل غم دوری مرا بگرفت پیرامُن
 که ترسم ای «ادب» روزی براندازد ز بنیادم

(*) نهم شیعه لای: نا هه یه.

شوقی امروز بدیدار تو در سر دارم
 گوئیا بر سر هر موی دو صد پر دارم
 به تولای تو جانا که جهانی دگر است
 عجیبی نیست که دست از دو جهان بر دارم
 شورش حُسن تو آفاق سراسر بگرفت
 گردنت گر نهم سر بکجا بر دارم
 یادت اندر دل و خود دربر و عکست در چشم
 باز در دیدن تو حسرت دیگر دارم
 چه غم از روزسیه کرد مرا زلف کجست
 که شب از یاد رخت کلبه منور دارم
 بندهء عشق توام دار ولی در همت
 بی شمر بنده چو خاقان و چو قیصر دارم
 پرتوی روی ترا من به غلط مه گفتم
 تو مرا بین که ترا با چه برابر دارم
 هر دم از موی تو ذکری برود تادم صبح
 صحن کاشانه پر از طبلهء عنبر دارم
 دل چو از دست تو دلبر نتوان کرد برون
 پس صواب آنکه «ادب» دست ز دل دارم

(*) نهم شیعه لای: نا هه یه.

به‌شی دووهم
فهره‌نگی «ئه‌دهب»

وتەيەكى پىۋىست:

من پىم وايە مانای شيعر؛ لە ئاکامى خويندنەوى سەرۆمى و بەسەر بەکەوى ھەموو ئەو
پەگەزە ھونەرىي و گەمە زمانەوانى و ميعمارە مۆسقىيانەى ناوھەدى واژە و رستەو دەيت،
کە خويئەر دواى خويندنەوى شيعرەکە، لای دروست دەيت، نەک شەرح و پاقەکردنى
شيعرەکە، لە لايەن پەخنەگر و توپزەرەو، کە لە دەرەوى ھەست و پۆخى خويئەرەو
دەدويت.

بۆيە لەم فەرھەنگەدا تەقەللای ئەمجۆرە کارەم لەگەڵ ئەم ديوانەى «ئەدەب» دا نەکردووە
و خەرىكى کارى شىبکردنەوى «پەوانىيى» یش نەبووم، کە «ئەدەب» ئەمەشيانى زۆر
بەھەند وەر نەگرتووە؛ بەلکو کۆشاوم تا:

۱- واژە فارسىيەکانى ديوانەکە بۆ خويئەرانى کوردى باشوور و واژە عەرەبىيەکانىشى بۆ
کوردانى ئيران پاقە بکەم؛ کە «ئەدەب» واژەگەلى ئەم دوو زمانەى بەبەرورد لە چاو
واژەگەلى زمانى کوردیدا، زۆرتر بەکاربردووە.

۲- زۆرینەى ئەو واژە عەرەبىيانەى کە لە ئيراندا (بەھەموو نەتەوەکانىيەو) لە
دیزەمانەو بەکاربان دەبن، نەک ھەر بەجۆرىكى تايبەت بەخۆيان بەکاربان دەھيئن،
کە مانايان لەگەڵ مانای پەسەنى عەرەبى ئەو واژانەدا جياوازە؛ بەلکو تەنانەت
فۆنەتيكى واژەکانىش ئالوگۆريان بەسەردا دەھيئن. بۆيە لە پاقەکردنى واژەگەلى ناو
ديوانى «ئەدەب» دا، بەوجۆرەمانا لێداوئەو و رينووس کردووە، کە وەک لە ئيراندا
بەکاربان دەبن. ھەر بەم ئاراستەيەش مانای بەيتەکانم کردووە؛ کە تىکراى مانای ئەو
واژانە پىكى دەھيئن... لە ھەموو ئەمانەشدا بەم ئاراستەيە کارم کردووە و تەقەللای
پىنوئىيى خويئەرەمان داو، نەک تەمەل کردنيان و تەنک خويندنەوى شيعرى «ئەدەب»
و نەک دووپاتکردنەوى پاقەکانى ھاو پىم کاکە محەمەد سەعيد نەجارى «ئاسۆ»، کە
بۆ «۹۹» غەزەلى پيشتر چاپکراوى «ئەدەب» ى کردووە.

۳- لە بەسەرکردنەوى فەرھەنگى واژە و دەستەواژە و وینەى شيعرى «ئەدەب» دا،

کىتومالىكى سەرتاسەرى و بەرفراوانى شيعرى کلاسيكى کوردىم کردووە، تا پردەکانى
پىئەندى نيوان «ئەدەب» و زەبر و جى پەنجەى شاعيرانى پيش خۆى و شاعيرانى
ھاو پۆژگارى خۆى، لەسەر يەكترى بەسەر بکەمەو. ئەگەریش لەو پووبەرەدا نمونەم
نەدييەتەو، ناچار بووم لە شاعيرانى قوناغى دواى «ئەدەب» دا، وىکچوونەکان
بپىنمەو؛ کە ئەم کارە ئەگەرچى زۆر زۆرى ماندوو کردم و ماوہەكى زۆرىشم بۆ
تەرخان کرد، بەلام چونکە لەم پووبەرەدا، کارى لەمجۆرە بۆ شاعيرانى کلاسيكى
نەکراو، ئەوا بەم کارەم ھەولمداو پانۆرامايەكى بەرىن و ميژوويى و ئەدەبىي،
پۆژگارى «ئەدەب» و ئاستى پووناکبىرى و جيهانپىنى شاعيرانى کلاسيكى کورد، لە
پوانگە و بەبيانوى شيعرى «ئەدەب» ەو، بەيادى خويئەرى ئىستەا بەپىنمەو.

۴- لە بوارى ناساندنى کيشى عەرۆز (سەروا) ى شيعرى «ئەدەب» دا، پشتىم بەچەندىن
سەرچاوى عەرەبى و فارسى و ئەو چەند بەرھەمە کەمەى کتیبخانەى کوردى و پراوئى
و پرسىارى شەخسىم لە مامۆستايانم: ئەحمەد ھەردى و نورى فارس بەستووە، کە
ئەگەر لە ناساندنەوى ھەندى لە سەرواکانى شيعرى «ئەدەب» دا، کەم تا کورتىکم
نەئەنگاوتبى، ئۆيالەکەى بەتەنيا لە ئەستۆى من نييە، بەلکو ھەموو ئەو مامۆستا و
سەرچاوانەن، کە چاپکراوکانيان ئەمانەن:

سەرچاوە بەزمانى عەرەبى:

۱- أبى قاسم محمود، جلاله: القسطاس المستقيم في علم العروض، بغداد، مطبعة
النعمان، النجف الأشرف، ۱۹۷۰م.

۲- القاسم اسماعيل، الصاحب: الأقناع في العروض وتخريج القوافي، منشورات
المكتبة العلمية، الطبعة الاولى، مطبعة المعارف، بغداد ۱۹۶۰م.

۳- الغلايينى، الشيخ مصطفى: الثريا المضية في الدروس العروضية، الطبعة الثالثة،
منشورات المكتبة العصرية، صيدا - بيروت ۱۹۰۱م.

۴- خلوصى، د. صفاء: فن التقطيع الشعري والقافية، الطبعة الثالثة، بيروت
۱۹۶۶م.

۵- طارق الكاتب، د. محمد: موازين الشعر العربي باستعمال الأرقام الثنائية، مطبعة
مصلحة الموائى العراقية، بصره ۱۹۷۱م.

۶- فاخوري، محمود: سفينة الشعراء، علم العروض، علم القوافي، الأوزان المحدثه،

شعر التفعيلة، مكتبة دار الفلاح، مؤسسة الشام للطباعة والتجليد، الطبعة الرابعة، ١٩٩٠م.

٧- احمد الخاني، نوبهار، تحقيق عبدالسلام الجزري، دار الطباعة، دمشق.

٨- هَردي، احمد: العروض في الشعر الكردي، منشورات المجمع العلمي الكردستاني، اربيل ٢٠٠٤م.

به‌زمانی فارسی:

٩- شیرازی، فرصة الدولة: بحور الألمان در علم موسيقى ونسبت آن با عروض، کتابفروشی فروغی، ١٣٤٥ شمسی.

١٠- الرازی، شمس الدين محمد بن قيس، کتابفروشی تهران، چاپ أفست رشديه.

١١- کدکني، محمد رضا شفيعی: موسيقى شعر، انتشارات خاوران، پاریس ١٣٦٨ شمسی.

١٢- شمیسا، د. سیروس: آشنائی با عروض و قافیه، چاپ دوم، چاپخانه‌ی تابش، تهران ١٣٦٨ شمسی.

١٣- خانلری، د. پرویز ناتل: وزن شعر فارسی، چاپ دوم، انتشارات توس، تهران ١٣٦٧ شمسی.

به‌زمانی کوردی:

١٤- دزه‌بی، عه‌لی فه‌تاح: نه‌ویه‌هاری ئەحمه‌دی خانی و ئەحمه‌دی شیخ ماری نۆدیی، چاپخانه‌ی رۆشنبیری و لاوان، هه‌ولێر ١٩٨٥.

١٥- گۆران: کیشی هه‌لبه‌ست له‌ زمانی کوردیدا، رۆژنامه‌ی ژین، ژماره (١٩)، ١٩٧١/٤/٢٢.

١٦- هه‌ردی، ئەحمه‌د: کیش له‌ شیعرێ کوردیدا، گۆڤاری براهه‌تی، ژماره (١٠)، کانوونی دووه‌می ١٩٧١.

١٧- شیخ صالح، شیخ نوری، رۆژنامه‌ی ژیان، ژماره (٢٠)، حوزه‌یرانی ١٩٢٦، سالی یه‌که‌م هه‌تا ژماره (٥٩)، مارتی ١٩٢٦، سالی دووه‌م.

١٨- گه‌ردی، د. عه‌زیز: سه‌روا، چاپ و بلاوکردنه‌وی ئاراس، چاپخانه‌ی وه‌زاره‌تی رۆشنبیری، چاپی یه‌که‌م، هه‌ولێر ١٩٩٩.

١٩- بیمار، عه‌بدوله‌زاق: کیش و موسیقای هه‌لبه‌ستی کوردی، چاپخانه‌ی (دار الحریة)، به‌غداد ١٩٩٢.

٢٠- حه‌مه‌خان، نوری فارس: عه‌رووزی کوردی، ده‌زگای چاپ و بلاوکردنه‌وی ئاراس، هه‌ولێر ٢٠٠٤.

٢١- خدر مه‌ولوود، د. عه‌بدوللا: لیكۆلینه‌وه‌یه‌ك له‌ شیعرێ حه‌مدی، له‌ بلاوكراره‌كانی وه‌زاره‌تی رۆشنبیری و هونه‌ر، چاپخانه‌ی وه‌زاره‌تی رۆشنبیری، هه‌ولێر ٢٠٠٤، لاپه‌ره‌كانی: ١٨١ - ١٨٧.

فه‌ره‌نگ (عه‌ره‌بی):

٢٢- المنجد في اللغة والاعلام، الطبعة الثالثة والعشرون، منشورات دار المشرق، بيروت.

٢٣- التونجي، د. محمد: المعجم الذهبي (فرهنگ طلائی)، الطبعة الاولى، بيروت ١٩٦٩.

فارسی:

٢٤- أنوری، د. حسن: فرهنگ بزرگ سُخَن، انتشارات سخن، چاپ دوم (٨ جلد)، تابستان ١٣٨٢ شمسی.

٢٥- ده‌خدا، علی اکبر: لغت نامه‌ی ده‌خدا، موسسه‌ی انتشارات و چاپ دانشگاه تهران، چاپ دوم (١٦ جلد)، ١٣٧٧ شمسی.

٢٦- مشیری، د. مه‌شید: فرهنگ فارسی (الغیابی - قیاسی)، نشر آسیم، چاپخانه‌ی کاج، چاپ دوم (٢ جلد)، ١٣٨٢ شمسی.

کوردی:

٢٧- نانه‌وازاده، عه‌لی: فه‌ره‌نگی په‌هله‌وی، چاپه‌مه‌نی ته‌وه‌کولی، چاپی یه‌که‌م، تاران ٢٠٠٢.

٢٨- هه‌ژار، عه‌بدوله‌حمان: هه‌نبانه‌ بۆزینه، انتشارات سروش، چاپ اوّل (٢ جلد)، ١٣٦٨ شمسی.

- ۲۹- دیوانی بیخود، کوکردنه‌وه و ڕیکخستن و له‌سه‌ر نووسینی: محهمەدی مه‌لا که‌ریم، چاپخانه‌ی (سلمان الاعظمی)، چاپی یه‌که‌م، به‌غداد ۱۹۷۰.
- ۳۰- دیوانی پیره‌می‌رد، ئاماده‌کردنی ئومید ئاشنا، چاپ و بلاوکردنه‌وه‌ی ئاراس، چاپخانه‌ی پیره‌ورده، چاپی یه‌که‌م، هه‌ولێر ۲۰۰۱ (دوو به‌رگ).
- ۳۱- دیوانی تاهیر به‌گی جاف، له‌سه‌ر ئه‌رکی محهمەدئهمین عه‌صری، چاپخانه‌ی نه‌جاف، به‌غداد، سالی چاپ؟.
- ۳۲- دیوانی حاجی قادری کو‌بی، لیکدانیه‌وه و لیکدانیه‌وه‌ی سه‌ردار هه‌مید میران و که‌ریم شاره‌زا، چاپی یه‌که‌م ۱۹۸۶.
- ۳۳- دیوانی هه‌مدی (ئه‌حمه‌د هه‌مدی ساحتیق‌ان)، ئاماده‌کردنی جه‌مال محهمەدئهمین، چاپی دووهم، انتشارات محهمەدی، سه‌قر، سالی چاپ؟.
- ۳۴- دیوانی زی‌هر، ئاماده‌کردنی مه‌حمود زی‌هر، چاپه‌مه‌نی ئاراس، چاپی یه‌که‌م، چاپخانه‌ی وه‌زاره‌تی پیره‌ورده، هه‌ولێر ۲۰۰۳.
- ۳۵- دیوانی سالم، ئاماده‌کردنی گیوی موکریان، چاپخانه‌ی کوردستان، چاپی دووهم، هه‌ولێر ۱۹۷۲.
- ۳۶- دیوانی شیخ ره‌زای تاله‌بانی، ساغکردنه‌وه و شه‌رحی شوکور مسته‌فا، چاپه‌مه‌نی ئاراس، چاپخانه‌ی وه‌زاره‌تی پیره‌ورده، هه‌ولێر ۲۰۰۰.
- ۳۷- دیوانی صافی، ئاماده‌کردنی عه‌لئه‌دین سه‌جادی، له‌سه‌ر ئه‌رکی موحسین دزه‌یی، چاپی یه‌که‌م، چاپخانه‌ی مه‌عاریف، به‌غداد ۱۹۵۳.
- ۳۸- دیوانی کوردی (تازه تایپ کراوی هه‌شتا چاپ نه‌کراو، که ده‌سگای چاپ و بلاوکردنه‌وه‌ی ئاراس، بۆ پێداچوونه‌وه به‌منی سپاردووه).
- ۳۹- دیوانی که‌مالی (عه‌لی باپیر ئاغا)، چاپی یه‌که‌م، چاپخانه‌ی (دار الشؤن الثقافیه العامه)، به‌غداد ۱۹۸۶.
- ۴۰- دیوانی گو‌ران، کوکردنه‌وه و ئاماده‌کردن و پێشه‌کی: محهمەدی مه‌لا که‌ریم، چاپخانه‌ی کو‌ری زانیاری عێراق، به‌غداد ۱۹۷۹.
- ۴۱- دیوانا مه‌لایی جزیری، به‌رهه‌فکردن و فه‌وژارتنا: تحسین ابراهیم دوسکی، پێداچوون

- و لێ زفرینا: اسماعیل طه‌ شاهین، وه‌زاره‌تا ره‌وشه‌نبیری، چاپخانه‌یا هاوار، ده‌وک، چاپی یه‌که‌م ۲۰۰۰.
- ۴۲- العقد الجوهری فی شرح دیوان الشیخ الجزری، تألیف: احمد بن الملا محمد الزفنگی، الطبعة الثانية، مطبعة الصبّاح، ۱۹۸۷.
- ۴۳- دیوانی مه‌حوی، لیکدانیه‌وه و لیکدانیه‌وه‌ی: مه‌لا عه‌بدولکه‌ریمی موده‌ریس، چاپی یه‌که‌م، چاپخانه‌ی کو‌ری زانیاری کورد، به‌غداد ۱۹۷۷.
- ۴۴- دیوانی مه‌وله‌وی (تاوه‌گو‌زی)، کوکردنه‌وه و لیکدانیه‌وه و لیکدانیه‌وه و له‌سه‌ر نووسینی: مه‌لا عه‌بدولکه‌ریمی موده‌ریس، چاپی یه‌که‌م، به‌غداد ۱۹۶۱.
- ۴۵- دیوانی مه‌ولانا خالیدی نه‌قشبه‌ندی (یادی مه‌ردان)، ئاماده‌کردنی: مه‌لا عه‌بدولکه‌ریمی موده‌ریس، چاپخانه‌ی کو‌ری زانیاری کورد، به‌غداد ۱۹۷۹.
- ۴۶- دیوانی نالی، لیکدانیه‌وه و لیکدانیه‌وه‌ی: مه‌لا عه‌بدولکه‌ریمی موده‌ریس و فاتح عه‌بدولکه‌ریم، چاپخانه‌ی کو‌ری زانیاری کورد، به‌غداد ۱۹۷۶.
- ۴۷- دیوانی وه‌فایی، ئاماده‌کردنی: محهمەد عه‌لی قه‌ره‌داخی، چاپخانه‌ی کو‌ری زانیاری کورد، چاپی یه‌که‌م، به‌غداد، ۱۹۷۸.

کیش: به حری موزاربع موسه مهن نه خرب مه کفووف: (مفعول فاعلات مفاعیل فاعلن)
وهک نمونهی:

۱- دهستم له گهردنی خوت هه لمه گره نهی حه بیبه
وه بزانه خوینی خومه، یا میننه تی ره قیبه
«نالی، ۳۹۴»

۲- ساقی له پهرده دهرهات، جامی شهرابی هینا
دل خیره ما له حیرهت، مه ه نافتابی هینا
«سالم، ۳۵»

۳- نهی بی نه زیر و هه متا، هه رتوی که به رفه راری
بی دار و بی دیاری، بی دار و پایه داری
«حاجی قادر، ۱۴۳»

۱- نهی هه ددی کبریات، وه رای فه می ماسیوا
وهی هه صری ئیعتیلات له وه می مه، ماوه را

حه د: ئاست، نه ندازه، راده، پایه.

کیریا: به رزایی، بلندایی، شکواری.

وه را: پشت، نهودیو، به دهر.

فه هم: تیگه یشتن، زانین.

ماسیوا: جگه له.

حه صر: سنووردارکردن، پتوانه کردن.

ئیعتیلا: بالایی، مه زنایه تی، به رزایی تی.

وه هم: خه یالی به تال، خه یالی پروپوچ.

ماوه را: لهودیو، له پشت.

واته: نهی نهوهی ئاستی شکواری و مه زنایه تیت، له سهروو تیگه یشتن و زانینی

ئیمه و مانانه وهیه و پتوانه ی به رزایی تی و بلنداییه تیشتن، له خه یالی پروپوچی
ئیمه و مانانه وه نییه.

«مهولهوی تاوه گۆزی» «ماسیوا» ی به مجۆره به کاربردوه:

نه ی گرد مه وجودی جه تو گرت مایه
مه وجود هه رتونی، ماسیوا سایه
«۳۱»

«وه فایی» یش واژه ی «وه را» ی به مجۆره به کار هیناوه:

له فه می جه وهه ری خه ندهی ده مت، عومرم چوو، نه مزانی
که سیری حالی و یجدانیی، «وه را» یی فه هم و ئیدراکه
«۱۲۸»

۲- چبکه م! نه گهر نه که م سه ری نامه، به نامی تو
چ بلیم! نه گهر نه لیم سه ری ده فته ر: هو العلا

واته: چون ده بی سه ره تای نامه و هه موو کاریکم که له سه ره تاوه ده ست پی ده که م،
به ناوی به رزی تووه نه بی! یان چ دهوتری، نه گهر سه ره تای هه موو روودانی کاریک،
به «هو العلا» ده ست پی نه که م!

۳- نهووه ل نهتوی و ناخر نهتو، هه رچی هه ی، نهتوی
نهت ئیبتیدا له نهووه ل و نهت ناخر ئینتیها

واته: سه ره تا و کوتایی هه موو شته کان و هه رچی هه یه، هه ر به گویره ی ده سه لاتی تو به،
نه سه ره تات له سه ره تاوهیه و نه کوتاییت له کوتایییدا به و سه رم له سه ره تای
ده ست پی کردنی ده سه لات و له کوتایی هاتنی ده سه لات دهرناچی.

وهک سه رنج ده دهین «نه ده ب» دهنوسی: نهت ئیبتیدا و... نهت ناخر؛ واته: هه رفی
«ت» ی پاشگری «ئیبتیدا» و «ناخر» ی بردۆته پیش هه ردوو واژه که وه، که له کاتی
ئاساییدا ده بی پرسته که به مجۆره ی لی بیت: «نه ئیبتیدات له نهووه ل و نه ناخرت
ئینتیها». نه مهش یاری کردنیکی تازیانه ی شاعیرانه یه، که نمونه ی تری له مجۆره ی له م
دیوانه دا هه ن.

۴- خه للاقى ئىنس و جانى و په ززاقى دام و دده
سه تتارى عهيب پوش و خه تابه خشى «ذو العطا»
خه للاق: دروستكار، نه فرينكار.

ئىنس: مړو.

جان: جنوکه، خېو (که به چاو نابېرېن).

په ززاق: پوژوودهر، پرزقه خش.

دام و دده: له دوو واژهى مانا جياواز پيکهاتووه، که به ههر دوو کيان شيوه زاراوه يه کيان پيکهيتناوه؛ ههرچه نده واژهى «دام» له چاو واژهى «دده» دا، ماناى فره تری هه يه، به لام نه وهى ليړه دا مه به سته، به ماناى نه و گيانله به رانهى يو مړوڅ مالىي و هوگرېوون و هاتوونه ته په دای مړوڅ و ژير ده سولات و خواستى مړوڅ و به گوږه ي به رژه وده ندى و پيوستى ژيانى خو، به کارى هيتاون، وک (بو نمونه): ره شه ولاخ و هه ندى بالنده. به واتا يه کى تر؛ دام: به ماناى گيانله به رى بى نازار و نادرنده... واژهى «دده» يش به ماناى گيانله به رى به نازار و درنده و گه زنده و مه تر سیدار ديت؛ که به ههر دوو واژه که پيکه وه ماناى: بى زبان و زيان به خش، يان مالىي و کيوى ده به خشن (ده خدا، به رگى ۷، ل ۱۰۳۴۲).

«مه ولانا خالیدی نه قشبه ندى» ده لى:

راه باريک راست و شب تاريک و همره «ديو و دد»

مانده زیر بار عصيان زار و ناشاد اى دريغ

«۵۳۸»

«مه حوى» ده لى:

۱- مه حفوظى تو؛ که روو له خودايى له «ديو و دده»

بو حيرزى تو؛ ده بيتنه زرى: نه سجي عه نکه بووت

«۸۳»

۲- نه غلبه ي ته کيه وو دهرگاهى بيلادى رووم

پشکنى؛ دى: چه له بى هه جه له بى بوو؛ «دده و دده»

«۱۱۲»

۵- توى سانيعى به ديع، له يه که قه تره ناوى خام
چهندين هه زار چيه ره، ده کهى: يه که له يه که جودا
سانيع (صانع): دروستكار.

به ديع: جوان و شايان و پرازواه و شيرين.

چيه ره: روخسار، روو، شيوه.

جودا: جيا، جياواز.

واته: تو دروستكارىكى هونه رمه ندى، که له دلويک ناوى رووت، هه زاران په نگ و روخسارى له يه کتر جيا دروست ده که يت.

«مه حوى» ده لى:

به چى، بوچ نه غورور و کيبر و نازه، ده بيه تو زى خاک

به نه سل و فسل نه نازى؛ چوره ناويک نه سلته و نه ووهل

«۲۱۰»

«سالم» واژهى «شه نا» ي به مجوره به کار هيتناوه:

دل له گيتراوى يه ميکا، به: شه نا مه شغو له

تا و ده کو مه ددى به صهر، ساحيل و پايانى نيبه

«۱۳۵»

۶- توى مويديعى موحيتى سه ماواتى سه رنگون
تا که شتى که واکيب تيدا بکه ن شه نا

مويديع: داهيتنه ر، دروستكار، نه فرينه ر.

موحيت: ژينگه، ئوقيانووس.

سه ماوات: چينه كانى ناسمان.

سه رنگون: سه ره و ژير، ده مه ونخوون، قله پوه بوو.

که واکيب (کو): که وکب): نه ستيره گهل.

شه نا: مه له.

۷- سه‌تخ و فه‌زا؛ ئەگەر بەنەزەر پڕ مەنائیرن

« لا شَيْءَ غَيْرَ ذَاتِكَ فِي السَّطْحِ وَالْفُضَا »

سه‌تخ: سه‌رزەوی.

فه‌زا: ئاسمان.

نەزەر: لە دیتندا، لە چاودا.

پڕ مەنائیرن: جێی پامان و سه‌رسامیین.

واته: ئەگەر سه‌رزەمین و ئاسمان (گەردوون)، لە به‌رچاودا، که لییان سه‌رنج دەدرێ؛ جێی لێ پامان و واق و پمان و بیرکردنەوه‌ن، هەر ته‌نیا دەسلاتی خودی خۆت، چ له‌سه‌ر زه‌وی و چ ئەوه‌ی له‌ گەردووندا هەن.

۸- گەر دوو جیهان، به‌ضدی قه‌زا، مشوورەت بکەن

« لا یقضی المقتدر إلا بما قضی »

دوو جیهان (مەبەستی دوو دەسلاتی دژ به‌یه‌کن): دوو هێز.

به‌ضدی قه‌زا: به‌پێچه‌وانه‌ی ئەو چاره‌نووسه‌ی بۆیان دیاریکراوه‌.

مشوورەت بکەن: پراوێژ بکەن.

واته: ئەگەر دوو دەسلاتی به‌هێز، له‌ دژی ئەو چاره‌نووسه‌ی خۆیان بجەنگن، که بۆیان دیاریکراوه‌، له‌ ململانێ و جەنگ و پراوێژه‌که‌دا، به‌ده‌سه‌لات‌تر و به‌هێزتره‌کیان به‌سه‌ر ئەویترباندا زال نابێ و له‌وه‌ به‌ده‌ری به‌سه‌ر نایه‌ت، که له‌ ئەزەله‌وه‌ بۆی ده‌ستنیشان کراوه‌.

۹- گەر نۆ سیپه‌یر و حه‌فت زه‌مین بینه یه‌ک زبان

یه‌ک زه‌رپه‌، که‌ی ته‌نای سیفات ده‌کەن ئەدا

سیپه‌یر: ئاسمان.

حه‌فت: حه‌وت.

(ته‌نا = تَنا): ستایش.

ئەدا: به‌جێهێنان.

واته: ئەگەر نۆ ته‌به‌قه‌ی ئاسمان و حه‌وت چینی زه‌وی بینه یه‌ک و بیانه‌وێ ستایشی تۆی مه‌زن بکەن، هێشتا ناتوانن ئەوه‌نده‌ی تاقه‌ یه‌ک گەردیله‌، ستایشت بکەن.

۱۰- خوانیکه‌ نیعمه‌ت، به‌سه‌راپای دوو جیهان

له‌و خوانه‌، هەر که‌سی به‌قه‌ده‌ر قیسمه‌تی ده‌با

خوانیکه‌ نیعمه‌ت: به‌ره‌که‌ت و به‌خشینت پراوێری هه‌ردوو جیهانی ئەم دنیا و ئەو دنیای دواویه‌ و ئەم نیعمه‌ته‌شت به‌شی سه‌رله‌به‌ری هه‌ردوو جیهانه‌که‌ ده‌کات و هه‌رچیش له‌و دوو جیهانه‌ دایه‌، له‌م به‌خشینه‌ بێ سنووره‌ی تۆی، به‌ئه‌ندازه‌ی به‌شی خۆی به‌رده‌که‌وێ.

۱۱- تۆی: خالیقی غه‌فوور و ئیمه: عه‌بدی پڕ قسوور

تۆی: ساحیبی عه‌تا و ئیمه: قالبی خه‌تا

خالیقی غه‌فوور: ئەفرێنەر، به‌خشنده‌ و لێبوورده‌.

عه‌بدی پڕ قسوور: مڕۆی خواپه‌رستی پڕ له‌ که‌موکووپیی.

ساحیبی عه‌تا: خاوه‌ن به‌خشین.

قالبی خه‌تا: جه‌سته‌ و ته‌نی تاوان.

واته: تۆ! خۆت ئەفرێنەرێکی به‌خشنده‌ و لێبوورده‌یت و ئیمه‌ش خواپه‌رستیکی پڕ هه‌له‌ و که‌موکووپیی؛ له‌به‌رئەوه‌ هەر خۆت خاوه‌ن به‌خشنده‌ییت و ئیمه‌ش له‌و ده‌فره‌ ده‌چین، که‌ هەر تاوان و هه‌له‌مان تێدا جێگه‌ ده‌بێته‌وه‌.

۱۲- گەر تۆ، گونا‌هی ئیمه‌ نه‌به‌خشی، به‌عه‌فووی خۆت

کێی دی هه‌یه‌ بجینه‌ په‌نا‌هی، به: ئیلتیجا؟!

گونا‌ه: تاوان.

په‌نا‌ه: په‌نا، دا‌لدگه‌، نوا.

ئیلتیجا: په‌سپێر، په‌نا، هانا.

واته: ئیمه‌ یه‌کجار تاوانبار و هه‌له‌کارین، بۆیه‌ ئەگەر به‌لێبوورده‌یی خۆت له‌ ئیمه‌ نه‌بووری و چاوپۆشیمان لێ نه‌که‌یت؛ ئە‌ی کێی تر شک ده‌به‌ین، تا هاوار و هانای بۆ به‌ین و بیکه‌ینه‌ په‌نا‌گه‌ و حه‌شارگه‌ و دا‌لدگه‌!؟.

۱۳- غهیرهز نهوهی موقه پرپه، به حقه قیقهت «نهدهب»

کوا تاعه تی؛ که بیبن بهر وژی جهزا؛ سزا؟!

غهیرهز: جگه.

موقه پرپه: دیاری و دهستنیشانکراوه.

واته: نهی «نهدهب»! له راستیدا لهوهی که له نهزه لهوه دهستنیشانکراوه و نیمه پهیرهوی ناکهین؛ ئیتر کوا کارنامه یه کی نهونده ئاپروومه ندانه مان پییه، تا له پرژی لیپرسینه وهدا، پاداشی پی وهرگرین!؟.

۱۴- خۆت دهستگیری گومرپه و عاسی، بهرپهحمی خۆت

هه ر خۆت مه گه ر ئیمه، له مه عاصی بخره یته: لا

گومرپه: ری لی ونه و، سه رلیشیوا و، ری لی تیکچوو.

عاسی (عاصی): یاخی، له ری لادهر، سه ریپچی کار.

مه عاصی: تا وانبار، هه له کار.

واته: هه ر خۆت خاوه ن به زهیی و به خشین و چاوپوشییت و نیمه ش سه رلیشیوا و یاخی و تا وانبار و هه له کار. له بهر نه وه تکات لی ده که یین و لی ت ده پارێینه وه، لی مان بیووره و ری نوێنیمان بفرموو، تا ری گه ی راستیی له بهر بگرین.

کیش: به حری موزاریع موسه مهن نه خه رب مه کفووف مه قسوور: (مفعول فاعلات مفاعیل فاعلن) وه ک نمونه ی:

۱- قوریانی تۆزی ری گه تم؛ نه ی بادی خو ش مروور

وه ی په یکی شاره زا به هه موو شاری: شاره زوور

«نالی، ۱۷۴»

۲- پوستانی دل بهرم به نه زاکه ت له چینی زولف

وه ک گۆی عاچه بۆ خه می چه وگانی ئابه نووس

«سالم، ۷۳»

۳- جو بواره، لاله زاره، هه تا چاوی بر ده کـ

«مه حوی» به هه شتی بۆ چیه، چیکا له ئاو و باخ؟!

«مه حوی»^(۱)

۱- نه ی نووری ئیه تیدات له ماهی هه تا سه ما

وه ی فخری ئیستیفات له ماهی هه تا سه را

نوور: پرووناکیی.

ئیه تیدا: ری نوینی، ری نیشان دان.

له ماهی هه تا سه ما: له ژیر زه وییه وه هه تا سه رزه وی و تا ئاسمانیش.

ئیه تیفا: هه لێژاردن.

له ماهی هه تا سه را: له بن زه وییه وه تا فریشته ی ئاسمان.

واته: نه ی نه و که سه ی پرشنگ و پرووناکی ری نیشان دانت؛ له بن زه وییه وه تا ئاسمانه و هه موو لایه کی گه ردوونی ته نیوه و نه و گیانه بهر و بی گیانه ش، که شانازی به هه لێژاردنی تۆوه (وه ک تا قانه ده سه لات) ده کن، پراوپی بنی زه میئن، تا فریشته ی ئاسمان.

(۱) شوینی لاپه ری نه م به یته م له دیوانی مه حوی دا نه دی، هه ر ته نیا له کتیه که ی ماموستا هه ردی بهرچاو که وتوه.

۲- ئەى شاهی ئەنبیا، که وجودی شەریفی تۆ

ئەقدەمتەرە لە خیلەتەتی مەخلووقی دوو سەرا

شاهی ئەنبیا: سەردار و سولتانی ھەموو پیغەمبەرەکان.

ئەقدەمتەرە: لە پێشتەرە.

خیلەت: دروستکراو.

مەخلووقی دوو سەرا: دروستکراوانی ھەردوو جیھانی ئیستا و قیامت.

واتە: ئەى لە ھەموو پیغەمبەرەکان لە پێشتەری و بوونی گەورەیی تۆ، لە پێش ئەوەشەوێ، که ھەردوو جیھانی ئیستامان و قیامتیش بوو. بەواتەیهکی تر: بەر لەوەی ھەردوو جیھانی ئیستا و قیامتیش دروست بێ، تۆ دروست کرابوویت و ئامادەى ئەم پەيامە کرابوویت.

۳- ئادەم؛ ئەبولەشەر، که بەزاهیر لە سولبی ویی

ھیشتا قورئ گەلەلە بوو؛ تۆ: خەتئى ئەنبیا

ئادەم: باوکی ھەموو مرۆڤ.

بەزاهیر: بەرپالەت.

سولب (صُلْب) ی ویی: لە پشتی ئەو.

خەتئى ئەنبیا: داواین پیغەمبەر.

واتە: ئادەم؛ که بەباوکی ھەموو مرۆڤ دادەنرێ و تۆش (محەمەد) که لە بەرەباب و لە پشتی ئەوێت؛ ھیشتا لە سەرەتای دروستکردن و پیکھیتانیدا بوو؛ که تۆ دروست و ئامادە کرابوویت و وەک پیغەمبەر ساز کرابوویت. ئەم بەیتە ئاماژەى بۆ قورئان، که دەفەرمووی: «کنت نبی والادَم بين التراب والطين».

۴- تۆ: ھەر ئەوێ؛ که حەزەرەتئى خالق، لە بەدوی خەلق

مەنزورئى ھەر وجوودی ئەتۆ ھو لە ماسیوا

لە بەدوی خەلق: لە پێش پیکھیتان و دروستکردن و ئەفراندنی جیھاندا.

مەنزور: مەبەست، نیاز.

واتە: تۆ، ھەر ئەو کەسەیت، که حەزەرەتئى پەرەردگار، لە پێش ئەفراندنی جیھان و

مەبەستیشی لە دروستکردنی جیھان، ھەر تۆ بوو و تۆ. مەبەستیش لەم بەیتە، ئەم فەرموودەى یە: لَوْلَا لَمَا خَلَقْتَ الْاَفْلَاکَ.

۵- رایج نەبوو تەلای نبووت، بەئیسى غەیر

بۆیە بەنامى ئەشەرفى تۆ، سککە لیڈرا

رایج: بەھا، ڕمێن، برەو.

تەلای: زێر، ئالتوون.

نبووت: پیغەمبەرایەتیی.

بەئیسى غەیر: بەناوێ ترەو.

واتە: کاری پیغەمبەرایەتیی وەک لیڤە (سککە) یەکی زێر وابوو، ئەگەر جگە لە ناوی شەریفی تۆ، ناوی ھەر کەسێکی تری پێو لێ بدرا، ڕمێن و بەهای نەدەبوو؛ ھەر لەبەر ئەمەش بوو، که بەناوێ بەرزترین ناو، واتە: ناوی تۆ، سککەى پەيامبەرایەتیی لیڈرا.

۶- ڕۆحولئەمین؛ که بەدرەقەیی ڕەھ بوو، بۆ حوزوور

تا سیدرە بوو، ئیجازەتئى پەرەزائى مونتەھا

ڕۆحولئەمین: مەبەست لە: جویریل-ە.

بەدرەقە: بەرپیکردنی کەسێکی بەرپێز و خوشەویست.

ڕەھ: ڕێگا.

بۆ حوزوور: مەبەست لە بەرپیکردنی حەزەرەتئى «محەمەد»، بۆ حوزووری خوا.

سیدرە: ئەو درەختئى «کونار» یە، که دەلێن لە حەوت نەۆمى ئاسمانە و حەزەرەتئى جویریل، مۆلەت و ڕێگە پێدرانی ھەتا لای ئەو درەختە بوو، که بۆ ڕێنوێنی «محەمەد» بۆ حوزووری «خواوەند» لەتەک محەمەددا بۆ ئاسمان ھەلکش. ئەم درەختە، «سدرۃ المنتهى» یشى پێ دەلێن. (بۆ زیاتر زانیاری لەم بارەى یەو، بنواری: دەخدا، بەرگی ۹، ل ۱۳۵۱۹ - ۱۳۵۲۰).

ئیجازەتئى: مۆلەتئى، دەرفەتئى، که ئەم حەرفئى «ت» یە دواى لە نمونەى ئەو گەمەى زمانەى و «ئەدەب» لیڤەدا جیگەگۆرکێتى لە پشت دوا واژەى «مونتەھا» ی ئەم نیو بەیتەو، واتا: لە «مونتەھات» وە بۆ ئێرە گواستۆتەو.

پهرواز: فرین، بالگرتن.

مونته‌ها: ئه‌وپه‌ر، دوا سنوور.

واته: حه‌زهره‌تی جویریل، که ئهرکی پرتینوتی و به‌پرتکردنی محمه‌د بو، له شه‌وی «میعراج» دا، بۆ لای حزووری خوی مه‌زن، ده‌بوایه‌ تا لای دره‌ختی «سیدره» بتوانی ئه‌و ئهرکه‌ راپه‌رتینی و ئه‌و شوپن داره‌، دوایین نیشانه‌ و میلی سه‌ره‌پتی پرتینوتی جویریل بو بۆ محمه‌د له‌وه‌ به‌ولاره‌ بۆی نه‌بوو هه‌نگاوی تر هه‌لبنی و بفری. به‌لام تو، تا لای په‌روه‌رگاریش چوویت.

«حاجی قادری کۆبی» ده‌لی:

۱- شه‌وی میعراجی سوپحانه‌، به‌قه‌ددی سه‌رووی توژی زانی

له‌ «سیدره» بۆیی جویره‌ئیل؛ له‌ نیوه‌ی رێگه‌ لایداوه

«۱۳۷»

۲- هه‌ر شه‌و، به‌دزی نه‌غمه‌ له‌سه‌ر «سیدره» ده‌کیشم

با ثابت و سه‌ییاره‌یی گه‌ردوون عه‌سه‌سم بی

«۱۷۶»

۷- تو، خۆت به‌بالی شه‌وق فریت، تا به‌جیگه‌یه‌ک

به‌ینی حدووس تا به‌قیده‌م، دوو که‌وانی ما

به‌ین: نیوان، مه‌ودا.

حدووس (حدوث): رۆنراو، پیکه‌پیکراو، دروستکراو.

قیده‌م (قَدِم): دیرینه‌، میژینه‌ و به‌ینی: «حدووس تا به‌قیده‌م»: ئاماژه‌یه‌ به‌و مشتومره‌ فله‌سه‌فیه‌ دیرینه‌یه‌، که‌ ئاخۆ «گه‌ردوون» دروستکراوه‌؛ یان: هه‌ر هه‌بووه‌. (ده‌خدا، به‌رگی ۶، ل ۸۷۹۹).

واته: تو خۆت به‌بالی شه‌وق و هه‌سه‌ره‌ته‌وه‌، ئه‌وه‌نده‌ فریت، که‌ مه‌ودای نیوان تو و دروستکار «کردگار، خودا» هه‌ر ئه‌وه‌نده‌ی مه‌ودای نیوان دوو که‌وانی برۆی مرۆقیکی ئاسایی بو. (هه‌لبه‌ته‌ ده‌شبێ بوتری: مه‌ودای نیوان دوو تیرهاویژ).

۸- عیسا له‌ چه‌رخێ چاره‌وه‌؛ کورسی که‌ دابنی

ده‌ستی کوا به‌کۆنگه‌ره‌یی قه‌دری تو ده‌گا!

واته: تو، له‌ شه‌وی میعراجدا، که‌ بالت گرت و فریت، تا حه‌وت نه‌هۆمه‌ی ئاسمان چوویت، به‌لام عیسا تا چوار نه‌هۆمه‌ چوو و ئه‌گه‌ریش بیه‌وی ده‌ستی بتگاتی، کورسیش دابنی، هه‌ر ناتگاتی و به‌پله‌وپایه‌ی رپرتینانی تو ناگات.

۹- گه‌ر تو نه‌بایه‌، هادیی مووسا به‌نه‌خلی توور

بۆ ده‌فعی سیحر، چۆنی ده‌بوو: ئه‌ژده‌ها عه‌سا!

گه‌ر تو نه‌بایه‌: گه‌ر تو نه‌بوویتایه‌.

هادیی: پرتینوت، ری نیشاندەر.

مووسا: حه‌زهره‌تی مووسا.

واته: ئه‌گه‌ر تو نه‌بوویتایه‌ به‌پرتینوتی حه‌زهره‌تی مووسا، له‌ دۆلی «ئیمه‌ن» ی بناری کیتی «طور» و دیتنی پرتینوتی ته‌جه‌للای خوی مه‌زن، به‌سه‌ر دارخورمای بناری کیه‌که‌وه‌، چۆن حه‌زهره‌تی مووسا ئه‌وه‌ی ده‌ستگیر ده‌بوو، که‌ تیشکدانه‌وه‌ی مه‌زنایه‌تی خوی مه‌زن ببینی؟! هه‌ر تۆش بوویته‌ مایه‌ی ئه‌وه‌ی که‌ حه‌زهره‌تی مووسا، به‌هۆی گۆچانه‌که‌ی ده‌ستییه‌وه‌، که‌ ده‌بوو ئه‌ژدیها، توانی سیحر و ته‌له‌که‌ی دوژمنه‌کانی له‌ناوه‌ری. (بۆ زیاتر زانیاری له‌ باره‌ی کیتی توور و حه‌زهره‌تی مووساوه‌، بنواره‌: «ده‌خدا، به‌رگی ۱۴، ل ۲۲۳۸۸»).

۱۰- ره‌حمت نه‌بایه‌؛ ناجیی یوونس له‌ به‌تنی حووت

تا رۆژی ره‌ستخیز: له‌ ده‌ریایه‌دا ده‌ما

ره‌حمت نه‌بایه‌: به‌زه‌بیته‌ نه‌بوایه‌.

ناجیی: رزگارکه‌ر.

یوونس: حه‌زهره‌تی یوونس پێغه‌مبه‌ر.

به‌تن (بطن): ناو سک.

حووت: نه‌هه‌نگ.

رۆژی ره‌ستخیز: رۆژی هه‌لسانه‌وه‌، رۆژی قیامه‌ت و زیندوووه‌نه‌وه‌.

له‌ ده‌ریایه‌دا ده‌ما: له‌ زه‌ربادا ده‌مایه‌وه‌.

واته: ئەگەر سۆز و بەزەیی تۆ نەبوایە، ئەوا حەزەرتی یونس پێغەمبەر، تا رۆژی قیامت، لە سکی نەهنگدا دەمایەووە و رزگاری نەدەبوو.

١١- ئەنگوستی تۆ ئەگەر نییە رەهبر بەنییەت

بۆچی ئیشارەت مەهی دوو هەفته شەق دەکا!

ئەنگوست: قامک، پەنجە (لێرەدا مەبەست لە پەنجەیی شایەقمانە).
رەهبر: راپەر، پێشەنگ.

مەهی دوو هەفته: مانگی دوو هەفته، مانگی چوارده.

شەق دەکا: لەت دەکا. بەواتەیهکی تر: مانگی دوو هەفته لەتکردن، کە بەگوێرەیی گێڕانەوێ راپەرانی ئایینی ئیسلامی، کاتی دوژمنانی «محەممەد» تەنگیان پێ هەڵچنیووە و داوای موعجیزە نوێیەکان لێ کردووە و پێیان وتووە: ئەگەر شتیکت لەو بارەیهوه لە دەست دێت، بزانین دەتوانیت مانگی دوو هەفته، لەت بکەیت، حەزەرتی محەممەدیش لە شەوی چواردهی مانگدا، ئەم داوایە لە خودا کردووە، کە مانگی بۆ لەت بکات و خوای مەزنیش داواکەیی بەجێهێناوە. (بۆ زیاتر زانیاری لەم بارەیهوه، بنوێرە: «دەخدا، بەرگی ٩، ل ١٤٣٣٩»).

واته: ئەگەر قامکی شایەقمانت، بەشێک نەبوایە لە دەسلاتی پێغەمبەراییەت، چۆن دەتوانی هەر بەئامازەکردنێکی قامکت، مانگی دوو هەفته (مانگی چوارده) دوو لەت بکەیت!؟

١٢- قەدرت لەوێ ئەجەلە، بەقوربانی خاکی پات

تا شەئنی تۆ، بەمەدحی بێ عولو و ئیرتیقا

شەئنی تۆ: کاروباری تۆ.

عولو و ئیرتیقا: بەرز و بلند.

واته: تۆ لەوێ گەورەتر و بەشکۆتەرت، کە بەشێعری ستایش، مەزنایەتی تۆ پەسەند بکری، چونکە تۆ لەوێ دەچوویت پێوست بەستایش کردن هەبێ.

١٣- مەدحەتگەرت، بەمەدحی ئەتۆ، خۆی دەکا بڵیند

گەرنە، سەزایی قەدری ئەتۆ، کوا هەیه سەنا!

مەدحەتگەرت: ستایشگەرت، ستایشکارت.

گەرنە: ئەگینا.

سەزایی قەدری ئەتۆ: پارسەنگی ریزی تۆ.

سەنا (ئنا): ستایش.

واته: هەر کەسێک بیهوێ ستایشت بکا، ئەوێ دەیهوێ خۆی بەستایش کردنی تۆو هەلکێشی و بەبۆنی ستایشی تۆو خۆی گەورە بکات؛ ئەگینا تۆ پێوست بەستایش نییە و لەوێ دەرچووی بەستایشی خەلکی، گەورە بیت.

١٤- قەسدى منیش؛ لە عەرزى جەسارەت بەحەزەرت

جویرانی نەقسى حاله، بەنامت، له: «ما ماضى»

قەسدى منیش: مەبەست و نیازی منیش.

لە عەرزى جەسارەت: لە پرکێشی و چاوقایی دەرپرین.

جویران: قەرەبووکردنەو.

نەقسى حال: کەموکۆپی و ناتەواویی حالی خۆم.

بەنامت: بەناوتەو.

ما ماضى: لەوێ تێپەرێو.

واته: ئەم چاوقایی و پرکێشی نوێی منیش لە خەمەتتاندا، دیسان هەر مەبەست پرکردنەوێ کەموکۆپی و ناتەواوییەکانی خۆم، تا بتوانم ئەو ناتەواویانەیی حالی خۆم، بەهۆی ناوی پاک و بەرزى تۆو، پر بکەمەو.

١٥- گەر سالتە ئەدەب و گەریش «تالحن» شەمی

ئومێدەواری عەفووتە؛ تۆ و خەمسەیی عەبا

تالحن شەم: چارەڕەش، کلۆل.

خەمسەیی عەبا: مەبەست لە بنەمالەیی حەزەرتی محەممەد، کە بریتین لە: محەممەد، عەلی، فاتمە، حەسەن، حەسین (دەخدا، بەرگی ١، ل ١٩٤).

کیش: به حری هه زه ج موسه ددهس مه قسوور: (مفاعیلن مفاعیلن فعولن) وهک نمونهی:

۱- ژ په عنا نیگرگرتین تهی مهست و خون ریز

زه مان بوو عه هدی جهنگ ئهنگیزی جهنگیز

«مه لای جزیری، ۲۷۰»

۲- له بت: میم و قه دت: ئه لف و زولف: چیم

ده زانی بهم سییانه، تالبی چیم!!

«نالی، ۳۱۲»

۳- ده بیته باغی جه ننه ت: ده فعهیی بی

به کولبهی «سالما» گهر مه قدهمی یار

«سالم، ۵۷»

۱- نه گهر تووبایه وهک تو جه ننه ت ئارا

له شتوهی قامه تی تویه: نیگارا

تووبا (طوبا): داربکه له بههشت (ده خدا، بهرگی ۱۰، ل ۱۵۵۳۸).

جه ننه ت: بههشت.

ئارا: رازینه ره وه.

واته: گیانه کهم! تو ئه وهنده جوان و بالا رپیک و زرافیت، ته نانه ت داری تووباش، که

بۆته هوئی رازاندنه وهی بههشت؛ ئه وه لاسایی بالایی بهرزی تۆده کاته وه و به هوئی

ئه وه وهیه، که داری تووباش، وهک به ژنی جوانی تۆ وایه.

«سالم» و «وه فایی»، داری «تووبا» یان به مجۆره به کاربردوه:

۱- بی ره وانم؛ ئه گهر نه دا بۆسه

وه سلی دل بهر: دره ختی تووبایه

«سالم، ۱۳۴»

۲- ده میکی ههسته پین، قوربان! جه مالت عالم ئاراکه

بزانن نه خلی تووبا، باغی جه ننه ت، خار و خاشاکه

«وه فایی، ۱۲۸»

واته: نه گهر «ئه ده ب» له پیاوچاکان داده نری، یا کلۆل و چاره ره شه، ئه وا هه موو هیوایه کی به گه ورهیی و لیبووردهیی خۆت و بنه ماله که تانه، که تکاکارم ده بن؛ که له ناو جه ماوه ردا به «خه مسه ی عه با» یان «ئالی عه با» ناو ده پترین و بریتین له و ناوانه ی له سه رووتر ئاماژه مان پیکردن.

«نالی» «خه مسه ی ئالی عه با» ی به مجۆره به کاربردوه:

گوئی تاجی عه ره ب و «ئالی عه با» فه رموویان:

عه یبه ته ن پهروه ری و نازک به ده نیی

«۶۷۱»

۱۶- هیندهم بهسه له حه شر، که چه تری شه فاعه ت

من روو سیه، له سایه یی ره حه ت و ه لا نه خا

پووسییه: پوورهش، ناپاک، بهد.

واته: من خۆم ده ناسم و ده زانم کرده وه و کارنامه م، زۆر رهش و ناشیرینه و رووی پۆژی حه شرم نییه، تا له رووم بیت خۆم ده ریخه م، بۆیه هه ره ئه وه ندهم له به زه بییت گه ره که، تا له و پۆژده دا، له ژیر چه تری میهره بانیی و دل نه رمیتدا بمشاریته وه و جیگه م بکه یته وه.

۳- فیردهوسی جه مالم به نیهالی قه دی تووبام
یه عنی به دوو لهب ساحیبی ئی عجازی مه سیحام
«وهفایی، ۴۶»

۲- چه سیحرێکه! به دوو زولفی چه لپات که مهقبولی به نیسلام و نه صارا!

چه لپا: خاچ، سه لیب.
مهقبول: په سه ند.

نه صارا: فه له، دیان، مه سیحی.

واته: ناخو قژ و زولفی وهک چه لپای تو، چ ئه فسوون و جادوویه کی هیه؛ و
نیسلام و مه سیحیش، هه ردوولایان پێیان جوانه و په سه ندی ده که ن؟!
«سالم» ده لێ:

له پروتا موئمین و ته رسا. له وه سف هه ردوو سدیقن
چه لپای زولفی نووری ته لعه تت، جێی کوفر و ئیمان
«۱۲۹»

۳- له دلدا: ئاته شیکێ عالم ئه فروز له دیده: گولشه نیکێ عالم ئارا ئاته ش: ئاگر.

عالم: جیهان، گیتی.

ئه فروز: پروناکی، پروناکه ره وه، سووتینه ر (که ئه میان مه به سه ته).

گولشه ن: گولزار، گولجار، باخی گول.

واته: له دلدا ئاگریکی ئه وهنده گه وره ت کردۆته وه، پێم وایه هه موو جیهانی پێ
ده سووتێ! که چی له چاومدا گولجاریکی ئه وهنده جوان و فراوانیت، ده لێی هه موو دنیات
پازاندۆته وه.

۴- هه تا دوورم: ده لیم: ده تگر مه باوه ش که دیمه پرو به پروی تو: نیمه یارا یارا: توانا، وزه.

واته: ئه و کاتانه ی که لیم دووریت، له دلێ خویدا به سه سه ره ته وه ده لیم: خوا بکات
ئه مجاره چاوم پێی بکه ویتته وه، یه که سه ر باوه شی پێدا ده که م و له ئامیژی ده گرم. که چی
کاتیکیش به ره و پروت ده به وه؛ زاتم نییه هیچ بکه م و توانا و ده سه لاتی هیچی شم له
جه سه ته دا نامی نێ.

«نالی» ده لێ:

له وه سلێ تو، زیاتر خه وفناکم، نهک له هیجرانت
به میشلێ شه مع و په روانه، به لێ عاشق ده بی وایی
«۵۹۷»

«وهفایی» ده لێ:

نه به وه سلێ تو سروورم، نه به دووری تو سه به وورم
گێژ و سه رگه ردان و جه یران، هه ره کو ماسی سه ر ئاوم
«۷۰»

۵- نه هانیی برو له دلدا سۆزی عیشت له دوودی سه رمه وه برو ئاشکارا نه هانیی: نه یینی، شاراره.

سۆزی عیشت: کلپه و بلێسه و ئاگری عیشت.

واته: کلپه ی سووتان و بلێسه ی خو شه ویستیت، هه ر به نه یینی و شاراویدی له دل و
ده رووندا ده گرا، که چی دوو که لێ ئه و ئه وینه، له سه ر سه رمه وه ده رکه وت و به مه ش
ئه وینه که م ئاشکرا بوو.

«هه ریق» ده لێ:

تازه فه رمو ته: له لای که س، پازی عیشتی من مه لێ
نه تده زانی دل که کون کون بوو، ده نگێ لێ دی وهک جه ره س
«۲۷»

۶- به دیدارت، نه گهر تاری له زولفت

بهمولکی «کمی» بدهم، یا ته ختی «دارا»

کمی: ئەم ناوه، له بڼه چەدا له ئەستیره ی «که یوان» هوه وەرگیراوه، که گه وره ترين ئەستیره ی گه رۆکه و دواتر ناوه که بۆته «کیان» و مانای قامووسی ئه مېش: ئازا و دلېره، بۆیه کردوویانه ته نازناوی پاشاکانی ساسانی، که مه به ستیش له نازناوه که «پاشای پاشایان» ه و له م بواره دا ئەم پاشایانه، ئەم نازناوه یان هه بووه: که یقوید، که یکاوس، که یخه سه ره، که ی لوه راسب، که ی بشتاسب، که ی ئەرده شیر (دهخدا، بهرگی ۱۲، ل ۱۸۸۰۳).

دارا: مه به ست له «داریوشی سییه م» ی کوری ئارسان کوری ئەستن کوری داریوشی دووه مه. به م پێیه ئەم پاشایه به چوار پشت ده چیت هوه سه ر «ئەرده شیر». ئەم دارایه هه ر ئەوه یه، که به دهستی «ئەسکه ندهر» کوژراوه (دهخدا، بهرگی ۷، ل ۱۰۲۶۴).

واته: سویتند به دیدارت دهخۆم، که ته نیا تالێکی زولفت، به هه موو مولکی «شایه کانی ساسانی» و «دهسه لاتی شاهانه ی دارا» ی ناده م.

«وه فایی» ده لێ:

به گۆشه ی چاو و خالی لیو و خاکی کۆی یار ناده م

ئەگه ر سه د جامی جه م، ئابی خضر، ئەورهنگی دارا بی

«۱۷۳»

۷- به خوینی من؛ نه گه ر سه رخۆش ده بی تو

وه کو جامی صوبحت بی گه وارا

جامی صوبحی: ئەو بادیه ی له به ره به یاندا ده خوریت هوه. گه وارا: ئەو خواردنه وه یه ی سازگار و په وان و زولاله و خواردنه وه ی زۆر زوو نوش ده بی.

واته: گیانه که م! ئەگه ر له خواردنه وه ی خوینی منه و به خوینی من سه رخۆش ده بیت، ئەوه خوینم، پێشکه شت بی؛ وه ک ئەو مه یه ی له به ره به یاندا ده خوریت هوه و نوش کردنیشی ئاسان و په وان و سازگاره.

۸- له جهوری تو، دلّم نه شکاوه، قهت من

عه جهب لهو شیشه یه ی نه شکا به: خارا

خارا: سه ختترین جوړی به رده و لیږده مه به ست له دلږه قی یاره.

واته: من هېچ کاتی گله یی و گازه نده ی ئەوه م له ده ست تو نه بووه، که رۆژیک له رۆژان، دلّم له تو ئیشا بی، ئەگه رچی ئەوه ش ده زانم که دل، وه ک شووشه ناسکه و جهور و سته می تو ش، وه ک به ردی خارا وایه.

«سالم» واژه ی «خارا» ی به مجۆره به کاربردووه:

په نا هم شه هسه وارێکه، گوزه رکا گه ر به «ئه لبورز» ا

ده کا زه ربی سمی ئەسپی له «خارا» تووتیا په یدا

«۱۸»

۹- ده لێم: جانا! مودارایه ک؛ ده فه رمویت

ده گه ل عاشق، نه گه ر بووبی مودارا!

مودارا: هه لکردن و پێکه وه ژیان. پێکه وه سازان.

واته: پێی ده لێم: گیانه که م! به لکو واکه ی که می ک له گه ل بسازی و له گه ل هه ل بکه یه. که چی ده فه رموویت: بۆچی له گه ل ئەوینداردا قهت پێکه وه سازان و هه لکردن هه بووه؟!

«مه حوی» ده لێ:

زوو ئەو شوخه، له عاشق وەرده چهرخی

له گه ل کهس، چهرخی ئەو، ناکا مودارا

«۸»

۱۰- نه ده ب بهو غایه تی تو پای به ندی

به فریادت بگا: شاه ی بوخارا

غایه ت: مه به ست، هیوا، ئامانج.

پای به ند: پێ به ستراو، به لام لیږده مه مانای دل به سته و هوگرېوون و به ته نگه وه هاتنه. شاه ی بوخارا: مه به ست له نازناوی یه که مین رابه ری پێبازی ئایینی «نه قشبه ندی» یه،

که ناوی تهواوی بریتی بووه له: (بههائهدین محهمهد کورپی محهمهد «۱۳۱۸ز - ۱۳۸۹ز).

واته: بهو بونهیهوه که تو ئهوهنده بهتنگ ئهوینی راستهقیبهنهوهیت، بویه «ئهدهب» لای «شاهی بوخارا» بوټ دهپارټتهوه، تا دهست بهپالتهوه بگری و همهمیشه گوټی له داخوازی و پیوستییهکانت بیټ و بوټ جیبهجی بکات.

مهحوی بهمجوره هاواری «پیری بوخارا» دهکات:

نهگهیمه ئهو جوانه و گهیمه پیری

مهدهد یا پیری پیرانی بوخارا

«ل ۸»

۴

کیش: بهحری ههزهج موسهمهن ئهخرهب مهکفووف مهحزووف: (مفعول مفاعیل مفاعیل فعولن) وهک نمونهی:

۱- میرزا وهره لیم لاده، دهستی من و دامانت

ئهمهن مهبه لیم نهک بیم یهک دهفعه بهمهدانت

«سالم، ۵۰»

۲- تالانی سهر و مالم، چاوی رهشی فهتانت

پابهندی دل و دینم؛ کاکوټی پهریشانت

«کوردي»

۳- ئهم عومره عهزیزه، که له بوټ نهقد و دراوه

سهده حهیف و دریغا، که موسلماننی نهماوه

«نالی، ۵۳۳»

۱- ئهمرۆ، که بهباهدی مهیهوه هاتی له سهردا

هیناتهوه بهر: جانی سهفهركهرده، له بهردا

واته: ئهمرۆ، که لهو سهرهوه، دههاتییه خوارهوه و بادهت بهدهستهوه بوو، ئهوهنده جوان بوویت، ئهوهنده شیرین و دلفرین بوویت، منی گیان تیدا نهما و، گیانی سهفهركردووم هاتهوه بهبهردا و زیندوو بوومهوه.

۲- لهو خسته سهر روو، بهجهفا، دهستهیی گیسوو

وهعهدی وهتهنیکت: بهغهربانی سهفهردا

گیسوو: زولف، پهلك.

وهعهده: پهیمان، بهلین.

وهتهن: نیشتمان، ولات.

غهریب: نامۆ، ئاواره، دووره ولات.

واته: لهو جوژه توورهیییهی که بهرقهوه پهلكهکانت خسته سهر روخسارت، بووه هوئی ئهوهی دلی ئهوه هموو دلدارانهی له دهمیکهوه بهههوا و تاله مووهکانی قرتهوه، گیرۆده

ببوی و له خاوه‌نه‌کانیان داپراو و دوور که‌وتبونه‌وه، بۆ لای نیشتمانی جه‌سته‌ی خاوه‌نه‌کانیان بچنه‌وه و سه‌رتکیان لی بده‌نه‌وه و پتیاښاد بینه‌وه، چونکه سه‌رده‌مانی‌کی زۆر بوو، نه‌و دلانه، له ناو پیچ و چین و لوولی قه‌که‌تدا، ناوارة و دووره نیشتمانی خاوه‌نه‌کانیان بوون.

۳- به‌م ته‌رزه، که جانپه‌روه‌ر نوتقی شه‌که‌رینت

نه‌نفاسی مه‌سیحی‌که، له ناو دورجی گه‌وه‌ردا

به‌م ته‌رزه: به‌مجۆره، به‌م شپۆه‌یه.

جانپه‌روه‌ر: گیانپه‌روه‌ر، دۆستی گیان، دل‌سۆزی گیان.

نوتق: گفتوگو، ئاخواتن، قسه و دواندن.

شه‌که‌رین: شیرین.

نه‌نفاس: هه‌ناسه.

مه‌سیح: هه‌زه‌تی مه‌سیحی په‌یامبه‌ر.

دورجی گوه‌ر (یان: گه‌وه‌ر): نه‌و سندوقچه‌ بچووک و تاییه‌تانه‌ی، که ئافه‌رت، خشل و زیر و زیوی خۆی تپیدا هه‌لده‌گرێ. (ده‌خدا، به‌رگی ۷، ل ۱۰۵۶۲).

واته: به‌مجۆره‌ی که هه‌ناسه شیرینه‌کانت، گیان ده‌لاوتینیه‌وه، هه‌ر ده‌لتی هه‌ناسه‌کانی هه‌زه‌تی مه‌سیح، که کاتی هه‌ناسه‌ی له دهم ده‌رده‌هات، مردووی پێ زیندوو ده‌بوونه‌وه. لێره‌دا دورجی گه‌وه‌ر، هیمایه بۆ ددانه‌کانی یار، که له ناو سندوقچه‌ی دهم و زاردان. «مه‌حوی» ده‌لتی:

ساعیدی ده‌رکه‌وت و عاله‌م بوو به‌مووسایی هه‌موو

موعجیزه‌ی لێوی که ده‌رخا، جومله ده‌بنه عیسه‌ویی

«۳۱۸»

«وه‌فایی» ده‌لتی:

۱- نه‌سیمی فه‌یزی تو، دین و دلی دووباره ئیحیا کرد

دریغا، وه‌ک مه‌سیحا باعیشی ئیحیایی مه‌وتاکه‌م

«۷۷»

۲- یه‌عنی به‌دوو له‌ب ساحیبی ئیعجازی مه‌سیحام

ماچیکێ ده‌مم کافیه‌ بۆ کوشتیه‌ی بالام

«۴۶»

۴- نه‌و طه‌لعه‌تی حۆرانی و لوتفی مه‌له‌ک ئاسات

حاشا که که‌سی‌ک دیویه له ته‌رکیبی به‌شه‌ردا

طه‌لعه‌ت: روخسار.

حۆرانی: وه‌ک حۆری و حۆری ئاسا.

مه‌له‌ک ئاسا: وه‌ک فریشه، فریشه ئاسا.

ته‌رکیب: پینکه‌اته.

واته: نه‌و ده‌رکه‌وتنی روخساره وه‌ک په‌ری و میبه‌ره‌بانیه‌ی که هه‌ر ده‌لتی فریشه‌یت،

بروا ناکه‌م هیچ که‌سی‌ک شپۆه‌ی مرۆی به‌و جۆره و به‌و پینکه‌اته‌یه دیبی.

۵- یه‌ک حه‌لقه و سه‌د سیحه‌، به‌ری په‌رچه‌مت ئیمرۆ

دیسانه‌وه ئاخۆج خه‌یالی له‌سه‌ردا!

واته: به‌ره‌مه‌می کاکۆل و زولفه‌کانت، که له هه‌ر تال و تاوینکیدا، سه‌د سیحه‌ر و

ئه‌فسوونیان پێوه‌یه، ئاخۆ دیسانه‌وه نیاز و مه‌به‌ستی چی بێ؟!.

۶- زولف و سه‌ری کو‌لمت بنوینه به‌مونه‌ججیم

حوکمی چیه‌ عه‌ق‌ره‌ب، له مو‌حاذاتی قه‌مه‌ردا!

مونه‌ججیم: ئه‌ستیره‌ناس، ئه‌ستیره‌وان.

عه‌ق‌ره‌ب: بورجی هه‌شته‌م له زانستی گه‌ردوون و ئه‌ستیره‌ناسیدا. له هه‌مان کاتدا

به‌مانای دوو‌پشکیش دیت.

مو‌حاذات: واژه‌یه‌کی عه‌ره‌بییه و به‌مانای هاوشان و هاوته‌ریب و به‌رانیه‌ر دیت.

قه‌مه‌ر: مانگ. به‌لام له زاراوه‌ی ئه‌ستیره‌ناسیدا «قه‌مه‌ر له عه‌ق‌ره‌بدا»، به‌مانای شووم

و به‌د و خراپ دیت.

واته: زولف و سه‌ری کو‌لمت نیشانی ئه‌ستیره‌وانیک بده، بزانه زولفت؛ که سه‌ری تاله

مووه‌کانی، وه‌ک ده‌ست و چنگه‌کانی دوو‌پشک وان و په‌نگیشیان وه‌ک په‌نگی دوو‌پشکه

رەشەيە و پوخسارىشت، كە ھەر دەلتىي مانگە؛ ئەو نىشانەي چىيە، كە «عەقرەب = دووپشك» لە بەرامبەر «قەمەر = مانگ» دا وەستاو!؟ چونكە دەپى بەگۆيرەي زانستى ئەستىرەناسىي، شتىكى شووم و بەد و خراپ بى. بۆيە بەچاكى دەزانم زوو ئەم كارە بكە. بەواتەيەكى تر: «ئەدەب» دەيەوئ بەشپۆيەكى شاعىرانە، بەيارەكەي بلى: تو؛ كە پوخسار و كولمەكانت، ھەروەك مانگە و منىش كاتى دەمەوئ بىم و بۆسەيركردنى مانگى پوخسارت، لىت نزيك بىمەو، زولفەكانت، كە ھەر دەلتىي دووپشكن، رىگەي ديدەنى پوخسارتم لى دەگرن، بۆيە يار بەو ھوشيار دەكاتەو، كە بەگۆيرەي زانستى ئەستىرەناسىي، نزيكپونەوئ دووپشك لە مانگ شتىكى باش نىيە و باشتر وايە مشوورتكى دوورخستەوئ دووپشكى زولفەكانى، لە مانگ «قەمەر» ي پوخسارى بخوات و بەم بيانووە بۆ لاي «ئەستىرەوان» ي دەنيئ.

۷- قەدرى چىيە خورشيد، لەكن پرتەوى حوسنت جيلوئى چ دەكا: قەترە، لە دەرياي خەزەردا!

قەدر: پىز.

خورشيد: ھەتاو، خۆر.

پرتەو: تيشكدانەو.

حوسن: جوانىي.

جيلوئى: خۆنۆندنى پى ناز و عيشو.

قەترە: دلوپ.

خەزەر: مەبەست لە زەرياي «مازەندەران» ە، كە «خەزەر» ىشى پى دەلتىن و كەوتۆتە باكوورى ئىران و نيوان سنوورى ئىران و پووسياو.

واتە: ھەتاو لە بەرامبەر بريسكە و پرشنكى جوانىي تۆدا، پىز و پلە و پاىەي چىيە!؟ پلە و پاىەي خۆر، لە بەرامبەر جوانىتدا، ھەروەك خۆنۆندان و خۆدەرخستنى عيشوئەدارانەي دلوپە ئاوپكە، لە ئاست زەرياي خەزەردا.

۸- لەو صورەتى زىباتە، كە رۆحىكە موحەسسەم وەك صورەتى ديوارە، ئەوى رۆحى لە بەردا

صورەت: وىنە، شپۆ، دىمەن.

زىبا: جوان، شىرىن.

موحەسسەم: بەرجەستە.

واتە: لە بەرانبەر ئەو دىمەن و شپۆ جوانەي تۆدا، كە ھەر دەلتىي رۆحە و بەرجەستە كراو، ھەرچى مروت ھەيە، ھەر دەلتىي وىنەي سەر ديوار و شتى پى گيانن. بەمانايەكى تر: ھەر مروتى كە سەيرى شپۆيە جوانت دەكا، يەكسەر گيان و ھوشى تىدا نامىنى و گيانى دەچىتە شپۆيە جوانەو و شپۆت، رۆحى مروتى تىدەچى و دەبىتە رۆحىكى بەرجەستەكراوى جوان.

«مەحوى» «نەقشى ديوار» ئاوا بەكار ھىناو:

بەدەردى خۆمەو، گەر گۆشەيەك دەگرم بەپى دەنگىي

بەلاما دى بەخەشم و رى، دەلتى: خۆنەقشى ديوارە

«۶۳»

۹- لەو رۆژەو جانا! كە نەزەرت لىمە كلا كرد

چوونى سەر و مالم بەخودا، ھەر لە نەزەردا

نەزەر: نواپىن، سەيركردن.

كلا: لادان، دوورخستەو.

واتە: گيانەكەم! لەو رۆژەوئ كە سەرنجى چاوەكانتم لى دوور و نەبان دەگريت و لىم دوورەپەرتىت، ئەوئ لە بەرچاو، كە رۆژىك دىت سەر و مالىشم؛ لىم تەوئلا و دوورەپەرتىت دەبن، ھەروەك چۆن تىلەي چاوەكانت، لە من ياخى و دوورن.

۱۰- سىنەم سوپەرى ناوەكى دلدۆزى موژەت بوو

نەمزانى كە ناوېستى خەدەنگەت لە سوپەردا

سوپەر: قەلغان، زرى.

ناوەك: پەيكانى تىر.

دلدۆز: دى تازاردەر، مايەي تازاردانى دى.

موژە: برژانگ، مژۆل.

خەدەنگ: تىر.

واته: من به خه یاللی خۆم؛ سنگم کردبووه قه لغانی دلم، تا خۆی له بهر تیری برژانگه دلفرینه کانتدا بگرئ، که چی نه مزانی تیره کانی برژانگی چاوت، نه وهنده کاریگه رن؛ سوپهر و زری و قه لغان بهرگه یان ناگرن و تا قوولایی سنگ رۆ ده چن و له ویتوه دل ده پیکن.

١١- نهو ماچی شهوی دی، به منت دا به دوو سه د ناز

وا ئیسته به کامی «ئه ده ب» ی طه عمی شه کهردا

شهوی دی: دوینتی شهو.

طه عم: تام، چیت.

واته: دوینتی شهو، به دوو سه د ناز و نووزوه به هزار حال، ماچیکت دامی، نهو ماچه، له دوینتی شهووه نه وهنده خوش و به تام و مایه ی مهستییم بوو؛ ئیستا کامی ده کهم و تامه که ی له ده مدا، وهک تامی شه کرم ده داتی.

یان به واته یه کی تر: نهو ماچه ی دوینتی شهو، به هزار حال و به سه د نازوه پیتم به خشی، بووه مایه ی نهو ی: ئیستا شیعی وهک شه کر شیرین به «ئه ده ب» بنوسی.

٥

کیش: به حری هه زه ج موسه مه ن نه خه رب مه کفووف مه حزووف: (مفعول مفاعیل مفاعیل فعولن) وهک نمونه ی:

١- «نالی» وهکو زولفت، که موطیعی بهری پیته

تیکی مه شکینه، به جه فا مه یخه ره لاوه

«نالی، ٥٣٧»

٢- وهک خه نه جری ذی جه وشه ن، تا رۆژی هه شر ده تکی

خوینتی دلی مه زلوومان بهو خه نه جری موژگان

«سالم، ٥١»

٣- نهی مورسه لی حق، تاجی سه ری جومله په یه مبه ر

نهی نووری دلی نه رز و سه ما، سه ییدی سه ره ور

«ئه حمده حه مدی، ٢٥»

١- نه برۆی که شیده ت له په نا طوره یی سه ودا

ماهیکی نهو، گوشه یی کیشاوه له شه ودا

که شیده: کشاو.

طوره: کاکۆل. پیستی «ط» ی واژه ی «طوره» م به نه نقه ست به عه ره بی نووسیوه و نه مکردووه به «ت»، تا واژه ی «طوره» له گه ل واژه ی «تووره» جیا بکریتته وه.

سه ودا: رهش.

ماه: مانگ.

نهو: نوئ، تازه.

واته: برۆ کشاوه کانت، له په نا کاکۆله ره شه کانتدا، هه ر ده لئی مانگی نهو، یان سه ری مانگی تازه ن و له تاریکی شه ودا وینه ی که وانه ییان کیشاوه.

٢- فه رموته: ده بی گیان به فیدای تیغی برۆ کهم

نه ی ماهی دوو هه فته: به منت موژده یی نه ودا

تیغ: که ره سه ی پرنده و پرین.

ماهی دوو هه فته: مانگی چوارده.

موژده یی نهو: مزگینی تازه.

واته: نه ی مانگه چوارده کهم! فه رموته: ده بی گیانم به قوریانی شمشیری برۆت بکه م. ئای که نه مه مژده یه کی خوش و شیرینه، تا خۆم به قوریانی نه م مانگه چوارده یه بکه م، که هه میشه نهو؛ چونکه هه رگیز کۆن نابێ و هه رکه ده گاته شه وی چوارده، ئیتر دووباره خۆی بۆ نوێبوونه وه ئاماده ده کاته وه و به م بۆنه یه وه منیش شادمانم، که له تهک نوێبوونه وه ی مانگی چوارده ی برۆکانتدا، نوئ ده مه وه، بۆیه هه موو نوێبوونه وه یه ک دیاری و شاباش و شتی پیشکه شی گه رکه؛ به تاییه تی که گیانی منیش له گه ل تازه بوونه وه ی برۆکانتدا تازه ده بیته وه.

نه م به یته شیعه ری «ئه ده ب»؛ شیعه رێکی مه وله وی تاوه گۆزیم به یاد دینتی، که «شیخ عه زیزی جانه وه ره بی» هاوړتی، داوای خه رجیی له مه وله وی کردووه. مه وله ویش له وه لامدا پیتی ده لئ: به سه ره چاو؛ چونکه توۆ خۆت «مانگ» یت و ده بی مانگانه ت بۆ بنیرم.

ئەمەرت دڭگيرەن، فەرموودەت خاسەن
بى شەك ماھەنە؛ ماھانەت راسەن
«٢٤٦»

«وہفایى» دەلى:

چونکہ دل عاشق بەئەبرۆى بو، بەداوى زولفى بەست
حەقىيە زنجیری بکا، دىوانەبى ماھى نەوہ
«١٥٨»

٣- خال و خەتى بەر ئەو گەردەن و سینەت

شایستە سەد تەعنە؛ لە خال و خەتى «کەو» دا

شایستە: شایان.

تەعنە: توانج، تەشەر، پلار.

واتە: ئەو خەت و خالەى بەگەردنى جوانى تۆوہیە، ئەوئەندەت لى جوانە؛ شایانى ئەوہیە
سەد تەشەر و توانج، لە خال و مێلى گەردنى کەو بدات، چونکہ سەد ئەوئەندەى خەت و
خالى، گەردنى کەو جوانترە.

٤- ئەمشەو، کە گوتم: دەردى دلم، چى ھەيە دەيلتم

حەيفتى؛ کە دەمى وەسلەتى تۆ، کورتە لە شەودا

وەسلەت: يەکتر ديتن، ديدەنى، دیدار.

واتە: ئەمشەو، کە پيتم وتيت: شتم لە دلدا زۆر کۆبونەتەوہ و خەم بەسەرەکدا زۆر لا
کەلەکەبون و ھەموويت لا ھەلدەپيژم، کەچى ديدەنيیەکەى ئەمشەوت، ئەوئەندە کورت و
تيژ تيپەپر بو، فريای دەرپرینی ھيچيان نەکەوتم.

٥- نەمزانی چيە سېرى دەھانى وەکو نوقتەت

خۆى نوقتەبى مەوھوم و جیھان قەيدىيە لەودا

سېرى (سرى): نھيتنى.

دەھان: دەم، زار.

وەکو نوقتەت: وەکو نوقتە بچووک.

مەوھوم: تەماوى، شاراوہ، ناديار.

قەيد: بەستراو، گيپر دراو، گيپر خواردوو.

واتە: نەمزانی نھيتنى بچووکى دەمى تۆ چيە؛ کە ھەر دەلىتى نوقتە، يان دەلىتى
خالىکە، کەچى سەرەپراى ئەوہى خۆى وا بچووک و ناديارە؛ بەلام نھيتنى جیھان لەودا (لە
دەمتدا) گيپر دراوہ.

«وہفایى» دەلى:

چيە ئەم نوقتە! کەوا بۆتە نيشانەى دەمى تۆ

نوقتەبى ھيچە؛ کەچى نوکتەبى سەد ئاھى دلە^(١)

«١٣٣»

«حەريق» دەلى:

نوقتەى دەھەنت وا دلى ھيناومە تەنگىي

جیگايى خەيالى نيیە بۆ فکرى بەکارەت

«١٤»

«مەحوى» دەلى:

دەم ناديار و نازى قسەى: پرى دەشت و شار

دنيايەک ئاوى زبندەگىي و دەرخرى لە ھيچ

«٩٩»

٦- ھەمدەرس کە نين: بەختى من و چەشمى سياھت

بۆچى وەکو: يەک پۆژ و شەون، ھەردوو دەخەودا!

ھەمدەرس: ھاودەرس.

چەشم: چاو.

سياھ: رەش.

واتە: چاوى تۆ و بەختى من؛ کە ھەردووکیان رەشن، ھاودەرس و ھاوپۆل و ھاوشانىش

(١) وہفایى نمونەى يەكجار زۆرى لەسەر «دەمى بچووک» ھەيە، لەم بارەيەوہ بنوارە لاپەرەكانى: ٤،

٥، ١٠، ١١، ١٣، ١٥، ١٦، ٧٢، ١٣٣، ١٣٧، ١٨٥.

نەبوون؛ كەچى ھەردوو كىيان رەشن و ھەردوو كىشيان ھەمىشە خەوتوون!. تۆ بلىيى ئەمە چى بى؟!.

۷- سۆفى؛ كە دوى مەنەى ئەمەى كرد و مەلامەت

ئەمىرۆ لە خەراباتە؛ عەمامەى لە گەردا

سۆفى: لىرەدا مەبەست لە موسلمانى رىپاكار و بەرپالەت موسلمانە.

ئەمەى كرد: ئىمەى كرد.

مەلامەت: سەركۆنە، سەرزەنشت.

عەمامە: سەرومبەزەرى مەلایەتى.

واتە: سۆفى؛ كە ھەتا دوىنى رىگەى لە ئىمە دەگرت و سەركۆنەى دەكردىن؛ كەچى وا ئەمىرۆ خۆى مەست بوو و لە كەلاوكاندا دەكەوى و دەمىنیتەو و سەرومبەزەركەيشى لە بارمەتى مەيدا داناو.

«مەھوى» دەلى:

۱- لە چىنى پەرچەما؛ نوورى جەبىنى دى، وتى زاھىد

كە سووتا دامى تەزوىرم بەنوورى دامى تەنوبرت
«۶۷»

۲- زاھىد ئەو زولفەى لەسەر روو دى، وتى:
كوفرى وا، رووپوشى ئەم ئىمانە بۆچ!
«۹۷»

۳- بىيىن گەر لە ساقى: ناز و عىشوتىك، ئىمە دەبىيىن
بەمەى نۆشې دەدەن فتوا؛ بەمەستېى موفتېى و قازى
«۳۰۵»

«وہفایى» دەلى:

۱- لە سايەى چاوەکانى؛ بوومە رەندى خەرابات
لە لای پىرى مەيخانە، خەرقەم لە گرۆى مەى ناوہ
«۱۵۳»

۲- ئەو غەمزە، كە چاوى بەشەھىدان دەفرۆشى
چى زاھىدە، ئەو زوو دل و ئىمان دەفرۆشى
«۱۹۸»

۸- ھەرچەندە مەتاعى سوخەن؛ ئەم عەھدە كەسادە

ئەما گوھەرى شىعەرى «ئەدەب» ھەر لە برەودا

مەتاع: كەرەسە، شەمەك.

سوخەن: قسە، رەوانبىژىيى (لىرەدا مەبەست لە رەوانبىژىيى ئەدەبىيى و بەتايىبەتېش لە: شىعەرە).

عەھد: سەردەم، رۆژگار.

كەساد: خەوتوو، كز، بى بازارپى.

گوھەر: گەوھەر.

برەو: پرمىن، بەھا.

واتە: ئەگەرچى ئەم سەردەم و رۆژگارەدا، بازارپى رەوانبىژىيى، سارد و كز و بى پرمىنە؛ بەلام لەگەل ئەم بى بازارپىيەشدا ھىشتا گەوھەرى شىعەرى «ئەدەب»، برەوى باشن و بەپرمىن و بەبەھايە.

(ئەدەب لىرەدا داکۆكى لە ھونەرى بالاي بەھەرى شىعەر و شاعىرېتى خۆى دەكات).
«نالى» دەلى:

عومرېكە بەمىزانى ئەدەب، توحفە فرۆشم
زۆرم وت و كەس تېى نەگەيى، ئېستە خەمۆشم
«۲۸۰»

کیش: به حری ږهمل مهخبوون موسه مهن مه جزووف: (فاعلاتن فعلاتن فعلن)
وهک نمونه ی:

۱- دئ ژ حهق جازبیهک دل بگرت وهرنه مهلا

ژ تهزل گهر تو هیدايهت نهبت ئرشاد دئ چ کت؟
«مهلا ی جزیری، ۱۳۶»

۲- وهسفی ږوخساری له فیکری بهنی ئادهم بهدوره
ئیبتیدای مه دحی ده می؛ وهک خه بهری بی ئه سه ره
«نالی، ۴۱۱»

۳- مایله وهک سه ری زولفت: سه ری من بو بهری پا
بهجه فا مه یخه ره لا، سا سه نه ما، توی خودا
«سالم، ۲۷»

۱- ساقیا! مه ی زده دی باده یی یارم به خودا

تیکه بوم جامی شهرابی، که خومارم به خودا

ساقیا: ئه ی مه یگپ، ئه ی باده گپ.

مه ی زده ده: مه ی بردوو؛ وهک چون که سیک ته گهر زور له بهر تیشکی به تینی هه تاو
بووبی و پیستی له شی هه لقرچا بی، ده لین هه تاو بردوو به تی؛ ههر به وجوره ش ئه وانه ی
زور مه ی ده خونه وه و مه ی که کاریان تیده کات، ده لین: مه ی بردوو، یان: مه ی لی داوه؛
یان: مه ی ئه نگا وه.

باده: مه ی.

خومار: سه رئیشه ی دوا ی مه ست بوون.

واته: ئه های مه یگپ! سویند به خودا، له سالی پاره وه، ئه نگا وه و هیشتا مهستی ئه و
مه یه م، که یارم پتی به خشیوم، تکایه پیاله یه کی تریشم بو تیبکه، تا ههر به مهستی و
سه رخوشیی بمینمه وه.

۲- نه شته یی باده محاله، نه سه ری بومه، که من

مهستی باده ی له بی وهک ساغه ری یارم به خودا

نه شته: زه بری مه ی.

باده: مه ی.

محال: شتیک که توانای ئه نجامدانی نه بی و نه کری.

ئه سه ر (ئه شه ر): زه بر، کاردانه وه، ږه نگدانه وه.

بومه: بو ئیمه (هه لبه ته ههر مه بهستی: بو منه -یه).

ساغه ر: پیاله و ده فری مه ی پی خواردنه وه.

له ب: لیتو.

واته: ههر گیز خواردنه وه ی مه ی، زه بریکی له سه ر من نابی، چونکه من مهستی ئه و
مه یه م که له لیتوی وهک ده فری مه یی یار، نوشم کردوو. یان: له سالی پاره وه مهستی ئه و
ماچی لیوانه ی یارم، که هیشتا به رمی نه داوه و زه بری له هوش و جهسته مدا کاریگه ره.

«سالم» ده لی:

من له نه شته ی جامی له علت، مه حشه ریش ناییمه هوش

جامی وا «سالم» له ده ورا، قیسمه تی «جه م» که ی ده بی

«۱۴۲»

«مه حوی» ده لی:

با وجوودی لیتوی شه کهر باری تو

بی وجووده نه شته به خشیینی شهراب

«۴۴»

۳- گهر خومارم، نه خوماری مه ی و جام و باده م

مهستی باده ی له بی گولږهنگی نیگارم به خودا

گولږهنگ: وهک ږهنگی گول، ږهنگی گولین، ئال.

واته: ته گهر مهستیش بم، مهستی مه یی و پیاله ی مه ی نیم، سویند به خودا، مهستی

باده ی لیتوی ئالی یاری خومم.

«وهفایی» دهلی:

من ودها زوو مهستی مهی نابم، بهنده شئی چاوه کت
مه رگی من؛ ساقی! له گهل ئه و جامه، لیوت بینه وه
«۱۵۸»

۴- شوخی ته رسا به چه یی، غاره تی دین و دلی کرد

نه دلی هیشت و نه تاقهت، نه قهرارم به خودا

ته رسا به چه: مه سیحی زاده.

غارهت: به تالانبردن، هیرش.

واته: نازداریکی شوخ و شهنگی مه سیحی، ئایین و دلمی فراند، بویه ئیتر جهسته م
دلی تیدا نه ماوه و جهسته به کیش که دلی تیدا نه مینی، هیژ و توانایشی لی دهبرئ و که
هیژ و تواناش نه مینی، چ برپاریک نادری.

۵- ئه صه نه م! تابه که ی ئه و عیشوه و ئه و نازه: به ما

که نه ما تاقهتی باری خه می یارم به خودا

صه نه م: بت.

به ما: به ئیمه.

واته: ئه ی بته که م! ئه و ناز و عیشوه شیرینه ت بۆ من، تاکه ی بی! پروا بکه، سویند
به خودا، ئیتر به به رمه وه نه ماوه ئه وهنده قورسایی ئه و ناز و عیشوه گرانه ت له ئه ستۆ بگرم.

۶- چ بلیم چۆنه له دووری قه دی تو، حاله تی من

چی بلتی زبلله تی من، یه که به هه زارم به خودا

زبللهت: پسوایی، داماوایی، کلۆلیی.

واته: گیانه که م! چۆن چۆنیی باسی گوزهرانی خۆمت بۆ بکه م، که به دهست دهر د و
نازاری دوور بته وه، چۆن داماو و په که که وته بووم! خۆ ئه گهر ئه م باره ی من، زمانی
هه بووایه و خۆی قسه ی بۆ بکردیتایه، ئه و ئه وسای پیم ده وتیت: هه رچی که زمانی
داماوایی من، خۆی بۆت باس ده کات؛ من ده ئیم: هیشتا که میکی بۆ باس کردوویت و
هیشتا هه زار ئه وهنده ی ماوه، که بۆی باس نه کردوویت.

۷- بۆچه زه حمه تی په یکان و به زیته کردنی تیر!

منی بیچاره، به یه که غه مزه: شکارم به خودا

زه حمهت: ماندوو بوون.

په یکان: نووکی تیژی تیر.

زیته: ژیی که وان.

به زیته کردنی تیر: ئاماده کردنی تیر بۆ هاویشتن.

غه مزه: تیله ی چاوی نازاوایی.

شکار: پراو.

واته: بۆ پراوکردنم، پیویست به خۆ ماندوو کردنی په یکان و تیر هاویشتن نییه، چونکه
سویند به خودا، ئه وهنده بی دهسه لاتم، هه ر به یه که تاقه تیله ی چاوت، ده پیگیریم و ده که و مه
ژیر دهسه لاتی خۆته وه.

«کوردی» دهلی:

بۆ قه تللی منی خه سته، هه ر وه کو تیره

ئه ی من به فیدای تیری نیگای پر خه ته رت بم

«وهفایی» دهلی:

تۆ ره نجه مه به، کوشتنی ئاسانه «وهفایی»

به و غه مزه ئیشاره ت بکه، به و چاوه به رموو

«۱۱۰»

«مه حوی» دهلی:

له غه مزه ی چاوت، ئه برۆ داگره و به س

مه که بۆ قه تللی عاشق: ره نجه بازووت

«۸۱»

۸- با وجودی روخی ئه و، بۆچه گوئزاری به هار

ته لعه تی گوئشه نه، روویه: به هارم به خودا

با وجودی: به هۆی هه بوونی ئه وه وه.

پوخ: پوخسار.

تەلەت: دەرکەوتن.

گولشەن: گولزار.

واتە: سۆيىند بەخودا، ھەتا خواھەنى پوخسارى يار بىم، ئىتر پىويستىم بەگولزارى بەھار
نييه، چونكە ھەر دەرکەوتنى وەك گولزارە و دەموچاويشى؛ بەھارتيكە بۆ خۆي.

۱۰- قەدى تۆ: سەرۆ: كەنارى مە: جۆبارى ئەشك

چ سزاوارە، ئەگەر بىنييه كەنارم بەخودا

قەدى تۆ: بەژن و بالاي تۆ.

جۆبارى ئەشك: جۆگەلەي فرميسك.

سزاوار: شايان، شايستە.

واتە: بەژن و بالاي بەرز و ھەميشە سەوزى تۆ، وەك دارى سەروو و تەنېشتى منيش،
جۆگەلەيەكى فرميسكى چاوەكافە، ئەي ئىتر گيانەكەم! تۆ خۆت دەزانيت كە دارى سەروو،
بۆ ئەو ھەميشە بەسەوزىي مېنى، پىويستى بەئاو و ئەو ھەش جۆگەلەي فرميسكەكانى
من، كە لە تەنېشتەدايە؛ ئاي ئەو درەختى سەرووى بالاي تۆيە، چەند شايانى ئەو ھەيە بېتە
نزيك و كەنارى ئەم جۆگە فرميسكەي من!

«سالم» دەلّی:

كەنارى چاوى «سالم» جۆبارە

بەسەر و قامەتى مەوزوونى دلّجوت

«۴۹»

«مەھوى» دەلّی:

بەسەر پوخسارى زەردا؛ جۆگەلەي كيشاوە ئەشكى سوور

بەيادى سەروى بالايەك، ئەو ھەندەم شين و زارى كورد

«۱۰۸»

۱۱- دايا جان بەكەف و دەستى تەوازوع بەكەمەر

گوى بەئاوازي فرمان نشارم بەخودا

دايا: ھەميشە، بەردەوام.

جان: گيان.

بەكەف: لەسەر دەست.

تەوازوع: خۆ بەكەم زانين.

نشار: پەخشان و بلاوكردەو و وەشانەندەو.

واتە: ھەميشە ئامادەي گيانەخشيىم و رۆحم بۆ بەخشين، لەسەر لەپى دەستمە و
دەستەكەي تريشم بەخۆ بەكەم زانينەو لە كەمەرمدايە و گوپيشم بۆ ئەو ھەلخستوو، تا
فرمان بكەيت و گيانم پيشكەش بكەم.

۱۲- گەرچى ئەو مەرحەلەيە نابەمە سەر، بەيەقین

تا بەئاخر نەفەسەيش جان سپارم بەخودا

مەرحەلە: قوناغ، ئاست.

جان سپار (جان سپاردن): گيان بەلای كەسيكەو دانان.

واتە: ئەگەرچى ئەو ھەندە ناژيم، تا گيانەت لە پيناودا دابنيم، بەلام قەيناكە، با تا ئەو
كاتەي بەمردنى خوداييش دەمرم، گيانەت لە لا دائەنيم و بەخۆتى دەسپيرم، تا زياتر دلّيا
بيت، كە دەرەستى گيانەخشين نيم.

۱۳- قەت مەفەرموو كە: «ئەدەب» عەشقى مەي لى بۆتە ھەوا

سەر بگاتە فەلەك: ئەو زەرە غوبارم بەخودا

واتە: گيانەكەم! ھەرگىز ئەو بەبىرتا نەيەت، كە بەھۆي گەبشتنم بەئەوينى تۆ، ئىتر
خۆم لى گۆرا بى و گەرە بووبيتم، چونكە سۆيىند بەخودا، ئەگەر بەھۆي ئەوينى تۆو و لە
خۆشياندا سەرم بگاتە كەشكەلانى فەلەك، بەلام ھيشتا گەردىلەبەكى يەكجار بچوكم لە
ئاستدا.

«وہ فايى» دەلّی:

دەستم بگرى تۆ، كە بەجاميكي صەبووحيي

بەو چاوە، ئەگەر پادشەھى شامە، گەدامە

«۱۳۵»

کیش: به حری هه زه ج موسه مهن سالم: (مفاعیلن مفاعیلن مفاعیلن) وهک نمونه ی:

۱- به دامامو موحبه تیی به ندم، خه دهنگا فورقه تیی دل نوهت

ب شوبهی مورغی نیم بسمل د هه ف وهرتیم د خوونی دا
«مه لای جزیری، ۳۷»

۲- نه زانینت له بهر عیجزه، نه وهک جه هله، که ئەم چشته
قه دیمه؛ نایه ته ته قهریری قه ولی حاکیی و راویی
«نالی، ۶۸۷»

۳- له مهوجی به حری فیکره تدا، پلویوشانه گهردانم
له ئەوجی نووری وه حده تدا میثالی زه ره حهیرانم
«حه مدی، ۱۸، ۱۶»

۱- دل ئارامی نه ما جارئ، دلارام سهری نادا

سهریکی سهرسهری جارئ، له کوشتی خه نجه ریدا

سهرسهری: راگوزاریبانه، سهرپیپانه. هه رچه نده دهبی ئەوهش بلیم که واژه ی
«سهرسهری» له کوردستانی عیراق، مانای تری لئ که وتوتوه به لام ئەم واژه یه له
کوردستانی ئێران، هه ر به مانای راگوزاریبانه دیت و پیشتریش «سالم» به هه مان مه به ست
و مانا به کاری بردووه:

سهرسامی ماحه رای فه له ک بم، ئەگه ر بیی

سه ودا ی عیشقی تو، له سهرمدا به: سهرسهری
«۱۴۵»

واته: دلیم به جارئ ئارام و ئوقره ی لئ پراوه، چونکه ئەوه ی مایه ی هیویری و ئوخزن و
ئارام و حه سانه وه ی بوو، ته نیا جاریک سهردان و دیده نییه کی ئەم کوشتی خه نجه ره ی
خۆی ناکات.

۲- ئەسیری دامی سه ییادیکی نه وکاره، دلی وه حشی

هه وهل نه خچیره گرتویه: به ئاسانی بهری نادا

دام: داو، ته له، ته پکه، هۆ و ئامیتریک بو راوکردن.

سه ییاد (صیاد): راوکار.

نه وکار: تازه کار، که سیک تازه به تازه فیری کاریک بووی.

دلی وه حشی: دلی هیشتا کیوییه و مالیی و دهسته مو و هۆگر و ئاشنا نه بووه.

نه خچیر: نیچیر.

واته: دلیم که وتوتوه داوی راوکاریکی تازه کار و مندالکار و دل هیشتا سل و به پارێز؛
چونکه یه کهم راو و یه که مین نیچیره (دلیم)، ده بی دلی بهم پراوه ی زۆر خوش بی و زۆری
لا بمینیتته وه، بۆیه رهنگه (دلیم) هه روا به ئاسانی به رنه دا و دهسته ردار ی نه بی.

۳- ئەگه ر عاشق «ئهرستوو» بی، له به حری عیشقا غه رقه

چ گیتژی که خوداوه ندا، که پتی «ئه سکه ندهر» ی نادا

ئهرستوو: فه یله سووف و بیرمه ندی دیرینه ی یۆنانی.

ئه سکه ندهر: مه به ست له ئه سکه ندهر ی مه کدوونییه، که جیهانی داگیر کرد.

واته: ئەگه ر ئەویندار، تا ئاستی ئهرستوو زانا و له هه موو بواره کانی زانیندا سهر
دهرچوو بی، به لام هیشتا سهری له عیشق ده رناچی و هیشتا له زه ریای ئەویندا نوقمه!
ده ی خودایه! ده بی ئەم زه ریای ئەوینه چی بی و چ ته نووره و گیتژاویک بیت، که که سیک ی
به ناوبانگی وهک ئه سکه ندهریش تیایدا واقعی و پرمایه و تیایدا گیر مایه و پری
ده رنابات!؟.

له فۆلکلۆری کوردیدا «گیتژی ئه سکه ندهر» زۆر ناوی براوه:

ساقی! به خودا و به پیغه مبه ر

که وتوو مه گیتژی ئه سکه ندهر

پزگار نابم به سه د له نگه ر

٤- دهكهن مه نهم په فېقانم، كه بچم دل به دلبر دا!

چ دلسه ختيكه! نه مړه دل؛ به خالي عه نبري نادا!

مه نغ: ريگه گرتن، بهرگيربي.

دلسه خت: دلرهق.

عه نبر: جوړه بونتيكي زور خوشه؛ كه له گيا، يان له قه وزه ي ته ستوري زهريايي، يان هر له بني زهريادا پيدا دهبي و گيانله بهراني زهريايي (به تاييه تي ماسي) ده بخون و پتي دهرمن و دواي مردنيان له گه دهيان درده هيتري و به كار ده بري... هه نديكي تر ده لين: له «موم» ي هه نگوين پيدا دهبي؛ كه هم موم ش وهك ده زانين هه نك، له هه لمزيني گولي هه مه جوړه وه دروستي دهكات و له ناكامدا به هو ي سيلاو و هه لسان و نيشته وه ي ناوي زهرياو، شه پولي زهريا و سيلاو، هم موم له گه ل خو باندا بو ناو زهريا ده بن و بهو هو به شه وه كه قورسه، بويه ده كه وپته بني زهرياو و له بني زهرياشدا گيانله بهراني ده بخون و چونكه پتيان هه رس ناكري، پتي دهرمن... بهم پتيه ده لين ته مجوره موم (كه رهنكي خو له ميشيبي و شپوه بنبشت و چه سپي بون خوشه)، له چيكانني هيند و چين دروست ده بيت.

عه نبر، جگه له بونه خوشه كي، بو زور نه خوشيش به كار ده هيتري، بو زانياري زياتر، بنواړه: (ده خدا، بهرگي ١١، ل ١٦٣٩٦).

سهرنج: وهك له پيشه كيشدا نماره مان به ناگداربي و زانياري «ته ده ب» له زانستي پزيشكيده كرد، درده كه وي كه «ته ده ب» له به كار هيتاني «عه نبر» دا، ماناي دهرمان سازبي مه به ست بووه.

واته: دؤستان و هاوړپيانم، ريگري و سهركونه ي ته وهم دهكهن، كه نه ده بووايه دل بهو دلبر و دالدارم بدهم. منيش ده ليم: ناخر يار، ته وهنده شيرين و ناسك و دلفرينه، كي ده تواني و كي ته وهنده دلي رهقه، تا خو ي رابگري و دل بهو خاله وهك عه نبر بون خوشانه ي يار نه دات؟!.

«وه فايي» ده لي:

ته وړوژه كه ديم طوره، له سهر عه نبري خالي

زانيم ته وه بو صه يدي دلتم: دانه و دامه

«١٣٤»

«كوردی» ده لي:

ته لاي ههركه س دهچم، مه نهم دهكا؛ خوت بوچي رسوا كرده!

درېخ! كوا حال زاني! رهبي تووشم بيتي بيماري

٥- له لاي بينگانه گه تاله، نه گه ترشه، عيتابي تو

به و لالا ناشاي قه هرت، به قه ندي به ندری نادا

عيتاب: گله بي، سهركونه، سهرزه نشت.

قه هر: تووړه بي، تووړه بوون.

قه ندي به ندر: مه به ست له و جوړه شه كره بووه، كه كاتي خو ي له ريگه ي به ندر و كه نداوي فارسه وه بو ئيران چووه، كه دياره شه كري ولا تاني ته وروپا بووه و له شيرينيدا به ناوبانگ بووه.

واته: نه گه لاي بينگانه و نه ناس و ته وانه ي ناشايان له گه لتدا نيه، گله ييه كانت ترش و تال و نامون، سوتند به خدا، ته وه ي ناشايي و شاره زايي له شتو دي تووړه بووني تو، هه بي؛ ته وهنده ي به لاه شيرين و خوشه، به و جوړه شه كره به ناوبانگه ي ناگوړيته وه، كه له ريگه ي به ندری فارسه وه، بو ئيران چووه.

«هريق» ده لي:

چت داوه له روو ترشيبي و سركه ي ده مي ته غيار؟!

قه ندي له بت شيرين، به ده مي تالي خومارم

«٢٥»

«نالي» ده لي:

شيريني و له تالي و ترشيبي عيتابي رووت

خالت له سهر جه بين، بووه ته دانه يي سماق

«٢٤٩»

۶- به صورت ماه پروو زورن، به لا وه لا له مه عنادا

په ری وهک تو؛ به زبایی، قیافه ی دل به ری نادا

«حاجی قادر» ده لئی:

باسی حوور و باسی غیلما و په ری بۆ من مه که ن

وهک مه هی بی میهری خۆم؛ نه مدیته وه و نه میستوه

«۱۲۰»

صورت: وینه.

ماه پروو: روخسار وهک مانگ، مانگ ئاسا.

مه عنا: وانا، مانا، ناخ.

زبیا: جوان.

دل به ر: دل فرین، دل داگیرکار.

واته: په نگه کچی یه کجار جوانی وهک مانگ، زور هه بن، به لام به خودا له ناوه روکدا،

په ربیش وهک تو، به ژن و بالای جوان و وهک تو دل فرین و وهک تو رازاوه نییه.

۷- که سنی شه هدی له بی چه شتی؛ نییه مایل به شیرینی

که سنی «شیرین» نیگاری بی، «شه که ر» له ب هه مسه ری نادا

شه هدی: هه نگوینی پالاوته.

مایل: ئاره زوو.

شیرین: ژنی یه که می خوسره و په رویت زو و دل به ری فره اد (ی شیرین و فره اد).

نیگار: نوارین، سه رنج، وینه، یار (که لیتره دا مه به ست له یاره).

شه که ر: دووه مین ژنی خوسره و په رویت زو و له به نه چه دا خه لکی ته سفه هان بووه و له رقی

«شیرین» هیتای. وهک ده لئین زور له «شیرین» جوانتریش بووه و ناوبانگی جوانییه که ی

سه رله به ری دنیای گرتوته وه. که چی «خوسره» هه ر شهیدا و دل به سته ی «شیرین» بووه.

له ب: لیتو.

هه مسه ر: هاوسه ر، ژن و میترد.

واته: هه ر که سیک، هه ر ته نیا یه ک جار ماچت بکات، شیریناییه کی وهک هه نگوین له

لیته کانتایه، که ئیتر هه تا ماوه ئاره زووی شیرینی خواردنی نابی؛ هه روهک چۆن: که سیک
(وهک خوسره و)، نه گه ر «شیرین» دل به ری بی، ئیتر ته وهنده ئاره زووی ماچی لیتی
«شه که ر» ی نابی.

۸- مه فرموو: عاره پیم به ندهت، که دی بیته غولامی تو

گه دایی ئاستانه ی تو، به تاجی «قه یسه» ی نادا

عار: نه نگیی، شووره یی.

به ندهت: نوکهرت.

غولام: خزمه تکار و نوکهر.

گه دا: سوال که ر، ده روزه که ر.

ئاستانه: ده روازه، به رده رگای ماله گه وره و خاوه ن ده سلات و مه زن.

قه یسه ر: پیشتر له غه زلی ژماره «۳»، به یتی «۶» دا، له مانای واژه ی «که ی» دواين؛

که «قه یسه ر» یش هه مان مانای هه یه.

واته: هه رگیز ته وه مه فرموو؛ که ته م به نده و غولامه ت، به ندایه تی و نوکهرایه تی تو ی

بی عار بی؛ چونکه باوه ر به فرموو: ته نانه ت سوال که ریش؛ سوال که رایه تی کردن، له

به رده رگه که تاندا، به تاج و ته ختی «قه یسه ری» نادا.

«نالی» ده لئی:

که تو ی شای که چ کولاهی دیده مه ستان

چ باکم قه یسه ر و فه غفور ه ته مشه و؟!

«۳۸۹»

«مه حوی» ده لئی:

۱- ری دا له قاپییا بمرم، پیشی سه ر سه رم

نا، وا گه دا ده بی به خودا وهندی ته خت و تاج

«۹۲»

۲- ری درابی به گه دایی نه فه سی له و ده رده دا

هه ر که سی، تا نه فه سه؛ عارییه شاهه نشاهی

«۳۱۹»

۹- نه گهرچی تو بهیچی من، له درکت دهرده کهي؛ نه ما

«نهدب» تاري له زولفي تو، به مولكي «سهنجر» ي نادا

به هيچی من: له سهر هيچ.

نه ما: به لام.

سهنجر: شاه سولتان «سهنجر» ي پاشا و مه زني سه لجو و قيبه كان.

واته: هر چه نده تو، له سهر شتيك له نيشتماني نه وينت دهرده کهي، كه نهو شته و نهو
تاوانه م نه كړدووه، به لام له گهل نهو شدا هيشتا «نهدب»، تاليك له قز و زولفي تو،
به هممو مولكي سهنجهری نادات.

کيش: به حري رهمه ل موسه مهن مه خبون: (فعالتن فعالتن فعلن) وهک
نمونه ي:

۱- دي ژ حق جاذبه يهک دل بگرت وهر نه «مه لا»

ژ نه زهل گهر تو هدايه ت نه بت نرشاد دي چ کت؟

«مه لای جزیری، ۱۳۶»

۲- وه سفي روخساري له فيکري به ني ئادم به دهره

ئيبتيدي اي مه دحي ده مي، وهک خه به ري بي نه سهره

«نالی، ۴۱۱»

۳- مايله وهک سهری زولفت؛ سهری من، بو به ري پا

به جه فا مه پخه ره لا، سا صه نه ما تويي خودا

«سالم، ۲۷»

۱- قهت بروه دل به ري مه، جاري له مه ياد نهکا!

به سه لامی، به په يامي، دلي مه شاد نهکا!

واته: دل بهر و دلداره کهي من، هميشه مني له ياده و هميشه و به هر جوړيک بي،
يان: به سه لاميتک، يان: به راسپارده يهک، هر مني به سه رکړدو ته وه و هر دلشادي
کړدووم.

۲- نهی خودا! عاشقی سه خا به چچه، دلي خوئی که بوي

کهس خه رابه ي دلي خوئی قهت بروه ناباد نهکا!

خه رابه: که لاهه.

ناباد: ناوا.

واته: نهی خودايه! نه م به خشنده زاده يه (مه به ستي نه دهب له وديه بلتي: نه م دل به ري که
بوته دلدارم، نهک هر خوئی به خشنده يه، به لکو به بنه چه ش هر به خشنده ن) کاتي دلي
خوئی (که بوته دلي من؛ يان: دلي من، که بوته مولكي دلي نهو) ئاوه دان ده کاته وه،
کاريکي زور چاک ده کات، چونکه کهس پي خوش نيبه دلي ببيته که لاهه و ويرياني.

۳- پەرھەزى بادىيى عىشق، بەپىتى شەوق ئەۋەيە

فىكىرەتى پراخىلە پى و پراخىلە زاد نەكا

پەرھەزى: پىپە، پىپاز.

بادىيە: بىبابان، چۆلەۋانىيى.

فىكىر: بىر.

پراخىلە پى: كۆچە پى.

پراخىلە زاد: توتىشۋى سەفەر.

ۋاتە: ئەۋەي بىيەۋى پىگەي ئەۋىن بىگىتتە بەر، دەپى نەترسى و بەتەنگ ئەۋەۋە نەپى

ھەر بىر لە چۆنىتى پىگاكە و مەترسىيەكانى و خۆراك و توتىشۋى پىگا بىكاتەۋە.

۴- عاشق و مەنزل و مەنۋا! ئەمە لافىكە درۆ

عاشقى سادىق ئەۋەيە: خانە لە بونىاد نەكا

مەنزل: خانو.

مەنۋا: ھەۋانگە.

سادىق (صادق): راستگۇ.

خانە: خانو، مال.

بونىاد: بناغە، بىنەپەت.

لاف: خۆھەلگىشان.

ۋاتە: ئەۋەي بىيەۋى بەدل و بەراستىيى، ئەۋىندارىيى بىكات، دەپى بىر لە مال و حال و

پىكەۋەنانى گوزەرانى باش نەكاتەۋە، چونكە ئەۋىندارى راستگۇ، ھەر لە بىنەپەتەۋە نەپى

بىر لە دروستكردنى خانوۋبەرەش بىكاتەۋە.

۵- ۋەك دەلتىن: مەيلى بەئازادىيى بەندانە گولم

گەر مەنم بەندە، خۇدايە قەتم ئازاد نەكا

مەيل: ئارەزۋو.

بەندان: زىندانىيان.

ۋاتە: ۋەك بىستۈۋمە دەلتىن يارەكەم نىيازى ئازادكردنى دىلەكانىيىتى؛ بەلام ئەگەر

يەكپىك لەۋ دىلانە، مەنم، ھەز دەكەم ھەرگىز ئازادەم نەكات.

۶- چى دەپى ئەگەر جارى پى بخەيە خەستە دلان

با لە دوورىيى، دل ھىند نالە و فرىاد نەكا

خەستە: نەخۇش، ماندوۋ.

فرىاد: ھاۋار، گازە.

۷- سايەپىك لەۋ قەد و بالايە بخە سەحنى چەمەن

تا چ كەس سەيرى قەد و جىلوۋىيى شمشاد نەكا

سايە: سىپەر.

سەحن: ھەۋشە.

چەمەن: چىمەن و سەۋزايى و باخ.

جىلوۋە: خۇنۋاندنى پى ناز و ناسكىيى.

شمشاد: دارىكى بەرز و بارىك و ھەمىشە سەۋز و پىن خۇشە. دارەكەيشى سەرەپراي

ئەۋەي زۆر پتەۋە، لە ھەمان كاتدا لە پىژگارپىكدا شانەي سەر داھىتانيان لى دروست

كردوۋە، دىسانىش بەۋ ھۆيەۋە كە گەلاكانى زۆر بارىكن و لە تالى موۋى قىز و زولفى

كچانى جوان دەچن، بۆيە پىچى كچانىشى پى دەلتىن. ئەم درەختە زۆرتر لە پۇخەكانى

دامپىنى زوۋرگە پىر لە دارستانەكانى باكۋورى ئىران، ۋاتە: لە «ئاستارا»ۋە تا «مىاندەرە»

ھەيە (دەخدا، بەرگى ۱۰، ل ۱۴۴۸۴).

«مەھۋى» دەلتى:

شمشادە ئەمە، يا: قەدە، يا: سەۋرى پەۋانە!

يا: ھەرەەرە، يا: نەخلى مرادى دل و جانە!؟

«۲۸۰»

ۋاتە: گىيانەكەم! تىكايە با ھەر تەنبا سىپەرپىكى ئەۋ بەژن و بالا بەرزەت، لە ناۋجەرگەي

باخەكەدا دەرگەۋى (مەبەستى ئەۋەيە بلى: سەردانىكى باخ و چىمەن بىكە)، تا ئىتر ھىچ

كەس سەيرى بەژنى جوان و جىلوۋى نازاۋىيى شمشاد نەكات.

۸- جهوره کت خارججی قانونه و دهر رموی: مه که داد

چی بکا جهوره کشت! جاری نه گهر داد نه کا

جهور: سته م، زولم.

خاریج: دهره وه، به دهر.

قانون: یاسا.

داد: سکالا، گاز، گازهنده.

۹- تا نه سیم له سهری زولفه وه دی، چاتره سوز

بویه سووتا و ده بی: روو قهت به تهره ف باد نه کا

نه سیم: شه مال، سروه.

سوز: سووتان.

واته: تا سرویه یک لای سهری زولفی تۆوه، به ره و لای من بیت، بلتیه سی سووتانی من زیاتر ده بی و زیاتر ده گه شپیمه وه. بویه وتویانه: که سیک ناگری تبه ره بی، نابی پرووی به ره و «با» وه بکات. چونکه نه گهر روو به ره و با بکات، زیاتر گر ده گری. به لام من دهمه وی به پیچه وانه ی نه م بچونه وه بکه م و روو له سروهی قزی تو بکه م، تا بلتیه سی سووتانم زیاتر و خوشتر ده بی.

۱۰- ههرکه سی دیدیه ی وه ک شهتتی منی دیبی «نه ده ب»

ره نگه قهت سهیری «کۆر» و «دیجله یی به غداد» نه کا

شهت (شط): زئی، چه م، رووبار (که وه ک دواتر دهرده که وی ههر مه به ست له - شط العرب - ی باشووری عیراقه).

کۆر: دوو رووبار به ههمان ناوه وه ههن؛ یه کیکیان له ناوچه ی «شیروان» ی نزیک «گه نجه» و نه ویتریان له پارتیزگه ی «فارس» ی ئیراندایه، که «نه ده ب» مه به ستی له م رووباره ی دووه میانه، چونکه ناوی رووباری «دیجله» ی به غدا و دواتریش ناوی «شط العرب» ی باشووری عیراق دینن.

کیش: به حری رهمهل موسه مهن مه حزووف: (فاعلاتن فاعلاتن فاعلاتن فاعلات) وه ک نمونه ی:

۱- سووتین و دهر دی نه قینی، عیلله تی داغ و برینی

خوهش دبن ما نه و ب دینی؟، شهریه تا لیقان موفایه

«مه لای جزیری، ۵۲۲»

۲- دل به را! دل بی قه راره، چاو ه کانم گریه باره

سینه که م ههر داغداره، یار یه ک و غه م سه د هه زاره

«سافی، ۵۵»

۳- یا ره سوو الله زه لیل و دل حه زینم ره حمه تی

موسه ته مهند و بی قه رار و بی قه رینم ره حمه تی

«حه مدی، ۱۷»

۱- نه ی ده ههن خونچه ی شه که ره لب، چه نه ده تم کیشا جه فا

به و هه موو ره نج و جه فایه ش، لیم نه دیوی جوز جه فا

ده ههن: زار، ده م.

شه که ره لب: لیو شه کر، لیو شیرین.

جوز: بیجگه، جگه له.

واته: نه ی ده م و زار وه ک خونچه و لیو وه ک شه کر، چه ند م سزا و دهر د به ده سته وه چه شتووه و هیشته شاش له باتی نه وه ی قه ره بووی نه و هه موو دلئازاردان و سزایه م بو بکه یته وه، که چی جگه له سزا و دهرده سه ری، هیچی ترم لی نه دیویت.

۲- بی وه فای حه ققه، ره سمی گولعوزارانه، به لان

نه ک ده گه ل یاری وه کو من، ساحتی میهر و وه فا

ره سم: (لیره دا) ئاکار، ره وشت و خوو.

گولعوزار: روخسار وه ک گول.

میهر: میهره بانی، سوژداری.

واته: دهزانم و راسته، كه ناكاري پوخسار گولان، هر نازار بهخشين و پيمان شكاندن و ناميهربانييه، بهلام ناخر له گهل ياريكي وهك مني تهوينپهروهر و خاوهني ميهربانيي و پابهندي وهفا و بهلئين، كاريكي دلرهقانهيه.

«وهفايي» دهلي:

بهوهفا به؛ كه دشمكوژي، بهميهرم وهره سهر
دا نهلئين عاشقي بي «ميهرو وهفا» سهرسهربيه^(۱)
«۱۶۲»

۳- باري جهورت من دهكيشم؛ سهيري گول: خهلكي دهكا دهردى هيجرت من دهبينم؛ سهيري: بو كييه سهفا!

واته: نهى گولهكهم! من له گهل پهروهدهكردن و پيگه ياندنتا، ماندوو دهيم و توئى گولم هيناووته بهرههم، كه چي وا ئيستاكه خهلكاني تر، چيتر له سهيركردن و بونكردن دهكهن و هر منيشم كه دهردى دووريت دهچيترم، كه چي خهلكاني تر، بهديدارت شاد دهين و خوشي دهبين.

«مهوى» دهلي:

نهامى قامهتي؛ پهروهدهي ناوي ديدهكهى من بوو
كه چي گولچيني باغي وهسلئى نهو، ئيستاكه نهغياره
«۴۶۳»

«كوردى» دهلي:

شادن له تهماشاي نهزهرت، مههرهه و نهغيار
مروهت نييه تهنها هر نهمن، دهرهدهرت بم

۴- نامهوي دايم له سهيري گولشهنت ستراب بم جار بهجار ماچي له كونجي ليتوي خونچمت «قد كفا»

ستراب: پاراو، تيئراو.
گولشهنت: باخي گول، گولزار، گولجار.

(۱) ليتره واژه «سهرسهرى» بهماناي: راگوزاريبانه-يه.

كونج: جوگه.

قد كفا: سهرزياده.

واته: نامهوي تهونده له سهيري باخي جوانيتدا ميئمهوه، تا ليت پاراو بم، بهلكو دهمهوي بهئندازهي تهوه له سهيركردنتا بم، تا ههميشه تامهزرو و پهروش و بههسرهنت بم، بزيه ههز دهكهم بهردهواميش لات نهيم و بهردهواميش دهيم له ناو دهمتدا نهبي، بهلكو ناو بهناويك ماچيكي جوگهي ليتوكانت بكهم، نهك له جوگهي ليتوكانت بخومهوه و هر تهوندهشم بهسه و ليم سهرزياده.

۵- لهو گلهييانهم مهرهنجه، روچهكهى شيريني من من: هر نهو بهندهم، سهراسهر تو جهفاكهى، يا وهفا

واته: گيانهكهم! تهگر جار جار، راز و سكالايهك له دهرووندا پهنك بخواتهوه، دهبي هر بو توپاني ههلبيريم، خو تهگر نهو رازانه، له چوارچيوي گلهييدا دهزميترت، تهوه نيشانهي تهوه نييه، كه تهوندهي يهك توژ، له پابهندي و له خزمهتگوزاريدا بوتان، كه دهبيتهوه، چونكه ته پابهنديه تهونده توكمه و دامهزراو و پتهوه؛ تو ههرچيم بهرامبهركهيت؛ هر له جهفا، تا بهوهفا، من ههلوتستم ههروك خوبيتي و نالهقي.

۶- پارېا! تهو كهس باعيسى دووربي من و تو بو له يهك بي نسيبي كهى له مهحشردا، له هشرى موستهفا

باعيس: هو، سونگه، مايه.

هشرى موستهفا: هشرى «محهمد - پهمبه».

واته: خودايه! ههركهسي بووه سونگهي دووربي من و تو، له يهكترى، له روي خهشردا، لهو تكا و پارانهوانهي ههزهرتي محهمد بي بهشي بكهيت، كه شيفاعهت بو پهپرهواني خوي دهكات.

۷- نيقتيفا دهكري بهتهرزي شيعري شيرينت «تهدهب» گر موداوا بي به ئيعجازي مهسيحا نيقتيفا

نيقتيفا: لاساييكردهوه، شوين بي ههلگرتن، چاوليكرهبي.
تهرز: شيوه، جور.

موداوا: دهزمانكردن، چارهسهر.

واته: وهك چۆن ههزرهتی مهسیح، کاتی و تهیهکی له زار و دهم دهرددهات، مردووی پێ زبندوو دهبوونهوه و بهم موعجیزهیهش، خهڵکی شوێن پهيامی ههزرهتی مهسیح دهکەوتن و دهچوونه سهه ئایینهکهی؛ ههر بهوجۆرهش؛ که خهڵکی شیعیی من «ئهدهب» دهخوێننهوه و لێی تێدهگهن، یهکسهه دهچنه سهه رێبازی شیعیی «ئهدهب» و شوێن پێی ههڵدهگرن و دواتریش دهبنه شاگردی و پهیرهوی رێبازی شیعیی «ئهدهب» دهکهن و لاسایی دهکهنهوه. (وهک لهم دوا بهبتهی ئهدهبدا دهرددهکەوی، ئهدهب بهدڵنباییهوه قسه لهسهه ئهوه دهکات، که ههتا له ژيانی خۆیدا بووه، بۆی دهکرهوتوه، که رێبازی شاعیری خۆی، بۆته شیوازیکی تازهی ئهدهبیی و شاگرد و شوێن کهوتوو و لاساییکار و چاولیکهیری زۆرن و پهیرهوی له جۆری رێبازهکی دهکهن.

۱۰.

کێش: بهحری رهمهل موسههمهن مهحزوف: (فاعلاتن فاعلاتن فاعلاتن فاعلن) وهک نمونهی:

۱- کوشتنین دیدار و دینی بێ خهطا ههردهه سهدن

ههر سهههر دیسا ژ نوو وین تینه کێرێ سهه جهلهب

«مهلائی جزیری، ۷۱»

۲- لهحهیهیک و لهمهیهیک چاوم بهچاوی ناکهوی

کێ دهلێ وهحشی غهزاله، مهیلی ئینسانیی ههیه

«نالی، ۵۷۶»

۳- حالی عیشق و تابشی هیجرت نیشانی دا بهمن

ئاگری سوزهنده ههر کارێ بهبیشهی نهی دهکا

«سالم، ۲۹»

۱- شوخی مه، ههردهم بهتهرزێ قهسدی نهخچیرم دهکا

گا له نیتو دامم دهخا، گا خهستهیی تیرم دهکا

شوخی مه: دلّبهره شوخهکهی ئیمه.

ههردهم: ههر جارهی.

بهتهرزێ: بهجۆرێک، بهشپوهیهک.

نهخچیر: نیچیر.

گا: یان.

دام: داو، تهله.

خهسته: بریندار.

واته: دلّبهره شوخهکهمان ههر جارهی بهجۆرێک راوم دهکا، یان داوم بۆ دهنیتهوه و بهداو دهمگرێ؛ یان بههۆی تیرهوه (مهبهستی له تیر، له تیلهی چاو و غهمزهی چاوه) بریندارم دهکا و بهبرینداریی دهمگرێ.

۲- سویتند دهخوم چیدی فریبی غه مزه یی جادووی نهخوم
نه مکهرهت زووتر به نه فسوونیکي ته سخیرم دهکا
فریب: ته فره.

ته سخیر: داگیر و گیروده کردن.

واته: له بهرامبر هم دوو شته یی یاردا؛ به داوه و ده کردن و برینداربوون به تیری غه مزه یه وه؛
له دلی خومدا سویتند دهخوم که ئیتر ته فره یی تیلای چاوه سیحراوییه کانی نهخوم؛ که چی
نهو، ریگه یه کی تر ده دوزیتته وه و به فیل و جادووییه کی تر گیروده دم دهکا.

۳- سهرده می پرووی پئ نیشاندام، سهرده میکی زولفی خام
نهو و هلی شیتیم دهکا، پاشان له زنجیرم دهکا

واته: ماوه یه ک پوخساری جوانیم نیشان ددها و ماوه یه کیش زولفی خاوی، که
به یه که میانی شیتیم دهکا (به وه یی منی دلپاک و شه یدای جوانیی، هه ز له پرووناکیی ده که م
- که پوخساری یار بوو)، نه مجار به دووه میان؛ که رهشایی و تاریکییه و هو یی شیت
بوونه، نهوسا به ئاسانی و به ناوی نهو وه که شیت بووم و شیتیش ده بی به ستریتته وه و
زنجیر و پیوه ند بکری؛ به مجوره جاریکی تر و بهم ریگه تازه یه، گیروده دم دهکا. که دیسان
مه به ست له زنجیر کردن و به ستنه وهش، ههر به هو یی تالی جوانی قژه ره شه که وه یه تی.

۴- وه عده یی وه سلّم ددهاتی؛ ده چمه لای، ناییتته لام
گهر ده چم: زویرم دهکا؛ ناچم نه گهر: بیرم دهکا
وه عده یی وه سلّ: په یمانی یه کتر دیتن.

۵- جار به جار تاتا دهکا بوم: زولفی شیواوی، ده لئ:
کوا دلی تیدا؟ قسه ی نادانه، دلگیرم دهکا

واته: هه ندی جار، هه موو قژه که یی له بهرچاوم تاتا دهکا و وهک بو شتیک بگه ری، ئاوا
قژی خو یی ده پشکنی و نهو به پروومدا ددهاته وه، که پییان وتووه: گوا یه تاوتوا یی قژه که یی،
دلدارانی پیوه گیروده و زیندانیی کراوه و کاتی دلداریکیان تیدا نابینی، نهوسا پیتم
ده لئ: نه م پروپاگه ندانه یی هم نادانانه، دهر باره م بلاویان ده که نه وه (که گوا یه دلدارانم له
دوو تویی تاوه مووه کانی سهرمدا زیندانیی و گیروده کردوون) یه کجار دلگیرم دهکا

(هه لبه ته بهم کارهش دیسانه وه یاره که یی شه یدا دهکات؛ کاتی که له بهرچاوی، قژی شانه
دهکات. چونکه مه به ست له تاوتوا کردنی قژی، شانه کردنی تی.

۶- من ده لئیم: چۆن بوو قهزا، نه منی به تو دل به سته کرد!
نهو، به چاوانی هه والته یی حوکی ته قدیرم دهکا
قهزا: چاره نووس.

حوکی ته قدیر: به خت و دهسه لاتی بریاردانی چاره نووس.

۷- نهو ده مه یی تفلای دلم بگری و گروو بگری له پرووی
نهو، به ماچی ههروه کو قهندی له بی؛ زیرم دهکا
تفل (طفل): کو ریپه، ساوا، مندالی بچووک.
گروو: بیانوو، گریان و گروزی.

۸- گهر ده لئیم: جانا! به چی ده عوا یی جیهانداریی ده که یی؟
نهو، ئیشاره یی پرتهوی حوسنی جیهانگیرم دهکا.
ده عوا: بانگ شه، داوا.

جیهانداریی: دهسه لاتی به ریته بردنی هه موو جیهان.
پرتهو: پر پرووناکیی.

واته: کاتی لئی ده پرسم: گیانه که م! راسته تو هه موو جیهانت داگیر کردووه، به لام نه ی
به چی به ریته ده بی، یان: ههر له سهره تاوه، چۆنت هم دنیا یه داگیر کرد؟! له وه لامدا
ئامازه به چاوه کانی دهکا و پیتم ده لئ: چاوه کانم؛ هه تاون و هه تاویش، هه موو جیهان داگیر
دهکا و له هه مان کاتیشدا هه موو جیهان به ریته ددها.

۹- به سته یی زوناری مووی کردووم و ده شلتی: کافری!
خو یی له ریگه م دهرده کا، بو خوشی ته کفیرم دهکا
به سته: گیروده، زیندانیی.

زونار (یان: زنار): واژه که له بنه رته دای یونانی یه و بریتی بووه له: زوناری و
کورتیییه که یی «زونه» بووه و چه ندین مانای هه یه:

- پشتینییک بووه بهئەستوورایی قامکتیک، که په‌په‌هوانی ئایینی زه‌رتوشتی له‌که‌مه‌ریان به‌ستووه.

- له‌ دوا‌ی بلا‌وبوونه‌وه‌ی ئایینی ئیسلام، له‌سه‌ر فرمانی موس‌لمانان، مه‌سیحی و جوو، له‌ پشتیان به‌ستووه، تا له‌گه‌ڵ په‌په‌هوانی ئایینی ئیسلام جو‌ی بک‌رتنه‌وه. به‌لام بۆ جیا‌کردنه‌وه‌ی مه‌سیحی و جوو؛ په‌نگی پشتینی جوو؛ هه‌نگوینی بووه.

- ئەو هیل و پشتینه‌یه‌یه، که به‌ئەندازه‌ی مه‌ی و باده، له‌ لیوان و پیاله و په‌رداخ ده‌ک‌رئ. له‌ هه‌مان کاتدا دیسان هه‌ر ئەو هیل و پشتینه‌یه‌یه، که له‌ دوا‌ی خواردنه‌وه‌ی باده‌که، له‌ په‌رداخه‌که‌دا ده‌میت‌ت‌ه‌وه و به‌مه‌ش هه‌ر ده‌ل‌ین: زوننار.

- هه‌ندئ جاریش له‌ زمانی فارسی‌دا، به‌مانای «که‌شتی» هاتووه.

- له‌ زارا‌وه‌لی ته‌سه‌وف و عی‌رفانی‌ش‌دا، به‌مانای: راستیی و یه‌که‌ه‌نگیی له‌ خوا‌په‌رستیدا د‌یت.

- ملوان‌که‌یه‌کی مل و گه‌ردنی که‌شیشانی مه‌سیحه، که له‌گه‌ڵ خا‌چ‌یک‌دا به‌گه‌ردندا ئاو‌یزانی ده‌که‌ن. ئەم ملوان‌که‌یه زۆر جار له‌ هه‌ور‌یشم، یان له: که‌تان ده‌ب‌ئ.

- زۆر‌جار‌یش هه‌مان پشت‌ین به‌ستنی زوننار، به‌مانای ئاماده و ته‌یار‌بوونه، بۆ ر‌اپه‌راندنی کار و فرمان‌یک. له‌ کورد‌یش‌دا ده‌وتر‌ئ:

فلان که‌س، که‌مه‌ریه‌سته‌ی فیسار که‌سه.

- هه‌ندئ جار‌یش به‌مانای ئاش‌کرا‌کردنی نه‌ه‌ینییه‌کی شار‌دراوه‌ د‌یت، که له‌ فارسی‌دا به‌مه‌یان ده‌ل‌ین: له‌ ژێر جبه‌دا شار‌دنه‌وه. له‌م مانایه‌یان‌دا «حافظ»ی شاعیری گه‌وره ده‌ل‌ئ:

حافظ! این خرقه که داری تو ببینی روزی

که چه زنار ز زیرش به‌جفا بگشانید

(ده‌خدا، به‌رگی ۹، ل ۱۲۹۳۸)

ئەم به‌یت‌ه‌ی «ئەده‌ب»یش له‌م غه‌زه‌له‌دا، به‌م مانایه‌ د‌یت، نه‌ک به‌مانای پشت‌ین و شتی تر، که به‌داخه‌وه تا ئیستا مانای واژه‌ی «زوننار» له‌ ئەده‌بی کلاسیکی کورد‌یدا، هه‌ر به‌مانای «پشت‌ینی مه‌سیحیانه» لیک‌دراوه‌ته‌وه. چون‌که «ئەده‌ب» ده‌ل‌ئ:

به‌رده‌وه زونناری موو، با وه‌ر‌گه‌ر‌ئ عاله‌م له‌ دین

کفری په‌نه‌ان؛ تا به‌که‌نگی؟ ئاش‌کرا ب‌ئ چاتره

به‌م پییه‌ واژه‌ی «زوننار» له‌م به‌یت‌ه‌دا، به‌مانای ئەو نه‌ه‌ینییه‌ شار‌اوه‌یه‌ی له‌ ده‌می‌که‌وه پاراستووته و ئەگه‌ر ده‌رب‌خ‌رئ، ده‌ب‌یت‌ه‌ مایه‌ی ئاش‌کرا‌کردنی شتیکی تازه و وه‌رسوورانی پروای خه‌ل‌کی، له‌ دوی پروایه‌کی تازه. به‌مه‌ش «ئەده‌ب» نرخ و به‌های زو‌لف و ق‌ژی یار به‌بالا ده‌بر‌ئ و ده‌ریده‌خات، که ئاستی خۆشه‌ویستی ق‌ژ و زو‌لفی یار، به‌ئەندازه‌ی خۆش‌ویستنی خه‌ل‌که، به‌رام‌به‌ر به‌پروا و ئایینیکی تازه.

«مه‌حوی» ده‌ل‌ئ:

له‌گه‌ڵ ده‌ستی مه‌لا، ر‌ئ ناکه‌و‌ئ زونناری زو‌لفی یار

وه‌کو «ش‌یخ» ئیختیاری مه‌زه‌ه‌بی «ته‌رسا» نه‌که‌م، چ‌ب‌که‌م؟!

«۲۳۱»

۱۰- مه‌ی‌گوساری باده‌یی مینا قه‌د‌یک‌م من «ئەده‌ب»

ده‌مه‌ده‌م مه‌ستی مه‌یی حوسنی جیهان‌گیرم ده‌کا

مه‌ی‌گوسار: عاده‌ت و خو‌و‌گرتن به‌مه‌ی خواردنه‌وه‌وه.

مینا قه‌د: به‌ژن و بالای زراف و شووش و باریک، وه‌ک گه‌ردنی شووشه‌ی مه‌ی.

واته: من (ئەده‌ب) خوو پیوه‌ گرتووی باده‌ی بالا زراف‌یک‌م، که کات‌ئ مه‌ستی نقوم بوونی ده‌بم له‌ جوانییه‌ جیهان دا‌گره‌که‌یدا، هه‌ر به‌و‌جۆره‌ش ناوبانگم له‌ جیهانی د‌ل‌داریدا، پ‌ئ په‌یدا ده‌کا و ده‌به‌ عاشقیکی، وه‌ک عاشقانی به‌ناوبانگ و ناوبه‌ده‌ره‌وه‌ی جیهانی.

کیش: به حری سه‌ربیع موسه‌ددهس مه‌توی (مطوی): (مفتعلن مفتعلن فاعلن) وهک
نمونه‌ی:

۱- ئه‌رچی که‌سێ عیلمه‌کی قه‌نج خوه‌ندیه
ده‌وله‌ته، گهر وی ئه‌سل زانییه
«خانی»

۲- جانی عه‌زیزم، به‌سه‌ری زولفی خاو
یوسفی دل، چی دی له‌ زیندان مه‌که
«وه‌فایی، ۱۲۹»

۳- من له‌ غه‌مت، پێگه‌یه‌کم که‌وته به‌ر
خوانی به‌هه‌شت و سه‌فه‌ری هه‌شت خوان
«حاجی قادر، ۹۴»

۱- قورسی قه‌مه‌ر، له‌و روخی ئه‌نوه‌ر شکا

سه‌رووی سه‌هی، له‌و قه‌دی دلبه‌ر شکا

قورص: بازنه‌یی.

قورسی قه‌مه‌ر: پوخساری شیوه‌ خری وه‌ک مانگ بازنه‌یی.

پوخ: پوخسار.

ئه‌نوه‌ر: پرووناکترین.

سه‌رووی سه‌هی: داری سه‌رووی به‌رز و پێک هه‌لچوو.

له‌ پێنووسی «قورص» دا، به‌ئه‌نقه‌ست به‌پیتی «ص» م‌نووسی، تا واژه‌ی «قورص» و
«قورس» له‌ به‌کتر جوی بکه‌مه‌وه و مانایان تێکه‌ڵ نه‌بێ.

«حه‌مدی» واژه‌ی «قورص» ی مانگی پوخسار و پروومه‌تی یاری به‌مجۆره‌ به‌کاربردوه‌:

۱- تیر ئه‌بێ برسی خه‌یالی گهر له‌ قورسی مانگ بدا

لازمه‌ ئه‌مجا؛ که‌ مانگ گیرا، هه‌موو که‌س بانگ بدا

«۱۶۸»

۲- زه‌مانیکه‌ به‌رۆژووم، به‌و ئومیده‌ی هه‌ر ده‌لێم بیکه‌م
له‌ قورسی پروومه‌ت و عه‌نابی لیتوت، به‌لکه‌ به‌ریانگێ
«۳۶۸»

۳- سحوورم قورسی پۆژی پروومه‌تی بوو، ئه‌م سبه‌ینیه
چ خۆشه‌ گهر مینم، مه‌غریبیش بیکه‌م به‌ئیفطاری
«۳۷۰»

واته‌: پوخساری خپ و بازنه‌یی مانگ، له‌ به‌رامبه‌ر پوخساری گه‌شتر و پرووناکتری
یاردا، پمێن و به‌ها و به‌وی نه‌ما و داری سه‌رووی بالا به‌رزیش، له‌ ئاست به‌ژن و بالای
زراقی یاردا، شکۆی شکا.

«مه‌ولانا خالید» (له‌ باره‌ی سه‌رووی سه‌هی) ده‌لێ:

۱- سروسه‌ی ز گلشن سلطان انبیاست
نوباوه‌ی حدیقه‌ی «زه‌را» و «حیدر» است
«۴۸۰»

۲- شمس خاور بر سر سروسه‌ی بگرفته جای
یا بلا یاخود همین بالا و رخساراست این
«۵۵۴»

«سالم» ده‌لێ:

پووت: نازک و له‌تیه‌، وه‌ک گولێ نه‌ویه‌هار
قه‌دت: به‌راستی چو: سه‌هی سه‌روی جۆیار
«۶۰»

«وه‌فایی» ده‌لێ:

سه‌روی سه‌هی، قوربان! ئه‌گه‌ر ئازاده‌؛ ئه‌دی بۆچ
بادام و گول و سونبول و نه‌سرینه به‌ری تو؟
«۱۱۱»

۲- عهسکه‌ری زهنگیت به‌دوو غه‌مه‌زه شکاند

وهک له خه‌جالت مه‌هی خاوه‌ر شکا

عه‌سکه‌ری زهنگی: سه‌ریازی پیست ره‌شی هیندی، یان نه‌فریقایی و له هه‌مان کاتیشدا «زهنگی» به «ناموسلمان» دیت.

مه‌هی خاوه‌ر: مانگی خۆره‌لات (مه‌به‌ستی له مانای جوگرافیایی هه‌موو خۆره‌لاته).
واته: نه‌و له‌شکره‌ پیست ره‌شانه‌ی له هیند و نه‌فریقاوه له‌شکرکی‌شیی و هیرشیان بو
خۆره‌لات ده‌هینا، تو (ئه‌ی یار) نه‌و له‌شکره‌ت هه‌ر به‌ته‌نیا به‌دوو تیلله‌ی چاوی جوانت
تیکشاندا و مانگی هه‌موو خۆره‌لاتیش، له به‌رامبه‌ر مانگی روخسار تا شکا و
پاشه‌کشه‌ی کرد.

هه‌لبه‌ته وه‌ک لای «ئا» به «شه‌هی خاوه‌ر»، له‌جیاتی «مه‌هی خاوه‌ر» هاتوه، ده‌گونجی
له لی‌کدانه‌وه‌ی له‌شکرکی‌شیی و جه‌نگدا، «شه‌هی خاوه‌ر» یش هه‌ر به‌پراست بخوینرتنه‌وه و
وا لی‌ک بدرتته‌وه، که له به‌رامبه‌ر جه‌نگی جوانیی تو و توانای له‌شکرکی‌شیی له‌شکری
بیانیدا، سولتان و شای هه‌موو خۆره‌لاتیش، هه‌ر به‌هیزی له‌شکری جوانیت، له
شه‌رمه‌زاریدا شکا.

۳- شه‌هدی ده‌می؛ قه‌دری نه‌باتی نه‌هیشت

وهک له: له‌بی، له‌زه‌تی که‌وته‌ر شکا

شه‌هد: هه‌نگوین.

نه‌بات: جو‌ره‌ کلۆبه‌کی وردی ره‌نگ ئاویی سپات و چیژ شیرینه و له وشکرده‌نه‌وه و
په‌روه‌رده‌کردنی لیمۆی شیرین دروست ده‌کری؛ که جاران له‌باتی شه‌کر به‌کاربراهه.

که‌وسه‌ر (که‌وته‌ر): ئاوی که‌وسه‌ری به‌هه‌شت.

واته: هه‌نگوینی ده‌مت (ماچت) رمین و ریزی نه‌باتی نه‌هیشت و مژینی لی‌ویشی، له
مژینی ئاوی که‌وسه‌ر خۆشته‌ و به‌روی نه‌و ئاوه به‌ناوبانگ و پیروزه‌ی نه‌هیشت.

«وه‌فایی» واژه‌ی «که‌وته‌ر»ی به‌مجۆره به‌کار هیناوه:

«نه‌هری» که جی‌گه‌یی‌که هه‌موو خاکی سورمه‌یه

نه‌هری، که جه‌ننه‌تی گول و گول ئاوی که‌وته‌ره

«۱۲۴»

«نالی» یش «که‌وته‌ر» به‌مجۆره به‌کار ده‌با:

«طه‌بیه» که یه‌عنی طه‌یب و طاهیر به‌ره‌وحی رو‌ج

فه‌رقی ده‌لین: گلی له گول، ئاوی: له که‌وته‌ره

«۴۱۸»

۴- تا بتی من، مه‌عجهری لادا له روو

قودره‌تی سه‌ره‌نجیه‌ی نازه‌ر شکا

مه‌عجهر: چارشپۆ، سه‌رپۆش، روو‌پۆش.

نازه‌ر: نازه‌ری په‌یکه‌ر و بتتاشی مامی هه‌زه‌تی ئیبراهیم

واته: هه‌رکه به‌ته‌که‌ی من (یارم)، چارشپۆی له روو لادا و جوانیی ده‌رکه‌وت، ئیتر

نازه‌ری بتتاش و په‌یکه‌رتاش، هیژ و توانا و هونه‌ری په‌یکه‌رتاشینی تیدا نه‌ما.

۵- راییحه‌ی طوره‌ی نه‌و، هاته مه‌شام

قه‌دری گولوی گول و عه‌نبه‌ر شکا

راییحه: بۆن.

طوره: کاکۆل.

مه‌شام: شوینی بۆن (بۆنگه)، لووت.

واته: هه‌رکه بۆنی کاکۆلی دل‌به‌ر، لای خه‌لکه‌وه بۆن کرا، ئیتر به‌جاری ریزی گولوی

گول و عه‌نبه‌ر نه‌ما.

۶- له‌و شه‌که‌نی زولفی خه‌می، نه‌نده‌ر خه‌می

گه‌ردنی «دارا» و «سه‌که‌نده‌ر» شکا

شه‌که‌ن: تیکشکاو.

خه‌م: لوول و پێچاوپێچ.

نه‌نده‌ر: له ناوه‌وه.

نه‌نده‌ر خه‌م: پێچ و لوولی ناو پێچ و لوول.

واته: له به‌رامبه‌ر و له ئاکامی پێچ و لوولی بسکی یاردا، گه‌ردن و ملی «دارا» و

«نه‌سه‌که‌نده‌ر» شکان.

۷- ئەو شەۋە فەرمووت كە: نەكەم ماچى پروو

دَل: كە شكا بوو، بەھەموو سەر شكا

واتە: دَلبەرەكەم! ئەو شەۋە، كە پىتمەت وت: كولمەكانت ماچ نەكەم، لە راستىدا دَلم خۆى پىشتەر شكا بوو، بەلام بەم قەسە و قەدەغەكردنەت، ئەۋەندەى تىرىش شكا.

۸- تۆ، دَلى «قەيسەر» دەشكىتى بەناز

باكت چىيە بۆ دَلى من: گەر شكا!

واتە: نازى تۆ ئەۋەندە گەۋرەيە، باكت بەگەۋرەيى كەسانى ۋەك «قەيسەر» ىش نىيە، كە پاشاى ساسانىيە، ئىتەر چ باكت بەدَلى مەۋەيە!.

۹- لەو دەمەۋە ساقى و بادەم ئەتۆى

پەنجى خومارى مەيى خوللەر شكا

پەنج: ماندوۋبوون، تەقەللا، كۆشش.

خومار: مەست و سەرخۆشبوون.

خوللەر: شارىكى نىزىك شارى «شىراز»ى ئىرانە و لە تىرى زۆر جوان و چاكدا بەناۋبانگە و ھەر بەم ھۆيەشەۋە شەرابى زۆر بەناۋبانگى ھەيە (دەخدا، بەرگى ۷، ل ۹۹۱۵).

واتە: جاران بۆ ئەۋەى زۆر مەست بىم، ھەر بادەى «خوللەر»م دەخواردەۋە: بەلام لەو كاتەۋەى تۆ بۆم بوۋىتە مەيگىر و بادەكەش پىكەۋە، ئىتەر پىتۈستىم بەبادەى «خوللەر» نىيە، چۈنكە تۆلەو چاكتەر مەستم دەكەيت.

«مەھوى» دەللى:

۱- ۋەرنە سەيىرى سەرخۆشان! ئەو شۆخى مينا گەردنە

بوو بەساقى، دەم بەشەككەر خەندە دى، مينا بەكەف

«۱۷۴»

۲- با وجوۋدى لىۋى شەككەربارى تۆ

بى وجوۋدە نەشئە بەخشىنى شەراب

«۴۴»

«سالم» دەللى:

جورەنۆشىي تۆ بىكەم، ئىتەر لە بەزمى مەيگەدە

چاۋى مەخمۇرت بەعاشق: كارى بادەى مەى دەكا

«۲۹»

۱۰- لەو دەمەۋە ھەلقەيى موو كەۋتە پروو

موججىزى داۋودى زىگەر شكا

داۋودى زىگەر: مەبەست لە ھەزرەتى «داۋود»ە، كە زىيى جەنگىيى دروست دەكرد و بەدەستى پروتتى، ئاسنى سوۋرەۋەكراۋى لە كۈۋرە دەرەھىنا و موججىزەى دەنۋاند.

واتە: لەو كاتەۋەى كە ھەلقەى تالى قىزى تۆ، كەۋتە سەر پوخسارت، كە ۋەك كۈۋرەى ئاسنگەر! گەرم و گەش و پرووناكە و ھەر ھەلقەيەكىشى بۆ داۋ و كەمەند و بەدىل گرتنى خەلكى بەكارىان دەھىنى، ئىتەر خەلگ چ پىتۈستى بەو ھەلقەى زىيەى ھەزرەتى داۋودە!.

۱۱- جلۋەيەكى قامەتى تۆ: كەۋتە باخ

شەكەۋتى بالايى سەۋبەر شكا

واتە: كە خۆنۋاندنىكى نازاۋىيى بالايى بەرزى تۆ، لە باخدا بىنرا، شكۆى بالايى بەرزى سەۋبەر شكا.

۱۲- ساعىدى سىمىن، كە دەرختىست بەناز

دەبدەيى قىمەتى گەۋھەر شكا

ساعىد: قۆل و مەچەك.

سىمىن: زىۋىن.

۱۳- عەھدى: كە دەتفەرموۋ: دەدەم ناشكى

تاجى سەرم! چۆن بەھەموو سەر شكا!.

واتە: ئەى تاجى سەرم و ماىيەى سەربەرزىم! ئەو بەلئىنەت چۆن چۆنى بوو، كە دەتفەرموۋ، پەيمانىكە، داۋمە و نايىشكىتم. كەچى ھەر ئەو بەلئىنەت، كە شانازىم پىتۈ دەكرد و ۋەك تاجى سەرم بۆ دەروانى، ھەر لە خۆيەۋە شكا!.

واتە: لەو ساتەوێکە «ئەدەب» لە مەیدانی رەوانبێژیدا، ھونەر دەنوێنێ، ئیتەر بازاری وێژەران و شاعیران شکاوە.
«ئەدەب» لەم شیعەرەدا بەدلتیایێکی تۆکمەو، لە دەسلاتی شاعیریتی خۆی دەدوێ.

کێش: بەحری رەمەل موسەممەن مەحزوف: (فاعلاتن فاعلاتن فاعلاتن فاعلاتن) وەک نمونە:

۱- دی ژێ چەرخێ پەنجومین بیتن تەنەزول کیت میریخ

میشلی شەمسێ گەر کیشینیتین لی وان تیغین غەزەب

«مەلای جزیری، ۷۱»

۲- ئاسمانی حوسنی مەحبوبەم لە ئەبرۆ و زولف و پروو

دوو هیلال و دوو شەو و دوو مانگی تابانی ھەییە

«نالی، ۵۷»

۳- تا سوپاهی خوسرەوی عیشقت ئیحاتی جانی دا

بۆ شەروشوری موسیبەت، دل لە مولکی «رە» دەکا

«سالم، ۲۹»

۱- دل بەرا! ئەمرۆ نیگاہت کاری سەد خەنجەر دەکا

یەک بەیەک نیشی موژەت، زەخمی دوو سەد نەشتەر دەکا

دل بەرا: ئەو دل بەرەکم، لێرەدا حەرفی (ئەلف) ی دل بەرا، ئامرازی بانگەوازی.

نیگاہ: نوێن.

نیش: چزووی پێوەدانی دوو پشک و مار و ئەوانە چزوویان ھەییە.

موژە: برژانگ، مژۆل.

زەخم: زام، برین.

۲- نایرە پشکۆیی کولمەت، رەونەقی مەجمەر ئەبا

رایحە شەویتی طورەت، لەومەیی عەنەر^(۱) دەکا

(۱) وەک لە پێشەکییدا ئاماژەمان بەئاگاداری و زانیاری «ئەدەب» لە زانستی پزیشکییدا کرد؛ دەردەکەوێکە (ئەدەب) لە بەکارھێنانی «عەنەر» دا مانای دەرمانسازیشی مەبەست بوو، چونکە جگە لە بۆنە خوشەکە، بۆ زۆر نەخۆشیش بەکار دەبرێ. دیسانەو بنوێ: (دەخدا، ھەمان سەرچاوە).

نايره: بلیسه.

مه‌جهر: ئاگردان، مقه‌لی، پشکۆدان، شکلدان.

پایحه: بۆن.

طوره: کاکۆل.

عه‌نهر: له‌گه‌ل شه‌رحی غه‌زله‌ی ژماره (٧، به‌یتی ٤) دا به‌دریژی پیناسه‌مان کرد.

«نالی» و «سالم» و «وه‌فایی» به‌مجۆره «عه‌نهر» یان به‌کاره‌یناوه:

١- داخل نه‌بی به‌عه‌نهری ساریی «خاک و خۆل»

هه‌تا نه‌که‌ی به‌خاکی «سوله‌یانی» یا عوبور

«نالی، ١٨١»

٢- سه‌وادی قیرگونی شه‌و، له‌نوسخه‌ی عه‌نهرین مووته

سه‌راسهر په‌نه‌قی دونیا، له‌عه‌کسی خالی هیندووه

«سالم، ١٢١»

٣- نه‌و پۆژه که دیم طوره له‌سه‌ر عه‌نهری خالی

زانیم نه‌وه بۆ صه‌یدی دلم دانه و دامه

«وه‌فایی، ١٣٤»

٣- ئیلتیهایی عیشقی تۆ، نه‌مۆ له‌سینه‌ی ئیمه‌دا

ده‌ستورده‌ی ئاته‌شی سووزان له‌نیشه‌ککه‌ر ده‌کا

ئیلتیهاب: هه‌وکردن، سووتانه‌وه.

ئاته‌ش: ئاگر.

سووزان: سووتان.

نیشه‌ککه‌ر: قامیشی شه‌که‌ر.

واته: هه‌وکردن و سووره‌وه‌بوونی گری عیشقی تۆ، نه‌وه‌نده به‌خیرایی له‌سینه‌مدا

ده‌ته‌نیه‌وه، هه‌ر ده‌لیی ئاگره و له‌قامیشه‌لانی وشک به‌ربووه.

«سالم» ده‌لی:

حالی عیشق و تابشی هیجرت نیشانی دا به‌من

ئاگری سوزه‌نده هه‌ر کارێ به‌پیشه‌ی نه‌ی ده‌کا

«٢٩»

٤- خوش به‌حالی خاله‌که‌ی هیندوو له‌سه‌ر گه‌نجی له‌بت

کافرێکی دۆزه‌خیی، سه‌یری له‌بی که‌وته‌ر ده‌کا

خوش به‌حالی: خۆزگه به‌وه.

خالی هیندوو: خالی په‌ش.

مه‌به‌ستیش له‌هیندوو: پیتست په‌شی هیندی و نه‌فریقایی و ناموسلمان.

گه‌نج: گه‌نجینه.

له‌بی که‌وته‌ر: لیتی که‌وته‌ر (مه‌به‌ست له‌لیتی یاره).

واته: خۆزگه‌م به‌خالی لای لیتوت، که هه‌ر ده‌لیی کافرێکی ناموسلمان و دۆزه‌خییه و

له‌سه‌ر گه‌نجینه و خه‌زینه‌ی لیواری ئاوی وه‌ک ئاوی که‌وته‌ری لیتی تۆ، دانیشه‌تووه و

ماچی ده‌مت (ئاوی که‌وته‌ر) ده‌مژێ.

«وه‌فایی» ده‌لی:

نه‌من نه‌مدیوه: هیندوو؛ باغه‌بانی باغی جه‌ننه‌ت بێ

به‌شیرینی چ دڵکیشه؟ بنازم! خالی روخسارت

«٢٥»

٥- به‌نده‌یی شه‌هدی له‌بی وه‌ک شه‌که‌ری شیرینی تۆ

خوسره‌ویکه؛ سه‌لتنه‌ت بێ خاتمه و نه‌فسه‌ر ده‌کا

به‌نده: نۆکه‌ر.

شه‌هد: هه‌نگوین، هه‌نگوینی پالاوته، که میوه‌که‌ی لی جیا کرابیتته‌وه.

خوسره‌و: مه‌به‌ست له‌خوسره‌و په‌رویزه.

خاتمه: موستیه‌، نه‌نگوستیه‌، کلکه‌وانه.

واته: به‌نده و غولامی هه‌نگوینی لیتی تۆ، هه‌ر ده‌بی که‌سپیک بێ وه‌ک خوسره‌و په‌رویز،

که به‌بی نه‌نگوستیه‌ی پادشایه‌تی و بێ نه‌فسه‌ر و له‌شکر، پاشایه‌تی بکات.

٦- هەر کهستی مهستی صه بوحی نیرگسی مه خموورته

کهی خه یالی جامی صه هبا، یا مهیی خوللهر دهکا؟! «مهولانا خالید» و «وه فایی» به مجۆره واژهی «صه هبا» یان به کاربردوه:

هرانکو مست صه بای جنون است

همه کارش زحیرت واژگون است

«مهولانا خالید، ٦١٥»

لهو صه هبایه روحی دلّه، ئاره قی پرووی بهرگی گولّه

زانی دلّم بئ حاسله، دهستی دلّی بیماری گرت

«وه فایی، ٢٧»

صه بوحیی: ئهو بادهیهی له بهر به یاندا ده خورپته وه.

نیرگس: مه بهست له چاوه کانی یاره.

مه خموور: مهستی مهی.

صه هبا: مهیی و بادهی نایاب و دهگمه و چاک.

خوللهر: شاری (خوللهر) ی پیتشت باسکراو. (غه زهلی ١١، بهیتی ٩).

واته: هەر که سیک له بهر به یاندا بادهی چاوه مهسته کانی تۆ، مهست و سهرخۆشی بکات، ئیتر دلّی لای بادهی نایاب و مهیی شاری «خوللهر» ی له بادهی باش و به ناوبانگدا ناکات.

٧- چونکه پیت عاره نیشانهی ناوهکی تۆبین ئه مه

تیره کهت جارّی سهر و جارّی به عه مدهن بهر دهکا

ناوهک: په یکانی تیر.

ئه مه: ئیمه (من).

عه مدهن: به ئه نهقه ست.

واته: ده زانم تۆ گه ورهیت و پیت کهم و هیچه، ئه گهر بکه وینه بهر نیشانهی تیره کانت (غه مزه ی چاوت)، بۆیه بۆ ئه وهی بهر تیره کانت نه که وین و تیره کانت نه مائه نگیتی، به دهستی ئه نهقه ست و ده کهیت، تا ئه ندازه و مهودای تیره کهت؛ جارّی زۆرتر له مهودای

ئیمه بهاویژی و له مه یاندا به سه رماندا تیده په ری و بهرمان ناکه وی، جاری واشه: مهودا کهی له ئیمه کورتتر ده هاوی و کهم بر دهکا و له پیشمانه وه ده که وی و له مه شیاندا ههر بهرمان ناکه وی.

«نالی» ده لّی:

«نالی» ئهو وه حشی غه زاله، کهس ئه بهر داوی نه کهوت

چونکه شاهیتنی دوو چاوی تیرّه، دائیم سه ر دهکا

«١١١»

٨- زولفه کهت جارّی طه ناب و گاهی نافه ی مشکى ناب

ئه له حق ئهو عه بیاره ئه مرّو؛ کاری جادووگهر دهکا

طه ناب: ته ناف؛ که لپه ردها مه بهست له ته ناف و په تی سیداره یه و له هه مان کاتیشدا هیمایه بۆ تالّی قژی یار.

نافه: ناووک.

مشک: میسک، یا: موشک، یا: میشک: ناوی جوړه ئاسکیکه، که له بنه رتدا ناوی «موسکس» و «موسکیفروس» بووه و له لووتکه بهرزه کانی «سیبیریا، تیهت، کۆریا، چین، خهتا، خوتهن...» دهژی و ئهم هه ریمان هه هه موویان ده که ونه خوړه لاتنی ئاسیا وه. ئهم ئاسکه، به قه باره بچووک و تووک زیر و قاوه یی رهنگه؛ بهر زایی دهستی، تا سه رشانی (٦٠ سانتیمه تریکه). ئه وهی ئه مجۆره ئاسکه ی ناودار کردووه؛ ههر ته نیا نایایی و جوانیی و چاوه ره شه کانی نین، به لکو ئهو: مسک، مشک، موشک» په تی، که له شیوهی ته پراییه کی مه یله و ره شدا، ئالوو: «غده» ی بهر سکی، یا ناووکى نیره ی خرتی ئه مجۆره ئاسکه دهیده لّینى. ئهم ته پراییه ش کاتى به شوینی خو به وه وشک ده بیته وه؛ ده بیته ئهو «مسک» ه بۆن خو شه، که له بۆنه هه ره خو شه کانه.

شاعیرانی گه لانی: کورد، تورک، فارس و عه ره ب، له شیعره کانیاندا ناوی ئاسکی «چین، خهتا، خوتهن...» یان بردووه؛ که خهتا و خوتهن دوو شارن، یه که میان له باکووری چین و خوړئاوای شاری «خه بالیق»، یا: شاری «په کین» ی ئیسته یه و «خوتهن» یشیان بهر تورکستانی ئیستا ده که وی و شاریکی کۆنه و له سه ر سنووری «چین - تیهت» ه، که له سه ردهمانی کۆنیشدا سه ر به «چین» بووه. له بهر هه می شیعریی ئهم گه لانه دا، که ناوی «نافه» ش ده بری؛ ههر مه بهست له «ناووک» ی ئه مجۆره ئاسکانه یه.

۱- حسابی نه فحهی زولفت، له گهډل مشکی خه تا ناکه م

خه تا ناکه م، سه با شاهیدمه؛ ته شبیهی ودها ناکه م

«۸۵»

۲- نه گهر نه فشان بی نه فحهی چینی زولفت

خه جالته دهیگری: ئاهووی ته تار

«۵۸»

۹- بهو خه یالهی جاری به لکه بیتی به بالینی «نه ده ب»

گهر له سهر نه ورهنگی «جه م» بی، یادی نیو به سهر دهکا

بالین: ژوورسهر.

نه ورهنگ: ته ختی پاشایی.

به سهر: نوینی خه و، خه وگه.

واته: نه وونده هز ده که م لیم نریک بیت، ته نانه ت ئاواتی نه ودهش ده خوازم جاریک نه خوش بکه وم و تو بیسته سهرینم؛ بویه نه گهر بزائم کاری وام له گهډل ده کهیت و له نه خوشیمدا، دیسته سهر دانم، نه و نه و کاته نه گهر له سهر ته ختی پاشایه تی «جه م» یش بم، هز ده که م خیرا خوم به ژیر نوینه که موه بکه م.

کیش: به حری رده مل موسه مهن مه جزووف: (فاعلاتن فاعلاتن فاعلاتن فاعلن) وهک نمونه ی:

۱- سوفتی بیتن پر له عل و مهر جانان ب موژگانان هه نا

دیده ره وشه ن بوون ب دینا دیم دوری سیمین غه به ب

«مه لای جزیری، ۷۴»

۲- ئاسمانی حوسنی مه حبو به م له نه برؤ و زولف و پروو

دوو هیلال و دوو شه و و دوو مانگی تابانی هه یه

«نالی، ۵۷۴»

۳- چاوه که ت وه ختی به ئیما، مه یلی جامی مه ی دهکا

ههرچی مه ی دهیکا له گهډل نه و، نه و له گهډل ئیمه ی دهکا

«سالم، ۲۹»

۱- دل به ری وابی، که نه مرؤ زولفی عه ییاری دهکا

قوتبی «به ستامی» به دینیک؛ مه یلی زنناری دهکا

قوتبی به ستام: مه به ست له «ته یفور کوری عیسا کوری ئاده م کوری عیسا کوری سروشان» ی «به ستام» ه، که به «سلطان العارفین» به ناوبانگه. باپی ره ی زهر توشتی بووه و له سهر دهستی «ئیمام عه لی کوری موسا» دا بوته موسلمان. جگه له وه ی به قوتبی به ستامی به ناوبانگه، له هه مان کاتدا «بایه زیدی گه وره» یشی پی ده لیتن. ناویرا و سالی ۲۶۱ یان ۲۶۲ هجری کوچی دواپی کردوه. (ده خدا، به رگی ۳، ل ۴۳۳).

«مه ولانا خالیدی شاره زووری» به مجوره ناوی «قوتبی به ستام» ی دینتی:

بسی چون قطب بسطامی و منصور است در کوش

«أنا الحق» بر زبان هرگز نمی رانند و «سبحانی»

«۵۷۱»

واته: شوخیکی ئاوا به مجوره بسکه کانی بنوینتی، دوور نییه نه گهر قوتبی به ستامی چاوی پی بکه وی، له دین بوی وهر بگه ری و شه یدای بسک و زولفه وهک «زننار» دهکی بی.

«وهفایی» دهلی:

زهمانی قیبله م نه برۆته، دهمی زوننار گیسووته
بهدهدی بی دهوا ماوم؛ له گهل کوفر و موسلمان
«۲۰۲»

۲- خه نجهری غه مزه ی له جهرگم داوه، بیحالی نهوهم مه ره می زه خم حه والهی زولفی خونخواری دهکا

بیحال: نه خوش، په ریشان، نا ئارام.

مه ره م: هه توان.

زه خم: زام، برین.

حه والّه: ناردن.

خونخوار: خونخۆز، خوینمژ.

واته: به سه یرکردن و غه مزه کانی، که دهلی خه نجهرن، جهرگمیان بریندار کردوه و
ئیسنا نه خوش و زامداری نهو جیگه غه مزانه یم؛ که چی بو چاره ی برینه کم: دهمنیرینه لای
بسکه کانی و به ره و رووی زولفه کانیم دهکاته وه! له کاتییدا که زولفه کانیشی کاریان هه
خوینرشتن و خوینمژیه، نهک هه توان کردنی برینه کانی من!

۳- دل به سه د خوینی جگهر؛ خونچه ی گه یاندی بو دلّم نهو ره قیبه گه بره نیستا، مهنی گولزاری دهکا

ره قیبه: ناحهز، نه یار، دوژمن.

گه بر: له گاور-هوه هاتووه و نه میس بنه چه که ی ئایینی زه رتوشتیه و دواتر به: کافر و
ناموسلمان ناسراوه.

مه نع: ریگری، به ریه ست.

واته: به هه زار دهرده سه ربی و وهک دهلین به خوینی جگهر، خونچه یه کم پیگه یاند، که چی
نهو دوژمنه ناموسلمان و کافره، و ئیسناکی ریگری له دلّم دهکا و نایه لی دلّم
به ئاره زووی خوی سهردانی باخه که ی بکات و سه یری جوانی گوله که ی (یاره که ی) بکات.

«مه حوی» دهلی:

نه مامی قامه تی، په روه رده ی ئاوی دیده که ی من بوو
که چی گولچینی باغی وه سلی نهو، ئیسناکه نه غیاره
«۴۶۳»

۴- من قه رارم بوو: ده بی بی، تا به سوژیک بای سه با

بی قه راری بوو، قه راره زولفی طه پار ی دهکا

طه پار: به ملا و لادا خستنی بسک و کاکۆل.

قه رار: بریار.

بی قه رار: بی حال، بی ئارام، بی ئوقره.

۵- دل به چاوی موته لا بوو؛ زولفی زهنگی حه پی کرد

کافره، هه رده م به ته رحی رهنج و ئازاری دهکا

موته لا: گیرۆده.

زهنگی: رهش. له هه مان کاتدا ئاماره شه بو سه ربازی پیست رهشی نه فریقایی و
هیندی، که ناموسلمان.

حه پس: زیندان.

به ته رحی: به جوژیک، به شپوه یه ک.

رهنج: لیڤه دا به مانای ئازاردان دیت.

واته: دلّم به چاوی گیرۆده بوو، که چی سه ربازی پیست رهشی بسکه کانی، دلّمیان گرت
و زیندانییان کرد... ئای له م یاره کافره! هه ر ده مه ی به جوژیک ئازار و نه شه نجه ی دلّم
دهدات.

۶- گهر به قوه ت، عه سه کهری شاهان جههانگیری دهکه ن

دل به رم ته نیا به یه ک غه مزه، جههانگیری دهکا

قوه ت: هیز، ده سه لات و توانا.

عه سه کهر: سه رباز.

جههانگیری: جیهان به پتوه بردن.

واته: نه گهر فه رمانداران و ده سه لاتداران، له ریگه ی سه رباز و هیزی سوپا و له شکری

زۆرهوه، دهسهلاتی بهرتیهبردن، بهدهستهوه دهگرن، کهچی دلّبههکهی من، ههر بهتهنیا یهک نوارینی چاوه پرووناکهکانی، ههموو جیهان داگیر دهکات؛ واته: ههموو جیهان بهچاوه وهک ههتاوهکانی پرووناک دهکاتهوه.

۷- مهنی عاشق بۆ دهکا؛ عاقل له عیشقی دلّبهران

عاشقی بیچاره چ بکا؟ حوسنه ناچاری دهکا

بیچاره: بئ دهسهلات.

حوسن: جوانیی.

واته: خه لکی ژیر و هوشیار و زانا، بۆ پێگیری و سه ره زه نشتی عاشق، له عه شقیینی دهکهن؟! که بۆچی خۆیان گیرۆدهی دهردی دلّداری دهکهن!. بهلام ئهو خه لکه ژیر و زانایانه دهبی لهوه بگهن، که عاشق بهدهست خۆی نییه، و تووشی ئه وینداریی دهبی، به لکو جوانیی یار و دلّبه ره، که بهرامبه ره کهی و لئ دهکات ناچاری گیرۆده بوونی ببی... له به ره ئه وه به دهست خۆیان نییه، به لکو تاوانی ئه و شوخ و شهنگ و جوانانه، که دهسهلاتی مرۆ، له دهست خۆیدا ناهیلن.

«سالم» دهلی:

۱- قه راری «عاشق» و «قانون» و «حیکمهت»، ضدی یهک هاتن

که تهسکینی برینی دلّ، به نه فحهی زولفی مشکین بوو

«۱۰۹»

۲- که سو لّتانی خه یالّت بیته خاتر

دهبی شاهی خیره د مه یلی سه فهر کا

«۳۰»

۸- پیم دهلّین: شیعی «ئه دهب»، یا سیحره، یا جادوو، بهلّی

شیعی من: جادوو بهیادی چه شمی سه ححاری دهکا

چه شم: چاو.

سه ححار: جادووگهر، ئه فسوونگهر.

واته: خوتنه رانی شیعرم، پیم دهلّین ئه م شیعرانهی تۆ، یه کجار سه یرو سه مه ره و سیحراوی و پر له ئه ندیشه ن، ئه وه بۆ شیعه کانت ئه وهنده کاریگهر و راکیشه ری ههست

و چیژ و ئاره زوون?... له وه لامدا پێیان دهلّیم: شیعه رکانم چونکه بهیادی چاوی پر سیحر و ئه فسانه ی دلّبه ره که مه وه نووسیومن، ئه و ههر زه بری سیحری چاوه کانی یار، له شیعه رکانمدا رهنگیان داوه ته وه و خۆیان ده نوین.

(لّیه شدا «ئه دهب» دیسانه وه ستایشی شیعه رکانی خۆی دهکا و چاوی سیحراوی یار ده که ی دهکاته بیانووی هه لکشانی پله و پایه ی هونه ری شیعه رکانی: که دیاره له لایه که وه له رۆژگاری خۆیدا، شیعه رکانی لای خوتنه ران، په سه ند و ریز لّی گیرا و بوون و له لایه کی تریشه وه ئه وه در ده خات، که ههر ئه و ده مانه، شیوازی شیعه رکانی، لای خوتنه رانی، بابه تیکی نوێ و سه رنج راکیش بوون).

کیش: به حری پهمه ل موسه مهن: (فاعلاتن فاعلاتن فاعلاتن) وهک نمونه ی:

۱- پور ب وان جهرحان کو تیرن له و کو دئ دهرمان دکر

شهره بت ئابا حه یاتئ شه ککهر و قهند و گولاب
«مه لای جزیری، ۷۸»

۲- لیم هه رامه دانه و ئاوی هه ماماتی هه رهم

من که بازی دید هه بازم، نهک شه واره ی دهسته موم
«نالی، ۳۰۱»

۳- من که شه هه بازی شکار نه ندازی شاهیم پی ده لئین

هه یفه با ئاههنگی جهنگی سه رگه ر و له قلهق نه که م
«شیخ رهزا، ۷۵»

۱- پرومته بت به دری مونیره، په رچمه ت وهک مشکی ناب

لهو: هه جان ما ئافتاب و له م: شکا قه دری گولاب

به در: مانگ.

مونیر: دره وشاوه، پرووناک، گهش.

ئافتاب: هه تاو، خور.

گولاب: گولاو.

واته: پرومته و کولمه کانت، هه ده لئینی مانگی دره وشاوه و کاکول هه کانیشت پرن له
بونی خوشی میسک. له بهرئه وه هه تاو له بهرام بهر پرومته و کولمه کانتدا شه رمه زاره و
خوی ده شارپته وه و گولاویش له شه رمی بونی خوشی میسکی کاکول هه کانت، رمین و
برهوی نه ماوه.

۲- عیشقی تو، ده مسازه بومه، گهر فیراقه، گهر ویسال

نوتقی تو: جان به خشه بومه، گهر خیتابه، گهر عیتاب

ده مساز: هاوړاز، هاوړی.

فیراق: لیکدا بران و دووری.

ویسال: پیچه وانه ی فیراقه و به مانای به یهک گه یشتن و دیدار و به کتر بینین.

نوتقی: قسه، گفتوگو، ئاخاوتن.

جان به خش: مایه ی زیندوو که ره وه ی گیان و روح.

خیتاب: قسه و وتووێژ.

عیتاب: گله یی، سه رکونه.

واته: مادام عیشقی تو، هه همیشه له ته که مدایه، ئیتر به لامه وه گرنگ نییه لیم دوور
بیت، یان لیم نزیك بیت و قسه و ئاخاوتنیشت چونکه گیانبه خشن، ئیتر نه گهر
قسه کانت، هه ر قسه ی ئاسایی بن، یان گله یی و سه رکونه، به لامه وه گرنگ و شیرین و
وهک یهکن و نه وانیش هه ر هی تون... هه رچیش هی تو بی، هه ر خوش و شیرین و پیروژن.
«مه حوی» ده لئ:

خیتاب هه ر عیتابه، نه و له به بینه قسه، هه ر کهس

موخاته به ته، دهکا ده ردم: زوبانی گفتوگو غایب

«۵۲»

۳- گهر حیجایی عیسمه ته، یا هه سرته بو منی هه ژار

مه عه رت لاده له روو تو، وه خته هه لگیری حیجاب

حیجاب: چارشیتو، سه رپوش.

مه عه ر: (پیشتر وتمان) پرو به ند، سه رپوش.

واته: نه گهر له بهرئه وه چارشیتو پوشیوه، که نیشانه ی پاکیتته، یان بو زیاتر
شه یدابوونی من و زیاتر بوونی هه سرته م، تکا ده که م که چارشیتوه که ت هه لگريت، چونکه
ئیترو ختی نه وه هاتوه چارشیتوه که ت هه لگريت.
هه لبه ته رسته ی «وه خته هه لگیری حیجاب» ده کری به چهنده خوتندنه وه یهک لیک
بدرپته وه:

۱- نیوانی من و تو، گه یه وته نه وه ی لای خه لکی ئاشکرا بووین و به نیوانی دلداریمانان
زانیه.

۲- سه ره تایی نه وه ش ده رکه وتوه، بیرو باوه ری کون پارێزیی نه مینئ و خه ریکه باوی
چارشیتوش نامینئ.

۳- نیوانی من و تو، گه یه وته نه وه نزیکییه ی ئیتر به بی «چارشیتو» به یه که وه دانیشین.

٤- با غەریقی بەحرى هيجرت بم، وهكو نیلوفه پش

دوور به دوور خو هم بهر بهر: بهو جه مالی ئاقتاب

غەریق: خنكاو، نقوم بوو.

بهحرى هيجر: زهريای دوورى و ليك داپران.

نیلوفه پ: لاولاو ناویى.

واته: ليكداپرانی من و تو، وهكو له يهكتر دووربوونی نیلوفه پ و ههتاوه؛ چونكه نیلوفه پ سهره پای ئه وهى له ئاودا نقوم بووه، كه چى له مه وداى دوورى نیوان خو و ههتاوه وه، ههر چاوى له خوړه و ههر به تيشكى خوړيش ده ژى... منيش ئه گهر چى له تو دوورم، وا ههست دهكهم، خهريكم له زهريای دووريتدا نقوم ده بم، به لام ههر چاويكيشم له ههتاوى پرووى تۆبه و ههر به هيوای پرووى گهش و بژوينه رى تو ده ژيم.

٥- بن حسابن كوشته يى په يكانى غه مزهى چاوه كهت

كه ر وهكو نه مثالى ئيمه، بيته سهر حه د و حيساب

بن حسابن: له ژماره و نه ژمار نايه ن (ئه و نه ده زۆرن).

كوشته: كوژاو.

واته: ئه وانه ي كه و تونه ته بهر تيرى تيله ي چاوه كانه ت و بهو تيلانه ي چاوت زامدار بوون، له ژماره نايه ن، به تاييه تى ئه گه ر ئه وانه يان ئه ژمار بكه ين، كه وهك ئيمه مانان پيكر او نه نگيئوراون.

٦- ته وسه نى خو ت رامه بو ئه غيار؛ چى بن، ئه ي عه جه ب!

كه ر ده گاته به ختى مه، سهر كه شتيكه، به د ريكاب

ته وسه ن: سلوك، سهر كييش (بو مايين و ئه سپى تو و هيشتا نه گيراو به كار ده برى).

رام: هوگر، ماليى، دهسته مو.

ئه غيار: نه يار، نادوست (دوژمن).

سهر كه ش: پيچه وانه ي: هوگر و دهسته مو و ماليى، تو.

به د: خراب.

ريكاب: ئاوزهنگى.

واته: ئه و سلوكى و سهر كه شى و دوور په رتيزييه ي بهرام بهر من نيشانى ده ده يت؛ پيم سه يره، كه بو نه ياران وا نيت و لاي ئه وان: زور هوگر و ئارام و راميت. كه چى هه ركه من ده مه وى تاقيت بكه مه وه؛ سلوك و سهر كييش و تو-يت و وهك ماييى تو، نايه ليت پى بنريته سهر ئاوزهنگيت و ئاوزهنگى ناده يت.

«نالى» ده لى:

ده چى بو لاي ره قيب، خو شه؛ وه لى ئه و ده رده كوشتوومى:

له كن ئه و چه نده مه جبووره، له لاي من چه ند مه غرووره

«٤٠٨»

٧- هينده راويستا له داوين: ئاوى فرميسكى فيراق

بو به ويستا؛ ئه شكى ديده م، قه تره يهك و سه د حوياب

ئه شك: فرميسك، ئه سرين.

قه تره: دلۆپ.

حوياب: ئه و بلقه ئاوه ي كه له ئاكامى دلۆپه ئاوى تره وه دروست ده بى.

واته: ئاوى ئه سرينى دوورى، ئه و نه ده زوره، له كه نارمدا گولاويكى دروست كردووه؛ له بهر ئه وه ئيستا ههر دلۆپيكي تازه له چاوانم داده وهرين و ده كه ونه ئه و گولا وه وه، سه د بلق دروست ده كه ن.

«سالم» ده لى:

له ئه شكى سوور و سووتى خو م؛ ده بينم

گولستانى، له خاكى شو ره زارا

«٢٥»

٨- طوره يى شه ورهنگ و خه تى سه بز و زولفت كافيه

بو عه زابى مه، چ لازم: به ند و زنجير و طه ناب

طوره: كاكول، په رچه م.

شه ورهنگ: رهش وهك رهنگى شه و.

سه بز: سه وز.

كافيه: به سه.

واتە: ئەگەر ھەر مەبەستتە ئازارى من بەدەيت؛ خۆ ھەر شىئەى پىستى سەوزەت و كاكۆلى يەكجار رەشت، بەسن بۆ ئەودى ئازارىان پىئو بەكپشم، ئىترچ پىئوئىستت بەكەرەسەى ترى وەك زىندان و زنجىر و سىدارە ھەيە!؟.

۹- بۆ نىشارى مەقدەمت، لەكنم عەزىزە: جانى خۆم

بۆيە بۆ نىشارى جانى خۆم ھەمە ھىندە شەتاب

نىشار: ديارى، شاباش، پىشكەشى.

مەقدەم: پىشوازيى ھاتن.

جان: گيان.

شەتاب: ھەلپە، ھەلەداوان، پرتاۋ.

واتە: ھىچ شتىكەم بەلاۋە، ئەۋەندەى گيانى خۆم پى شىرىن و پىرۆز نىيە. بۆيە بۆ پىشوازيى ھاتنت، ھەر ھەلپە و ھەلەداۋانى ئەۋەمە، بەلكو كە تەشريفەت ھات، گيانى خۆمت بۆ بەشاباش و ديارى، پىشكەش بىكەم.

۱۰- لەۋ دەمەى ھاتوومە دەرگاھت، بەئومىدى نىياز

غەيرى بارانى سرىشكى خۆم نەدى قەت فەتھى باب

دەرگاھ: دەرگا، دەرۋازە، ئاستانە.

غەيرى: بىجگە.

سرىشك: فرمىسك، ئەسرىن.

فەتھى باب: دەرگا كەردنەۋە.

واتە: لەۋ كاتەۋەى بەۋ ھەموو ھىۋا و خۆزگەيەۋە، رووم لە ئاستانە و دەرۋازەى بەزەيى تۆ كەردوۋە، ھەر دەگرىم و دەگرىم و سوۋچىكى دەرۋازەى ھىۋام لى ناكەرتتەۋە.

۱۱- دلبەرا! بى مېھرى تۆ، رۆژ و شەۋى تارە «ئەدەب»

با وجوودى لوتفى تۆ، گەر دۆزەخە: نَعْمَ الْمَأْب

دلبەرا: ئەرى دلبەرەكەم!.

مېھەر: مېھەربانى، سۆز، دلبەرمىي.

تار: تارىك، پەش.

با وجوودى تۆ: بەھۆى تۆۋە، بەتۆۋە.

نعم المأب: خۆشتىن جىگە.

واتە: ئەرى گيانەكەم! ئەگەرچى بەسۈنگەى بى سۆزى و كەمتەرخەمىي تۆۋە «ئەدەب» رۆژ و شەۋى لى بۆتە شەۋ و ۋەك ئەۋە دەزى، كە لە دۆزەخدا بى، بەلام مادام ئەم ژيان و دىنايە، تۆى تىدايت، خۆشتىن جىگەيە.

کیش: به حری رهمهل موسه مهن مه جزووف: (فاعلاتن فاعلاتن فاعلاتن) وهک
نمونه‌ی:

۱- جه ورئ هیندی دئ کشینت هه که سئ تاووس دقیت
گه وهه و دورا یه تیم بی ته رکئ سهه تیتن طه له ب
«مه لای جزیری، ۷۶»

۲- توئه گهر ههستی، له جئ راوهستی، دپو و کافریش
دین ده لئین به خودا قیامت، راسته ههستانی هه یه
«نالی، ۵۷۷»

۳- راحه تی قه لب و وجود و عیززه تی نه فسم نه ما
وهختی مهرگه، حافظی ئیمان و دینم ره حمه تی
«همدی، ۱۷»

۱- بۆ حیجابی عیسمه تی چیه ره، له قورصی ئافتاب

په رده بی گیسو، له سهه خورشیدی روو، بۆته نیقاب

حیجاب: چارشیتو.

عیسمه ت: پاکیزه بی.

چیه ره: پوخسار.

قورصی ئافتاب: بازنه ی خری هه تاو.

گیسو: بسک.

خورشید: خور.

نیقاب: رووپوش، سهه پوش.

واته: بۆ ئه وهی پوخساری وهک هه تاوی، له گه ل هه تاودا جوئ بکریته وه، بسکه کانی
به پوخساری پاکیزه یدا داوه و به مهش په رده یه ک له نیوان پوخساری یار و هه تاودا دروست
بووه، تا هه تاوی رووی یار و هه تاوی ئاسمان تیکه ل نه بن و جیاوازیی له نیوان
پووناکیباندنا بکری و بزانی کامیان پووناکترن.

۲- کهوته داوی زولفی قوللابت: دلی نازادی من

.....

سه رنج: وهک پیشتیش له جیگه ی خیدا ئامازه مان پی کرد، ئه م نیو به یته له «مس» دا
جیگه که ی خالییه، به لام لای «بم» ئاوا نووسرا بوو: ماسی تی کرده نامه هه لئین، وهه
نییه طه ناب». لای «گم» یش ئاوا بوو: «ماسی پی گیراوه، نامه هه لئین وهه نییه
طه ناب». لای «شج» یش نه بوو. بۆیه له هه موویان به گومان بووم و چونکه خومیش بۆم
راست نه کرایه وه، بۆیه به چاکم نه زانی بهو شیتوه ته ماوییه بۆ ئیره ی بگویمه وه و
شیتواندنه که دووباره بکه مه وه. به لام هه روه کو ئاگادارییه ک، به پیویستم زانی ئامازه
به بوونی ئه م به یته و به م شیتوه ی بکه م.

۳- هادیی دلمه غورابی زولفی تۆیه و روومه ت

ئاخری خیر، په ره ویکی؛ راهنمایی کا: غوراب

هادیی: ری نیشاندهر.

غوراب: قه له رهش.

په ره وه: پارپه و، ریگه.

پاهنمایی: ریتونیی.

واته: کاتی ده مه وی سهیری روومه ته گه شه کانت بکه م، بسکه ره شه که ت، که له رهنگی
قه له ره شه ده چی، روومه ته کانتی داپوشیوه، بۆیه ده بی ده رفه ت له دیتنی کولمه کانت
به ینم... ئیتر ئه م پیویستییه م به م ریتونیی کردنه ی بسکه کانت، که ره شایی (قه له رهش)
ریتونیمه، خوا به خیری بگپری، نازانین به ره و کویمان ده بات!.

۴- گهر له لوتفت کۆته هه: دهستی وهفا، بۆ حالی من

کۆته هی ناکا له من؛ زولفی درازی تو: عیتاب

کۆته هه: کۆتایی، دریغی، که مته رخه میی.

دراز: درپژ.

عیتاب: گله بی و سه رکۆنه.

واته: من هه رگیز لیت بی ئومید نیم، چونکه ئه گهر لوتف و میهره بانیشته له گه لمد،

دریغی و که مته رخه میی بکه ن و وهفاداریم له گه لدا نه نوین. به لام بسکه دریژه کانی تو، هرگیز منیان له یاد نه کردووه و دریغییان نه کردووه؛ به وهی همه میشه گله ییه کانی خو بان له شیوهی گرژی و لوولی خو باندا، بهرام بهرم دهرده برن.

وهک سهرنج دده دین ئەم پر هیواییه «ئه ده ب» له زولفه رهش و گرژ و لووله کانی یار، له هه مان کاتیشدا خو ی گله ییه له یار، که هه ر شیوهی نیشاندانی زولفه کانی یار، به و چه شنه، ئاماژه یه به وهی، که بسکه کانی خو بان له شاعیر «ئه ده ب» گرژ و لوول کردووه و بوونه سۆنگه ی شارنده وهی روخساری یار و بسکه کانی، وهک شیوهی گله یی و سه رکۆنه، وینه کیشاوه.

۵- گهر مه گهس پتی نیشتنی قهندی له بی تو ی بدهنی

تا به رۆژی رهسته خیزی، شه ککه ر ئالووده لوعاب

مه گهس: میشر.

رهسته خیز: هه لسان، هه لسانه وه، (رۆژی قیامهت).

ئالووده: تیکه ل به: خوویهک، به نه خوشییهک؛ که هه میشه ده بی له گه ل وازه یه کی پیش خو ی، یان دوا ی خو یه وه مانای ته و او بدات، وهک ئە وهی لی ره دا له پیش خو یه وه وازه ی «شه کر» هه یه و پیکه وه مانای: «به شه کریو، یان: شه کراوی» ده گه یه نن.

لیعاب: لیک.

واته: ئە گه ر هه ر به ته نیا یه ک جار، می شیک بو ی هه لکه و ی و دهر فه تی پیوه نیشتنی لیوی شه کرینی تو ی ده ستگیر بی، ئیتر ئە و می شه، تا رۆژی حه شر، هه ر لیکیک له ده می بته کی، لیکیکی شه کراوی و شیرین ده بی.

«حه ریق» ده لی:

چۆن ده که ی مه نه ی دل ی من، تو له شه هدی لیوی خو ت

لیوی تو وهک شه کرستان و دل ی من وه کی مه گهس

«۲۶»

«ئه و په حمان به گی بابان» ده لی:

به جاری مهستی کردم: بۆسه ییکی ئە و ده م و لیوه

مه گه ر لیکی ده می ئە و دل به ره، شیه ی ره گی میوه!

۶- مه رگی تو، تا رۆژی مردن، زه حمه ته من هه لگرم

دل له: دل به ر، ده ست له: ساقی، له ب: له سه ر جامی شه راب

واته: سویند به مه رگی تو، زۆر پیتم سه خته، تا ئە و رۆژه ی ده مر م، بتوانم ده ست به رداری ئە م شتانه ب م: دل به رم له دل م دا نه هیلم، واز له مه یگیر به یتم، لیویش له جامی با ده دوور به خه مه وه.

۷- هینده راوهستا له داوین؛ ئاوی فرمیتسکم به کو ل

گه ر به خو ی بی، نه شکی دیدم، قه تره یه کی سه د حو باب

نمونه ی ئە م به یته مان له غه زه لی ژماره (۱۴)، به یتی (۷) دا شه ر حه کردووه، که کوتومت له یه ک ده چن.

۸- بۆ نه شاطی به زمی مه ستانت، له لوتفی تو: «ئه ده ب»

چونکه سینه ئاله زاره، دهنگی دی هه روهک: رو باب

نه شاط: چالاکی.

سینه: سنگ.

ئاله زار: له دوو به شی: ئاله + زار دروست بووه، وهک شیوهی دروستبوونی «گولزار، لاله زار، گولعوزار...» و به هه ردوو به شه که ش مانای: ئالین + زار پیکدین، که ده بیته: ئالگه، شوینی ئالین.

رو باب: ئامیری موسیقایی.

واته: «ئه ده ب» له به ر خو ش راگرتنی کو ی به زمی سه رخو شانی تو، خو ی کردۆته مایه ی شادی خو شیی به خشین به ئاماده بووانی کو ره که ت و ئیستا سنگی خو ی کردۆته جیگه ی ئالین و ئالینه که یی خو شه، تا ئاماده بووان پیان خو ش بی، بۆ دهنگی ئالینی سنگی، وهک دهنگی رو باب ژه ندنه.

کیش: به حری پهمهل موسه مهن مه جزووف: (فاعلاتن فاعلاتن فاعلاتن) وهک
نمونه ی:

۱- عشق دهردهک بی طه بیبه لی مه فا وه سلا حه بیبه
کوشتمه جه ورا ره قیبه پور له عینی پروسیایه
«مه لای جزیری، ۵۲۳»

۲- هاته وه ئاشووبی ده ورا مه ردی مه یدان هاته وه
شیری یه زدان، له نده هووری ئیبنی سه عدان هاته وه
«شیخ رهزا، ۱۰۹»

۳- جومله نه جرامی سه ماوی چاکر و سولتانه رۆژ
باعی شی بوونی گیاه و کافه یی حه یوانه رۆژ
«حه مدی، ۷۴»

۱- چه شمی تۆ: مهستی شهراب و حالی خه مبارم خراب چیه ری تۆ: پشکۆی نار و سینه یی زارم که باب

چه شمی تۆ: چاوی تۆ.

چیه ری تۆ: روخساری تۆ.

زار: گریان، خه، لاواز.

واته: زۆر سهیره! چاوه کانی تۆ باده یان نۆش کردووه و مهستن، که چی باده که یان منی
شیواندووه و روخساریشت نه و نه گهرمه، ده لپی پشکۆی ناگره، بۆیه دل، که له ناو
سنگمدایه و بۆ کولم و پرومهتت دهنواری، ده لپی که بابه و له سه ر ناگر دانراوه.

۲- جیسمی مه و دوو سونبولت: دوو همسه رن مایل به تاو به ختی مه و دوو نیرگست: دوو ته و نه من مایل به خواب

جیسم: لهش، تن، جهسته.

سونبول: گوله گهنم، له هه مان کاتدا جوړه گولیکه له پیتش نه ورۆزدا په یدا ده بی، به لام
لیره دا مه به ست له قز و پرچی یاره.

همسه ر: هاوسه ر.

مایل: پرووه، به ره.

نیرگس: مه به ست له چاوی یاره.

ته و نه م: دووانه، جمکانه.

خواب: خه.

واته: جهسته ی ئیمه و هه ردوو بسکه کانت، ده لپی جووته هاوسه ریکن، ئاره زوویان هه ر
له پرووه خوړ و پروناکیی کولمه کانتیه؛ به ختی ئیمه و چاوه کانیش، وهک دووانه و
جمکانه، که هه ردوو لایان ئاره زوویان هه ر له خه وه؛ یان ده لپی هه میشه مهستن و
چاومان خه والووه و زه بری مه ی به ری نه داوون. (هه لبه ته «ئه ده ب» مه به ستی له و دیه، که
چاوه کانی یاره که ی هه میشه شیوه یان مهسته).

«نالی» ده لپی:

به نه شته ی سستی و مهستی، وه ها مه ستور و مه خمووره

نزانم خه و له چاوتدایه، یا چاوت له خه و دایه!

«۵۵۷»

۳- غه یی چه شمی فیتنه زا، وا خاله که ی دونباله یه ذو ذهنب؛ کن دی تلوعی بی، به قورسی ئافتاب!

غه یی: جگه، بیجگه.

فیتنه زا: مایه ی فیتنه، کانگای ئازاوه، پر له فیتنه، پر له دهرده سه ری.

دونباله: شوین که وتوو، به شویندا چوو.

ذو ذهنب: کلکدار. (هیمایه بۆ خال).

تلوع: دهرکه وتن، ئاشکرابوون.

قورسی ئافتاب: بازنه ی خوړ، خوړی بازنه یی (مه به ست له چاوی یاره).

واته: چاوه کانت هه تاوون و خاله که ی لای چاویشت نه ستیره ی کلکداره، نه مه ش
نیشانه ی نه و دیه، که چاوه کانت هه را و ئازاوه یان به دواو دیه. نه گینا جگه له هه تاوی چاوی
پر له دهرده سه ری تۆ؛ هیچ نه ستیره یه کی کلکدار، به شیوه ی دهرکه وتن هه تاو، ئاوا
بازنه بیانه هه لئایه ت.

۴- گەر سەرى پىشتە، بەدلى پەتەن نىيە، بۆچ ئەى سەنەم
تا كەمنى زولفەت دەشتى، مەن دەكەمە ئىزتىراب؟
پەتەن: پىتەندى، سەروكار.

سەنەم: بىت.

ئىزتىراب (اضطراب: غەرىبى): دىلخورپە و مەترسىيى.

واتە: ئەگەر سەرى داۋەكانى قىز و بىسكى تۆ، پىتەندى و سەروكارىيان بەدلى مەنەنەن
و جەمسەرىكانىيان لە دىل مەنەنەن، بۆچى ھەر ئەۋەندەى تۆسقالىك، سەروقىزى تۆ
تىكەدەچى، دىل مەن دەكەمە دىلخورپە و ھەناسەپىكى؟.

۵- بىن سەبەب خۆم كۆشت ئەمەن، بىن تۆ، لە دوورى رووى تۆ
نە گوناھى كەوتە سەرى تۆ، نە بەخۆمى بوو ئەواب
سەبەب: ھۆ، سۆنگە.

ئەواب: پاداشت، خەللات، چاكەدانەۋە.

واتە: وا دىيارە بەھەۋانتە و بەخۆپىيى، لەسەر تۆ، خۆم بەكۆشتن دا، چونكە لە كاتىكدا
لەبەر دوورى روخسارى تۆ، خۆم بەكۆشت دا، كەچى ئاكامى كۆشتەنەكەم، ھىچى تۆى
نەگرتەۋە و خۆت لىن نەبان و لى بىن بەرىيى كۆردم، بۆيە تۆيان ۋەك تاۋانبار، لە بەرامبەر
كۆشتەكەى مەنەنەن، نەخستە بەر لىپىرسىنەۋە و مەنىش ھىچم پىن نەپرا و بەتۆش نەگەيشتەم.

۶- دىل ۋەھا نۆگەر بەزولفە، ساعەتنى بىن ناسرەۋى
تا سەرنەنجامى چىيە، ئەو سوحبەتەى كەبىك و عوقاب
نۆگەر: ھۆگەر.

سوحبەت: گەتوگۆ، ئاخوتەن، مەشتومى.

كەبىك: كەو (ھىمەيە بۆ دىل).

عەقاب: ھەلۆ (ھىمەيە بۆ بىسكى يار).

واتە: دىل مەن، كە ھەر دەلىلى كەۋە و بىسكەكانى تۆش، كە ھەر دەلىلى ھەلۆن؛ كەچى
سەير ئەۋەيە ئەو دىلەم ئەۋەندە ھۆگەرى ھەلۆى بىسكەكانتە (مەبەست لە ئەلقەى سەرى
زولفەكانە، كە ۋەك چىنگ و نىنۆكى ھەلۆ، گەزىپونەتەۋە)، ھەمەيشە سەرى پازى دىل و

قىسە و گەتوگۆى بەردەۋام، لەگەل ھەلۆى بىسكەكانتە دادەمەزىنى و دەرىبەستى ئەۋە نىيە
ئاكامى ئەو قىسە و گەتوگۆيانە بەرەۋ كۆى دەچەن و چۆن دەرقەتنى ئاخوتەنى ھەلۆ دىت!
(كە دىيارە مەبەست لە ئاكامى ئاخوتەنى كەو و ھەلۆ؛ ھەر بەزىنى كەو و سەركەوتەنى
ھەلۆى لىن دەكەۋىتەۋە).

۷- گەر لە بىن مېھرى خىتابى تۆ، دەگەل ئەغىيارە، قەت

كۆتەھى ناكە لە مەن، زولفە درازى تۆ: عىتاب

مېھرى: دىلەۋايى، خۆشەۋىستى، سۆزدارىيى.

خىتاب: ئاخوتەن، گەتوگۆ.

ئەغىيارە: نەيار، نادۆست، بىيانىيى، دۆژمەن.

كۆتەھى: دىرەقى، كەمەتەرخەمىيى.

دراز: دىرەق.

عىتاب: گەلەيى، سەركۆنە.

(ئەم بەيتە نەزىكە بەبەيتى ژمارە «۴ى غەزەلى ژمارە ۱۵» ي پىشور، لەۋىش شەرحمان
كۆدۈۋە و پىتەست بەدوۋبارە لىپكەدانەۋە ناكات).

۸- پىشتەى قەھرىت لە مەل خىستەم، دەلىلى بۆ كۆى دەچى!

تۆ دەزانى مەقسەمە، جانا، بەدەست تۆيە طەناب

پىشتە: داۋ، دەزۋو، پەت، جەلەۋ، پەشمە، پەسەن، تەنەف، بەش (بەلام لىپەدا ماناكانى
سەرىتەى مەبەستە).

مەقسەد: مەبەست، نىياز، ئاۋات.

جانا: گىيەنەكەم.

طەناب: تەنەف.

قەھرى: رەق، كىنە، دىلەقىيى.

واتە: خۆت، بەدەستى خۆت، پەشمەى دىلەقىيى خۆت لە گەردەن خىستەۋە و بەئارەزۋى
خۆت و بەمەبەستى خۆت، بۆ ھەر جىگەيەك، كە خۆت دەتەۋى، رامدەكىشىت، كەچى
سەير لەۋەدايە ھەر خۆشت لىم دەپرسىت: بۆ كۆى دەچىت؟.

۹- شۆرى عىشقت، كەوتە سەر عوشىقاي بىن بەرگ و نەوا

بۆيە بىن پەردە دەنالىتن، وەكسوتار و روباب

شۆر: ھەللا و بگرە، ھەرا، ھاوار، ھەلچوون، ئاژاۋە، پىشپىيى؛ لە ھەمان كاتدا ناۋى يەككىكە لە (۷) دەسگاكانى مۆسىقاي ئىيرانى. بەلام لىرەدا وەك مانايەكى مەجازىي ئەمىيانى مەبەستە.

واتە: ھەللا و ھەرا و ھەلچوونى عىشقى تۆ، بەسەر دلدارانى پروت و پەجالى خۆتدا كەوتوون، بۆيە ئىستا ئەوينداران، بەئاشكرا و بىن شاردنەۋە، وەك تارى ئامپىرى روباب، ھەر دەنالىتن. دەشگونجى ماناي دوۋەمى ئەم نىۋە بەيتەى دوايى بەمچۆرەش لىك بدريتەۋە: بۆيە ئەويندارانى خۆت، بىن ئەۋەى دەرەستى ياساي ژەندى ئامپىرى «تار» و «پەردە» كانى بن، بىن پەروا كەوتوونەتە ژەندى ئامپىرى مۆسىقايى روباب.

۱۰- مەرگى تۆ، تا ۋەقتى مردن؛ زەحمەتە ھەلگرتنم

دل: لە عىشق و دەست لە: ساقى، لەب: لەسەر جامى شەراب

(ئەم بەيتە ۋەك بەيتى ژمارە «۶ غەزەلى ۱۵» ي پىشپوۋا يە و لەۋى شەرھمان كىرۋە و لىرە پىتوبىست بەدووبارە شەرھىرەنەۋەى ناكات).

۱۱- ذايقەى بۆسەى لەبم بىن، بۆچمە جامى صبح

رايحهى طورەى ئەتۆم بىن، چم لە نافەى مشكى ناب!

ذايقە: تام، چىژ، كام.

بۆسە: ماچ.

جامى صبح: پىكى بادەى بەرەيانيان.

رايحه: بۆن و بەرامە.

واتە: ئەگەر سەرلەبەيانيان، تامى ماچى لىۋى بىكەم، ئىتەر بۆ تەقەللای پەيداكردن و چەشتى بادەى بەيانيانم ھەبى؟! دىسانىش ئەگەر بۆن و بەرامەىكى پىچ و كاكۆلەكانى تۆم بگاتى، بۆنى مسكى نايابم بۆ چىيە؟!.

۱۲- شىعرى من؛ ۋەجدى چىيە بۆ ئەۋ كەسەى زەۋقى نەبىن

نەغمەى بلبل، چ تەفرىحىكە، بۆ مەغزى غوراب!

ۋەجد: سۆز، شور. (ۋاژەبەكى عىرفانىيە).

تەفرىح: خۆشى، دلشادىي.

مەغز: مېشك.

غوراب: قەلەرەش.

واتە: كەسپىك ئەگەر خۆى چەژى شىعەرى و تىگەيشتنى جوان و بالاي لە چەمكى ھونەرى شىعەر نەبى، چ خۆشىيەك لە شىعەرى من دەچەژى!. ئەم نمونەيە، ھەرۋەك بەراۋەردى دەنگى بلبلە، لەگەل مېشكى قەلەرەشدا؛ كە دەنگى بلبل بەو خۆشىيە، بەلام مېشكى قەلەرەش، چ لەزەتتىكى لىن دەچەژى!؟.

(دىسانەۋە لىرەشدا - ئەدەب - بەجەختەۋە داکۆكى لە ھونەرى بالاي شىعەرى خۆى دەكات).

۱۳- سەد ھەزار ئەفسوس بۆ: ئەھلى بىلادى مە: «ئەدەب»

قەت نەبوۋە فرقى بىكەن: كىن زەرگەرە: كىن گورەتاب

ئەفسوس: مەخابن، بەداخەۋە.

ئەھل: خەلک.

بىلاد: ۋلات، نىشتمان.

زەرگەر: زىپىنكار، زەرەنگەر.

گۆزەتاب: ئەۋانەى پىشەى دروستكردى كاسە و گۆزەى گلېنەيان ھەيە.

واتە: سەد ھەزار مخابن و داخ، بۆ ھاۋانىشتمانيانى ئىمە، كە ناتوان بەراۋەرد و جىۋازىي لە نىۋان كارى ۋەدەكارىي ۋەك ھونەرى زىپىنگەرايەتى و پىشەى دروستكردى گۆزە و دىزەى گلېنەدا بىكەن!.

«نالى» دەلى:

شىعەرى خەلكى كەى دەگاتە شىعەرى من بۆ ناسكىي

كەى لە دىققەتدا: پەتك دەۋا لەگەل ھەۋدا دەكا؟!

«۱۰۷»

کیش: به حری رهمهل موسه مهن مه جزووف: (فاعلاتن فاعلاتن فاعلاتن فاعلن) وهک نمونه ی:

۱- لهشکری قهر و غه مان وین چون حصارا دل بکن

که عبه و بیت الحرامه لی ب نوور بیتن رهجه ب
«مه لای جزیری، ۷۴»

۲- عاشقی بی دل دهنالی، مهیلی گریانی هیه
بی شکه هه وره تریشقه، تاوی بارانی هیه
«نالی، ۵۷۲»

۳- من ده زانم کن له خشته ی بردویی، نه ما چ سود
سه بیده، سه بیید قسه ی سووکی ده بی دهره هق نه که م
«شیخ رها، ۷۶»

۱- یاری مه، بۆ حه سره تی مه، مووی له رووی کرده نیقاب

بی خه بهر نه ما که: سایه، بو به زینی ئافتاب

نیقاب: رووبه ند.

بی خه بهر: بی ئاگا.

سایه: سیبهر.

زیب: جوانیی، ئارایش.

ئافتاب: هه تاو، خۆر.

واته: یارم بوته وهی زیاتر هه لوه دای خویم بکات و زیاتر به تاسه و حه سره تی دیدارییه وه، کلپه ی ئاره زووم هه لچینی و رووی خویم لی بشاریته وه، هاتووه به مووی بسک و قژی، روخسار و روومه ت و کوئمه کانی داپوشیوه و به مه ش گوايه رووبه ند به روخساریدا ده دات، که چی به و کاره ی، (که به مووی قژی، روخساری داپوشیت) نه وهنده ی تر، جوانیی و شیرینی و دیه نی دلفرینه ی به روخساری به خشی و نه وهنده ی تر راده ی حه سره ت و په روژی ئیمه ی، بۆ سه یری روخساری خروشانند.

۲- هه ر فریشه ته ته له تیک، فه خری به نووری خیلقه ته

هات و رووی تۆی دی: ده لی: «یا لیتنی گنت تُراب»

فریشه ته ته له عت: روخسار وهک په ری و فریشه ته، روخسار جوان، شوخ و شه نگ.
فه خر: شانازی.

نووری خیلقه ت: نه و رووناکی و جوانیی به که خوا دهینه خشیتنی.

یا لیتنی گنت تُراب: خۆزیا به خاک بیوایه م، خۆزگه ده مردم.

واته: هه رچی کچانی جوانی وهک فریشه ته و په ری جوان، که شانازی به جوانیی و دره وشانه وهی کردگار ده که ن، له روخساری ئاده میزاددا، هه ر نه وهنده ی تۆسقالیکیش چاویان به جوانیی تۆ بکه وی، که کردگار چۆن دره وشانه وهی جوانیی خۆی پی به خشیویت، په کسه ر حه سره تی مه رگی خۆیان هه لده کیشن و ده لین دهک عه مرمان نه میتنی و ئیمه، له چاو نه م جوانییهدا، هه ر بۆ مردن چاکین.

۳- له و ده مه ی عه تری سه ری گیسووی تۆ، هاته مه شام

کییه مننه ت هه لگرئ! ئیدی له عه بهر، یا: گولاب

له و ده مه ی: له و کاته دا.

گیسوو: بسک، زولف.

مه شام: شوینی بۆنکردن، لووت.

گولاب: گولاو.

واته: له و کاتانه دا، که بۆنی گولای بسکه کانی تۆ، به لووتی خه لک ده گا، ئیتر هیچ که سی مننه تی بۆنی عه بهر و گولای ئاسایی هه لئاگرئ و بۆنی خوشی بسکه کانی تۆی به سه.

۴- کوئمه لی خالن، وه ده رکه وتن له ته ختی سینهدا

یا نومایان عیقدی په روین له شوعله ی ماهتاب

نوما (نومایان): ئاشکرا، به بهر چاوه وه.

عه قدی په روین: کوئمه ستیره.

شوعله: بلنسه، مه شخه ل.

ماهتاب: مانگ.

واته: ئەو کۆمەڵە خالەیی لە تەختایی سنگتدا دەردەکەون، داخۆ ئەوانە کۆمەڵە خالێن،
یا کۆئەستێرەن و لەبەر بلیسە و تریفە و درەوشانەوێ مانگدا خۆیان پیشان دەدەن؟! .
«وەفایی» دەڵێ:

سەبا زوڵفی پەڕێشان کرد، بەروخساری عەرەقناکی
چە شیرینە لەگەڵ یەکدی، مەه و پەروین، کە شەو دایێ
«١٦٥»

٥- مێش ئەگەر جاری بنیشت، لەو لەبی وەک قەندی تۆ

تا بەرپۆژی مردنی: هەر شەکەر ئالوودە لوعاب

سەرنج: نمونەی ئەم بەیتەمان لە غەزەلی «١٥»، بەیتی ٥» دا لێکداوە، پێویست
بەدووبارە شەرەزکردنەو ناکات.

٦- ئەو عەجەب حوققە دەهەنت و ئەو ددانی گەوهەرین

چۆن لە ناو نوقتیکە پەنەن، سی و دوو دوری خوشاب

حوققە: سندووقچە یەكجار بچووک، کە ئافەرەتان زێر و خشلێ خۆیانی تێدا دەنێن.

دەهەن: دەم، زار.

نوقتە: خال.

پەنەن: شاردراره.

دوری خوشاب: گەوهەری سپی (مەبەست لە ددانەکانی یارە).

واته: ئەو جیتی سەرسورمانە، کە ئەو سی و دوو ددانەت، کە دەلێتی گەوهەری سپین،
چۆن چۆنی لە ناو ئەو سندووقچە یەكجار بچووکە دەمەتدا، جێیان بۆتەو، لە کاتیگدا
کە خودی دەمەت، هەر ئەوئەندە بچووکە، دیار نییە و دەلێتی نوقتە یە.

شاعیرانی کورد، زۆریان باسی «دەمی بچووک» ی یاری خۆیانیان کردووە، بۆ نمونە:

«نالی» دەڵێ:

١- دەم؛ هەمدەمی خۆنچیکە، نەپشکووتوو هێشتا
با کەشفی نەکرد: بەرگی عەترپۆشی گۆلی پرووت
«١٥٢»

٢- وەسفی روخساری؛ لە فیکری بەنی ئادەم بەدەرە
ئێستیدای مەدحی دەمی، وەک خەبەری بێ ئەتەرە
«٤١١»

«مەحوی» دەڵێ:

١- کە ئەو لێو و ددانەم دی؛ بەجاری
لە بەرچاوم هەموو لەعل و گوهر کەوت
«٨٧»

٢- کە ی بەلەعل و گەوهەر، ئەو لێو و ددانی دا نیشان؟!
ئەو پەندە ی شاخە، ئەم خۆ شارەوێ ژووری صەدەف
«١٧٥»

«حاجی قادر» دەڵێ:

١- لێی مەپرسە مەسئەلە ی نوقتە ی دەمی و مووی کەمەر
مووشکافە «بووعەلی» باسی پەری و جن، چی دەکا!
«٤٦»
٢- جەبینی: ماھ و روخی: میهره، زوڵفی: شەو، دەهەنی:
سەبەب بەقافیە تەنگیی بوو «حاجی» نەینوسی
«١٦٢»

«وەفایی» دەڵێ:

١- ماچی دەمی؛ خەندە ی دەمەکە ی سیرپری بەیان کرد
ئەو جەوهەرە وا فەردە: نە مەوجووودە، نە مەعدووم
«٧٢»
٢- خەندە: بەم شیرینییه، دەم: بەم نمونە ی حیکمەتە
قەت «وەفایی» نەبوو وا خوش بێ: خەبەر، بێ موبتەدا
«١٣»

۸- غافلن ئورۇنۇپ خوتۇننى كوشىتىپ ھىجرانى خوت

دامەنت دەگرن، بلا پاكى، بەرۋى ئىحتىساب

غافلن: بى ئاگان؛ ھەلبەتتە رووى دەمى قىسەكە بۇ يارە و دەبووايە بلى: غافلەت، بەلام سىروشتى «ئەدەب» بە «كۆ» واتە: بەگەورە و سەردار و رېژىئاننىكى زۆرەو، بەرامبەرەكەى دەدوئىنى، ھەرەكەك دەپەوئى بەناوى خودى خۇششەو بەدوئى، ھەمىشە لەجىياتى «من»، پاناوى «كۆ» بەكار دەھىنى و دەپىزى «مە» كە ئەمىش ھەر خۇ بەگەورە زانىنە. ھىجرانى خوت: ئەوانەى لىيان داپراوئى.

پۇزى ئىحتىساب: پۇزى لىپرسىنەو، پۇزى قىامەت.

واتە: ئەى دلبەرە بى ئاگاكەم! ئىو ئەم پۇزانە ئاگاتان لە ژمارەى ئەو ئەوئىندارانەتان نىيە، كە لەتاو دوورى و داپرانتان، سوتى بۆتەو و مردووە؛ بەلام ئەو ئەوئىندارە دىل پىر لە ھەسرەتانەى، بەتاسەى دىدارتانەو و مردن؛ لە پۇزى قىامەتدا، ھەمويان داوئىت دەگرن و داواى مافى خۇيان دەكەنەو.

«سالم» دەلى:

ھەتا زىندووم، دەچىنم تۆوى ھەر خارى لە دىل، شايدە:

كە بىيى بۇ سەرمەزارم، دامەنت بگرن، ئەگەر مردم

«۸۲»

«مەھوى» دەلى:

چقلى مەزارى من، چەقىيە دامەنى، چ سوود

شومىيى بەرۋكى بەختى بەردا، كە من نەمام

«۲۱۴»

۹- بۇ سەر ئەو چاھى زەقەن، زولفى زەغەن بوو: پەھبەرم

ئاخىرى چاھە؛ كەسىكى پەھبەرى پتى بى: غوراب

سەرنج: نمونەى ئەم بەيتەمان لە غەزەلى ژمارە «۱۵»، بەيتى «۳» دا لىكدادەتەو و دووبارەكردنى پىويست نىيە.

۱۰- بۇ نىشانى بەزمى مەستانە، لە دوورى تۆ «ئەدەب»

چەنگە: سىنەى، تار: نالەى، زارە دەنگى وەك روباب

چەنگ و تار و روباب: ئامپىرى مۇسقىيىن.

واتە: بۇ ئەو كۆرى بەزمى بادەخواردنەو پازاوە و شىرىن و ئاھەنگاوىيى بىت، «ئەدەب» سىنگى خۇى كردۆتە: چەنگ و نالەى خۇى كردۆتە: تار و دەنگە لاوازەكەيشى كردۆتە: روباب.

کیش: به حری پهمه‌ل موسه‌مه‌ن مه‌کفووف: (فاعلاتن فاعلاتن فاعلاتن) وهک
نمونه‌ی:

۱- ههر دلّی سوهتی ب ئولفی یار نه دهرمان کت ب زولفی
تا ئه‌به‌د ئه‌و به‌ند دی قولفی عشق دهردهک بی دهاویه
«مه‌لای جزیری، ۵۲۳»

۲- سهر له جیگه‌ی پی ئه‌نی؛ کوللی سه‌هر مه‌ستانه‌ی رۆژ
بۆ زیاره‌ت دیتنه‌ که‌عبه، ئه‌و دلّه، ئه‌و جانه‌ی رۆژ
«حه‌مدی، ۷۴»

۳- له‌یله‌که‌ی بی مه‌یله‌که‌ی مه‌حبوبه‌که‌ی عه‌بیاره‌که‌م
شو‌خه‌که‌ی پر حه‌مله‌که‌ی بی ره‌حه‌مه‌که‌ی غه‌دداره‌که‌م
«کوردی»

۱- له‌و ده‌مه‌ی مه‌ستی سوراخی چه‌شمی دل‌داره‌ ئه‌ده‌ب قه‌ت نه‌که‌ن باوه‌ر، بلّین: یه‌ک له‌حه‌زه‌ هوشیاره‌ ئه‌ده‌ب

سوراخی: ده‌فریکی له‌ شووشه‌ دروستکراوه، بۆ: مه‌ی، ئاو، شه‌ربه‌ت تی‌کردن
به‌کاره‌اتوه، که‌ له‌ویوه: مه‌یه‌که، یان: شه‌ربه‌ت و ئاو‌که، له‌ په‌رداخ و پیاله‌ و ده‌فری
ب‌چوو‌کتر ده‌کری. جاران ههر بۆ مه‌ی‌خواردنه‌وه به‌کاره‌اتوه، به‌لام ئیستا بۆ ئاو‌خواردنه‌وه و
شه‌ربه‌ت به‌کار دیت... «پیره‌می‌رد» واژه‌ی سوراخی به‌مجۆره‌ی به‌کار هیناوه:

ده‌بی به‌خشنده‌ ملکه‌چ کات له‌ راستی مووچه‌خۆری خۆی
سوراخی سه‌رفرۆ دینّی، له‌ بۆ پیاله، که‌ تی‌کا بۆی

شاعیرانی فارسیش «سوراخی» یان له‌ شیعردا زۆر به‌کاربردوه:

۱- آدم چو سوراخی بود و روح چو: نی
قالب چو: نی و روان: صدائی در: نی
«خیام»

ده‌خدا، به‌رگی ۱۰، ل ۱۴۹۰۷»

۲- دراین زمانه‌ رفیقی که‌ خالی از خلل است
صراحی می ناب و سفینه‌ی غزل است
«حافظ»

ده‌خدا، به‌رگی ۱۰، ل ۱۴۹۰۷»

له‌ظه: چرکه‌یه‌ک، دهرفه‌تیکی زۆر کورت.

واته: ئه‌و کاته‌ی «ئه‌ده‌ب» مه‌ستی سه‌یرکردنی سوراخی چاوی دل‌داریتی، ئه‌وه‌نده
به‌رامان و قوول‌بوونه‌وه‌وه‌ بۆی دهنواری، هه‌رگیز باوه‌ر نه‌که‌ن، له‌و کاتانه‌دا بۆ ته‌نیا
چرکه‌یه‌کیش هۆشی لای خۆی بی‌ت.
«وه‌فایی» ده‌لّی:

وه‌ره‌ بنواړه: به‌زمی عاله‌می دلّ
چ خوش ده‌وری‌که؛ هوشیاری خه‌رايه
«۱۱۶»

«مه‌حوی» ده‌لّی:

له‌به‌ر حوكمی نیگایا؛ قاته: هوشیار
هه‌تا چاوی بکا بر؛ مه‌سته، ههر مه‌ست
«۷۳»

۲- ریم به‌گولزارت ته‌له‌ب کرد، ئه‌و شه‌وه‌ فرموت: نه‌ین

یه‌ک نه‌فه‌س بی‌ت و بچی، له‌م باخه‌ موختاره‌ ئه‌ده‌ب

ته‌له‌ب کرد: داوا کرد.

موختار: سه‌ریشک.

واته: ئه‌و شه‌وه‌ی داوای پیاسه‌ی ناو گولزاری ته‌ماشاتم کرد، وت‌ت: با نه‌یی. چونکه
ئه‌گه‌ر بی‌ته‌ سه‌یری ئه‌و باخه‌وه، ئه‌وه‌نده‌ی پی سه‌یروسه‌مه‌ره‌ و داچله‌کین ده‌بی، له‌ خوشیان
و له‌ سه‌رسامییدا، داوای یه‌ک چرکه‌سات، گیانی دهرده‌چی.

۳- دهم به خندهی خونچه یک بو، پهنه قی گولزاری مه

بۆ گولتی گولزاری پرووی؛ وهک بلبللی زاره ئه ده ب

واته: باخه که ی ئیمه (من: ئه ده ب)، پمیتن و بره وی به زه رده خه نه ی ده می خونچه یه که وه بو، که «ئه ده ب» بۆ ده مه وهک گولینه که ی ئه و خونچه یه، خۆی کردۆته بلبلکی ده م پر له هاوار.

۴- تووتیی ته به م، که دیته مه دحی لیتی شه که کهری

شه هدی سافیتی عه لاهوی قه ندی گوشتاره ئه ده ب

تووتی: بالنده یه کی په نگینه، که به خیرایی ده توانی لاسایی ئه و واژانه بکاته وه، که مرۆف فیری ده کات.

ته به: لیره دا مه به ست له وتار و شیعر و نووسینه.

مه دح: ستایش.

شه ه: ههنگوینی پالاوته.

ساف: پروون و زولال و بی گهر د.

عه لاهو: سه ربار.

گوشتار: وتار.

واته: «ئه ده ب» له ڕێگه ی تووتی نووسینه کانییه وه، که ستایشی لیتی وهک شه کر شیرینی ده کات، یه کسه ر نووسینه کانیشی به هۆی ههنگوینی زولالی لیه کانییه وه، شیرین ده بن.

«حه ریق» ده لی:

غونچه سه ره پۆشی له روو لادا به عه زمی دیدنه ی

بلبللی ته به ی منیش، بۆیه غه زه لخوان هاته وه

«۵۸»

۵- شه و له ناو جی؛ تا سه حه رگا هان به یادی ماهی پرووت

ساتی ئه خته ر، باری ئه شک و ساتی بیداره ئه ده ب

سه حه رگا هان: به ره به یانان.

ئه خته ر: ئه ستیره.

ئه شک: فرمیسک.

واته: شه وان که له سه ر پشت له ناو نوینی خه وه که مدا پال ده که وم، هه ر یادی تو ده که م و هه ر به ده م یادی تو وه ده که ومه ئه ستیره ژماردن، دوا ی تاویتی تر ده ده مه پرمه ی گریان و دوا ی ژیربوونه وه شم، ئیتر تا به ره به یان، هه ر به یادی تو وه بیدارم و ناووم و هه رچی ده که م خه وم لی ناکه وی.

۶- دل به را! بۆ خۆت مه گه ر په حمی به حالی من بکه ی

گه رنه، له م دنیا یه، کیتی وا یار و خه مخواره ئه ده ب!

گه رنه: ئه گینا.

واته: گیانه که م! هه ر به ته نیا له م دنیا یه دا، تو لیم تی ده گه یه ت و تو گو ی له راز و ده رده دل ه کانم ده گریه ت، ئه گه ر تو م نه بی، ئیتر کیتی ترم هه یه وهک تو، گو ی بۆ من شل بکات و خه مخۆرم بیته!

۷- تا به تازی زولفی خاوت، خامه بیته ئیرتیه اش

ده فته ری پر عه نه به ر و مشکی تاتاره ئه ده ب

ئیرتیه اش: موچورکه، له رز، میرووله کردنی خوشیی.

«سالم» «مشکی ته تار» ی ئاوا به کار بردوه:

سه یا! ساتی به سه ر گیسوویی یارا

ده ماغم وشکه، بی بۆی مشکی ته تار

«۵۹»

۸- شه و له به ر سۆزی ده روون و ئه شک ی دیدم؛ ناز نه بن

لایه کی: ئاوی ره وان و لایه کی: ناره ئه ده ب

واته: دل به ره که م! شه وان له به ر کزه و سۆزی ده روون، پیشه م هه ر گریان و فرمیسک رژه و هاوکاتیش له به ر نیله نیلی کلپه و بلێسه ی ده روونم، هه ر هه لده قرچیم؛ بۆیه شه وان تا به یانی؛ لایه کم جۆگه ی ئاوه و لایه که ی تریشم هه ر ناگه ر.

«نالی» دهلي:

۱- گهر نيه ټاور له سينه مډا به تاو

بوچ له بهر قولقول، غهريقی ټاورم ټهز؟

«۲۲۱»

۲- سريشکم ټاب و دانهي ناره، کي دي:

به گهرمبي داوهري، بهم تهرزه، تهرزه؟

«۴۴۸»

«وهفایي» دهلي:

۱- گا دهسووتيم، گا دهگريتم، غهريقی ټاو و ټاورم

ټاخ له بهر بهختی سيا! نازانم ټهز بوچ نامرم؟

«۵۹»

۲- ټاب و ټابي پروته مايهي سوزش و گريانی من

گا غهريق و گا ههريقی ميهری پروت و هک نيروفهري

«۴۲»

۹- دل برينداری خه دهنگی غه مزه کمي دلدوزته

جاري ناپرسی؛ بزانی: چون برينداره ټهدهب!

خه دهنگ: تير.

دلدوز (يان: دلدوز): دل ټازاردهر.

۱۰- گهر سزاواری خيتابت نيم، قبوله ټهي ټهدهب

بو عيتابيشت مه گهر هه: نا سزاواري ټهدهب؟!

سزاوار: شايان، شايسته.

خيتاب: گفتگو، ټاخوتن، قسه کردن.

عيتاب: گلہی، سه رکونه، سه رزنه نشت.

واته: ټه گهر شايانی ټه وه نيم بمديويت، قهيناكه و ټه ميانم په سنده و له سهه سهرم؛

به لام ټهي بو هه ته نيا گلہی کيشم بهرامبهه ده زناپريت؟ ټاخو بو ټه مهيان (گلہی)،

ټهدهب ههري شايانه؟! به مانايه کي تر: به ههري جوړيکه: قسهی خوش و ناخوش، بو من

ههري گريگن و ههري دهکهم گوتم له دهنگت بي و له بهرامبهه مډا بي دهنگ نه بيت.

«وهفایي» دهلي:

ټاخري ټهي سولتانی خويان، تا به کمي ناميهره بانيی

چاكه مه حرووم نه فهرمووی، يا خيتابي، يا عيتابي

«۱۷۱»

۱۱- گهر بهقانونی وهفاداری دهپرسی حالی زار

پهنگی زهره ټهي و سهرد و ټهشکی گولناره ټهدهب

حالی زار: حالی لاوازی و گريانم.

سهرد: سارد.

گولناره: فرميسکی دانه دانهی وهک دهنگی هه ناره، سوور و ټال.

۱۲- چهشمی بيمارت: طهبيبی ټهو دلهي بيماری مه

سهپری بيماری كه، بيماری په رستاره ټهدهب

چهشم: چاو.

طهبيب: پزیشک.

بیمار: نه خوش.

په رستار: ټهو ټافره تانهی به تاييه تي له نه خوشخانه، بو چاو دپري و راپه راندنی کاروباری

نه خوش، له نه خوشخانه دا کار دهکهن.

واته: چاو دهکانت، كه هه ميشه ټه وهنده مه ستن، ههري دهليی نه خوشن، دل ټه نه خوشی

دهستي ټه وانه؛ تكيه بهو چاو نه خوشانه ت بهر موو بينه پزیشکم (يان چاو

نه خوشه کانت بوونه ته پزیشکی من)! دهيسا سهپری ټهم سه مهريه بکهن؛ كه نه خوشيک،

نه خوشيک چاره سههري و چاو دپري دهکات!.

۱۳- شهو بهیادی زولفی پر نيشی هه تاكو صوبحه دم

هه منشینی عه قه رب و هه مصوحه تي ماره ټهدهب

نیش: چزووی دوو پشک و گه زنده.

صوبحدهم: بهرهبه يان.

هه منشين: هاوونشين.

عه قهه: دوو پشك.

هه مصوحبه: هاوقسه، هاوړاز.

واته: سهري زولفه كانت، كه وهكو چنگي دوو پشك و په پكه خواردني مار وان، تا بهرهبه يان هر به يادي نهو سهري زولفانه ته وه، بويه وهكو نه وانه خوم ده بينم، كه شه و تا به ياني له گهل مار و دوو پشكا روژ بكه مه وه.

۱۴- زاهيدا! زحمهت مه كيشه بو ثبوتی وهرعی من

زولفی ساقی خوی گهواه، نه هلی زناره نه دهب

زاهيدا: بانگه وازه بو موسلمانې رپاكاري دروژن.

ثبوت: سه لاندن.

وهرع: خواپه رستبي.

گهواه: به لگه.

واته: نه موسلمان ه دروژن و رپاكاره كان، زور ته قه لاي به لگه هينا نه وه مه دهن له سهري خواپه رستبي و به كافر بووني من، چونكه هر خوشه ويستيم بو زولفی يار، نيتر باشترين به لگه يه بو نه وه كه بوومه ته خاچپه رست و خاچپه رستيش چونكه خاوهني كتيبې ئاسمانين، به كافر دانانرين.

«وه فايي» ده لي:

نیشاره ی چاو و عیشوه ی زولفه كهت بوون مورشیدی رڼگام

نه گهر دهیری موغان قیبله م، نه گهر زناره بهر مالم

«۶۱»

۱۵- دل كه كهوته دامی زولفت، من گوتم ناسووده بووم

وهك نه ويستا تپده فكرم، خوی گرفتاره نه دهب

دام: داو.

نه ويستا: نيتا.

واته: له سهره تادا كه دل م گيروده ي داوي بسكه كانت بوو، دل م خوش بوو، كه گوايه نيتر دل م له يار نزيك بوته وه. كه چي داوي كه بيرم كرده وه، تپكه ي شتم، كه به راستي و به ته واوه تي تووشي دهردی بي درمان بووم و نيتر دهرياز بوونم بو نيبه.

۱۶- زاهيدان ته زويری بيجايانه، بو ته كفيري نه دهب

زولفی يارم خوی گهواه؛ نه هلی زناره نه دهب

ته زوير: درووده له سه هه لبه ستن.

بيجا: بي جيكه، بي نرخ، بي سه روبه ر.

ته كفير: به كافر حساب كردن.

(نه م به يته و به يتي ۱۴ له يهك ده چن و شه رح كردني ده بيتته دوو ياره بوونه وه ي به يتي ۱۴).

۱۷- وا نيبه واعيز به تنها بي له مه، بيزار و بهس

سه د نه وهنده ي وه ي له وي بيللاهي بيزاره نه دهب

واعيز: راو پيژكار.

واته: كيشه كه له وه دا نه ماوه، كه واعيز به تنه نيا له من بيزار بي، به لكو سه د نه وهنده ي بيزاري نهو، له من، منيش لهو بيزار و وه رس و به قينم.

کیش: به حری رهمهل موسه مهن مه جزووف: (فاعلاتن فاعلاتن فاعلاتن فاعلن) وهک نموونهی:

۱- خدمه تا پیری موغان دئ کت که سی مه قسووده مهی

شیشه و وجاما زوجا جئ ئی د قییت دئ رت حه له ب
«مه لای جزیری، ۷۵»

۲- دل موشه ببهک بوو له بهر ئیشانی نیشانی موژت
حه یفه قوربان! ئاخر ئه م نیشانه یی شانی هیه
«نالی، ۵۷۶»

۳- تا به سه ر باغی دلا بی، بای خه زانی فیرقه تت
عارزم بو سیوی روخسارت، له رهنگی بهی دهکا
«سالم، ۲۹»

سه رنج: وهک پیشتریش له جیی خویدا وتمان: ئه و غه زه له، له گه ل غه زه لی پیشوودا
هاووینه و تیکه لوپیکه له.

۱- خهسته حالی غه مزه یی شوخیکی عه ییاره «ئه ده ب»

هر مه پرسه چون نزار و زار و بیماره «ئه ده ب»
خهسته حال: حالی نه خوش.

نزار: لاواز، بی هیز.

زار: گریاو.

۲- له و ده مه ی مهستی مه یی چه شمی خوماری دل به ره

قهت مه که م باوه ر، بلین: یهک له حظه هوشیاره «ئه ده ب»
(نموونه ی ئه م به یته مان له غه زه لی پیشوو، به ییتی یه که مدا لیکدایه وه).

۳- شه و به یادی زولفی مشکینی، هه تا کو صوبه ده م

به سته ری پر عه نه بر و پر مشکی تاتاره «ئه ده ب»
به سته ر: جیی خه و.

(نموونه ی ئه م جوژه به یته مان له غه زه لی پیشوو، به ییتی حه و ته مدا لیکدایه وه).

۴- چی جه فای باری ملم کرد، وه م نه کرد نازورده بی

تا بزانی تا چ نه ندازه، وه فاداره «ئه ده ب»
نازورده: ئازار به خش، ئازار پیگه یو.

واته: ئه گه رچی دل به رم زوری ناره وایی به رام به رم نواند. به لام کاردانه وه یه کی وام له
به رام به ریدا نه کرد، تا دلی گه رد بگری، چونکه مه به ستمه تبی گه یینم که «ئه ده ب» به هیچ
جوژی لیتی نارهنجی و هر پابه ندی وه فای خو ی ده می نه یته وه.

۵- شه شپه ری غه مزه ت به چه ندین جئ، له سینهم کاریه

وه م نه کرد که س پی بزانی، چون برینداره «ئه ده ب»
شه شپه ر: تیر، خه ده نگ.

(نموونه ی ئه م جوژه به یته مان له غه زه لی پیشوو، به ییتی نویه مدا لیکدایه وه).

۶- ئه ی بتی ره عنا؛ له سه ر چی هینده نازارم ده که ی!

کامه یه جورمی؟ که موسته وجیب به نازاره «ئه ده ب»
جورم: تاوان، خراپه.

موسته وجیب: پتوبست، شایان.

واته: ئه ی وهک بت، ریک و بالا جوانه که م، چیم کردووه و سه باره ت به چی ئه وه ند
نازارم ده ده ییت، ئاخر «ئه ده ب» چ تاوانیکی کردووه، که شایانی ئه و نازار و سزایه بییت؟!.

۷- هر چی کردی، عیشقی تو کردی، ده گه ل مه؛ گه رنه بۆج:

بی سه به ب پسوایی کووچه و شار و بازاره «ئه ده ب»؟!
گه رنه: ئه گینا.

بی سه به ب: بی هو.

كووچە: كۆلان.

واتە: ھەرچىم بەسەرھاتىي، ھەر بەھۆى عەشقىيىنى تۆۋە بەسەرم ھاتوۋە، چونكى ھىچ كارتىكى دىكەم نىيە، جگە لە عەشقىيىنى تۆ؛ كەچى ديارە ھەر لەسەر عەشقىيىنى تۆ، لە ھەموو شەقام و كۆلان و شار و بازارەكاندا، ناويانگى رسوايىم دىباي لى پىر كىردووم.

۸- ئاشنايى تۆم بەسە، عالم ھەموو بىگانە بى

يار ئەگەر تۆبى؛ چ باكى يار و ئەغيارە «ئەدەب»!

واتە: ھەر ئەۋەندەم بەسە، كە تۆ يارى من بىت، ئىتر ھىچ دەرىستى دىبا و تانە و تەشەرى دۆست و بىگانە نىم. چونكى من پىم وايە ئەم دىبا بەرىنە، ھەر تۆى تىدايت. «ئالى» دەلى:

لە لاي من، با وجودى ناس و ئەجناس
كەسى تىدا نىيە ئەم شارە بى تۆ
«۳۸۳»

۹- تۆ، گولى خونچە دەھان، تا بوويە زىبى باغى مە

شېتىيە ھەركەس بلتى: مايىل بەگولزارە «ئەدەب»

دەھان: زار، دەم.

زىب: ئارايىش، پازانەۋە، جوانىي.

مايىل: ئارەزوومەند.

واتە: تۆ، گولتىكىت، زارت ۋەك زارى خونچە، بچووك و نەكراۋىيە و بوويە ماىيە و سەرمايەى پازاندنەۋى باخى ژيانم. ئىتر ھەركەسى لاي خۆيەۋە قسەى ئەۋە بىكات، كە «ئەدەب» ئارەزوومەندى سەيرى باخ و گولزارى ترە، شىت و نەفامە و لە خۆيەۋە قسەى وا دەكات.

۱۰- وا دەزاني ھەر رەقىبەت، لىمە بىزارى دەكا!

سەد ئەۋەندەى وى، لەۋى بىللاھى بىزارە «ئەدەب»

(نمونەى ئەمجورە بەيتەمان لە غەزەلى پىشوو، بەيتى «۱۷» دا لىكدايەۋە).

۱۱- بۆ دەپرسى پىرى مە، ئەمىرۆ لە ئايىنى ئەمە

زولفى تۆ، بۆ خۆى گەۋاھە، ئەھلى زوننارە «ئەدەب»

پىرى مە: پابەرى ئايىنى ئىمە (من - ئەدەب).

ئايىنى ئەمە: ئايىنى ئىمە (ئەدەب).

گەۋاھ: بەلگە، نىشانە.

(نمونەى ئەمجورە بەيتەمان لە غەزەلى پىشوو، بەيتى «۱۶» لىكدايەۋە).

۱۲- ھەركەسى ۋەك من، ئەسپىرى چەنەرى زولفت نەبى

كوا دەزاني دوور بەدوور، چۆنت گىرفتارە «ئەدەب»

چەنەرى: بازە، ھەلقە.

(نمونەى ئەمجورە بەيتەمان لە غەزەلى پىشوو، بەيتى «۱۵» لىكدايەۋە).

کیش: به حری هه زه ج نه خه رب مه کفووف مه حزووف: (مفعول مفاعیل مفاعیل فعولن)
وهک نمونه ی:

- ۱- تهفتیش ب مووموو بکه، ئه ر ئه م ب خه تایین
هنجانه که بیتن ت وهلاتی ت جهه ی من
«مه لای جزیری، ۴۵۴»
- ۲- هیند مونتیه زیری تو بوو، هه تا چاوی سپی بوو
نه رگس؛ که له سه ر یه ک قه دهم و دیده چه قی بوو
«نالی، ۳۷۷»
- ۳- ئه ی مورسه لی حق، تاجی سه ری جومله په یه مبه ر
ئه ی نووری دلی ئه رز و سه ما؛ سه ییدی سه ره ور
«حه مدی، ۷۰»

۱- گهر مه تله عه بو ماهی موقه ننه ع، چه ی نه خشه ب ماهی مه، تلوو عی له چه ی غه بغه به هه ر شه ب مه تله ع: به رای، سه ره تا.

ماهی میقنه ع: مانگی میقنه ع؛ که مه به ستیش له میقنه ع: هاشمی کوری عه تا، یان:
حه کیمی کوری عه تایه، که له سه رده می خه لافه تی «مه هدی» دا دهرکه وتوو و داوای
پیغه مبه رایه تی کردوو و به «پیشه وای جل چه رموو هکان» یش دهناسری. ئه م «میقنه ع» ه،
مانگیکی به سیحر و ته له که بازی له جیوه و شتی تر، له چالیک بناری کیتی نزیکی
شاری «نه خشه ب» دروست کردوو. ئه م مانگه ده ستکرده هه موو شه ویک له و چاله وه
دهرکه وتوو و له ئاسوی شاری «نه خشه ب» دا دره وشاوه ته وه و له مه ودای چوار فرسه نگ
(۲۴ کیلومتر) دا بینراوه... شاری «نه خشه ب» یش له نیوان شاره کانی «جه یحوون» و
«سه مه رقه ند» دا بووه؛ بویه ناوی ئه م مانگه، به مانگی «نه خشه ب» یش ده وترئ، جگه
له وه ی هه ر ئه م مانگه، به مانگی: «سیام»، «نه سه ف»، «درۆزنه»، «کاشغه ر»، «چال
کیش» و... یش دهناسری... بو زیاتر ئاگاداری له م باره یه وه، بنواره: فره نه نگه کانی «عمید،
ل ۱۰۳۴، ده خدا، به رگی ۱۳، ل ۲۰۰۵۱، به رگی ۱۴، ل ۲۱۳۵۸».

«حه مدی» ده لئ:

به ماهی نه خشه ب و بالی هومایی ده وله تی دانی
له هه ر لایی، که یه ک پرووی بی، یا بی ریا دهستی^(۱)
«۶۵»

شاعیرانی فارسیش سه باره ت به م مانگه ده ستکرده ی «میقنه ع» زۆر شیعریان وتوو، بو
نمونه:

«خاقانی» ده لئ:

- ۱- مقنعه ماه غبغب تو
صد ماه مقنعم نموده
- ۲- چو خورشید آوازی او بر آمد
همانگاه ماه مقنعم فروشد
- اگر جای تو را بگرفت بدخواه
مقنعم نیز داند ساختن ماه
«نظامی»
«ده خدا، جلد ۱، ص ۲۱۳۵۸»

چه ه: چال.

غه بغه ب: ژیر چه ناگه.

شه ب: شه و.

واته: ئه گه ر مانگه که ی «موقه ننه ع» هه موو شه ویک، له چالایی شاری «نه خشه ب» دا
ده رده که وت، ئه و مانگه که ی من، هه موو شه وئ له چالئ چه ناگه ی یاردا ده رده که وئ.
«سالم» «چاهی غه بغه ب» ی به مجۆره به کاربردوو:

(۱) له کیتومالکردنی شیعی کلاسیکی کوردیدا، هه ر ته نیا ئه م نمونه یه ی «حه مدی» م به رچاو که وتوو؛
که ئه م نمونه یه ی ش له دیوانی «حه مدی» دا لیکدانه وه یه کی هه له و بی سه روبه ریان له په راویندا بو
نووسیوه و په یه وندی به م لیکدانه وه یه ی ئیمه وه نییه. (بنواره: دیوانی حه مدی، چاپی یه که م ل ۲۱ و
چاپی دووه م ل ۶۵).

له مه هتبا، که دل دی په رچه می وهک عه قره بت نه مشه و
گوریزی دا له عه قره ب، که و ته چاهی غه بغه بت نه مشه و
«۱۱۸»

۲- گولزاری جه ماله، موده شه کیل به دوو سونبول

یا به دری دره خشنده، له مابه ینی دوو عه قره ب!

موده شه کیل: پیکهاتو.

دوو سونبول: دوو گوله گهنم (مه به ست له هه ردوو بسکه کانی یاره).

به در: مانگ.

دره خشنده: دره وشاوه، تریفه دار.

مابه ین: نیوان.

عه قره ب: دوو پیشک.

واته: ناخو ئه وه گولزاری جوانییه، وا به دوو گوله گهنم (دوو بسک) پازاوده ته وه؛ یان:
مانگی دره وشاوه و تریفه داره، له نیوان دوو دوو پیشکدا (بسکه کانی)؟! (هه لبه ته
دوو پیشک، که لووی دوو پیشکیش ده گه یه نی).

۳- نهی سهره چه مانای قه مهربی، نووری قه مهر روو

نهی خونچه ده مانای شه که ری نوتق، شه که ره له ب

سهره چه مانای: داری سهرووی ناو چیمهن.

قه مهربی: وهک مانگ.

نووری قه مهر روو: رووناکی مانگی رو خسارت.

خونچه ده مان: دهم خونچه یی.

شه که ری نوتق: قسه شیرین.

شه که ره له ب: لیو وهک شه کر.

(مانای ئه م به یته و به ییتی دواتر پیکه وهن).

۴- تاکه ی به جه فا، ئیمه خه تابار و گونه هکار

تاکه ی به ستم، ئیمه گرفتار و موعه ززه ب؟

گونه هکار: تاوانکار.

موعه ززه ب: نازار اویی.

واته: وا دیاره تو لای خو ته وه، ئیمه ت به تاوانبار و سهر پیچی کار داناوه، بویه به شمان
لای تو وه، بو ته نازاردان و نازار چه شتن. به لام ئه م ئاکاره ت هه تاکه ی دریژه ده کیشتی و
هه تاکه ی ئیمه به تاوانبار ده زانیت؟.

۵- گهر لوتفه: هه تاکه ی ده گهل ئه غیاره خیتاب ت؟

گهر قه ره، هه تاکه ی منی بیچاره موخاته ب؟

ئه غیار: بیانی و ناحه ز.

خیتاب: ناخاوتن.

قه ره: قین و رق هه لگرتن.

واته: ئه گهر مه به ستم میهره بانیی نواندنه، بوچی ده بی ئه و سوژ و دلنه رمییه ت له گهل
ناحه زانی مندا بنویتیت؟ و ئه گهر یش قین و رق نواندنه، بو هه ره ده بی ئه و قین و رقه،
به من بریثیت؟.

۶- سده حه یفی که بو دهردی دلی مه، ده می وه سل ت

شه و کورته و فرسه ت که م و توولانییه مه تل ه ب

توولانیی: دریژ.

مه تل ه ب: مه به ست، نیاز، پاز، قسه.

واته: داخه که م ئه وه نده م قسه و دهرده دل پییه و به رده وام دهمه وی بو تی هه لپیژم، که چی
کاتئ پینک ده گه یین، دهرفه تمان ئه وه نده که مه و شه ویش کورته، بویه هه رگیز ناتوانم
پازه کانی دلتم بو هه لپیژم.

۷- گهر باده فهره حبه خشه، به یادی له بی تو یه

نه شته ی چییه، بی شه دی له بت: جامی له باله ب!

باده: مه ی.

فهره جبه خش: شادی به خش، خوشی به خش.
جامی له باله ب: پیا له و په رداخی پر.

واته: مهی، نه گهر بتوانی خوشی و شادی بداتی، هونه رکه هی مهیه که نییه، به لکو هونه رکه هی هی لیوی تویه، چونکه کاتی لیوم به لیوی په رداخی مهیه که وه ده نیم، لیوی توم له خه پیا له و لای خومه وه و اهست ده کم لیوم له سهر لیوی تویه. له به رنه وه هه رگیز هیچ مهیه ک، با له په رداخی پریشدا بی، به لام به بی هه نگوینی لیوی توه، هیچ ههستی کم ناوروژینی. به مانایه کی تر: هیچ مهیه ک، نه گهر له ته کیدا ماچی لیوی شربیت نه که م، چ خوشییه کم ناداتی.

(هه لبه ته ده بی بلین چونکه مهی خوی تامی تاله، بویه نه گهر ماچی شیرین، تامی تالی مهیه که نه روه وینیتته وه، مهیه که هه به تالی له دم و قورگدا ده مینیتته وه).
«نالی» ده لی:

شهرابی له علی رومانی، له (نالی)
حه رامه، بی مه زهی ماچی کی لیوان
«۳۲۲»

۸- گهر لومه یه، گهر مهنه، نه گهر کفره، گهر نیسلام گهر تابعی قانونه، نه گهر خاریجی مه زه ب

لومه: سهر زه نشت، سهر کونه.
مهنه: ریگری، قه ده غه کردن.
تابعی قانون: په پره و بکردنی یاسا.
خاریج: دهره وه، لاری.
مه زه ب: تاین، ریبا زگه ی تاینی.
(مانای نه م به یته و به یته دواتر پیکه وهن).

۹- تا جان له به دهن دایه، «نه ده ب» توه په رستنی زونناری ملم: زولفی خه مت؛ قیبله مه: غه بغه ب

تا جان له به دهن دایه: تا نه و کاته ی گیان له له شم دایه.
زولفی خه م: زولفی لوول و پیچ خوار دوو.

واته: نه گهر هه رچیم بوی ریگری له نه وینی توه، له به رامبه ردا بکه ن، به وهی پیتم بلین:
نه م کاره ت له ریبا زی تاینی نیسلام لادان و دهر چوون و له یاسا په پره وی نه کردن و هه رچی شتی له م بابه ته یه، هیچیان ناتوانن ریگری نه وینی توم بکه ن، چونکه بریاریکه و په شیمان نامه وه و وتوومه: تا گیان له جه سته مدا بی، ده تپه رستم و نه گهریش نه و په رستنه م ده مکاته مه سیحی، نه و پتی رازیم و نه و سا زولف و بسکه لووله که ت، له جیتی زننار، له ملم ده کم و له جیاتی روو کردنه قیبله ی راسته قینه ش، له مه وودوا، روو له ژیر چه ناگه ت ده کم و نه وی به قیبله ی راسته قینه م داده نیم.

کیش: به حری هه زه ج موسه مهن نه خرب مه کفووف مه حزووف: (مفعول مفاعیل مفاعیل فعولن) وهک نمونه ی:

۱- بۆچی نه گریم سه د که ره تم دل ده شکینی

مه ی بۆ نه پژی، شووشه له سه د لاوه شکاوه؟

«نالی، ۵۳۵»

۲- پیتم خوشه که عومرم به جفا سه رفی غه مت بی

به و شه رته که مایه ی نه مه لم: ماچی ده مت بی

«سالم، ۱۴۳»

۳- جانا! وه ره نه جه ژنه، به قوربانی سه رت بم

بۆ تیری قهزا، چاوی سه سوودان، سوپه رت بم

«کوردی»

۱- نهو زولفی سه مهن سا، که سه راپایه له بالات

چه شمی به دی لی دوور بی؛ چه زیبا به له بالات

سه مهن: گولی یاسه مین.

سه مهن سا: وهک گولی یاسه مین، یاسه مین ئاسا.

واته: بسکه کانت؛ که ده لپی گولی یاسه مینی بۆن خوشن و به سه رتا پای بالاتا په خش بوونه ته وه، نه وه ندهت لی جوانه، هه ره له خۆت دیت، یاخودا چاوی به دیان لی دوور بی.

۲- گه دهسته، گه نه بهسته، گه نه کرژ و گه نه خا

هه ره ته رزی که مه طبوعه، به دل وایه له بالات

گه ه: جار، که رهت، یا.

ته رز: جوړ، شپوه.

مه طبوع: په پره وکراو، په سه ندرکراو.

واته: بسکه کانت؛ هه ره جاره ی به جوړ یکن: جاری وهک گول، چه پکه کراوه، جاری به ستراره، جاری کرژ و خاوه، هه میشه ش به و جوړه یه، که له به ردلان په سه نده.

۳- شوعله ی روخت و تیره گی زولفی سه هفام

مه هتاه، که تیکه ل شهوی یه لدا به له بالات

شوعله: بلتسه، کلپه.

روخ: پوخسار.

تیره گی: تاریکی.

سه هفام: له دوو به شی (سه هه + فام) پیکهاتوه، که واژه ی:

سه هه: به مانای رهش دیت و «فام» یش به مانای «وهک»، یا «مه یله و» دیت، که به هه ردوو به شی واژه که، ده بیته: مه یله و رهش.

مه هتاه: مانگ.

شهوی یه لدا: درتیزترین شهوی که له نیوان دوا یین شهوی پاییز و یه که مین پوژی زستاندا...

واته: بلتسه ی پروناکی ده موچاوت و تاریکایی زولفه مه یله و ره شه کانت، هه ره ده لپی «مانگ» یکه و له ئاسمانی شهوی یه لدا به.

«نالی» ده لی:

په چه یی په چه می و زولفی سیا

هه ره ده لپی مانگه شه وه، کولمی تیا

«۱۲۴»

«سالم» ده لی:

دهوری پرووی داوه: خه می سونبولی موو

هه ره وه کو: هاله، له دهوری قه مه ردا

«۲۲»

«وه فایی» ده لی:

سه ری کولمت له نیو زولفی سیادا

ئیشاری که له نووری شه وچرا دا

«۴»

٤- روخساری فروزنده، طه‌پازی قه‌دی نه‌خلت

نووریکه ته‌قازایی ته‌جه‌لایه له بالات

فروزنده: پرووناککه‌ره‌وه، گه‌شکه‌ره‌وه، رۆشنکه‌ره‌وه.

طه‌پاز: ئەو نه‌خش و نیگاره‌ی له په‌راویز و دامینی جلوه‌رگدا ده‌کری.

قه‌دی نه‌خل: به‌ژنی رێک و به‌رزی وه‌ک دارخورما.

ته‌قازا: داواکاری.

ته‌جه‌للا: خۆن‌واندن، خۆده‌رخستن.

واته: روخساری گه‌ش و دره‌وشاوته و ئەو نه‌خش و نیگاره‌ی له داوینی به‌ژن رێک و به‌رز و جوان هه‌لچووی وه‌ک دارخورماتدا، پرووناکییه‌که، داوای خۆده‌رخستن و خۆن‌واندنی زیاتر له به‌ژن و بالات ده‌کات.

لیه‌رده‌دا ده‌بی بلیتین، که باسکردن و هینانی ناوی دارخورما و نووری ته‌جه‌للا، له هه‌مان کاتیشدا ئاماژهن بۆ پروودای هه‌زه‌تی مووسا و کیتی طوور و ئەو دارخورمایه‌ی له بناری کیتی طووردا، پێشگی خوداوه‌ندی به‌رکه‌وت.

٥- باخی ئیره‌مه؛ سینه و گولزاری جه‌مالت

هه‌سه‌رت به‌دوو سه‌د جه‌ننه‌تی مه‌ئوایه له بالات

باخی ئیره‌م: باغی به‌هه‌شت. به‌لام وه‌ک لاساییکردنه‌وه‌ی ئەو باغه، «شه‌ددا»ی خوای به‌نی ئیسرائیلییه‌کان دروستی کردبوو.

جه‌ننه‌تی مه‌ئوایه: به‌هه‌شتی ئاوه‌دان.

واته: سنگ و به‌رۆک و گولزاری رازاوه و جوانت، وه‌ک باخی به‌هه‌شته و خودی باخی به‌هه‌شت، هه‌سه‌رت بۆ قه‌د و بالا و جوانیت هه‌لده‌کیشی.

٦- خونه‌چی ده‌هه‌نی تۆیه، گه‌هی خه‌نده و گرفتار

دورجیکی شه‌که‌رخیز و گوهر زایه له بالات

خونه‌چی ده‌هه‌ن: خونه‌چی دهم.

دورج: سندووقچه.

دورجی شه‌که‌رخیز: سندووقچه‌یه‌کی وا، که شه‌کری تێدا هه‌لقولێ؛ یان: کانی شه‌کر.

به‌لام له بنه‌په‌تدا دورج به‌و سندووقچه‌یه ده‌لێن، که جاران ئافه‌ره‌تان زیر و خشل و گه‌وه‌ریان تێدا داده‌نا.

گوهر: گه‌وه‌ر.

گوهر زایه: کانی گه‌وه‌ر، یان گه‌وه‌ری لێ هه‌لده‌قولێ.

واته: ئەو کاتانه‌ی زه‌رده‌خه‌نه ده‌که‌یت، دهمت هه‌ر له خونه‌چه ده‌چی. یان له‌و سندووقچانه ده‌چی؛ که شه‌کر، یان گه‌وه‌ری لێ هه‌لده‌قولێ. هه‌لبه‌ته لیه‌دا مه‌به‌ست له گه‌وه‌ر، ددانه‌کانی یاره و سندووقچه‌که‌ش، دهمی بچووک یاره، که: گه‌وه‌ر «ددانه‌کانی یار»ی تێدا هه‌لگیراون.

٧- قامه‌ت نییه بیللاهی، قیامه‌ت بوو هه‌لستا

له‌و شو‌رش و غه‌وغایه، که په‌یدایه له بالات

واته: سویتند به‌خودا، ئەم به‌ژن و بالایی به‌تۆوه‌یه، هه‌ر به‌ته‌نیا بریتی نییه له به‌ژن و بالا، به‌لکو بریتییه له هه‌لستانی رۆژی قیامه‌ت، چونکه هه‌رکه ده‌رده‌که‌ویت، وه‌ک رۆژی قیامه‌تی لێ دێت و هه‌را و هه‌للایه‌کی وه‌ک رۆژی قیامه‌تی لێ په‌یدا ده‌بی.

«نالی» ده‌لێ:

تۆ نه‌گه‌ر هه‌ستی، له جی ر‌اوه‌ستی، دێو و کافریش

دێن ده‌لێن: به‌خودا قیامه‌ت راسته هه‌ستانی هه‌یه

«٥٧٧»

«مه‌حوی» ده‌لێ:

هه‌ستانت ئه‌ر قیامی قیامه‌ت نییه، چیه

بی ده‌خلی چه‌نگ و نه‌ی و مه‌ی، له مه‌ست ته‌جم!

«٣٤٢»

«وه‌فایی» ده‌لێ:

١- هات و پرووی وا کرد و دنیای کرده ناله‌ی عاشقان

دا نه‌لێن: نابین قیامه‌ت، رۆژی واوه‌یلا نییه

«١٦٠»

۲- تۆهه‌لستای بهو دهمه، پۆحی «وه‌فایی» ت زبنده کرد
 با قیامت کهس نه‌لئ: هه‌ر یی‌که توخودا هه‌سته‌وه
 «۱۵۸»

۸- جانا! مه‌که مه‌نعی «ئه‌ده‌ب» ی زار، له زاری شیتی گولی دیداری تۆ؛ شه‌یدایه له بالات

واته: گیانه‌که‌م! پی‌گیری گریانم مه‌که، چونکه بالات ئه‌وه‌نده جوانه، بۆته مایه‌ی
 شه‌یداییم و شه‌یداییش گریان و شیوه‌نی به‌دواوه‌یه.

۲۲

کیش: به‌حری موزاریع موسه‌مه‌ن ئه‌خره‌ب مه‌کفووف مه‌حزووف: (مفعول فاعلات
 مفاعیل فاعلن) وه‌ک نمونه‌ی:

۱- ده‌ستم له گه‌ردنی خۆت هه‌لمه‌گره ئه‌ی حه‌بیبه

وه‌بزانه خوینی خۆمه، یا مننه‌تی په‌قیبه
 «نالی، ۳۹۴»

۲- بلبل به‌خه‌نده دیت و ده‌لئ: «ده‌ی» بپایه‌وه

شاخه‌ی دره‌ختی عومری شکوفه ژبایه‌وه
 «حه‌مدی، ۸۴»

۳- ئه‌ی بی نه‌زیر و هه‌متا، هه‌ر تۆی که به‌رقه‌راری

بی یار و بی دیاری، بی‌دار و پایه‌داری
 «حاجی قادر، ۱۴۳»

۱- ئه‌ی شه‌که‌رین ده‌هانی شه‌که‌ر نوتقی، لیو نه‌بات

شیرین هه‌موو شه‌ماییل و شیرین هه‌موو نه‌دات

شه‌که‌رین ده‌هان: دهم وه‌ک شه‌که‌ر شیرین.

شه‌که‌ر نوتق: قسه و ئاخاوتن شیرین.

نه‌بات: جو‌ره کلۆیه‌کی وردی په‌نگ ئاویی سپات و تام شیرینه، له وشک‌کردنه‌وه و
 په‌روه‌رده‌کردنی لیمۆی ترش دروست ده‌کری، که جاران له‌جیاتى شه‌که‌ر به‌کارهاتووه.

شه‌ماییل: په‌وشت و خوو.

ئه‌دا: ئاکار.

۲- جارێ له‌ حالێ خه‌سته دلانت به‌لوتف و ناز

بۆچی ده‌بی نه‌پرسی؛ که چۆن له‌ خاکی پات!

خه‌سته: نه‌خۆش، ماندوو.

۳- جان و سهرم بهبادی فەنادا بەخاکی ڕۆت

نەمزانی تا سەرت نییە؛ ئەو بێ بەقا: وەفات

جان: گیان.

بادی فەنا: بای هەدەر، بای لەناوچوون و فەوتان.

بێ بەقا: نەگیرسانەو بەشتیک.

وێک لە جیتی خۆیدا ئاماژەمان پێ کردوو، ئەم بەیتە لای «ئا» بەمجۆرەیه:

جان و سهرم بهبادی فەنادا، بەخاکی ڕۆت

نەمزانی باسەرێ بەنەوای بێ ئیجازە هات

واتە: نیو بەیتی دووهم، سهرومێ مانای بەیتەکه دهگۆڕێ و دەبیته ئەوێ که: من گیان و سهریشم له خاکی ڕۆتدا دانا بوو، بەلام بای «باسەر» هات و گیان و سهرمی له گهڵ خۆیدا برد. له کاتی کهدا ئەوێ ئیمە نووسیومانە:

نەمزانی تا سەرت نییە، ئەو بێ بەقا، وەفات

ئەوسا، ئاوا دهگهیهنێ: گیان و سهرم خسته بهرپێت، بۆ ئەوێ بۆ هه‌میشه‌ی عومرت، له به‌رپێتدا بن، کهچی گیان و سهرمت وه‌لانا و بۆ که‌می‌کیش پێت پێدا نه‌نان.

هه‌لبه‌ته به‌وجۆره «ئا» ش ده‌خۆتێدرێته‌وه، به‌لام که‌ دوا‌ی ئەم به‌یته، به‌یتی دوا‌یی دێت، ماناکه‌ی له‌گه‌ڵ ئەوێ لای ئیمه‌دا ده‌گونجێ، چونکه‌ ده‌لێ: دوا‌ی ئەوێ له‌ سه‌ره‌تای ڕۆنگادا، گیان و سه‌ری منت وه‌لانا، ئیتر عومری منیش، به‌بێ هاورێکردنی تو، تێپه‌ری.

۴- عومریکی بێ له‌بت گوزه‌را؛ بۆمه‌ مردنه

وێک مردنی به‌راهری تو، بۆمه‌یه‌ حه‌یات

واته: ئەو ته‌مه‌نه‌ی که‌ به‌بێ ماچکردنی لێوت تێپه‌ری، بۆ من وێک مردن وابوو. هه‌روه‌ک ئەوێ ئه‌گه‌ر له‌ پێناوی تو‌دا بمرم، وێک ئەوه‌ وایه‌ ژيانیکێ تازه‌ و سه‌ره‌له‌نوێم ده‌ست بکه‌وێ.

۵- یاره‌ب! ده‌بێ هه‌ر ئەمن و ته‌تۆ بێن، به‌بێ ڕه‌قیب

بگرم؛ له‌ گه‌ردنی به‌خه‌م، ئەو زولفی تا به‌تات

یاره‌ب: یاخوا، خوا بکات.

واته: تۆ بڵێی خوا وا بکات ڕۆژیک بیت؛ هه‌ر من و تۆ بێن و ناحه‌زان ئاگایان لێمان نه‌بێ و ده‌ست به‌خه‌مه‌ ئەو سه‌رووبسک و قه‌ژده‌وه‌ و تال تال قه‌ژده‌که‌ت یاری پێ بکه‌م و له‌ گه‌ردنی خۆمیان به‌هالێنم!؟.

۶- وه‌عه‌ده‌ت به‌وه‌سل بێنیه‌ جێ، هات و ده‌وله‌ته

چ بکه‌م ئه‌گه‌ر نه‌هاتی! چ ده‌کرێ له‌گه‌ڵ نه‌هات؟

وه‌عه‌ده: په‌یمان، به‌لێن.

وه‌سل: دیدار.

هات: پیت و فه‌ر و خۆشی و به‌ره‌که‌ت و ده‌سه‌لات، ته‌نانه‌ت تا ئاستی ئەوێ له‌ ده‌سه‌لاتی «ده‌وله‌ت» یش نزیک بێته‌وه، که‌ پێچه‌وانه‌که‌ی «نه‌هات»ه.

واته: ئه‌گه‌ر به‌لێنه‌که‌ت به‌جێ بکه‌یه‌نیت، که‌ وتت یه‌کتر ده‌بینین، ئەوا به‌ختم باشه‌ و فه‌ر و به‌ره‌که‌ت ڕووم تێده‌کات. خۆ ئه‌گه‌ر به‌لێنه‌که‌ت به‌جێ نه‌که‌یه‌نیت، ده‌سه‌لاتم چیه‌ و له‌گه‌ڵ «نه‌هاتی» و بێ به‌ختیدا چ ده‌کرێ!؟.

۷- بۆ ئیمتیازی به‌ینی من و عاشقانی تو

یه‌ک بۆسه‌ کافیه‌، که‌ که‌ره‌م که‌ی به‌ئیلتیفات

واته: بۆ ئەوێ جیاوازییه‌ک له‌ نیوان من و عاشقانی تۆدا هه‌بێ و دیاری بکری، ده‌خوازم به‌به‌خشنده‌یی خۆت، ماچیکم پێ به‌خشیت.

۸- خۆنی منت حه‌لاله‌، به‌شه‌رتیکێ خۆت بلیتی:

ماچی له‌ کونجی دوو له‌بی خۆنیمه‌؛ خۆن به‌هات

کونج: لیواری لیو.

خۆن به‌هات: خۆن بایی.

واته: بۆ ئەم ماچ به‌خشینه‌ش (که‌ له‌ به‌یتی پێشوو‌دا ئاماژه‌مان پێ کرد) به‌و مه‌رحه‌ی خۆت به‌ده‌می خۆت بیلێی که‌ نرخی ماچی لیوێ ئالم، خۆن به‌هاته‌، ئەوا به‌فرموو ئەو ماچه‌م بده‌ری، تا منیش خۆنیمت حه‌لال بکه‌م. یان: تا دوا‌ی ماچکردنه‌که‌ت و له‌سه‌ر ماچکردنه‌که‌ت: بکۆژن.

۹- شام و سه‌حەر، دوعاته «ئەدەب» بۆ ویسالی یار

جارتیکی وانه‌بوو، به‌ئىجابەت بگا: دوعات

شام: شەو، ئىوارە.

سه‌حەر: به‌ريه‌يانيان.

ئىجابەت: به‌جىه‌يتنان، به‌جى گه‌ياندن، مەبه‌ست گه‌يشتن، گىرابوون.

واتە: شەوان تا به‌ره‌به‌يان، هەر پارانه‌وه و دوعاى زۆرم له‌خودا ئه‌وه‌يه، كه‌ ديدارى يارم به‌نسېب بى، كه‌چى هه‌موو دوعاكانم، گىرا نه‌بوون.

كيش: به‌حەرى هه‌زه‌ج موسه‌ممه‌ن مه‌كفووف ئه‌خرەب مه‌حزووف: (مفعول مفاعيل مفاعيل فعولن) وه‌ك نمونه‌ى:

۱- ما يەك نه‌فه‌سه‌ك من ديتن سه‌بر و قه‌رارەك

قه‌د بى ته‌وبى ته‌ ديتن مثلى سه‌هى من

«مه‌لاى جزيرى، ٤٥٦»

۲- تا پينه‌كه‌نى گول؛ به‌ده‌مى بادی سه‌باوه

نه‌مگوت: كه‌ شه‌وى بلبلى بىچاره‌ هه‌قى بوو

«نالى، ٣٧٨»

۳- ئه‌و گه‌وه‌هەرى به‌حەرى كه‌ردم و په‌حمه‌تى خالق

لوتف و كه‌رەمت به‌حەره؛ ئه‌دا مه‌وجى منه‌ووهر

«حه‌مدى، ٧٠»

۱- به‌و خىلقه‌ته‌ شيرينه، كه‌ خولقا قەدى په‌عنات

هەر من به‌ته‌نى شيفته‌ نيم، عالمه‌ شه‌يدات

خىلقه‌ت: پىكه‌هاتوو، دروستكراو، شىوه.

به‌و خلىقه‌ته‌ شيرينه: به‌و شىوه‌ جوان و شيرينه.

په‌عنا: شوخ و شه‌نگ.

شيفته: سه‌ودا؛ په‌ریشان، شه‌يدا.

واته: ئه‌و به‌ژن و بالا به‌رز و رىك و راسته‌ت، كه‌ به‌و شيرىنييه‌ پىكه‌هاتوو و دروستكراوه، هەر به‌ته‌نيا من شه‌يدای نيم، به‌لكو خه‌لكىكى زۆر، شه‌يدا و سه‌راسيمه‌ت بووه.

۲- گەر قىيله‌يى ئىسلامه، ئه‌گەر موعجيزى زه‌رده‌شت

قىيله‌ى مه‌يه‌ ئه‌مپۆكه، فروغى روخى زىبات

فروغ: پىشنگ، رووناكىيى.

روخ: روخسار.

زیبا: جوان.

واته: ئەو ږووناکیبیهی که له ږوخساری تۆدا تیشک دداتهوه و ددردوشیتتهوه، بۆ من بۆته جیبی قیبله؛ ئیتر نازانم درهوشانهوهکهی ږوخسارت وهک درهوشانهوهی کامه ږهمز و کامه مهلبهندی ئایینهکانه، ئەوهیان گرنګ نییه، تا بزائم «ږووناکیی» تاییهته بهئایینی زهړتوشت، یان به: نووری قیبله ی ئیسلام.

۳- مەخموری سوراحی شوه، مینایه لهبەر خه

من بم بهفیدای غه مزهیی ئەو نیرګسی شهلات

مەخمور: سهرئیشهی دواي خواردنهوهی مهی.

مینا: مانای گهلیک زۆره: ناوی بالندهیهکه، ناوی گولیکه، چین و توپکلی دیوی دهرهوهی دندانه، شووشه ی بللوورینی سپی ئاوه، پهرداخ و دهفری مهیه، خواردنهوهی مهیه بهیهک قومی پر تاسه و ئارهزووهوه، بهندەر، هیمایه بۆ ئاسمان، هیمایه بۆ چاوی سپی، شووشه و ئاوینهی ږهنگاوږهنگه... (دهخدا، بهرګی ۱۴، ل ۲۲۰۱۰) و (المعجم الذهبی، ص ۵۵۴). بهلام لیږدها هیمایه بۆ ږهنگی سپی بوونی چاو، که بههوی مهی خواردنهوهوه، ږهنگی سپی و خهوالوو دهنوتی.

نیرګسی شهلا: نیرګس مهیهست له چاوه و شههلاش بهمانای کهژال. بهلام «نیرګسی شهلا»: ناوی جوړه گولیکي بۆن خویشیه، که نزیکه و بههاران دهړوی؛ که لیږدها هه ږهیمایه بۆ: چاو.

واته: چاوهکانت؛ که خهوالوون، هوی ئەوهن که شهوی ږابووردوو مهستی مهیخواردنهوه بوویت و ئیستا ئەوهندهت لی جوانه، هه ز دهکهم، خوم بهقوربانی ئەو چاوه کهژالانهت بکههم.

«نالی» دهلی:

بهنهشهی سستی و مهستی، وهها مهستور و مەخموره

نزانم خهوه له چاوتدایه، یا چاوت له خهودایه!

«۵۵۷»

۴- سهودایی ږانی سهری خویه دهسهریدا

ههړکس وهکو زولفت ده سهریدا ههیه: سهودات

واته: ههړکس ئەوینی توی له سهردا بی، دهیج بۆ هه میسه ئەوهی له سهردا بی، که چۆن ئەوهی زۆر له سهری تۆ نزیکه (که مهیهست قژه سهره و قژه سهریش دهپردی و دهقرتینری) ئاواش سهریان دهقرتینری.

۵- ئەمرۆکه ئەگەر لیمه، کهناره، قهدی سهروت

ههړ شهو، له کهناری منی زاری، بهخهیا لات

واته: قهه و بالای وهک سهرووی بهرز و زراقت، ئەگەر ئەمړۆ له من دووره په ریزه، یان لات وا بی بههوی زیربونتتهوه، لیم دوور بی، بهلام هه موو شهو، بهخهیا لات بهیانی، شیوهی بالات دههینمه پيش چاوی خوم و بۆت دهگرم و فرمیست بۆ دهپژم و بهو فرمیستکانهم، چه م و ږووباریک بۆ پاراوکردنی سهرووی قههت ساز دهکهم و هه موو شهو له کهنار و له ته کمدایت.

۶- طهرت بهدمی دهکا زنده، سهه دلی مرده

نیعجازی مهسیحیکه؛ دهکا: زولفی چهلیپات

واته: بسکهکانت و کاکولکهکانت، بهله رینهوه و جوولانهوهیهکیان، سهه دلی مردوو زیندوو دهکهنهوه؛ لهوه دهچی ئەم کاکولانهت، که بهیه کداچوون و شیوهی چوار میخ «چهلیپا = سهلیب» یان پیکهیتناوه، موعجیزه ی مهسیحیان ههیه، بویه گیان بهمردووان دهبهخشن.

«همدی» دهلی:

بهزوننار و چهلیپا؛ بۆچی مل نادهم، که وهک زولفه

له سهبحه و طهیله سانم چی؟ ژنانه موور و بهرمووری!

«۳۷۴»

دوش: شان، سەردوش: سەرشان.

«سالم» وینہیہ کی نریک ٹہم مہ بہ سٹہی «ٹہ دہب» ی ہہ یہ :

« ۲ . »

ره قس: سه ما.

»نالی« دهلی:

« ٦٥١ »

« ۱۹۸ »

کیش: به حری هه زه ج: (مفاعیلن مفاعیلن مفاعیلن) وهک نمونه ی:

۱- هه بییی بی خه تا کو شتم ب ده ریا فورقه تی ئاخر

ژ وئ روژئی دزانی من کو یار ئه و تیر ل جه رگیدا

«مه لای جزیری، ۳۹»

۲- به میعراجی سولووکی سالیکاندا تا نه چی روژئی

له ناو جه هلی موره ککه بدا ده مینی، ههروه کو ماوی

«نالی، ۶۸۵»

۳- زه ماننی به زمی رهندانه، بده ساقی به په میانه

له بهر ته عزمی مه یخانه، بلتین پییری موغان بابی

«کوردی»

۱- سه هه رگاهان شکوفه ی دا، گولی نازت له گولزارت

له سه د جی که وتنه نالین هه زاران عاشقی زارت

سه هه رگاهان: به ربه یانان.

شکوفه: چرو.

واته: به ربه یانان، که نازه وهک گولینه کانت، له باخی جوانیتا، چرویی ده رکرد، ئه وانه ی دلیان لاته و ئه وینداری تۆن، له سه د جیگه وه که وتنه ئاخ و ئوف و هه سه رت هه لکیشان بوّت.

۲- خودا وهندا! چ جانبه خشن دوو گولبه رگی ته ی و تازته

تعالی الله چ رهنگین دوو نه ورهس؛ گولبه ده م نارت

خودا وهندا!: بانگه وازه بو رامن و سه راسیمه بوون له به رامبه ر جوانیدا.

جانبه خش: گیانبه خش.

گولبه رگ: که لای گول، که لیته دا مه به ست له روومه ت و لاجانگه وهک گولینه کانی یارن.

تعالی الله: دیسانه وه سه راسیمه ده رپینه له به رامبه ر جوانیدا.

نه ورهس: تازه پیگه یشتوو.

نار: هه نار! گولبه ده م نار: گولته هه نار، که لیته دا هیمایه بو گوی مه مک.

واته: ئای له گه وره یی خوا! ئه و دوو روومه ته ت چه ند رهنگین، هه ر ده لیتی دوو په ره و دوو که لای گولی ته ی و تازهن و سه یرکردنیان، گیانی تازه زیندوو کردنه وه به به رجه سته دا ده که ن - ئه ی ئه و دوو گوی مه مکانه ت! خودایه! چ رهنگیان جوانه، هه ر ده لیتی گولته هه نارن.

۳- به غه مزیکت له سه ر کولمت وه لاچوو زولمه تی گیسوو

یه دی به یزای هه یه قوریان، ده لیتی ئه و چه شمی بیمار

زولمه ت: تاریکایی.

گیسوو: بسک و قژ.

یه دی به یزا: ده ستی سپی.

واته: که تیله ی چاوه گه شه کانت، دره وشایه وه، تاریکایی بسکه کانت له سه ر کولمه کانت نه ما؛ زۆر سه یر بوو! ده لیتی چاوه هه میشه مه سته کانت، وهک ده سته سپیه کانی هه زره تی مووسا، که ده دره وشانه وه؛ چاوی تۆش هه مان دره وشانه وه و هه مان موعجیزه یان تیدایه، که ئیمه ی ئه وینداری، هه رکه سه یری چاوت ده که ین، نازار و نه خو شیی له گیانماندا نامینی.

«سالم» ده لیتی:

سه هله گه ر مووسا، عه سای کرده حه یی و سه همی نواند

موعجیزه ی دا دل به رم، هه رده م به مووی گیسوو ده کا

«۳۱»

«مه حوی» ده لیتی:

ته رسا به دینی ئه و، یه دی به یضایه بوونه جووی

بو کو شتنم؛ که ده ستی ده رتینا له باخه لئی

«۳۰۷»

٤- خەدەنگی غەمزەكەت: ئەلماس و دڵ وەك: شیشە، نازك

كەسنى دىوانەىە وەك من: ئەگەر بووبىتە پەيكارت

پەيكار: بەرەنگارى، بەرەهلەستى، مشتومرى قسە. بەلام لىرەدا ھەر مەبەستى بەرەنگارى و ڤووبەڤووبوونەوہیە.

واتە: تىرى تىلەى چاوى تۆ، وەك ئەلماسە و دلى منىش شووشەىەكى ناسك و تەنكە؛ دەشى ھەر كەسكى داماوى شىتى وەك من مەبەستى ڤووبەڤووبوونەوہتى ھەبى، ئەگىنا كى بەرگەى ئەلماسى غەمزەكانت دەگرى؟!.

٥- دەزانم جانى شىرىنم، بەھای لەعلى لەبت نابى

بەلنى، ناچارىيە ماىە، كە بىمايەم خەرىدارت

بەھا: نرخ.

خەرىدار: كپيار.

واتە: دەزانم گىيانى من نرخى ماچى لىوہ ئالەكانتى تىدا نابى؛ بەلام لەگەل ئەوہشدا چىكەم! من ھەر يەك تاقە گىيانم ھەيە و لەوہ دەچى كپيارىكى كەم سەرمایە بىم.

٦- ئەگەر بارى خەمى تۆيە، ئەگەر جەورى ڤەقىبى تۆ

بەشەرتى تۆ نەڤەنجى لىم؛ ئەمن ڤازىم بەھەر بارت

واتە: تۆ ھەرچۆنىكت پىن خۆشە و ھەر بەو مەرجەى لىم نەڤەنجىت و زویر نەبىت، ئامادەم بەدكارىيەكانى ناحەزانىشمان لە ئەستۆ بگرم و تۆش، خۆت، ھەر جۆرە ئازار و خەمىكەم پى دەچىزىت، ھەمووى پەسەند دەكەم و بەھەموو شتىكت ڤازىم.

٧- مەكە باوہ بەدىدارى، لە تۆ تىر بى: دڵ و دیدەم

بەدىدارت، ھەتا مردن، ئەگەر تىر بىم لە دیدارت

واتە: تۆ لاى خۆتەوہ ئەگەر بەو يەكتر دىتەنە، ئۆخژنت دەگاتى و پىنى دلىشاد دەبىت، من ھەرگىز بەدەيان دیدار و دیدارت تىر نابم و ئەگەر ھەتا ڤۆژى مردنىشم، لە دیدارتدا بىم، سۆیند بەڤوخسار و دیدارت، لىت تىر نابم.

٨- گرفتارم بەدامى تۆ، وەفادارم بەعەھدى تۆ

دەبى تۆ بى و وەفای عەھدت نەبى قەت بۆ گرفتارت

واتە: من كە گىرۆدەى داوى پەيمانى بوم و ڤيارى تا سەرم لەتەكتدا داوہ، ئىتر بەلامەوہ مەرج و گرىنگ نىيە، ھەرچى پەيمان و بەلئىنىكت داوہ؛ دەبى ھەمووى جىيەجى بكرىت، چونكە تۆ بەوہوہ لاى من جوانىت، كە پابەند و دلبەستەى پەيمان و ڤيارى خۆت نەبىت.

٩- عىتابت وەك خىتابت، تۆ گەوارايە بەمە گىيانە

كە حەنزل شەھدى شىرىنە، بەئەلفازى شەكەر بارت

عىتاب: گلەبى و سەركۆنە.

خىتاب: ئاخوتن، دواندن، گفتوگو.

گەوارا: زولال، سازگار، ڤەوان.

حەنزل (حفظ): گوژالەك، حوشترخۆر، ڤووەكىكى ژەهرىن و يەكجار تالە، لە بىاباندا دەڤوئ و حوشترخۆرى پى دەلئىن. ئەلفاز (الفاظ): قسە، دواندن.

واتە: ھەموو شتەكانى تۆ؛ چ گلەبى و چ سەركۆنە و چ گفتوگوئى ئاسايىت، ھەموويان سازگار و زولال و ڤەوان بەگىيانم، تەنانەت كە واژەى «حەنزل» بەدەمتا دىت، چونكە قسەكردنەكانت شىرىن، ئەویش لەگەلئاندا وەك ھەنگوینى لى دىت.

«مەولانا خالىدى شارەزوورى» دەلئى:

پاسخ تلخت بلب وە كە چە شىرىن بود

لذت شكر گرفت زهر ز آمىختن

«٥٥٢»

١٠- سەر و سامانەكەم تابوو، نەبوو كەس بۆ سەروكارت

لە بى سامانىي وىستا، دەگەل غەيرە، سەروكارت

واتە: تا من دەمتوانى سەروسامانى دڵ و گىانمت بخەمە پىناو، كەسى ترى وەك من نەبوو، بەلام ئىستا، كە دڵ و ڤۆح و سەرم لە پىناوتدا تىاچوون و ئىتر لەوجۆرە سامانانە

شک ناهم تا بهردهوام پیشکشته بکهم، ئەوا تۆ مهیلی منت بهلاوه ناوه و پرووت له من وهرگێراوه و ههمان ئەو سهودايهی لهگهڵ مندا دهتکرد، لهگهڵ خهڵکانی تردا دهیکهیت؛ بۆیه لهبهر ئەم بهرنامه تازهیهت، سهری منت ناپهڕژێ.

«نالی» دهڵێ:

ئەگەر سەر بوو، ئەگەر دڵ بوو، ئەگەر پۆح
هه‌موو پۆیین، چیه ئیتر ته‌ماتان؟

١١- له‌به‌ر تازه‌گرفتاران، ده‌زانم مه‌یلی مه‌ت ناوه

بلا جاری له‌مه‌ش پرسه، که ئی‌مه‌ش بووین گرفتارت

مه‌یلی مه‌ت ناوه: مه‌یلی منت به‌لاوه ناوه و منت له‌بیر چۆته‌وه.

بلا: با.

واته: ده‌زانم دواي ئەمه‌ی هه‌موو سامانه‌که‌مت کرده پێناوی خۆت و چونکه ئیتر هیچی
ترم لا شک ناهیت، بۆیه پرووت له‌خه‌ڵکی تر کردووه و منت له‌بیر چۆته‌وه، به‌لام تکه‌
ده‌که‌م تا ئەو ئاست و راده‌یه‌م له‌گه‌ڵدا مه‌که و له‌ منی گرفتاری پیشووشت بپرسه‌ره‌وه.

١٢- «ئەده‌ب» به‌و غایه‌ته‌ش یارت نه‌بوو، نامیه‌ره‌بان، ئەما

له‌ ئاه‌ی ئاته‌شینی تۆ، خودا گیر بێ سه‌به‌ب کارت

غایه‌ت: مه‌به‌ست، نیاز، ئاست، ئەندازه.

ئاه‌ی ئاته‌شین: ئاه‌ی ئاگراویی.

واته: «ئەده‌ب» له‌ هه‌موو دلییه‌وه و به‌هه‌موو میه‌ره‌بانیه‌ی خۆیه‌وه، دڵدارت بوو، به‌لام
سۆنگه‌ی ئەم خۆ نه‌بانکردنه‌ت، ده‌ده‌مه‌ ئاه‌ی ئاگرینی خۆت، تا هۆکار بسووتینی.
له‌ فۆلکلۆری کوردیدا ده‌وتری:

مائی باوکت سه‌ره‌به‌ژێر بێ

ئیزرائیل به‌مالتان فی‌ر بێ

کێ تۆی په‌نجاند، قورئان گیر بێ

کیش: به‌حری رهمه‌ل موسه‌مه‌ن مه‌حزوف: (فاعلاتن فاعلاتن فاعلاتن فاعلن) وه‌ک
نمونه‌ی:

١- گهر دوو سه‌د په‌یکان دنێفا دل ب وان دێ خوه‌ش بووان
هه‌رده‌می که‌وه‌ب بدینا نه‌جم و په‌روین بێ حیحاب
«مه‌لای جزیری، ٧٩»

٢- لیم هه‌رامه: دانه‌و و ئاوی هه‌ماماتی هه‌رم
من که‌ بازی دیده‌ بازم، نه‌ک شه‌واره‌ی ده‌سته‌مۆم
«نالی، ٣٠١»

٣- دای له‌ قافل‌ه‌ی عه‌قل و بردی ره‌هزنی عیشقت به‌تاو
تا هه‌شر ناگه‌م به‌گه‌ردی، من پیاده‌ و ئەو سووار
«سالم، ٦٠»

٤- دادخواهی مه‌حشهر و پشت و په‌ناهی موئمینان
هه‌منشینێ زاتی دنیا، ئافه‌رینم ره‌حه‌ته‌ی
«حه‌مدی، ٦٠»

١- له‌و ده‌مه‌ی سه‌ر پرشته‌یی زولفی خه‌می تۆم که‌وته ده‌ست

بۆ خه‌می زولفت، سه‌ری پرشته‌م هه‌موو ده‌رچوو له‌ ده‌ست

پرشته: ده‌زووی بادراو، په‌ت، هه‌وسار، هه‌ر شتێ که‌ چهند شتیکی تریش پیکه‌وه‌ کۆ
بکاته‌وه، وه‌ک ده‌نکه‌ ده‌نکه‌ی ته‌سبیح.

سه‌ری پرشته‌م هه‌موو ده‌رچوو له‌ ده‌ست: هه‌موو کاروباره‌کانم لێ شێواوه.

واته: له‌و ده‌مه‌وه‌ی گیرۆده‌ی زولفی لول و پرچین و ئەلقه‌ی تۆ بووم، هه‌موو
کاروباره‌کانم له‌ ده‌ست ده‌رچوون؛ یان: هه‌موو کاروباره‌کانم له‌ پێناویدا به‌خشیوه.
«مه‌ولانا خالیدی شاره‌زووری» ده‌ڵێ:

بازم از سودای مهر وی درون پر ماتم است

رشته‌ی کارم ز زلف درهمش خم در خم است

«٤٨٦»

«نالی» دهلی:

سهری زولفت، که رسته ی عومری خضره، نبوه هه ودايه
چ هه ودايه؟ که هه ر حه لقه ی دوو سه د زنجیری سه ودايه
«۵۵۶»

«وه فایی» دهلی:

به لینی راسته، گه رده ن که چم، بی رستی دهستی وی
قه لاده و رسته، بو من؛ په رچه می ئەم سه روه نه ورهسته
«۱۱۷»

۲- ساقی مهستان نه توبی و چاوی مهست: جامی مهی

زاهیدی سه د ساله، تا دین، ده بیته مهی په رست

واته: نه گه ر له کوری به زمی مه یخواردنه ودا، تو بیته مه یگپ و چاوه مهسته کانیش
ببته په رداخی مهی، بی گومانم زاهیدی پیری ته مه ن سه د ساله ش، گیانی ده که ویتته سه ر
نه ره ق ده رکردن و ده بیته مه یخوړ.

«مه حوی» دهلی:

۱- وهرنه سهیری سه رخوشان! نه و شوخی مینا گه رده
بوو به ساقی، ده م به شه ککه ر خه نده دی، مینا به کف^(۱)
«۱۷۴»

۲- چاوی مه یگونته ودها مه یخانه ی ناوا کرده و
چولی کرد ناخر به زاهید: خه لوه خانه ی شه عبده
«۲۷۳»

«وه فایی» دهلی:

شکا پشت و دلی من، بو وه فاتی پیری مه یخانه
به چه رخیکی فه لک وای کرد؛ نه جامم ما، نه مینا که م
«۷۶»

(۱) مینا به کف: مینا: مهی، باده. یان: شوو شه ی مهی. به کف: به دهسته وه و به سه ری که وه ده بیته:
شوو شه ی باده به دهسته وه.

۳- بو شکستی قه سری دینم، جووته نه بروی تاقی تو

چونکه نووری نه حمه دیی بوو، تاقی کیسرا بوو شکست

شکست: شکان، پروخان، به زین.

نووری نه حمه دیی: نووری ئایینی محمه د (ئایینی ئیسلام).

واته: نووری ئایینی ئیسلام، چی به سه ر چاره نووس و تیکشکانی «نه نه وشیروان» و
«تاقی کیسرا» هیناوه، تاقی بروی توش هه مان کاری به کوشک و ته لاری من هیناوه.

له کورده وهی «تاقی برو» و «تاقی کیسرا» دا، ورده کاری زور شاعیرانه هه یه.

«مه ولانا خالید» «تاقی کیسرا» ی بو مه به سستیکی تر ناوا به کاربردوه:

چشم عبرت بگشا و طاق کسری را بین

پرده دارش عنکبوت وجغد نوبت زن بود

«۵۰۰»

۴- غه مزه: چی کردی ده گهل مه، ئیسمی مهستی خسته سه ر

چونکه زانی دهستی ناخر: جورمی ناگیر له مهست^(۱)

غه مزه: نوارین به تیلای چاوی پر ناز.

ئیسمی «مهست» ی خسته سه ر: ناوی «سه رخوش» ی لی نا.

دهستی ناخر: نه نجام، ناکام.

جورم: تاوان.

واته: نه وهی بووه سونگهی ئەم چاره نووسه مان، هه ر له نه نجامی نه و نوارین و
سه یرکردنه وه بوو، که ئەم هه موو کاره ساته ی به سه ر هیناین. چونکه هه ر به هو ی نه و نوارین
و نیگا کردنه یه وه بوو، ئیسمی شه یدا و سه ودا ی خو ی کرد و کاره ساتی زوری به سه ر
هیناین، به لام (یار)، که خو ی پیشه کی دهیزانی ئەم هو ی نیگا کردنه ی ده بیته سونگهی

(۱) جیتی سه رنج و سه رسورمانه، که دکتور مارف خه زنه دار ئەم رسته ی: «غه مزه، چی کردی ده گهل مه»،
به «غه مزه چی کردی ده گهل مه» ی خو یندو ته وه و پی ی و ابو وه: «غه مزه چی» به مانای په قیب و ره خه گر
دیت!... له کاتیکدا واژه ی «غه مزه» به جیا و سه ری خه یه و له گهل رسته ی «چی کردی ده گهل مه دا»
تیکهل ناکری. هه ر له بهر ئەم شه؛ مانایه کی تری بو ئەم به یته دروست کردوه: که ناراسته. (بنواره:
عه بدوللا به گی میسباح دیوان، شاعیری گه وری خاکی موکریان، ل ۲۸).

۹- وه نییه هەر ته نیا «ئەدەب» بێ، خەستەیی پەیکانی تو

لەو خەدەنگی ئابداری غەمزەکەت، کێ بوو خەلەست؟

خەستە: نەخۆش، ماندوو، شەکەت.

پەیکان: تیر، قەمە.

خەدەنگ: ڕم.

خەلەست: ڕزگار بوو، دەرباز بوو، قورتار بوو.

واتە: هەر ته نیا من «ئەدەب» نیم، کە ئەنگێتور او و پێکراوی تیر و ڕمی تو بوویم، بەلکو هەرچی شەیدای سەیرکردنت بوو، گیرۆدەت بوو و بوو هەمیشە، نەیتوانیوه لە دەستت دەرباز بێ.

واژهی «خەلەست»، داپشتنەوهیەکی کوردانە و واژهی «خەلاص» ی عەرەبییە، کە کورد لە دەمێکەوه ئەم واژهیە بەمجۆرە کوردانەییە خۆی، لەم پەندەدا بەکار هێناوه: «هەرچی بترسێ، ناخەلەسی».

کێش: بەحرێ موزاربع موسەممەن ئەخرەب مەکفووف مەحزووف: (مفعول فاعلات مفاعیل فاعلن) وەک نمونە ی:

۱- دەستم لە گەردەنی خۆت هەلەمەگرە ئە ی حەبیبە

وہبزانہ خویتی خۆمە، یا میننەتی ڕەقیبە

«نالی، ۳۹۴»

۲- کوردینە بێنە شوکری عەطییە زەمانان

کوردی بەنۆبەرە ژبانەو، ناوی ژبانمان

«حەمدی، ۹۵»

۳- هەر ئەمری تو مەدارە بوو کاروباری عەلەم

هەرچەندە بێ وەزیر و بێ سەدر و کاروباری

«حاجی قادر، ۱۴۴»

۱- لەو خۆشییەکی کە قاسیدی مە، ناگەهان گەشت

پەییغامی عاشقانە، بەلای ناگەهان گەشت

قاسید: نامەبەر، پەییامبەر، ڕاسپێردراو.

ناگەهان: ناگاو، لەپەر، بێ پێشەکی و بێ ئاگاداری.

پەییغام: پەییام، هەواڵ، مەبەست.

واتە: ئای لەو خۆشییەکی کە ئەم نامەهێنەرە، ئاوا لەناکاودا گەشت و پەییامی عاشقانەشی هەر لەناکاودا گەیانە.

۲- شیرین سیفارشێ جانانە؛ یا شەکەر؟

دوو سەدەزار لنگە، بەپەک کاروان گەشت

سیفارش: ڕاسپاردە، ڕادان، ڕاسپێردراو، فرمان، یاسا. بەلام لێرەدا هەر مەبەست لە ڕاسپاردەییە.

لنگ: ڕاکردنی خێرا. لە فۆلکلۆری کوردیدا، کە ستایشی چوست و چالاکیی و خێراایی یار کراوە، وەک ئاکاری مایین و ئەسپی مەشق پێکراو چوینراوە:

وینەى مایینی خوش تەعلیم

فییری تەقلە و لنگدانى

مەبەستى «ئەدەب» یش لیڤەدا ھەر خیرا رۆیشتنى نامە و ھەوالھێنەرەکیە.

«مەحوى» دەلى:

حەزەر لەم حەشرى بى وادەى لە قەبر ھەلسانى مردوو

بەسەر قەبرى شەھیدانا، بەشوخی لنگ ئەدا مەركەب

«۵۰»

«حەرىق» دەلى:

بیرە مەیدانى فەساحت، ئەسپى خۆت لنگ دە «حەرىق»

تا بزانم كى بەشیعەرت؛ سوحبەت و بازى دەكا!؟

«۱۰»

یەك كاروان: یەك قۆناغە رى.

۳- یارب! چ خیر مەقدەمە ئەو قاسیدە، دەلى:

رۆحى رەوان بەپەیکەرى مە، ئەرمەغان گەشت

خیر مەقدەم: پى و قەدەم موبارەك.

پەیکەر: ھەیکەل (کە ئەدەب مەبەستى لە جەستەى خۆبەتى).

ئەرمەغان: دیارى.

واتە: خودایە! ئەو راسپیڤردراو، پى و قەدەمى چەند موبارەك و بەخیرە؛ ھەر دەلىتى

«گیان» ە و بەدیارى بۆ جەستەوتەنى منى بى گیان، بەدیارى نیتدراو.

۴- قاسید مەگەر خوجەستە قەدەمى خدرى بو، کەوا

مژدەى حەیات و زیندەگىی جاویدان گەشت!

خوجەستە: موبارەك، پیروز، باش، چاک. ناوی جوړه گولیکیشە، بەلام ئەمیان

مەبەست نییە.

خدر: مەبەست لە خدرى زیندەییە.

زیندەگی: ژیان.

جاویدان: نەمر، ھەرمان، ھەمیشە، ھەتا ھەتایی.

واتە: وا دیارە ئەم نامەھێنەر و راسپیڤردراو، دەشى پى و قدوومى خدرى زیندە ئاسا

بى، بۆیە مزگینى زیندوو بوونەو ەى بۆ ھەمیشە و ھەتا ھەتایی ئیمەى بى گیان و مردوو

ھینا بو.

۵- ئەى پەیکچی! کەوا لە قدوومى موبارەكت

گیانى عەزىزى مە، بەبەر ئیمە، عیان گەشت

پەیکچی: نامەبەر، تەتەر.

عیان: ئاشکرا. واژەى «عیان» لە بنەچەدا عەرەبییە، بەلام فارس و لەم بەیتەشدا

«عیان» فۆنەتیک دەکرى.

۶- سوبحانە! لەو پەيام رەوانپەرورە، دەلى:

ئەنفاسى عیسەوى بەمنى ناتەوان گەشت

سوبحانە: خودایە، نامەخوا، پەککو، ماشەللا.

رەوانپەرورە: گیانپەرورە.

ئەنفاسى عیسەوى: حەزرتى عیسا، کە وتەیکى لە زار ھاتە دەرى، مردووی پى

زیندوو دەبوو ە.

واتە: ماشەللا لەو پەيامى گیانپەرورە، کە وەک وتە و ھەناسەى عیسا، بەو پەيامەى

ئەم راسپیڤردراو، گیانم تیتھاتەو ە و زیندوو بوومەو ە.

۷- ئەو ساعەتە، چ ساعەتى سەعدە! کە پیکەو ە

ئیقبال و عیزز و یوسر، عەنان دەر، عەنان گەشت

سەعد: خوشی و بەختەو ەری.

ئیقبال: بەخت، چارە، شانس.

عیزز: شکۆ، بەرزى.

یوسر: خوشی، ئاسوودەى، پێچەوانەى تەنگانە و نەبوونی و چەلەمەییە.

عەنان: مانای گەلى زۆرە، وەک: بەرەنگاری و بەرھەلستی و بەرەرەکانی.

ھاوبەشبوونی دوو کەس لە بەشیکی تایبەتى سەرمايەکیاندا (نەک ھەموو

سهرمايه كه يان). رهشمه، جلّهو، ههوسار. مرۆڤى چوست و چالاک و کارامه. دوو كهس له شتى چاكدا بهرامبهه بن. ئهوپهري خو ماندوو كردن و تهقه لالا بهكاربردن. ئامانج و مه بهست. لهم بوارهدا عه ره ب ده لّين «جرى الفرس عناناً». واته: ئهسپه كه تا شوئى مه بهسته كه، غار و تاوى دا. يان ده لّين: «كبا الفرس عنانه»، واته: ئهسپه كه نهگه يشته مه بهست و هه لّديرا و خزا. ئهسپ، يان: ئهسپ سوار.

لهم بوارهشدا له فارسيدا دهوترى: «به پينج ههزار عه نان گه يشته هه مه دان». يان به پينج ههزار عه نان له فلانه جيگه وه تپه پى. ئاگرى عه نان، هيمايه له زهر و كاردانه وى سووتان. به هه لّپه و هه لّمهت، چوست و به دهستوبرد. هاوپتبه تيكردى يار و ياوه. دهسه لات پى به خشين و سه ريشك كردن له دهسه لاتدا. بو ئه مهش دهوترى: عه نانيان داوه ته دهست. يان: پيچه وانه كهى. ئهسپ و سواره و پياده و ته تهرى خيىرا و توند و تيزرهو. روو كردنه جيگه يه ك و كه سيك. غاريپكردى ئهسپ، به هاوشانيى و هاوته ريبى سوارتيكى تر. خو ئاماده و ته يار كردن بو سواربوونى ئهسپ.

به كورتى، له سه رومري ئه م مانايانه دا ماناي «عه نان» زۆرتر به لاي: ئهسپ؛ سوار، ههوسار... دا چوو و زۆرترين نمونه كاني فهرهنگى «دهخدا» ش، كه له تيكستى شيعرى شاعيرانى فارس و قسه ي نهستهق و په نددا بهرچاوى خستوون، هه ر له باره ي ئهسپ و رهشمه و سواره وهيه. (دهخدا، بهرگى ١١، ل ١٦٣٨٦ - ١٦٣٩١).

عه نان دهر: ئهگه رچى له دهسته ته كهى لاي منيشدا هه ر به و جوړه نووسرا بو و منيش هه ر وام روو نووس كردوه، به لام من پيم وايه كه ده بى له بنه رة تدا «عه نان دار» بووى؛ كه له سه رومري ماناكانى سه ره وه نزيكتر ده بيه وه و ئه م زارا وه يه ش ديسان هه ر له «دهخدا» دا، ماناكانى: جلّه ودار، سوارچاك، شوڤه سوار، چاپوك سوار و ماناي نزيكى به م مانايانه ليكدا وه ته وه. (هه مان سه رچاوه، ل ١٦٣٩١)، كه ماناي ئه م به يته ئاواى لى ديت:

ئو كاته، چ كاتيكي به خته وه ريبه، كه ئه و شوڤه سوار و چاپوك سواره، سه ره رزيبى و عيززهت و خو شيبى به سه ره به كه وه و پيكه وه بو هينان!

خو ئهگه ريش «عه نان دهر» بيت، ئه وا هه ر ماناي نزيك به م مانايه؛ واته: چاپوكيى به خشين و ژيانه وه و بوو ژينه ره وه ده به خشى.

٨- ساقى! بده شه راب، به جامى له باله بت

پيش ئه ز ئه وهى كه: جامى ئه جهل بو مه مان گه يشت

جام: دهفر و پياله و پهرداخى مه يخوا رده وه؛ كه له سه ره تادا ئه م دهفره له تهخته دار دروست دهكرا. به لام له ديزه مانه وه جووه كان خويان به دهفرى شووشه وه گرتوه و جام و پهرداخى مه يخوا رده وه يان رهنگا ورهنگ كردوه و نهخش و نيگارى جوړا و جوړيان تيدا نهخشان دوون.

جامى له باله ب: ماناي زۆرى ههيه، وهك: جامى شه رابى پر؛ كه تا سه ر ليتوى دهفره كه پر له مه ي بيت. يان: ئه و دهفرى مه يه ي له كوڤى مه يخوا راندا دهستا و دهست دهگه رى و هه مو به شداربووان ليتوى پيوه دهنين. يان: ئه و جوړه مه يخوا رده وه يه ي، كه له دواى هه ر قووميك، ماچيكي ياريش بكرى، وهك «نالى» كه وتوويه تى:

شه رابى له على روماني له «نالى»

حه رامه، بى مه زه ي ماچيكي ليتوان

«٣٢٢»

كه لهم به يته ي «نالى» دا، «ليتوان» به ماناي: كوڤى پياله و جامى مه ي و له هه مان كاتيشدا به ماناي: كوڤى «ليتو» يش ديت.

پيش ئه ز ئه وهى: پيش ئه وهى.

جامى ئه جهل: پياله ي مه رگ؛ كه مه بهست له سه ره ختى مه رگه.

واته: ئه ي پاسپيى دراوا! گه يشتنى له ناكاوى تو، بو ئيمه و مانانى گيان تيدا نه ماوى نزيكه و مه رگ، وهك ئه و مه يگيڤه وابوو، كه شه رابى زيندوو بوونه وه و گيان به بهردا هينانه وهى داينى.

٩- ياران! مه كهن مه لامه تى بى تابيى دلان

بيللا كه تيغى شه وقى ويسالى به جان گه يشت

مه لامهت: سه ركۆنه، بناشت، گله يى، سه رزه نشت.

بى تابيى: بى ئارامى، بى قه رارى.

واته: هاوپتيان! دۆستان! سه ركۆنه ي خاوه ن دلانى بى ئارام و بى قه راران مه كهن، كه ئه و نه ده به تاسه و شه وقه وه، چاوه نواري شمشيڤى هه سه رته ي ديدارى بووم، تا به گيانم بگات.

واتە: چەندیش خۆش دەبوو، ئەگەر لە دواى هاتنى ئەم پەيامەى یار، مەزگینی ئەو هشیان
بدامایەتی، که هەر وەک چۆن لە ناکاویکدا ئەم پەيام و پاسپاردە بووژێنەرەو چاوەنوار
نەکراوەی گەشت، ئاواش مەزگینی ئەو هشیان بدامایەتی، که ئەوا خودی یاری میهرەبان،
خۆی لە ناکاویکدا گەشت.

کیش: بەحرى هەزەج موسەممەن ئەخرەب مەکفووف مەحزووف: (مفعول مفاعیل مفاعیل
فعولن) وەک نمونەى:

۱- گەر شوبهه تی پەروانە د بەزمی ته چ سەد گەر

سەد ناله هەزار رەنگ وەکی چەنگ و ژەهێ من

«مەلای جزیری، ۴۵۶»

۲- بێ فائیدەیه مەنعی من، ئیستاکە لە گریان

بۆ عاشقی بیچارە، زووەم ئاوە رژاوە

«نالی، ۵۳۶»

۳- تاکو لە پرا کەوتمە ناو دۆزەخی غوربەت

کەم کەم سپی بوو، یادت لە سەر لەوحی خەیاڵم

«گۆران، ۴۱»

۱- بەو نەقشی بەشیشەى دلەکەم، عەکسى مەهى پرووت

لاتداوه لەسەر قورسى قەمەر، مەعجەرى گیتسووت

نەقشی بەشیشە: ئەو نەخش و وێنەیهى لەسەر شووشە نەخشێنراوە.

عەکس: وێنە.

مەهى پرووت: مانگی روخسارت.

قورسى قەمەر: مانگی بازنەیی (هێمایە لە روخساری یار).

مەعجەر: سەرپۆش، رووپۆش.

واتە: ئەى ئەو کەسەى لەو وێنە بەتدا، که لەسەر شووشەى دلەم بۆتم کیشاوە،

بەجۆرێکتەم وێنە کیشاوت، که لە وێنە کەتدا سەرپۆش و رووپۆشت بەسەرەو نەیبە و پرچ

و قزیشت لەسەر پرووت، لاچوون و مانگی روخسارت دەرکەوتوو.

(وا دیارە ئەم جۆرە خۆزگانەى شاعیر، بۆ دیتنى یار، بەوجۆرەى که رووپۆش و

سەرپۆشی بەسەرەو نەبێ، هەر بەخەیاڵ لەسەر شووشە و ئاوینەى دلێ خۆیدا

نەخشان دوویەتی... یان رەنگە ئەوێ لە پێشەکیدا، سەبارەت بەهونەرى نیگارکێشانى

«ئەدەب» ئامازەمان پىي كىرد، شىتىك بىت لەو بابەتە و ھەر بەراستى «ئەدەب» وىنەى «نوسرەت خانم»ى بەمجۆرەى ئەم بەيتە، لە ژوورەكەى خۆيدا كىشا بىي).

۲- ئالتۆزە جىھانى لە خەمى سونبولى خاوت

ئاشوبە دوو دنيا، لە شەرى نىرگسى جادووت

واتە: جىھانى ئىستامان، لە چىن و پىچى قىز و پرچى خاوتدا گىرۆدەى و تووشى پەشپىي و ھەرا و بگرە و بەردە بوو و خەلگىشت بەخۆتەو دلبەستە و خەرىك كىردوو و بەجارى دەستبەردارى خواپەرسىيى بوون، بۆيە بەم ھۆيەتەو، خەلگى لەو دنيا؛ واتە: لە رۆژى قىامەت و لىپرسىنەو، بەھۆى شەرى و فىتنەى چاوە جادووى و نىرگسەكانتەو، سزا دەدرىن.

۳- قىبەلى ئەمەلى ئەھلى وەفا؛ تاقي برۆتە

ھەرچەندە لە خوتنىرژى عاشق، نىيەتى جوت

واتە: بەو ھۆيەو كە خەلگى گىرۆدە كىردوو و بوويتە قىبەلى ھىواى خەلگى و خەلگى لەسەر تۆ؛ لە ناو خوياندا شەريانە، كەچى لەسەر ئەمەشەو، ھىشتا ھەر قىبەلى ھىواى ھەموو كەسەيت.

۴- چىنى سەرى زولفت، كە گوتم: نافە؛ خەتا بوو

سەد (چىن) و (خەتا)؛ بىي بەفیدای يەك رەمى ئاھوت

نافە: ناووك. مەبەست لەبەر ناووكى ئاسكى ناوچەكانى «خەتا» و «خوتەن» و «چىن»، كە بۆنىكى خوشيان پىتوھىيە.

خەتا: بىي كەم مەبەست لە «ھەلە» يە و «خەتا»ى دووھم و «چىن» مەبەست لەو ھەرىمانەن، كە ئەو جۆرە ئاسكە تايبەت و خاوەن بۆن خوشانەيان تىدایە.

«خەرىق» دەلى:

ھەواى نافەى غەزالەى رېي «خوتەن» تووشى خەتاي كىردم

بەيادى مىشكى زولفى، رووم لە چىنى پەرچەمى ناوھ

«۶۰»

۵- وەك جىلوھى قەدت، نىيە سەروى لە چەمەندا

وەك خەندەى زارت، بەخودا خونچە نەپشكروت

واتە: تۆ تاقانەترىن كەسكىت كە وىنەت لەم دنيايەدا نىيە. چونكە ئەوئەتى سەروى قەد و بالاي تۆ، ئەم باخى ژيانەى رازاندۆتەو، ئىتەر دار سەروىكى تر لەم باخە بەرىنەدا بەوئەتى تۆ نىيە و وەك ئەو زەرەدەخەنەيەشت، كە دەلىي خونچەيە و تازە دەپشكوى، ئىتەر ھىچ خونچەيەك، وەك شىبەى زاركردنەو، تۆ، زار ناكاتەو و ناپشكوى.

۶- شام و سەھەر و نىوھشەوم؛ كارى دلى زار

ئالينە لەبەر نىشى سىھ مارى خەمى مووت

نىش: چزوو، پىتوھدانى ددانەكانى مار.

سىھ مار: رەش مار.

خەمى موو: چىن و پىچى مووى لوول.

۷- بەو حوسن و لەتافەت؛ كە ھەتە، ئەى شەھى خويان

بۆ ھىتە لەسەر قەتلى گەدایە، رەوش و خوت؟

حوسن و لەتافەت: ناسك و نازدارىي.

شەھ: شاھەنشا.

خويان: كۆى «خوب»، كە بەماناي: چاك و باش دىت. بەم پىيە «شەھى خويان» دەپىتە: شاي چاكان.

«خەرىق» واژەى «خويان»ى بەمجۆرە بەكاربردوو:

ئەم خوسرەوى خويانە، كەوا دىتە نەزارەت

شىرىنە ئەگەر دل برفىنى بەئىشارەت

«۱۴»

واتە: تۆ، بەو ھەموو ناسكىي و نازدارىيەتەو، كە دەبىي يەكجار دلنەرم و مىھەربان بىت، كەچى سەيرە! ئەوئەندە ئارەزووت لە كوشتنى ھەزاران و بى دەسلانانە.

۸- ئەو پۇژە، كە تیرت له دلی مه گوزهری کرد

عالم موتهحهیر بوو؛ له ئەو قووهت و بازووت

واته: ئەو پۇژەى كه به تیلایی چاوهكانت، تا ناخی ههستم نیگاكانت پۇچوون و منت گیرۆدهی خۆت کرد، هه موو خه لک سهریان سوورما؛ چونكه پێیان وابوو هیچ ئافرهتییكى جوان ناتوانی دلم بۆ لای خۆی رابکێشی و خوشم بوی. دیاره ئەمهش نیشانهی دهسهلاتی جوانیته.

«هێمن» له وینهیهکی نزیک بهم وینهیه، دهلی:

ئەمن دههگوت له دنیا تا دههینم
له بهر كهس ئەسته مه سه ر دانه وینم
كه چی ئیستا له داوی بسکی تۆدا
گرفتارم، گولم، موو ناپسینم

۹- سهیدی نیگههی تۆیه «ئهدهب»، قهدری بزانه

عهنقا، گرفتاره؛ به سه ر پهنجیهی تهیهوت

سهید: نیچیر، راو.

نیگههی تۆ: نوارین و سه رنج و تیلای چاوی تۆ.

عهنقا: بالندهیهکی ئەفسانهیییه.

تهیهو: بالندهیهکی جوان و له «كهو» بچووكتره و به كوردی «قهتی»، یان «هه وێرده» ی پێ دهلێن. (بۆ زیاتر زانیاری، بنواره: دهخدا، بهرگی ۵، ل ۷۲۴۷ - ۷۲۴۸).

واته: «ئهدهب» كه خۆی به «عهنقا» دهزانی، ئەوا ئیستا بۆته نیچیری بهردهستی وهك شیوهی «قهتی» ی تۆ؛ بۆیه دهبی هه میشه ئه وهت له یاد بی، كه بالندهیهکی ئەفسانهییت راو کردووه.

«مه حوی» دهلی:

۱- به ئەفسوون و دوعا تهسخیری ئەو شوخه چ ئیمكانه

خه یاللی خاوه «عهنقا» ناكه ویتته داوی ئەفسانه

«۲۷۷»

۲- رامی عاشق بوونی ئەو وه حشی نیگاره موشکیله

مه بیه هه رگیز ئەم قسه: «عهنقا» دهبی وهك كهو، كهوی

«۳۱۹»

۳- ئەدهب وایه كه له م گوستاخییانهش تۆیه كهی «مه حوی»

خه یاللی خاوه «عهنقا» ناكه ویتته داوی ئەفسانه

«۴۵۶»

«وه فایی» واژهی «عهنقا» ی له بۆنه ی مه رگی شیخ عوبهیدوللای نه هریدا، بهمجۆره به کاربردووه:

سه دای یا حهیی دهرویشان، نه وای یا هوویی دلپیشان

له دهوری خانه قادا بوو به ئیسم و جیسمی «عهنقا» كه م

«۷۶»

کیش: به حری موزاربع موسه مهن نه خرب مه کفووف مه حزووف: (مفعول فاعلات
مفاعیل فاعلات) وهک نمونه ی:

۱- شوکری خودا ده کم که گه یشتینه وهختی چاک

تا شهو نه پویی، بانگی نه دا، نه بووه پوی پرووناک
«نه حمه د حمدی، ۱۷۱»

۲- دیسان نه سیمی به هار و کزه ی شه مال
دیسان به بهرگی تازه یه وه تازه بووه سال
«حقیقی»

۳- نه ی یاری خوشه ویستی وه فاکار و راست ره
وهی جبی ئومیدی موخلیسی خه مباری تیره شه
«شاهو، ۳۷۹»

۱- له وه دم دلی مه، چاوی به شه معی روخت کهوت

تا جانی پو نه نا؛ وه کو په روانه، نه سرهوت

شه مع: مۆم، شه م.

پوخ: پوخسار.

تا جانی پو نه نا: تا گیانی به خشی.

په روانه: په پووله.

۲- یه غمایی دل و دین به سه، نهی دین و دل فیدای:

غهمزیکي نازی نیرگسی مه خموری پر خهوت

یه غما: تالان، فراندن، دزین، زهوت کردن؛ هاوکات ناوی شاریکیش له تورکستان، که
به ئافره تی شنگ و شوخ و جوان به ناوبانگه.

واته: تالانی دل و دین به سه ئیتر؛ هه رچه نه ده ردوکیان (دل و دین) ده کم
به قوربانی تاقه نیگایه کی پر نازی چاوه خومار هکانی پر خهوت.

«حمه دی» و اهه ی «یه غما» ی به مجوره به کار بردوه:

ده کا یه غما بکا جانان، له گه ل فهردی به شهردا شه ر

له دل: شهوق و له دهم: زهوق و له مل: تهوق و له نه فسه ر: سه ر
«۲۵۰»

۳- گولزاری کاینات سه روبن بکم ته مام

یهک تو، سنه و بهر یکی ته ر و تازه هه لکهوت

واته: هه موو باخ و دارستان و پارکه کانی جیهان، هه مووی بگه پئی، له هیه چیاندا دار
کاژیکي ته ر و هه می شه سه وزی وهک قه د و بالای توی تیدا نابینری. بۆیه ده بی تو
تاقانه ی ناو هه موو باخ و دارستانی دنیا بیت.

۴- شه ورهنگه زولفه کهت، له قه د نه و گهر دنی سپی

نامیزشی عه بیر، به کافووری جه وجهوت

شه ورهنگ: وهک پهنگی شهو، پهش.

نامیزش: تیکه ل، هاو رپی ه تی، هاموشو، هاو نشینی، ده ست تیکه ل کردن، راسته وخو،
ئاو یته بوون. به لام له نیوان نه مانایانه دا مه به سستی «ئه ده ب» لیره دا، تیکه ل بوون و
ئاو یته بوونه.

عه بیر: جوره بۆنیکي خوشه، که به شیوه ی گولاو، له مسکی خه تا ده گیرئ و له گه ل
زه غه راندا تیکه ل ده کړین. (ده خدا، بهرگی ۱۰، ل ۱۵۷۴۴).

کافوور: گیایه کی بۆن خوشه و گوله که ی له گوله قه وان ده چی. هه ندیکي تر ده لاین
سریشیکي بۆن خوشه، له قه دی هه ندی درخت ده چۆرئ و به شیوه ی ده نکی خوئ؛ یان
ورده سه هۆلی بریسکه دار و به پهنگی زهرد، یان: پهش، یان به هۆی چه ندایه تی
«خوئ» یه که یه وه پهنگه که ی ده گۆرئ. نه سریش له هه ندی دارستان و درهختی زۆر گه وره
و زه به للاحی قه دپالی چیاکانی که نار زه ریاکانی خۆره هلاتی ئاسیا و به تاییه تیش له
«هیند، چین، ژاپۆن، جاوه، تایوان، سوماترا» هه ن. داری کافوور یه کجار به رز و جوان و
هه می شه سه وزه. چاکترین جۆری کافوور، کافووری «جودانه» یه، که له م درهخته
سرووشتی یانه ده رده هینرین و جگه له بۆنه خوشه که ی، بۆ زۆر نه خوشیی جیا جیاش
به کار ده برئ. (ده خدا، بهرگی ۱۰، ل ۱۸۰۵۶ - ۱۸۰۵۷).

جه وجهو: نه می ش چه ند مانایه کی هه یه:

- هېمايه بۆ وردوخاش و لهت لهت و گهرد گهرد بوون.

- ناوی شاریکه له ولاتی «خهتا»، که «مسک» ی زۆر چاک و «کافور» ی نایاب و جلویهرگی هاویرشمینی گرانی تیدا بهرهم دههینرین.

- جوړه دنگ کردنیکه بۆ وشتړ له وهراندن. (دهخدا، بهرگی ۵، ل ۷۸۹۶). بهلام «ئهدهب» ماناکانی یه کهم و دووهمی مه بهست بووه.

واته: بسکه کهت وهک رهنگی شهو رهشه و بهجوړیک بهدووری (درهختی ساف و سپی و لووس و وهک کافور) ی گهردنی سپیتدا ئالاوه، وهک تیکه لېوونی عه بیر له گهل کافووری بریسکه داری بۆن خوشدا.

۵- شیرین شه مایلت، به هه موو شتیه دل بهرن

خاسسه به و هقتی خه ندهیی وهک قه هقه هی «کهو» ت

شه مایل: ئاکاری جوان، ره وشتی چاک، هه موو هه لسوکه و تیکي په سه ند.

«سه عدی» شاعیری فارس ده لئ:

بهوش بودم که از اول دل به کس نسپارم
شمایل تو بدیدم نه صبر ماند و نه هوشم
«دهخدا، بهرگی ۹، ل ۱۴۴۵۶»

خاسسه (خاصة): به تاییه تی.

قه هقه ه: قاقا و تریقانه وه.

واته: هه موو هه موو شته کانت شیرین و جوانن، به تاییه تی ئه و کاتانه ی که پییده که نی و قاقای پیکه نینه کهت له قاسپه ی که و ده چی.

۶- دل به ند و شه که که رینه، به هه ردهم که لامه کهت

یه که جاره ئه م که لامی شه که رباری ئه مشه و ت

دل به ند: به دل وه ده چه سپی، له به رد لانه.

هه ردهم: هه میشه.

که لام: قسه و گفتوگو.

۷- هه رکهس جه مالی تۆی وه کو مهه گوت، خیلای گوت

جیلوهی چیه قه مه ر، له کن ئه و میهری پرته و ت؟! مه ه: مانگ.

خیلای گوت: پیچه وانه ی گوت، نه یزانی، راستی نه کرد.

پرته و: دره و شانه وه.

قه مه ر: مانگ.

میهر: خوړ، هه تاو، هه و ته مین مانگی سالی هه تاوی و ناوی شازده هه مین رۆژی هه موو مانگیکی «هه تاوی» یشه. به لام لیږده مه بهست له: خوړ و هه تاوه.

واته: هه رکهس جوانی تۆی وهک مانگ چوواند، نه یزانی؛ چونکه تۆ هه تاویت و مانگیش له حاند هه تاودا تریفه و دره و شانه وهی کوا به ئه ندازه ی هه تاوه؟! (که مه بهست هه تاوی پرووی یاره).

۸- هاواری من، له دهستی دلی خۆمه؛ نا له کهس

هه رچی ده کهم، هه چه ندی ده کهم، ناکرئ زه و ت

واته: هه ر گله بیم له دهست ئه م دل ه عاشقه ی خۆمه، که بۆم دابین ناکرئ. لیږده حه رفی «ر» ی (هه رچه ندی) ی له بهر وه زنی شیعر نه نوو سپوه.

۹- دوینئ گوتم: جه فا به سه، جانا مرووه تیک

فه رموت: چ وه قتی مه وعیزه یه! مه یکه مزگه و ت

مه وعیزه: ئامۆژگاری، رینوینی.

مرووه (مروة): به زه یی، دل نه رمیی، مرویایه تی.

۱۰- فه رموت: له ماچی کو لمه و له ب، کامه خوش مه زن؟

چ بلتیم! «ئه ده ب» فیداته، له نئوان ئه م و ئه و ت

واته: خۆت لیمت پرسی: ماچی روومه ته کانت، یان ده مت؛ کامیان خوشن؟! من ده لیم: هه ردو وکیان.

کیش: به حری موته قاریب موسه مهن ئه سلهم: (فه علهن فه عولهن فه علهن فه عولهن):

۱- فیدای بالاکی تووله نه مامت

رهوای شهیدی شیرین که لامت

رهوای: مانای جیا جیا و زوری ههیه و یه کتیکیان بریتییه له نوای پیتشه وهی خانوبه ره، که ده بیته هۆی دروستکردنی سیبهر بۆ ژیره وهی خۆی. مانایه کی تری به مانای «پاره» دیت. «نالی» ئهم مانایه یانی به مجۆره به کاربردوه:

سووتا رهوای خانه یی سه برم، دل و دهر وون

نه یماوه غهیری گو شه یی زی کړیک: یا سه بوور

«۱۷۷»

به لام لیته دا مه به ست له پالوته و زولال و بی گهر و سافه چونکه بوته سیفه تی «شه ه» که مه به ست له ههنگوینی پالوته یه. (ده خدا، بهرگی ۸، ل ۱۲۲۸۳)، که ستایشی ههنگوینه پالوته کهی قسه و ئاخوتنی وهک ههنگوین شیرینی یاری پچ ده کات.

۲- مه گهر چی رابوو، لیتمان ناپرسی!

نه رۆژت په یغام، نه شهو سه لامت

مه گهر چی رابوو؟ گوايه چی پرویداو؟، چما چ بووه؟.

په یغام: په یام، پاسپارده.

۳- قه سه م بهو تاقی نه برۆی ته مامت

که نه قشن به جووت، لهو ماهی تامت

ماهی تام: مانگی ته وواو، مانگی چوارده.

۴- بی دیداره کهی، وهک رۆژت؛ تاره

سویحی عوشه تم، وهک زولفی شامت

تار: تاریک.

سویحی عوشه تم: رۆژی ژیان و رابواردنم.

زولفی شام: زولفی پهش.

۵- بی قامه تی تۆم، بالای وهک «ئه لف»

چهنکه: وهک حهلقه ی دوو زولفی «لام» ت

واته: که بالای رپیک و راستی وهک پیستی «ئه لف» ی تۆم لی دوور ده بی، بالای منیش وهک ئهلقه ی زولفه لووله که ت، ده چه میته وه.

۶- نه خهو، نه خۆراک، نه راحه تم ما

حه یاتی که بی، زینده م به نامت

زینده م به نامت: ههر به هۆی ناوی تۆوه زیندووم.

۷- شهوم کوا تاقه ت! گهر هه مده م نه بی

یادی طوره که ی حه ریری خامت

هه مده م: هاو ده م، هاو پار.

حه ریری خام: ئاوریشمی خاو (مه به ست له سه ر و قژی یاره).

۸- له سه ر چی زیزی! کهوا ناپرسی

جاری له حالی خه سته ی غولامت

غولام: خزمه تکار، نوکهر، کۆیله ی به رده ست و به پاره کړدراو.

۹- رهنجووری «ئه ده ب»، هیجرانه و دووری

لهو گول قه نده که ی لیوی گول فامت

رهنجووری: نه خوشیی.

گول فام: یان: گول فام: وهک گول، گول په نگ.

«مه حوی» ده لی:

به ده فعی سیخنی کردن له زاهید راغیبی مه ی بوو

که چی ساقی وتی: ناده م به که م فام ئه ز مه بی گول فام

«۲۱۵»

واته: نه خوش که وتنی من، ههر به هۆی ئه و دووری و دابرا نه وه یه، که له ده می که وه ماچی گولی ده م و لیوه گولینه که تم نه کردووه.

کیش: به حری موزاربع موسه مهن نه خرب مه کفووف مه حزووف: (مفعول فاعلات
مفاعیل فاعلن) وهک نمونهی:

۱- سهر: بهرده بازی پیتته، تن: تهخته بهندی جیتته

دل: مهیلی خاکی پیتته، پۆج: مالی خۆته، بیبه
«نالی، ۳۹۵»

۲- تهقلیدی دیده کانی منی کوردوه زهمین
ههر کویره شیوه، چهشمه بی تیدا ژیا یه وه
«همدی، ۸۴»

۳- مه علوممه پۆچی «حاجی» مه دحت دهکا به کوردی
تا کهس نه لئ: به کوردی نه کراوه مه دحی باری
«حاجی قادر، ۱۴۴»

۱- نامی خدا، له دوو نیرگی غه مازی نه مشهوت

لهم رایحهی دوو طوره بی طه ننازی نه مشهوت

نامی خدا: پهنا به خوا، خوابه هاوار.

غه ماز: چاوی پر ناز و سه رنج و سیحراوی، ئاماز و هیماکردن به برۆ و چاوی پر له
پاز و په مز.

رایحه: بۆن و بهرامه.

طه نناز: ئه و مه به ستانهی له دوو توپی په مز و پازی شاراوهردا ده درکیتین، ئه و جوهره
ته فره جادوو بیانهی پر له ته شهر و لاقرتی.

واته: خوا هاوار، له دهست دوو نیرگی چاوه پر له سیحر و پاز و هیما و ئیشاره ته
شیرینه کانت و له بۆن و بهرامه ی ههردوو کاکۆلی پر له نهیتی شاراوهر و مه بهستی نادیار.
«تاهیر به گی جاف»؛ که هاو پۆژگاری «ئه ده ب» ه، ئه ویش ئه مجوره دهست پی کردانه ی
سه ره تای غه زه لی به «نامی خدا» هه به:

سه د نامی خدا بی له دوو پستانی ئه نارت
گرد و شلک و نازک و پر چنگ و قه شه نگه
«۲۴»

۲- سه رفی نه زهر له شه وقی دل و سه سه رته ی قه دیم

قووتی ره وانه: نوتقی شه ککه رسازی نه مشهوت

سه رفی نه زهر: جیا له وهش، سه ره پای ئه وهش، جگه له وهش.

قووتی ره وان: خو راکی گیان.

نوتقی شه ککه رساز: قسه و ئاخاوتنی شیرین و هه وینی شیرینا یه تی.

واته: جیا له وهش که له ده میکه وه به دل سه سه رته ی دیدارتم ده خواست، که چی نه مشه و،
هه م دیدارتم بی نی و هه م ئاخاوتنه شیرینه که ت، وهک خو راکی گیانه بی خو را که که ی تو
بووم.

۳- غه نج و ده لال و عیشه ی تو، دل به رن مودام

ئه ما جودایه دل به ری و نازی نه مشهوت

غه نج و ده لال: لار و له نج و ئیسکه ی پر ناز و عیشه و غه مزه، که هه موویان به هو ی
هیماکانی چاو و برۆ وه ئه نجام ده درین.

واته: سه ره پای ئه وهش که ناز و عیشه و ته فره و جوانی نواندنت، هه می شه و
هه می شه دل فرین، به لام ناز و عیشه و جوانی ده رخستنی نه مشهوت، پی شینه ی نه بووه و
شتیکی جیاواز و تا قانه بوو.

۴- بۆ سه یدی دل، ئه گه ره چه، شه هیتن نیگاهی تو

ئه ما شتیکی دیکه یه، شه هبازی نه مشهوت

واته: هه رچه نده نیگا و نواری نه کانی تو، هه می شه دل ته فره ده دن و ده یخه نه داوه وه و
پاوی ده که ن، به لام ئه گه ره نواری نه کانی پی شترت شه هیتن بووین؛ ئه و سه رنج و نواری نه کانی
ئه مشهوت، شاباز بوون و له نواری نه کانی جارانت جیاواز تر بوون.

«سالم» ده‌لئ:

ده‌زانم چۆنه، تا دل سه‌یدی عیشقه
له ژیر چه‌نگالی بازار، حالی عه‌صفور
«۶۳»

۵- خونچه‌ی سه‌هر؛ نه‌گهر چه‌مه‌ن نارایه، قه‌ت نه‌بوون به‌و نیم خه‌نده نازی؛ گولئ نازی نه‌مشه‌وت

واته: گولئله‌که و خونچه‌ی کازیوه و به‌ره‌به‌یان، که ده‌بنه مایه‌ی پازاندنه‌وه و نارایشی
باخ و چیمه‌ن، به‌لام ده‌می تازه‌کراوه‌ی خونچه و خونچه و گولئله‌ک، ناگه‌نه نه‌و تۆزه
زه‌رده‌خه‌نه پر له نازه‌ی، که له گولئ نازی نه‌مشه‌وتدا نیشان‌تدام.
«سالم» ده‌لئ:

له باخا، خونچه: مه‌شقی لیوی تۆی کرد
نخوستین گول؛ له خه‌نده‌ی تۆوه پشکووت
«۵۰»

۶- حه‌ددی چیه؛ که ده‌عوای هه‌م‌صوره‌تی بیی باخی ئیره‌م؛ به‌سینه‌ی سه‌روازی نه‌مشه‌وت

ده‌عوا: بانگاشه، داوا، هه‌را.

هه‌م‌صوره‌ت: هاووینه، هاوشیوه.

باخی ئیره‌م: باخی به‌هه‌شت. هه‌لبه‌ته «شه‌ددادی کوپی عاد» یش بۆ لاساییکردنه‌وه‌ی
باخی به‌هه‌شت، باخیکی به‌ناوی باخی ئیره‌م دروست کردووه و ده‌لئین دوا‌ی ته‌واوکردنی،
که ویستووینه‌تی بچینه‌ی ناوی، بۆ دیدنه‌ی، گیانی ده‌رچوووه.

سه‌رواز: سه‌ر ئاو‌ه‌لا، سه‌ر کراوه (مه‌به‌ست له یه‌خه‌ی کراوه‌ی یاره).

واته: باخی ئیره‌م رایه‌ی نه‌وه‌ی ناکه‌وئ بانگاشه‌ی هاوشیوه‌یی و هاووینه‌یی سنگ و
به‌رۆکه ئاو‌الاکه‌ی نه‌مشه‌وت بکات.

۷- سه‌د جه‌ور و سته‌م؛ که له تۆی دی دلی زار

قوربانی نه‌و ده‌مه‌ی بووه هه‌م‌پرازی نه‌مشه‌وت

واته: سه‌ره‌پای نه‌و هه‌موو دل‌په‌قیی و سزا و نازار چه‌شتنه‌ش، که دل‌م له ده‌ست تۆی
دیوه، به‌لام هه‌مووی ده‌که‌م به‌قوربانی نه‌و تۆزه دیدنه‌ی و نه‌و که‌مه قسه و ئاخوتنه‌ی، که
نه‌مشه‌و هاو‌پرازی بووم.

۸- نه‌مرۆ «نه‌ده‌ب» که مردبوو، زیندووت کرده‌وه

فه‌رموو: به‌چی؟ به‌ماچی وه‌ک ئیعه‌جازی نه‌مشه‌وت

واته: «نه‌ده‌ب» پێش نه‌م دیدنه‌نییه‌ی نه‌مشه‌وت، به‌ته‌واوی مردبوو؛ تۆ زیندووت
کرده‌وه. به‌لام لیم بپرسه: به‌چی زیندووت کردۆته‌وه؟ له وه‌لامدا ده‌لیم: به‌ره‌خساندنێ نه‌و
هه‌ل و ده‌رفه‌ته‌ی که توانیم ده‌م بگاته ده‌مت و ده‌میشته، وه‌ک ده‌می هه‌زه‌تی مه‌سیح و
مه‌سیح ئاسا، ئیعه‌جازی زیندووکردنه‌وه‌ی تێدا‌یه؛ که هه‌زه‌تی مه‌سیح، هه‌ر هه‌ناسه‌یه‌کی؛
ده‌بووه مایه‌ی زیندووکردنه‌وه‌ی مردووان و ماچیشته چونکه هه‌ر له پێگه‌ی ده‌مه‌وه ده‌بن،
بۆیه هه‌ر نه‌و ده‌رفه‌ته‌ی له ماچکردندا چنگم که‌وت، خۆی ئیعه‌جازی هه‌ل و ده‌رفه‌ت بوو.

کیش: به حری رهمهل موسه مهن مه جزووف: (فاعلاتن فاعلاتن فاعلاتن فاعلن) وهک
نمونه ی:

۱- لی لتولی ئاستانی چخ ب وان له علان کرین

دهرگه هئی فه تخی شه بوو ئیرو لی مه هجووران عه جه ب
«مه لای جزیری، ۷۳»

۲- کائینات (الحمد لله) پر له نووری پرووی تو

ئه ی حه بیب و یاری (رب العالمین) م په حمه تی
«حه مدی، ۶۰»

۳- گهر له ریگهی دین و قه ومه له ت له ت که نه بتکوژن

ئه ی «ئه سیری» ناوی چاکت، تا ئه به د زاهیر ده بی
«ئه سیری»

۱- ساقیا! جانم فیدای جیلوهی قه د و ئه ندامه که ت

تا سه حه رگاها ن په یاهه ی بیو له باله ب جامه که ت

ساقیا: بانگ کردنی مه یگپی.

په یاهه ی: په یتا په یتا، یه ک له سه ریه ک، یه ک له دوا ی یه ک.

له باله ب: په رداخی پر له باده، سه رپیژ.

۲- چاوه که ت جامی شه راب و ماچی له ب: بادام و قه ند

جامه که ت دا! یه ک مه زه ش له و: گو لشه که ر بادامه که ت

گو لشه که ر: گو لی شیرین؛ مه به ست ده م و لیوی یاره.

واته: چاوه کانت وهک پیتی باده و ماچی لیوه کانیشت، تامیان وهک تام و چیژی بادام
و شه که ر. که مه به ست له بادام، هه ر شیه ی ده م و زاری بچووکی یاره، که له بادام ده چی؛
بی گومان تامی بادامیش به جیا، هه ر خو شه و خو ئه گهر زاری یار، وهک شه کربش شیرین
بی، ئه واه سه د بار خو شتره. هه ر کاتیکیش باده یه کم ده دیه ده ست، یه که سه ریش ماچی کم
له و ده مه بادامیه و وهک شه کر شیرینه ت به درئی.

«نالی» ده لی:

شه رابی له علی رومانی له «نالی»

حه رامه، بی مه زه ی ماچیکی لیوان
«۳۲۲»

«وه فایی» ده لی:

من وهها زوو مهستی مه ی نابم، به نه شته ی چاوه که ت

مه رگی من؛ ساقی! له گه ل ئه و جامه، لیوت بیته وه
«۱۵۸»

۳- جامی مه ی له بریژ که، با تیتی که وی عه کسی هیلال

تا بیینی، چو ن له هه نیه ت، جه مه: سو یح و شاه که ت

له بریژ: لیو ریژ، سه رریژ، پر پر.

عه کسی هیلال: وینه ی مانگ.

هه نیه: ناوچه وان، ته ویل.

سو یح و شام: به یانی و ئیواره.

واته: په رداخی کم بو پر پر بکه، با وینه ی مانگی روخساری خو تی تی دا ده ریه وی و
به چاوی خو ت بیینی، که چو ن به یانی و ئیواره، له سه ر کو لمه کانت کو یونه ته وه، که
مه به ست له «به یانی»، رووناکیی روخساریتی و «شام» یش، واته: ئیواره و شه و،
مه به ست له قز و بسکه کانییتی؛ که رووناکی و تاریکی پیکه وه، له سه ر روومه ت و
هه نیه ت کو ده بته وه.

«حافظ» ده لی:

ما در پیاله عکس رخ یار دیده ایم

ای بی خبر ز لذت شرب مدام ما
«۱۴»

٤- خالەكەت مەحوە لە تیشكى تەلەختى مەه، ئەلەجەب

ئىختىراقى زوهره واقيع بوو، لە ماھى تامەكەت

خالەكەت مەحوە: خالەكەت ديار نەماو، تەواو بوو، بىخ سەروشپنە، تەواو تەو، تەیداچوو.

تەلەختى مەه: دەرکەوتنى مانگ.

ئەلەجەب: چ سەپره!

ئىختىراق: دەرپازبون، بەزاندن، تەپپەپوون.

زوهره: ئەستىرەيەكى گەشى گەرۆكە، نزيكەى (١٠٨) مليون كيلۆمەتر لە خۆرەو دوورە و نزيكەى (٤١٨٠٠٠٠) كيلۆمەتریش لە ئەستىرەى زەوييەو دوورە. هەندى جار بەيانيان و هەندى جار ئىواران دەرەكەوئ. لە سەردەمانى دێرندا لاى هەندى عەرەبى شام و عىراق پەرستراو و پتيان وتوو (العزى)، لە دێرتریشدا خواوەندى جوانى بوو (المنجد، ص ٣٠٨). بەفارسيش پتي دەوترى «ناھيد» و لە ئەفسانەى ئيرانيشدا وا باوہ كە ئافرەتيكى جوان بوو و (هاروت و ماروت) شەيداي بوون. ئەم ئەستىرەيە دەكەويتە نيوان زەوى و مەريخەو و شەيوەيشى زۆر لە زەوى نزيكە، هەر بۆيە لەگەڵ زەويدا بەخوشك و دووانە دادەنرين، چونكە نزيكترين ئەستىرەيە لە زەوييەو (دەخدا، بەرگى ٩، ل ١٣٠٣٨).

واتە: چەند سەپره! خالەكەى روخسارت لە ناو پرشنگ و جريوہ و تريفە و پروناكيى مانگى روخسارتدا ون بوو، وا ديارە كە روخسارت بەتەواوى دەرەكەوئ، وەك ئەو كاتانەيە، كە مانگيش دەگاتە چوار دەيەمىن شەوى دەرەكەوتنى، بۆيە لەم كاتانەدا ئەستىرەكانى دەورى مانگ، لە ناو پرشنگى مانگدا ون دەبن. بەلام كە زانيمان خالەكەت وەك ئەستىرەى زوهرەيە و ئەم ئەستىرەيش گەرۆكە، ئەوا خالەكەت لە بەرامبەر هەلا تنى مانگى چوار دەى روخسارتدا، كاتى گەرپان و تەپپەپوونى ئاسايى خوى ديت و دەسوورئ و ديار ناميني.

٥- كەى دەبى شو تا سەحەر، هەمبەستەرى من بى و ئەمن

بيكەمە بالتين: شەدەى زولفى حەريرى خامەكەت؟!

بەستەر: نوئين، جيگەى خەو.

هەمبەستەر: هاو نوئين، هاو جيى خەو، هاوسەرين.

بالتين: سەرين، باليف.

واتە: ئاخۆ ئەو كاتە، كەى بيت، كە بەتەنيا هەر من و تو، لە نوئينىكدا پيگەوہ جووت بين و زولفە وەك هاو ريشم خواوہكەت بكەمە سەرين!؟.

٦- موددەتپكە مەيلى جارانت نيسە جانا بەمە

گەرنە، جاريكەم دەدى؛ يا نامە، يا پەيغامەكەت

بەمە: بەرامبەر ئيمە (من = ئەدەب).

گەرنە: ئەگينا.

پەيغام: پەيام.

٧- خالى تو؛ دانەى فەريب و زولفەكەت: دامى بەلا

مورغى دل، چو دانە بچنى؛ كەوتە حەلقەى دامەكەت

دانەى فەريب: گەنم و جو و هەر جوړە خوراكىكى لەو جوړانە، كە بۆ تەفرە و چەشەكردنى بالندەى كيتوى داويان بۆ دەنيتهو.

دامى بەلا: داوى بەلا.

مورغ: بالندە، مەل.

حەلقەى دام: ئەلقەى داو.

واتە: هەر كەس بەخەيالى سەيرى خالەكەت، ليت نزيك بكەويتەو، ئيتتر تووشى داوى تالەكانى زولفت دەبى و گيرۆدەى ئەوينت دەبى.

«وەفایى» دەلتى:

هاثم بۆ دانەى خالت، تووشى داوى زولفت بووم

تەپريكى نابەلەد بووم، نەمزانى دانە و داوہ

«١٥٢»

۸- گەرچی بى شىرىنى نامت، مەرزەبى نابتى كەلام

ھەر لەبەر تەغنى رەقىبانە، كە نابەم نامەكەت

تەغنى: تانە، تەشەر، پلار، توانج.

نامەكەت: ناوہكەت.

۹- پىش ئەوہى بىرم، وەرە دیدارى ئاخىر لىت بىكەم

مەپخە دیدار ئاخىرەت، ئەو بەندەبى ناکامەكەت

دیدارى ئاخىر: دوا دیدەنى پىش گيان دەرچوون.

دیدارى ئاخىرەت: دیدارى پۆژى زىندوو بوونەو، دیدارى پۆژى قىامەت.

۱۰- بۆ بەتیرى غەمزەكانت، زەخمى دىكەم لى دەدەى؟!

خەستەپە وىستا «ئەدەب»، سەرتۆژى نەبوو زامەكەت

زەخم: زام، برىن.

خەستە: نەخۆش.

وىستا: ئىستا.

سەرتۆژ: قەتماغەى سەر برىن و زام.

سەرنج: لە بەسەر كەردنەوہى ئەم شىعەرەدا، دەبى ئەوہمان لە ياد بى، كە ئەم شىعەرەى

«ئەدەب»، بەدواداچوونىكى ئەو شىعەرە ناودارەى «نالى» يە، كە سەرەتاكەى بەم بەيتە

دەست پى دەكات:

عیشقت كە مەجازى بى، خواھىش مەكە ئىللا كچ

«شىرىن» كچ و «لەيلا» كچ و «سەلما» كچ و «عەزرا» كچ

«۱۵۷ - ۱۶۳»

ھەردوو شىعەرەكەش لەسەر يەك كىشن، بەلام شىعەرەكەى «نالى» «۱۷» بەيتە و ئەم

شىعەرەى «ئەدەب» «۲۳» بەيتە.

وہك دەرەكەوئ دەبى شىعەرەكەى «نالى» لە بارى ناوہرۆكەوہ، واتە: لە بارى

بىروبوچوونى كۆمەلایەتییەوہ، لە سەردەمى «نالى» يەوہ تا سەردەمى «ئەدەب»، كە

نزیكەى (۴۰ - ۵۰) سالىكيان نىوان بووہ، جىي سەرنج و بىروپرا گۆرىنەوہ بووبى، بۆيە

«ئەدەب» یش بەھەمان مشتومرپوہ و لەسەر ھەمان مەبەست دەدوئ، كە بى گومان

شىعەرەكەى «نالى» و دواترىش ئەم شىعەرەى «ئەدەب» رەنگدانەوہى بارى كۆمەلایەتى

پۆژگارى خۆبانن؛^(۱)

ھەرچەندە دەبى لە سەردەمى «نالى» دا زۆرتر ئەو رەوشتە نادروستە لە كاروبارى

جىسىدا، وەك دياردەيەك لە ناو كۆمەلگای عوسمانیدا ھەستى پى كرابى، ھەر

لەبەرئەمەشە «نالى» وەك بەرھەلستىي؛ لە گرتنەبەرى پىگای نادروست، ھەلۆستى لە

دژى ئەم رەوشتە نادروستە دەرپرپوہ و لە روانگەى شەرع و كۆمەلناسییەوہ، بەناپەسەندى

دادەنى و ھەموو عىشقتىكى مەجازى و حەقىقى، لە نىوان ئافرەت و پىاودا، رەوا و

پەسەند دەكات، نەك لە نىوان نىر بۆ نىردا... بەلام ئەم شىعەرەى «ئەدەب» لەم لایەنەوہ،

(۱) ھەلبەتە بۆ بەياد ھىتانەوہى خۆتەران، دەلێن ھەر ھەمان شىعەرى «نالى»، شاعىرىكى ترى

ھاوړۆژگار و ھاوړپى «ئەدەب»، واتە: «حەرىق»، بەجۆرىكى تر، بەشوین پىچكەى «نالى» دا چووہ و

ئەویش شىعەرىكى «۱۹» بەيتى وتووہ، كە ئەمە سەرەتاكەيەتى:

عیشقت كە حەقىقى بى، تالب مە ئىللا كوپ

ھەم حەزەرتى لەولا كوپ ھەم يوسفى والا كوپ

«۲۲»

واته له باری ناوهرۆکهوه، له گهڵ شیعرهکهی «نالی» و ناوهرۆکهکهی و دیدی شیعرهکهی «نالی» یهوه جیاوازه.

کیش: به حری هه زهج ئه خه رب موسه مهن: (مفعول مفاعیل مفعول مفاعیلن) وهک نموونهی:

۱- سینهی دلی بێ کینه، سافه وهکو ئایینه

مهستووهر به پهشمینه، ئه سراری لهکن پهشمه
«نالی، ۴۷۵»

۲- گهه شادیی و گهه شینه، گهه خه نده و نالینه
جوملهی رهگ و پۆپی دل، ههر له حظه ههوايیکه
«صافی، ۳۹»

۳- بۆ عیشقی مهجازی تو، بۆ مهحره می رازی تو

شهوگاری درازی تو، ئهعلا کوپ و ئهحلا کچ

شهوگاری دراز: شهوگاری درێژ.

ئهعلا: بالا، بلند.

ئهحلا: شیرین.

۴- کوپ، یا کچی سیمین تهن، ههردوو گۆلی یهک گۆلشه

ههردوو سهنه می ئیمهن: «لات» ه کوپ و «عوززا» کچ

سیمین: زیوین.

تهن: لهش، جهسته، لهشولار.

«مستهفا بهگی کوردی» واژهی «تهن» ی بهمجۆره بهکاربردوه:

دهروون: زامدار و دل: خه مگینه بێ تو

سهرم: گێژ وتهنم: بێ تینه بێ تو

سهنه م: بت.

سهنه می ئیمهن: بتی ئیمهن. هه رچه نده ئه گهر ئه وه له بهرچاو بگرین که ئه گهر «سهنه می ئیمهن» به گۆیره ی پروونوسی کۆن بخوێنینه وه، ده بیته «سهنه می این»؛ که لهم

بارهدا واژه ی «این» چهند مانایه کی جیاواز ده دات: موبارهک، سویتند، ناوی ئه وه بیابانه یه، که هه زه تی مووسا می گه لی تیدا ده له وه راند. پرسیاره؛ ئه و کتیه؟ (ده خدا، بهرگی ۳، ل ۳۷۳۰). بهم پتیه نزیکیه تی ئه م مانایانه تیکراییان بۆ ئه وه ده شین ئه م نیوه به یته، به وجۆره مانایانه بخوێندرێته وه.

لات: یه کیکه له و دوو بته ی تا پیش هاتنی ئایینی ئیسلام، له لایه ن هۆزی «ثقیف» ه وه له «تائیف» وهک خوا وه ندیک ده په رسترا.

عوززا: ئه می ش له گه لّ بتی «لات» دا، یه کیکه له و دوو بته ی تا پیش هاتنی ئایینی ئیسلام، له لایه ن هۆزی «قوره یش» ه وه وهک خوا وه ندیک ده په رسترا. شاعیرانی فارس، له زۆر شیعی ریا ندا ناوی ئه م دوو بته یان هینا وه:

این دعا بسیار کردیم و صلات

پیش لات و پیش عزّی و منات

«مولوی رومی،

ده خدا، بهرگی ۱۳، ل ۱۳۵۰۸»

اینکه می بینی بتانند ای پسر

کرد باید نامشان: عزّی و لات

«ناصر خسرو،

ده خدا، بهرگی ۱۱، ل ۱۶۳۹۶»

واته: کوپ و کچی لهش زیوین، ههردووکیان گۆلی یهک باخن و له دێرزه مانه وه وهک دوو بتی په رستراو، یان دوو بتی موبارهک و سویتند پێ خوراو، یان: وهک دوو هۆی ئارامیی و ئاسایش سه بیران کراوه.

۵- کوپ، یا کچی لهب نۆشین، ههردوو بهروخ و رهنگین

ههردوو بهمه زه ن: شیرین، قه نده: کوپ و حه لوا: کچ

لهب نۆشین: ئه و لیوانه ی بۆ هه لمژین خو شن.

۶- کوپ، یا کچی سیمین بهر، ههردوو به خه تن عه نه بر

ههردوو وه کو یهک: دل بهر، ره عنا: کوپ و زیبا: کچ

سیمین بهر: لهشولار زیوین.

(عنهبر و په‌عنا و زیبا) مان پېشتر مانا لیکداوه‌ته‌وه.

«نالی» و «سالم» «عنهبر» یان به‌مجوزه به‌کاربردووه:

داخل نه‌بی به‌عنه‌بری سارایی «خاک و خوّل»

هه‌تا نه‌که‌ی به‌خاکی «سوله‌یانی» یا عووبوور

«نالی، ۱۸۱»

سه‌وادی قیرگونی شه‌و، له‌نوسخه‌ی عه‌نهرین مووته

سه‌راسه‌ر په‌ونه‌قی دنیا له‌عه‌کسی خالی هیندووته

«سالم، ۱۲۱»

۷- کوپ، یا کچی لاله‌روو، شیرینه‌به‌مه‌ه‌ردوو

وه‌ک نو‌قلی موه‌ننا: کوپ، وه‌ک: شه‌دی مو‌صففا کچ

لاله‌روو: پروومت و کو‌لم و رو‌خساریان، وه‌ک گولاله‌سووره.

موه‌ننا: سازگار و په‌وان و خو‌ش (وا‌دیاره‌له‌و رۆژگارده‌ا نو‌قل‌یکیش به‌ناوی نو‌قلی

«موه‌ننا» هه‌بو‌بی.

شه‌دی مو‌صففا: هه‌نگوینی پال‌اوته و قال‌کراو.

۸- کوپ، یا کچی خو‌ش مه‌نزه‌ر، یه‌ک پرته‌و و دوو په‌یکه‌ر

وه‌ک عه‌قدی ثوره‌ییا: کوپ، وه‌ک نه‌خته‌ری صه‌را: کچ

یه‌ک پرته‌و و دوو په‌یکه‌ر: کوپ و کچ هه‌ردووکیان دره‌وشانه‌وه‌یان وه‌ک یه‌که، به‌لام

جه‌سته و په‌یکه‌ریان جیاوازه.

عه‌قدی ثوره‌ییا: کو‌نه‌ستیره‌ی پیروو.

نه‌خته‌ر: نه‌ستیره.

سه‌را: به‌خته‌وه‌ری: (س‌را)، نه‌خته‌ری سه‌را: نه‌ستیره‌ی به‌خته‌وه‌ری و شادمانی.

۹- کوپ، یا کچی مشکین موو، هه‌ردوو به‌رهن: ناهو

تیری نیگه‌هی هه‌ردوو: دل‌دوزه، کوپ، یا کچ

مشکین موو: مووی وه‌ک مسک بۆندار و بۆن خو‌ش.

هه‌ردوو به‌رهن: هه‌ردووکیان سلۆک و به‌پارتیزن.

ناهو: ناسک، مامز.

تیری نیگه‌هی هه‌ردوو: تیری سه‌یرکردنی هه‌ردووکیان.

دل‌دوز: دل‌فرین، دل‌دز.

واته: کوپ و کچی موو بۆن خو‌شی وه‌ک مسک و وه‌ک ناسک، به‌سلۆک و به‌پارتیز؛

رینگه‌ناده‌ن لی‌یان نزیک بیسته‌وه، یان راویان بکه‌یت... زه‌بری سه‌رنج و نو‌ارینیان، دل

ده‌دزی.

۱۰- کوپ، یا کچی خو‌ش صوره‌ت، یه‌ک جه‌ننه‌ته، یه‌ک له‌ززه‌ت

کوپ: بۆی وه‌کو: که‌وسه‌ر، قه‌د: شاخه‌یی تو‌وبا: کچ

خو‌ش صوره‌ت: په‌نگ و رو‌خسار و شپوه‌جوان و دل‌گیر.

که‌وسه‌ر (کوثر): رو‌وباری که‌وسه‌ری به‌هه‌شت.

قه‌د: به‌ژن و بالا.

شاخه: لق، په‌لک.

تو‌وبا: دار‌یکه‌له‌به‌هه‌شت.

۱۱- کوپ، یا کچه‌ته‌ننازن، هه‌ردوو به‌مه‌ئی‌ع‌ج‌ازن

له‌ب: وه‌ک ده‌می عیسا کوپ، روو وه‌ک که‌فی مو‌وسا: کچ

ته‌نناز: به‌ته‌شه‌ر و توانج و پلار.

له‌ب وه‌ک ده‌می عیسا: ده‌م و لی‌ویان وه‌ک ده‌م و لی‌وی حه‌زرتی عیسا، مایه‌ی

زیندوو‌که‌ره‌وه‌ی گیانی مردوون.

که‌فی مو‌وسا: ئی‌ع‌ج‌ازی حه‌زرتی مو‌وسا له‌وه‌دا بوو: کات‌ی ده‌ستی له‌به‌ریاخه‌لی

ده‌رده‌ی‌نا، به‌ری ده‌ستی سپی ده‌بوو.

۱۲- کوپ، شه‌دی له‌بی مه‌علوم، کچ وه‌ک: عه‌سه‌لی ب‌ن مووم

یه‌ک لازمه، یه‌ک مه‌زلووم: نه‌شته: کوپ و صه‌ه‌با: کچ

شه‌دی له‌بی: هه‌نگوینی پال‌اوته‌ی لی‌وی.

عه‌سه‌ل: هه‌نگوین.

مووم: می‌وی ناو هه‌نگوین.

لازم و مهزلووم: دوو شتی تهواوکهری یه کتری. یان: دوو شتی پیویتی یه کتر.
 نه شته: شوور و شهوق.
 صههبا: مهی، باده، شهرابی نایاب.

۱۳- بی هردوو، حهرا مه عیش، بی روکن و قهوامه عیش نه وهفته ته مامه عیش؛ یومنا کوپ و یوسرا کچ

روکن: بنچینه، بناغه، بنه پت.

قهوام: پایه داریی.

عیش: ژیان.

یومنا (ینی): راست.

یوسرا (یسری): چهپ. هردوو واژه کهش عه ره بین.

۱۴- واخوشه به هرنانت، پر بی به شه بوستان سد حوژی و غیلان، غیلان: کوپ و حهرا: کچ

به هرنانت: بو هه میشه ت.

شه بوستان: جیگه خهوی ناو مال و ته لار و کوژی دهسه لاتداران.

غیلان: کوپی به هه شتی؛ واته: نهو کوپه پاک و ته میزانه، که له به هه شتدا،
 خزمه تگوزاری به هه شتی به کانن.

حهرا: حوژی، کچی به هه شتی؛ نه مانیش خزمه تگوزاری به هه شتی یان.

۱۵- کوپ: لالهیی گولزاره، کچ: لوعبه تی فخراره بو هه مدهمی سهرا: کوپ، بو صوحه تی ناوا: کچ

لالهیی گولزار: گولاله سوورهی ناو باخ و گولشه.

لوعبه: بووکی رازاوه و ئارایشکراو.

فخرار: ناوی شاریکی تورکستانه، که به ناویانگه له ئافره تی جواندا. شاعیرانی فارس
 به هه مان بونه وه شیعی زوریان دهریاره و تووه:

فخرار بزرگ نیک جایی است
 گر معدن آن بت نوایی است
 «رودکی»

هنگام بهار است و جهان چون بت فخرار
 خیز ای بت فخرار و بیار آن گل بیخار
 «منوچهری، دهخدا،
 بهرگی ۱۱، ل ۱۷۰ ۴۴»

هه مدهم: هاو دهم.

سهرا: بیابان.

صوحه تی ناوا: قسه و ئاخوتن و رازی تاییه تی.

۱۶- کوپ: سهروی گولستانه، کچ: عوشه تی مهستانه بو وهفته ته ماشا: کوپ، بو هه نگامی تهوانا: کچ

کچ: عوشه تی مهستانه: واته: بو کوپی به زمی مهی خواردنه وه، ئاماده بوونی کچ، زور
 پیوسته.

هه نگام: کات، سهروهخت.

۱۷- کوپ: شاهیدی سهیرانی، کچ: دل بهری په نهانی بو به زمی موهه ییا: کوپ، بو عیشی مه حه لالا: کچ

شاهید: کوپی جوان.

به زمی موهه ییا: به زمی پیوسته به ئاماده کردنی شتی بکات، کوپه که ده توانی
 هاوکاری و یارمه تی ئاماده کردنه که بکات.

عیشی مه حه لالا: ژبانی شیرین.

۱۸- کوپ: ساقیی صهه بایه، کچ: عوزی په زیرایه بو مه جلیسی مهستان: کوپ، بو: مه سنه دی ته نه کچ

ساقیی صههبا: مهی گپری شهراب و بادهی نایاب.

عوز: پوزشی بهری و جی.

په‌زیرا: په‌سەند، پېشوازکراو.

مەسەندى تەنھا: جیگە و شوێنێکی تاییەت و تەنیا.

١٩- کوپ، پرووێه وەکو: مەهتاب، کچ: مووێه وەکو سەنجاب

بۆ پرتەوی ئەیوان: کوپ، بۆ بەستەری دیبا: کچ
مەهتاب: تریفەى مانگ.

سەنجاب: سەمۆرە، کە تووکیەکەى زۆر نەرمە.

پرتەوی ئەیوان: درەوشانەوێ ناو هەییوان.

بەستەر: نوێن و جیگەى خەو.

دیبا: جوان و پازاوه.

٢٠- ئاغازى صبحى: کوپ، ئەنجامى صوراحى: کچ

مەعشووێهێ «اضحى» کوپ، مەحبووێهێ «ظەلما» کچ

ئاغاز: سەرەتا، دەستپێک، بەرايى.

صبحى: بەرەیانان.

ئەنجامى صوراحى: دوايىن پاشماوێ بادهى ناو سوراحى.

مەعشووێهێ «اضحى»: دلبەرى کاتى پرووناکی (واتە: رۆژ).

مەحبووێهێ «ظەلما»: دلبەرى کاتى تاریکی (شەو). هەردوو واژەکش: «اضحى» و

«ظلما» عەرەبىن.

٢١- کوپ بۆ دەمى «فەرودىن»، کچ بۆ چله‌یى هاوین

کچ: بەهەمن و کچ: تشرین، گەرما: کوپ و سەرما: کچ

فەرودىن: مانگی مارت (مارس) زایینی، نەورۆز.

بەهەمن: کانونى دووهم - شوبات (زستان).

٢٢- بۆ عەیشى «ئەدەب» هەردەم، کوپ: ماچى مەيى دەرغەم

خەندەى کچه: جامى جەم، باده: کوپ و مینا: کچ

مەيى دەرغەم: جۆرە بادەيەکی بەناوبانگ بووه.

جامى جەم: جامى بەناوبانگی «جەمشید»، کە هەموو دنیای تێدا دیار بووه.

٢٣- «نالى» کە ئەوى دیبا، ئەلبەتە دەبوو وتبای:

عەشقی کە مەجازیى بێ، تالب مەبە ئیلا: کچ

واتە: ئەگەر «ئەدەب» تا ئێرەى ئەم شیعرە، پێچەوانەى دید و بۆچوونى «نالى» ش
بوو، بەلام ئیتر لێرە بەدواوه و چونکە خودى شیعرەکە بەدواداچوون و چاولێکەری
«نالى» یە، ئەوا لەم ئاستەدا، کە ئەم بەیتەى دوايى شیعرەکە یە، «ئەدەب» دەلی: ئەگەر
«نالى» ئەم شیعرەى منى چاو پێ بکەوتایە، دەهاتە دەنگ و داواى لێ دەکردم؛ کە ئەى
«ئەدەب»! دەستبەردارى ئەو بێر و بۆچوون و ڕەوشتە ببە و ئەوێ من «نالى» لە سەرەتای
نیوه بەیتى یەکەمدا وتوومه:

عیشقی کە مەجازیى بێ، خواهیش مەکە، ئیلا کچ

تۆش وەک من بە.

بەمجۆرە «ئەدەب» جوانکاریى ئەم شیعرەى لەم بەیتەى دوايیدا پازاندۆتەوه، کە لە
لایەکەوه ئەم شیعرەى لە ژێر زەبرى شیعرى ناوبراوى «نالى» دا وتووه و لە لایەکی
تریشەوه تەقەللای ملمانێ و سەرکەشیى نواندن لەگەڵ «نالى» دا ناکات، تا بلی: من
عیشقى نیتر، بۆ نیتر پەسەند دەکەم. بەلکو دەیهوێ بلی: من هەر مەبەستم بزواندن و
جوولاندنى «نالى» یە و هیچی تر.

کیش: به حری رهمهل موسه مهن مه جزووف: (فاعلاتن فاعلاتن فاعلن) وهک
نمونه ی:

۱- شاه ب قه سدا کوشتینا من ږم هه ژاندن بی سه به ب

دامه چه شمی قهر و خه شمی ږم ل دلدا کوئه ده ب

«مه لای جزیری، ۷۰»

۲- مژده بی یاران! ئه لېن ته شریفی جانان دیته وه

وهک هیالاله قامه تم، تا به دری تابان دیته وه

«همدی، ۳۵۹»

۳- وهختی به خشش بۆ بنووسم داستانی هیمه تت

مهردی دانا؛ وهسفی جودی حاته می تهی، که ی دهکا!

«سالم، ۳۰»

۱- عومر گه ییه ناخر و ماچتکی جانانم نه کرد

یهک نه زهر تیرم ته ماشای ماهی تابانم نه کرد

یهک نه زهر: یهک جار سه یرکردن و نوارین.

ماهی تابان: مانگی چواره ده.

«تاهیر به گی جاف» دهلی:

نه من ماچی له بی توم بوو به قیسمه ت

نه ئه سکه ندهر گه یشته ئوی حه یوان

«۱۲»

«مه حوی» دهلی:

نه گه ییه ئه و جوانه و گه ییه پیری

مه ده د یا پیری پیرانی بوخارا

«۸»

«وه فایی» دهلی:

مردم و نه مزانی ئه و ئاوره ی منی سووتاند، چ بوو

حاصلی سه یر و سلووک عاشقان هه ر: حیره ته

«۱۱۹»

۲- دامه نم ږم خونچه یی فرمیتکی گریان و قه تم

خونچه یی له و گولشه نی خه ندان، له دامانم نه کرد

واته: من چونکه هه ر فییره گریان بووم، بویه داوین و ئامیزم هه ر پری خونچه یی

فرمیتک و ئه سیرینی خوم بوو، له بهر ئه وه ی بیرم لای به خته وه ربی و شادیی نه بوو. ئه گینا

ئه گه ر ئه وه نده ی هوگری گریان بووم، که میتکیش دلم لای خویشی بیوایه، ئه و کاته بیرم

لای ئه وه ش ده بوو، که هیچ نه بی ئاره زووی سه یری باخ و گولشه ن بکه م و تاقه

خونچه یه کیش بچنم.

۳- نه شته به خشی رۆحه: باده ی له علی جانان، ئه ی عه جب

بۆچ ئه من قه ت له و مه یه م، قه تریک له فنجانم نه کرد!

واته: باده ی ئال و ږهنگ هه ناربی، که له ماچی لیوی یار وه رده گیرئ، مایه ی

درهوشانه وه و گه شانه وه ی گیانه. که چی سه یره! نازانم بۆچی من هه رگیز بۆم نه لواوه

دلۆپیک له و جوړه باده یه، له په رداخه که م بکه م! واته: هیشتا لیوی یارم ماچ نه کردووه.

«سالم» دهلی:

حه لاوه ت تا قیامه ت نابری «سالم» له ناو ده ما

ئه گه ر نه خلی مرادم ده فعه یی یهک بۆسه، نه وه ردا

«۲۲»

۴- کت شه ویکه هه مده می ئه منی نزاری خه سته بوو

تا به ئاه و ناله وه، تا رۆژ هه راسانم نه کرد!

هه مده م: هاوړاز.

نزار: گریاو.

خه سته: نه خویش، شه که ت، ماندوو.

۵- ئەى نىگارى بىن وەفا، چەندىم جەفائى تۆدى و ئەمىن

يەك سەرى موو، قەت خىلاقى عەھد و پەيمانم نەکرد

نىگار: يار، مەعشوق.

يەك سەرى موو: يەك تۆسقال.

۶- تا لەبى لەعلى ئەتۆم دى، بەو لەبى لەعلت قەسەم

قەت چ جاران، يادى ياقووتى بەدەخشانم نەکرد

لەعل: لە بنەرەتدا واژەيەكى هيندى و فارسىيە و عەرەبەكان پىتى «ئەلف» دەكيان بە «ع» گۆرپو و بۆتە: لەعل. لەعلش لە بەردە پىرۆزەكانى ھەرىمى «بەدەخشان» دەردىت، كە دەكەوتتە خۆرەھەلاتى ئەفغانستان و سنوورى لەگەل توركىستانى خۆرەھەلاتدايە و ناوەندەكەى «فەيزئاوا»ى ئىستانىيە، كە مەلەبەندىكى بازىرگانىيى گرىنگە و كانى زۆرى زىر و زىو و بەردى پىرۆزەى گرانبەھى تىدايە، كە بەردە پىرۆزەكانى بە: لەعلى بەدەخشان، ياقووتى بەدەخشان بەناوبانگن. لەعل، رەنگى جىا جىاى وەك: ئال، پىيازى، ھەنارى، وەنەوشەيى، دوو پىشكى... ھەيە. بەردە پىرۆزەى لەعل دەھاردى و گەلى دەرمانى پزىشكى بۆ زۆر نەخۆشىي لى دروست دەكرى. (دەخدا، بەرگى ۳، ۱۳، لا پەرەكانى: ۱۹۷۱، ۴۴۴).

واتە: لەو ساوھى كە لەعلى لىوى تۆم دىو، ئىتر ھەرگىز يادى ياقووت و بەدەخشانم نەكردووە.

۷- سوبىدەم ھاتم بەشانەى كەم، سەرى زولفى سيات

چونكە «با» نامەحرەمى تۆ بوو، پەرىشانم نەکرد

سوبىدەم: بەرەيەيانى.

زولفى سيات: زولفى رەشت.

پەرىشان: پەرش و بلاو. شاعىرانى تر واژەى «پەرىشان»يان بەمجۆرە بەكارھىناوہ:

بالى ھوما، سىبەرى زولفى پەرىشانى ژن

نافەيى خەتا، پەرچەمى ئەفشانى ژن

«نارى»

زولفى شەبەرەنگت وەكو رۆژە، پەرىشان بانەبى

واسەحاب ئاسا لە رووتا، قەسدى مەھپۆشىي دەكا

«سالم، ۳۱»

كە ھەستا قامەتى بەرزى، لە فەرقى تاوہكو ئەرزى

پەرىشان زولفى سەد تەرزى، بەسەرەكدا رژا و لەرزى

«حاجى قادر، ۱۵۹»

لە غەفلەتدا بەزايە چو ھەموو عومرى عەزىزى

پەرىشانى؛ كەوا زولفى پەرىشانى نەديوہ

«خادىم»

واتە: بەرەيەيان ويستم زولف و قژەكەت شانە بكەم، بەلام دوايى كە بىرم لەوہ كردهوہ زولف و قژەكەت پىن لە نەپىنى و خۆزگە و ئەوينى دلدارانى زۆر، بۆيە نەمويست ئەو نەپىنى و ناوى ئەو دلدارانە بكەونە بەر گوئى و چاوى «با» و وازم لەم مەبەستەم ھىنا و شانەم نەكرد.

«وہفائى» دەلى:

ئەى سەبا، تىك مەدە تۆ، پەرچەم و كاكۆلى گولە

زولف و كاكۆلى گولە، مەسكەنى سەد پارە دلە

«۱۳۲»

۸- تىرى موزكانت لە دلدا، غەمزەكەى تۆبە: دەواى

ئىنتىزارى مەرھەمى تۆ بوو، چ دەرمانم نەكرد

واتە: زامى دلەم، كە بەھۆى غەمزەكەى خۆتەويە و دەرمانەكەيشى ھەر لای غەمزەكانتە، بۆيە دەرمانم نەكرد و چاوەنوارى ئەوہم ھەر خۆت دلە نەرم بى و جارىك لە جاران بەزەبىت پىامدا بىتەوہ و ئاورىكەم لى بدەيتەوہ. يان جارىك بەتيلەى چاوپىكت، سەرنجىكەم بدەيت.

ودفایی دهلی:

بۆچی نه گریم! کوشتیهی سه د غه مزه خه دهنگم
من بیتک و نیزامیی حه بهشی زاده، هه زاره
«۱۲۲»

۹- لهو ده مهی چاوم به گولزاری جه مالی تو کهوت

قهت خه یالی گولشن و یادی گولستانم نه کرد

واته: لهو کاته وهی که گولزاری جوانیی تو دم دیوه، ئیتر پیوستم به وه نه بووه بیر له
سهیرکردنی باخ و گولشن به که مه وه، یان خه یالی سهیرکردنی به که م.
«نالی» دهلی:

سه و داسه ره که ی زولفت، نه زهاری له کن په شمه
دوور لهو گوله بی خاره، گولزاری له کن په شمه
«۴۷۴»

«سالم» دهلی:

۱- به خوین بی دل، به گهرمی بیته سه ره جهرگ
نه گهر بیتو دلم شا بی به گولزار
«۵۹»

۲- دل، چ حاجه تاره زووی گولشن بکات، وه ختی به هار؟
تو، له هه ره فه سلا، له بهر چاوم به عاریز گولشنه نی
«۱۵۰»

«حریق» دهلی:

چاوه کهم دوینی له گولشنه، گول به عیشوه خوی نواند
نه که نه که گیر بم، به مهرگی تو قه سه م، هیچ نه مدواند
«۱۱۳»

۱۰- وه سلی تو م نه وه دل که دی، نه مزانی هيجرانی له دوون

له زه تی خولدی به رین بوو، یادی نیرانم نه کرد

هیجرانی له دوون: داپرانی له دوايه.

خولدی به رین: به هه شتی به رین.

یادی نیران: یادی ناگر، که لیته دا مه به ست له ناگری دۆزه خه.

واته: له سه ره تای دیده نی و دیدار تدا، نه وه ندهم خوشیی و به خته وه ریی گه یشتی، وام
هه ست کرد له به هه شتی به رین دام و ئیتر دهردی دووری و ژانی لیکدا پرانم له بیر نه ما،
وه که نه و موسلمانیهی له کاتی خوشیی و خو له بیر کردنیدا، رۆژی زیندوو بوونه وه و سزادان
ناگری دۆزه خی له یاد ده چی.

«حاجی قادر» دهلی:

من له غه مت ریگه یه کهم که وه ته بهر
خوانی به هه شت و سه فه ری هه شت خوان
«۹۴»

۱۱- نه و ده مهی ماچی له بت، خه وفی عیتابی تو م نه بوو

خاته م پتی بوو، که من یادی «سلیمان» م نه کرد

خاته م: کلکه وانه، نه موستیله.

سلیمان: هه زه تی سلیمان پیغه مبه ر.

واته: نه و ده مهی پیت گه یشتم و دهره تم هینا و هه ر چۆنی بوو لیوتم ماچ کرد،
نه وه ندهم له خوشی باند خۆ له بیر کردبوو، بیرم له مه ترسیی گله یی تو نه بوو، که بۆچی
به بی رازی بوونی خۆت، ماچم کردوویت! چونکه لهو کاته دا ههستم ده کرد خۆم موستیله ی
خۆم پیته و هه رچیم بو، ده توانم بیکه م و خۆمیش له هه زه تی سلیمان بالاته ر ده زانی و
پیوستم پتی نه بوو. یان به واته یه کی تر: نه و کاته ی به تو گه یشتم، وام هه ست کرد
بوومه ته خاوه نی موستیله ی سلیمان و نه و که سه ش که موستیله ی «سلیمان» ی پی بی،
ده توانی هه رچی مه به ست و تاره زووی بیت، بیکات! که چی دواتر ده سه لاتی تو، له
ده سه لاتی موستیله که ی لای من، بالاته ر بوو. چونکه ئیتر بریاری روو وهر گیران که وه ته لای
تو و موستیله که ی لای من هیچی بو رازی کردنی تو، پی نه کرا.

«وهفایی» و «پیره‌مێرد» ناوی «سوله‌یمان و خاتهم» یان ئاوا به‌کاربردووه:
عوشه‌رت و عه‌یشی جیهان خه‌مه له‌سه‌ر ماچی ده‌مت
هه‌ر سوله‌یمانه، ئه‌و ده‌ستی بگا به‌و: خاتمه
«وهفایی، ۱۳۸»

شه‌ویک ده‌ست ئه‌هره‌مه‌ن که‌وت «خاتهم» ی مولکی «سلیمان» ی
که‌چی می‌ر و گزیری پی ده‌کرد، که‌دری وه‌ها زانی!
«پیره‌مێرد»

«نالی» ده‌لی:

۱- ئه‌ی واعیزی بارید! چیه‌؟ هه‌روه‌ک هه‌ره‌سی کێو
به‌و وه‌عه‌: که‌ بایه هه‌موو، هاتوویی به‌سه‌رما!
«۱۱۹»

۲- ئه‌ی ته‌له‌فی گه‌توگو، جامیعی کێز و درۆ
واعیزییه ئیشی تو، عاشقییه کاری من
«۳۳۵»

۱۲- تو گوت: مه‌رجانه لێوم، من گوت: جانا! به‌های!

غه‌یری ئه‌م سه‌ودایه جانا، من چ تاوانم نه‌کرد

مه‌رجان: به‌ردی پیره‌زه‌ی گرانبه‌ها.

به‌ها: نرخ، رمین.

۱۳- چه‌نده واعیز، وه‌عزی دا و فه‌رموی که: «العشق جنون»

عاقلم کرد، ئه‌ی «ئه‌ده‌ب» به‌و په‌ندی نادانم نه‌کرد

العشق جنون: ئه‌وینداری شیتیییه.

کێش: به‌حری هه‌زه‌ج موسه‌مه‌ن ئه‌خره‌ب مه‌که‌فووف مه‌ه‌زووف: (مفعول مفاعیل مفاعیل
فعولن) وه‌ک نمونه‌ی:

۱- نوورین که‌ده‌حا خه‌مر و هه‌یاتا مه‌ ب سه‌ردان

که‌ر وی بده‌تن ده‌ست ب ده‌ست موشته‌ره‌هی من

«مه‌لای جزیری، ۴۵۷»

۲- ئه‌ی جیلوه‌ده‌ری حوسن و جله‌وکیشی ته‌ماشا

سه‌رپشته‌یی دین، بی مه‌ده‌دی تو، نییه، حاشا

«نالی، ۷۵»

۳- تالان و برۆ و کوشتن و هه‌پسه له هه‌موو لا

ساحیب عه‌له‌م و ته‌پله، ئه‌لیی دیوه؛ سته‌مکه‌ر

«حه‌مدی، ۷۰»

۱- کێ بوو شه‌وه‌کی، به‌و گوزه‌ره‌یدا گوزه‌ری کرد؟

تیری نیگه‌هی، وا له دلی مه، ئه‌سه‌ری کرد!

شه‌وه‌کی: به‌یانی.

به‌و گوزه‌ره‌یدا: به‌و ناوه‌دا، به‌و گه‌ره‌که‌دا.

گوزه‌ری کرد: تێپه‌ری.

تیری نیگه‌هی: تیری نیگای، نوارینه‌کانی.

ئه‌سه‌ری کرد: کاری کرد، زه‌بری نواند.

واته: ئه‌وه کێ بوو به‌و به‌یانیه، به‌و ناوه‌دا تێپه‌ری و به‌نوارینه‌کانی، کاری له دلم
کرد؟.

۲- بێدار نه‌بوو فیتنه‌یی ئه‌و نێرگی جادووت

ناهی سه‌حه‌ری ئیمه، دلی باخه‌به‌ری کرد

بێدار نه‌بوو: هیشتا خه‌و به‌ری نه‌دا‌بوو.

واته: چونکه هیشتا به‌یانی زوو بوو، بۆیه هیشتا چاوه نێرگسییه‌کانی (که مایه‌ی به‌لا

و هه‌ران) خه‌والئو بوون، به‌لام به‌تتپه‌ربوونی به‌لاماندا و سه‌رسامیی من، له‌ دیتنی و هه‌ناسه و ئاهی سه‌سه‌تم بۆی، به‌ئاگای هیتایه‌وه و خه‌و به‌ری دا.

۳- باوه‌ر مه‌که‌ جانا! به‌که‌سی دیکه‌ نه‌زه‌ر کا

هه‌ر دیده، که‌ جارێ به‌جه‌مالت نه‌زه‌ری کرد

واته: گیانه‌که‌م! هه‌ر که‌سه‌ی هه‌ر تاقه‌ یه‌ک جار، چاوی پیت بکه‌وی، ئیتتر تا هه‌تا هه‌تایه، سه‌یری هیچ شوخ‌یکی تر ناکاته‌وه؛ چونکه‌ تۆ له‌ هه‌موو که‌س شه‌نگ و شوختر و هه‌ل‌پژارده‌تریت.

«ئه‌ده‌ب» هه‌ر خۆی له‌ غه‌زلی پێش‌شودا ده‌لێ:

له‌و ده‌مه‌ی چاوم به‌گولزاری جه‌مالی تۆ که‌وت

قه‌ت خه‌یالی گولشه‌ن و یادی گولستانم نه‌کرد

۴- قه‌سدی هه‌ده‌فی سینه‌ بوو، په‌یکانی مرۆلت

نه‌مزانی له‌به‌رچی بوو؛ که‌ عه‌مدن خه‌ته‌ری کرد!

واته: نوارین و تبه‌لی چاوه‌کانت، که‌ هه‌میشه‌ بۆ ئه‌نگاوتن و پێکانی دلی دلدارانته و ئه‌وه‌ی مه‌به‌ستته، له‌ رێگه‌ی تبه‌لی چاوه‌کانتته‌وه ئه‌نجامی ده‌ده‌یت، که‌چی ئه‌مجاره‌ چونکه‌ مه‌به‌ستت نه‌بوو، به‌ده‌ستی ئه‌نقه‌ست ئیمه‌ت لی‌ بوارد و پاراست.

«نالی» ده‌لێ:

«نالی» ئه‌و وه‌حشی غه‌زاله، که‌س ئه‌به‌ر داوی نه‌که‌وت

چونکه‌ شاه‌یینی دوو چاوی تیژه؛ دائیم سه‌ر ده‌کا

«۱۱۱»

۵- یا ره‌ب! چیه‌ شیرینی ئه‌و دوو له‌بی گولنار؟!

پستیکه، خوداوه‌ند عه‌جینی شه‌که‌ری کرد

له‌بی گولنار: لیوی ئالی وه‌ک گوله‌ هه‌نار.

پستیکه: بسته‌-یه‌که‌.

عه‌جینی شه‌که‌ری کرد: له‌گه‌ل شه‌کردا ئاو‌پته‌ی کردن.

۶- ئیعه‌جازی هه‌رچی بووی، مه‌سیحا له‌ که‌م و زۆر

ئه‌مرۆ له: له‌بی تۆ؛ به‌چه‌ ته‌رساوه، سه‌ری کرد

واته: هه‌ر زه‌ده‌تی مه‌سیح، هه‌ر موع‌جیزه‌یه‌کی هه‌بووی؛ که‌ بریتی بوو له‌وه‌ی هه‌ر وته‌یه‌کی له‌ زار دابکه‌وتایه، مه‌ردووی پێ زیندوو ده‌بوونه‌وه، ئه‌وا هه‌موو ئه‌و موع‌جیزانه‌ی، له‌ نیوان لیوه‌کانی به‌چه‌که‌ مه‌سیحاوه، ئاشکرا‌بوون. واته: پێش ئه‌و دیتنه‌ت، منیش شتیکی تر بووم، به‌لام به‌هه‌ناسه‌کانی نیوان لیوه‌کانت، گیانیکی ترم به‌به‌ردا کرا و بوومه‌ گیانه‌به‌ریکی جیاواز: عاشق.

۷- گیسوویی دلارام؛ هه‌موو وه‌قت دلاران

خاسه‌ به‌گولی جیلوه؛ که‌ زببی که‌مه‌ری کرد

گیسوو: په‌لک و زولف.

دلارام: له‌ دوو به‌شی (دل + ئارام) پێکهاتوه، که‌ مانای: ئارامی ده‌.

خاسه‌: به‌تایبه‌تی.

واته: قژ و په‌لکی یارم، هه‌میشه‌ شیرین و مایه‌ی ئوخژن و ئارامی دلن، به‌تایبه‌تیش ئه‌و کاتانه‌ی که‌ تا سه‌ر که‌مه‌ری به‌ریانده‌داته‌وه و خۆشی له‌نجه‌ولار و نیسکه‌ی پێوه‌ تێکه‌ل ده‌کات، ئه‌وه‌نده‌ی تر ده‌بێته‌ هۆی جوانترکردن و پازاندنه‌وه‌ی یار.

«مه‌حوی» «دل ئارام» و «دل ئارا» ی به‌مجۆره‌ به‌کاربردوون:

دل‌م بی‌ تابه، ئه‌حوالم خراپه

هه‌تا تۆمی دل ئارام و دل ئارا

«۳۶۱»

۸- هه‌ر که‌س که‌ ته‌وانای نه‌ززاره‌یی مه‌، به‌رووی بی

حه‌ققا به‌نه‌زه‌ر موع‌جیزه‌ی «شه‌قولقه‌مه‌ر» ی کرد

ته‌وانا: توانا، توانین.

نه‌ززاره (نَظَّارَة: عه‌ره‌بی): نوارین، سه‌رنج، وردبوونه‌وه، چاودیری.

شه‌قولقه‌مه‌ر: ئه‌نجامدانی کاری زۆر سه‌خت و دژوار و له‌ توانا به‌ده‌ر، که‌ «شق القمر»

کاری موع‌جیزه‌ی محمه‌دی پێغه‌مبه‌ریشه، که‌ «میعراج» ی کرد.

واته: هه موو كهس توانای سهیركردن و لى وردبوونهوى تۆى نيبه، چونكه تۆ ئهوهنده
پرشنگدار و پرووناكيت، بۆيه ئهوهى بتوانى لىت بنواپى، بهراستى وهك ئهوه وايه «شق
القمر»ى كردبى.
«سالم» دهلى:

ويسالت: پايه يى ميعراجه بۆ من
له پرووتا؛ گهر له بىم «شهققولقه مهر» كا
«۳۰»

۹- تا بهلكه وهك ئهبرۆ و پوخى تۆى بنوئىنى گهردوون؛ مههى وهك: قهوس و دهمنى وهك سوهرى كرد

واته: گهردوون و كردگارش وهك تهقه لىلاى دووباره وپنه كيشانهوى وپنهى تۆيه له
ئاسماندا و به تايبه تيش وپنهى چاوت و پوخسارت، جاريك وپنهى مانگى وهك نيوه
بازنهيهك و جاريكيش وهك سوهىر و قهلىغانى كيشاوه.

۱۰- ههر سويحههم وهك شهوى دهيجوره، له وهقتى ماهى حهزهرى ئيمه، له لای مه، سهفهرى كرد

واته: بۆيه منيش كه مانگى ئاسمان دهبينم، تا بهرهبهيان بهيادى ئهوهى له پوخسارى
تۆ دهچى، بهديارهوه ئيشك دهگرم و شهونخوونى دهكيشم، بهلام كه له خۆركهوتندا،
مانگ ئاوا دهبى، بهپيچهوانهوه پۆژى من، وهك شهوى تاريك، تاريك داديت، چونكه
تۆ جيم دههليت و سهفهردهكهيت.

۱۱- توولانييه شهرحى ستهمى؛ وهك سهرى زولفى تا پهنجه نهبى ليمه «ئهدهب»، موخته سهرى كرد توولانييه: دريژه.

تا پهنجه نهبى: تا زوير نهبى؛ يان: تا ماندوو نهبى.
موخته سهرى كرد: له كورتى برييهوه.

واته: بۆ ئهوهى له دريژه پيدانى باسى ستهمى يار، يار نهپهنجى (يان: ماندوو نهبى) و
له دريژه پيدانهكهشم ماندوو نهبى، بهچاكم زانى باسى زولم و ستهمى يار، بهكورتى بكه م.
«نالى» و «مهوى» و «وهفایى» «پهنجه» يان بهمجۆره بهكاربردوه:

لهم ريگه سهريشى كه بچى، يه عنى كوژا بى
گهردن كه چى بهر پيسته، قهدهم پهنجهكه، سابى
«نالى، ۶۲۹»

۱- له غه مزهى چاوت، ئهبرۆ داگره و بهس
مهكه بۆ قهتلى عاشق پهنجه: بازووت
«مهوى، ۸۱»

۲- لهو ناصيحانى ئيمه: كه بۆ دل دهدهن به دز
دل پهنجه كه بوو نىگارم و دينى لهوان دزى
«مهوى، ۳۰۱»

تۆ پهنجه مه به، كوشتنى ئاسانه «وهفایى»
بهو غه مزه ئيشارهت بكه؛ بهو چاوه بهرموو
«وهفایى، ۱۱۰»

کیش: به حری هه زه ج موسه مهن نه خرب مه کفووف مه حزووف: (مفعول مفاعیل مفاعیل فعولن) وهک نمونه ی:

۱- تا پینه کهنی گول، به دهمی بادی سه باوه

نه مگوت: که شهوی بولبولی بیچاره ههقی بوو
«نالی، ۳۷۸»

۲- په نجهت له حهنا مه گره سووریکی ته لڅ پهنه
خوینی دلی من ناله، بو په نجهیی شمشالت
«سالم، ۵۲»

۳- له وساوو حکومت نییه، به ربوونه ته میللهت
جاف و هه مه وهند، بانهیی و مه نگوړ و پشده
«حهمدی، ۷۲»

۱- نازک به دهنه، له عمل لهبا، جهور و جهفا چهند؟

بو نهم دلی زارم، به جهفا تیری بهلا چهند؟

نازک به دهنه: ناسک جهسته، ناسک لهش، نه ندام ناسک. پیتی «نهلف» ی «به دهنه»؛
له عمل لهبا: نامرازی بانگه وازن.
له عمل لهبا: ليو وهک له عمل.

۲- شیرین سوخه نی، خونچه دهه ن؛ توندیی و ته لڅیی

به م تهرزه، ده گهل به ختی منی نامه سیا چهند؟

شیرین سوخن: گفتوگو و قسه شیرین و خوش.

خونچه دهه ن: دم وهک خونچه.

ته لڅیی: تالیی و گرژ و تووړه.

به م تهرزه: به م جوړه، به م شپوویه.

منی نامه سیا: منی کار و کرده وه پرهش و خراپ.

۳- تا چهند به میهر و ستم، نهو بیم و نومید؟

یا: بمکوژه، یا: پروم بده ری، خهوف و رهجا چهند؟

میهر: دلنه رمیی، میهره بانیی.

ستم: پیچه وانه ی میهره.

بیم: مه ترسیی و دژواری.

نومید: خوژگه، پیچه وانه ی: بیم.

خهوف: مه ترسیی.

رچا (رجاء): خوژگه و نومید، پیچه وانه ی: خهوف.

واته: ناکارت بهرام بهرم؛ نادیار و تاو ناتاوه، تاویک بهرام بهرم میهره بان و دلنه رمیت
و تاویکی تریش ترس و دژواری و چهوسانده و دم له گهلدا دهنوتیت؛ له بهرته وه پیتم خوشه
نهم دوو هه لویستم بو یه کالایی بکه یته وه، چونکه نه گره ده ته وی له گهلدا دلره ق و زالم
بیت؛ نه وه وا باشه هره به یه کجاری و له ئیستاوو بمکوژیت. نه گهریش ده ته وی میهره بان
و دلنه رمیم له گهلدا بکه یته، نه وا: پرویه کی خوش بده ری.

هه لبه ته بو به یاد هیئانه وه، لیتره دا ده بی سه بارهت به هه ردوو واژه ی خهوف و رهجا،
بلیم: که «خهوف» و «رهجا» دوو بار و دوو حاله تی تاییه تین، له موسلمانان راسته قینه دا
کو دهنه وه، له لایه که وه «خهوف = ترس» ی خودای له دل دهرناچی و له لایه کی دیکه وه؛
هه میشه هیوا «رهجا» ی خودای له دل دایه و له به زه یی خودا نا نومید نابی.
«نالی» ده لی:

۱- شهربه تی خهوف و رهجا ی نه غیار و یار

ترش و شیرین، ههم ده چیژم، ههم ده خوم
«۲۹۷»

۲- نه گره خوینم ده ریژی تو، نه وه: تیغ و نه مییش: گهردن

نه گره: بونیادی په یمان، دهستی من دامینته، باز
«۹۶»

«وهفایی» هه ردوو واژه ی «نومید» و «بیم» ی به مجوره به کاربرد ووه:

چیم له ئومیدی بههشت و بیمی دۆزه داوه من؟
دۆزه خی من ههه فیراقه؛ جهننه تی من ههه ئهوه
«۱۵۸»

۴- لهو جعدی موعهتته، که له پرووی شهرمهوه لاره

منته له گولاب و گول و رهیحان و سهبا؛ چندا!

جهد: قژی لوول، یان: قژی لوول کراو.

موعهتته: عه تراوی، بۆندار.

واته: ئهه قژه لووله بۆنداره، که له شهرمی ئهوهی لهسهه روخساری پرووناک و پرشنگدارته، ملکهچ و لار وهستاوه و تۆی خاوهنیت؛ بۆچی نایه لیت تیر بۆنی بکهه؟ چونکه ئهگهه بیه لیت بۆنی قژه لووله کهت بکهه، ئیتر پیوستم بهوه نییه له جیاتی بۆنی قژی تۆ، بۆنی گول و ریحان و سروه و گولاب بکهه.

۵- تۆ: خوسرهوی؛ هه موو ئیمه: گه دای پرووت

ئه ی پادشههم! جهو ده گه ل ئیمه گه دا، چندا؟

خوبان: کۆی «خوب» و واته: چاک، چاکان.

خوسرهوی خوبان: باشتترین پاشا.

گه دا: هه ژار، نه دار.

«نالی» و «وه فایی» و «شاهۆ» واژه ی «خوبان» یان به مجۆره به کاربردوه:

مومکین نییه جه لبی دلی خوبان به من و تۆ
نه مبیستوه ته سخیری مه لایک، به مه لایهک
«نالی، ۷۰۵»

ئاخری ئه ی سولتانی خوبان، تا به که ی نامیه ره بانایی
چاکه مه حرووم نه فه رموی؛ یا خیتابی، یا عیتابی
«وه فایی، ۱۷۱»

ئه ی خوسرهوی خوبانی من، تۆی دهر د و هم دهرمانی
وه ی ماهه که ی تابانی من، فینکی دلی بریانی
«شاهۆ»

۶- تا تاری له چین و خه می مووت، عه تر فشانه

کهس نالی: من و نافه و تای مشکی خه تا، چندا!

خه می مووت: قژی لوول و پیچ پیچت.

عه تر فشان: عه تر پۆین، عه تر بلاوکه ره وه، عه تر په خشان.

تای مشک: نیوه ی «بار» ی مشک، چونکه ههه باریک که له ولاخ بکری، له دوو «تا» بیت؛ که به هه ردوو تایه که به سه ره که وه دهوتری «بار» ی ولاخیک. واته: مشک؛ یان «مسک» یش که نرخی زۆر گرانه، ئه گه ره به خۆراییش چنگم بکه ویت و له به رامبه ریشدا ئه گه ره سه ریشک بکریم، تا له نیوان تالیک له زولفی تۆ و ئهه «تایه» مسکه دا، ئهه یی سی و دوو، ههه «تا» یه ک له زولفی تۆ په سه ند ده که م و چه ندو چوون له گه ل تای مسکه دا ناکه م.

«سالم» ده لێ:

حسابی نه فحه یی زولفت، له گه ل مشک ی خه تا ناکه م

خه تا ناکه م، سه با شاهیدمه، ته شبیه ی وه ها ناکه م

«۸۵»

۷- دائیم له دلم بیم و ئومیدی موو و پرووته

یا بیکۆزه، یا پرووی به ری، خۆف و ره جا چندا؟

بیم و ئومید: مه ترسی و خۆزگه.

واته: هه می شه دلم خۆزگه ی دیتنی روخسارتی هه یه، به لام که مه ترسیی رهنگی رهش و داوی زولفتم دیته یاد، ترسم لێ ده نیشت، بۆیه هه می شه دلم پریتی له مه ترسیی و خۆزگه؛ که تکا ده که م یا: بیکۆزه، یان: مووی قژ و په رچه مت له سه ره روخسارت لاده و ریگه م بده تیر سه یرت بکه م... هه لبه ته ده گونجی «یا بیکۆزه» مه به ستیش بیت له قرتاندنی ئهه به شه قژ و کاکۆله ی روخساریان داپۆشیوه.

۸- ئه م عه ده که مه عدومه: وه فاداری یاران

له م دهرگه هه دامان؛ به ئومیدی: وه فا، چندا؟

عه ده: په یان، به لێن.

مه‌عدووم: نه‌بوون.

عه‌هدی مه‌عدووم: ئه‌و په‌یمانه‌ی که نییه و ئومیدی به‌جیه‌تانی لێ ناکرێ.

ده‌رگه‌ه: ده‌رگا.

دامان: دۆش دامان، چاوه‌نواری.

واته: ئه‌و به‌لێن و په‌یمانه‌ی، که یاران ده‌لێن گوايه وه‌فادار دهن و هه‌رگیز به‌جی ناهێن و ده‌ریه‌ستی وه‌فا نابن، ئیتر به‌ئومیدی به‌جیه‌تانی ئه‌و په‌یمانی وه‌فادارییه‌وه، به‌چ هیوايه‌که‌وه، له‌ به‌رده‌رگه‌دا دۆش دامان و چاوه‌نواری؟

«نالی» ده‌لێ:

له‌ ئه‌شکه‌نجی شکه‌نجی زوێفی ئه‌و بێ وه‌عه‌ده، مورگی دێ

ده‌نالیی و ده‌کو بلبیل له‌ سووخی کازیبی شه‌ودا

«٨٨»

٩- بۆ شه‌ئنی شه‌هان، عاره ته‌طاول به‌که‌دایان

ئه‌ی پادشه‌هم! جه‌ور ده‌گه‌ل ئیچه‌ که‌دا، چه‌ند؟

شه‌ئن: کاروبار.

شه‌هان: کۆی شه‌ه-ه، واته: شاهانه.

عار: نه‌نگ و شووهریی.

ته‌طاول: ده‌ستدریژی، زوێم و زۆر، چه‌وساندنه‌وه.

واته: بۆ پادشایان نه‌نگ و شووهریییه، ئه‌گه‌ر زوێم له‌ هه‌زاران بکات، له‌به‌رئه‌وه‌ تۆ؛ ئه‌ی پادشه‌هم! له‌به‌رچی هه‌ز به‌چه‌وساندنه‌وه‌مان ده‌که‌یت؟

«نالی» ده‌لێ:

ئه‌تۆ: شا، من: گه‌دا، دادم بپرسه

له‌ زوێمی چاوی بیمارت کوژراوم

«٢٩٣»

١٠- ده‌ردی نییه ده‌ردی مه، که چاره‌ی به‌ده‌وا بێ

ده‌ردیکه؛ عیلاجی نییه، ده‌رمان و ده‌وا چه‌ند؟

واته: ده‌ردی ئیچه‌ی دێدار، ده‌ردیکی یه‌که‌جار تاییه‌تی و جیاوازه، به‌ده‌رمان و پزیشک چاره‌ ناکرێ، ئیتر رێنوێنی بۆ په‌یداکردنی ده‌رمان، هه‌تا که‌ی؟
حاجی قادر ده‌لێ:

ته‌بیبم هاته‌ بالینم، وه‌های گوت:

دریغ! ده‌ردی عیشقه، بێ ده‌وايه

«١١٦»

له‌ فۆلکلۆری کوردیشدا هاتوه:

ده‌ردیکم گرتوه، نییه ده‌رمانی

عیشقی چاوت بووم، ناشی نه‌یزانی

١١- ده‌ردی نییه ده‌ردم، که ئه‌وا چاره‌ قه‌بوول کا

بێ وه‌جه‌ه له‌ لام، ره‌نجی ته‌بیب، سه‌بر و ده‌وا چه‌ند؟

بێ وه‌جه‌ه: بێ مانایه.

١٢- به‌حریکه‌ غه‌می عیشق، هه‌زارانی وه‌کو تۆی

غه‌رقابی فه‌نا کرد، «ئه‌ده‌ب» فیکری شه‌نا، چه‌ند؟

غه‌رقاب: نقوم کردن، خنکاندن.

فه‌نا: له‌ناوچوون، له‌ناوکردن.

شه‌نا: مه‌له‌کردن.

کیش: به حری هه زه ج موسه ددهس مه قسور: (مفاعیلن مفاعیلن فعولن)، وه ک نمونه ی:

۱- ژ په عنا نیرگیزین ته ی مه ست و خون ریز
زه مان بوو عه هدی جهنگ ئه نگیزی جهنگیز
«مه لای جزیری، ۲۷۰»

۲- له بت: میم و قه دت: ئه لف و زولف: چیم
ده زانی بهم سییانه، تالیبی چیم؟
«نالی، ۳۱۲»

۳- ده بیته باغی جه ننه ت، ده فعه یی بی
به کولبه ی «سالم»، گهر مه قده می یار
«سالم، ۵۷»

۱- نه گهر زیندانه، گهر داره، نه گهر بهند

به سه جانا! عه زابی مه، هه تا چه ند؟

واته: نه گهر عیشقت ئیمه ی به خو به وه گیر کردوه و له ناو زیندانی سزا و چه وساندنه ودا راتگرتووین و دلنه وایی و میهره بانیمان له گه لدا نانویتیت؛ هه تا که ی؟. پیتم خو شه بزانه له گه لدا هه روا ده بیت، یان چی؟ چونکه نه گهر زیندانی کردغه، یان: له سیداره داغه، یان: له بهندیخانه کردن، ئیتر هه مویت پی تاقی کردمه وه. ئه ی ئیتر ئه م ئازاره م هه تا که ی؟.

«کوردی» ده ئی:

حیره تم له م مه سته چاوه، بو له گه ل من وا ده کا؟

ئه م هه موو دهر د و جه خارهم^(۱)، بو؟ له کویتی په یدا ده کا؟

(۱) ده بی بو راستکردنه وه ی ئه م به یته ی «کوردی» ئه وه بلیم که واژه ی «جه خار» هیچ مانایه کی نییه و له هیچ فرههنگیکی فارسیدا نییه. بۆیه ده بی واژه که له (چه + خار) پیکهاتی، که به هه ردووکیان مانای (چ + درکیک) ددهن، ئه وسا مانای نیوه به یته ی «کوردی» ئاوا ی لئ دیت: ئه م هه موو دهر د و درک ئازنه بو؟.

۲- به خه ندیکت نه گهر دل خسته په رواز

به گریان: دووباره، به سته ناو بهند

په رواز: فرین، بالگرتن.

واته: له سه ره تای کار و ئاشنا بوغمانه وه، به بزه یه کت، دلتم خسته خوشی و شادی و باله فره ی گه شکه. به لام دواپی، که سزا و چه وساندنه وه له لایه ن تۆوه دهستی پی کرد و دا پران و دووری، سه ریان هه لدا و که و قه گریان بو، ئیتر دووباره خوشیی و به خته وه ریت له دل م سه ند ه وه و که و ته وه گو شه گیری و گرتووخانه ی ته نیایی.

هه لبه ته «خسته په رواز» و «به سته ناو بهند» له بهر باری «کیش» سوو کراون، ئه گینا هه ریه که یان ده بی به «خسته په رواز» و «به سته ناو بهند» بنووسرین.

۳- نه گهر غه مباری جهوری زولفه که ی تۆم

به میهری ته لعه تم، سه د هینه خور سه ند

میهری ته لعه ت: هه تاوی رو خسار.

خور سه ند: قانع، رازی، دلشاد.

واته: نه گهر خه مباری ئه وه م که زولفت رو خسارتی دا پوشیوه و پتی سه یرکردنی رو خسارتم نادات، به لام جار جار که هه تاوی رو خسارت دهر ده که وی، سه د ئه وه ند ه ی خه مباریه که ی پیشووم، دلشاد و رازیم.

۴- دلکی غه مزده م بوو، مه حره می راز

ئه ویشته لیم به سه د شین و ئه ذا سه ند

غه مزده د: به خه م ئه نگینوراو، به خه م پیکراو، به خه م که و ته.

مه حره می راز: نه ئینی پۆشی رازه کانه م بوو.

شین: شیوه ن و گریان.

ئه ذا (اذی): ئازار و سته م... هه رچه ند ه ئه وه ی له جیتی خو ی له کاتی به راوردی تیکسته کانه دا ئاماره مان پی کرد و وتان له هه ندی تیکستی تر دا، له باتی «شین و ئه ذا»؛ «شیوه و ئه ذا» و «شین و ئه ذا» نووسراون؛ که ده شی ئه م نیوه به یته به و شیوه ش بخویندریته وه، به تاییه تی به «شیوه و ئه ذا»، که «ئا» نووسیویتی و مانای «ئه ذا» ش: مه کر و فرتوفیل ده گه یه نی؛ که سه رومری مانا و مه به سته «ئه ده ب» یش ده گه یه نی.

۵- بهر غبته دل نه که و ته دامی گیتسوت

وهرای ته دبیره: ته قدیری خوداوهند

رځ غبته: مهیل و ئاره زوو.

وهرای ته دبیر: له سهر وو توانای ته گبیره وه.

واته: چاره نووسی عه شقینی من و تو، به دهست خویمان و به ئاره زووی خویمان نه بوو، به لکو چاره نووسی کی گرده پری خودایی بوو، ده بوایه من و تو، له ههر جیبه کی تری دنیا و ههر چوټیک بوایه، ههر یه کتریمان خوش ویستبایه.

۶- له وهختی کی به عیشت سهر بلندم

تهمم لی نارهوئ قهت، وهک: «دهماوهند»

دهماوهند: کیتو کی زور بهرزی باکووری خو رهه لاتی «تاران» ه.

«سالم» یش کیتی «دهماوهند» ی به مجوره ئامازه پی کردووه:

به تهم که للهی «دهماوهند» بوو، له ئاهم گرده نهی «ئهلبورز»

به پتی «رهی» دا، که قیسمهت رۆژی ئه ووه ل بوو

«۴۶»

واته: ههر چه نده به عیشتی تووه زور سهر بلند و دلشادم، به لام ئهم خوشحالی و سهر بهرزیبم، بهرده وام به زور دژواری و سهختیدا لی تیده په پری و عیشت بۆ من، ههمیشه مایه ی سزا و ئازار و دهرده سهری زوره.

له کۆکردنه وهی سهر بلندی و ته مدا، جوانکاری به کی هونه رمه ندانه و شاره زایانه هیه، چونکه ئه وهی بیه وئ سهر بلندی بژی، ده بی زور دژواریش تیپه پرتی؛ ههر بویه کیتی زور بهرزیب، ههمیشه سهر به تهمه.

له فۆلکلوری کوردیشدا هاتووه:

ههر جیبه ک بهرزه، تهم لی ساکنه

ئه وه تهم نییه، هه ناسه ی منه

۷- شکوھی گهر دنت، لیموئی غه بغه ب

به نوقره ی خامه وه: سیوکی پیوهند

شکوھی گهر دنت: گهر دنی بهرز و ده ماخت.

لیموئی غه بغه ب: بهر گهر دن و ژیر چه ناگه ی وهک پهنگی لیمو. یان: ژیر چه ناگه و بهر گهر دنیشت، ههر ده لئی لیمو به.

نوقره: زیو.

خام: خاو.

پیوهند: موتوره.

واته: گهر دنی بهرزت، به و دیه نی ژیر چه ناگه و بهر گهر دنه لیمو بیه ته وه، ههر ده لئی له زبوی خاوه و سیوکیان پیوه موتوره کردووه.

وهک له جیتی خو ی و له بهراوردی تیسکته کاندانا ئامازه مان پی کردووه، ئهم به یته لای «ئا» ئا وایه:

شکوھی گهر دنی تو و سیو غه بغه ب

به شاخی نوقره وه؛ سیو که پیوهند

۸- به تنه ها ههر ئه من نیم پایی به ندت

جیهانیتک به تار ی زولفه، پابه ند

واته: ههر به تنه نیا من گیر ددهت نیم، به لکو جیهانیتک به تار ی زولفیکته وه، به خوته وه به ستوته وه.

۹- محاله گهر «ئه ده ب» بی و زینده کی کا

به بی ماچی له بی شیرین، وه کو قه ند

واته: ههر گیز «ئه ده ب» به بی ماچی لیوی وهک قه ند شیرینی تو، ناتوانی بژی.

کیش: به حری موجته س موسه مهن مه خبون نه سلهم: (مفاعلهن فعلاطن مفاعلهن فعلن) وهک نمونه ی: (۱)

۱- وهتهن عه زبزه، ده خيله مه لئ گلی خاکه

گلی: کلتيكه، كه سوورمه یی عیوونی ئیدراکه
«حه مدی، ۳۵۸»

۲- له سهه ته نافی، كه له رزی هه تیوی سندووسی
شکا مه تاعی زهریفی و قیسه تی لووسی
«حاجی قادر، ۱۶۱»

۳- زه مانه به عزه كه سانئ له پر، كه هه لده برئ
ئه وهنده ی هه لده برئتن، هه تا له كه ل ده برئ
«مه حوی، ۳۵۷»

۴- له بورجی سینه، كه ئه و زوهره چاوه پیده كه نی
فریشته نبیه، كه له عهرشی خوداوه پیتته كه نی
«بیخود، ۱۲۴»

۱- چ راده بی، كه بپرسی ده من له حالی نزار

فیدایی خونچه یی پازت، هه زاری وهک منی زار

چ راده بی؟ چ روو ده دات؟، چ ده بی؟، چ دهقه ومی؟.

نزار: لاواز، دلته نگ.

منی زار: منی گریاو، منی دلته نگ، منی بی هیز.

واته: ئه گهر جارتیک دهم بکه یته وه و له نه حوالئ منی بی هیز و دلته نگ و بو تو گریاو
بپرسیت؛ چ دهقه ومی؟، خو دنبا خراپ نابئ ئه گهر به زاری خو ت هه وائم بپرسیت، ئه ی
هه زارانی وهک منی دلته نگ، به قوریانی خونچه ی ئه و ده مه ت بی، كه ئه و باسه ی منی پی
ده درکیتیت.

(۱) ئه م کیشه لای: «ئا» به: «به حری موزاریع موسه مهن مه خبون» پیناسه کرابوو (بنواره):

۲- دلئ من و سهه ری زولفت، دوو ته وئه من هه مزاد

نه ئه و ده میتکیه سکون و نه ئه م ده میتکیه قه رار

ته وئه م: دووانه، جمکانه.

هه مزاد: هاوزا، پیکه وه له دایک بوو، پیکه وه زاو، ئاوه لددوانه.

سکون: ئارام و ئوقره.

واته: دلئ من و کاکولئ، زور له یهک ده چن، هه ر ده لئنی دوو مندالئ دووانه ن و پیکه وه
به سکیک زاون، كه مندالئ جمکانه و دووانه؛ هه میشه ئاکار و ئاره زوو ده کانیان له یهک
ده چی. بویه نه قژ و بسکی تو، له شه کاندنه وه و شینه وه ده که وی، نه دلئ منیش ئارام و
ئوقره ده گری.

۳- چ ره ونه قیکی هه یه گول، به پینچ روزه ده وام!

به هاری ته له عه تی تویه، گولئ هه میشه به هار

ره ونه ق: گه شان وه، بریسکه.

رۆز: رۆژ.

به هاری ته له عه ت: به هاری روخسار.

هه میشه به هار: هه میشه سه وز و گهش، هاوکات ناوی گولپیکشه، كه له چاو زۆری
گولئ تر دا، هه میشه سه وزه و هه میشه گولئ گه لا پانی رهنگ زه ردی زور جوانن.
واته: گولئ سرووشتی؛ كه زورتر هه ر له به هار دا ده گه شینه وه، ته مه نی ئه و
گه شان وه یه یان هه ر نزیکه ی (۵ - ۶) رۆژیکه، به لام به هاری گه شان وه و دره شان وه ی
تو، بو هه میشه وهک به هار، سه وز و گهش و دره شاو ده ی.

۴- به ده وری گولشه نی حوسنت؛ دوو خال و دوو گیسوو

دوو زه نگبار غولامن و دوو عه نه بر، نییه حه سار

زه نگبار: له دوو بهش (زهنگ + بار) پیکهاتوو؛ كه (زهنگ) چهند مانایه کی هه یه:

۱- رهش، پیست رهش (به تایبه تیش سه ربازی پیست رهش)، مه ره که بی رهش (وهک
هیما یهک ئاماژه ی پی ده کری).

۲- زهنگوله، زهنگ. جوژه که تیره یهک، كه له داری کاژ به ره هم دیت.

۳- زهنگ، به لام مه بهستی ئه م به یته بریتیه له سه ربازی پیست رهش.

«بار» ئاۋەلئىلەۋى جىنگەيە ۋە مەبەست لە ۋىلاتى: «زەنگبار»، يان: «زەنجبار» ە، كە
 ەھرەب ۋاى پى دەلئىن ۋە دەكەۋىتتە كەنارى ئوقيانووسى ھىند، لە خۆرھەلاتى ئەفرىقا ۋە
 پىتتەختە كەيشى ھەر ناۋى زەنگبارە، ۋىلاتى زەنگبارىش مەلبەندىكى بازىرگانى ۋە
 زەمىنىكى بەبىشتى بۆ كىشتوكال ھەيە، كە تىايدا: برنج، گۈيزى ھىندى، زىر، عاج،
 مېخەك...ى تىدا بەرھەم دىت. بەو بۆنەيەشەۋە كە ھەلەكەۋىتى لە كەنار زەربادا بوۋە، لە
 دىر زەمانەۋە بازىرگانىي لەگەل ئىران ۋە ھىند ۋە ۋىلاتانى كەندادا ھەبوۋە. لە ھەمان كاتىشدا
 بەو بۆنەيەۋە كە لە دەمىكەۋە لە ژىر چاۋدىرىي بەرىتانىادا بوۋە، بۆيە لەگەل
 لەشكركىشىيەكانى ئىنگىلىزدا، خەللىكى زەنگبارىشيان ۋەك ئەو لەشكرانى پىشتيان
 پىتتەنەۋە نايەشى ۋە دەبنە پىتتەنگى سويا، ھەمىشە دەۋلەتى ئىنگىلىز لە ھىرشەكانى
 خۆيدا بۆ داگىر كەردنى ۋىلاتان، سەربازەكانى زەنگباريان پىتت قەرەۋل بوون. لە سەرتەكانى
 بلاۋبوۋنەۋەى ئايىنى ئىسلامدا، زەنگبار جىي سەرنج ۋە ئاور لىدانەۋە بوۋە. لە سالى
 ۱۵۵۳ز-دا، لە لايەن پورتوگالەۋە داگىر كراۋە. سالى ۱۶۹۸ز-، لە لايەن پاشاى
 عومانەۋە داگىر كراۋە ۋە لە پورتوگال سەندراۋەتەۋە. سالى ۱۸۶۵ز-، لە عومان جىا
 بۆتەۋە ۋە لە سالى ۱۸۹۰ز-دا، فەرنسا، ئەلمانىا رازى بوون زەنگبار لە ژىر چاۋدىرىي
 بەرىتانىادا بى. سالى ۱۹۶۳ز-، سەرىخۆيى بەدەستەيتنا ۋە ھەر لەو سالىشدا
 بەئەندامەتى نەتەۋە يەكگرتەۋەكان ۋەرگىرا (دەخدا، بەرگى ۹، ل ۱۲۹۷۹ -
 ۱۲۹۸۰).

خەسار: پەرزىن، دىۋار.

كەۋاتە ئەۋەى «ئەدەب» لىرەدا مەبەستىتى، خالى پەش، يان سەربازى پىست پەشە ۋە
 بەم مانايەش دەلئى: بەئاقارى باخى جوانىتا، ۋاتە: بەسەر پوخسارتدا دوو خال ۋە دوو
 پەلەك، يان دوو زولف ھەن، كە ھەر چوارىيان (ھەردوۋ خالەكەت ۋە ھەردوۋ زولفەكەت،
 كە ھەر چوارىيان پەشەن)، بەلام پەلەكەكانت دوو سەربازى پىست پەش، پاسەۋان ۋە
 پارىزەرى خالە پەشە بى پەرزىنەكانت دەكەن، بۆيە سەرەراى ئەۋەش كە خالەكانت
 پەرزىنەكانت نىيە، بەلام بەۋى پەلەك پەشەكانتەۋە، كە ۋەقان پاسەۋان ۋە دوو سەربازن،
 كەس ناۋىرىئ لە ئاقارى خالە ەنەبەرىنەكانت نىزىك بىكەۋىتەۋە.

۵- بەخاكى پات: مەگەر ئەۋ دەمە بگات: سەرى مە

غوبارى پەيكەرى خاكى، بگاتە چەرخى چەھار

ۋاتە: تۆئەۋەندە جىگەت بەرزە، تا ئاسمانى چوارەمىن ھەلەكشاۋىت، بۆيە ئىمەمانان

ئەگەر بمانەۋى پىت بگەين، دەبى ئەۋ ئاۋاتەمان بەرىنە ژىر گىلەۋە، چونكە دۋاى ئەۋەى
 دەمىن ۋە جەستەمان دەبىتتە خاك، ئەۋسا مەگەر بەرىكەۋەت جەستەى بەتۈز ۋە گەردىۋومان
 بگاتە ئاستى بەرىپىت.

۶- مەماتى دەرگەھى تۆ: دۆزەخە ئەگەر! ئاسان

ھەياتى بى لەبى تۆ: جەننەتە ئەگەر! دشۋار

مەمات: مردن.

دەرگەھ: دەرگا، دەرۋازە.

دشۋار: دژۋار، سەخت.

ۋاتە: ھەر ئەۋەندەى لە تۆ نىزىك بىم، ئىتر ئەگەر تا سنوورى مەرگىش، يان ۋەك
 دۆزەخىش لى تىپەپى، ھەر پىم خۆشە، چونكە ھەست دەكەم لە دەرگاى تۆ نىزىك، بەلام
 دوورى لە تۆ، ئەگەر ۋەك بەھەشتىش لى بەسەر بچى، ھەر بۆم سەختە، لەبەرئەۋە ئەگەر
 لە نىۋان ھەلپىزاردنى دۆزەخ ۋە بەھەشتدا سەرىشك بىكەن، ئەۋا من دۆزەخ ھەلدەپىزىم،
 چونكە بەۋجۈرە ھەست دەكەم لە لىۋى تۆ نىزىك.

«سالم» دەلئى:

تەرىقى عىشقت ئەۋرەن كەم، تەرىقى دەشتى مەھشەر بىم

قىيامەت؛ نامەۋى جەننەت، بەبى تۆ، گەر موخەبىيەر بىم

«۸۰»

«مەھۋى» دەلئى:

من: ۋەسلئى ئەۋ، بەرابەرى جەننەت دەگرم ۋە ئەۋ:

دۆزەخ بەئەھى سىنەيى من؛ پروبەروۋ دەكا

«۲۵»

۷- ئەۋەندەى ۋا، كە رەقىبەت لە ئىمە دىگىرە

ھەزار ئەۋەندە، بەدىدارى تۆ: لەۋم بىزار

ۋاتە: دەزانم ناھەزانى من، لەسەر ئەۋە لىم بەرقن؛ كە تۆم خۆش دەۋى، بۆيە سۈپىند
 بەگىانى تۆ دەخۆم، منىش ھەزار ئەۋەندەى رەكەكى ئەۋان لە من، من رەق لىيانە ۋە لىيان
 بىزارم.

۸- لیقای یاری موافیق غهزاییکه بۆرۆح

ههرا، له سوچهتی ناکهس، رهفیکی ناههموار

لیقا: دیدار، بهیهک گه‌بشتن.

موافیق: ساز، رازی، ساز و سازگار و ته‌با.

ههرا: په‌نا به‌خوا.

سوچهتی ناکهس: هاوڕێیهتی کهسانی ناله‌بار و نارێک.

ناهه‌موار: درشت، زبر، نارێک، ناله‌بار.

واته: دۆستایه‌تی کردنی کهسانی پاک و جێی دڵنیایی، خۆراکیکه بۆ گیان. به‌لام

به‌پێچه‌وانه‌وه هاوڕێیه‌تی کهسانی ناله‌بار، هه‌ر مایه‌ی سه‌ر ئێشه و ده‌رد و چه‌له‌مه‌یه.

۹- له نیشی ئه‌فعی و نیشی موساحه‌به‌یی نادان

موخه‌به‌یه‌ری که‌ن «ئه‌ده‌ب» گه‌ر، به‌سه‌ر ده‌چێ بۆ مار

نیش: چزوو، پێوه‌دان.

ئه‌فعی: مار، که خۆپنه‌رانی ئێران، له‌باتی «ئه‌فعا» به‌«ئه‌فعی» ده‌خۆپنه‌وه و

«ئه‌ده‌ب» یش هه‌ر وای نووسیوه.

موساحه‌به: هاوڕێیه‌تی، هاو‌نشین.

موخه‌به‌یه‌ر: سه‌رپشک.

واته: ئه‌گه‌ر «ئه‌ده‌ب» له‌ نێوان پێوه‌دانی مار و دۆستایه‌تی کردنی کهسانی ناداندا،

ده‌سه‌لاتی سه‌رپشک‌کردنی بدریتێ، ئه‌وا بێ سێ و دوو به‌سه‌ر، به‌ره‌و رووی ماره‌که

ده‌چێ، تا پێوه‌ی بدات، چونکه مه‌رگی خۆی له‌ دۆستایه‌تی کردنی کهسانی نه‌خۆپنه‌وار و

نادان، پێ خۆشتره.

له‌ دێره‌مانیشه‌وه له‌ په‌ندی کورده‌واریدا وتراوه: هه‌زار دۆستی نادانت هه‌بێ، نه‌ک یه‌ک

دوژمنی عاقل. یان وتراوه: خۆشه ئه‌گه‌ر دوژمنه‌که‌شت عاقل بێ.

کیش: به‌حری هه‌زه‌جی مه‌کفووف مه‌حزووف: (مفعول مفاعیل مفاعیل فعولن) وه‌ک
نمونه‌ی:

۱- دڵ شیشه‌یی پر خۆینی فیراکی فه‌ره‌قی بوو

مه‌کسووری رقی، به‌و دلی وه‌ک به‌ردی ره‌قی بوو

«نالی، ۳۷۵»

۲- چینی سه‌ری زو‌لفت، بووه‌ته‌ فیتنه‌ له‌ چینا

غاره‌ت گه‌ره‌ چاوت له‌ بیلا‌دی دڵ و دینا

«حه‌مدی، ۱۹۸»

۳- ئه‌م خه‌یه، که شه‌مسییه‌یی شاهه‌نشه‌هی ئه‌رزه

تا چادری نیلیی سه‌ری سه‌ر، ته‌پله‌کی به‌رزه

«حاجی قادر، ۱۰۸»

۱- زو‌لفت سه‌نه‌ما! له‌و گولی روخساره‌ نموودار

یا نافه‌یی «چین» چینه، له‌سه‌ر خه‌رمه‌نی گولزار

سه‌نه‌ما: ئه‌ی بته‌که (پیتی ئه‌لفی واژه‌که، ئامرازی بانگه‌وازه).

نموودار: ئاشکرا، به‌رجه‌سته، به‌رچاو، دیار، دره‌وشاوه، ببنراو (ده‌خدا، به‌رگی ۱۴، ل

۲۲۷۵۳).

نافه: واژه‌یه‌کی ئاف‌یستاییه و به‌په‌هله‌وی و فارسی «ناف» و «نافه» و «نه‌واده» و

«نه‌بیره» و به‌کوردی «ناو»، یان «ناووک»، واته: ناوه‌وه‌یه و به‌ئه‌فغانی: نو، توم و به‌

بلو‌جی: نابه‌گ و به‌ئاف‌یستاییش: نه‌با، ناف، نه‌پات، نه‌پته‌ر و به‌پارسی کۆن و

سانسکریتی: نه‌پات و به‌لاتینی: نیپۆس و به‌ئه‌لمانی: نه‌بیل و به‌ئینگلیزی: نیویل و

به‌عه‌ره‌بی «سُر» و... به‌هه‌مووشیان مه‌به‌ست له‌ «ناووک»ه. (ده‌خدا، به‌رگی ۱۴، ل

۲۲۱۹۹). به‌لام لێره‌دا مه‌به‌ست له‌ ناووکێ ئاسکی ولاتانی چین و خه‌تایه؛ که وه‌ک

پیشتر وتمان ئه‌و جو‌ره ئاسکانه، خاوه‌نی بۆنیکێ خوشن.

گولزار: گوله‌ هه‌نار.

واته: ئه‌ی بته‌که! زو‌لف و په‌لکت، که به‌مجۆره جوان و به‌رجه‌سته و به‌رچاوه، هۆی

ئەوھىيە ئاوا ئاشكرا و دياره، كه له تهك گولئى روخسارى پروناكتدا هاوړتيه؟! يان بهوئى
ئەوھوھىيە، كه بۆنى «ناف» ھى چينه و بهسەر گولە ھەناردا پښتړاوه؟!.

۲- گيتسووته ئەگەر، بۆچى وەكو سونبوله تاتا!

گەر سونبوله، بۆ پر شکەن و حەلقەيە وەك مار؟

واته: ئەگەر ئەمە زولف و پەلکى تۆبە، ئەى بۆچى وەك گولەگەنم، ئاوا تال تال
بوونەتەوھ؟! ئەى ئەگەر چلە گولئى گەنم، بۆچى ئاوا لوول و ئەلقە ئەلقە و وەك مار
پەپکە خوار دوون؟!.

۳- گەر ئەفەيە، بۆ نيتشى وەكو عەقرەبە، جەرپار

گەر عەقرەبە، بۆ صورەتى مانەندە بەجەدوار؟

ئەفەي: مار.

عەقرەب: دوو پشک، يان: بورجى عەقرەب (له زانستى ئەستيرەناسيدا).

جەرپار: ئەوھى شتيك بەدووى خۆيدا رابکيتشى.

مانەند: هاوشتيوه، وەكو.

جەدوار: واژەكه له بنه پەتدا بەفارسي «ژەدوار» بووه و دواتر عەرەبەكان کردوويانە
بە«جەرپار» و گەلتيك مانای جيا جياى ھەيە، بەلام ليرەدا بەمانای: مانگ و پەروين
ھاتووه (دەخدا، بەرگى ۵، ل ۷۵۶).

واته: ئەى ئەگەر مارە، بۆچى چزووى وەك دوو پشکىک وايە، كه شتيك بەدووى
خۆيدا رابکيتشى و (مەبەستى له بورجى دوو پشکە) و ئەگەر بورجى دوو پشکيشە، بۆچى
وەك مانگ و پەروينە?!.

۴- گا زولفە، دەمى سونبولى گولزارە، دەمى مار

گا عەقرەبى جەرپار، گەھى ھەيشەتى جەدوار

واته: كەوابى ئەم زولف و پەلکانەى تۆ، جارتيك زولفن و جارتيك گولەگەنى ناو
گولزارن و جارتيك مار و جارتيك بورجى دوو پشک و جارتيكيش وەك مانگ و پەروين.

۵- گا دەستەين پەيحان و گەھى بەستەين شەبوۆ

گا عەنبەرى لەرزەن و دەمى نافەيى تاتار

واته: دەمىك چەپکە رەيحانە و دەمىكى تر چەپکى شەبوۆ و دەمىك عەنبەرى پر لە
شەينە و دەمىکيش عەنبەرى تاتار-ن.

۶- گا شاپەرى شاھين و دەمى بالى سیدھ زاغ

گا پەنجەيى تورکان و دەمى نافەيى تاتار

سیدھ زاغ: قەلەرەش.

پەنجەيى تورکان: مەبەست له قامک و پەنجەي ناسک و جوانى کچه نازدارەکانى
تورک، كه له جوانيدا، بەئوونە دەھيترانەوھ.

۷- گا جەوشەنى پروين و دەمى مەغفەرى ئاھن

گا شۆخى كەمەند ئاوەر و گا توركى كەماندار

جەوشەن: زرى، سوپەر، قەلغان.

«سالم» واژەى «جەوشەن» ى بەمجۆرە بەكار ھيئاوھ:

پرووبە پرووى دل، دل بەرم كيشاويە شمشيرى برو

حەلقە حەلقە سيلسيلةى زولفى، بەميشلى جەوشەنە

«۱۳۲»

پروين: زۆرى بۆ گەرپام، بزەنم مانای چيە و بۆ ئەوھش بەھەمان شپۆ بەدوايدا
نەگەرپم، نەك له پروونوسکردنەوھى خەتەكەدا ئالوگۆرپك بەسەر پيت و نوقتەيەكيدا
ھاتبي؛ كەرمە: پروين و ھەندى شپۆھى تيرش. كەچى ھەر نەمزانى مانای چيە. بەلام
ئەگەر «پرويانە» بيت، ئەوا مانای: «پروپۆش» و «دەمامك» دەدات، (دەخدا، بەرگى
۸، ل ۱۲۴۲۶) و ئەمەش بۆرە نزيكايەتيەكى لەگەل سەرومپرى مانای بەيتەكەدا
ھەيە.^(۱)

مەغفەر: كلاو.

(۱) «مخ» له بەرامبەر «پروين» دا نووسيويتى: «بەگۆرەى شانامەى فيرەدوسى، ناوى سوارتيكى
تورانييە...» بەلام له دووتوتى شانامەدا ناوى وھا نيبه!.

ناهن: ئاسن.

كەمەند ئاودەر: كەمەندكېش.

توركى كەماندار: كچە توركى كەماندار، كە مەبەست لە زەبر و توانای جوانیی ئافرەتانی توركە؛ بەو دەی: چاویان ئەوێندە سیحراوییه، ئەگەر سەرنج بدەنە هەر كەسێك، وەك ئەو دەی «كەمەند»یان بێت، بۆ لای خۆیان بەكێش دەكەن. لە هەمان كاتدا ئاماژەشە بۆ پێشینهی تورك، كە تیرهاویژ و شەڕانیی بوون.

۸- گا خەرمەنی نەسرین و دەمی گولشەنی سەوسەن

گا خیتەیی فەرخار و دەمی دەككەیی عەتتار

خەرمەنی نەسرین: خەرمانی نەسرین.

خیتە: هەرێم، ولات، ناوچه.

فەرخار: پێشتر وتمان ناوی شارێكە لە توركستان، كە بەئافرەتی جوان و ميسكى چاك و بۆن خۆشدا بەناوبانگە. دەككە: سەكۆ، دوكان.

۹- گا حەلقە و گا عوقدە، دەمی خام و دەمی خەم

گا پێچ و دەمی كونج و دەمی پشته، دەمی تار

گا حەلقە: جارێك حەلقە و گا عوقدە: جارێك گری و دەمی خام: جارێكیش خاو و «دەمی خەم»: جارێك لوول و پێچ.

كونج: لێوار، كەنار، درێژ.

پشته: بادراوه، هۆنراوه.

دەمی تار: جارێكیش تال تالە.

۱۰- گا زبیبی زەنەخدان و دەمی زینەتی غەبغەب

گا زینەتی بێستان و دەمی شەوكەتی دیدار

زبیب: جوان، پازاوه، ئارایش.

زەنەخدان: چالێ چەناگە.

«مەحوی» «زەنەخدان»ی بەمجۆرە بەكاربردووه:

ناوی زەنەخدانت لە ناو باخی بەهەشتا بێتە نێو

سەر وەردهگێڕی باخەوان، هەر جیبەجی بۆ: تف لە سێو

«۳۶۳»

غەبغەب: ژێر چەناگە.

۱۱- گا ساكینی فیردەوس و دەمی خاریجی جەننات

گاھی لە لەبی كەوسەر و كوئجی دوو لەبی یار

ساكینی فیردەوس: دانیشتوو، جیگیربووی بەهەشت.

خاریجی جەننات: دەرەوی بەهەشت.

لەبی كەوسەر: كەنار و لێوی ئاوی كەوتەر.

واتە: دەمێك وەك باوكە ئادەم لە بەهەشتدا یە و دەمێكیش لە بەهەشت دەرکراوە؛ بەلام كە لە بەهەشتدا بێ، ئەوا لە گوێ ئاوی كەوتەردایە و كە لە بەهەشتیش دەرکرا بێ، ئەوا لە كەناری هەردوو لێوەكانی یاردا دانیشتوو و كەناری لێوی یاریش، وەك دانیشتن وایە لە كەناری ئاوی كەوتەر.

۱۲- گا سیلسەلی پامە، گەمی تەوقە لە گەردن

گا بەندی دلازارە، دەمی بەندی دلی زار

سیلسەلی پا: زنجیری پێ.

بەندی دلازار: ئەو زیندانییە دەرەسەری و كێشە بۆ زیندانهكە و دەورووبەری دروست دەكات.

بەندی دلی زار: زیندانی ناو دلی مات و لاواز و گریاوی من؛ یان: بەندی دلی، بەمانای پەگ و ریشەي دلمن، بێخی دلی مات و مەلوملن. یان: بەندی گۆرانیم.

واتە: زولفەكانت هەندێ جار زنجیری پێمن و هەندێ جاری تر: تەوقی گەردن و هەندێ جاری تریش خۆیان لە دلمدا زیندانی دەكەن و لە ناو دلیشمدا دەبنە مایەي دەرەسەری و هەندێ جاری تریش پەگی دلی گریاومن؛ یان: بەندی گۆرانییە و بۆ دڵنەواییم، گۆرانیم بۆ دەلێن.

۱۳- سەد خۆزگە، كەس ئەو ھىندوۋىي سەحارە نەبىنى

بىبىنى ئەگەر، ۋەك «ئەدەب»ى نەبوۋە گرفتار

ۋاتە: ھەزار خۆزگە، كەس، ھېچ كەس، ئەو يارەى من نەبىنى، كە دەلىتى ھىندوۋىي جادوۋگەرە. چونكە ھەر كەس بىبىنى، يەكسەر گىرۋدەى دەپ و لە دەستى دەرياز نابى. بەتايىبە تېش بەوجۆرەى لە دېد و خەيالى مندا، پەنگى پىشتە، زۆر جىياۋزترە لەو دىتئانەى خەلكانى تر و ئەۋەى من دىۋمە، ياخو، كەس ۋاى نەبىنى. لە فۆلكلورى كوردیدا ھاتوۋە:

چاۋت: چراى سەحرانى چىنى

كۆلمت: گۆلى ناۋ پەرزىنى

ۋەك من دىۋمە، كەس نەبىنى

كېش: بەحرى ھەزەج ئەخرەب موسەمەن ئەشتەر: (مفعول مفاعيل مفعول فاعلن) ۋەك نمونەى:

۱- گەر بازى نەظەربازى، لەم دەست و نىگارەت چى

بۆ بازى يودەسبازى، لەم راۋ و ديارەت چى!

«نالى، ۶۴۲»

۲- پەنگ دۆمى فەپەنگى زەند، ھەم لېت دەم و ھەم بەند كەم

كشەك لە كۆنى لووتت؛ مشتەت لە دەفەى پانت

«سالم، ۵۱»

۱- ئەى قامەت سەۋبەر، ۋەى تەلەتت بەھار

كۆلمەت: ۋەك شەقايىق و روخسارە: لالەزار

قامەت: بەژن و بالا.

سەۋبەر: كاژ.

شەقايىق: گولالەسورە.

لالەزار: باخى گولالەسورە.

۲- ئەى خۇنچەى نەزاكەتى گولزارى دلبەرى

ئەى گولشەنى طەراۋەتى فېردەۋسى كردگار

گولزارى دلبەرى: باخى ئەۋىن، باخى عىشق.

طەراۋەت: تەر و تازە.

۳- ئەى سەروۋى ناز، كە لېمە بەدايم كەنارەجۆى

ساتى ۋەرە كەنارەكەم، مردم لە ئىنتىزار^(۱)

(۱) لە دەقەكەدا «كەنارم» نووسرا بو، بەلام كاتى لەگەل نووسەرى ھېژا و ھاورپى بەرپىز: مامۇستا محەمەد ەلى قەرەداخىدا، بەمەبەستى بەسەر كەردنەۋەى «كېش»ى ئەم غەزەلە، چوۋىنە لای مامۇستا نورى فارس كاكەخان، فەرمۇۋىان دەپى لەبەر «كېش»ەكەى بەوجۆرە بنووسى. بەلام نىۋەى يەكەمى ئەم بەيتە، ھاورپىم كاك «ئاسق» بەوجۆرە پى تەۋاتر بو.

که نارنجو: چەند مانایەکی هەیه: که نارگرتوو، دوورەپەریز، تەریک. لە هەمان کاتیشدا پێچەوانەکەیشی هەر تەواوە و دەبێ داری سەر و لە که نار جوگە و ئاودا بێ. بەلام لەم بارەیاندا دەبێ: که نارنجو، واتە: حەرفی واوەکە، حەوتی لەسەر بێ، تا مانای: جوگە بدات.

٤- لەم فەسلێ گۆل، جەمالی گۆلستان، شکۆهی باخ^(٢)

وەقتی مەحەببەتە بەدڵئازوردەکانی پار

فەسلێ گۆل: وەرزی بەهار، یان مەبەست لەو تەمەنە ی مەرۆقە، که دەگاتە هەرەتی لاوتی.

جەمالی گۆلستان: جوانیی گۆلجار.

شکۆهی باخ: تاف و هەرەتی پازانەوی گۆل و باخ.

وەقتی مەحەببەتە: کاتی دڵراگرتنی ئەوینداران و دڵدانەوی ئەویندارانە.

دڵئازوردەگان: کۆی «دڵئازوردە» یە و بەمانای دڵرەنجوان دیت.

٥- پارت جەفا، نەگەر لەگەڵ نێمە بەجەبر دەکرد

نەمسالەکەت وەفا، بەمە بروی بەنخیختیار

جەبر: بەزۆرەملی، بەتۆزبێ.

نخیختیار: پێچەوانە ی «جەبر» و بەمانای کاری ئارەزوومەندانە یە.

نخیختیار: تاقیکردنەو، ئەزموون.

واتە: سالی پار ئەگەر بە دەست خۆت نەبووی و دەبوایە سزا و تالانمان پێ بچێژیت، بەلکو ئەمسال، خوا بکات لەگەڵماندا وەفا بنوینیت و ئەم کارەشت لە رووی ناچاربێهە نەبێ، بەلکو لە رووی پەزنامەندی و ئارەزوومەندانە یە. هەلبەتە دەشت «نخیختیار» «نخیختیار» یە؛ چونکە ئەو کاتە مانای ئەو دەگەیهنێ؛ که ئەگەر پار، لە رووی ناچاربێهە و بۆ تاقیکردنەو، دەبوایە جەفامان بەدیت، ئەوا ماوەی تاقیکردنەو، کەمان تێپەری و نێمە ی ئەویندارانیشت لەو ئەزموونەماندا بەسەرکەوتوویی

دەرچوین و ملکەچی هەموو سزا و چەوساندنەو، یەکت بووین. لەبەرئەو بەدلتیا بێهە من لەگەڵ ئەو دەم که دەبێ «نخیختیار» بێ و لەم بارەشدا مانای ئەم نیوە بەیتە، لەگەڵ نیوە بەیتی یەکەمدا دەبنە تەواوەکی یەکتەری.

٦- خۆشە ستم، لە جانیبی یاران؛ بەعاشقان

ئەما نەبەو قەرارە لەگەڵ ئەمنی بێ قەرار

لە جانیبی یاران: لە لایەن یارانەو.

قەرار (ی یەکەم): پەیمان، پریار، بەلێن.

قەرار (ی دووەم): بێ ئارام، پەژارە، بێ حال.

٧- بێ رووی تو، بەتایی سەری طورەکەت قەسەم

دایم دلم وەکو سەری گیسووتە تابدار

تابدار: مانای زۆری هەیه: گەشاو، بریسکەدار، چریسکەدار، لول، هەلپێچراو، قژی پەلکەکراو، قوماشی چنراو، گەرم، سووتاو، تەنک. بەلام ئەو ی «ئەدەب» لێرەدا مەبەستێتی، مانای «سووتاو».

واتە: سویند بە تال تالی سەری کاکۆلەکان، ئەو دەمە ی که رووی تو لێ دیار نابێ و لە تو دوور دەبم، دلم وەکو چریسکە و بریسکە ی پەلکەکان، هەر لە گرەشی سووتان و بلێسە ی هەلچراوێ.

ئەم وێنە شیعرییە ی ئەدەب، جوانییەکی لەو دەیە، که لە کاتی کدا «ئەدەب» هەمیشە رووی دلبەرەکی وەکو هەتاو و ئاگر و رووناکی و گەرمایی دەچوێتی، کهچی لەم وێنەیدا، زەبری دووری لە پوخساری دلبەرەکی، بۆتە ئاگر و بلێسە و هۆی سووتاندنی «ئەدەب».

٨- ئەو یەک دەمە نیشاتە، بەسەدا رەنج و دەردی سەر

یەک عەلەمە حەیات، بەبێ زەحمەتی خورما

واتە: ئەو تەو شیرینە ی (سەرەرای ئەو هەش زۆر بەگران و بەسەد دەردی سەر، بە دەستی دینم) بە دیدارت شاد دەبم و دەبووژیمەو، پراویری هەموو کاتەکانی ئەم جیهانە، که دوور لە تو، بەسەرخۆشیی بەسەری دەبەم.

(٢) لە هەمان دیداردا مامۆستا نوری فارس سەبارەت بەواژە ی «گۆلستان» ی ئەم بەیتە، فەرموویان دەبێ لەبەر راگرتنی کێشەکی، بە «گۆل ستان» بنوسری.

۹- با مووده‌ی له نه‌زمی «ئه‌ده‌ب» دا نیشان بدات

کامی وه‌دیعیه له کهس و کامی موسته‌عار!

مودده‌ی: مانای زۆری هه‌یه، به‌لام ئه‌وه‌ی لی‌ده‌دا مه‌به‌سته، مانای «ره‌خنه‌گر» ه.

وه‌دیعیه: شتی له خه‌لکی تر وه‌رگیرا، خوازاو، خواسته‌مه‌نی.

واته: با ره‌خنه‌گری شیعی «ئه‌ده‌ب» ئه‌گه‌ر ده‌توانی؛ بیسه‌لمینتی که کئی شیعی تازە داهیتراو ده‌ئافرتنی و کئی شیعی خۆی له‌ملاولا وه‌رده‌گری و ده‌خوازی! به‌واته‌یه‌کی تر: شیعی «ئه‌ده‌ب» ئه‌فراندنیکی تایبه‌تی و هونه‌ری خۆیه‌تی و چاوی له‌که‌س نه‌کردوو و شۆین پیتی هیج شاعیری که نه‌که‌وتوو و ده‌سته‌چیله‌یشی بۆ شیعی نووسین، له‌هیج شاعیریکی تر وه‌رنه‌گرتوو.

ئه‌مه‌ش به‌لگه‌ی ئه‌وه‌یه، که شیعی «ئه‌ده‌ب» له‌پۆژگاری خۆیدا، جیتی مشتومپی زۆری خۆینه‌ران و شیعه‌دۆستان و شاعیران بووه و «ئه‌ده‌ب» شانازی به‌شیعی و شاعیریتی خۆیه‌وه‌ ده‌کات، که به‌ره‌مه‌می سه‌لیقه و ده‌سه‌لاتی شاعیرانه‌ی خۆیه‌تی.

۴۰

کیش: به‌حری موخته‌س موسه‌مه‌ن مه‌خبوون مه‌قسوور: (مفاع لن فعلاتن مفاع لن فعلن) وه‌ک نمونه‌ی:

۱- وه‌کو نه‌هاری به‌هاری درێژ و پاییزی کورت

ئه‌مه‌ل گه‌لیک و ته‌ویل و عه‌مه‌ل که‌می‌ک و قه‌سیر
«نالی، ۲۰۷»

۲- جه‌نابی موختی ئه‌فه‌ندی! ریشینه‌یه‌ک له‌باران

له‌دلتی ششسته‌وه‌ نه‌قشی مه‌حه‌به‌تی جارن
«مه‌حوی، ۳۴۶»

۱- به‌هار و گۆشه‌یی باغ و سه‌باح و زنجی خه‌مار

چی خۆشه! جامی سه‌بووچی، له‌ده‌ستی نازکی یار

زنج: کۆلیت، کوخت.

جامی سه‌بووچی (صبحی: عه‌ره‌بی): باده‌ی به‌ریه‌یانی.

واته: چی له‌وه‌ خۆشته‌ له‌ به‌ره‌به‌یانیکی وه‌رزی به‌هاری، له‌باخی‌کدا په‌نایه‌کت چنگ بکه‌وی و په‌رداخیکی پر له‌باده‌ی به‌یانیانه، له‌ده‌ستی ناسکی یار وه‌ریگری!

۲- که‌ناری گۆل بی و هه‌مده‌م به‌گۆل، به‌را به‌ر گۆل

چی خۆشه! خونه‌چه‌چینیت، به‌بی مه‌شه‌قته‌تی خار

هه‌مده‌م: هاو‌ده‌م، هاو‌پۆ.

خونه‌چه‌چین: مه‌به‌ست له‌ماچکردنی لیتی یاره.

خار: درک، خه‌س.

واته: له‌و باخه‌دا، گۆلی سرووشتیی له‌ته‌نیشته‌تی بی و یاریش هاو‌ده‌مت بی، که یار هه‌ر خۆی، له‌گۆل ده‌چێ و له‌و باخه‌شدا له‌به‌را به‌ر گۆلدا دانیشتوو و جار جار هه‌ش خونه‌چه‌یه‌کی ده‌می بچنیت؛ واته‌ جار جار هه‌ش ماچی بکه‌یت، که ئه‌مه‌جۆره‌ گۆلچینه، به‌پێچه‌وانه‌ی گۆلچینی سرووشتیه‌وه‌یه، چونکه‌ له‌م گۆلچینه‌یاند، درک و دال نازارت ناده‌ن.

۳- چی خوشه! مجلسی عیش و بیساتی سه‌بزه و باغ

به‌شهرتی سه‌بزه، له ده‌می جو‌بیار و پای چنار

بیساتی سه‌بزه: رایه‌خی سه‌وز، که مه‌به‌ست له چیمه‌نی سه‌وز و گژوگیایه.

جو‌بیار: جوگه.

پای چنار: له پال دار چناردا.

۴- نه‌دیم و ساقی دیار و دوو سن په‌فیکی شه‌فیک

به‌دهوره حدقه به‌یک که‌ن، وه‌کو خه‌تی پرگار

نه‌دیم: هاو‌پتی کۆری مه‌یخواردنه‌وه، هاو‌پپاله، هاو‌پیک.

دیار: ولات، نیشتمان.

پرگار: پرگال.

۶- نیگاری خو، به‌سه‌فا جاری، ساغدرت دا ساقی

له به‌ینی جامی مه‌زه‌ش: یه‌ک دوو بۆسه جار جار

نیگاری خو: دلداره‌که‌ی خۆت.

ساغدر: ده‌فری مه‌ی.

بۆسه: ماچ.

«سالم» واژه‌ی «ساغدر» ی به‌مجۆره به‌کاربردوه:

۱- لیوی تۆ، ئه‌و وه‌خته سه‌ر ساغدر ده‌چوو

لیوی ساغدر، خۆزگه لیوی من ده‌بوو

«۱۱۱»

۲- ساغدری تۆ: له باده دائیم پر

خاتری من: هه‌میشه پر ئه‌له‌مه

واته: دلداره‌که‌ی خۆت، به‌رووخۆشییه‌وه خۆی مه‌یگێر بێ و مه‌ییت بۆ له ده‌فر بکات و

له نیتوان هه‌ر پێکیکی باده‌شدا، له‌جیاتیی مه‌زه، ماچیکت بدات... «نالی» ده‌لی:

شه‌رابی له‌علی رۆممانی له «نالی»

حه‌رامه، بێ مه‌زه‌ی ماچیککی لیوان

«۳۲۲»

۷- له جامی باده، که مه‌ستانه بووی، به‌سه‌رخۆشیی

به‌هه‌ردوو ده‌ست، دلارامی خۆت بگریه که‌نار

بگریه که‌نار: بیه‌یته ته‌نیشت خۆته‌وه؛ یان: بیه‌یته په‌نا و سووچی‌که‌وه.

۸- ده‌می له مشکی ده‌می رامژی گولاو و شه‌که‌ر

ده‌می له له‌علی له‌بی، ناری دانه، شه‌ریه‌تی نار

رامژی: له دوو به‌شی (را + مژین) پێکهاتوه، که هه‌ر «ئه‌ده‌ب» ئه‌م به‌کاره‌یتانه
جوانه کوردی و په‌تییه‌نه ده‌کات و مانای «هه‌لمژین» ده‌دات و به‌پێودانی وشه‌گه‌لی وه‌ک:
رامووسان و راخوشین و... هتدی موکریانیه.

واته: که یارت برده په‌سپۆتیکی نه‌دیوی باخه‌که‌وه، ئه‌وسا بکه‌ویته ماچکردنی و به‌ده‌م
ماچکردنییه‌وه، له رێگه‌ی بۆن و به‌رامه‌ی وه‌ک مسک بۆن خۆشی ده‌مییه‌وه، گولاو و
شه‌کراوی بمژیت و له‌و لیوه وه‌ک له‌عل ئالانه‌یشی، که هه‌ر ده‌لیتی رهنگی ده‌نکه هه‌نارن،
ئه‌وه‌نده‌ی بمژیت، تا ئه‌و ده‌نکه هه‌نارانه، ده‌بته شه‌ریه‌ت و ئه‌وسا وه‌ک شه‌ریه‌تی هه‌نار،
بیه‌خۆیه‌وه.

۹- فیدای عوزو به‌عوزوی بی، سه‌د که‌رته، هه‌ر یه‌ک

خوسوسی: غه‌بغه‌بی سپۆری، هه‌زار به‌هه‌زار

فیدای عوز و به‌عوزوی بی: به‌قوربانی یه‌که یه‌که‌ی ئه‌ندامه‌کانی له‌شی بیت.

سه‌د که‌رته هه‌ر یه‌ک: هه‌ر ئه‌ندامه‌ی سه‌د که‌رته به‌قوربانی بی.

خوسوسی: به‌تاییه‌ت.

غه‌بغه‌ب: ژێر چه‌ناگه.

هه‌زار به‌هه‌زار: هه‌زاران جار.

۱۰- «ئەدەب» مەنازە بەگوفتاری وا شەكەربارت

كە تۆی لە ماچی لەبی شەهەدی وی، شەكەر گوشتار

واتە: «ئەدەب»! بەم شیعەرە شیرینانەتەوه مەنازە، چونکە هەموویان و هەموو بەهردیەکت، هەوێن و دەستەچیلەیی ماچی دلبەرەکتە... لەم شیعەرەشدا (وەک شیعری پیشوو) ئەدەب شانازی بەشاعیریستی خۆیەوه دەکات.

٤١

کیش: بەحری ڕەمەل موسەممەن مەحزووف: (فاعلاتن فاعلاتن فاعلاتن فاعلن) وەک نمونەیی:

١- شاھ بەقەسدا کوشتنا من ڕم هەژاندن بۆ سەبەب
دامە چەشمی قەھر و خەشمی ڕم ل دلدای کوئەدەب
«مەلای جزیری، ٧٠»

٢- ئاسمانی حوسنی مەحبوبم لە ئەبرۆ و زولف و ڕوو
دوو هیلال و دوو شەو و دوو ماھی تابانی هەیە
«نالی، ٥٧٤»

٣- چاوەکەت وەختی بەئیمما، مەیلی جامی مەیی دەکا
هەرچی مەیی دەیکا لەگەڵ ئەو، ئەو لەگەڵ ئیمەیی دەکا
«سالم، ٢٩»

٤- بۆ سەر و سامان عەجەب دەریایەکی قەترانە شەو
ڕۆژی ڕەش بۆ دۆزەخیکی موددەتی هیجرانە شەو
«حەمدی، ٧٧»

١- زولفی شەورەنگ تەرازی گەردنی تەری بلور

زولمەتیکە، فیتەرەن تیکەل دەگەل کۆمای نور

شەورەنگ: ڕەش وەک ڕەنگی شەو.

تەراز: بەراوەر؛ یان: نەخش و چنێن و نیگاری داوێن و پەراوێزی قوماش و جلویەرگ.

تەرز: جۆر، شیوە، چەشن.

فیتەرەن: زگماک.

کۆما: ناوەند، جەر، کۆمەڵە، مەلەبەند (فەرەهەنگی کوردستان، گێوی موکریانی، ٧٨٢).

واتە: زولفت، وەک ڕەنگی شەو ڕەشە و ئەم ڕەشیی زولفتە بەراوەرە بەسپیتی گەردنت، چونکە زولفت، هەر خوداوەند بۆ ئەوەی ئاوا بەو ڕەنگە زۆر ڕەشە خولقاندوو، تا وەک تاریکایی و زولمەتیک بێت، تیکەل بەپڕشنگ و ڕووناکیی و سپیتی گەردنت.

۲- خالی مشکینه لهسەر کولمه، بهرنگی ناتهشت

عووده؟ یا بۆ چهشمی بيمارت، لهسەر مهجمهر، بخوور؟

خالی مشکين: خالی وهک مسک.

ناتهش: ئاگر.

عوود: داری عوودی بۆن خوش.

مهجمهر: ئاگردان، پشکۆدان، مقهلی.

واته: خاله وهک مسکهکته، لهسەر کولمت، که رهنگی له رهنگی ئاگر دهچن، نازانم داری عووده و بۆ خوشی دهیسووتینیت؟ یان چا و ئیشهته و خالهکشت بخووره و بۆ چا و ئیشهکته دهیسووتینیت؟! بهواتهیهکی تر: کولمهکانت ئهوهنده گهش و ئاگراوین، خهڵکی وا دهزانن خالهکهی سهەر کولمت تیايدا دهسووتن و ههست بهدووکهڵ و سووتانی دهکات.

۳- ئهی عهجایب! زولفهکهی سههرکesh لهسەر روخسارته

با وجودی سههرپین، بۆ هیتنده خودسهرن و جهسور؟

ئهی عهجایب: چ سهیره! چهند سهمههریه!

سههرکesh: سههرپێو.

خودسههر: یاخی، چاوقایم، بویر، کهللهرهق، جهربهزه.

واته: زۆر سهیره! زولفهکانت، سههرپای ئهوهش که زوو زوو سزایان دهدهیت (واته: دهیانقرتینیت)، لهسەر ئهوهی چۆن زات دهکهن، بهو رهنگه رهشپانهوه، نزیکي سپیتییی گهردن و پرومهتت بینهوه، کهچی ئهوهنده یاخی و چاوقایم و جهربهزن، ههر دینه سههر کولم و دهوری گهردنت! که ئهمه نیشانهی ئهوهیه زولفهکانیشت شهیدای سپیتی کولم و گهردنت بوون و سههرپای سزادانیشیان، بهلام گوێ بهسزادان نادهن و چیژ له نزیکایهتی کولم و گهردنت وهردهگرت.

۴- ههر کهسێ جارێ ئهتۆی دیبێ و بهههشتی تهلعته

چهنبهری موو، تهوقی ملیه، تا بهوهقتی نهفخی سوور

بهههشتی تهلعته: بهههشتی روخسار.

چهنبهری موو: ئهلقهی پهڵک و زولف.

نهفخی سوور: کهرهناي پۆژی زیندوووونهوه، پۆژی قیامهت.

واته: ئهوهی بۆ تهنیا جارێکیش چاوی بهیهههشتی روخسارت بکهوێ، ئیتر ئهلقهی پهڵکهکانتی وهک تهوقیک له مل دهکری و تا دهمری و دواي مردنیشی تا پۆژی قیامهت، ئهو تهوقی زولفهتی ههر له گهردندا دهپێ. چونکه پیتی وا دهپێ بهههشتی راستهقیینه تویت و ههر بههيوای تۆوه دهژی و دهمری و زیندووش دهپیتتهوه.

«سالم» دهلی:

زولفی تاتات، تا ئیحاتهی گهردنی داوی بووه

باری ئههلی کوللی عالهه، جومله گهردن گیرى تۆ

«۱۱۴»

۵- صورتهی بێ میسلی تۆ، کوا دیتته تهصویر و قهلهه

گهر دووباره «نازه» و «مانی» له «چین» بینه ظهور

صورته: وینه.

بێ میسل: بێ هاوتا، بێ وینه، بێ بهرابهر.

تهصویر: وینهکیشان.

نازه: ئاگر. بهلام لیتهدا مهبهست له «نازه» پهیکهرتاش»ی بهناوبانگه.

مانی: وینهکیش و پهيامبهری بهناوبانگ.

واته: وینهی بێ وینه و بێ دووباره توانای بوونهوهی تۆ، کی دهتوانی بهقهلهه بیکیشی؟ خو ئهگهر دووبارهش «نازه»ی پهیکهرتاش و «مانی»ش له ولاتی «چین» زیندوو بینهوه، ناتوانن پهیکهری تۆ، یان وینهی تۆ بکیشن.

(وهک دهردهکهوێ ئهدهب تهقلای وینهکیشانهوهی دلبرهکهی دابی و نهیتوانیبی؛ چونکه له پیشهکیدا نامازهمان بهوه کرد، که «ئهدهب» هونهری وینهکیشانیشی ههبووه).

«نالی»ش له بهرابهر وینهی بێ وینهی «حهبیبه» دا دهلی ههر خوا، خزی دهتوانی وینهی تۆ بکیشی:

«مانی» نییهتی قوهتی تهصویری برۆی تۆ

ئهم قهوسه، بهدهستی موتهننهفیس نهکشاوه

«۵۳۵»

«سالم» یش هەر لێم بوارددا ده‌لتی:

بۆ خه‌یالی نه‌قشی تۆ، «مانی» له‌ من كه‌وده‌نتره
په‌نگی خامه‌ی كردگار، سه‌نعه‌تی ته‌صویری تۆ
«١١٤»

٦- گهر له «ئه‌یه‌ن» را ته‌جه‌للای پرووی تۆی دیبا «كه‌لیم»

بۆ به‌شه‌و هه‌ینه‌ی مه‌سافه‌ت، بۆ ده‌چوه‌ سه‌ر کتوی «طور»؟

ئه‌یه‌ن: ئه‌و شوێنه‌ی كه‌ هه‌زه‌ته‌ی مووسا تیایدا قسه‌ی له‌ گه‌ڵ خودادا كرد.
كه‌لیم: هه‌ر مه‌به‌ست له‌ هه‌زه‌ته‌ی مووسایه‌، كه‌ «كه‌لام»ی له‌ گه‌ڵ خودادا كرد.
واته‌: ئه‌گه‌ر هه‌زه‌ته‌ی مووسا پێشتر پرووناكایی پرووی تۆی دیبا، ئێتر خۆی به‌وه‌وه
ماندوو نه‌ده‌كرد، تا بچیتته‌ سه‌ر کتوی توور و تكا له‌ خودا بكات، تا پوخساری خۆی
نیشان بدات.

٧- به‌س كه‌ یادی تۆ، موجه‌سه‌م بوو له‌به‌ر مه‌ددی نه‌ظه‌ر

دوو ده‌بینم ته‌له‌عت، وه‌ك نه‌حوه‌لان، وه‌قتی حوزوور

موجه‌سه‌م: به‌رجه‌سته، به‌رچاو، ئاشكرا.

له‌به‌ر مه‌ددی نه‌ظه‌ر: له‌به‌ر مه‌ودای دیتنی چاودا، تا چاو هه‌ته‌ر ده‌كات.

ئه‌حوه‌ل: خه‌یل.

واته‌: چونكه‌ هه‌میشه‌ بیرت لێ ده‌كه‌مه‌وه‌ و به‌خه‌یال؛ شێوه‌ت به‌به‌رچاوی خۆم ده‌هه‌ینم،
وام لێ هاتوو، وه‌ك ئه‌وه‌ی خۆت له‌ حوزووردا ده‌بینم، وه‌ك مرۆقی خه‌یل، به‌دوو كه‌س
دیتته‌ به‌رچاوم: كه‌سیكیان كه‌ به‌خه‌یال وینه‌تم به‌به‌رچاوی خۆم هه‌ناوه‌ و كه‌سیكیشیان كه‌
هه‌ر ئاسایی خۆی خۆتیت.

٨- تۆ وه‌ره‌! ئه‌ی نووری دیدم، ساعه‌تی به‌تگرمه‌ به‌ر

چاوی لێ بێ موده‌عی، کوێر بێ له‌ حه‌یفان، دوور به‌دوور

به‌تگرمه‌ به‌ر: به‌تگرمه‌ باوه‌ش، له‌ ئامه‌زت به‌گرم.

موده‌عی: په‌قیب، ناحه‌ز، دوژمن.

٩- با په‌قیب به‌شلتی: فلانی لایقی خه‌دمه‌ت نییه

كه‌ی له‌ خه‌دمه‌ت تۆ، ئه‌مه‌ بوومه‌ یه‌ك زه‌ره‌ قسوور؟

فلانی: مه‌به‌ست له‌ «ئه‌ده‌ب» خۆیه‌تی.

ئه‌مه‌ بوومه‌: ئێمه‌ (من) بوومه‌.

قسوور: كه‌مه‌ته‌رخه‌میی، درێخیی.

١٠- بۆ له‌ نازی دلبه‌ران، هه‌ینه‌ ده‌نالتینی «ئه‌ده‌ب»

لازمه‌ی خاقانی حوسنه‌، كه‌وكه‌به‌ی ناز و غروور

خاقانی حوسن: شای جوانیی.

كه‌وكه‌به‌: كه‌ژاوه‌.

واته‌: ئه‌ی «ئه‌ده‌ب» گله‌یی له‌ ده‌ست ناز و غرووری دلبه‌ران مه‌كه‌ و به‌ناشتت نه‌بی؛
ئاخر نازانی شای جوانان، ئه‌و كه‌ژاوه‌یه‌ی كه‌ پاشایان له‌ نۆكه‌ر و خزه‌تكار و قه‌ره‌واش و
پاسه‌وانه‌ زۆره‌ی به‌دوای خۆیان ده‌خه‌ن؛ ئه‌مان (شای جوانان) كه‌ژاوه‌ی ناز و غروور-
یان له‌ گه‌ڵدايه‌؟!

کیش: به حری موزاربع موسه مهن نه خرب مه کفووف مه حزووف: (مفعول فاعلاتن مفاعیل فاعلن) وهک نمونه:

۱- تۆ: نهوشگوفه وهردی، من: مایلم به زهردی

تۆ، هه مسه رت نه سیمه، من: هه مده مم له هیبه
«نالی، ۳۹۵»

۲- نه شئهی خوماره مایه ی پۆحی رهوانی رهز
حوزن و مه ساره پهنگی به هار و خه زانی رهز
«حه مدی، ۲۵۸»

۳- یهک زه ره عه کسی پرتهو، دهرکهوت طوری سووتاند
تایینه سهخت روو بوو، لهو عه کسه تابی هینا
«سالم، ۳۵»

۴- بۆ باغی مه ردی باغی، سه رمایه که ی خه زانی
بۆ مه زهعه ی فه قیران، سه رمایه که ی به هاری
«حاجی قادر، ۱۴۳»

۱- نهی بادی سوپحه دم: که بکه ی بهو گوزهر، گوزهر

جاری بده به یاری له مه بئ خه بهر، خه بهر

بادی سوپحه دم: بای به ربه یانی.

بهو گوزهر، گوزهر: گوزهر (ی یه کهم): به مانای گه رکه و کۆلان، گوزهر (ی دووهم): به مانای سهردان و تیپه رین، پۆیشن دیت.

بئ خه بهر، خه بهر: خه بهر (ی یه کهم): بئ ئاگا، بئ هه وال، بئ سه روشوتین. خه بهر (ی دووهم): به مانای هه والی بده ری.

۲- لهو حالی زاری مه، که به رسن به ئیلتیفات

عه رزی بکه: نه ماوه له مه ی بئ نه سر: نه سر

ئیلتیفات: لوتف و سۆز و میهره بانیی، ئاوپ لیدانه وه، به سه رکردنه وه.

نه سر (ئه ئهر): شوپنه وار، نیشانه، جیگه و شوتین.

واته ی هه ردوو به یته که: نهی سروه ی به ربه یانی! نه گه ر پیت لهو گه رکه و کۆلانه ی مالی یار کهوت، بهو یاره م بلئ، که هه یچ هه والئیکی له من نییه، نه گه ر له رووی میهره بانیه وه، هه والئیکی ئیمه ی پرسی، ئاگاداری بکه، که شوپنه وار و ناو نیشانیکم نه ماوه. واته: له دووری نهو، نه ماوم.

۳- وهخته وهکو: شهکر، له غمی دیده، بیمه ئاو

لهو دم که نامژم له له بی گولشه کهر، شه کهر

واته: نهو کاتانه ی که یار لیم نزیک بوو، بهو هویه وه که ماچی لیوه شیرینه که یم ده کرد، منیش وهک شه کر شیرین ده بووم، تا وام لیتهات له نهجامی زۆر ماچکردنی لیویدا، ببوومه پارچه یه که شه کر. به لام نه وهته ی لیم دوور کهوتوته وه (یان: نه وهته ی لیوی نامژم) و شه کر و شیرینی لیوی نامژم، ئیتر پیشه م هه ر گریانه و له دلۆپی فرمیسه که کانی خۆمدا، جهسته ی وهک شه کر، ورده ورده دهتوته وه و به ئاو ده بی.

نه م دووری و داپرانه ی «نه ده ب» له یار، که له ئاکامیدا جهسته ی وهک پارچه ی به شه که ربووی، به هۆی فرمیسه که کانییه وه دهتوته وه، هیمایه کی نزیک و راسته وخۆمان ده داتئ، تا له به یته شیعریکی «نالی» نزیک ببینه وه؛ نهو به یته ی له قه سیده به ناوبانگه که ی له شامه وه بۆ سالم-ی ناردوو و به «قوربانی تۆزی رینگه تم...» ده ست پئ ده کات و له باسی خه م و ژانی دووری خۆی و نیشتماندا رۆ ده چئ و ده لئ:

له م شه رحی دهردی غوربه ته، له م سۆزی هیجره ته

دل: رهنگه بئ به ئاو و به چاودا بکا عووبوور

«۱۹۷»

نه گه رچی سه رومرئ تیگسته کانی به رده ستم، هه موویان «غمی دیده» یان نووسیوه، به لام من لای خۆمه وه سووکه گومانیکم هه یه له وهی «غمی دیده» له بنه رته دا «یه می دیده» بووی: که «یه م» به مانای زه ریا دیت و جهسته ی به شه که ربووی «نه ده ب» یش پئی زۆرتی تیده چیت، که له ناو زه ریا دا باشتر و زووتر بتوته وه، وهک له وهی به «غمی فرمیسه ک» بتوته وه.

«نالی» دهلی:

یهمی دیده پر له مهرجان، وهک یه شمی ئابداره
شه بهیه، شه بیهی زولفی سیاهی وهک زوخالی
«۶۵۹»

«سالم» یش دهلی:

دل له گیشاوی یه میکا، به شه نا مه شغووله
تاوه کو مه ددی نه ظه، ساحیل و پایانی نییه
«۱۳۵»

۴- لهو گولشه نی جه ماله؛ که خۆم باخه وانی بووم

باعیس چ بوو، که بووم له ده رکی به ده، به ده؟

باعیس (باعث): هو، سۆنگه.

واته: ئه و باخه پر له گولهی جوانیی، که خۆم باخی جوانییه که یم پهره درده کرد و ههر
خۆمیش باخه وانی بووم، له سه رچی بوو لیبی ده رکرام و پێگه نه درا پوو له ده رگاکی
بکه مه وه؟!.

۵- عومری که من له سایه ی ئه و نه خلی قامه تهم

نهمدی قه تهم له سه رووی قه دی پر سه مه ر، سه مه ر

نه خل: دارخورما.

سه مه ر (ئهمه ر): بهر، به رو بووم.

واته: هه موو ته مه نم له ژێر سیبه ری قه د و بالای به رزی وهک ئه و دارخورما پر
به رو بوو مه م، که چی هه رگیز میوه یه کم له به ری ئه و قه د و بالا پێک و په وانه نه چنی.

۶- چه ندیم جه فای تو دی و چه ندت سته م کرد

نه تنیشه دل قه ت له منی خا که ده ر، که ده ر

نه تنیشه دل قه ت: هه رگیز نه تگرت له دل. ده بی لیره دا ئاماژه ش بو ئه و گه مه
زمانه وانیبانه ی «ئه ده ب» بکه م، که ئه م دوو حه رفی «ت» ی لیره دا له: «نه ت + نیشته» و
«قه ت + ت» دا به مجۆره ی ئیره دارشتوون.

خا که ده ر: ئه و خۆل و خا که ی له مالان و باخدا، له دوا ی پاکژکرده وه یان، فری ده درینه
ده ره وه ی باخ و مال.

که ده ر: نیگه رانی، زبزوون، تۆران. تۆز و گه رد نیشتنه سه ر دل، به هو ی په ژاره و
دلساردیی به رامبه ر که سیک.

واته: سه ره رای ئه وه ش که تو هه میشه سزا و ئازاری منت ده دا و منت ده چه وسانده وه،
به لام چونکه من هه میشه وهک گه رد و خاکی به رده رگا که ت بووم و جار جاره ش فریت
ده دامه ده ره وه، که چی نه مه یشت گه رد و تۆزی خۆم له دل بنیشتی و کاریکی وام نه کرد
لیم زیز و بیتار بیت و دلت لیم بره نجی، یان رقت لیم هه ستی.

۷- حاشا؛ من و له خاکی ده رت عه زمی ئیرتیحال

ئهمن و جه لایی مه وته نی خۆم؛ ئه لحه زه ر، حه زه ر

عه زمی ئیرتیحال: ته قه للا و نیازی سه فه ر و جیه یشتن.

ئهمن و جه لایی مه وته ن!:(که مه به ست ئاقاری یاره): من و دوور که وتنه وه و
خۆه لکه ندن له نیشتمان!.

ئه لحه زه ر (الْحَذَرُ): وریا کرده وه و به ئاگا هی نانه وه بو نه کردنی کاریک.

واته: من هه رگیز نیاز و مه به ستم دوور که وتنه وه و جیه یشتنی تو نییه و جیه یشتنی
تو، وهک جیه یشتنی نیشتمان ده بینم و بو هه میشه شتی وا به بیرمدا تینا په ری.

۸- جه وری بتان، به حوکی قه زا، بو مه عاشقان

خۆشه؛ به لا نه وهک به هه موو ده م؛ قه ده ر، قه ده ر

جه وری بتان: سزا و ئازاری لای دل به رانی جوانه وه.

به حوکی قه زا: به گویره ی چاره نووس.

بو مه عاشقان: بو ئیمه ی عاشقان.

واته: ئه و چاره نووسه ی که خوا له چاره ماننی نووسبوه و دیته پیمان، پیی رازین و
ئه وه ش که لای دل به رانمانه وه ئازارمان ده دن، هه ر رازین و پیمان خۆشه. به لام نهک ئیتر
ئه و سزا و ئازاره، هه دادانی نه بی و بی پرانه وه بیت و دل به رانمان پییان وایی که
«قه ده ر» مان هه ر چه وسانده وه یه. هه لبه ته ده کری مانای «قه ده ر قه ده ر» یش وایک
بدریته وه، که ئه گه ر سزا و ئازارو لای دل به رانی جوانه وه بیت؛ خۆشه و قه یناکه، به لام

۹- پێتوم «ئەدەب» سەری لە هونەر من کەنارەكەم

زەپیتكە بێ هونەرە، لە لای بێ هونەر، هونەر

واتە: پێم چاكە بۆ ماوەیەك لەگەڵ بەهرە شیعەر و هونەردا جیا بێمەوه، چونكە هونەر و بەهرە بەرز، لای بێ هونەران، نرخ و بایەخی نییە و وەك زێڕێكە، كە هونەری تێدا بەكار نەبرا بێ.

(لەم بەیتەشدا «ئەدەب» بەجەختەوه داکۆکی لە پایە بەهرە شیعیری خۆی دەكات و دەیسەلمێنێ كە بەهرەكە لە ئاستێكی بەرزداوە و هەموو كەس ناتوانێ تێی بگات).

سەرنج: ئەم شیعەرە درێژە «ئەدەب» شۆتین پێهەلگرتنێکی شیعەرە بەناوبانگەكە «نالی»یە، كە بۆ خاتوو: مەستوورە کوردستانی و ناسراو بە: ماهشەرەفخانم (۱۸۰۳ز - ۱۸۴۷ز)ی کچی «ئەبولخەسەن محەمەد بەگ»ی نووسیوه، كە «مەستوورە» نووسەر و میژوونووس و هاوسەری: خەسەرەوخانی میری ئەردەلان (۱۸۰۰ز - ۱۸۳۴ز) بووه. شیعەرەكە «نالی» و هۆی نووسینی و هونەری شاعیرانە «نالی»یش لەو شیعەرەیدا، هێشتا جێی باس و خواش و مشتومرە.

ئەم شیعەری «ئەدەب»یش سەرەرای ئەوەی وەك وقمان شۆتین پێهەلگرتنی «نالی»یە، بەلام لە هەمان كاتیشدا شیوەیەکی تری سەلیقە و سنەتسازیی و دەستڕەنگینی شاعیرانە «ئەدەب»ە، كە وەك خۆشی لە دوایین بەنددا ئامازەیی پێ دەكات، زۆری پێوه ماندوو بووه و هونەری شاعیرانە نواندوو.

كێش: بەحرێ هەزەج موسەممەن ئەخرەب مەكفووف مەحزووف: (مفعول مفاعیل مفاعیل فعولن) وەك نمونە:

۱- هێند مونتەزیری تۆ بوو، هەتا چاوی سپی بوو

نەرگس؛ كە لەسەر یەك قەدەم و دیدە چەقی بوو

«نالی، ۳۷۷»

۲- سەودایی سەری زۆلفە، بەدایم لەسەرمدا

ئیمكانی نییە قەطعی خەیاڵە لەسەرمدا

«حەمدی، ۲۰۸»

۳- هەر لێرە هەتا دەشتی بەهەشت: ئایینی «لاجان»

ئاهیستە برۆ، نەك وەكو دێوانەیی هەرزە

«حاجی قادر، ۱۰۹»

۱- دوتشهو، شەوی شەنبە، که له شەمعی مەه و ئەختەر
ئاراسته بوو سەتخی سەرپەردهیی ئەخضەر
من؛ بەنده له کاشانەیی تاریک و موحەققەر
دوو دیدەیی عیبرەت، بەبەر ئەو سەقفی مەرحەدەر
گەه غەرقی خەیاڵات و گەهێ وایه و موحظەر

شەمعی مەه ئەختەر: پێچوواندنی مانگ و ئەستێرە، وەک ئەو کاتانەیی له بۆنەیهکی
خۆش و تاییه تیدا، بەریز مۆم دادەگیرسێنێ.

ئاراسته: ئارایشکراو، رازاو.

سەتخ: سەرۆو، میچ، بان.

سەرپەردهیی ئەخضەر: هێمایه بۆ وەسفی ئاسمان.

دیدەیی عیبرەت: سەیرکردنی ئەو جۆرەیی که پەند و دەرسی لێ وەرگیرێ.

سەقف: بنمیچ.

موجەددەر: بنمیچی کون کون.

۲- گەه مات و سەرأسیمەیی ئەو رەسم و کەتیبە
گەه حیرەیی ئەو قودرەت و ئەو نەقشە عەجیبە
ئەو جرمە درەخشنده، بەم ئەشکالە غەریبە
بێ زەحمەتی نەققاش و بەبێ رەنگی کەتیبە
چۆنی بەسەفا خستە سەر ئەو سەفحەیی مەنزەر
گەه: جاریک، تاویک، کەرەتیک.

سەرأسیمە: سەر سوورماو.

کەتیبە: نووسراوی سەر بەرد و گلێن.

حیرە: رامان، سەر سوورمان.

جرم: ماددە؛ وەک دەوتریت: ئەجرامی سەماوی.

درەخشنده: درەوشاو.

بێ رەنگی کەتیبە: بەبێ جەوهەری نووسین.

۳- جاریکی خیتابم بەدلی غەمزەدهیی زار
ئەو هەمەدهمی خەمخوارم و وەو مەحرەمی ئەسەر
تاکەیی بەهەوای عیشقی بتان و خەمی دیدار!
تاکەیی بەجەفای وەسلی گولان و لەبێ دلداری
تاکەیی بەدوای وەسوەسەیی نەفسی بەد ئەختەر!

خیتابم: قسەم، ئاخاوتنم، گفتوگۆم.

غەمزەده: دلتەنگ، خەم چەشتوو.

تاکەیی؛ تاکەیی، تاکەیی-یەکانی ئەم بەنده، بانگەوازی بۆ دڵ.

بەد ئەختەر: بەختی ئەستێرە شووم.

۴- ناگەه وەژوور کەوت؛ یەکتی مەهوشی تەرسا

خۆی لوعبەتی تەرسا و بەسەر چادری تەرسا

لەو چادری تەرسایی نمایان، روخی رەخشا

وەک پرتەوی «شەعرا» لەمیان پەردەیی خەضرا

سەد نامی خودا لەو شەو، لەو ماھی مەهوەر

ناگەه: ناگاو، لەپەر.

مەهوش: مانگ ئاسا، وەک مانگ.

تەرسا: فەلە، دیان، مەسیحی؛ که لیژەدا مەبەست له کچی جوانی مەسیحییە.

لوعبەت: بووک.

چادری تەرسا: سەرپۆشی مەسیحییانە.

نمایان: ئاشکراکراو، دەرکەوتوو.

روخ: رۆخسار.

رەخشا: درەوشاو.

پرتەو: پڕشنگ، تیشک.

شەعرا: (یان شەعرا یەمانی): ئەستێرەیی گەلاوێژ. یان: کاروانکوژە.

پەردەیی خەزرا: پەردەیی سەوز رەنگ.

ماهی مەهوەر: مانگی گەشاو، تریفەدار.

۵- پۆشیده له بهر مه عجهري ديبای سیهه فام
لهو تافتهیی فهدره؛ كه مه شهووره به بادام
جیلوهی به مه سهل له نجهیی تاووسی له بی بام
ههی ههی له بهر نهو قهد و قیافه و سهر و نه ندام
مهوزوون و تهی و تازه، وهكو نهخل و سنهویهر

پۆشیده: داپۆشراو.

مه عجهر: سه رپۆش، رووبه ند.

دیبای: ئاوریشم.

سیهه فام: ره شتالنه.

تافتهی فهدری بادام: نهو جوړه قوماشهی كه رووبه ند و سه رپۆشه كهی لئ دروستكراوه.

جیلوه: ناز و عیشهوه.

به مه سهل: به وینهی.

له بی بام: گویتسوانه.

۶- به به به، له بهر نهو قامهت و نهو زولفی سه مه ن سا
دوو رشتهیی مشکینی، طه رازی قهدی ره عنا
لهو تهرفی به ناگوشه وه، تاكو به كه فی پا
ناشوفته و بهرگه شته و ئالۆز و چه لیپا
حهلقه و شكهن و پیچ و خهم و چه نگه ل و چه ن بهر

سه مه ن سا: وهك گولئی یاسه مه ن.

دوو رشتهیی مشکینی: دوو زولف و پهلكی بۆن خوئی وهك مسك.

طه راز: چینی داوین و پهراویتی کراس.

به ناگوش: بناگوئی، لاجانگ.

كه فی پا: بهری پی.

ناشوفته: ئالۆز، تیکچوو، ئالۆزکاو.

بهرگه شته: هه لگه پراوه.

چه لیپا: خاچ، سه لیپی مه سیحییانه.

حهلقه و شكهن: پیچ و لوول.

چه نگه ل و چه ن بهر: پیچ پیچ و لوول، گرژ.

۷- عهتری گریهی زولفی شهوهی طورهیی شه بهرنگ
ئه ل به ته ده چوو، تا به قهریبی دوو و سئ فرسه نگ
پرووی میهری فروزان و خهمی زولفی شه وه زهنگ
پهخشنده له ناو زولفی سیاها روخی گو ل بهرنگ
وهك پرتهوی ئیمانه، له دلی موظلیم و کافر

عهتری گریهی: بۆنی گریه كهی.

شه بهرنگ: رهش وهك رهنگی شهو، شهو ئاسا.

قهریبی: نزیکیی.

دوو سئ فرسه نگ: دوو سئ قوناغه ری.

فروزان: روشن، گه شاهه.

خهمی زولفی: پیچی پهلك و زولفی.

پهخشنده: دره وشاوه.

۸- من ههر موته حه ییر، كه وه یار به چه كه سئ بی
یا بلبلی شه یدایی چه باخ و قه فه سئ بی
كئ بیت و چه كه س بیت و چه خوش هه منه فه سئ بی
یا بۆ منی بپچاره، چه فه ریاد ره سئ بی
ئه غیاری دلتازاره؛ یا: یاری سه مه ن بهر!

موته حه ییر: راماو، سه رسام.

هه منه فه س: هاو پاز.

دلتازار: نهو كه سهی ئازاری بۆ دل هه یه.

فه ریاد ره س: به هاو اره وه ها توو، به ها ناوه ها توو.

ئه غیار: بیانیی.

سه مه ن بهر: مه به ست له یاره، كه وهك گولئی یاسه مه ن، گول دهادات.

۹- سەبىرىكى ھەلستام و بەسەد فەرەت و ئەندىش
دو و سى قەدەمى ھاتمە نەزىكى كەم و بىش
ھەيران و سەراسىمە، كە بىگانە يە خوتش
عەيشى مە، ئازارى مە، نۆشە وە يە: نىش
بەم نىوھەشەو كى بوو لە مەن بوو بەپەلەنگەر؟

ئەندىش: يەن: ئەندىشە: بىر، ھەز.

كەم و بىش: زۆر و كەم.

پەلەنگەر: پەلەنگ ئاسا، وەك پەلەنگ.

۱۰- مەن غەرقى تەفەككۆر، كە لەپەر دلبەرى تەنناز
ئەستە، سەلامىكى بەمەن دا، بەشەكەرنەز
يا رەب! چە سەلامىك و چە لەھجىك و چە ئاواز
وەك نەفخە سەمتوورە، دەگەل زىروبەمى ساز
بەو نەفخە: دلى خستەو پەرواز: بەبى: پەر
دلبەرى تەنناز: يارى شوخ و شەنگ و نازەنەن.

ئەستە: لەسەرخو، كاوەخو، ئارام، ھىمەن.

نەفخە سەمتوور: دەنگى ئامبىرى مۆسىقاى سەمتوور.

پەرواز: فەرىن، بەلگەرتەن.

۱۱- ئەمجار كەمەن ھاتەو پىشەن، بەشەكەرخەند
فەرمووى كە: «ئەدەب» ھىرەت و نەفەت لەمە، تا چەند
مەن ئەو سەنەمەم! وا دلبەكەى تۆم بەجەفا سەند
مەن ئەو فەتەنەم گەردنى تۆم خستوورە ناو بەند
ھازر بەنیشانەم: پەسەنى زولفى موعەتتەر
شەكەرخەند: بەزە شىرىن.

سەنەم: بىت.

فەتەن: يەن فەتتەن (فەتتەن): جوانىكى شوخ و شەنگ و مەزە شەيداكەر.

۱۲- ھەر ئەو بۆتى فەرخارە، ھەر ئەو دلبەرى پارەم
ھەر ئەو گول و گولزار و ھەر ئەو تازە بەھارەم
ھەر خۇنچەى خەندان و ھەر ئەو لالەعوزارەم
ئەو مېھرى درەخشان و ھەر ئەو ماھ و ھەسارەم
ھەر ئەو قەدى شەمشادەمە، رەنگىنە بەمەعجەر

خۇنچەى خەندان: خۇنچەى دەم بەخەندە: دەم بەزە و زەردەخەنە. (مەبەست لە مەوداى
كەندەو و زۆر كەمى دەمى خۇنچەىيە).

لالەعوزار: رۇخسار وەك گولە گولە سوورە.

مېھەر: ھەتاو، خۆر.

ماھ: مانگ.

ھەسار: ئەستېرە.

مەعجەر: رۇپووش، رۇبەند، سەرىپووش.

۱۳- ئەو سەتە كە ناسىمەو، ئەو دلبەرى شەنگە
ئەو توركى كەماندارە، ھەر ئەو غەمزە خەدەنگە
ئەو شەھىدى تاتارە، ھەر ئەو ماھى فەرخەنگە
ئەو يارى جەفاكارە، لەگەل مە، سەرى جەنگە
ھەر دلبەركەى پارە، ھەر ئەو يارى سەمگەر

يەرى سەمگەر: يەرى پىشە جەفا و سزا، يەرى جەفا و سزاكار.

۱۴- كەوتم لە بەرى پىتى، و تەم: ئەى گولە پەنە
ئەى رۇخى پەوانم، چە بەسورەت چە بەمەنە
ھەرچى كە بفرموى: «سەمەن واطەنە»
«ما شەت فەلت والى الان قنەنە»
ئەمە وەرە فەرمو، لە چى بووى لىمە موكەدەر!

پەنە: شەنگ و شوخ و نازەنەن و دلفەرىن.

بەسورەت: بەرپالەت.

موكەدەر: پەنجار.

۱۵- ندى لاله روځ و طوپه وهكو مشكى ته تارى

سدد جاني عهد زیت به فیدای خونچهي زاری

چیت لیمه خه تا دیوه، که بهینیکه که ناری

فهرموو؛ که له سهر چی له گهل نیمه به قاری

سالتیکه له سهر چی، له مه توراوی سهراسهر

بهینیکه که ناری: ماوهیه که لیتمان تهریک و دوور و دووره پهریزیت.

له گهل نیمه به قاری: لیتمان توراویت، رقه به رایه تیمان ده که بیت.

۱۶- فهرمووی که: چه ههنگامی گله و وهقتی نه ذایه

نه مشه؛ شهوی عهدیش و تهره ب و سولج و سه فایه

سهیری سهری کولمه م، که ده لیتی نووری چرايه

سینهم؛ که ده لیتی رهوزهی ریزوانی خودایه

شه هدی دهه نم؛ که ددها ته عنه له که وسهر

ههنگام: کات، وهخت.

نه ذای: نازار و سزا.

رهوزهی ریزوان: باخی به ههشت.

شه هدی دهه نم: ههنگوبنی دهم و زار.

ته عنه: ته شهر، پلار، توانج.

۱۷- تیفکره له خورشیدی جه مالم، به ته نه عمل

بگره سهری گیتسوم، وهکو دهسته یی سونبول

سونبول عهجه با بچی ددها بونی قورنفول

شه وگاری ته واصل نییه ههنگامی ته غافل

نه مشه؛ شهوی عهدیشه، نه حیکایهت له سکه ندهر

خورشید: ههتاو.

ته نه عمل: رامان، وردبونه وه.

قورنفول: گیایه کی بون خوشه و له ره گزی میخکه و بونیشی ههروهک میخکه.

شه وگاری ته واصل: شه وگاری به یهک گه یشتن.

ههنگامی ته غافل: کاتی غافلگیری و له دهست چوو.

حیکایهت له سکه ندهر: چپرؤکی نه سکه ندهری مه کدونی.

واته: کاتی نه وه نییه نه مشه و به قسه و باسی لابه لاوه به سهر ببری.

۱۸- ههر وای وت و پرویه ندی که لادا به قه فادا

گیتسوی به سهری په فجه، له سهر عارزی لادا

نه و ته لعه ته وهک ماهی؛ له ناو زولفی سیادا

رؤزی بوو، تلووعی بوو؛ له ناو لهیل و دوجادا

رووناکیه کی خسته، هه موو خیططه و به ندهر

قه فا: به ره و پشته وهی سهر.

عارز (عارض): پوو، روخسار.

لهیل و دوجا: تاریکی شهو.

خیططه: ههریم، نیشتمان، ولات.

به ندهر: شاری هه لکه و تهی که نار و رؤخی زهریا.

۱۹- سهر کولمی گولی دابوو، وهکو لاله یی هه مرا

زیبی سهری دوو کولمه؛ دوو گیتسویی موططه را

جاری خهم و گه هه حلقه و جارتیکی ده گزرا

جاری به سهری کولمه وه، جارتیکی له سهر را

وهک پیچ و خهمی دووده، له سهر مه جمهری نازهر

لاله یی هه مرا: گولاله سووره.

زیب (یان زیبا): جوانیی.

موططه را: تهر و تازه به تازه نارایشکراو و داهیتراو.

گیتسویی موططه را: په لکه و زولفی تازه داهیتراو و نارایشکراو. شاعیرانی فارس نه م

واژه یه یان زور به کار هیتناوه، بونمونه:

مستان صبح چهره مطراً به می کنند
کاین پیر طیلستان مطراً برافکنند
«خاقانی، دهخدا، بهرگی ۱۳،
ل ۲۱۰۵۷»

دوود: دووکه‌ل.

مه‌جمه‌ر: ناگردان، پشکۆدان، مقه‌لی.

نازه‌ر: دوایین مانگی پاییز له ته‌قویی هه‌تاویدا، که ده‌که‌وێته کۆتایی مانگی (۱۱) و سه‌ره‌تای مانگی (۱۲) ی زاییندا.

واته: سه‌ری کۆلمه‌کانی، وه‌کو په‌نگی گۆل‌له‌سووره، ئال هه‌لکه‌پابوون و په‌لکه و زولفه ته‌ر و تازه داهینراو و ئارایشکراوه‌کانیشی هه‌ندێ جار به‌پێچ پێچ و هه‌ندێ جار به‌ئه‌لقه ئه‌لقه و هه‌ندێ جاری تریش شیوه‌یان ده‌گۆردا و وه‌ک پێچ پێچی دووکه‌لی سه‌ر ناگردانی سه‌ره‌تای زستانیان له‌ ده‌هات. که مه‌به‌ست له‌ ناگردانه‌که، پوخساری گه‌رم و پووناکی یاره.

۲۰- په‌نگین به‌خه‌ت و خاله‌وه، وه‌ک که‌بکی مظه‌وه‌ق

جار جاره که ده‌بزوته‌وه به‌و جیلوه‌ی موته‌ق

عه‌کسی شه‌فه‌قی سینه، له‌ بن مه‌وجی سته‌بره‌ق

هه‌ر تاوه به‌په‌نگی بووه، وه‌ک قه‌سری خه‌وه‌رنه‌ق

سو‌بحانه له‌ زیبایی نه‌و شاهی که‌شمه‌ر

که‌بکی مظه‌وه‌ق: که‌وی گه‌ردن به‌خا‌ل.

جیلوه‌ی موته‌ق: شینه‌وه‌ی بێ کۆتایی و هه‌میشه.

مه‌وجی سته‌بره‌ق: شه‌کانه‌وه‌ی زولف و په‌لکی یار.

قه‌سری خه‌وه‌رنه‌ق: شوینێکه له‌ نزیک (نه‌جه‌ف) وه‌یه، نوعمانی کوری موندیری له‌خمی ئەم کۆشکه‌ی تیدا دروست کردوه. نوعمانی کوری موندیری له‌خمی، دوایین پاشای له‌خمیه‌کانی «حیره»، خوسره‌وی په‌رویزی دوا پادشای به‌هیزی ساسانی (۵۹۰هـ - ۶۲۸ز) له‌سه‌ر ته‌خت لایبرد و له‌ ته‌یسه‌فون له‌ زبندانی کرد.

شاهید: کوری جوان.

که‌شمه‌ر: شاری کشمیر.

۲۱- زولفی سیه‌هی په‌خشی، له‌سه‌ر گه‌ردنی بللور

وه‌ک سو‌حه‌تی مشکی خوته‌ن و نیسه‌تی کافور

بایه‌ک له‌ شه‌وه‌ی طوره‌وه، زه‌پێک له‌ قه‌مه‌ر نوور

هه‌ر بۆیه که‌ نامێزیشی مه‌هتابه، به‌ده‌یجور

هه‌یه‌اته له‌ نه‌په‌نگی بتی شو‌عه‌به‌ده‌ په‌روه‌ر

سو‌حه‌ت: هاو‌پێیه‌تی، نزیکایه‌تی.

زولفی سیه‌هی: زولفی په‌شی.

په‌خش: بلاو.

مشکی خوته‌ن: مسکی ولاتی خه‌تا و خوته‌ن.

شه‌وه: موورووی په‌شی بریسه‌که‌دار.

نامێزش: باوه‌ش، نامێز.

ماه‌تاب: مانگه‌شه‌و.

ده‌یجور: زۆر تاریک، تاریکه‌ شه‌و.

نه‌په‌نگ: ته‌له‌که و فیل، جادوو.

شو‌عه‌به‌ده‌ بازی: قومار‌بازی، چاوبه‌ست، ته‌رده‌ستی.

۲۲- ئارایشی عاله‌م، به‌گۆلستانێ جه‌مالی

به‌و خولقی په‌سه‌ندیده و به‌و حوسن و که‌مالی

هه‌ر جاره که‌تیلێکی ده‌دا چاوی غه‌زالی

په‌یکانی خه‌ده‌نگی، نیگه‌هی نێرگی کالی

کاری له‌ دلی عاشقی شه‌یدا؛ وه‌کو خه‌نجه‌ر

خولقی په‌سه‌ندیده: په‌وشتی په‌سه‌ند.

تیل: تیلێ چا، سه‌یرکردنی چا و له‌ ژێره‌وه.

۲۳- دوو طورهی مەفتولی، سەرازیری بەروخسار
 یەک عەقرەبی جەراپ و یەکتی سونبولی گولزار
 یەک شکلی سیه مار و یەکتی موهرهپی مار
 یەک: نۆشی دلارام و یەکتی: نیشی دلنازار
 یەک مەرهمی دەردان و یەکتی دەردی مەهوهر
 مەفتول: لوولدرار، بادراو.

سەرازی: سەروین، سەرەوژیر، دەمەونخوون.
 موهرهپی مار: مارفریودەر.

۲۴- لەب: لەعلی بەدەخشان و دەهەن: حوققەیی مەرجان
 مەتبوع و پەسەندیدە، بەهەر تەبەع و بەهەر جان
 نامیختە و نوتقی بەشەگەر، وەک بەشەگەر جان
 شیرینە وەک ئەو دەم، کە لە دەربیتەو بەر جان
 دەبزانە چە خووشە: کە پەوان بیتەو بەر: بەر
 دەهەن: زار، دەم.

حوققەیی مەرجان: سندوقچە ی گەوهر و ئەلماس و مەرجان.
 نامیختە: ئاویتە، پەیوهند، موتوربە.

۲۵- دەم: تازە شکۆفکی شەقایق لە نساوان
 لەب: پێ لە تەبەسوم، بەنەسیمکی بەهاران
 ئاوونگی بەیانانی بنیشتی لە کەناران
 دەستی چ کەسی لێ نەدرا بێ، لە چ یاران
 مەحبوب و تەر و تازە و پەنگین و موعەتەر
 شکۆفە: چرۆ، گوپکە.

شەقایق: گولالەسوورە.

نساوان: جێگە ی کویتستان و سەوز.

موعەتەر: عەتراوی.

۲۷- ناف و شکمی: وەک چە بلیم: نافەیی قاقوم
 نافە ی لەمەیان بەستەری قاقم بەمەسەل قوم
 وەک نافە، کە بووبێ لە غەزالی خوتەنی: گوم
 خۆی بێ ئەسەر و ماوہ لە ناھوو: ئەسەری سم
 بوێ نافە، بەبێ نافە: پەراگەندە لە کیشوهر
 ناف: ناووک.

شکەم: سک، زگ.

قاقم: گیانلەبەریکی پیست نەرمە.

لەمەیان: لە نێوان.

بەستەری قاقم: ئەو نوینی خەوتنە ی لە پیستی قاقم دروست کراوە.

پەراگەندە: پەرت و بلاو.

کیشوهر: ولات.

۲۸- ئەلقیصصە: لە شەوقی دلی پێرسەرتی موشتاق
 وا گرتە ناو باوەشی خۆم، ئەو مەھی ئافاق
 بوو یەک: زەقەن و گەردن و سینە و کەمەر و لاق
 جووتی بوو بەباطن بەدەن، ئەمما بەنەزەر تاق
 ئەو ساعەتە عەیشم: بەدوو سەد عومەر، بەراپەر
 ئەلقیصصە: پوختەکە ی (پوختە ی پروداوەکە).

مەھی ئافاق: مانگی هەموو ئاسمانی جوانیی.

زەقەن: چەناگە.

۲۹- گەھ خیرەبی خورشیدی جەمالی لە تەلەئلەو
 گەھ سایەنشینی خەمی زولفی بەتەفەییو
 گەھ حامیلی ئەو نازە، کە دەیکرد بەتەهەزو
 گەھ سولج و گەھ جەنگ و گەھ عیجز و تەخەتو
 گەھ حەزم و گەھ پەزم و گەھ بەزم و گەھ شەر

۳۴- وهک شکلی هولوو؛ ههینه تی، گولبه رگی شلی زهنگ
نالوده وهکو شه هدی له تافهت، وهکو بالهنگ
حوققیکی خپری ساده، سیمین و دههمن تهنگ
نه ندوده نه بووینی روخی سیمی به خه تی زهنگ
ته وزیخی به کوردی، وهکو به یزیک موقه شهر

هولوو: قوڅ.

گولبه رگ: گه لای گول.

شل: پیستی پر له ورده خال.

زهنگ: رهش.

بالهنگ: میوه یه که وهک نارنج.

حوققه: سندو قچه.

سیمین: زیوین.

دههمن تهنگ: زار و دهمی تهنگ.

نه ندوده: داپوشراو، سواخدراو، نهو قورهی له گهل «کا» دا تیکهل دهکری و سه ربانی پی
سواخ دهدری. دیسان مانای تریشی: تار و مار و ژیر و زهبر. به لام دیاره مه بهستی
«نه دهب» سواخ دانه. (دهخدا، بهرگی ۳، ل ۳۵۲۹). واته: پوخساری زیوینی به خه تی
رهش سواخ نه درا بی، یان به خه تی رهش دانه پوشرای بی.
به یزی موقه شهر: هیلکه ی پاککراو.

۳۵- پهنگین و خپ و گرده له، ته رکیبی هه ناری

ههروهک که له من، زوقمن له سه بهرگی بیاری

هه ر جاره که ریکت بگوشی بایه، به جاری

سیره ی له وه تاغی ده چوو ده رکی هه ساری

وهک خرچه یی ته، درزی ده برد، نه مسهر و نه وسهر

که له م: که له رم.

سیره: زیره، هاوار.

وه تاغ: ژوور.

۳۷- وهک گول، دهمی خه ندان و وهکو خونچه، له بی جوت
خونچیکه له ناو دوو بهری گولدا، که نه پشکوت
پهیدا سه ری چوچله ی له میان دوو له بی یاقوت
ههروهک به دهمی طیفلی سه ما هاته وه شاقوت
نیوکی په دیدار و نهوی دیکه موسه تته ر
چوچله: میتکه.

شاتوت: شاتوو، توه سووره.

په دیدار: ناشکرا، دیار، بهرچاو.

موسه تته ر: داپوشراو.

۳۸- بهم ته رزه که هاته نه زهر، نهو حوققه یی بللور

هه مدانه له سوپانی که پوی لن بوو به شه پوور

بهو میزه ر و ده ستار و سه ر و گه ردن ته ستور

بیته ی که «دق الباب» ی بکا، سه رزه ده چوو ژوور

سوهبانه له بی عاری نهو کویره ی نه عوهر

هه مدانه: نه ندانی نیرینه ی خوی «نه دهب» (که دیاره به گالته وه وای ناو ده بات).

که پوو: لووت.

شه پوور: که ره نا.

دق الباب: له ده رگا دان (واژه یه کی عه ره بییه).

سه رزه ده: بی په روا، هه روا.

۳۹- چوو ژووره وه بهو شکل و هیولا و قه واره

ده تگوت که له ناوکی به ره ژیر، کرده ئی جاره

کاری به دوو ساعه ت، گه بییه چل به ژماره

نه له ته هه تا پوژئی؛ ده دا خوی له هه زاره

نه له حق هونه ری کردوه «سلیمان به کی یاوه ر»

هیولا: قه به و زه به للاح، که ته، زرت به بوژ... «نالی» واژه ی «هیولا» ی به مجوره به کار

هیئاوه:

له کن ئه و جه وههري فهرده، له هه يولا نيبه باس
له حيكهم پهروهري بو عه لي سينا نيبه باس
سليمان به گي ياوهر (ديسان به گالته وه باسي هينه كه ي خوي دهكات).

٤- خه قى كه «ئه ده ب» هينده مه كه بى ئه ده بى دى
تا حه ملى نه كا واعيزى ئه و شاره، به چى دى
هه رچهنده كه هه لده گري خه يالات، شتى دى
ئه ما به خودا غه يري ته سه وور نيبه، چى دى
مه قبوله ئه ميش، خاسه، له لاي مهردى سوخه نوهر
خه قى كه: دوايى پي بيته، ته و او بكه.
حه ملى نه كا: به شتى ترى حساب نه كات.
سوخه نوهر: قسه زان.

٤١- گه هه زله، ئه گه ر طيبه ته: گه نجيكه نيهانى
مه ملوئه سه راسه ر له دوو و گه وههري جاني
هه ر دانه؛ به رابه ر به دوو سه د گه وههري كاني
قه درى له كن ئه و شه خسه، بزاني له مه عاني
مه علومه له لاي گه وههريه، قيمه تى گه وهه ر
هه زل: گالته.
طيبه ت: خوشي، چاكيى.
مه ملو: پي.

له لاي گه وههريه: له لاي ئه و كه سانه ي خه ريكن پيشه و هونه ركاريى گه وهه رسازين.
واته: ئه گه ر ئه م رووداوهم هه ر بۆ گالته، يان بۆ خوشي ساز كردووه، به لام شيعه كه
گه وهه ريكي شاراو هيه و سه راسه ر پره له دوو و گه وههري گيان و هه ر دانه يه كه له و
گه وهه رانه ش، نرخ و به هاي سه د گه وههري سروشتيى ناو (كان) يان هه يه و نرخيشيان
لاي ئه و كه سانه يه، كه مانايان تپده گهن و ده بى هه ر ئه و كه سانه ش نرخيان بزاني، كه خو بان
خه ريكي كار و سنعه تى گه وهه رسازين (واته: خو بان خه ريكي كاري شيعر نووسين).
(ديسانه وه ئه ده ب له م قه سيده دريژه شدا، هه ر باسي شاعيري تي و شيعري خوي ده كاته وه).

كيش: به حري هه زه ج موسه مهن ئه خه رب مه كفوف مه حزووف: (مفعول مفاعيل مفاعيل
فعولن)، وهك نمونه ي:

١- وهك گو لشه نه كو لخن، به گو لي پروويى حه واديث
وهك كو لخنه گو لشن، كه نه دا بو ئى حه واديث
«حه مدى، ٢٣١»
٢- كاري كه فيراق و خه مى دووربت به منى كرد
سه رما به هه تيو، با به دوايى شري ناكا
«شيخ رها، ١٧»
٣- نالي نيبه تي سيحري به يان، حيكه تي شيعره
ئه ما نيبه تي قووه تي دل، قودره تي ئينشا
«نالي، ٧٨»

١- شه و ناز و سه حه ر ناز و هه موو وه قه و ده مت ناز
ئه م نازه هه تاكه ي؟ به فيدات، ئه ي بتى طه ننازا!
طه نناز: شه نگ و شوخ و نازه نين و جادوو گه ر.

واته: كار و پيشه و هه موو ئاكار و ره وشتت، سه رومى بو ته: ناز و نازت كردووه
به ناسنامه ي خو ت و هه ميشه ت هه ر نازه و هه ر نازه و هه ر ناز. ئاخه ر من بم به قوريانى
ناز، ئه م ناز و ره وشتى نازه هه تاكه ي؟!
له نيوان «هه موو وه قه و ده مت ناز» دا، ورده كارييه كي شيرين له واژه ي «ده م» دا هه يه،
كه لي ره دا هه م به ماناي «كات» دي ت و هه م به ماناي «ده م و زار» يش دي ت.

٢- به م ته رزه كه شوري له بي شه هدت له جيهان خست
زيه نده يه به خودا بكه ي ئه مرۆكه به شه ه ناز
به م ته رزه: به م شيوه يه، به م جو ره.

شور: هه لا، هه را.

زيه نده: شايان، شياو.

شه ه: شاهه نشا.

واته: بهمجۆره‌ی که لیتی وهک هه‌نگوینی پالاته و شیرینت، ناوبانگی له جیهاندا
بلاوه و هه‌للای له دنیا دا ناوته‌وه؛ بۆ ئه‌وه ده‌شی ئه‌م‌پۆکه ئه‌م نازت به‌سه‌ر
شاهه‌نشیاندا بکه‌یت.

۳- با خولدی به‌رین پر بێ له غیلان و له حۆری

باوه‌ر مه‌که بیهی وه‌کو تۆ: صوره‌تی مومتاز

خولدی به‌رین: به‌هه‌شتی به‌رین.

صوره‌تی مومتاز: شیوه و جو‌ری هه‌لبژارده و نایاب و ناوازه، نمونه‌ی تاییه‌تی و بێ
وینه.

واته: با به‌هه‌شتی به‌رین پر بێ له کو‌ر و کچی جوانی به‌هه‌شتیی؛ به‌لام باوه‌ر مه‌که
نمونه‌ی هه‌لبژارده و ناوازی وه‌ک تۆیان تیدا بێ.

۴- با وادی «چین» پر له غه‌زالی «خوته‌ن» ی بێ

کێ دیو به‌ وه‌کو چه‌شمی سیه‌ه ئاهو‌ری غه‌ماز؟!

وادی: دۆل، شیو.

غه‌زالی خوته‌نی: ئه‌و جو‌ره ئاسکه، ناووک بۆن خو‌شه‌ی، که وتمان له‌و هه‌رێمانه‌دا هه‌ن و
به‌ناوبانگن.

چه‌شمی سیه‌ه: چاوی ره‌ش.

ئاهو‌ری غه‌ماز: ئاسکی چاوی پر له‌ تیه‌لی ناز و عیشه‌وه.

۵- تا پیده‌که‌نی، مو‌عجیزه‌ی عیسا ده‌شکینی

غه‌یره‌ز له‌بی تۆ! کێ بکا: خه‌نده به‌ئیه‌جاز؟!

مو‌عجیزه‌ی عیسا: چه‌ره‌تی عیسا، که خاوه‌نی مو‌عجیزه‌ی ئه‌وه بوو، کاتی ده‌دوا و
هه‌ناسه‌ی له‌ ده‌م ده‌رده‌هات، به‌هه‌ناسه‌کانی مردووی پێ زیندوو ده‌بوونه‌وه.

غه‌یره‌ز: جگه له.

۶- سه‌یرانی سه‌ری زولفی، له‌سه‌ر ئه‌و له‌بی شیرین

نوقل و شه‌که‌ره: په‌روه‌رشێ عه‌ق‌ره‌بی «ئه‌ه‌واز»

په‌روه‌رش: په‌روه‌رده.

عه‌ق‌ره‌ب: دوو‌پشک.

ئه‌ه‌واز: شاری ئه‌ه‌واز-ی باشو‌وری خو‌رئاوای ئێران، که دیاره به‌و هۆیه‌وه «ئه‌ه‌واز»
ناوچه‌یه‌کی زۆر گه‌رمینه؛ ده‌بی دوو‌پشکی زۆر کوشنده و ژه‌هراوی و به‌ناوبانگی‌شی
هه‌بووبی.

واته: سه‌ری زولفه‌کانت، که به‌سه‌ر رووتدا به‌رده‌بنه‌وه و خو له‌ ده‌م و لیتوت ده‌سوون،
شێوه‌یان وا دیته به‌رچاوم، وه‌ک ئه‌وه‌ی دوو‌پشکی ره‌شی شاری «ئه‌ه‌واز» بن و به‌و
هۆیه‌شه‌وه، که ئه‌ه‌واز، کارخانه‌ی «قه‌ند» ی تێدایه و فێری خواردنی شه‌کر و قه‌ندی ئه‌و
کارخانه‌یه بووین، ئه‌وا چونکه په‌روه‌رده‌ی نوقل و شه‌که‌رن، دێن خو‌بان به‌نوقل و شه‌کر و
قه‌ندی لیتوت تێر ده‌که‌ن. ئای ئه‌م دوو‌پشکانه (ئه‌م سه‌ری زولف و په‌لکانه)، چ سه‌یران و
خۆشیه‌ک، له‌ خو تێهه‌لسوونی ده‌م و لیتوت ده‌که‌ن!.

۷- کو‌تر! که تهنه‌فوریه له «شاهین» به‌ته‌بیعه‌ت

بۆ مورغی دلێ مه، به‌ته‌ره‌ف «باز» یه په‌رواز

ته‌نه‌فور: بێزار، وه‌رس.

مورغی دلێ مه: بالنده و مه‌لی دلێ ئیمه (من = ئه‌ده‌ب).

ته‌ره‌ف: لای، به‌ره‌و، رووه‌و.

په‌رواز: فڕین، بالگرتن.

واته: پێم سه‌یره، له‌وه‌ی که «کو‌تر» هه‌میشه له «شاهین» بێزار و وه‌رسه؛ که‌چی کو‌تری
دلێ من، هه‌میشه رووه‌و چاوه وه‌ک «باز» هکانی تۆ، هه‌لده‌فڕن!.

۸- له‌و ئابی حه‌یاتێ ده‌می تۆ، تا ده‌می مردن

باوه‌ر مه‌که ده‌ست هه‌لبگر، بده‌نه: به‌ر گاز

واته: ده‌م و لیتی تۆ، ئاوی ژیا‌نیان تێدایه و باوه‌ر مه‌که، تا کاتی سه‌ره‌مه‌رگیش ده‌ست
له‌ مژینی ئاوی ده‌م و لیتی تۆ هه‌لبگر، ئه‌گه‌ر به «گاز» ئه‌شکه‌نجه‌شم بده‌ن و ونجی ونجیم
بکه‌ن...

«نالی» دهلی:

لیوی تۆ: ئاوی به قوا و من: خضوم
فهیزی تۆ: په حمهت و من: سهوزه گيا
«۱۲۵»

۹- شایسته به نه مرۆ به به هاری روخی تۆوه مومکینه بدا ته عنه، له باخی نهوی «شیراز»

مومکینه: په ننگه، دهشی.

ته عنه: ته شهر، توانج، پلار.

شیراز: شاری شیرازی ئیران، که شوینه واریکی گرنکی میژوویی و جوان و پازاوه و
زیدی شاعیری مهزن: «حافظ» و له کچی جوان و باخی پازاوه شدا به ناوبانگه.

واته: نه مرۆکه به هار، به پرخساری جوانی تۆوه جوانه و خۆت نه وهنده به هاریکی
پازاوهیت، په ننگه توانج بگریته باخه تازه کانی شاری شیراز. یان ده بی به مجوره ش
بخویندریته وه: به هاری ولاتی ئیمه، به پرخساری وهک به هاریکی تروه جوانه و دهشی و
دهکری ئهم به هاری ئیمه، بتوانی ته شهر و توانج، له به هار و له باخی شاری شیراز
بدات... یان: تۆ نه وهنده جوانیت، دهشی ته شهر له دل به ره که ی «حافظ» ی شاری
«شیراز» یش بدهیت.

نه گهر له خۆیندنه وه به یاندا نه وهمان له یاد بی، که پیشتر له به راوردی تی کسته کانی
تری شیعی «نه ده ب» دا، ئاماژه مان به وه کرد، که ئهم به یته ی دواپی، له ده ستخه ته که ی
«مس» دا نووسرا بوو:

«موکری» بدا ته عنه، له مه حبو به یی «شیراز».

۱۰- نه شعاری «نه ده ب» به عورده فا، قووتی رهوان خاسسه، به سه دای لاله عوزاریکی خوشناواز

عورده فا: شاره زایان، پسپوران، زانایان.

قووتی رهوان: خۆراکی گیان.

خاسسه: به تاییه تی.

به سه دای: به ده نگی.

لاله عوزار: پرخسار وهک گولاله سووره.

خوشناواز: ده ننگ خوش.

واته: شیعی «نه ده ب» به لای شیعرناسانه وه، وهک خۆراکی گیانه، به تاییه تیش نه گهر
ئهم شیعرانه، به ده نگی کچیکی کولمه وهک گولاله سووره، نالی ده ننگ خوش بوترین.
له م دوا به یته دا «نه ده ب» دیسانه وه جگه له خۆنازین به شیعی خویه وه، له ههمان
کاتیشدا نیشانه ی نه ویشی تی دایه؛ که له لایه که وه «نه ده ب» دۆستایه تی له گه ل مۆسیقا
و ده ننگ خوشیی و گۆرانیدا هه بووه و له لایه کی تریشه وه به لگه ی نه ویه، که له سه ری نی
«نه ده ب» خۆیدا، شیعه کانی له لایه ن ده ننگ خوشانه وه به گۆرانی و مه قام و تراون.

کیش: به حری هه زه ج موسه مهن نه خه رب مه کفووف مه حزووف: (مفعول مفاعیل مفاعیل فعولن)، وهک نمونه ی:

١- ئه ی مادهری گیتی، تو هه تا ئیسته نه زاوی

زاتیکی وهکو «فهیزی ئه فهندی» ی زه هاوی
«شیخ رها، ١٦٤»

٢- کاسه ی کهل و ویرانه یی ده رویش و قه له ندهر
بی فرقه له گه ل جامی جه م و ته ختی سکه ندهر
«حه مدی، ٢٤٩»

٣- ئه م نه وعه گو له، هه لده که وی سالی له قه رنی
نهک وهک گو لی بازاریه، هه ر ساله که سه وه
«حاجی قادر، ١٠٩»

١- تاکه ی وهکو تورکان، به یه غمایی دلی ناس!

ئه برۆیی که شیده، به که فی خه نجه ری ئه لماس!

یه غما: تالان، هیرش، هه لمهت، شالو، په لامار. له هه مان کاتیشدا «یه غما» ناوی شاریکی تورکستانه و له ئافره تی زور جواندا به ناوبانگه و خه لکه که یشی به تالانکار و په لاماردهر و هیرشکار ناسراون... له به ره می شیعریی گه لانی خوره لات و له شیعریی کلاسیکی کوردیشدا، هه ر له «ئه حمه دی خانی» یه وه، تا شاعیرانی کرمانجی خواروو، خه رمانیکی زوری شیعریی کوردی، پریانه له م ئاماژانه، که بیره وه ریی گه لی کورد، له که شوه وه وای ئه م شیعرانه دا، سه بارهت به تورک؛ شتیکی جیاوازتر و تال و دلته زین و کاره ساتاویستهر، له چاو بیره وه ریی گه لانی خوره لاتدا، به رابه ر به تورک و هو ی سه ره کیشی، زولم و سته می تورک بووه به رامبه ر به کورد و داگیرکردنی راسته وخو ی کوردستان. که ده بی بلتین له م نمونه شیعرییانه دا، له بهر هه مان سۆنگه، ناوی «عه جه م» یش له ناوی «تورک = رۆم» که متر نه ها تووه و له م بهاره شدا ئه م شیعرانه ی «ئه ده ب» که نمونه یه کی زوری له مجوره ئاماژانه ی تیدایه؛ به لگه یه کی به رجه سته ی هه سته ی ئه و رۆژگاره ی خه لکی کوردستانه، که به سۆنگه ی ئه و که شوه وه پر له زولم و

زۆردارییه ی تورک و عه جه م له کوردستاندا سازاندوویانه، شاعیرانی کورد، چ به ئاشکرا و چ له دوو توپی راز و ره مز و نه یینیدا، ئه م راستیییه یان له رتگه ی شیعره کانیا نه وه ده برپوه.

دلی ناس: دلی خه لک.

ئه برۆیی که شیده: برۆی کشاوت.

که ف: له پی ده ست.

خه نجه ری ئه لماس: مه به ست له برژانگه کانی یاره.

واته: تاکه ی وه که چه شوخ و نازهنینه که ی تورک، خه نجه ری له کیلان هه لکیشراوی برۆ درتیه کانت، داوه ته ده ست برژانگه کانت، تا رتگری و تالان و هیرش بو سه ر خه لک ده ست پی ده که یهت!؟

«وه فایی» ده لی:

ئیشاریکی به چاوان کرد، برۆی هه مباسی تورکان کرد

دلیمان تیره باران کرد، که مانداران له هه ر لای

«١٦٥»

٢- هه ر حه سرته بو ئیمه، له مه حسوولی ئه مه ل، به ش

تا بو دره ی کشتی حه یاته، دوو برۆ؛ داس

واته: له و رۆژه وه ی دوو ئه برۆی وینه ی وهک داسی تو، دروینه ی ژیا نمان ده که ن، به شی ئیمه له ژیا ندا، هه ر حه سرته و بی مایه یه.

٣- ئه و جه ننه تی دوو دانه یی خالت، دلی مه ی برد

ئه و دانه یه بوو، بوله شه ری خسته وه وه سواس

بوله شه ر: باوکه گه وره ی ئاده میزاد؛ مه به ست له حه زره تی «ئاده م» ه.

وه سواس: دلته راوکه، سی و دوو.

واته: ئه و دوو خاله به هه شتییه ی سه ر کولمه ی تو، که بوونه دانه و داو، دلی ئیمه ی پیوه گیرۆده بووه، هه ر هه مان ئه و دانه و ده نکه گه نه بووه، که بووه سۆنگه ی وه درنانی ئاده م له به هه شت.

«نالی» دهلی:

خالت چیه؟ دانه‌ی گه‌غی جه‌ننه‌تی پرووته
چاوت چیه؟ فیتنه‌ی حه‌ره‌می قیبله‌یی ئه‌برؤ
«۳۸۶»

۴- باوه‌ر مه‌که، یه‌ک دانه له پیروژه‌یی خالت

بیدا به‌دوو سه‌د رشته‌ گوه‌ر؛ عاشقی دورناس

رشته‌ی گوه‌ر: ملوانکه‌ی مرواری و گوه‌ر.

عاشقی دورناس: عاشقی گوه‌ر و زی‌رناس.

واته: ئه‌و عاشقانه‌ی نرخ و به‌های پیروژه‌ی خالت ده‌زانن و ده‌یناسن، هه‌رگیز یه‌ک دانه له پیروژه‌ی خالتی تو، به‌یه‌ک ملوانکه گوه‌ر ناگۆرئه‌وه.

۵- بۆچیمه: مه‌ی و باده، له هه‌ر جیگه، که تو بی

لیوت: مه‌ی و ماچت: مه‌زه، دوو چاوته: گیتاس

واته: ئه‌گه‌ر له هه‌ر جیگه‌یه‌کدا تو‌م لی‌ن نزیک بیت؛ یان: تو‌م له به‌رامبه‌ردا بیت، پیویستم به‌خواردنه‌وه‌ی مه‌ی نییه، چونکه لی‌وه‌کانت هه‌ر خۆیان «مه‌ی» ن؛ ماچی ده‌مت: مه‌زه، هه‌ردوو چاویشت، وه‌ک دوو ده‌نکه گیتاسن.

۶- یاره‌با، چ عه‌بیرئ بۆ شه‌وئ دینئ به‌زولفت

کام سو‌یحه! له عه‌تری سه‌ری زولفی شه‌وتم کاس!

واته: خودایه! شه‌وانه، یار ئه‌و هه‌موو بۆنه‌ خو‌شه، له کو‌ئی شه‌و‌گاره‌وه دینئ و به‌سه‌ر کازیوه و به‌ره‌به‌یاندایه‌ی ده‌کاته‌وه؟. چونکه هه‌ر به‌ره‌به‌یانیک له خه‌و راده‌بم، ئه‌و بۆنه خو‌شه‌م به‌سه‌ردا ده‌پژئ و پتی کاس ده‌بم و هیشتا پرووی نه‌داوه به‌ره‌به‌یانیک له خه‌و رابوو‌بم و ئه‌و بۆنه‌ خو‌شه، کاسی نه‌کردبم.

۷- لاقئ ئه‌م و ئه‌و، بۆیه به‌ده‌م ده‌گرئ ره‌قیبت

زانیویه که رتی ده‌رکی نییه: سه‌گ، که نه‌کا پاس

واته: ناحه‌ز و ره‌قیب، که ده‌زانن ئی‌سکیان گرانه و لای هه‌موو که‌س جیگه‌یان نابیتنه‌وه، بۆیه ئه‌و ره‌قیب و ناحه‌زانه، بۆ ئه‌وه‌ی بتوانن منت لی‌ دوور بخه‌نه‌وه، ده‌بی لای

تو؛ فیتنه‌ییم بۆ هه‌لبه‌ستن، ئه‌م کاره‌شیان؛ وه‌ک کاری ئه‌و سه‌گانه‌یه، که ئه‌گه‌ر پاسی خاوه‌نه‌کانیان نه‌که‌ن، له به‌رده‌رکه‌ی خاوه‌نه‌کانیاندایه‌ی جیگه‌یان نابیتنه‌وه.
«نالی» دهلی:

گرتویه سه‌گت: چاکم و لای تو‌مه‌وه دینئ

یه‌عنی: وه‌ره «نالی»، که منیش داد‌په‌سیکم
«۲۸۵»

۸- شه‌رتی «ئه‌ده‌ب» ه، مه‌کته‌بی سه‌ودا، نه قروقالت

توخوا به‌ره‌ده‌ر؛ لی‌ره فه‌قئ: ده‌فته‌ر و قه‌رتاس

مه‌کته‌بی سه‌ودا: رپیازی ئه‌وین.

قه‌رتاس: قیرتاس (قرطاس).

واته: به‌رنامه‌ی «ئه‌ده‌ب» له ئه‌وینداریدا، هه‌ر سه‌وداییه، که سه‌وداییش کارتیکی ده‌روونییه و پتیه‌ندی به‌گیانه‌وه هه‌یه، نه‌ک به‌زمانه‌وه، که به‌ده‌م باس بکری و خۆی پتیه هه‌ل‌کیشری و رپسا و رپنو‌یتی و ئامۆزگاریی بۆ بنووسری. له‌به‌ره‌وه ئه‌ی ئامۆزگاریکار، ئه‌گه‌ر ده‌ته‌وئ باسی عیشق و ئه‌وین، به‌قسه و ئامۆزگاریی پروون بکه‌یتنه‌وه، واز بینه و بی‌پینه‌وه و ده‌ست له یه‌خه‌م به‌رده و لی‌م دووره‌وه‌که‌وه.

«نالی» دهلی:

ئمه‌ جیئ په‌مز و ئیشاراتی ده‌روونه، له گه‌رووی:

ته‌نگی پر غه‌ره‌ره‌یی واعیزی غه‌را، نییه باس
«۲۳۵»

کیش: به حری هه زه ج موسه مهن نه خردب مه کفووف مه حزووف: (مفعول مفاعیل مفاعیل فعلولن)، وهک نمونه ی:

١- یهک عیشوه «مه لایی» بی بوها بیته ژی له علان

سه د جان مه هه بن، هیژ کو موقه صصیر د به هی من
«مه لای جزیری، ٤٥٧»

٢- مه ربووته حه یاتم به سلیمانی و خاکی

خوزگه م به سه گی قاپیه که ی نه حمه دی کاکی
«شیخ رها، ١٢٠»

٣- شیواوه، په ریشانم، دلّم حه قیه که ته نگه

مه حروومه له دیداری که سی شوخ و قه شه نگه
«حمه دی، ٣٤٢»

سه رنج: ئەم غەزەلە، هەر دووبارەبۆنەوێ غەزەلی پیشوو، به لام غەزەلی پیشوو (٨)
به یته و ئەمیان (٦) به یته و له گەل ئەم دهقه دا جیاوازیان زۆره، بۆیه به چاکم زانی ئەم
دهقه ش (له گەل جیاوازییه کانیاندا) بنوسمه وه.

١- نه برۆیی که شهیده ت، به که فی خه نجه ری نه لماس

جووتی شه هینی مه ست و ده که ن گولشه نی روو: پاس

واته: برۆ درێژ و کشاوه کانت، خه نجه ری نه لماسی له کیتلان دهرهاتووی برژانگه کانتی،
به له پی دهستی گرتوون و دوو چاومه ستیشی که وهک بازو شه هین، پاسه وانایی و
پاریزگاریی باخی پوخساری ده که ن.

٢- ئومێد نییه مه حسوولی نه مه ل فائیده نادا

تا بۆ دره و کشتی حه یاته؛ دوو برۆ: داس

مه حسوول (محصول): به ره ره مه هاتوو.

ئه مه ل: ئومێد، هیوا.

فائیده: که لک، قازانج.

کشت: کشتوکال.

پاس: پاسه وانایی، ئاگاداریی.

واته: خه رمانی به ره ره مه هاتووی ئیمه، هیوا ی نه و دی لی ناکری، که لکیکی هه بی،
چونکه هه رچی ئیمه بۆ ده ژین (که یاره)، یاریش هه ردوو برۆکانی کردوونه ته داس و
دره وی ژیا نی ئیمه ی پی ده کات.

به یته کانی: ٣ و ٤، له گەل به یته کانی غەزەلی پیشوو وهک یهک بوون و پیشتر شەرح
کراون.

٥- نه و قه تلی دلی زاری؛ به ته حریکی برۆ کرد

شه یته، ده نی وه سه وه یی شه، له دلی ناس

واته: یار که ده زانی ده ستبه رداری نابین، ده چی رێگه ی یاسایی تر ده دۆزیته وه، تا
ئیمه ی پی سزا بدات؛ رێگه ی یاساییه که ش هه ر به برۆکانی ده سپیژی و برۆکانیشی کاری
ئه فسانه یی و جادوویی شه یته ناسا ده که ن و سی و دوو بۆ دلی عاشق دروست ده که ن؛ تا
عاشق بیی بۆ نه وه بیچی، که ئاخۆ جگه له م یاره، یاریکی تر هه یه؟! نه وسا به م سی و
دوو کردنی هاویه ش په یدا کردنه بۆ یار، رێگه ی نه وه له به رده م برۆکانیدا خوش ده بی، تا
به تاوانی: شه ریک و هاویه ش په یدا کردن بۆ خودا (بۆ یار)، تاوانی کافر بوو له سه ر
عاشقه کانی دا بنی.

«نالی» وینه یه کی نزیک به م به یته ی هه یه:

وه حشییه لیمان له بهر ته عنه ی ره قییبی سه گ سیفه ت

راسته هه ر دی رۆحی، بۆ وه سه واسه، شه یته نی هه یه

«٥٧٥»

کیش: به حری ږمه‌ل موسه‌مه‌ن مه‌حزوف: (فاعلاتن فاعلاتن فاعلاتن فاعلن)، وهک نمونه‌ی:

١- بنده‌ی صادق سه‌حەر ئامانجی ږه‌شتو زین خواه کر
من ب قه‌ولی دژمنان دت به‌رخه‌ده‌نگان بښ سه‌به‌ب
«مه‌لای جزیری، ٧٣»

٢- په‌رچه‌می ږوو داده‌پوښی، پیچی زولفی پیچه‌یه
دا به‌ږوژیش پتی بلین: شه‌معی شه‌بوستانی هه‌یه
«نالی، ٥٧٣»

٣- ئه‌ی وه‌تنه! ږوم و عه‌جه‌م موشتاقی کوردستانته
ئیفتیخاری میلله‌تی کورد، شه‌وکه‌تی عینوانته
«حه‌مدی، ٨١»

سهرنج: وهک پښتتربش له دامیننی ئه‌م قه‌سیده‌یه‌دا ئاماژه‌مان پښ کردووه؛ ئه‌م قه‌سیده‌یه هه‌رچه‌نده به‌ناوی «ئه‌ده‌ب» و «حه‌ریق» وه له ستایشی «شیخ شه‌مسه‌دینی بورهان» دایه، به‌لام به‌و بوته‌یه‌وه که «حه‌ریق» زورتر مریدی «شیخی بورهان» بووه و له باری ږوحییشه‌وه لینی نزیکتر بووه، بویه شه‌قل و جی په‌نجه و به‌هری شاعیرانه‌ی «حه‌ریق» ی زورتر پیوه دیاره و که‌متر جی په‌نجه و که‌شوه‌وا‌ی شیعی «ئه‌ده‌ب» ی تیدا ده‌بیرئ.

١- ئه‌ی عه‌زیزی هه‌زرتی په‌روه‌دگاری بښ ږه‌فیع

قوتبی عالم، پیری دانا، یوسفی میسری ته‌ریق

عه‌زیز: مه‌به‌ست له «عه‌زیز» ی پاشای میسره، له سه‌رده‌می ژبانی «یوسف» دا و له هه‌مان کاتیشدا هه‌ر ئه‌م «عه‌زیز» ه، می‌ردی «زوله‌یخا» یه، که دواتر هه‌زی له یوسف کرد. یوسفی میسری ته‌ریق: ئه‌وه‌ی ږتباری وهک «یوسف» ی میسره: ئه‌وه‌ی هاوړتباری «یوسف» ه، که لی‌رده‌ا بۆ بی‌رخسته‌وه‌ی خوینه‌ران ده‌لیم: «شیخی بورهان» یش، که ئه‌م شیعه‌ی بۆ وتراوه، هه‌ر ناوی «یوسف» بووه، بویه له‌م شیعه‌ده‌ا ئاماژه‌ی زور به‌ږه‌مزده‌کانی داستان «یوسف» و «عه‌زیز» ی میسر ده‌کړیت.

٢- خوسره‌وی ده‌رویش کیسوه‌ت، سه‌روه‌ری قه‌یسره غولام

ئه‌فسه‌ری شاهانی عالم، مورشیدی خاقان ږه‌فیع

خوسره‌و: نازناوی پاشاکانی ساسانییه.

ده‌رویش کیسوه‌ت: جلوه‌رگ و په‌لاسی ده‌رویشانه. واته: خو‌ت وهک پاشایت، به‌لام جلوه‌رگی ده‌رویشانه ده‌پوښیت.

قه‌یسره غولام: ئه‌وه‌ی ئه‌وه‌نده له قه‌یسره (واته: له پاشا) گه‌وره‌تره، تا «قه‌یسره» وهک «نوکه‌ر» لای خو‌ی ږابگری.

مورشید: ږتبه‌ر.

خاقان ږه‌فیع: ئه‌وه‌ی هاوړتی پاشاکانی «چین» ه.

٣- دین نه‌ما بوو بښ وجودت، دین به‌تووه نه‌قشی به‌ست

دین نگین، تو‌بووی به‌خاتم، ئه‌و: موسه‌جه‌ع، تو: عه‌قیق

نگین: ئه‌و گه‌وه‌ره گرانبه‌هایانه‌ی کلکه‌وانه و بازن و زتری هه‌مه‌جوړی پښ ده‌ږازینه‌وه.

خاتم: دواپښ، کو‌تایی، له هه‌مان کاتیشدا به‌مانای موس‌تيله (کلکه‌وانه) ش دیت.

موسه‌جه‌ع: قسه و نووسینی به‌قافیه و سه‌روا.

عه‌قیق: به‌رده پیروژه‌ی گرانبه‌ها.

واته: له‌م ږوژگارده‌ا، که خه‌ریک بوو ږه‌نگی ئاپښ کال ده‌بووه، به‌هو‌ی تووه دووباره ږه‌نگی ده‌رکه‌وته‌وه و سه‌رله‌نو‌ی گه‌شایه‌وه، وهک ئه‌وه‌ی با نقیم و پیروژه‌ش هه‌بن، به‌لام تا موس‌تيله خو‌ی نه‌بی؛ نقیم و عه‌قیقی‌شی تی‌ناخړی؛ بویه تو‌بووی به‌موس‌تيله‌که و ئاپښت لای خو‌ت جی‌گه کرده‌وه.

٤- هه‌ر غه‌ریقنی یادى توى بښ، غیره‌تت مه‌للاحه بو‌ی

گومره‌ی ساحیل نشین بښ، یاد و زیکری تو غه‌ریق

غه‌ریق: خنکاو.

مه‌للاح: که‌شته‌وان، پا‌ږوه‌وان.

گومره‌ه: ږی ونکړدوو.

ساحیل: که‌نار، ږوخ.

واته: هەر خنكاوئى يادى تۆى بى، غىرەتى تۆ وەك پاپۆرەوانە بۆى و هەر رى و نكردووويهكى كەنار زەرباش، ياد و زىكرى تۆ بكات، تۆش بىرى خۆت بۆ دۆزىنەوہى دەخەيتە كار.

۵- حەنزەلە، بى شەرەتى مېهت لە مینو سەلسەبیل

سەلسەبیلە بى مەزەى قەهەرت، لە مینادا پەحیق

حەنزەل (حنظل): گوژاڵك، رووہكىكى يەكجار تال و ژەهراووبە و لە بىاباندا دەروئ و تەنیا حوشتر دەيخوات و پىي دەوترئ: حوشترخۆر.

مىنو: بەهەشت.

سەلسەبیل: ئەو ئاوەى بەخۆرايى و لە پى خوادا بەسەر تىنواندا دەبەخشىتەوہ؛ خىراو.

قەهر: رق، كىنە، بوغز.

پەحىق: بۆنوبەرامەى خۆش.

واته: ئەو ئاوە خىراوەى لە بەهەشتدا دەبەخشىتەوہ، ئەگەر دڵنەرمىي تۆى تىكەل نەبى، وەك ژەهر تال دەبى و بەپىچەوانەشەوہ هەر شتى تۆ پىت خۆش بىت، ئەوا وەك بۆنوبەرامەى خۆش، بەسەر هەموواندا دەبەخشىتەوہ.

۶- فەيزى تۆ: باران و مونكىر: كوئىر و خوئى دىل قوروا

هەلخلىسكى پىي نەگەر، مەسموعە پىم عوزرى زەلىق

فەيز: بەخشىن.

مونكىر: پى نەزان.

خوئى (خبث): ناپاك، ناباش، خراپ.

مەسموع: بىستراو.

زەلىق: هەلخلىسكاو.

واته: بەخشىنى تۆ ئەوئەندە زۆرە، وەك باران وایە و پى نەزانان و خۆ بەئەنقەست كوئىر كردووان و ناپاكانى دىل پىس، ئەگەر هەلە و تاوان و هەلخلىسكانى خۆيان بەتۆ بگەيەنن و داواى بەخشىن و لىسووردنىيان لای خودا بۆ بکەیت، تۆ درىغیان لى ناکەیت و بەبەخشىنى خۆت، بۆيان دەپارپىتەوہ و تکای بەخشىن لای خودا بۆ دەخوازىت.

۷- دىن و ئىرشاد و تەرىقەت، هەر بەتۆ شایستەیه

وەك بەشانى حەزەرتى سەيید، رىسالەت بوو حەقىق

واته: رابەراییەتیکردنى رىبازى ئایین، هەر شایانى تۆیە، هەر وەك چۆن گەياندى پەيامى ئىسلام، بە «محەمەد» شایان بوو.

۸- کەى دەگا قوربان بەپایەى عولوى کاخى هیمەت

وہم و فکرى هەردوو عالم، گەر بىتتە مەنجەنىق!

عولو: بالا، بۆند.

کاخ: تەلار، کۆشک.

مەنجەنىق: ئەو ئامپەرى لە کۆندا بۆ کاتى جەنگ بەکاربان دەهینا و مەعدەنى تەواوێان تىدا دادەنا و بەهۆى بارووت و دەرمانەوہ، لە مەوداى دوورەوہ، بۆ بەرەى دۆژمىيان دەهاویشت.

۹- وەسفى نوورى عەرش گىرت، دىتە تەشرىح و بەیان

گەر لە هاوئەندە بەسەنەت پرتەوى مەه بى سەحىق

هاوئەندە: دەسک و هاوئەندە، کە شتى تىدا ورد دەکەن.

سەحىق: هارپراو، هارپىن.

۱۰- «نەقشەبەندى» بى مىسال و «قادرى» قودرت بەدیع

تۆى لەسەر پەردەى بەقا، کىشا بەئەخلاقی خەلىق

واته: هەردوو رىبازى رازاوەى «نەقشەبەندى» و «قادرى» پى توانا و شىرىن، تۆيان بەرەو رەوشتى داھینەرانە و مانەوہ پەلکىش کرد.

۱۳- گەوہەرى زاتت، سەنای نایى بەدەریای فیکرەتم

فیکرى من: غەوواسى نادان، بەحرى جودى تۆ: عەمىق

سەنا (ثناء): ستایش، مەدح.

غەوواس: ئەوانەى لە ناو زەریا و ئاودا خۆيان نقوم دەکەن.

جود: بەخشىن.

عه‌مییق: قوول.

واته: هزری من له‌وه بی دسه‌لاتره بتوانی سوپاس و ستایشی گه‌وه‌ری زانت بکات، چونکه من غه‌وواییکی نه‌شاره‌زام و زه‌ریای به‌خشینی تۆش، قوول و بی بنه.

۱۴- دهم به‌دهم شادان و خوهره‌م بی؛ نیلاهی بی مه‌لال

وهک له‌ئه‌بری به‌همه‌نی؛ خه‌ندانه‌ نه‌سرين و شه‌قیق

خوهره‌م: دلشاد.

مه‌لال: بیزار، دلته‌نگ.

ئه‌بر: هه‌ور.

به‌همه‌ن: ناوی مانگی (۱۱) ی سالی هه‌تاوییه، ناوی دووه‌مین رۆژی هه‌موو مانگیکیشه، هه‌ره‌سی به‌فر، یه‌که‌مین هزر، به‌لام لی‌ره‌دا هه‌ر مه‌به‌ست له‌مانگی به‌همه‌نه. شه‌قیق: گولاله‌سووره.

واته: له‌خودا ده‌خوام هه‌میشه به‌خته‌وه‌ر و دلشاد بیت و وه‌ک هه‌وری زستانیش پر باران بیت، تا گوله‌ نه‌سرين و گولاله‌سووره‌ت پی بگه‌شینه‌وه.

۱۵- دوو که‌سن قوربان له‌مه‌حشره‌ر بیه شافیعیان نه‌گه‌ر

یه‌ک: «ئه‌ده‌ب» به‌دی قه‌دیم و یه‌ک: سه‌ناخوانت «حه‌ریق»

واته: له‌رۆژی زیندوو‌بوونه‌وه‌دا دوو که‌س چاوه‌رپی ئه‌وه‌ت لی ده‌که‌ن لای خودای مه‌زن بۆیان بپارێتته‌وه و تکایان بۆ بکه‌یت، که‌یه‌کیکیان «ئه‌ده‌ب» ی به‌خشنده‌ی دێینه و ئه‌ویتریان «حه‌ریق» ه، که‌ستایشکار و سوپاسگۆته... له‌م به‌یتیه‌ی دوا‌یشدا نیشانه‌ی ئه‌وه ده‌رده‌که‌وی، که‌ئه‌م قه‌سیده‌یه جی په‌نجیه‌ی «حه‌ریق» ی زۆرتر پی‌وه‌یه، چونکه مه‌به‌ست له‌«سه‌ناخوان»، واته: ستایشکار و سوپاسگوزاره، که‌ئه‌م هه‌موو ستایشه‌ی «شیخی بورهان» ی له‌م قه‌سیده‌یه‌دا پی کراوه. دیسانیش ئاماره‌ی بۆ ده‌وله‌مه‌ندی و به‌خشنده‌یی «ئه‌ده‌ب» ی تێدا‌یه.

کیش: به‌حری رهمه‌ل موسه‌مه‌ن مه‌حزووف: (فاعلاتن فاعلاتن فاعلاتن فاعلن) وه‌ک نمونه‌ی:

۱- شه‌مع و په‌روانه‌ ب ذاتی خوه ژ جالی مه‌ د دوورن

ئاته‌شه‌ک صرفه ژ عشق‌اته قه‌وه‌ستامه له‌باله‌ب

«جزیری، ۶۵»

۲- هه‌ر له‌بت، یا سینه‌شت هه‌ردوو به‌ده‌رخه، دا بلێن:

له‌علی رومانیی هه‌یه، یا له‌عل و رومانی هه‌یه

«نالی، ۵۷۵»

۳- جورعه‌نۆشیی تۆ بکه‌م، ئیتیر له‌به‌زمی مه‌یکه‌ده

چاوی مه‌خموورت به‌عاشق؛ کاری باده‌ی مه‌ی ده‌کا

«سالم، ۲۹»

۴- وا عه‌جه‌ب ماوم که‌ماوم، بۆ به‌بی تۆ نامرم

وام ئه‌زانی که‌لکی ئانی هیجری دل‌به‌ر ناگرم

«ئه‌حمه‌د حه‌مدی، ۳۰۲»

۱- ئه‌ی شه‌که‌ر له‌ب، شاهیدی شیرین که‌لامی شوخ و شه‌نگ

ده‌م قه‌شه‌نگ، په‌رچه‌م قه‌شه‌نگ، ئه‌و خالی ده‌وری ده‌م قه‌شه‌نگ

شاهید: جوان، له‌هه‌مان کاتیشدا: شاهید و شه‌هید، به‌مانای هه‌نگوینی قال و پالاته‌ش دیت، چونکه باس له‌شیرینی قسه و ده‌م و لیوه. قه‌شه‌نگ: جوان و پازاوه.

۲- روومه‌ت وه‌ک دوو گولی گه‌ش، له‌ب وه‌کو یه‌ک خونه‌ گول

که‌رده‌نت به‌للوری بی غه‌ش، ده‌م ده‌هانی شه‌نگی شه‌نگ

شه‌نگ (ی یه‌که‌م): رووه‌کیکی خۆراکییه، له‌که‌شوه‌ه‌وای مامناوه‌ندی وه‌ک: ئیران، ئه‌وروپا، ئه‌فریقا ده‌رو، جۆری زۆره و به‌شیوه‌یه‌کی سروشتی له‌پۆلکه‌ بچووکتره و له‌ده‌نکه‌ نیسک گه‌وره‌تره. شیوه‌ی جوانه و له‌هه‌ندی ناوچه‌شدا چونکه له‌گه‌ل سه‌وزه‌ی تردا

بۆ خواردن به کارى دههين، بۆيه به شيويه تازه ده پروين. شەنگ جۆرى زۆره و ناویشى زۆره: شەنگى چيمەن؛ که گەلاکانى له گەل شەنگى ئاسايى بارىکتره. به عەرەبىش پیتی دهلین: حلیه التیس، واته: ریشى بزن، یان: ذنب الخیل، به واتا: کلکی و لاخ و... ناوی تریش. (دهخدا، بهرگی ۱۰، ل ۱۴۵۲۶).

شەنگ (ی دووهەم): جوان و شوخ.

۳- بۆ: دوو زولفی نافەبار و لیتی له‌على ئەتله‌ست

شۆرشت خسته ته‌تار و بوویه ئاشووبی فەرەنگ

زولفی نافەبار: پهلکی بۆن خویشی وەک بۆنی خویشی ناووکى ئاسکى خوتەن و چین و خەتا.

ئەتله‌س: مانای زۆرى هه‌یه، به‌لام لی‌ره‌دا مه‌به‌ست رەنگى سوورى زۆر تیری مه‌يله‌و رەش (دهخدا، بهرگی ۲، ل ۲۸۷۷).

شۆرش: ئەو مانایه‌ ناگرێته‌وه، که مه‌به‌ست له‌ دانانی به‌رنامه‌یه‌ک بێ، بۆ گۆرینی بارێکی خراپ، بۆ بارێکی باش. به‌لکو لی‌ره‌دا به‌مه‌به‌ستی: هه‌للا، هه‌را، پشیوی، غه‌وغا... دیت (هه‌له‌به‌ته‌ هه‌ر له‌ زمانی فارسی‌شدا مانای شۆرش، به‌مانای هه‌را و پشیوی دیت):

شۆرشت خسته ته‌تار و بوویه ئاشووبی فەرەنگ

واته: سه‌ره‌به‌ری خو‌ره‌ه‌لات و خو‌رئاواشت پر کردوه له‌ پشیوی و هه‌را و هه‌للا.

له‌ سه‌ره‌تای نیوه‌ی یه‌که‌می ئەم به‌یته‌دا: (بۆ دوو زولفی نافەبار و...) ده‌شی «بۆ» یه‌که، به‌«به‌دوو زولفی نافەبار و...» یش بخوێندریته‌وه.

۴- جامی زه‌هری ته‌لخی تو، به‌و شه‌رته‌ خو‌ت بیده‌ی به‌مه

کیتی پروو ترشیی بکا، ئەم جامه: شه‌هه، یا: شه‌ره‌نگ؟

واته: ئەگه‌ر باده‌یه‌کی رەنگ خه‌ستی تیر، به‌و مه‌رجه‌ی به‌ده‌ستی خو‌ت بمانده‌یت، کێ هه‌یه‌ پرووی خو‌ی له‌وه گرژ بکات، که بۆچی رەنگی باده‌که‌ وا خه‌ست و تیره‌ و گومانی ژه‌هر و شتی وای لێ بکړی؟! له‌به‌رئوه‌ مادام خو‌ت پێشکه‌شمانی ده‌که‌یت، ئیتر ناترسی و ناپرسی: هه‌نگوینه، یان ژه‌هره‌ و یه‌که‌سه‌ره‌ فری ده‌کات.

«وه‌فایی» ده‌لی:

به‌و په‌نجه، که رەنگی دلە، ساقی که ئەتو بی په‌مانه‌یی ژه‌هرم بده‌ری، عه‌ینی شیفامه «۱۳۴»

له‌ فۆلکلۆری کوردیشدا هاتوه:

عاره‌قی ده‌ستی دل‌به‌ر بێ

با: ژه‌هری ماری هه‌وت سه‌ر بێ

ده‌بخۆمه‌وه‌ قه‌ستی سه‌ر بێ

«نالی» ش واژدی «شه‌هه‌» ی به‌مجۆره‌ به‌کاربردوه:

به‌و شه‌ه‌دی که‌لامه‌ت، که به‌ئیشراپی له‌تافه‌ت

له‌زه‌ت ده‌گه‌یه‌نی به‌دل و زیه‌نی موخاته‌ب

«۱۳۴»

۵- زه‌خمداران‌ی خه‌ده‌نگت: گه‌ر ده‌فه‌رمووی: بێ سه‌دان

زه‌خمیان وا کارییه، ناگاته سه‌ریان که‌س به‌ده‌نگ

زه‌خم: زام، برین.

خه‌ده‌نگ: تیر.

بێ سه‌دا: بێ ده‌نگ.

واته: گه‌ر ده‌پرسی زامدارانی تیری نیگات، بۆچی ئەوه‌نده‌ بێ ده‌نگ؟! له‌ وه‌لامدا ده‌لیم: چونکه‌ تیری نیگای تو، ئەوه‌نده‌ کارییه، هه‌ر که‌سێ تیری نیگاتی به‌رکه‌وئ، ده‌سته‌به‌جێ ده‌مرن و که‌س فریای به‌هانا چوونیانه‌وه‌ ناگات.

مه‌ولانا خالید ده‌لی:

تیره‌های غمزه‌ات را از دل دادگان

هر طرف بینم فتاده بر سر کوبت غرض

«۵۳۵»

۶- نازی دل وەك: شیشه و سەختیی دلت وەك: سەنگی سەخت

كیتیە غەیری من؛ بە دەستی خۆی بدا: شیشه، لە سەنگ؟!

واتە: ئەوەندە دلت ناسكە و ئەوەندەش نازەكانت ناسكن، دەلێی شووشەن؛ واتە: نازی دلت ئەوەندە روون و ناسك و ئاشكرا و زوڵال و شەفافە، وەك شووشە، ئاشكرا پیتەو و دیارە؛ بەلام دلت خۆی وەك بەرد ڕەقە. لە منیش زیاتر (كە دلم ناسكە و وەك شووشە وایە) كەسی تر، شووشەیی دلی خۆی بەبەردی دلتا نادات... یان: تۆ نازت ئەوەندە ناسك و تەنكە، وەك شووشە وایە، لە من زیاتر (كە دلم لە چا و نازی دلی تۆدا وەك بەرد وایە)، كەسی تر دلی نایە و پرکیشیی ناكات، دلی خۆی هاوتای دلی تۆ رابگرێ.

«نالی» دەلێ:

دەخیلت بێ، نەخیلی، یا: روطابی

وہا شیرین و سینە نەرم و دل: ڕەق؟!

«۲۵۲»

«مەحوی» دەلێ:

بەحیرەت لەو گولئەندامەم، كەوا بادامییە چاوی

دلی نازك وەكو گول، هەم ڕەقە وەك توتكلی بادام

«۲۱۶»

۷- راستی، تا زولفی بەتاتای چەنگیی تۆ نەگرم بە دەست

رۆژ و شەو نالەیی حەزبەم، دیتە گۆیت؛ وەك دەنگی چەنگ

زولفی بەتاتا: زولفی تال تال بووت، زولفی هەودا هەودا.

چەنگ (ی یەكەم): چەنگال، چەنگیی، قولاب.

چەنگ (ی دووەم): ئامییری مۆسیقاییی.

واتە: تا ئەو كاتە دەستم دەگاتە سەری زولف و پەلكە هەلگەراوەی وەك چەنگالەكانت و هەر تالێکی زولفت، وەك تالێ ژێی چەنگ، نەژەم و ئازار و حەسرەتەكانی پێ دەرنەبڕم، رۆژ و شەو نالەم، وەك دەنگی ژەنیی چەنگ، هەر دیتە گۆیت و هەر بێزارت دەكەم...

یان: هەتا تال تال قژەكەیی تۆ، بشنێنەو و وەك دەنگی ژێی چەنگ، دەنگی خوشیان

لیوہ بیت، من لای خۆمەو، بە دەم بیستنی دەنگی شنێنەوێ تالێ قژەكەیی بە دەم باو، هەر نالە نالەم وەك دەنگی ئامییری چەنگ لیوہ دیت...

یان: تا ئەو كاتە رازیت دەكەم، ڕێگەم بدەیت، دەست بەسەر قژتا بەیتم، هەر دەگیرم و دەگیرم.

۸- ئەی «ئەدەب»! تۆ خۆت بەصەیدیکی شکاری بگرە تا:

دوو برۆی قەوسی كەمان و تیری چاوان بێ: خەدەنگ

صەید: نیچیر.

شکار: ڕاو.

واتە: ئەی «ئەدەب» تا خۆت لە بەراوەر قەوسی كەوانی هەردوو برۆ و تیری چاوانی یاردا رابگریت، دەبێ ئەوەشت لە یاد بێ كە بویتە نیچیر و یار ڕاوت دەكات.

کیش: به حری رهمه ل موسه مهن مه قسور: (فعالتن فعالتن فعالن) وهک نمونه ی: (۱)

۱- تو دزانی ب خودی من تو خه یالی شهب و روز

ب خه یالا خوه مه دام من تول بالی شهب و روز

«مه لای جزیری، ۲۷۶»

۲- راسته دل چه سپه، وه لی شاده له گیسووی حه بیب

چونکه نه زدیکه به دایم له گولی پرووی حه بیب

«سالم، ۴۵»

سهرنج: ئەم غەزەلە و غەزەلی دواپی، زۆر وێنە و کەرەسەیان تێکەڵ و وێکچوو.

۱- شیت و شهیدایی بتیکه، دلەکی پر له خه یان

نه وره سه و ساده پوخه و سه رو قه ده و چارده سال

نه وره س: تازه پیگه یشتوو، فهریک.

ساده پوخ: پوخسار ساده و ساکار.

۲- ساحیره و شیه زه نه و پیه گره و جله وه گره

بی وه فا و سیدق و سه فا؛ شهرت و به قا و عه دی به تال

شیه زه نه: فیل باز.

پیه گر: بیانوگر، به به هانه، له سه ر بیانوو.

جلوه گر: خۆنۆتین.

۳- ساقی و باده خۆر و موئیس و عه ییار و له تیف

زیره ک و عاقل و دانا و خودا وهندی جه مال

باده خۆر: مه یخۆر.

موئیس: هاو ده م.

(۱) کیشی ئەم غەزەلە و غەزەلی دواپی به مجۆره لای «ئا» پیناسه کراوه: رهمه ل موسه مهن مه خبون مه جزووف. به لام مامۆستا هه ردی (له سه ر داوا ی من) به و جۆره ی سه ره وه ی پیناسه کردوه.

۴- دل به ری سیم به ری، حیه گه ری وه عده ده ره

له هه زاران، به یه کیک ی، که وه فا بوو بی، محال

سیم به ر: ئەندام و له شولا ر زیوین.

حیه گه ر: فیل باز، ته له که باز.

محال: ئەو شته ی هه رگیز ناب ی و سه ر ناگر ی.

۵- هه مده می زود رهم ی، خونچه ده می پر سته مه

نه به سه ر پازیه لیم و نه به جان و نه به مال

زود: خیرا، به په له.

رهم: ئەو رهنه یانه ی که له ئاکامی سل و پارێز و دهسته مۆ نه بو نه وه روو ده ده نه؛ به تایبه تیش ئەم واژه یه بو ئاسک و ئەو گیانه له به رانه به کار ده برین، که هیشتا مالی ی نه بوون.

۶- سه نه می گو ل به ده نی خۆش سوخه نی پسته ده هان

ماه روو، سیلسیه موو، شیفته خوو، پر خه ت و خال

گو ل به ده نه: ئەندام گو ل ی.

خۆش سوخه نه: قسه خۆش، قسه شیرین.

پسته ده هان: بسته ده م، ده م وه ک بسته (واته: ده م بچوک به ئەندازه ی بسته).

ماه روو (ماه روو): مانگ روو، پوخسار وه ک مانگ.

سیلسیه موو: موو وه ک زنجیر، قژ و زولف وه ک زنجیره.

شیفته خوو: ئاکار ئالۆز، هه ر ده مه ی ئاکاری جۆریک بی، حول حولی مه زه ب.

۷- هه م بتی بتگه ده، هه م قیبه لی ئیسلام و فه ره نگ

که به هه ر مه زه ب و قانونی، په رستیشه حه لال

بتگه ده: بتخانه.

فه ره نگ: لیره دا به مانای ناموسل مان و مه سیحی ها توه.

په رستیشه حه لال: په رستنی حه لاله. په رستنی شی حه لاله.

۸- جەۋھەرى لوتفى پەيدارە لە ئەندامى بلور

وەك لە بللورە پەيدا: سيفەتى ئاوى زولال

پەيدار: ئاشكرا و ديار.

واتە: ئەندام و لەشى وەك بللور و شووشە وايە و تيايدا «لوتف»ى وەكوگەۋەر ديارە، ھەرەك چۆن ئەگەر ئاويكى پوون و زولال، لە دەفرىكى شووشە بكرى، ديارە و دەردەكەوى، كە ئاۋەكە زولال و بى گەردە، يا نا.

۱۰- گەردەنى شووشى موندەققەش، بەدوۋ خالى پەش و بەس

بى لەكە و ژەنگ و پەلە، ھەرەكو: شمشى زەرى قال

شووش: باريك و پىك، زراف.

موندەققەش: نەخشىنراۋ، پازىنراۋ.

شمشى زەرى قال: ئەو پارچە زىرە ھىشتا نەتۋاۋە و ھىشتا ورد نەكراۋەى؛ كە دواتر و دواى تواندەنەۋەى، ملوانكە و گوارە و...ى لى دۋست دەكرى.

۱۱- زولفى عەقرب پەوش و چىھەرى ھەم رەنگى قەمەر

طوبە: ئەفعى سىيەر و نىرگسى: ھەم شىرى مەرال

عەقرب پەوش: پەوشت وەك دوۋپشك.

چىھەر: پوخسار.

رەنگى قەمەر: رەنگى پىستى وەك مانگ.

ئەفعى سىيەر: پەوشت وەك مار، مار ئاسا.

نىرگسى ھەم شىرى مەرال: چاۋى وەك ئەو شىرانەى وىنەى ئاسك دەدەن.

۱۳- ھەردەمى مەرەپى سمتى، بەجەفا سورۇ بدا

تفلى تەبى «ئەدەب» ئەوسا دەكەۋىتە گروگان

تفل (طفل): كۆرپە، مندال.

تەبە: نووسىن، شىعر نووسىن.

كىش: بەحرى رەمەل موسەمەن مەقسوور: (فعلاتن فعلاتن فعلان) وەك نمونەى:

۱- مثلى گۆيىن تە رەوان نا لە ژ دل مسكين تىن

ئەم نزانين تو چرا ھەرە دنالى شەب و روز!

«مەلاى جىرى، ۲۷۷»

۲- ئەم سەگانەى كە لە لاي ئىمە، وەزىر و كەلان

بىنە لاي تو، بەخودا نايكەيە گاوآن و شوان

«حاجى قادر، ۸۳»

۳- تو، كە دەرەكەۋتى، مەپرسە چى بەسەر دى: جان و دل

حالەتى شەۋنم تەماشاكە، بەۋەقتى رۆژھەلات

«مەھوى، ۵۷»

۴- من كە شەھبازى شكار ئەندازى شاھىم پى دەلەين

حەيفە با ئاھەنگى جەنگى سەرگەر و لەقلەق نەكەم

«شىخ رەزا، ۷۵»

۳- دلەرە، شۆخ و گولتەندامە، بەناز و بەجەفا

شۋەرى ئەنجۋومەنە و فىتەنى جان؛ ئافەتى مال

شۋەرى ئەنجۋومەن: ناۋدار و بەناۋبانگى ناۋ كۆپ و كۆمەل.

«ۋەفائى» واژەى «شۋەرە»ى بەمىجۆرە بەكاربردوۋە:

۱- بەئازادى لەكن خۆى شۋەرەيە، من مات و حەيرانم

گول و نارنجى بەرھىناۋە، خۆ سەرۋى خەرامانت

«۲۸»

۲- قىسەيە خاكى بەرى پىت شۋەرەيە بو چاۋى نابىنا

ھەتا نەمدى بەچاۋى خۆم، بەسورمەى دىدە، نەمزانى

«۲۰۲»

۴- ساقی و باده‌خوَر و پَند و خوَش ناواز و حەریف

ساده‌یه، موغ به‌چه‌یه، سەرو قەد و ماھ جەمال

پەند: قەلەندەر، بێ دەریەست.

خوَش ناواز: دەنگ‌خوَش.

حەریف: هاو دەم، هاو راز، هاو پیاڵە ی مە یخواردنەو.

موغ به‌چه: بەچکە زەر توشتی، یان: کچی جوانی زەر توشتی.

۵- موومیان تەنگ، دەهان تاق، جیهان جووت پەری

دین کړ و ناز فروش و جەرگبړ و عەقل زهوال

موومیان تەنگ: ناو قەد بەئەندازە ی موو باریک، ناو قەد زراف.

دەهان تاق: دەمی (لە جوانیی و بچووکیدا) لە دنیا دا تاک و ناوازیە.

جیهان جووت پەری: تاکە کە سێکە کە لە گەڵ پەرییاندا جووت و دەستە خوشکی پەرییە.

عەقل زهوال: عەقل لە بن هین، عەقل لە بەین بەر.

«وہ فای» «کە مەری باریک» و «دەمی بچووک» ی بەمجۆرە وینە کیشاوە:

خوَش بە ناز فەرمووی: «وہ فای» عومری خو ی هیچ رابوارد

یا بە قوریانی «دەم» م بوو، یا بە سەرگەردی «کە مەر»

«۴۳»

۶- سیم تەن، سێب زەقەن، غونچە دەھەن، جەبەھ کە مەن

ماھ روو، سیلسیلە موو، شیفته خوو، پڕ خەت و خال

جەبەھ کە مەن: هەنبە و ناوچەوان پڕ شنگدار.

(نیو بەیتی دوو ەمان لە گەڵ غەزەلی پیتشوو دا لیکدا یەو).

۷- زاھید و ناسخی تەقوا، شەری تاعەت، سەری کوفر

دزی دین، ساریقی دل، کەسری زەکا، نەقسی کەمال

زاھید و ناسخی تەقوا: ئە گەر چی زاھید و خواپەرستە، کەچی لە ەمان کاتیشدا

هەلتە کێنەر و تێکدەری خواپەرستیە.

شەری تاعەت: شەری خواپەرستی دەکات.

سەری کوفر: سەرەتا و بەرایی ەموو کوفرێکە.

ساریقی دل: دزی دل.

کەسری زەکا: تەقەللای ئەو دەدات: زیرەکی بەرامبەرە کە ی کەم بکاتەو.

نەقسی کەمال: ەو لێش دەدات کەمالی بەرامبەرە کە ی کەم بکاتەو.

۸- صەنەمی زولف بەخەم، عەشقی سەم، فیرقەتی سەم

دەم عەدەم، قوربی عەلەم، ەيجری ئەلەم، وەسلی محال

زولف بەخەم: زولف لوول و پینچ خواردوو.

فیرقەتی سەم: دووری و دا برانی وەک ژەر.

دەم عەدەم: دەمی لە بچووکیدا ەر دیار نییە و نەماو.

قوربی عەلەم: ژیان لە نزیکی ئەودا (یار) بەختەو ەرییە.

ەيجری ئەلەم: لێ دا بران و دووری ئازار کیشان و نەخو شییە.

۹- کەبک: خەت، باز: رەوش، سەقەر: سەدا، پەنجە: عوقاب

چاو: مەرال، ئاسک: نیگەھ، شیر: فکەن، سمت: غەزال

کەبک خەت: خال و میتلی وەک خال و میتلی گەردنی کەو.

باز رەوش: رەوشت و ئاکار وەک باز.

سەقەر سەدا: دەنگی وەک دەنگی شەهین.

پەنجە عوقاب: چنگی وەک چنگی ەلۆ.

چاو مەرال: چاوی وەک چاوی ئاسک.

ئاسک نیگەھ: سەیرکردنی وەک نوارینی ئاسک.

شیر فکەن: شیر بەزین و شیر تیک شکین.

۱۰- دەگەل ئەو یارە ەموو شەو، بە «ئەدەب» عەیش و نەشات

رابوورد؛ چۆن؟ بە شەرەب و نە ی و غەوغا و قەوال

عەیش و نەشات (نشاط: عەرەبی): بەخو شیی و شادی.

غەوغا: ەرا، ەللا.

قەوال: سەرگوزشتە و باس و خواس گێرانیو.

رام: دەستەمۇ، ھۆگر، پېچەوانەي: سۆڭۈك و تەۋسەن و سەرگىش.

ۋاتە: تاۋىك بەدەست و پەنجەي پر لە نازى خۆي، مەي دەدامى و تاۋىكىش بەعیشو و ھۆگرىي و گەپ و گالتەۋە و دەستەمۇيۈنەۋە، تا بەرەبەيان بادەي پىشكەش دەكردم.

۷- نىگارى مە! ئەمە تاكەي بەدەرد و رەنج و فىراق؟

ۋىسال گەر نىيە مومكىن؛ مويىيەسەرە پەيغام

«سەرنج: ۋەك دەرگەۋت ئەم دىمەنە شاعىرانە و رۆمانسىيىانەي لەو بەيتانەي پىشوردا بوون، تەنبا خەيالى شاعىرانە بوون، ئەگىنا ھىشتا يار سۆڭەكە لە «ئەدەب» دوور و بىي متمانەيە».

ۋاتە: دلبەرەكەم! ئەم خەيالاڭەي من، تاكەي بەتاسە و ئازار و لىكداپرانەۋە ژيان بەسەر بەرم؟! ئەگەر ئومىدىدى دىدارمان نارەخسى و بۆتان نالوي، بەلكو نامە، ھەۋال، پەيامىتىم بۆ بىئىرىت.

۸- خودا! چ ئولفەتە؛ گرتويە دل، بەطورەيى تو

ھەتا لە باۋەشى نەگىرىت، ناگرى ئارام

ۋاتە: دلەم ئەۋەندە ھۆگرى كاكۆلى دلبەر بوۋە، گرۆز بوۋە و ھەر بۆي دەگرى و ژىر نابىتتەۋە، مەگەر دلبەر خۆي دلەي نەرم بىي و ئەم دلەي من، كە ۋەك مندال و كۆرپە بۆي گرۆز بوۋە و ئارام و ئۆقرەي بۆي نەماۋە، لە باۋەش بگرى و ژىرى بكاتەۋە. لە فۆلكلورى كوردیدا ھاتوۋە:

كۆرپەي دلەكەم بۆم نانوي شەۋى

گرۋوي لىگرتووم، باۋەشتى دەۋى

«سال» یش ھەر نزىك بەم وىنەيە و تويەتى:

۱- رەھا ناکا دلەم طورەيى خەمى يار

سەرى نەبرن ھەتا ۋەك پەرچەمى يار

«۵۷»

۲- طورەيى ھىنا بەرۋودا، رويەروۋى من خۆي نواند

ۋا موشەخخەص بوو؛ كە نەھيە: دىدەنى ئايىنە شەۋ

«۱۱۷»

۹- من و نەسىمى سەحەرگاھ و بولبولى شەيدا

ئومىدەۋارى گولتى بووين؛ ئەۋان ديان، من مام

ۋاتە: من و سروەي بەرەبەيانى و بولبول پىكەۋە پەيمانىكىمان ھەبوو، ھەرسىكىمان بەھىۋاي گەيشتن بووين بەگولتى سروەي بەيان؛ بلبل و گولەكە بەيەك گەيشتن و ھەر من ئائومىد مامەۋە.

۱۰- بەھەر تەرىقى دەكەم؛ من بەندەگىي ئىقرار

قبولتى بىي شەھى خويان، ئەگەر «ئەدەب» بە: غولام

بەھەر تەرىقى دەكەم: ھەر رىگەيەك دەگرەم بەر.

بەندەگىي ئىقرار: بچو كايەتى و نۆكەرايەتى خۆم دەردەپرەم و دەيسەلمىتىم.

شەھى خويان: شاھەنشاي چاكان.

غولام: نۆكەر، خزمەتكار.

ۋاتە: ئەگەر شاھەنشاي چاكان (كە مەبەست لە دلبەرە)، پەسەندى بىي من بەنۆكەرى خۆي رابگرى، ئامادەم ئەۋ، ھەر مەرجىكىم بەسەردا بسەپىتى و لىم داۋا بكات، جىبەجىيى بىكەم.

«نالى» دەلى:

«نالى» كە غولامى مەدەدى زولف و برۆتە

شاھىكە، لە بن سايەيى بالى دوو ھومادا

«۸۶»

«مەھوى» دەلى:

۱- رىي دا لە قاپىيا بىرم؛ پىشى سەرسەرم

نا؛ ۋا گەدا دەبى بەخوداۋەندى تەخت و تاج

«۹۲»

۲- تۆنەبى مەلجەئى من بى، «أبدأ» نىمە مەلاذ

لەۋ دەرە بىتو دەرم كەي، بەخودا نىمە مەلاذ

«۱۱۶»

کیش: به حری هه زه ج موسه مهن نه خه رب مه کفووف مه حزووف: (مفعول مفاعیل مفاعیل فعولن) وهک نمونه ی:

١- خه شمئ ل فه قیران مه که زوو پادشه هئ من پورسی بکه جارهک ل خه ته ئو گونه هئ من «مه لای جزیری، ٤٥٤»

٢- بۆچی نه گریم، سه د که ره تم دل ده شکینی مه ی بۆ نه رژی، شووشه له سه د لاوه شکاوه؟! «نالی، ٥٣٥»

٣- پیم خو شه که عومرم به جفا سه رفی غه مت بی به و شه رته که مایه بی ئه مه لم: ماچی ده مت بی «سالم، ١٤٣»

٤- جانا! وه ره ئه م جه رنه، به قوربانی سه رت بم بۆ تیری قهزا، چاوی هه سوودان: سو په رت بم «کوردی»

١- جانا! به فیدای غونچه یی نازی دهه نت بم

قوربانی گولی گولشه نه که ی نه سته رنه نت بم

نازی دهه نه: نازی دهه م.

نه سته رنه: جو ره گوله باخیکی تاییه ته، ژماره ی په ره ی گوله کانی که م و شاشن.

«وه فایی» ناوی گولی «نه سته رنه» ی به مجۆره هیناوه:

جیلوه ی سه با، له هجه ی شه مال؛ بۆ زولف و خالی یار ده ده ن

یا نه وه بهار دینێ به بار، مشکێ ته تار، بۆ نه سته رنه

«٩٤»

٢- هه رچه نه ده که وا دلشه که نیشه، خه می زولفت

قوربانی خه می زولفی شکن، ده ر شکنه نت بم

خه می زولف: پیچ و لوولی قژ و بسک.

شکهن ده رشکهن: پیچ و لوولی ناو پیچ و لوولی تر؛ که مه به ست له پیچ و لوولی زولف و قژه، هه ر له ناو چین و پیچ و زولفی کرژ و لوولدا.

٣- بالات وهکو ناره وهن و غه به به که ت سیو

سه د جار به فیدای سیوی بهری ناره وهن نت بم

ناره وهن: چه ند مانایه کی هیه: ١- داری هه نار (ده خدا، بهرگی ١٤، ل ٢٢١١١). ٢- داره بهن، داره وهن (قه زوان). ٣- جو ره دره ختیکی بالا بهرز و گه وهی لق و پۆپ چری گه لا ورده، له هه وشه و هه ساری زۆر ته کیه و خانه قاکاندا، به مه به سستی سیبه ر رووینراون و بهریان نییه.

«نالی» ده رباره ی ئه مجۆره یان وتوویه تی:

ده س به نندیانه، دین و ده چن: سه رو و ناره وهن

یا حه لقه یانه، سو فیی مل خوار و مه نده بوور

«١٩١»

به لام ئه و دره خته ی «ئه ده ب» لیبه دا باسی ده کات، مه به سستی له «دار هه نار» ه، چونکه هه نار و سیو، وهک شپوه، له یه کتر نزیکن، بۆیه ده لئ به قوربانی بالای وهک دار هه نارت بم، که له باتی ئه وه ی هه نار بگری، سیوی گرتووه.

غه به به: ژیر چه ناگه.

غه به به که ت سیو: ژیر چه ناگه ت وهک شپوه ی سیو وایه.

«سالم» له م باره یه وه ده لئ:

دلّم؛ دوزدانه بۆ سیبێ زه نه خ چوو

له خه وفا پایی له غزی، که وته ناو چاه

«١٢١»

٤- فەرمووتە کە: نوتقی منە، وەک نەشئەیی صەهبا

قوربانی کەلامی وەکو بادەیی کوهەنت بـم

نوتقی من: شیعەر و قسەیی من.

صەهبا: مەیی.

نەشئەیی صەهبا: ئەو کەشوهەوا و ئارەزووە خۆشەیی بەهۆی مەبخواردنەوه دروست دەبێ.

بادەیی کوهەن: بادە و مەیی کۆن، کە ئەگەر بادەکە «شەراب» بێ، ئەوا تا کۆنتر بێ، چاکترە، بۆیە «ئەدەب» بەدڵبەرەکی دەلێ: قوربانی کەلامی وەکو بادەیی کوهەنت بـم.

واتە: فەرمووبووت کە شیعەر و قسەیی من، بەلای ئێوەوە ئەوەندە بەتاموچێژ بوو، مەستی کردوویت و بەلاتانەوه وەک کەشوهەوای دواي خواردنەوهی مەیی بوو. (لێره‌دا دیسانەوه ئەدەب لە زمانی کەسیکی تره‌وه، ستایشی شیعری خۆی دەکات).

کەواتە، کە شیعەر و قسەیی من، وەک بادە مەستت بکەن، ئەوا نیشانەیی ئەوەیە تا بادەکەش کۆنتر بێ، ئەندازەیی مەستییه‌کەش خۆشتر و پتر دەبێ؛ کە لەم کاتەدا فەرموودەکی تۆش، بۆ من، وەک نۆشکردنی بادەیی کۆن بوو، کە بەیەکجاریی پێی مەست و سەرخۆش بووم.

٥- قوربانی جەوابی شەکرنامیزی عیتابت

من چـم! کە موقابیل بەختابی سوخەنت بـم!

شەکرنامیز: ئاوێتە بەشەکر، لەگەڵ شەکردا تێکەڵ.

عیتاب: گله‌یی، سەرکۆنە.

موقابیل: بەراوەر، هاوتا، لف (سنه‌).

سوخەن: قسە و گفتوگۆ.

واتە: قوربانی وەلامنامەکەت بـم، کە گله‌ییشی تێکەڵ کرابوو و گله‌ییه‌کانیشت بۆ من، وەک ئەوه‌ وابوو وەلامنامەکەت لە شەکر و شیرینی هەڵکێشرا بێ؛ هەرچەندە من شایانی ئەوه‌ نیم لە بەراوەر هەلسەنگاندنی تۆدا شتێک بـم. (وەک دیارە ئەدەب لەم غەزەله‌دا، لەگەڵ شاعیر، یا خۆبێندەواریکی گەورەدا بدوێ و باسی شیعری خۆی بەمجۆرە بکات).

«مەحوی» و «وەفایی» هەردوو واژه‌ی «عیتاب» و «خیتاب» یان بەمجۆرە بەکاربردووه‌:

خیتابت هەر عیتابه‌، ئەو لێهە بێتە قسە، هەرکەس

موخاتەبته‌، دەکا دەر دەم زوبانی گفتوگۆ غایب

«مەحوی، ٥٢»

ئاخر ئەی سولتانی خوبان! تا بەکەیی نامیهرەبانایی؟!

چاکە مەحرووم نەفەرمووی؛ یا خیتابی، یا عیتابی

«وەفایی، ١٧١»

٦- ئەو پۆژه‌، کە دوو زولفی وەکو دوو پەسەنم دی

زانیم کە دەبێ بەستەیی چاهی زەقەنت بـم

پەسەن: پەشمە، جلەو، هەوسار.

واتە: هەر لەو پۆژه‌وه‌ی سەری هەردوو زولفەکانتم وەک دوو جلەو هاتنە پێش چاو، زانیم کە دەبێ ئەسپی پۆحم بەجلەوی هەردوو زولفەکانته‌وه‌ و لە چالێ چەناگەتدا بیه‌ستریته‌وه‌. بەمانایه‌کی تر: لەو پۆژه‌وه‌، کە دەزانم سەری زولفەکانتم، پوومەتەکانتیان داپۆشیوه‌ و پێی ماچکردنی دەم و لیتوتیان لێ گرتووم، بۆم دەرکەوتووه‌، کە ئەگەر بـه‌و لیت نزیک بکەومەوه‌ و ماچی دەم و لیتوت بکەم، دەبێ خۆمیش بۆ ئەوه‌ ئاماده‌ بکەم کە هاوکات گیرۆدەیی تالێ زولفەکانیشت دەبـم.

«وەفایی» دەلێ:

گەر تالیبی ماچیکی؛ ئەتۆ لەو دەمه‌ قەندەیی

بەو زولفە، دەبێ هەروەکو من، خۆت لە پەسەن دەی

«١٩٩»

٧- وەللاهی کە بیدەم بەهەموو لەززه‌تی جەننەت

یەکدەم لە سەمەنزاری گول و یاسەمەنت بـم

سەمەن: گولێ یاسەمین.

سەمەنزار: گولجاری یاسەمین.

واتە: سۆیند بەخودا! کە دەلێن بەهەشت خۆش و پڕ لە گول و گولزاره‌، من یەک ساتیش لە سەیری گولێ جوانیت، بەهەموو باخی بەهەشت ناگۆرمەوه‌.

۹- عیشقی «ئەدەب» و تەلەعتی تۆ؛ کاری خودایین

تۆ؛ وەک: بتی زیبای و دەبی من: شەمەنت بى

شەمەن: بێپەرستانى ئایینی بودایی و بەرەهمەنى.

واتە: دلداریی من و تۆ، فرمانیکی خودایی و ئاسمانییە، چونکە هەردوو کەمان
پەرەردگاری خودایین و تۆ: بتی بودایی و منیش: بێپەرستم و دەبی کارم هەر پەرستنی
تۆ بێ.

۵۵

کیش: بەحرى هەزەج موسەددەس مەقبووز: (مفاعیلن مفاعیلن فعولن) وەک نمونەى:

۱- وەرە خانم بکوژ بەستە، ب خەنجەر

«مەلئ» ئەمما ب دەستى خوەى موبارەک

«مەلای جزیرى، ۳۷۸»

۲- دەروونم پێ کەباب و دەردە بێ تۆ

دلم؛ گەرم و هەناسەم سەردە بێ تۆ

«نالی، ۳۷۹»

۳- دەروون زامدار و دل غەمگینە بێ تۆ

سەرم گێژ و تەنم بێ تینە بێ تۆ

«کوردی»

۴- بەسەر گوڵدا، لە شانەت دل دەبارئ

قەزا بۆ دل، لەسەر سونبول دەبارئ

«سالم، ۱۴۴»

۲- جودایی تۆ، قەراری لێمە هەلگرت

بەدەستی خۆم نەماوە ئیختیارم

قەراری لێمە هەلگرت: سەبر و ئارامی لێ سەندم.

ئیختیار: دەسەلات.

۳- نە ساتی غەمپرەوتنی دیتە باوەش

نە ساتی هەمدەمێکی غەمگوسارم

غەمگوسار: غەمپرەوتن.

۴- نە ساتی مەهووشیکی نازەنینم

نە ساتی دل بەریکی نازدارم

مەهووش: جوانی وەک مانگ، دل بەری شوخ و شەنگی وەک مانگ جوان.

۵- نیگارا! تاکی ئو خەشم و عیتابە

نیگاہی ئاخیری، بۆ حالی زارم

نیگارا: بانگەوازی یارە.

خەشم: قین و رق لە دلدا ھەلگرتن.

نیگاہی ئاخیری: دوایین نوارین بۆم بنواری، بۆ دوایین جار سەیرم بکە. نوارین و سەرنجی پێش مردن.

۶- وەرە جارێ بەدیدەن خەستە حالان

کە یەكجارت بەدیدەن ئینتیزارم

خەستە حالان: ئو عاشقانەت، کە نەخۆشیی ئوینی تۆن.

کە یەكجارت بەدیدەن ئینتیزارم: ھەر چاوەنوارم، بۆ تەنیا جارێک چاوم پێت بکەوێ.

۷- بەدیدارت قەسەم، بەو میهری دیدار

وہکو: زولفت پەرتیشان پۆژگارم

میهری دیدار: ھەتاوی دیدەنی.

پەرتیشان پۆژگارم: پۆژەکانی ژبانم وەکو قژە تیک ئالووەکەت، ئالۆز و شێواوہ.

۸- نە ھەر میهرم لە تۆ مەنزورە جانا!

بە قەھریش، ئەمن مننەت گوزارم

میهر: میهرەبانی، دلنەوایی، سۆز.

لە تۆ مەنزورە: لە تۆ چاوەنوارم، لە تۆم داواوە، لە تۆم ھیواوە.

مننەت گوزارم: زۆری پێ دەزانم، زۆر مەنتەبار دەبم پێی، زۆر سوپاسگوزارت دەبم.

واتە: بە تەنیا ھەر مەبەستم ئوہ نییە؛ تا ھەر میهرەبانیی و دلنەواییم بەرامبەر بنوێنیت، بەلکو بەرق و کینە و توورەبوونیشت ھەر پازیم، چونکە بەھەموو شتیکت پازیم و ھەرچی لای تۆوە بیت، بۆ من شیرینە.

«مەولەوی تاوہگۆزی» دەلی:

مەظەننەت چی شەن؛ منیچ بەو تەورە

ئەر مەیلەن مەیلەن؛ ئەر جەورەن جەورە

«۲۲۹»

۹- نەگەر جانم؛ بەھای ماچی لەبت دا

لە مزجاتی بیزاعەت شەرمەزارم

مزجات: لە دوو بەشی (مز + جات) پێکھاتووە، کە «مز» بە تەنیا بەمانای نرخ، بەھا و «جات» یش کۆی نرخەکانە، وەک دەلێن: میوہ و میوہجات؛ سەوزە و سەوزەجات و...

بیزاعەت (بضاعەت): شەمەک، کەلوپەل، کەرەسە.

واتە: ئەگەر لە بەرامبەر بەھای ماچیکتدا، ھەر رۆج شک بەرم، ئوہ زۆر شەرمەزارم، کە سەرمایەکەم شتیکی وا بەنرخ نییە، کە شایانی ئوہ بیت لە بەرامبەر ماچیکتدا بێبەخشم.

«نالی» دەلی:

قیمەتی ماچی؛ دوو سەد کیسەیی ساغە و نیمە

غەیری یەک کیسەیی سەد پارە، لە گیرفاندا^(۱)

«۹۱»

۱۲- ئەتۆی مورغی غەزەلخوانی پازم

ئەتۆی کەبکی خەرامانی نسارم

مورغ: بالندە، مەل.

غەزەلخوون: غەزەلخوین، مەلی بەچریکە، مەلی دەنگ خۆش.

پاز: باخ، گۆلشەن.

کەبک: کەو.

خەرامان: سەول، سەروو (مەبەست لە بەرزایی بالای یارە).

نسار: ئو شۆیتە بەرز و نەدیوانەیی ھەتاو نایانگرتەوہ.

واتە: تۆ ئو بالندەییە منیت، کە لە باخەکەمدا دەخوینی و دەچربکینی و ئو کەوایت لە جێگە بەرز و نەدیوانەکاندا بۆم دەقاسپیتنی.

(۱) کیسەیی سەد پارە: مەبەست لە «جگەر» ی پارچە پارچە بووی خۆبەتی.

۱۳- نه توی تازه شکوفه‌ی گولشه‌نی مه

نه توی نه‌وره‌سته خونچه‌ی لاله‌زارم

شکوفه: گۆپکه، چرۆ.

نه‌وره‌سته: تازه پټکه‌یشتوو، فهریک، ساوا، کۆرپه.

لاله‌زار: له دوو به‌شی (لاله + زار) پټکه‌اتوو، که «لاله» به‌مانای گولاله‌سووره و «زار» یش لی‌ره‌دا به‌مانای «جاری» دیت و پټکه‌وه ده‌بنه: گولجاری گولاله‌سووره.

واته: تۆ؛ چرۆی کۆرپه و تازه ده‌ره‌اتوو ناو گولجاری منیت و هه‌ر تۆش تازه خونچه‌ی ساوای ناو گولجاری گولاله‌سووره‌ی منیت.

۱۴- نه توی شه‌معی شه‌بستانی بیساتم

نه توی ماهی دره‌خشانی هه‌سارم

شه‌مع: مۆم.

شه‌بستان (یان: شه‌بوستان): جی‌گه‌ی خه‌وی مالانی ده‌سه‌لاتداران، پارچه‌ی مزگه‌وتی بنم‌یچدار... به‌لام مه‌به‌ستی «ئه‌ده‌ب» هه‌ر جی‌گه‌ی خه‌و و به‌شی هه‌ره‌می مال‌ه‌وه‌یه.

ماهی دره‌خشان: مانگی به‌تریفه و گه‌شه‌دار.

هه‌سار: هه‌وشه.

واته: تۆ، مۆمی ژوووری خه‌ومی و هه‌ر تۆش مانگی پووناک و تریفه‌دار و خه‌رمانه‌به‌خشی هه‌وشه‌ی مال‌ه‌که‌می.

کټیش: به‌حری هه‌زه‌ج موسه‌مه‌ن سالم (مفاعیلن مفاعیلن مفاعیلن) وه‌ک نمونه‌ی:

۱- که خاکی؛ خاکی دامه‌ن به، وه‌گه‌ر نا تۆزی به‌ریادی

که ئاوی؛ ئاوی گه‌وه‌هر به، وه‌گه‌رنا بلقی سه‌ر ئاوی «نالی، ۶۸۳»

۲- شه‌هیدی عه‌شقم و مه‌مشۆن، کفم بۆ مه‌که‌ن یاران! گه‌واهی هه‌شره بۆ ده‌عوای شه‌ها‌ده‌ت: به‌رگی خوتینیم «کوردی»

۳- له ترسی قه‌ه‌ری تۆ، ره‌ببی خه‌ریکی شین و گریانم جگه‌ر خوتینین و دلّ غه‌مگین و شیت و ویت و عوربانم «هه‌مدی، ۶۴»

۱- به‌تیری غه‌مه‌زیی جادووی دلّارامی بریندارم

به‌نازی چه‌شمی غه‌مازی گولته‌ندامی گرفتارم

واته: زامدار و گیرۆده‌ی تیری چاوی جادووگه‌رانه‌ی دل‌به‌ریکی نازه‌نینم، که چاوی پر له نازه و هه‌موو ئه‌ندامی جه‌سته‌شی له گولّ ده‌چی.

۲- نه کهس بۆ زه‌خمی پر ئیشم له فیکری مه‌ره‌مه‌می دایه

نه کهس جارێ به‌حالی زارمه‌ ده‌مساز و غه‌مخوارم

واته: که‌سی‌کیش له بی‌ری ئه‌وه‌دا نییه ده‌رمانی‌ک بۆ ئه‌م زامه به‌سوێیه‌م په‌یدا بکات و نه که‌سیش ئاگای له گریانمه و ده‌بیته هاو‌پاز و هاو‌خه‌مم.

۳- مه‌گه‌ر جارێ به‌میه‌ری ته‌له‌تی، دوو دیده‌ پۆشن که‌م

شه‌وێ تا پۆژ، وه‌کو نه‌خته‌ر، به‌یادی سو‌یح بێدارم

واته: هه‌ر به‌م زامه‌وه، وه‌ک ئه‌ستیره، چۆن هه‌موو شه‌و تا به‌یانی، به‌یادی ده‌رکه‌وتنی هه‌تا‌وه‌وه، به‌ئاسمانه‌وه ئیشک ده‌گرێ و به‌هیوایه چاوی به‌تیشکی هه‌تاو پۆشن بکاته‌وه، منیش هه‌ر چاوه‌نوا‌ری ده‌رکه‌وتنی هه‌تاوی رو‌خساری یارم.

۴- شهو و پوژم نییه یه کدهم، قهرار و سهبر و ئاسایش

دهمی نالهم له دهوران و دهمی هیجرانی دلدارم

واته: شهو و پوژ، ئارام و ئوقرهه لیپراوه و تاویک له دهست زولم و ستهمی پوژگار و تاویکیش له بهر دووری دلبر، هه ده نالینم.

۵- نه گهر جاری به خه مباری، شهوئی چاوم له خه و راجی

سه هه رگاهان، خه میکی نهو، له خه و ده مکا خه بهردارم

له خه و راجی: بچیته خه و.

خه میکی نهو: خه میکی تازه، خه میکی تر.

واته: هه بهم داروباره خه مباریه وه، نه گهر تو سقالیک چاوم بچیته خه و، که چی دیسانه وه له بهر به یاندا خه میکی تازه تر له خه و ده مکا و په ژاره ی تازه م یو دروست ده کات.

۶- خودا چبکه م! له دهست جهوری سپتهیری ده هری به دگه وه هه

نه بو ساتی که فارغ بئ له عیشقی، په نج و نازارم

سپتهیر: ئاسمان، گهردوون، فه له ک.

ده هه: پوژگار.

به دگه وه هه: ناپه سه ن.

فارغ: خالی، بوش، پوچ.

واته: خودایه! له دهست ستهمی ئه م ئاسمان و پوژگار ناپه سه نه چبکه م؟! که نایه لئ ساتیک له م ئه وینه مدا، به بئ نازار و ده رده سه ر و چه له مه ، به سه ره ره م!.

۷- نه گهرچی شوهر ته دنیا، سه رای عه دل و موکافاته

به بئ جورم و گونا هئ بو، به هه ر جوژی سزاوارم

شوهر ته: به ناویانگ، ناودار.

سه را: شوینی گه وه و فراوان.

عه دل: داد.

موکافات: سزا.

جورم: تاوان.

سزاوار: شایان.

واته: هه رچه نده بلآوه؛ که ئه م دنیا به تا قیگه ی داد و سزا و تۆله یه، که چی بئ ئه وه ی هیچ تاوانیکم کردبئ، بوچی شایانی ئه م هه موو سزا و تۆله لی کردنه وه یه م!؟.

۸- جهزای کوفری «انا الحق» بو، نه گهر «مه نصور» ی بئ سه ر بو

به ناحق، بئ «انا الحق»، بو له جی مه نصور؛ له سه ردارم!؟

واته: نه گهر تاوانی له سی داره دانی «حه سینی کوری مه نصور - که دواتر به: حه للاج ناسرا» ئه وه بوو بئ خۆ گه یان دیبوه پله ی مه زنی خودا وه ند و ده یوت: من حه قم، واته: من خودام! به لام خۆ من قسه ی وام نه کردووه، که چی له جیاتی و له جی مه نصور، من له سی داره ده دن!.

۹- نه گهر هه وری قهزا، به ردیش به سه ر مندا بیاری نئ

له وه ختی داد خواهیدا، موسه للهم من خه تابارم

هه وری قهزا: هه وری به لا.

دادخواهی: لیپرسی نه وه (ده خدا، به رگی ۷، ل ۱۰۲۴۶).

موسه للهم: بئ سی و دوو، بئ گومان و بئ شک.

واته: نه گهر هه وری به لا (واته: قهزا و قه ده ری خودا) به ردیش به سه رمدا بیاری نئ و من هیچ تاوانیکیشم نه کردبئ، که چی ئه وه نده کتۆلم، له پوژی لیپرسی نه وه دا، له باتی به هانا مه وه هاتن، هیشتا من به تاوانبار داده نریم.

۱۰- دره خشی گه وه ره م، باعیس به که سه ری گه وه ره ی زاته

هونه ر مایه ی خراپی کاخی هه سته ی وه ک سنیمارم

دره خش: پرشنگدانه وه، پروناکی به خشین (ده خدا، به رگی ۷، ل ۱۰۵۷۴).

باعیس (باعث): هۆ، سۆنگه.

که سه ر: شکان.

کاخ: ته لار، کۆشک.

سنیمار: ته لار سازی کی پۆمی بو، ته لاری «خه وه رنه ق، یان: خۆرتق» ی بو: «نه عمان

کورێ موندیر» دروست کرد. تەلارەکە زۆر ناوازه و تاک بوو. ڕهنگی تەلارەکە بە پیتی سوورانی ڕۆژ و شەو، بە ڕهنگی جیا جیا دەگۆردرا: لە بەرەبەیاندا ڕهنگی خۆلەمیشی و لە نیوەڕۆدا ڕهنگی سپی و لە عەسریشدا ڕهنگی زەرد دەبوو... لە دواى تەواکردنی نەعمان خەلات و پاداشتیکی گەورەى بەسنىممار بەخشی و نیعمەتی زۆری بەسەردا باراند. لە کاتی ئەم خەلات پێ بەخشینەدا، سنیممار ئەوەندە دلخۆش بوو، لەبەر خۆبەوه وتی: ئەگەر بزانیبایە بەمجۆرە خەلات دەکریم، بەجۆرێکم دروست دەکرد، بەگوێرەى سوورانی هەتاو، تەلارەکش ڕووهو خۆر بسوورایەتەوه. نەعمان کە گوێی لەمە بوو، گومانى ئەوهى لا دروست بوو؛ ئەوهک ڕۆژی لە ڕۆژان تەلاریکی لەوجۆرە بۆ کەسیکی تر دروست بکات؛ لەبەرئەوه فرمانی دا: سنیممار لە تەلارەکەوه فری بدەنە خوارەوه و بمێ... بۆیە خەلاتەکەى سنیممار لە ناو عەرەیدا بۆتە پەند. (دەخدا، بەرگی ٩، ل ١٣٨١٣).

واتە: درەوشانەوهى گەوهەرى بەهره و هونەرەکەم بوونەتە سۆنگەى دەردەسەری و کیشە و چەلەمە بۆم، هەرەک چۆن هونەری بالای تەلارسازی سنیممار، بووه سۆنگەى کوشتن و لەناوبردنی خودی سنیممار... منیش کە لەم کۆمەلگە دواکەوتوودا هەرچیم بەسەر دیت، ئەنجامی دەسەلاتی بەهره و هونەرە بالاکەمە، کە خەلکانی دەوروپشتم شتی وایان لە دەست نایەت، بۆیە تەقەللای تەنگ پێ هەلچنینم و سووکایەتی و لەناوبردنم دەکەن.

«گۆران» لە پەراویزی ئەمجۆرە خەمانەى بەهرەداراندا دەلێ:

بەلێ دیارە، لە ناو قەومی بەسیتا، قەدری سنعه تکار

و هەکو عەکسی قەمەر وایە، لە ناو گۆمێکی لیخندا

«١١٩»

١١- لە مەسجیدیان و دەرنام و بەکەعبەش دەستەرسى نابم

«ئەدەب»! با بێینەوه بتخانه، خزمەت پیر و زنارم

واتە: هەر بەهۆی ئەو سەرمايەى بەهرەیه‌مه‌وه، تێم نەگەیشتن و بەکافریان، دانام و لە مزگەوتیان دەرکردم و دەستیشم بەکەعبە رانگا؛ لەبەرئەوه پاکانە بۆ ئەم کۆمەلگە دواکەوتوو ناکەم و ملیان بۆ نادەم، تا لێم ببوورن و بیهێن سەر بەمزگەوتیاندا بکەمه‌وه، بۆیە باوەڕم بەخۆمە و ئەگەر بەهرەکەم بەرهو کافر بوونیشم بیات، هیشتا پەشیمان نیم و لایم نییە و بەشانازییه‌وه بتخانه دەکەمه ڕووهو و پیری دیانیش دەکەمه ڕابەر و زولفی یاریش دەکەمه زنارم.

(ئەمجۆرە شیعرانەى ئەدەب، نیشانەى ئەوپەرى متمانه بەخۆبوون و ئەوپەرى یاخیبوونی «ئەدەب»ە، کە ڕوای بەهەلکشانی بەهرەى شیعرى خۆى بووه. بۆیە زۆر سەرکەشانه داکۆکییان لێ دەکات و لە هەمان کاتیشدا نیشانەى ئەو هەللا و هەرا جوانه ڕەخنەیه بووه، کە لە سەرتنى «ئەدەب»دا، لە بارەى شاعیریتى و شیعرى «ئەدەب»هوه وتراوه.

کیش: به حری رهمهل موسه مهن مه جزووف: (فاعلاتن فاعلاتن فاعلن) وهک نموونهی:

۱- جهوری هندئی دئی کشینت ههر کهسئ تاووس دقیت

گه وههر و دورا یه تیم بی تهرکی سهر تیتن طه له ب
«مه لای جزیری، ۷۶»

۲- لهشکری ئاهم له گهل جهیشی حه بهش دهعوا دهکا
حیره تم ماوه؛ که چۆن ئهو دل به ره دل می پفاند!
«حریق، ۱۱۳»

۳- دهستی زالم که وتم و نهم ما هه وای گول عه نبهرم
گول شکا بازاری؛ خوتینی بلبلیش که وته سهرم
«حه مدی، ۱۲۲»

۴- چه رمی پرووی هیتند قایمه، شمشیری میسری نابیری
گهر به که وشای کهی؛ ده مینئ، تا قیامهت نادری
«شیخ رها، ۲۰۹»

۱- ئهی غه زاله ی بئ سبه ب رهم که رده کهی مه هیهیکهرم

شوخی بئ په یمانه کهی، بئ شهرته کهی سه ودا سهرم

رهم: سل، پاریز.

مه هیهیکهر: له دوو بهشی (مهه + پهیکهر) پیته کها تووه و مهه: به مانای مانگ و
پهیکهر: به مانای جهسته، له شولار، تن دیت و ههردوو بهشه کهش به سهریه کهوه به مانای:
له شولار و جهسته، وهک مانگ.

واته: ئهی ئاسکه که؛ که هه موو ئه ندای لهشت له مانگ دهچ و له خوته وه و بهی
هو، لیم دوور و به پاریز و سلوک بوویت؛ ئهی ئهو شوخ و شهنگه بی به لئین و بی
مه رجهی، که هه موو سه ودا و ئه وینی سهری منیت.

۲- خوش مه زهی، ناخوش ئه دای، شیرین که لامی ترش پروو

دل به ره ی، عیشوه گهری، جهور ئاوه ره ی جادوو گهرم

خوش مه زه: تام و چیتر خوش و به له ززهت.

ناخوش ئه دا: ئاکار نابه چی و ناله بار و ناخوش.

۳- کهی من و تو، شهرمان وابوو به بی یهک هه لیکه ی؟

یا ده بو، کهی من به بی تو، سهر که مه سهر به سهرم!

به سهر: نوینگه، چیگه خه، نوینی خه.

۴- بۆ گولی، ته له عت گولی، پروومت گولی، روخسار گول

گولعوزاری، نازداری، دلشکاری خود سهرم

بۆ گول: بۆن و به رامه وهک گول.

ته له عت گول: شیوه و پرووت وهک گول.

گولعوزار: وینه و دیمه نت وهک گول.

خود سهر: رهند و بی دهر به ست و سهر کهس. ئهو که سه ی ههر به قسه ی خوی دهکا و
قسه ی خوی ده با ته سهر و له سهر قسه ی خوی شیلگیره.

«وه فایی» ده لئ:

له بی گول، زاری گول، ئه ندای گول، روخساری گول، بهر گول

هه تاکه ی من بلیم: سهر به سته؛ جه لادم فلانی بوو؟

«۱۰۵»

۵- گهر عیتابه ههر به سه، نازه به سه، جهوره به سه

وا بکه ئاخر چاوه کهم، ئه منیش به باری دهر به رم

واته: ههر کاریکی دل به قانه م به را بهر دهنوینیت، ئه وهنده ی تیدا به یله ره وه، تا
به یه کجاریی له ناو نه چم و ژیانم تیدا بمینئ. چونکه ئه مه له هه موو یاسایه کی جه نگدا
په یه ووی ئه وه ده کری، که دوژمنه کهت تا ئهو ئاسته تیک بشکینیت، که توانای بهرگریی
نه مینئ و ئیتر ده بی وازی لی به یینئ، تا چاره یهک بۆ به زینه کهی خوی ده دۆزیته وه. ههر
«ئه ده ب» خوی، وینه ی تری نزیک به م سکالا یانه هه یه:

ئەگەر زىندانە، ئەگەر دارە، ئەگەر بەند

بەسە جانا! عەزەبى مە، ھەتا چەند؟

«بەيتى ۱، شىبىرى ژمارە ۳۶»

۶- من كە كوشتەى دەستى يارم، زەحمەتە پۇچ دەريەرم

تاقى ئەبرۆى چاۋەكانى، بوونە قاتل بۆ سەرم

پۇچ دەريەرم: پۇچ دەريازكردن، گىبان پزگاركدن لە بەرامبەر ئازار و مەترىبىيەكى وادا، ئەگەر ھەولتى بەرەنگاربوونەۋەى دوژمنەكەت بەدەيت، بەرگە ناگرەيت و دەكوژرەيت، بەلام كە زانەيت تواناى بەرگە گرتەت نەبە، ئىتر دەبى نەبەلەيت بكوژرەيت و تەقەللەى سەلامەتەبى سەرى خۆت و دەريازكردنى پۇچى خۆت بەدەيت.

۷- شاھى خويان! تۆمەرەنجە؛ لەو گلەبىيانەى «ئەدەب»

تۆ: ھەر ئەو شاھى ۋەفادارى و منىش: فەرمانبەرم

واتە: ئەى شای ھەموو چاكان، لەو گلەبىيانەى «ئەدەب» دلت ھىچ نەكا و زویر مەبە، چونكە ھەرچى بلىم، ھەر دەردە دلن و ئەو گلەبىيانەم ھىچ لە خوشەوېستىبى تۆكەم ناكەنەۋە؛ چونكە بەلاى مەۋە، تۆ: ھەر شای ۋەفادارانى و منىش ھەر ژىر فەرمانەكانى تۆم.

كەش: بەحرى ھەزەج ئەخرەب مەكفووف مەحزووف: (مفعول مفاعيل مفاعيل فعولن)،
وھك نمونەى:

۱- «نالى» مەبە عاجز، كە ئەمە دەۋرە، نەجەۋرە

ساقى كەرەمى يەك بەيەكە و نەۋبە بەنەۋبە

«نالى، ۳۹۳»

۲- خواستم لە كورپى حاجى غەفوور: كۆنە دوكانى

بۆ تەجرەبە نەيدايە من و داى بەديانى

«شىخ پەزا، ۲۰۵»

۳- سەۋدائى سەرى زولفە، بەدائىم لە سەرمدا

ئىمكانى نەبە، قەطعى خەيالە لە سەرمدا

«جەمدى، ۲۰۸»

۱- ئەى يادى لەبت، ھەمدەمى شەۋگارى درازم

ۋەى زولفى خەمت، يەك بەيەكى مەحرەمى پازم

واتە: ئەى ئەو كەسەى وىرد و يادى ھەمىشەى شەۋانى درىژم، ھەر خۆت ھاۋدەمى
منەيت و تال تالى زولفت و پەلكە لوولەكانت، ھاۋرازمن و لەگەل ھەر تالەكەكاندا، قسەى
تايبەتى و پازى جيا جيام ھەيە.

۲- شەۋگارە لە خەۋدا، بەخەيالى روح و كىسوت

كا مەجمەرە ئەفروز و دەمى چەنبەرە سازم

ئەفروز: گەشانەنەۋە، گەشكردنەۋە، سوتان.

واتە: لەو شەۋگارە درىژانەدا، كە بەھوشيارى ھەر يادت دەكەم، خۆ ئەگەرەش تاۋىك
خەو بچىتە چاوم، ئەۋا لە خەۋنىشمدا بۆ ئەۋەى شىكى ۋەك شىۋەى روخسارت دروست
بەكەم و بىسازىنم، ئەۋا مەقەلى و ناگردان (كە ۋەك روومەتەكانت گەرم و گەشە)
دەگەشەنەۋە و بەيادى پەلكەكانىشەۋە (كە پىچ پىچ و ئەلقە ئەلقەن) ھەر شتى ۋەك
بازنەبى و كەۋانىبى دەسازىنم.

۳- تیری موژه: دلدۆز و خەمی هیجره: جگەرسۆز

تۆ خۆت بده ئینساف، لەگەڵ کێتەه بسازم؟

دلدۆز: دڵ ئەنگیتو، دڵ پێتک.

کێتەه: کام، کێ، کامیان!.

واتە: تیری مژۆلەکانت دڵ دەپێکن و پەژارە و خەمی دووریش، جگەر داخ دەکەن. باشە ئەگەر خۆت سەرپشک بکەم، تا لە نێوان ئەم دوو ئازارەمدا؛ یەکیکیان هەڵبێژم و بیکەمە هاوڕێم، کامیان هەڵدەبێژیت؟. یان بەلای تۆوە کام ئازاریانت پەسەندە، تا بیکەمە هاوڕێم!؟.

۴- هەرچەندە برا پاییی ئومیدم لە جەنابت

دیسان بەسەری زولفەوهیه: دەستی نیازم

واتە: ئەگەرچی ئیتر دەزانم تۆ خۆت هیچ بەهاوارمەوه نایەیت و خۆزگەکانم جێبەجێ ناکەیت و بێ هیوام دەکەیت و وام لێ دەکەیت هیوام پێت نەمێنێ، تا بەهۆیهوه بێم بۆ لات؛ کەچی لەگەڵ ئەمانەشدا دەستی خۆزگە و هیواکانم هەر بۆ سەری زولف و پەلکەکانت درێژ دەکەم و هەر ئەوانم لە دەستەکانمەوه ئالاندووه.

۵- میهری روخی زیبات بەئەفسانەیی زاهید

دەرناچت لە دڵ، زەحمەتی بیتووه؛ چ لازم؟!

واتە: پڕشنگ و رووناکایی هەتاوی روخساری جوانت، ئەوەندە قوول رۆ چۆتە ناخمەوه، بەئامۆژگاری و رێنۆینی و خەریکبوونی زاهید لەگەڵدا، بۆ وازەینان و دوورکەوتنەوه لێت و دەست لێ بەرداربوونت، دادێکی زاهید نادات و لە خۆراییی خۆی پێمەوه ماندوو کردووه.

۶- مەحکرومی بەندە: بەشەهان رەسمە، بەلا من

مەحموودم و بەندەیی سەری دوو زولفی «ئەیان»م

واتە: ئەگەرچی پێسای ژیان و پەوشت و خو، و پێویست دەکات کە: «بەندە» و «رەعیەت» هەر دەبێ پابەندی شاهانی خۆیان بن، کەچی ئەزموونەکە من و یار، بەپێچەوانەی ئەم پەوشت و پێسایەوهیه و من بوومەتە «سولتان مەحموودی غەزنەوی» و

هەر خۆمیش بوومەتە «بەندە» و «نۆکەر»ی هەردوو زولف و پەلکەکانی «ئەیان»ی دلبەرم!... واتە: مادام من خاوەنی زولفەکانی دلبەرم؛ کە زولف وەک تاجی سولتان و شاهانە، بەتەوقی سەریەوهیه ئەوا من خاوەنی تاجی شاهانە و مادامیش زولفەکە، بەسەری یارەوهیه و دەبێ گیرۆدە و پابەندی زولفەکانی بێم، ئەوا هەر خۆمیش بوومەتە «بەندە» و «نۆکەر»ی ئەیانێ دلبەرم!.

(ئەگەرچی ناوی سولتان مەحموودی غەزنەوی و ئەیانێ وەزیری، لە شیعەر و ئەفسانەیی کوردیدا زۆر دووبارە بوونەتەوه، بەلام ئەمجۆرە بەکارهێنانە ناوی سولتان مەحموود و ئەیانێ وەزیری، وێنەی زۆر ناوازه و بێر و سەلیقەیی زۆر جیاوازن، کە «ئەدەب» دەیانسانێت).

۷- کەعبەیی ئەمەلی ئەهلی وەفا، تۆی بەحەقیقەت

بنواری من و رەنجی بیابانی «حیجان»م

واتە: ئەگەر رووگەیی هەموو موسلمان و هەموو ئاتاتیکیان حەجکردنیان، هەر روو و «حیجان» بێ و بەچوونیان بۆ «حیجان» حەجیان جێبەجێ قبوول بێ، کەچی کار و پیشەیی من، هەر رێگە پێوانی «حیجان»ی رووی تۆیە و هیچیشم بۆ قبوول ناکەیت! چونکە هەرچی دێمە نزیکت (دەگەمە حیجازی روخسارت) رووم نادەیت... یان رووم لێ وەردەگێژیت.

«سالم» دەلێ:

قبوول نابێ حەجی کەعبەیی و یسالت

ئەگەر دڵ حەلقەیی ئەو زولفە بەردا

«۲۰»

«گۆران» دەلێ:

زنجیری زولف و چالێ زەنەخ و لە رێگەیا

کێ ئەو حیجازی حوسنە، ئومیدی تەوافیه؟!

«۶۴»

لە فۆلکلۆری کوردیشدا هاتووه:

کابەیی حاجییەکان لەولای شامەوه

کابەیی من: هەر تۆیت، لە پەنامەوه

۸- بهم تهرزه، که تیرت له دلی مه گوزهری کرد

زیبهندهیه بهو شهستی کهمانداره بنازم

شهست: پهنجهدی گهورهی دهست. قولایی راو، بازنه. بهلام مه بهستی «ئهدهب» لیتره دا: پهنجه گهورهی دهسته؛ که بۆ تیر هاویشن بهکاری دههین.

زیبهندهیه: شایان، لیها توو.

واته: بهوجۆرهی که ئهوهنده دهست راست و ئهنگیویت و تیرت دلم ئهمدیو دیو دهکات، شایانی ئهوهیت شانازی زۆرت پیوه بکه، چونکه له سه ریکهوه زۆر ئهنگیویت و له سه ریکی تریشهوه، ئهوهنده بهناویانگ و تاقانهیت؛ بۆ من شانازییه ئهگه شایانی ئهوه به، بهو قامک و تیرهی دهستی تو، بپیکریم.

۹- هه ر تاوه بهرپهنگی خو دهنوتی

هاواره له نهپهنگی بتی شوعبهدهبازم

نهپهنگ: فیل و تهلهکه، جادوو، یهکهمین هیلکاری سه رهتای نیگارکیش؛ بهلام «ئهدهب» ئه مانایه ی دوا بیانی مه بهست نییه.

شوعبهدهباز: قوماریاز، ته ردهست، فریودهر، چاوبهست.

واته: ئه مان یاره جادووگه ر و فریودهر و چاوبهسته، هه ر جاره ی بهجۆریک له بهرچاومدا خو ی دهردهخات، نازانم چۆنی تیبهگه م! بۆیه هه ر ئهوه م له دهست دیت: هاوار له فیل و جادووی بکه م.

«وهفایی» دهلی:

عالم هه موو پهنگینه، له بهر عه کسی جه مالت

هه ر پهنگه بهرپهنگیکی هه زار پهنگه نوینه

«۱۴۷»

کیش: بهحری ههزهج موسه مهن سالم: (مفاعیلن مفاعیلن مفاعیلن)، وهک نمونهی:

۱- ب نارئ فورقه تی سوهم، ژ فهرقی سهر حه تا پی دا

خه دهنگا غه فله تی نوهم، ژ بهرقا لامعا تیدا

«مه لای جزیری، ۱۰۷»

۲- ره فیتی کونجی میحنهت، عاجزن هه ر شه و له نالینم

بزانن گه ر له بهر لیشاوی بهحری مهوجی ئه سرینم

«کوردی»

۳- من و بادی سه هه ر، یاران عه جایی بی قه راریکین

به سه رگه ردانیا هه ردوو، ده لئی مه شغوولی کاریکین

«سالم، ۹۶»

۴- وهکو پۆژی له مه غریب یه خه دابدییت و سه ر دهرخا

قیامهت هه لده سی وهک سوچی مه حشه ر، سینه گه ر دهرخا

«حه مدی، ۱۸۹»

۱- شکاری چه شمی ئاهووته، دلی دایم بریندارم

ئه سیری حهلقهیی مووته، له شی پهنجوور و بیمارم

کوژاوی نووکی پهیکانی سه فی موژگانی خونخوارم

له ئیشی زهخمی خو م دایم، فهغان و نالهیه کارم

شهوی تا پۆژ له هیجرانت، بهزاری و گریه بیتارم

شکار: راو، نیچیر.

کوژاو: کوژراو، «نالی» ش «کوژراو» ی وهک ئه مجۆره ی «ئهدهب» به «کوژاو» بهکار هیناوه:

ئه تو: شا، من: گه دا، دادم بپرسه

له زوئمی چاوی بیمارت کوژاوم

«۲۹۳»

سەفەى موژگان: ريز و پۆلى برژانگ.
خونخوار: خونخۆر.
فەغان: نالە و ھاوار و داد و بېداد.

۲- دەروون وەك: نەى، دەنالتىنى، بەزارى خۆى، لە دەستى تۆ
مەگەر باتىن لە ھاوارم دلتىك و چاوى مەستى تۆ
دلى سادە پەرسىتى من ..... پەرسىتى تۆ
لە سەد جىگە برىنداره، بەتيرى شەستى دەستى تۆ
لە زەخمى تيرى دلدۆزت؛ هەتاكو حەشرە ھاوارم
باتىن: ناوھو، قوولابى.

شەست: پەنجە گەورە، لە تىروكەواندا بەو جىيە دەلتىن، كە تيرى بۆ ھاويشتن تىدەخەن.
دلدۆزت: دلى ئەنگىوت، دلى پىكەرت.

۳- لە تاوى پەنگى گولگونى، بەئاوى ئەشكى گولگونى
لە ئاوى دىدەبى تارم، بەدامەن: روودى جەيحوونى
ئەگەر گەبرم، ئەگەر تەرسا و گەر گومراھ و مەلەوونى
شەمەن ئاسا، بى زىبا! بەخاكى پات مەفتوونى
دوو ئەبۆرت: تاقي مەحرابىم، خەمى..... نارم
گولگونى: گول ئاسا، وەك گول.

روود: رووبار.

جەيحوون: ناوى رووبارى «بەلخ»، يان: «ئاموويه» يە، كە لە «پامىر» ھو سەرچاوە
دەگرى و بەتوركستاندا تىپەر دەبى و دواى پاراوكردنى ناوچەى «خىو»، لە زەرباچەى
«ئارال» دەرىژى. (دەخدا، بەرگى ۵، ل ۷۹۳۶).

گەبر: گاور، زەرتوشتى (ناموسلمان).

تەرسا: مەسەيحي.

گومراھ: رى لى ونبوو، سەرلەيشىواو.

مەلەوون: نەفرەت لىكراو.

شەمەن: بىپەرست، ئەوانەى بت دەپەرستى؛ ئەم واژەپە لە سەنسكرىتىدا لە
«سەرمەنە» ھو ھەرگىراو ھو بەو كەسانە دەلتىن كە دەستبەردارى مال و حال و خىزان و
كەسوکار دەبن و بەگۆشەگىرىي خواپەرستى دەكەن و ژيان بەسەر دەپەن. (دەخدا، بەرگى
۱۰، ل ۱۴۵۰۰).

مەفتوون: شەيدا، شىت.

۴- سەرپا غەرق و پامالتم، لەسەر گىتسووى پامالت
خەراب و مەست و مەخمورم، لە غەمزەى چاوەكەى كالت
قەسەم بەو خالى مسكىنت، لەسەر دوو كولمەبى نالت
و ھەكو پەرگەر؛ سەرگەردان، بەدەورى نوقتەكەى خالت
دلى حەيران و سەرگەشتەى جەفابەردار و خەمبارم

پامال: پىشىل، ئەو شتانەى بەپى دەشەلەنرىن، پى پەست، واتە: بەپى بپەستىتەو،
يان: بەپى پامالدرى.

«پىرەمىرد» دەلى:

چەند سال، گولى ھىواى ئىمە، پى پەست بوو تاكو پار

خالى موشكىنت: خالى ھەك مسك بۆن خۆشت، يان: خالى جوان ھەك دەنكى
مسك.

پەرگار: پەرگال.

سەرگەشتە: وىل و لانهواز.

۵- بەنەفشەى پەرچەمى نىلى، كە بەر رووى نەستەرەن پەخشە
سەوادى زەرگەرى رووسە، لەسەر سوخمەى تەلا نەخشە
لە گەردن نوقرەبى خام و لە گۆشت زىرى بى خەوشە
و ھەكو «سەجەب» سەينەى تۆ، بەلا سەجەبى بى رەعشە
..... ئاتەشى نارم

بەنەفشە: ھەنەوشە.

نىلى: ھەك رەنگى خوم.

نەستەرەن: گولەباخ.

سه‌واد: خوتنده‌واری.

زه‌پرگه: زیرپنگه.

نوقره: زیو.

گۆش: گوپچکه.

سیجابه: سنجاب، سمۆره.

په‌عشه: موچوپکه.

۶- دلم گریانه بۆ غونچه‌ی ده‌هانی نیمه خه‌ندانی

هه‌زاران نه‌شکی خوتنیم، به‌خاری که‌وته دامانی

به‌دایم نه‌شک نه‌فشانم، له‌طوره‌ی عه‌نبر نه‌فشانی

له‌خاری هیجری گۆلبرگی ته‌ری تازه سوخه‌ندانی

وه‌کو بلبیل هه‌زار ئاوا و گوپیه‌ی ناله‌یی زارم

نیمه خه‌ندان: نیوه زه‌رده‌خه‌نه، زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌کی که‌م.

نه‌شک: فرمیتسک، نه‌سرین، پۆندک.

خار: دپک.

گۆلبرگ: گه‌لای گۆل.

سوخه‌ندان: وتار بیتژی.

۷- خه‌س و خاشاکی پنگاکه‌م، به‌موژگانی وه‌فا مالی

غوپار و که‌ردی ده‌رگاکه‌م، به‌ناوی دیده‌رامالی

که‌داسان چیه‌یه‌ی سیدقم به‌حه‌زرت پاشا مالی

له‌خاکی پنگه‌که‌ی که‌وتم، که‌به‌لکم بیه‌پامالی

(.....)^(۱) تالعم سه‌عه‌ده، له‌شوومی به‌ختی خۆم، یارم

خه‌س: دپک.

خاشاک: دپک و دال.

که‌داسان: که‌دا ئاسا، وه‌ک که‌دا (سوآکه‌ر).

تالعم سه‌عه‌ده: به‌ختم چاکه، به‌ختم باش و به‌خته‌وه‌رم.

۸- له‌دهوری به‌دری بی‌نه‌قسی، ئیحاته‌ی دا، که‌دوو گیتسو

هیلالی ناخونی لایدا، له‌سه‌ر پروی مه‌ه، حیجابه‌ی موو

وه‌ده‌رکه‌وتن سفه‌ت خالان، له‌سه‌ر ماهی ته‌مامی پروو

له‌شه‌ودا؛ رۆژ تلوعی کرد، سیاهی شه‌و، فه‌نا بوو، چوو

یه‌دی به‌یزای نواند دیسان، دلی فی‌عه‌ونی سه‌ححارم

به‌در: مانگ.

نه‌قس: که‌موکووپیی.

ئیحاته: په‌رژین دراو، که‌مارۆدراو، ده‌ورگیراو، ئابلۆوقه‌دراو.

ناخون: نینۆک.

مه‌ه: مانگ.

یه‌دی به‌یزا: ده‌ست و مه‌چه‌کی سپی (هیتمایه بۆ ده‌ست و مه‌چه‌کی هه‌زه‌تی مووسا و مو‌عجیزه‌کانی).

فی‌عه‌ون: له‌بنه‌رته‌دا واژه‌یه‌کی قیبتی (میسری کۆن)؛ به‌مانای: خانه‌ی مه‌زن، مالی گه‌وره، که‌مه‌به‌ست له‌ته‌لار و کۆشکی پاشا کۆنه‌کانیان بووه و دواتر ئه‌م ناوه بۆ هه‌موو پاشاکانی تریان بۆته‌ناو و نازناو. ئه‌م زنجیره‌ پاشایه هه‌زار سال پێش زایین فه‌رمانه‌وه‌ایی میسر و ده‌ورو به‌ریان کردووه و به‌زه‌بروزه‌نگ و زۆردار ناسراون. یه‌کیک له‌م فی‌عه‌ونانه ریکه‌وتی رۆژگاری هه‌زه‌تی مووسا بووه و زۆر دژی مووسا و ئایینه‌که‌ی بووه.

۹- له‌که‌ردن عه‌قدی مرواری، په‌ره‌نگی له‌علی مومتازی

که‌جار جاره ده‌گه‌ل عه‌قرب، به‌ته‌ننازی ده‌که‌ن بازی

مه‌له‌ک که‌ر بوو؛ له‌به‌ر خرهمی، فه‌له‌ک له‌رزی له‌ئاوازی

گرفتاره‌ دلی عاله‌م، به‌نازی چاوی غه‌ممازی

ده‌شی له‌وجه‌مه‌دا بووایه‌م، به‌چاوانی گرفتارم

عه‌قد: ملوانکه.

په‌ره‌نگ: پلپله، پریره.

(۱): له‌م جیه‌دا واژه‌یه‌کی وه‌کو: بنواره و شتیک نزیک به‌و ریتنوسه هه‌بوو، که‌به‌ته‌واوی بۆم ساغ نه‌کرایه‌وه. هه‌رچه‌نده ئه‌گه‌ر «بنواره» بووایه، مانای ریشه‌که‌ی ته‌واو نه‌ده‌کرد.

ته نناز: نازەنین.

مەلەك: پەرى، فریشتە، حۆرى.

۱۰- پەرەنگى دەم عەرەقچىنى، بەچەندىن لوتف و شیرینی
که ئالتۇن دەگەل چىنى سەرى گیتسوویى مشکىنى
یەكئى تاقە لەسەر ئەبرۆ، یەكئىكىان جووتى پرچىنى
یەكئى دەخزىتە بن جىدى، یەكئى دەپرئىتە پەرچىنى
لە دەست یەکیان بەنازار و لە دەستى یەك، دل ئەفگارم
عەرەقچىن: کلاو.

جید: گەردن.

ئەفگار: زامدار، ماندوو، شەكەت، ئازار چەشتوو، ئازارای.

۱۱- لە وەقتى بەستەیی دامى غەزالى چەشمى سەییام
لە قەید و بەندى دوو عالم، بەحمەدىللاهی ئازاد
لە مولكى عارف و عابید، براوہ رەبت و ئیسناد
نە جزوی ئەهلى تەدرىسم، نە شاگردم، نە ئوستاد
نە مەستم من، نە مەخمورم، نە مەدھۆش، نە هوشیارم
دام: داو.

غەزالى چەشم: ئاسك چاو، چاو وەك ئاسك.

سەییاد (صیاد): راوکار، نیچیرەوان.

عارف و عابید: خواناس و خواپەرست.

رەبت: پێوەندى.

ئیسناد: پشتیوان.

جزو (جزء): بەش، دەستە، پۆل، تاقم.

واتە: لەو کاتەوێ پابەندى داوى یسكى كچىكى چاو وەك چاوى ئاسكىكى راوکارم،
پێوەندىم بەهەموو دنیایە (دنیای ئیستا و قیامەت) نەماوە و لە سایەى خواوە لە کۆت و
پێوەندى هەردوو جیهان ئازادم. لەم بوارەدا «حافظ» دەلێ:

بەندەى عشقم و از هردو جهان آزادم
«۴۴۳»

لەگەل خواناسان و خوا پەرستانیشدا، سەرۆپەییوەندىكىم پێیانەووە نەماوە، نە لە دەستەى
مامۆستایانى وائە بێژم و نە قوتابیشم؛ مەست و سەرخۆشیش نیم، بەلکۆ شتىكىم لەمانە
لە هیچیان ناچم، چونکە نە هوشیارم و نە بێ ئاگام.

۱۲- نە پیری مەیکەدە و دەیرم، نە زومەرى مەیگوسارانم
نە شیخی مەدرەسە و وەعزم، نە رشتەى زوهددارانم
نە مەجنونم، نە فەرھادم، نە وێلى کۆھسارانم
نە دەرویشم، نە سولتانم، نە جزوی تاجدارانم
قبوول کا، گەر شەھى خویان «ئەدەب»، هەر بەندەكەى پارم^(۱)

پیر: رابەر، رێنویى.

مەیکەدە: مەيخانه.

دەیر: کەنيسه.

زومەر: دەستە، تاقم، پۆل.

مەیگوسار: خووگرتوو بەمەى، مەيخۆرى هەميشه.

رشتە: دەستە، ریز، ملوانکە.

واتە: نە پیری مەيخانه و نە پیری کەنيسام، نە دەستەى ئەوانەم کە بۆ هەميشه و
بەردەوام سەریان کردۆتە سەر مەى خواردنەو، نە شیخی قوتابخانە و حوجرە و رێنویى و
رابەرى موسلمانانم و نە لە ریزی خواناسانیشدا؛ مەجنون و فەرھادیش نیم، تا شەیدای
چۆل و بیابان و چیا بم... دەرویش و سولتان نیم و لەوانەش نیم کە تاجى شاهیتى لەسەر
دادەنین، بەلکۆ ئەگەر یارم پەسەندم بکات (کە خۆى شای هەموو چاکانە)، ئەوا دەبەو
ئەو بەندەيەى کە تا سالى پارىش هەر «بەندە» ی بووم.

(۱) وەك پيشتريش ئاماژەمان پێ کرد؛ ئەم پێنج خستەکییەى «ئەدەب» مان لای «مق» چنگخست و لە
دامپنیشدا ئەم یەك و دوو رستەيە نووسرابوون: «حسب الفرمايش جناب مستطاب ملا طه نهري
ترقيم و يادداشت گرديد... زياده... تاريخ يوم دوشنبه در قريه: ارمنى بلاغى». واتە: لەسەر
فەرمانى جەنابى مەلا تاهاى نەهرى ياداشت کرا و نووسرايەو. ميژووى رۆژى دووشەممە، لە گوندى:
ئەرمەنى بلاغى.

ئەم دوو بەندەى دوايى ئەم پېنج خشتەككەى «ئەدەب» نىشانەى جىاوازيبەكى دەروونى شاعيران و ھونەرمەندانى خاوەن بەھرەى بەرز و بەتوانان، كە لە ناخى خۆياندا، خۆيان بەجىاواز، يان بەواتەيەكى راستتر: خۆيان بەنامۆى ناو كۆمەلگاگەيان دەزانن و ھەرچى سەرنج دەدەن و بېر دەكەنەو، لە كەسانى ترى ناو كۆمەلگا ئاساييەكە ناچن. بۆيە چ كۆمەلگاگە لە بەرچاوى ئەوان نامۆيە و چ خۆيشيان بەكۆمەلگا نامۆن؛ كە ھەر لە راستيشدا وايە و ئاكار و بېرى داھينەران، لە شتە ئاسايى و دياردە دەقگرتووەكانى كۆمەل، جىاواز و نامۆيە. ئەم جىاوازيبەش بۆ كەسانى بەھرەدار، ھەميشە مايەى كيشەى دەروونىي و كيشەى كۆمەلایەتيبە، كە «ئەدەب» و شاعيرانى تر، لەم بارە رۆحیانەدا، زۆر جار نھيتى شاراوى دەروونيان دركاندوو. «نالى» وەك نمونەيەكى ئەم بارە دەروونىيە وتوويەتى:

۱- سايەيى پاىە وەكو بالى ھوما و بازى سپىم
نەو وەكو بوومى قەدەم شووم و نە ھەمرەنگى قەلم
كەو كەبەى تەلەتەى شاھانەيى تۆم بورھانە
كە لەسەر موددەعى، سولتانی مويینە جەدەلم
پۆژ: سەرى كولمتە، پووناكيى نوورى بەسەرم
شەو: خەمى زولفتە، تاريكيى طولى ئەمەلم
ھەرەكاتم: سەكەنات و سەكەناتم: ھەرەكات
چوستە، سستى، قەويیە زەعیف و سەریعە كەسەلم
«۲۹۰»

۲- چونكە «نالى» لەسەر ئەم ئەرزە غەریبی وەتەنى
ھەستە یاری مەدەنیى بە، مەدەنیى بە، مەدەنیى (*)
«۶۷۴»

(*) نالى نمونەى زۆرى لەم بوارەدا ھەيە و ئەو دوو نمونەيە، مشتێكن لە خەوارێك.

كیش: بەحرى ھەزەج موسەممەن ئەخەرب مەكفووف مەحزووف: (مفعول مفاعيل مفاعيل فعولن)، وەك نمونەى:

۱- نەمزانی فەلەك گۆيەنى ھەر بۆ منە، ياخۆ

سەد دەستى وەكو دەستى منى کردوو بەزاغا

«شیخ رەزا، ۷»

۲- چاکەم لە كەس نەدیو، برا مەرحەبا نەبى

چى دەرەچى لە كیسە؟ قسەى سادە با نەبى

«حەمدى، ۳۷۵»

۱- مەستى قەدەحى بادەيى زىبا صەنەمىتكم

ھەر لەحظە لە نەشتەى لەبى، وەك جامى جەمىتكم

قەدەح: پەرداخ، لیوان، ئەو دەفرەى مەى پى دەخوریتەو.

زىبا: جوان.

صەنەم: بت.

جامى جەم (يان: جامى جیھانبین): جامى جیھان، جامى جیھان نوین، پیالە، يان ئاوینەى سلیمان، جامى كەیخەسرەو، چونكە لە «شانامە» دا بەپال كەیخەسرەو دراو؛ كاسە و جامىكى ئەفسانەیییە، گوايە «جەمشید» پاشا ھەیبوو و ھەر كاتى وىستبیتى ھەوال و دەنگوباسى جیھان بزانتى، سەیری ئەو كاسەيەى كردوو و جیھانى تیدا دیو. يان دەلێن ھوت تەبەقەى ئاسمانى تیدا دیو. (دەخدا، بەرگى ۵، ل ۷۳۷۳).

واتە: بەجۆرىك سەرخۆشى بادەى شوخىكى جوانى وەك بتم، لە یەكەمین قوم و فردا، ھەوايەكى وا كەوتە كەللەمەو، وەك چۆن جەمشید و كەیخەسرەو، لە كاسەى جیھان بىنەكەى خۆياندا ھەموو جیھانبیان دەبینى، منیش ئاوا مەست بووم و لە خۆم دەرچووم و جیھانىكى تری پى نیشاندام، كە ئەم جیھانە ئاسايیەى ئیستامان نەبوو، بەلكو جیھانىك بوو، كە ھەمووى بەچاوى ئاسايى دەببىرا.

۲- ساتی که فروغی مدهی دیداری نه بینم

ئەو ساتە مەپرسە: کە قەرینی چ غەمیتکم

فروغ: درەوشانەو.

قەرین: ھاوڕێ، نزیک.

واتە: ھەر ساتی کە درەوشانەو و تریفە ی مانگی دیتنی نه بینم، ئەو کاتانە لێم مەپرسە چۆنی! چونکە ئەو ساتە ھاوڕێی نزیک ی غەمیتکم کە باس ناکرێ.

۳- تا دانەنرێ، غەیری لەسەر مە، کەفی «پا» کە ی

ھەر تاو و ھەکو سایە، لە بن ھەر قەدەمیتکم

کەفی پا: بەری پێ. قەدەم: پێ.

واتە: تا ئەو کاتە ی یار پەسەندەم دەکات و رازی دەبێ پێتەکم پێدا بنێ، ناچارم ئەوێندە یار بیتزار بکەم، تا ئەو ئەندازەیە کە ھەمیشە وا ھەست بکات، لە ھەموو ھەنگاو ھەلنانیکیدا، لە بن پێیدام و ئیتەر بۆ ئەوێ خۆی لەم سێبەرە ئەفسانەییەم رزگار بکات، دەبێ پێم پێدا بنێ.

۴- قەت نەبوو شەوێکی بەخەمی کۆنەو بنووم

ھەر سوێحەم ئازوردەیی تازە ستەمیتکم

ئازوردە: دڵپەنجاو، دڵشکاو.

واتە: ھەرگیز رووی نەداو و نەبوو، تا شەوێک لەگەڵ خەمە خووپێگرتوو و راھاتووێکانی خۆمدا بخەوم، چونکە ھەر ئەوێندە چاوم لە خەو رادەچێ، خەمێکی تازەم لێ پەیدا دەبێ و پەژارەییکی نوێم بۆ ساز دەبێ.

«ھێمن» دەلێ:

ئەگەرچی شەو درەنگە، ساقی بۆم تێکە کەمیتکی تر

کەوا ئەمشەو سەری ھەلدا لە ناخەدا، خەمیتکی تر

«۵۱»

ھەلبەتە ھەر «ئەدەب» خۆی، وێنە ی تری لەم بابەتە ی ھەیە، وەک «ئەوێ لە شیعری

ژمارە «۵۶» بەیتی «۵» دا بوو، کە ئەمە یە:

ئەگەر جاری بەخەمباریی، شەوێ چاوم لە خەو راجێ

سەحەرگاہان خەمیتکی نەو، لە خەو دەمکا خەبەردارم

۵- ھێندە ی خەم و چین خستە سەری یەک، غەمی گیتسوو

نازانم ئەوێستاکە، لە بەندی چ غەمیتکم!

واتە: ژمارە ی پێچ و چین و ئەلقە ی قژ و بسکی، ئەوێندە زۆر و ئەوێندەش خۆم لە ناو تال تالێندا بەزیندانیی دیو و ئەوێندە خۆم لە داوی یەک داوی یەکیان رزگار کردوو، نازانم گەیشتوو مەتە زیندانی ژمارە چەند!؟ یان ژمارە ئەلقە و چینی چەند!؟ یان پێچ و چین و ئەلقە ی قژ و بسکی، ئەوێندە یان جۆری جیا جیا ی خەم داو مەتێ، نازانم ئێستا لە نۆرە ی کامە جۆرباندام! چونکە واژە ی «خەم» بەھەردوو مانای «پێچ و لول» و «غەم» یش دیت.

۶- گەنجیکە خوداداو، بەوی حوسنی جیھانگیر

بەو گەنجە، ئەمن چاوەنوا ی کەرەمیتکم

گەنج: گەوھەر و زێر و ئەلماس و مرواری، سامانی زۆر.

خوداداو: خودا پێ بەخشێو، خودایی.

واتە: ئەم دلبەرەم، سەرما یەکی خودایییە و خوداش بەخشندە یە، بۆیە نازانم من چاوەرێی چ بەخشینیکی ئەو سامانە دەکەم!.

۷- گەر حالی «ئەدەب» بێت و بھرسن لە فیراقت

ماوم: کەم و بێشتیکی، بەلا: کە (العدم) یکم

کەم و بێش: زۆر و کەم.

کە (العدم) یکم: وەک شتێکی لە نرخ ی نەبووانم...

«نالی» زاراوێ «بێش و کەم» ی بەمجۆرە بەکاربردوو:

بێش و کەم، بێ شکەم و حیرص، وەکو تیفلی رەضیع

زاوییە بێشکەم و بێ شکم و بێ حییلەم

«۲۹۱»

واتە: لە بارە ی دووریستەو ھەوالی «ئەدەب» دەپرسن، لە وەرەمدا پێتان دەلێم: ماوم؛ بەلام ئەو مانە، وەک شێو نەماوێکم.

کیش: به حری رهمهل موسه مهن مه حزوف: (فاعلاتن فاعلاتن فاعلاتن فاعلن) وهک
نمونه ی:

۱- ههر له بت، یا سینه شت ههردوو به درخه، دا بلتین

له علی رومانی ههیه، یا له عمل و رومانی ههیه
«نالی، ۵۷۵»

۲- تا به سه ر باغی دلا بئ، بای خه زانی فیرقه ت
عارزم بۆ سیتی ر وخسارت له رهنگی بهی دهکا
«سالم، ۲۹»

۳- شوعله بی رۆژی فیراقه، ئاگری برژانی دل
ههر نه سیبی دوزمن بئ، قرچه ی بورانی دل
«حه مدی، ۹۹»

۱- من له دنیا غه مزده ی حالی نزاری بلبلم

والهیی نالتین و ناله ی زاره زاری بلبلم

غه مزده: غه مبار، به غه م پیکراو، به غه م نه نگیتوراو.

نزار: باریک، لاواز، ماندوو، شه کت و .. مانای تری زۆره (ده خدا، بهرگی ۱۴، ل
۲۲۴۲۹). به لام لیره دا مه به ست له ماندوویی بلبله.
واله: شهیدا، عه قداڵ.

«مه ولانا خالیدی شاره زووری» ده لئ:

بلبل فصل خزانم، واله ی شیدای گل

ای دریغا نو گل گلزار رضوانم کجاست!

«۴۷۸»

زار (ی یه که م): به مانای گریان. زار (ی دووهم): به مانای دهنوک و زار دیت.

واته: من که پتوه ندیبه کانی خۆم به هیچ شتیکی دنیاوه نه هیشتوو: هه موو خه میکی
ئه م دنیا یه م ته نیا و ته نیا غه مبار و شهیدای نالتین و گریانی پر به دهنوک و زاری بلبلم.

۲- ههردوو هه مده ردین و ههردوو کوشته یی ته نیا گولیک

بۆیه رۆژ و شهو له گولشه ن، هه م جیواری بلبلم

هه مده رد: هاو ده رد.

هه م جیوار: هاوسی، دراوسی.

واته: من و بلبل، ههردوو کمان یه ک ده رد و یه ک مه به ست و یه ک خه ممان ههیه
هه ریه که مان کوژراوی تاقه گولیکین، بۆیه بریارمان داوه ببینه هاوسی یه کتر، تا پیکه وه
بچینه ناو باغ و به رۆژ و به شهو به دیار گوله وه بین، تا بۆ ده رکه وتن و گه شانه وه ی گول و
بۆنی گول و دیتنی گول و گه یشتن به گول، بژین.

«سالم» ده لئ:

له هه مده ردت مه که وه حشه ت، وه کو بلبل ره فیقت هات

بنالتین بابه جووت هه ریه ک، ره هه ندی گولعوزاریکین

«۹۶»

۳- ئه و: گولی چوو، من: دلّم چوو، ئه و: به بای دا، من: به گول

ئه و: به ده ردی من ده نالتی و من: نزاری بلبلم

واته: به لام مخابن، ههردوو کمان مایه پوچ مایینه وه، چونکه ئه و (بلبل) هه موو
چریکه و گۆرانیه کانی به رپیکه ی «با» دا بۆ گول ده نارد و گوله که ش نه ییست. منیش دلّم
له ده ست چوو، چونکه من دلّم به دل به ر به خشی و دل به ر لیمی سه ند و له به رام به ردا دلّی
خۆی نه دامی... بۆیه له وساوه بلبله که بۆ غه می ده گری و منیش غه مبار و دلّته نگی گریان
زۆره کانی بلبلم.

«وه فایی» ده لئ:

بلبل! وه ره، تا رۆحی من و تۆیه، بنالتین

تۆ: باغی گولانت چوو، ئه من: داغی دلّانم

«۶۳»

٤- یا حەقیقی، یا مەجازیی، عیشق ھەر یەک بادەییە

گەر ئەمیش مەستم، ھەر ئەو مەستی غەفاری بلبلم

واتە: ئەوین؛ ئەگەر حەقیقی بێ، یان مەجازیی بێ، ھەر ئەوینە و ھەر یەک جۆرە بادە و شەراپە؛ کە دەخوریتەو و پێ مەست دەبیت، بۆیە منیش ئەگەر مەست و سەرخۆش بێ، ھەر لەو جۆرە مەستی و سەرخۆشییە بلبلم، کە وەک مەستبوونە بەئەوینی خودای بەخشندە.

٥- تا سەحەر ئەو: گوئی لە فریادی جیھانسۆزی منە

تا شەوئ من: ھەمدەمی فەریادی زاری بلبلم

فەریاد: ھاوار، بانگەواز.

جیھانسۆز: جیھان سووتین، جیھان ئاگر تێبەردەر.

واتە: بلبلم تا بەرەبەیان گوئی لە نالە و بانگ و ھاواری دنیا سووتینی منە و منیش لە بەرەبەیانەو تا شەو، ھاوڕێی ھاوار و ماندوو بوونەکانی بلبلم.

٦- ئەو: بەنالەیی زارەو، پۆژانە دەمسازی منە

من: بەناھی سەردەو، شەو، غەمگوساری بلبلم

دەمساز: ھاوڕاز.

غەمگوسار: خەمپەوین.

واتە: پۆژانە، تا تاریک دادیت، بلبلم بەنالە و چریکەو ھاوڕازی منە و منیش شەوانە؛ بەناھی ساردەو دڵنەوایی بلبلم دەکەم تەقەللای غەمپەواندنەو دەدەم.

٧- گەرچی یەک دەرسە «ئەدەب» سەودای ئەمن و عەندەلیب

مۆددەتیک ئەمما ئەمن، نامۆزگاری بلبلم

عەندەلیب: بلبلم.

واتە: ھەرچەندە ئەوین و شەیدایی من و بلبلم، ھەر یەک پەگەز و یەک وانەییە، بەلام من لە چاو بلبلمدا پشوو درێژتر و خۆراگرتەر، بۆیە ھەست دەکەم ماوەیەکە بلبلم خەریکە بێزار و ماندوو دەبێ، لەبەرئەو دەبێ پشتیوانی بکەم و نەیتەم کۆل بدا و وەرپس ببێ و بۆ ئەمەش ھەر خەریکی نامۆزگاریکردن و رێنۆینی بلبلم.

کیش: بەحرى ھەزەج موسەممەن ئەخرەب مەكفوف مەحزوف: (مفعول مفاعیل مفاعیل فَعولن) وەك نمونەى:

١- موخبیر خەبەرى داوہ لەسەرى موفتییى كوئى

حەسەرەتكەشى شیییری سەگە، بۆكەوچكە دۆبى

«شیخ رەزا، ٢١١»

٢- مەئزونی ئەوئەندە: وەكو ئاھم، بەنەزاكەت

لادەى سەرى زوئلفى، نەوەكو بیخەییە لەرزە

«حاجى قادر، ١٠٩»

٣- ئەگەر گول بیت و شێوێى پرومەتى جانانە بنوئینى

درك دەگرئ گریبانی سەراسەرى یەخە دەدرپئینى

«حەمدى، ٣٧٩»

١- ئەى زولفی كەچت، مایەى ئاشوبى دوو عالەم

وہى خالتى لەبت، دانەیی پابەندى ئادەم

كەچ: لار، تێكئالاو.

ئاشووب: ھەرا، پشێوى، ھەللا، ئالۆزى.

دوو عالەم: دوو مانای ھەییە: ١- عالەمى ئیستا و عالەمى ئەو دنیای دواى زیندوو بوونەو. ٢- جیھانى خۆرھەلات و خۆرئاوا؛ چونکە لەم مانایەیاندا مەبەستى ئەو ھەییە بێ: زولفەكانت، کە رەنگیان رەشە و رەنگى رەشیش ھێمایە بۆ کفر و گومرايى و ناموسلمانى؛ ئەوا ھەموو ناوچە ناموسلمان نشینەکان و بەتایبەتیش ئەو روپای مەسیحى مەبەستە و لە ژێر زولفەکانیشدا، کە رووناکايى روخسار و پرومەتەکانى دلبەرە و رەنگى رووناکیش ھێمایە بۆ رووناکی ئایینی ئیسلام، ئەوا مەبەست لە ناوچە موسلمان نشینەکان و بەتایبەتیش خۆرھەلاتى مەبەستە. بۆیە کە دەلێ: مایەى ئاشوبى دوو عالەم، دەیەوئ بێ: سۆنگەى ھەلایسانى ئاژاوە، لە ھەردوو بەشى خۆرھەلات و خۆرئاوای دنیا، دانە: ئەو دەنکە دانەوتڵەییە بۆ چەشەى ئالندە دادەنرێ، تا بەھۆیەو بەئەندەکەى پێ راو بکەن؛ بەلام لێرەدا مەبەست ئەو دەنکە گەمەییە، کە ئادەمى پێ لە بەھەشت دەرکرا.

«نالی» دهلی:

خالت چیه؟! دانه‌ی گه‌می جه‌ننه‌تی پروته
چاوت چیه؟! فیتنه‌ی هره‌می قیبله‌یی ئه‌برؤ
«۳۸۶»

«سالم» دهلی:

شه‌وقی دانه‌ی خالی تو، خستوومیه ناو داوی خه‌ته‌ر
به‌م گونا‌هه، ئاده‌میش وه‌ک من له جه‌ننه‌ت ده‌رکرا
«۳۹»

واته: ئه‌ی ئه‌و دلبه‌ره‌ی بسکی لوول و پر پیچ و چین چینت، بۆته سونگه‌ی هه‌را و
پشیتوی هه‌ردوو جیهان و خالی لای لیوشت، هه‌ر ئه‌و دهنکه‌گه‌مه‌یه، که باوکه ئاده‌می پی
له به‌هه‌شت ده‌رکرا... که‌واته خالی لای لیوت هه‌ر ئه‌و دانه‌یه‌یه که ئاده‌می پی له به‌هه‌شت
ده‌کرا و له‌م جیهانه‌شدا هه‌مان ئه‌و دانه‌ش خاله‌ی تویه؛ که بۆ راوی عاشق داده‌نری و
بسکه‌کانت ده‌کرینه که‌ره‌سه‌ی ئه‌و راوه و عاشقانی پیوه ده‌بن و گیرۆده‌ی ئه‌وینی خۆتیان
ده‌که‌یت و ئه‌وینیش هه‌میشه به‌چه‌له‌م و کیشه‌یه.

۲- میهری قه‌دت: ئاسایشی عوشاقی جه‌فاکیش

یادی روخت: ئارامی دلی پرخه‌می ده‌ره‌م
میهری قه‌دت: قه‌د و بالای پر سۆز و نهرم و نیانت.
ده‌ره‌م: تیکه‌لاو، ئالۆزکاو.

واته: نهرم و نیانی قه‌د و بالات، ئارام و ئۆقره و ئاسایشی دلدارانی ئازار چه‌شتوون.
یادی روخساریشت؛ دلنیا‌یی و ئۆقره‌ی ئه‌و خاوه‌ن دلانه‌ن، که لیوان لیون له خه‌می
هه‌مه‌جۆره و تیکه‌لدا.

۳- زه‌خمی له‌دلم کارییه، گهر تیری نیگاهت

سه‌د شوکر به‌زه‌خمی مه، دوو بادامته مه‌ره‌م

واته: ئه‌گه‌ر تیری نوارینی چاوه جوانه‌کانت، دلم به‌جۆریک زامدار ده‌کات، که زامی
کارییه، خه‌مم نییه، چونکه هه‌ر خۆشت دیسانه‌وه به‌مه‌ره‌می هه‌ردوو چاوه وه‌ک
بادامیه‌کانت، زامه‌کانم سارپۆ ده‌که‌یته‌وه.

۴- مه‌فتونی دوو خالی له‌بی له‌علم، که به‌ته‌شبهه

جووتی حه‌به‌شن؛ ساکنی سه‌رچه‌شمه‌ی زه‌مه‌م

مه‌فتون: شه‌یدا، سه‌ودا، شیت، سه‌وداسه‌ر.
که به‌ته‌شبهه: که وه‌کو.

جووتی حه‌به‌شن: دوو پیست ره‌شی حه‌به‌شی.
ساکن: جیگر، نیشته‌جی.

سه‌رچه‌شمه: سه‌رچاوه‌ی ئاو، سه‌رکانی.

زه‌مه‌م: ئاوی زه‌مه‌م که مه‌به‌ست له ده‌می یاره.

واته: شیت و شه‌یدای جووته خاله‌که‌ی لای لیوت، که هه‌ر ده‌لیی دوو سه‌ربازی پیست
ره‌شی حه‌به‌شین و له سه‌رچاوه‌ی ئاوی زه‌مه‌م جیگیربوون.
یان: شیت و شه‌یدا و عه‌قدال و هه‌له‌ودای ئه‌و جووته خاله‌ی که‌نار لیوت، که هه‌ر
ده‌لیی دوو سه‌رباز و پاسه‌وانی پیست ره‌شی خه‌لکی ولاتی حه‌به‌شن و پاسه‌وانیی
پاریزگاری سه‌رچاوه‌ی ئاوی زه‌مه‌می هه‌لقولاوی ناو ده‌می تو ده‌که‌ن.

۵- نوتقی شه‌که‌رت، شاهیدی شه‌هدی ده‌می تویه

ئی‌عجازی مه‌سیحایه، گه‌وای عیسه‌تی «مه‌ریه‌م»

نوتقی شه‌که‌رت: ناخاوتن و قسه و گفتوگۆی وه‌ک شه‌کر شیرینت.
شاهید: به‌لگه.
شه‌هد: هه‌نگوین.

گه‌وا: کورت کراوه‌ی «گه‌واهی» ی فارسییه، که به‌مانای به‌لگه‌یه.

واته: گفتوگۆی وه‌ک شه‌کر شیرینت، به‌لگه‌ی ئه‌وه‌ن، که ده‌می تو، شیرنایه‌تی و
هه‌نگوینی لی هه‌لده‌قوتی: هه‌روه‌ک چۆن حه‌زده‌تی عیسا، که هیشتا مندالی سه‌ر بی‌شکه
بووه، توانای قسه‌کردنی بووه؛ به‌لگه‌ی پاکیزه‌یی «مه‌ریه‌م» ی دایکی ده‌رخستوه.

۶- سه‌د خۆزگه به‌وه‌ی جاری وه‌کو ده‌سته‌یی گیتسو

ده‌ستی له قه‌د هالیتیم و ده‌ستی له ملت خه‌م

واته: سه‌د خۆزگه؛ ده‌سته‌کانی منیش وه‌ک په‌لکه درێژه‌کانت، که جار جار خۆ له

گەردنت دەئالین و جارجارەش بەکەمەرتا شۆر دەبنەو، ئەوانیش بیانتوانیبا یەکیکیان خۆیان لە کەمەرت بئالاندایە و ئەوێترانیشم کەمەرتی لە نامیز بگرتایە.

۷- هیجرت؛ کە مەماتی هەیه، هەر ساتی لەتەرزی

وەسلت؛ بەخودا تازە حەیاتە بەمە، هەردەم

مەمات: مردن.

تازە حەیاتە بەمە: ژیاڵەوێ دووبارە ئێمە یە (ئەدەب).

واتە: راستە دایران و دورکەوتنە لە تۆ، هەر ساتیک چەندان جۆر مردنی لە دوون، بەلام لە هەمان کاتدا دیتن و دیداریشت سەرلەنوێ زیندووونەو دەبەخشی.

ئەگەرچی نیو بەیتێ یەکەمی ئەم بەیتە، لە هەموو تێکستەکاندا «مەماتی هەیه» نووسراوە، بەلام من پێم وایە «مەماتی مەیه» یە و لە نیو بەیتێ دوووەمیشدا «تازە حەیاتە بەمە» یە نووسراوە، بۆیە ئەگەر بەمجۆریان بوایە، شیاوتر دەبوو، کە دەبی لە ئاکامی دووبارە نووسینەوێ دەستخەتەکاندا ئەو هەڵانە ی تێکەوتن.

۸- زیبەندەیه ئەمۆر؛ کە بلین: شاھی بتان تۆی

چونکە هەموو دەم حیشمەتی شاهیتە فەراهم

زیبەندە: جوان، شایان، شیاو.

حیشمەت: دەبەدەبە و کەژاوە.

فەراهم: ئامادەکراو، سازکراو.

واتە: هەر لە خۆت دیت، کە بلین ئیستاکە سۆلتانی هەموو جوانانیت، چونکە هەرچی پێویستی و کەرەسە ی تەواو و تەدارەکی رابەر و سەرکردایەتی کردنی سەردەمی جوانانت تێدا ئامادە یە.

۹- موزگان: سیهه و غەمزە: کەماندار برۆ: تیغ

گیتسو: زری و قەد: عەلەم و طورەتە: پەرچەم

واتە: کەرەسە و تەدارەکی سەرکردایەتی بوونیش: بریتین لە سوپای مژۆل و کەمانداری غەمزە و شمشیری برۆکانت و زری و قەلغانی پەلک و پەرچەمەت و بەیداخی قەد و بالات و کاکۆلێشت، خودی ئالای دەوڵەتە کەتن.

«وەفایی» یش نمونە ی ئەم بەیتە ی زۆر هەیه:

۱- سەف بەستە: هەموو مونتەزیری ئەمر و نیگاھن:

قولا بی موژەت: زولفی رەشت، گۆشە ی ئەبرۆت

هەر پێکی لە لای ی بەتەمای قەتلی «وەفایی» ن:

تابووری حەبەشن، لەشکری چین، عەسکەری هیندووت «۳۳»

۲- ئەگریجە و پەرچەم، مەدەنی نیرگزی کالن

فەوجی حەبەشن، لەشکری سۆلتانی جەمالن

«۴۶»

۳- گوتی: بۆ کوێ دەبە ی روحت «وەفایی» دەوریان گرتی:

نیزامی پەرچەم و سازی زولفت و عەسکەری خالەم

«۶۲»

۱۰- پایتەختی شەهی حوسنت و تەختیشە غروورت

ئەو ناز و کرێشمە ی کە هەتە: ئەفسەر و خاتەم

کرێشمە: ناز و عیشو.

ئەفسەر و خاتەم: تاج و ئەمۆستیلە ی شاهیتی.

واتە: شای جوانیت؛ دەبێتە پایتەختە کەت و تەختی پاشایە تیشت: لەخۆباییبوونت. ناز و عیشوشت: تاج و کلکەوانە ی شاهیتی.

۱۱- کئی بیت و بدا: قەهقەیی جامی دەمی تۆ

یە کەدم: بەهەموو مۆلکی «کە ی» و مەملەکەتی «جەم»

قەهقەهە: قاقا و چریکە ی پێکەنن.

واتە: کئی هەیه دلێ بیت، پێکەنن و قاقای دەمی تۆ، بەسەر یە کەو بەهەموو خاک و مۆلکی «کیانیان» و «جەمشیدی جەم» ی بگۆرێتەو؟!.

«وەفایی» دەلی:

بەگۆشە ی چاو و خالی لیو و خاکی کوێ یار: نادەم

ئەگەر سەد جامی جەم، نابێ خزر، ئەو رەنگی «دارا» بی

«۱۷۳»

۱۲- مەنزور لە عەمرى «ئەدەب»، ئەو ساتە؛ نىگار!

سىيوى زەقەنت بگرم و ماچى دەھەنت كەم

مەنزور: مەبەست، نىياز.

سىيوى زەقەن: چەناگەى خپ و وەك سىيولوس.

واتە: گىيانەكەم! ھەموو ئاوات و خۆزگەى «ئەدەب» ھەر ئەو ھەيە سىيوى چەناگەت بەدەست بگرم و ناو دەمىشت ماچ بگەم.

«سالم» دەلى:

دلم دوزدانە بو سىيىبى زەنەخ چوو

لە خەوفا پاى لەغزى، كەوتە ناو چاھ

«۱۲۱»

كىش: بەحرى ھەزەج موسەممەن مەكفووف مەحزووف: (مفعول مفاعيل مفاعيل فعولن) وەك نمونەى:

۱- ئەسبابى تەرەب؛ زىرو بەمە، ئەى بەگى جافان

بەزمى بگرىن چاكە، لە من زىرو لە تۆ بەم
«شىخ رەزا، ۱۸۳»

۲- دل كەوتوو بەبۆنى سەرى زولفى عەنەرت

بەو بۆنە، كەس نەكەوتوو؛ بادى سەبا نەبى
«حەمدى، ۳۷۵»

۱- جانا! وەرە، تا جانى عەزىزىت بەفیداکەم

جاریكى! ئەدا و سەد كەرەتیش بەقەزاكەم

قەزا: قەزاوگىر، بەقوربانى بگەم، تا ھەر دەرد و بەلایەك بو تۆ دیتە خوارەو، منى بەرىكەوم، يان: بو من بى و بەر من بگەوى.

واتە: دلەبەرەكەم! وەرە بۆلام، تا نەك ھەر يەك جار، بەلكو سەد جارىش ئەم گىيانە شىرىنەى خۆمت لە دەور بگىریم و بەسەر گەردان و بەقوربانى بگەم و بىمە قەزاوگىر دەرد و بەلای دەورى بالات.

وەك لە جىيى خۆیدا (لە پەراوێزى دیوانەكەدا) ئاماژەمان پى كردبوو، نىوێ دووھەمى ئەم بەیتە لای «ئا» بەمجۆرە نووسرا بوو:

جاریكى ئەدا و سەد كەرەتیش بەقەزاكەم

كە واژەى «ئەدا» لەویدا بەمانای راپەراندن و جىبەجىكردنى فەرز و پىویست دەگەيەن، وەك چۆن دەبى نوێژ «ئەدا» بكرى و دەشكرى ديسان ھەرەك نوێژ بە «قەزا» بگىردریتەو. بەم پىبە ئەم بەیتە دەگونجى وەك خۆپەندەوێكەى «ئا»ش بخۆپەندریتەو؛ كە ئاواى لىكداو تەو:

گىيانەكەم! وەرە تا گىيانى خۆشەويستى خۆمت بەقوربان بگەم، جارىك بەھازرى نەزرى كەم، سەد جارىش بەقەرەز بگىریمەو، وەك نوێژى كە دەچى. (ھەمان سەرچاوە، ل ۱۹۱).

۲- لایتن: کەششی غەمزەتە، لایتن: یۆرشى مووت

لەو نیتویدا دامام، ئەمن روو لە چ لاکەم؟!

کەشش: ڕاکیشان، کیشمەکیش.

یۆرش: هیترش.

واتە: لە لایەکەوه تیلەى چاوه نازەنینه کانت ڕامدەکیشن بۆ لای خۆیان و بانگم دەکەن؛
لە لایەکی تریشەوه داوی تال تالەى بسکەکەت، منیش لەو نیتویدا تیدا ماوم! روو لە کام
لایان بکەم و بەگوێ و بەقسەى کامە لایان بکەم؟!.

۳- تا مەحرەمى هەر چین و خەمى طورەى تو بم

پیتوم قەدەرى هەمنەفسەى بەدى سەباکەم

واتە: بەو بۆنەى یەوه کە بای سروەش، وەک هەناسەکانى من، ناشناى سەر و قژتن، نیازم
وايه هاورپیه تی لەگەڵ ئەوهشدا دروست بکەم؛ تا لەو کاتانەدا کە لە مژینى قوولتى بۆنى
قژتدا، تا ئەوپەرى ناخ، خەریکە تەنگە نەفس بێم، هانای خیرا بۆ بای سەبا بێم و
هەناسەى لى بخوازم.

«سالم» دەلێ: :

«سەبا»! ساتى بەسەر گیسوو یارا

دەماغم وشکە، بێ: بوێ مشکى تەتار

«۹۵»

هەر «سالم» بەپێچەوانەى «ئەدەب» دوه دەلێ:

بەقوربى خەلوتى دلبەر نەنازى، ئەى سەبا، زینهار

لە جیى تو، پێشتر «سالم» دەمى هەمرازی مەحرەم بوو

«۱۱۳»

۴- رەنجوورى من، دوورى گول قەندى لەبى تۆن

بێهوودەى خۆم رەنجە بەحەب بەدەواکەم

رەنجوور: بيمار، نەخۆش، دەردەدار، ماندوو، لاواز، داماو، دلتنەنگ، خەمبار.

رەنجە: ماندوو بوون، زەحمەت.

واتە: دەزانم لاوازی و خەمبارى و نەخۆشى من، بەبۆنەى دوورى لە لىوى شیرینى
دلبەرەوهیه و ئیتر پیتوست ناکات خۆم ماندوو بکەم و بەدواى دەرمان و چارەسەردا
بگەرێم... هەر «ئەدەب» خۆى، نمونەى تری ئەم وینە شیعریانەى هەیه و پێشتر لە
شیعرى ژمارە (۳۵ بەیتى ۱۱)دا نووسیمان:

دەردى نییه دەردم، کە ئەو چارە قبوول کا

بى وەجەهە لە لام: رەنجى طەبیب، سەبر و دەوا چەند؟

«حاجى قادری کوێ»ش دەلێ:

طەبیبم هاتە بالینم، وەهای گوت:

دریغا، دەردى عیشقه، بى دەوايه

«۱۱۶»

۵- فەرموتە: لە پاش مردنى من، دێیه مەزارم

مردم بەخودا، هێندە بۆ ئەو وەعدە دواکەم

واتە: فەرمووبوت گوايه ئەگەر لە سوێى تو و لەتاو تو بم، دێیتە سەر گلکۆم، پروا
بکە، بەخودا، من دەمێکە بەو دەردى سەوداى تەوه مردووم و هەر چاوه نواری ئەوهم
سەردانىکم بکەیت و دیسانەوهش لەم مردنەمدا، جارێكى تر، بەداخى ئەو نەهاتنە تەوه،
مردوومه تەوه.

«نالى» دەلێ:

گوتت: نالى! ئەتۆ بمرە، ئەمن دیم

خوداکەى بى، خوداکەى بى، خوداکەى!

۶- خەمەى دلى مە، تەنگە بەلەشکرگەهى عیشت

پیتوم کە فەراخور بەسوپەه، بارە بیناکەم

خەمە: چادر، رەشمال.

لەشکرگەه: سەربازگە.

فەراخور: شایان، شایستە.

بارە: دیوارى قەلا و شورا، یان: دیوارى شار.

واتە: بۆ ئەو هاتنە بەلینت دابوومى تەشریف بەینیت، دەبى بزانیست کە هەوارى دلى

من، جیگهی له شکر و ده‌ده‌به‌ی عیشقی شاهانه‌ی تۆی تیدا نابیتته‌وه؛ بۆیه ده‌بی سهربازگه‌یه‌کی شایسته و شایانی عیشقی مه‌زنت بۆ دروست بکه‌م، که دیوار و قولیپی دیار بی.

۷- هەر نامه سیا‌ه جه‌ننه‌تییه، گهر وه‌کو زولفت

چاتر که به‌عه‌مدن؛ ئەمنیش نامه: سیا‌که‌م

واته: ئەگهر وه‌ک ده‌لێن که‌سێک نامه‌ی کار و کرده‌وه‌ی، وه‌ک زولفت ره‌ش بیت، له به‌هه‌شتدا جیگهی ده‌بی، ئەوا منیش بۆ ئەوه‌ی چاره‌نووسم وه‌ک چاره‌نووسی زولفی تۆ بیت، باشتره به‌ده‌ستی ئەنقه‌ست، کار و ئاکار و کارنامه‌ی خۆم ره‌ش بکه‌م.

۸- مه‌علومه که ته‌ئسیری نییه، ناله له لای تۆ

چبکه‌م! چ بلتیم! بۆچی فه‌غان! بۆچی هه‌راکه‌م؟

واته: وا دیاره سکا‌لا و هاوار و ناله، لای تۆ دادێک نادات؛ له‌به‌رئه‌وه هه‌یچیان ناکه‌م و هه‌رخۆم ده‌خۆمه‌وه.

۹- مه‌عشووقه: له لا، جام: به‌له‌ب، مه‌نزلی خه‌لوه‌ت

چیدی هه‌یه دنیا! که ته‌مه‌ننا له خوداکه‌م؟

مه‌نزلی خه‌لوه‌ت: ما‌ل و جیگهی چۆ‌ل.

ته‌مه‌ننا: داوا، خۆزگه، ئومید، هیوا، تاسه.

واته: هه‌موو ئاواتم له دنیا‌دا، هه‌ر ئه‌وه‌یه له جیگه‌یه‌کی چۆ‌ل و ته‌نیادا، بگه‌مه نزیک یار و له که‌ناریدا باده بنۆشم؛ دنیا‌ش له‌مه خۆشتری تیدا نییه و له‌مه‌ش زیاتر هه‌یچی تر له خودای خۆم داوا ناکه‌م.

۱۰- شهرتی «ئه‌ده‌ب»ه، جانی فیدای ئەو که‌فی «پا» کا

بتوانم ئەگهر له‌و سه‌ری گه‌تسروتی ره‌هاکه‌م

واته: له‌گه‌ل د‌لی خۆمدا مه‌رحم کردووه، ئەگهر بتوانم گیانم له دوا‌ی زولفت و بسکت پرگار بکه‌م، ده‌بی گیانم به‌قوربانی به‌ری بیت بکه‌م، چونکه من شایانی ئەوه نیم به‌سه‌ر و زولفته‌وه بم، که ئەوه‌په‌ری به‌رزایی ته‌وقه‌سه‌ری تۆیه، به‌ل‌کو ده‌بی بۆ هه‌میشه به‌لا‌وه‌گه‌یری به‌ری بیت بم.

«نالی» ده‌لی:

«نالی» وه‌کو زولفت، که مو‌طیعی به‌ری بیتته
تیکی مه‌شکینه، به‌جه‌فا مه‌یخه‌ره لا‌وه
«۵۳۷»

کیش: به حری هه زه ج موسه مهن ته خرب مه کفوف مه حزووف: (مفعول مفاعیل مفاعیل فعولن) وهک نمونه ی:

١- نهی گه وره کچی دلبر و شوخ، وهختی منالیت

دابووم دلکی پوخته، به نه و روجه عه فیهت

توزی ون نه بووی گرووی ته به ست عامیلی ئولفهت

گهردی له دل ته سړی، پهل و په نجهی بازیت

«گۆران، ٤١»

٢- دل موجری عیشقه، به خوا حه قیه تی دلبر

به ستوویه به نه گریجه وه، نهیدا له قه ناره

«حه مدی، ٣٤٧»

١- پتوهم که خۆم به فیدای له بی نهو نیگار کهم

جانی عه زیز! هه دییه نهو تازه یاره کهم

هه دییه: دیاری، خه لات، پیشکه ش.

واته: نیازم وایه خۆم به قوریانی نهو یاره تازه یه بکه م و گیانی شیرینشم به دیاری پیشکه ش بکه م.

٢- شهرت و قهراری من وهیه تا زه ینده گی ببی

«باده» م له ساغهری له بی نهو مه یگوساره کهم

زینده گی: ژبان.

باده: مه ی.

ساغهر: ده فری مه ی پی خواردنه وه، په رداخ.

مه یگوسار: خووگرتن به مه ی خواردنه وه.

واته: په یمان و مه رجم له گه ل خۆمدا کردووه، ده بی تا ده مرم هه کاتی به وی مه ی بخۆمه وه، ده بی په رداخی مه یه کهم له لیوی نهو یاره مه یخۆره بکه م، نهوسا بیخۆمه وه. یان: په یمانم کردووه ده بی هه ره لهو ده فردها مه ی بخۆمه وه، که یارم مه ی پی ده خواته وه..

یان په یمانم کردووه ده بی هه کاتی مه ی بخۆمه وه، به خه یال و خۆزگه، خۆم بهو پیاله و ساغهر و په رداخه بچوینم، که یارم به کاری ده ییت. «سالم» ده لی:

لیوی تو، نهو وهخته سه ر ساغهر ده چوو

لیوی ساغهر خۆزگه لیوی من ده بوو

«١١١»

٣- یا: جان بدهم به روئی ته تی! یا: سه ر به خاکی پای

شهرت بی حه یات سه رفی پی نهو یهک دوو کاره کهم

روئی ته: دیتن.

خاکی پای: تو و خۆلی به ری.

واته: مه رجم کردووه: نه گهر گیانی شم له سه ر داناوه، ده بی هه ره یاره بگه م، چونکه هه موو هیوا یه کهم هه ره گه یشتنه بهو یاره، یان: ده بی پی بگه م؛ یان: ده بی له پیتاوی پیگه یشتندا سه ر دابنیم. چونکه هه موو ژیانم بو نه م دوو کاره ته رخان کردووه.

٤- خونچه ی له بانی عالم، نه گهر کۆره بن له لام

حاشا به غه یری گول، به ج لادا نه ززاره کهم

خونچه ی له بانی عالم: هه موو لیو وهک خونچه کانی دنیا.

نه ززاره (نظاره): نوارین، سه رنج، سه یرکردن.

واته: نه گهر هه موو کچه لیو خونچه کانی دنیا، پیکه وه له لام کۆکرینه وه، پروا ناکه م هه ستم بو یان بجوولی و سه رنجی هیچیان بدهم، له سه یری یاره لیو خونچه که ی خۆم زیاتر، که ناوازه و هه لبرارده ی هه موو دنیا یه.

٥- کوا نهو ده مه ی که جان و سه ر و مالی خۆم، هه موو

سه ودا به نازی غه مزه یی نهو نازداره کهم!

واته: کوا؟ خوا رۆژتکی وا دیتته ریگه م، تا هه موو گیان و سه ر و مالی خۆم، بخه مه سه ودا و پیتاوی نیگای پر نازی نهو نازداره م؟!.

«نالی» ده لی:

بەلا گەردانى بالات بىم؛ ئەگەر: چووم
فېداى ھىندوۋىيى خالت بىم، ئەگەر: مام
«۲۶۲»

۶- كوا ئەو دەمەي كە سورمەي دوو چاۋى ئەشكبار
بەو گەردى نەعلى پارەيى ئەو شەھسوارەكەم!
سورمە: كل.

ئەشكبار (ئەشك + بار): فرمىسكاۋى.

گەرد: تۆز.

نەعل: سۆل، سەرپايى.

پارە: دراۋ، پارچە پارچە.

شەھسوار: شاسوار.

واتە: خۆزگە خوا پۆژىكى ۋاي توش بىكردىم؛ كە چاۋە تەر و پىر فرمىسكەكانىم، بەكلى
تۆز و خۆلى ژىر سۆلە كۆنە و دىراۋى ئەو يارە: شۆرەسوارە بىرژىم!

۷- جانا! ۋەرە، كەتۋى بەلەيى شەھد و قەندەۋە
پۆژانە: خەمپەۋىن و بەشەۋ: خەمگوسارەكەم

واتە: پۆجەكەم! تۆ؛ كە خاۋەن ئەو لىۋە شىرىنە ۋەك شەكر و ھەنگونىيەنەيت، لىم نىزىك
بېۋە، چۈنكە تۆ خەمپەۋىنى پۆژانم و شەۋانىش بەتەنگەۋە دىيىت و خەمخۆرمىت.

۸- سايەي سەۋبەرى قەدى تۆ، بۆمە، عوشرەتە
چ بىكەم لە سەيرى باخ و چ لەو سايەدارەكەم!

سايە: سىبەر.

عوشرەت: ژيان.

سايەدار: خاۋەن سىبەر.

واتە: گىيانەكەم! مەن ھۆگرى پشۋودان و ھەسانەۋەي سىبەرى ژىر دار سەۋبەرى قەدو
بالاى بەرزى تۆم و ھەر ئەو كاتانە بەژيان دەزانم، كەلەسىبەرى بالاى تۆدەم، ئىتەرچ كارم
بەسەر گەشت و سەيرانى ناۋ باخ و دارى سىبەردارى ترەۋە نىيە.

۹- كۆلمەت: كۆل و جەمال: كۆل و تەلەتت : بەھار

لەو نىۋە: سەيرى كامە كۆلى ئەو بەھارەكەم؟!

واتە: ھەموو ئەندامىكى جەستەت، ھەر كۆلن و پوخسارى خۇشت: بەھار. ئىتەر مەن لەو
بەھارە و لە ناۋ ئەو كۆلزارەدا سەيرى كامە كۆلت و سەيرى كۆيت بىكەم؟!

۱۰- تۆ: ھەم بېساتى ئىمە، ئەمەن: ھەم ويسالى تۆ
رەببى! بەچى تەشككورى ئەو ئىفتىخارەكەم؟!

بېسات(بساط): سەفرەي پازاۋەي خۇشى.

تەشككور: سوپاس.

ئىفتىخار: شانازىي، سەرىزىي، سەروەرىي.

واتە: تۆلە لايەكەۋە ھاۋسەفرەي بەختەۋەرى مەنەت و لە لايەكى تىرشەۋە مەنەش
ھاۋزۋانتم؛ ئەي ئىتەر خۇدايە! بەچ زىمانى سوپاسى ئەو ھەموو شانازىي و سەرىزىيە
بىكەم؛ كە تۆ پىمەت بەخشىۋە؟!

۱۱- فەرمۋەتە: كىيە ۋا سەرى دانا لە خاكى پام!
جانا! قېۋولى كە: «ئەدەب»، جان نىسارەكەم

جان نىسار (نثار): گىيان بەشبابش و بەدىارى كىدو، گىيان پىشكەش كىدو.

واتە: فەرمۋەۋوت: ئەۋە كى بوۋە، ۋا سەرى لە بەرپىي مەندا داناۋە؟!. مەنەش
(ئەدەب) ۋەرامت دەدەمەۋە و دەلىم: گىيانەكەم! ئەۋە مەن: «ئەدەب»، ئەۋ كەسەي سەرم
بەشبابشى بەرى پىت كىدوۋە، تىكايە پەسەندەم بىفەرمو.

کیش: به حری موزاربعی موسه مهن نه خره بی مه کفوفی مه حزوفی: (مفعول فاعلات
مفاعیل فاعلان)^(١)

وهک نمونه ی:

١- بنواره نهوبه هار و فتوحاتی گولشه نی

گول زاری کرده وه، که دهمی خونچه ی پیکه نی

«نالی، ٢٦٦»

٢- ئه مرؤ به دل به ری، شه هی هه رمه رز و کیشوهری

سا هه لسه، دهی بنیره سهرت: تاجی سهروه ری

«سالم، ١٤٥»

٣- چبکه م! نه ئه و که سه م که که سم بی له لا به که س

خوشم نه گه میه ئه و که سه ی من بکا به که س

«مه حوی، ١٤٦»

١- تا چه نده نه من خه یالی وها، له و نیگار که م!

عومری عه زیز، سه رفی سهر نه و ئینتیزاره که م!

نیگار: لیره دا مه به ست: یار و دل به ره.

ئینتیزار (انتظار): چاوه نوایی.

واته: ئاخو تا که ی و تا چه ند، من له عیشقی ئه و یارده ا هه ر چاوه نوای بم و به هیوای
ئه وه بم له به رامبه ر ئه م هه موو ئه وین و سووتان و سه ودا بییه مد، ئاورپکم لی دده اته وه و
بروا ده هیئی که به راستی خوشم ده وئ و ئه و سا ئه و په یمانه ی له سه ره تادا به ستبوومان و
ده بوایه ئه نجامی بدات و خوئی لی نه بان کرد؛ باوهرم پی ده هیئی و په یمانه که ی جیبه جئ
ده کات و دلیم دده اتئ؟.

٢- تاکه ی به یادی سه رو قه دتکی که نار هجؤ

وهک: سه بزه: مه نزلم له دهم ئه و جویبار که م!؟

که نار هجؤ: دوو مانای پیچه وانه ی یه کتری هه یه: ١- ته ربک و که نار گرتوو،
دووره په ریز. ٢- نزیک و که ناری جؤگه، نزیک لیواری چه م و ئاو.

سه بزه: سه وزایی.

مه نزل: مال، خانوو، هه وار، جیگه.

جویبار: جؤگه، چه م.

واته: ئاخو تاکه ی به خه یال و به یادی ئه و یاره بالا وهک سه روو به رزه ی لیم دووره په ریزه،
به ته نیا بو خوم ده گریم و فرمیسه که کانم ده ورو به ری بالای خوم سه وز ده که ن!؟.

یان: ئاخو تاکه ی بو ئه م یاره ی که وهک دار سه روو، له ناو چاومدا سه وز بووه، هه ر
ده بی به ئاوای فرمیسه کی چاوه کانم پاراوی بکه م و فرمیسه که کانم ده بی به رده وام پرژین!؟.

یان: ئاخو تاکه ی وهک چون سه وزایی پیو یستی و ئاره زووی له که نار و جؤگه و ئاوه،
منیش ده بی بو ئه وه ی هه میسه سه وز بژیم، تاکه ی هه ر بگریم و هه ر بگریم!؟

٣- تاکه ی به عه زمی گرتنی ته پلانی طور که ی

بی شه وقی شه معی روومه تی، فیکری شه واره که م!؟

عه زم: نیاز، مه به ست، هیوا، ئومید.

ته پلان: باز.

شه واره: ئه و که سه ی رووناکییه کی به هیز به ره و رووی بیته وه و نه توانئ به چا و پیش
خوئی بیینی و سه رنجی بداتی؛ واته: به شه واره ده که وئ.

واته: ئه و نده حه ز ده که م ده ستم بگاته ئه و گولہ ی له شیوه ی بازه و یار له طور که ی
سه ری داوه و خوژگه ی بو ده خوازم، که چی ئه و نده سل و سام دامده گری، ده ترسم کاتی
بچم ده ست بو ئه و گولہ ی سه ر کاکولئ بیه م، پرشنگی رووناکایی روخساری؛ چاوم
به شه واره بخات و نه توانم هیچ بیینم.

(١): «تا» کیشی ئه م غه زله ی ئاوا نووسیوه: هه زه ج موسه مهن نه خره ب مه کفوف مه حزوف (مفعول
مفاعیل فاعیل). به لام ماموستا «هه ردی» به و جؤره ی سه ره و دی پیئاسه کردوه.

٤- تاکه‌ی له هیجری ماهی روخی، وهک مونجیمان

ههر شهو، به‌ئه‌شکی دیده؛ ئه‌خته‌ر شماره‌که‌م؟

ماهی روخی: مانگی روخساری، وهک ئه‌ستیره ناسانم لیهاتوو، شهو تا به‌یانی، ههر فرمی‌سکه وهک ئه‌ستیره گه‌شه‌کانم ده‌پژم و دانه دانه ده‌یان‌ترمی‌م!

٥- تاکه‌ی به‌یادی خونچه ده‌هانیتی گول‌عوزار

وهک گولی قه‌بایی سه‌بز له‌به‌ر، پاره پاره‌که‌م!

خونچه ده‌هان: خونچه دهم، دهم وهک خونچه.

قه‌با: که‌وا.

سه‌بز: سه‌وز، که‌سک.

گولی قه‌بایی سه‌بز: گولی که‌وا سه‌وز که‌ لی‌ده‌دا (که‌وا)، به‌مانای گه‌لاکانی گول‌که‌ دیت، که‌ په‌نگیان سه‌وزه و ئه‌م وینه‌هه‌ر ده‌ستکردی «ئه‌ده‌ب» و پیت‌شینه‌یان له‌ شیعی کوردی پیت «ئه‌ده‌ب» دا نه‌بووه و بۆ‌گه‌ران به‌دوای «گولی قه‌بای سه‌بز» دا، هه‌موو فه‌ره‌ه‌نگه‌کانی به‌رده‌ستم پشکنین، ناوی گولی وایان تیدا نه‌بوو، به‌دلتیاییه‌وه ده‌لیم که‌ ئه‌م وینه‌ جوانانه، ههر کاری خودی «ئه‌ده‌ب» و پیت‌شتر له‌ شیعی کوردی پیت‌ش پۆژگاری «ئه‌ده‌ب» دا نموونه‌یان نه‌بووه. هه‌رچه‌نده‌ ده‌بێ ئه‌وه‌ بلیم که‌ له‌ هه‌موو تیک‌سته‌کانی تری به‌رده‌ست‌مدا، چ ده‌ست‌خه‌ت و چ چاپ‌کراو، ئه‌م به‌یت‌ه‌ی «ئه‌ده‌ب» یان به‌: «گولی قه‌بای سه‌بر» نووسیوه، دیسان دلتیام که‌ «سه‌بر» نییه «سه‌بز» ه. چونکه‌ ئه‌گه‌ر «سه‌بر» بیت، بۆچی سه‌بر ناگرت و خۆی داده‌دری؟! پاره پاره، پارچه پارچه، هه‌لا‌هه‌لا.

واته: تاکه‌ی به‌یادی یاریکی دهم وهک خونچه و ئه‌ندام گولین، چاوه‌نوایی و بێ ئارامیی، ئۆق‌ده‌م لێ هه‌لب‌گرت و وهک گولی که‌وا سه‌وز له‌به‌ر، بکه‌ومه‌ داد‌پینی کراس (که‌وا) سه‌وزه‌که‌ی به‌رم و هه‌له‌وه‌راندنی گه‌لاکانی خۆم... به‌م واتایه: ئه‌وه‌ی بێ وه‌فاییم له‌گه‌ل‌دا ده‌نوینێ و منیش ده‌بێ کار‌دانه‌وه‌که‌م، ههر گول ئاسایی بیت، که‌ لی‌ده‌دا کاتێ «ئه‌ده‌ب» خۆی ده‌کات به‌گول و گه‌لا و په‌ره‌کانی خۆی هه‌له‌وه‌رینێ، نیشانه‌ی خۆ‌کوشتنی گول‌که‌یه، بۆیه ئه‌م به‌ره‌رچه‌دانه‌وه‌یه‌ی «ئه‌ده‌ب» هه‌له‌و‌ست‌ت‌یک‌ی ئه‌وه‌په‌ری شاعیرانه و پۆمانتیکانه‌یه.

هه‌له‌به‌ته ده‌گونجی به‌مجۆره‌ی تربشی بخوینینه‌وه:

تاکه‌ی به‌یادی یاریکی خونچه دهمی جه‌سته و ئه‌ندام گولینه‌وه، چاوه‌نوایی و په‌ژاره‌ی بێ ئارامیی، ئۆق‌ده‌م لێ بې‌رێ له‌ به‌را به‌ر بێ وه‌فایی دلبه‌ردا، که‌ خونچه‌گول، دلم نایه‌ت هیچی به‌را به‌ر بکه‌م ناچار ههر ده‌گریم و ده‌گریم و له‌ ئاکامی زۆر گریاندا، نقومی فرمی‌سکه‌کانی خۆم ده‌بم و جلو به‌رگه‌کانم له‌به‌ردا سه‌وز ده‌بن و به‌وه‌ش دانا‌که‌وم، جله سه‌وزه‌کانم، له‌به‌ر خۆم داده‌درم... له‌م وینه‌ نزی‌کانه‌دا «نالی» ده‌لێ:

بێ سه‌رووی په‌وانم ؛ که‌ له‌به‌ر ئه‌شکی په‌وانم

«خه‌رقه» بووه‌ته: «غه‌رقه»، «که‌وا» سه‌بزه له‌به‌رما

«١١٩»

٦- لاین: سوپاهی غه‌مزه و لاین: سوپاهی خال

کوا ئه‌و ته‌وانه یه‌ک ته‌نه، روو له‌و هه‌زاره‌که‌م!

ته‌وان: توانا.

هه‌زار: ژماره‌ی هه‌زار «١٠٠٠».

واته: دلبه‌ره‌که‌ی من، که‌ خاوه‌نی له‌شکری نی‌گای پر ناز و له‌شکری خاله‌ و به‌و دوو له‌شکریه‌وه، که‌ هه‌زار ده‌بن و هې‌رشم بۆ دینێ، نازانم منی‌کی ته‌نیا و ته‌نیا بال، چۆن به‌ته‌نیا روویه‌رووی ئه‌و هه‌زاره و به‌رگری ئه‌و هه‌زاره‌م پیت ده‌کری؟! «وه‌فایی» ده‌لێ:

ناچیت‌ه دلم غه‌مزه‌ی په‌یوه‌سته، که‌چی ده‌مخا

ئه‌و له‌شکری به‌رگه‌شته، ههر فه‌تح و زه‌فه‌ر دینێ

٧- گه‌ر می‌ه‌نه‌تی زه‌مانه، گه‌ر زی‌لله‌تی فیراق

غه‌یره‌ز په‌زا به‌حوکمی مه‌شییه‌ت، چ چاره‌که‌م!

غه‌یره‌ز: جگه، بی‌جگه له.

زی‌لله‌ت: دامایی، کویره‌وه‌ری و ده‌رده‌سه‌ری.

فیراق: جیایی، لی‌ک‌دا‌پ‌ران، دووری.

مه‌شییه‌ت: تپه‌په‌راندن، چاره‌نووس.

واته: ئه‌گه‌ر ده‌رده‌سه‌ری به‌کانی پۆژگاره، یان مه‌ینه‌تی به‌کانی دووری یار، ئه‌وا ناچارم جگه له‌ رازی‌بون و مل‌دان بۆ یاسای چاره‌نووس، چبکه‌م؟!.

۸- نه تاقەتى وەمە، كە دەمى بېتە باوەشم

نه تابى وەم ھەيە، كە دەمى لىتى كەنارەكەم

واتە : بەم ھەموو دەردەسەرىي و مەينە تىببەو، نەپرستى ئەو ھەيە؛ چارەسەرى ئەم دوورىي و دابراڭە بکەم و بگەمەو بەيار و يار لە ئامىز بگرم، نە دەشتوانم دەستبەردارى يارىم و لىتى دابىرەم.

۹- پېتەم «ئەدەب»، كە تا بېتى نالەيى دلان

مىناي دل؛ پەرەنگى دەم ئەو گۆشەوارەكەم

واتە : ناچارم بەھەر جوړى بى؛ رازى دلەم بەيار بگەيەنم، بەلام چۆن بەم بى ھىزىيەمەو تەواناي دەرپىنى ئەو ھەموو نەيىنى و رازەم ھەيە!؟.. ويارىش بەم دوورىيە؛ كە نامبىستى؛ ناچارم كاريك بکەم تا بمبىستى، ئەويش بەو ھى: مىناي دلەم؛ (كە مەلەبەندى ھەموو رازەكانە) بکەمە پلەلەي گوارەكانى گوتى و گوارەكانىشى چونكە نزيكترين شتق بەگوتچكەكانى، ئەوسا بەلكو بەو رېگەيە گوتى لە رازم بى و بمبىستى.

كىش: بەحرى رەمەل موسەمەن مەحزوف: (فاعلاتن فاعلاتن فاعلن) وەك نمونەي:

۱- سەد نوشابن من د دل ئىرو ژ خارىن سۆرگولان

يەك ب يەك پەيكان چەقى بوون چوونە جەرگى دا كولاب

«مەلەي جەزىرى، ۷۸»

۲- دەفتەرى ئەعمالى من، بى قەترەتەيىكى رەحمەتت

كە بەسەد زەمزمە سىياھىي نوقتەيىكى لى دەشۆم؟!

«نالى، ۳۰۰»

۳- راستىي شمشاد و قەددى تۆ، بەئەندازەي يەكن

ھەردوو مەوزوونن، وەلاكىن ئەم: زەخىم و ئەو: نزار

«سالم، ۶۰»

۴- دەستى زالم كەوتم و نەم ما ھەواي گول عەنبەرم

گول؛ شكا بازاري؛ خوئىنى بلبلىش كەوتە سەرم

«جەمدى، ۱۲۲»

۱- چاوەكەم بىستم نەخۆشيت، يارەيى نەتەي ئەلەم

تۆ؛ كە يەك زەرەت ئەلەم بى، بۆ مە يەك دنيايە غەم

ئەلەم: ئازار، نەخۆشى.

واتە: چاوەكەم بىستم نەخۆشيت، لە خودا داوا دەكەم نەخۆش نەبىت، چونكە ئەگەر تۆ، تۆسقالىكىش نەخۆش بکەويت بۆ من زۆرە و وا دەزانم ھەرچى ئازار و نەخۆشى دنيايە، لاى من كۆيۈنەتەو.

۲- ھىندە غەمناكم لەبەر تۆ، ئەي نىگارى خونچە لەب

چى دەكەم، چەندى دەكەم، ناچىتە سەر كاغەز: قەلەم

واتە: بەو نەخۆش كەوتنەي تۆ، ئەوئەندەم غەم ھاتۆتى، بپوا بکە، ئەي لىو خونچەيى، ھەرچى دەكەم دەكۆشم، قەلەم بۆ سەر كاغەز ناچى.

۳- گەر نهگا ئورۇڭكه نامەى سىجەتى ئىندامى تۆ

خەو لە چاوم ناكەوئ، بەو دوو لەبى لەعلت قەسەم

ئەورۇڭكه: ئەمىرۆ.

سىجەت: تەندروستى، چاكبۇونەو.

واتە: سۆيىند بەو لىئوۋە ئالانەت، ئەگەر ھەر ئەمىرۆ ھەواللى چاكبۇونەوئى تۆم نەگاتى،

ئارام و ئۆقرە و ھەسانەو و خەوتنىشەم نامىنى.

كىش: بەحرى ھەزەج مەكفوف مەقسوور مۇسەممەن: (مفعول مفاعيل مفاعيل مفاعيل)
وھك نمۇنەى:

۱- عەوداللى ئەبەد ھەر منم، ئەى چەرخى جەفاكىش

تا دەربەدەر و شەھر بەشەھرم؛ وھكو دەرويش
«سالم، ۷۵»

۲- ئەى سەروى بولەند قەدد و برۆ تاق و مەمك جوت
كى دەستى دەگاتە بەى و نارى نەگەبشتووت؟
«نالى، ۱۵۲»

۳- ئەم ئەھلى كەمالە ھەممو ھەيرانن و مەبھوت
ئەم ئەرزە لە دووت بۆچى كەوا لەرزايەو نەبزووت؟
«ھەمدى، ۲۱۹»

۱- ساقى! وەرە بەو مژدە: كە ئەو شەمعى شەبوستان كاشانەبى ئەغيارە: كە پروى كرده گولستان

شەبوستان: جىگەى خەوى پاشايان و مىران.

كاشانە: مال، خانوو، خانوى زستانە، كۆلىت.

ئەغيار: بيانى، نامۆ، نەيار، دوژمن. ماناى ئەم بەيتە و بەيتى دوايى پىتكەو دىن.

۲- لەب رېزى بدە ساغەر و بۆم تىكە پەياپەى

شەوگارى وەھا فرسەتە بۆ بادە پەرستان

لەب رېز: پې پې، لىئوولتو.

ساغەر: دەفرى مەى خواردنەو.

پەياپەى: پەيتا پەيتا، يەك لە دواى يەك.

واتە: ئەھلى مەيگېر، لە بەراپەر ئەو مژگىنىيەدا، كە ئەو چراى جىبى خەوى سولتانه،
پرووى لە كۆلىتتىكى نەيارانەى ناو گولستان كردهو، پەرداخىكى پې پې مەيىم بدەرى و
پەيتا پەيتاش بۆم دووبارە بكەرەو، چونكە ھەلە و شەوگارى لەمبۆرە، بۆ مەيخۆران
ھەرگېز رېك ناكەوتتەو.

۳- خووم بیته، که دو بیته، سه بوو بیته، له باله ب

نه مشه و، که شهستان مه، با بیته مولستان

خووم: گوپه ی گهوره ی گلینی شهراب و مه ی و سرکه و ترشبات و تارد و دوشاو و دانه و پلّه و ئاو و شتی له م بابته تانه، که لیته دا مه به ست له کوپه ی شهرا به، (ده خدا، بهرگی ۷، ل ۹۹۶).

که دوو: که ندوو، که نوو (که ئه میش هه ر گلینه).

سه بوو: گۆزه ی گلین.

مه ه: مانگ.

مولستان: له دوو به شتی (مول + ستان) پیکهاتوو، که «مول» به ته نیا به مانای: مه ی، باده، شهراب دیت و له گه ل «ستان» یشتا ده بیته: مه یستان، شهرا بهستان.

شاعیرانی کورد واژه گه لی «خووم، سه بوو، موول» یان به مجۆره به کار بردوو:

۱- خنده ی گل، نشئه ی مل، جعد سنبل بر زبان

شیمه ی خوش، چشم دلکش، تان گیسویت غرض

«مه ولانا خالید، ۵۳۵»

۲- مه جلیسیکی چه مه ن و بلبل و به زمی گو و مول

به دوو سه د مه دره سه و دهرس و کیتابی ناده م

«نالی، ۳۰۶»

۳- مه سستی من، وهرایی یارانه

ساقیا خووم بده به جامی سه بوو

«سالم، ۱۱۶»

۴- ژه هره: مول، بی پروت به والله العظیم

خاره: گول، بی بو ت به والله العظیم

«سالم، ۸۷»

۵- ده بینم سیبچه ده رده ستانی ملکه چ بوو له ته کیانا

له سه حنی گولشه نا، سه رمه ست و ده سته ملانی شیشه ی مول

«مه حوی، ۲۰۵»

۶- نه وه ک مه یخانه خالی بی، هه تا پیری موغان ماوه

سه رم قوریانت ئه ی ساقی! گه لی تینووم، سه بوو بیته

«هه ریق، ۵۵»

واته: باده م به کوپه و به گۆزه و به که ندووی سه رپژ و پر پر بو بیته، با ئه مشه و، جیتی هه سانه وه و خه وی ئیمه، بیته شهرا بهستان و مه ییستان.

له هه موو تیکسته ده سته خه ت و چاپکراوه کانیشدا نیوه ی دووه می ئه م به یته ئاوا نو سرا بوو:

نه مشه و، که شهستانی «مه ی»، با بیته مولستان

که «مه» به ته نیا هیچ ناگه یه نی و له هه مان کاتیشدا کیشی نیوه ی به یته که له نگ ده کات، بۆیه (پیم و ابو) ده بی «مه ه» بوو بی.

۴- سو یحانه! چ خوشه، که دلارامی وه فادار

خۆی بیته عیاده ت له مه ریزان و له خه ستان

سو یحانه: خدایه؛ هه لبه ته هه لده گری مه به سستی له به ره به یانیش بی.

عیاده ت: سه ردان و دپده نی نه خوش و زامدار.

مه ریز (مریض): نه خوش، زامدار.

خه سته: نه خوش.

واته: خدایه! چ پروو داویکی شیرین و خوشه! که یار لوتفی نواندوو و خۆی سه ردان و دیدنه ی زامداران و نه خوشانی خۆی کردوو.

۵- خوشتر نه مه یه؛ بی به نیشاری قه ده می که ی:

سه د جانی عه زیزت؛ نه به ده سستی، به دوو ده ستان

واته: به لām له مه خوشتر و جوانتر نه وه یه؛ بو ئه م پیشوازییه ی یار، گیانی شیرینت به خه یته سه ر له پی هه ردوو ده ست و به ره و پیری بچیت و پیشوازی لی بکه یت و گیانت له به ریپیدا پیشکه ش بکه یت.

۶- جارڻ سهرى ڪولمهي بگري، جارڻ لهي لهعل

گا: بنكي دوو مھمڪاني، دھمڻ: سهرى پوستان

پوستان: مھمڪ.

واته: ڪاٽيڪيش بهرو پيري چوويت، باوهشي پيا بڪهيت و تاوڻ سهرى ڪولمي و ليوڻي
ٺالڻي بگريت و تاوڻيڪيش هردوو مھمڪي و هھندي جارڻ گڏي مھمڪي و سهرى
مھمڪهڪاني.

۷- گھ زھمھتي دھي، گاهڻ نھدھي، گاهڻ بهطيهت

ھهچي ڪھ بڪھي، عوزر پھزرايه له مھستان

گھ: جار، ڪھرت، چھل.

طيهت: بهنياني، لهسھرڇو.

عوزر: پاڪانه، بيانوو.

پھزرا: پھسھند، قبول.

واته: جارڻڪ ماندووي بڪهيت و جارڻ ماندووي نهڪهيت و جارڻڪي تريش بهنياني و
نھرميي، شوڻي واي بگريت و بگوشيت، ڪھپاڪانه هڻانهوه له سھرڇو و مھست
پھسھند بڪري و وھريگيري.

۱۱- ٽاڪھي «نھدھب» نھم عوشرھتھ: ھھرتاڪو نيدا دڻ

مردووت ٻري، ھھستھ: نھوا مردوو ھلستان

نيدا: بانگھوازي رڙي زيندووبوونھوه.

واته: له لايھڪھوه دھڪري ٻليڻ وھڪ دھڪھوت نھم ھھموو بهزمھ ڇوڻھي «نھدھب»
بهمجوره دھيگريٽھوه، ڪھ گوايه يار سھرداني ڪردووه: تھنيا خھون و خھيالڻيڪي
دھستڪردى دلي ڇوي بووه و بهم خھون و خھيالھش، مھست و بي ٽاگا بووه، بويه رڙي
ھوشيارى «نھدھب» بهٽاگاي دھيٽيٽھوه و پتي دھلي: نھم ھھموو تھمھنھ ڇوڻھي ڇوٽ،
ڪھ لهگھل نھم ديدارھي ياردا، بهسھرت برد، بهدريٽرايي ڦوٽاغي ڙيان و مردنت بووه و نھوا
دواي مردنت، ديسان لهگھل سھرلهبهري مردوواندا زيندوو بوويٽھوه.

له لايھڪي تريشھوه دھڪري ٻليڻ: نھم دلبرھ بي بهزھبيھ، مھگھر له رڙي قيامھت و
زيندوووبوونھودا، بهزھبي پيدا بيٽھوه و نھمجوره ديدھني و دلنھواييهت بڪات.

«ھمدى» دھلي:

تو ھھر خھريڪي سھجدھ به نھي رڙيھ پاڪھڪھم

نابي بوھستي، تا له ھشردا نھدا: نيدا

«۱۸۸»

کیش: به حری هه زه ج موسه مهن سالم: (مفاعیلن مفاعیلن مفاعیلن) وهک
نمونه ی:

١- ژ مه حبووب دوور کرم چه رخی فه لهک وئ پور هلاقیتیم
نزانم دئ ل کسوو دت من دقئ دهوران و چه رخییدا
« مه لای جه زیری، ٣٩ »

٢- مه گهر مه یخانه به دنیا، که واکاسی له بهر که ئیسی
به نه غمه ی عوودی سووتاوی، به نه شئه ی تاسی، تاساوی
« نالی، ٦٨٢ »

٣- له گهل زاهید به ته قدیری فه لهک هه رگیز جودا نابین
له قورب و غهیره ره غبه تدا، به میثلی سیر و ماریکیان
« سالم، ٩٦ »

٤- هه زار حه قم وت و نه شبووم وهکو «مه نصوور» به سهر داری
نه ما کهس دامه نی نه گرم، په نام برده هه موو شاری
«حه مدی، ١٤٨ »

١- نیگارانی دیاری مه، شه کر لهب، گولعوزاران

هه موو تورکی که ماندان، هه موو عه نقا شکاران

نیگارانی: دل به رانی جوان و شوخ و شهنگ.

دیاری مه: (دیار + ی مه): ناوچه ی ئیمه، لای ئیمه.

گولعوزار: ئه ندام گولین.

عه نقا: بالنده ی ئه فسانه یی.

واته: دل به رانی ولات و هه ریمی ئیمه، هه موو لیو شیرین و ئه ندام و لهش و لار گولین
و هه موو شیانی وهک کچه تورکی خاوه ن چاوی جوان، تیرو که وانیان (تیهله ی چاویان) بو
پاوی عاشق هه لگرتوو و پراوکردنه کانیشیان ئه وهنده کارامانه یه، ته نانه ت «عه نقا» شیانی
له دهست ره ها نابیی.

٢- هه موو سیمین بناگوشن، هه موو ماهی زری پۆشن

دهمی نیش و دهمی نوشن، چ جادووگهر نیگارانی

سیمین: زیوین.

بناگوش: بناگوئی، لاجانگ.

واته: دل به رانی ئیمه، هه موویان وهک مانگی زری پۆش وان، جاری واهیه وهک
دوویشک و مار پتوه دهدهن و دهگه زن و جاری واشه، به پیچه وانه وه زور دلنه رم و به خشنده
و به تamen و جاری واشه تیهله ی چاوانیان هه مووی سیحر و جادوو.

٣- هه موو غیلمان به چهن ساده، پهری نه سلن، پهری زاده

به خه نده: نه شئه یی باده، به غه مزه: مه یگوساران

واته: دل دارانی ئیمه، هه موویان نه وهی کوره به هه شتی و پهریزاده ن و هه رته نیا
زه رده خه نه به کیان، ئه وهنده ی ده سه لاتتی باده خواردنه وه، مه ستیی و سه رخوشتیی ده به خشی
و نوارینه پراوه کانیشیان، هه ر ده لئی هه موو ته مهن و کار و پیشه یان مه ی خواردنه وه
بوو.

٥- به دوو لهب: جووتی گولنارن، به غه بغه ب: سیوی خونسارن

به گیتسوو: دوو سیه ه مارن، به چاو: ئه فسوونی ماران

گولنار: گوله هه نار.

خونسار: شاریکه سهر به پارێزگای «ئه سفه هان» ی ئیران و له جیگه یه کی کویتستان و
ناوچیا دایه؛ کانی و ئاوی سارد و سیوی به ناویانگی هه یه. (دهخدا، به رگی ٧، ل
١٠١٥٤).

واته: هه ردوو لیویان، دوو گوله هه ناره و روخساریان هه موو گوله و به پرچ و بسکیش؛
دوو مارن و به چاوانیش هه ر ده لئی ئه فسوون و جادووی مارن.

«نالی» ده لئی:

دوو جادوو ماری مه غزی ئاده می خواری قه رار داوه
له سهر شانی، وهکو ضه ححاک و ناوی ناوه: زولفه یینی
«٦٧٦»

۶- به بالا: سهرووی نازادن، به گیتسو: دامی صه یادن

له صهیدی دل چ ئوستادن، چ ماهیر جانشکاران

سهرووی نازاد: دار سهرووی زور بهرز، که هه ره لده چۆ و له بهرزاییدا ئه ندازه ی نییه و نازاده.

دامی صه یاد: داوی پراوکار.

ئوستاد: ماموستا.

ماهیر: شارهزا، وریا.

جانشکار: پراوکاری گیان.

۷- له مەشقی عیشوه بازیدا، له شتیوهی کینه سازیدا

له عهرسهی تورک تازیدا، چ شیرین شه هسواران

عهرسه: مهیدان، گۆره پان.

تورک تازی: له دوو بهش (تورک + تازی) پیکهاتووه و مانای وهک هه لمهت و هیرش و تالان و برۆی تورکانه دیت و لیهره دا واتای شالاو، هه لمهت، تالان و برۆ ده گه یه نی.

(دهخدا، بهرگی ۵، ل ۶۶۵۲).

شیرین شه هسوار: شای شیرین سوار، شای شۆره سوار.

واته: له کاتی مەشق و ئەزموونی ئەوینداریی و له شتیوهی رق و کینه هه لسان و توو ره بووندا، ههروهک هه لمهت و شالاوی ئه و تورکانه، که له میژوودا به تالان و برۆ و شالاوکار ناویانگیان ده رکردووه و هه موو خۆره ه لاتیان کردۆته مهیدانی پراو پراوین و فپاندن و دزین و تالان و برۆ.

۹- له مولکی لوتف و په عنایی، له کیشوه: حوسن و زیبایی

له پاته ختی دلاریی، چ سهرکهش تاجداران

کیشوه: ولات، نیشتمان.

دلاریی: واژه یه کی لیک دراوی (دل + ئارا) یه و به مانای: مایه ی دلخوشکردن و شادمانی دل (دهخدا، بهرگی ۷، ل ۱۰۹۹۸).

واته: له مولکی خۆیادا، هه موو ئاکاریکیان بریتیه له میهره بانیه و نیانی نواندن و

له نیشتمان هه شیاندا جوانیهی و شیرینی ده رخستن؛ به لام له پایته ختی نیشتمان هه یاندا (که دلایه)، له دلنه وایی و دلدانه وه و به خته وه رکردنی دلداردا، سولتانیکی خاوهن تاجن، که زور سهرچل و بیباکن.

۱۰- دزی دل، ئافه تی جانن، شکستی دین و ئیمان

نه به سته ی عهه د و په یانن، نه خه سته ی جان نسا ران

ئافهت: نه خۆشی، پهتا، به لا.

شکست: شکان، هه رهس، تیشکان.

واته: به لام که بانگیان کردینه ناو پایته ختی نیشتمان هه یانه وه، که دلایه، ئیتر له وێ پابه ند و ده ره سته ی هیه چ وه فا و مه رج و په یانیک نین و ده که ونه دزینی دلت و له خسته بردن و ته فره دانی ئایینیت و هه رهس پیه یانانی دین و ئیمان و به لا و ده رده سه ری به سه ر رۆحتدا دین و به ته نگ ئه و هه موو گیانه خشی نه وه نین، که دلدارانیان به دیاری پیشکهش کردوون.

۱۱- نه ئۆگریار و نه غیارن، نه بابی رهنج و نازارن

نه مه حره م عاشقی زارن، نه هه مده م پیته راران

ئۆگر: هۆگر.

ئه غیار: نه یار، بیانی، دوژمن.

واته: نه ئه وه ته بینه هۆگری یار و نه ئه وه ته بینه دوژمن و نه یاریش له و بابه تانهش نین نازار و زبان بگه یه نن. له گه ل دلدارانی دل گریا ویشدا نابنه هاو خه م و هاو ده می دلدارانی بی ئارام و دل پر په ژاره و ده رد و ژانیش نین.

۱۲- قه ده حدار و مه ه ئاشامن، دل نازار و دل نارا من

ده می وه خشی، ده می رامن، چ ئاهوو جیلوه داران

قه ده حدار: پیاله و په رداخی مه ی خواردنه وه به ده ست.

مه ی ئاشام: وشه یه کی لیک دراوه (مه ی + ئاشام)، که: به مانای: مه یخۆر، باده خۆر، شه رابخۆر دیت.

«که لیم» ی شاعیر ده لێ:

می آشام غمت پیمانہ و ساغر نمی دارد

بجز تبخانه بر لب ساغر دیگر نمی دارد

«دهخدا، بهرگی ۱۴، ل ۲۱۹۲۹»

واته: پیالہی مہی بہدہست و بادہخۆر و شہرابخۆر و مایہی زویرکردنی دل و لہ ہہمان کاتیشدا مایہی ہیتورکردنہوہی دلن، چونکہ ئاکاریان یہک رہوال و یہک جۆری نییہ، بہلکو تاو تاون و ہہر تاوہی بہرہنگیکن! تاوئ زۆر سلۆک و بہپارتیزن و تاویکیش رام و دہستہمۆن؛ بۆیہ ناتوانری چ جۆرہ شتیکیان لی بنری و دہبی مہگہر ناویان بنری: ئاسکی بہناز و عیشوہ.

۱۳- «ئەدەب» چبکا لە یارانێ، لە یاری نازدارانی!

دەمی خۆتەخواری بێباک و دەمی خەمخواری جارانی

واته: «ئەدەب» بەدەست ئەمجۆرە دلدارانەوہ راماوہ؛ نازانی چ بکا؛ چونکہ تاویک خەریکی خۆتەخۆری و تاویکیش وەک جارانیان؛ خەریکی خەمخۆرین.

سەرئنج: وەک دیارہ ئەم شیعەرہی بہبۆنہی مہرگی کەسیکی نزیک و خوشەویستی خۆبہوہ وتووە.

کیش: بہحری رەمەل موسەممەن مەحزوف: (فاعلاتن فاعلاتن فاعلاتن) وەک نمونہی:

۱- من د دل کوژان ہہزاران داغ و کەہی پر بی حساب

محنتە تا وەردین ب خارن وین د دل دا سەد نوشاب

«مەلای جزیری، ۷۷»

۲- وەہی کە پروو زەردی مەدینہ و پروو سیاہی مەککە خۆم

دەرکراو و دەرہدەر، یارہب دہخیلی عەفووی تۆم

«نالی، ۲۹۹»

۳- گەر موقارین بن لە وەسلأ: پرووی من و پوخساری یار

قەت بەیەک ناگەن، لە یەک جا؛ ئەم خەزان و ئەو بەہار

«سالم، ۶۰»

۱- ئەہی خۆنچەہی نەزاکەتی سەحنی حەساری من

ئەہی گولشەہی سەیاہەتی حالی نزاری من

سەحن: مانای زۆرہ، بەلام لیڕەدا مەبەست لە دوو مانایہ: یەکیکیان بہمانای میانہی نیتوان دیواری بن حەوشہ، یان ہەر خودی حەوشہ و مانایہکی تریشیان: پەنا-یہ (دەخدا، بہرگی ۹، ل ۱۳۴۹۷) کە ہەردوو ماناکە بۆ لیئکدانہوہی بہیتہکە دەبن.

حەسار: دیوار، پەرژین.

سیاحەت: گەران، گەشت.

۲- ئەہی لالەزاری ساحەتی گولزاری عەیشەکەم

ئەہی ماہی چارە شەوی دەجوووری تاری من

لالەزار: گولجار (گوللەجار)، جاری گوللە.

۳- ئەى شەمەى تابناكى شەبستانى تيرەكەم

ئەى ماھى چارە شەوى دەيجوورى تارى من

تابناك: پووناك، پرتەو.

شەبستان: ژوورى خەوى مىران و سولتتانان.

تيرە: تاريك.

۴- ئەى بادەبى سەبوحيى و جامى نيشاتەكەم

ئەى نەشەبى مەدامەبىي حالەتى خومارى من

سەبوحيى: بەرەبىيانى، كازىو.

نیشات (نشاط: عەرەبى): جموجۆل، چالاكىي، ھەلسووپان.

مەدام: يان: مودام: ھەمىشە، بەردەوام.

۵- سەرووى قەدت، كە زىبى گولستانى ئىمە بو

بۆ بوو بەتەرزى خاك! لە بەختى ھەژارى من!

زىب: جوانبى.

تەرزى خاك: ئەو لق و پەلى درەختانەى بەرەو پووى خاك شۆپ دەپنەو و جاريكى تر لە خاكدا دەپنەو.

واتە: بالاى ۋەك سەرووى بەرزت، كە مايەى پازانەو و جوانبى باخەكەمان بوو، كەچى لە بى بەختى من، لق و پەلكى، بەرەو زەوى لارپونەو و سەريان لە خاك نا.

۶- شەرت و قەرارم بەجودايى بەتۆ، چ بوو؟

شەرت نەبەردە ناخر و بردت قەرارى من

واتە: من و تۆ، پەيمانمان كەردبوو، دەبى بۆ ھەمىشە پىكەو ۋە بىن و ئەگەرىش بىار بى لە يەكتر جوئى بىينەو، دەبى ھەردووكمان بەجووتە لە يەكتر جيا بىينەو، نەك بەتاك، كە لەمەدا، تۆ ھەر خۆت بەتەنيا لىم جيا بووئەو و پەيمانەكەمانت نەبەردە سەر و لەگەل خۆتدا بردت.

۷- دوئىنى! كە نەوبەھارى ئەمن بوو جەمالى تۆ

ئەمىركە: خاكى توربەتى تۆبە، بەھارى من

واتە: تا دوئىنى (تا پىش جياپونەووت) بەخۆشيبى جوانبى تۆو، تەمەنم لە سەرەتاي بەھار دەچوو. بەلام ئىتر لەگەل جياپونەووتى تۆدا، لەگەل چوونى تۆدا بۆژىر گل، بەھارى تەمەنى منىش، بوو ئەو خاكى مەرگەى كە ئىستا تۆى تىدايت.

۸- خۆزگە ۋەكوگوزارى منە، سەرمەزارى تۆ

ئەمىركە رەھگوزارى تۆ بووايە مەزارى من

گوزار: تىپەپىن، سەردان.

رەھگوزار: پىياز، رىگە.

واتە: ۋەك چۆن ئىستا گلگۆكەى تۆ، بۆتە شۆپىن سەردان و ھاتوچۆى من، خۆزگە مەرگى من، ئەوئەندە پىش مەرگى تۆ بىكەوتايە، ئىستاكە شۆپنەواری نەمابايە و لەگەل زەويدا تەخت بووايە و بىووايە رىيازگە و شۆپىن ھاتوچۆى تۆ.

۹- تۆ بووى سەنەم، بەرۆژ و بەشەو، خەمىرەوئىنى من

ۋىستاكە كى بى لە جىتى تۆ، بەغەمگوسارى من!

واتە: ئەى ئەو خۆشەوئىستەى كە سنوورى خۆشەوئىستىمان، تا ئەندازەى پەرسنتت بوو... كەواتە ئەى بىتەكەم، تۆ بەرۆژ و بەشەو خەمىرەوئىنى من بوويت و كە خەم زۆرى بۆ دەھىنام، پەنا و ھاوارم بۆ تۆ دەھىنا. ئەى ئىستا! لەجياتى تۆ، كى دەبىتە غەمىرەوئىنى من!

۱۰- بى قامەتى سەھىت، كەوا فەرشى ئەلەدە

سەر ھەلېرە و بزەنە چىيە رۆزگارى من!

سەھى: بەرز و رىك، بەتايىبەتەش ۋەك پىشتەر ئامازەمان پى كەرد، لەگەل «سەر» و «سەنەوەر» دا بەكاردەبى.

واتە: بالا و لەشولارى ۋەك سەرووى بەرزى تۆ، كە ئىستا بەردى (ئەلەد) يان لەسەرە، بۆ ئەم بەردە، بۆتە فەرش، ئاخۆ ئاگات لەو ھەيە، كە ئىستاكە، من بەبى ئەو بالا بەرزت، حالىم چۆنە و لە چدام!؟.

۱۱- بى پرووى تۆ، مەھالە «ئەدەب» زىندەگى بكا

پەھمى بكا بەھالى؛ مەگەر كردگارى من

واتە: دەزانى لە چدام! پروا بکە ئەو تەى پوخسارى تۆم لى دوورکە وتۆتەو، کارىکم بەسەرھاتوو، يەكجار تىکچووم و ئىتر بەبەرمەو نەماو بژىم و حەز دەکەم بىرم، مەگەر خوا خۆى نەيەوئى بىکوژى و بەم حالەو بەيلىتەو.

کیش: بەحرى ھەزەج موسەمەن ئەخرەب مەكفووف مەحزووف (مفعول مفاعيل مفاعيل فعولن) وەك نمونەى:

۱- عومرىكى درىژە بەخەيالى سەرى زولفت

سەوداو و پەرىشانم و سەودايەكى خاوە
«نالى، ۵۳۳»

۲- پىم خۆشە، كە عومرم بەجەفا سەرفى غەمت بى

بەو شەرتە كە مايەى ئەمەلم ماچى دەمت بى
«سالم، ۱۴۳»

۳- وەسمان حەبەش و حەمەشىن و ئەحمەدى حاجى

دەم دەم دەوەرپن وەك سەگ و توولە و تانجى
«شىخ پەزا، ۲۱۴»

۱- ئەى لوعبەتى تەنناز و دلئارام و پى ئەفسوون

ئەى شاهیدی پى ناز و سوخەن جۆى و سەمەنگوون

لوعبەت: بووکی پازاوە.

سوخەن جۆ: قسەدۆز، لىكۆلەر.

سەمەنگوون: ئەندام وەك گۆل، گۆلین (گۆلى ياسەمىن).

۲- ھەر من بەتەنى شىفتەى تەلەعتى تۆ نىم

عالم بەسەرى نىرگسى فەتتانتە مەفتوون

شىفتە: شەیدا، عەقدال.

فەتتان: شەیداكار، سەوداكار.

مەفتوون: شەیدابوون.

۱- بۆچی نه گریم، سه د که رده تم دل ده شکینتی!

بۆ مه ی نه پژی، شیشه له سه د لاوه شکاوه؟! «۵۳۵»

۲- دل شیشه یی پر خوتنی فیراقی فهره قی بوو

مه کسووری رقی به و دلی وه ک به ردی ره قی بوو «۳۷۵»

۳- فهرمووته: که فیردهوسی به رینه، روخی زیبات

گهر جه ننه ته؛ بۆ خوابگه ی دوو به چه ئاهوون؟

فیردهوس: به هه شت.

خوابگه ه: خه وتنگه، شوپنی خه و.

به چه ئاهو: کارمامز، کارناسک.

واته: فهرمووبووت که روومه ت و روخسارت وه ک به هه شتی به رین وان؛ ئه ی نه گهر

به هه شته، بۆچی بۆته شوپن خه وی دوو کارمامزا؟ که مه به ست له کارمامز، هه ردوو

چاوه کانییتی.

۴- شاعیر دهه نی خونچه یی تۆی شوبهی به گول کرد

نه یزانی، خه تای کردبوو، وه لاهی به شه پر چوون

دهه ن: دهم، زار.

شوبهی به گول کرد: وه ک گول چوواند.

واته: شاعیران ده می وه ک خونچه ی تۆیان، به گول چوواندبوو. به لام نه یانزانیبوو، که

وانییه، بۆیه له نیو خۆیاندا له سه ر ئه مه به شه پر هاتوون. وه ک له جیگه ی خۆیدا و له

په راویزی ژماره (۵) دا ئاماره مان پچ کردوو، که «ئا»، له باتی: به شه پرچوون،

به سه وچوون-ی نووسیه، که ده گونجی ئه و جوړه ش بخوتندریتته وه. یان ده گونجی لیږده دا

«به شه پرچوون» ی نیوان گول و خونچه بگریته وه. چونکه شپوه یان له یه ک دووره.

۵- فهرمووت: که «ئه ده ب» دل نه شکینتی به جه فای تۆ

چۆنم نه شکتی شووشه، که ئاماجی روخام بوون

ئاماج: نیشانه، ئامانج.

روخام: به ردی زۆر سه خت و ره ق.

واته: فهرمووبووتان که دلّم به م هه موو جه فایه ت نه شکتی. منیش ده لیم: ئاخر چۆن دلی

وه ک شووشه م له به رامبه ر به ردی سه ختی وه ک جه فای تۆدا نه شکتی؟. یان چۆن دلّم له به ر

جه فای تۆدا ناشکتی! بۆ نازانی جه فای تۆ، ئه وه نده ی به ردی خارا ره قه و دلی منیش

شووشه یه؟!.

کیش: به حری هه زه ج موسه مهن نه خرب مه کفووف مه حزووف: (مفعول مفاعیل مفاعیل فاعولن) وهک نمونه ی:

۱- ئەم عومره عەزیزه، که له بۆت نهقد و دراوه
سهده حەیفه و درێغا، که موسڵمانی نه ماوه
«نالی، ۵۳۳»

۲- ئە ی گه وره کچی دلبەر و شوخ، وهختی منالیت
دابووم دلێکی پوخته، بهو رۆحه عەفیفهت
تۆزی ون ئەبووی گریه ی ئەبهست عامیلی ئولفهت
گهردی له دلەم ئەسپی، پهل و په نجهیی بازیت
بۆ راستیی نه لێم گه وره کچی عیشوه سهراپا
ئهوسا نییه، تا ناخی نیگای دیده، بهری بی
ئهوسا نییه، تا ناوی قسهش، دیوی دهری بی
ئهوسا نییه، ئهوسا نییه، ئهوسا نییه، بهخوا!
«گۆزان، ۴۱»

۳- له م پێگهیه تهقدیری وا بوو؛ که ئیـمه
پامالێ جهفا بین و رهقیب سهیر و سهفاکا
«شیخ رهزا، ۱۷»

۱- ئەمرۆکه عهجهب، شوژش و غهوغایه له گولشن
وهقتی تهرهبی بولبولی شهیدایه له گولشن
غهوغا: ههرا، مهرافه، ههلالا، ئالۆزیی.
تهرب (طرب): گۆزانی چرین، خوشیی.

۲- خهملیوه بهسهده رهنکه؛ گول و لالهیی سهحرا
سهده نهغمه له ههرا لا، دوو سهده نارایه له گولشن
خهملیو: پێگهییو، پێگهیشتوو.
لالهیی سهحرا: گولاله سوورهی دهشتودهر.

۳- تیکه له ههموو لاره: شقیق و گول و نهسرین

ئهلهق که گههی سهیر و تهماشایه له گولشن
شقیق (شقایق): گولاله سووره، گولیلک.
ئهلهق: بهراستی.
گهه: کات، دهرفهت.

۴- سهحی چه مهن نه مرۆ له قهلهم، قودرهتی سانیع
وتنه ی قهلهمی سهنهتی ئه و شایه له گولشن
سهتح (سطح): پروو، تهختایی.
قودرهتی سانیع: دهسهلاتی کردگار.

واته: که سهیری ئه و سهوزایی و گولجار و چیمه نه دهکەیت، سهرت له کردهوهی خوا
سوور دهمینێ، که بهقهلهمی خۆی چی نهخشاندوو و له ناو ئه و نهخشاندنهشدا، وتنه ی
یار، شای وتنهکانی ناو ئه و سهوزایی و گولجاریه.
یا دهکرێ بهوجۆرهش لێک بدریتهوه، که ئەم ههموو نهخشه جوانه، دهستکردی کردگاره،
که شای ههموو سهنهتسازیی و قهلهمیکه.

۶- بولبول: سهحیری نهغمه نهوازه بهسهراحت
یاران! چه گههی تهوبه و تهقویه له گولشن!

سهحیری: ئه و کاره ی له بهره بهیاندان ئه نجام دهدری، که لێره دا مه بهست له کاری چریکه
چرینی بولبوله.

نهغمه نهواز: بهسته و گۆزانی چرین.
سهراحت (صراحة): راستیی.
گهه: کات، وهخت، دهم.
تهوبه: پهشیمانیی له شتیک.
تهقوا: خواپهرستی.

واته: ئه و تا بولبول به ئاشکرا و بی پهرده تی چریکاند و کهوته گۆزانی چرین، ئه ری
گه لی دۆستان؛ ئیستا که ی کاتی تۆیه کردن و خواپهرستییه.

۷-نەمىرۋ نەشكىن؛ كەي دەشكىن، تۆبەكە نەمىرۋ

تۆبە شەكەنىي؛ حوكىمى تەقازايە لە گولشەن

حوكىمى تەقازا: ئەركى سەرشان، پىتويست.

واتە: ئەگەر لە پۇژىكى وەك نەمىرۋدا، تۆبە نەشكىن، ئەي كەي دەشكىن! چونكە ئەمىرۋ تۆبە شەكەندەن وەك كارتىكى پىتويست، ئەركى شانمانە.

«نالى» دەلى:

ساقى! بەمەيى كۆنە، لەسەر عادەتى نەوبە

بەشكىنە بەسەد نەوبە، دووسەد عادەتى تەوبە

«پىرەمىرد» دەلى:

دوینى، بەتەوبەيەك قەدەدەكەم شەكان

ئەمىرۋ، بەخوتىنى ئەو قەدەدەكە، تۆبەكەم شەكان

۸- ساقى! بەدە بەو جامى زەرەت، بادەكە، نەمىرۋ

هەنگامى مەي و ساغر و سەھبايە لە گولشەن

جامى زەر: پىئالە و دەفر و پەرداخى لە زىر دروستكراو.

واتە: ساقى! بەدە دەفرە زەرپىنەت بادەم بەدرى. ئەمىرۋكە كاتى پىئالە وەرگرتەن و مەي خواردنەوہيە.

۹-ھاوارە، وەكو بولبولى شەيدا «ئەدەب»ى زار

دەستى نەگەيشتە گول و پسوايە لە گولشەن

ھاوارە: مخابن، جەخارە.

واتە: مخابن، ئەدەب، وەك بولبولى شەيدا دەستى بەگول پانەگەيشت و لەم گولجەرە بەرىنەدا تەنيا و بى يار و شەرمەزار و پسوايە.

كەيش: بەحرى رەمەل موسەممەن مەحزوف (فاعلاتن فاعلاتن فاعلن)، وەك نمونەي:

پىتى بلى بادی سەبا غەم لىترە بى كەس كەوتووه

دل بوو غەمخواری ئەمانە، لەحزەبى گىرى نەكا

«حاجى قادر، ۵۳»

۲- عەقرەبى زولفى نەگونسارت دلى پىكا، نە نىش

نىشە جارى نىش و نىشى، غەبرى زولفى پەر لە چىن

نەگونسار: سەرەوژىر، هەلگەراو، دەمەونخون.

واتە: دلەم پىكراوى دوویشكى پەلەكى هەلگەراو، تۆبە، نەك پىوهدانى چزووى و شتى تر. چونكە ئەم پەلەكە چىن چىنانەت، كار و پىشەيان هەر تاوہى بەجۆزىكە: تاوێك پىمەوہ دەدەن و تاوێكىش ئازارم دەدەن.

۳- هیندە مەفتوونم بەدیدارت، بەدیدارت قەسەم

نەشەيى سەد سالى وا نابى لە بۆ: «مائی موعین»

واتە: پروا بەكە، ئەوہندەي تاسەي دیدارت دەكەم، ئارام و حەجمىنم لى هەلگىراو و هەموو ئاواتىكم بۆتە خۆزگەي دیدارت، بۆيە سویند بەو دیدارت دەخۆم، كە بەئەندازەي ئەو مەستىيە سەد سالىيەي بەمەي، يان «مائی موعین» بەسەرخۆشى دەبەخشى، ئەوہندە ئارەزوومەندى دىتەنم.

۴- چەندە خۆشە كوئجى خەلوت، مەي لە لا، دلەبەر لەكن

خاسە بوت، پەر بادە ساقى، سادە بى وەك مەھ جەبىن

خاسە بوت: يان: خاسە بت: (يارى وەك بتى يەكجار جوان و تاييەت).

واتە: ئاي چ خۆش دەبى، ئەگەر لە جىگەيەكى وادا بىت. هەر خۆت و يار و بادە پىكەوہ بن و مەيگىرپىكى روخسار وەك مانگىش پىئالەي پەر مەبىت بداتى.

«هېمىن» دەلى:

بەھار و گول، كچ و مانگەشەو و شىعەرى تەر و بادە

لەوہ زياتر جەنابى شىخ؛ گەرەكتە عالەمىكى تر!

گه له باخی خونچه کردن بوو؛ دهمی نه‌سرین چنن
مانای ئهم به‌یته و به‌یتی دوايي پیکه‌وه دین.

٦- دهست له مل، ساعید له ساعید، لهب له سهر لهب، پروو به پروو
كهف له ناو كهف، دهم له سهر گول، بهی گوشین و پیکه نین
ساعید: قوّل، باسک.

بهیتی (۵) و (۶) واته: خۆزگه‌م به‌دوینی شه‌وی، که هه‌ر من و یار دوو به‌دوو پیتکه‌وه بووین، به‌هه‌موو جوژیک رامانده‌بوارد، تاویک ده‌ست له ملی یه‌کتر ده‌بووین، تاویک خونچه‌ی لیو مژین...
له‌ فۆلکلۆری کوردیدا ده‌لتی:

خۆزگەم بە دوینی پارشیوی
ویکرا نوو ستبووین بە چارشیوی

واته: بهرهبه یانانی زوو، ئەو کاتهی گول له خهو رادهبی و سروهی بۆنخووشی پر له
عهنهر بهسهر باخدا تیدهپهري، ئا لهو کاتهدا چ خوشه پیاڵهی مهی وهرگرتن له دهستی
یاری پر ناز و عیشوه.

۷- تا ده که مده دحی: ده می؛ دین و مه لائیک پیم ده لئین:

تافهرين بۆ شيعرى رهنگينت «ئەدەب» ، سەد تافەرين

واته: تا باسی لیوی رهنگینی یار دهکهه، شیعرهکانیشم رهنگی جوانیان لی دهنیشی و رهنگاوپهنگ دهبن، بویه فریشتهکان، که چاویان لهم کارهه، دین بۆلام و ئافه رین و دهستخوشی نووسینی لهم شیعره رهنگینانهم لی دهکهه.

۶- گه له جامی لیټوکه‌م، ده‌مژی قورابه‌ی شه‌دی ساف
گه له فنجانی ده‌می تنگی؛ رواقی نه‌نگه‌بین

قوراپه: شووشه‌ی گهره‌ی مه‌ی، ئەو جوهره‌ی که ملیان باریکه و دامپنیان زۆر گهره‌یه و له شیشه‌ی (مه‌شکه) دان.

فنجان: دهفري بچووک بۆ پى خواردنهوډى قاوه و ههر شتى بخوریتتهوه.

رهواق: پيشتر بۆ جيگه‌ى تر، بهماناى تر ليکمان دابه‌وه، بهلام ليړه‌دا: پالاوته ده‌گريته‌وه.

نه‌نگه‌بين: هه‌نگوين.

واته: تاويک له پباله‌ى ده‌مى، شهراب و مه‌يى پالاوته‌م ده‌خواردوه، تاويکيش له شووشه‌ى ده‌مى ته‌نگى، هه‌نگوينى پالاوته‌م ده‌خوارد.

۸- گه‌ له باده‌ى مه‌ستى کردم، گه‌ له غه‌مزه‌ى چاوى شيت

گا له زولفى واله و شه‌يدا؛ نه‌ عه‌قلم ما، نه‌ دين واله: سه‌ودا، شه‌يدا، عه‌قداډ.

۹- گا له دوو له‌ب ساغه‌رى تیکرد؛ که‌ها: ثابى حديات

گا له گه‌ردن شيشه‌يى راگرت؛ که‌ها: ماء المعين

ثابى حديات: ئاوى ژيان.

ماء المعين: ئاوى سازگار و ره‌وان. هه‌رچه‌نده له بنه‌چه‌دا «ماء معين» ه و ليړه‌دا له‌به‌ر سه‌رواى شيعره‌که «ئه‌لف» و «لام» ى بۆ زياد کراوه.

شاعيرانى فارس «ماء معين» يان به‌مجۆره به‌کاربردوه:

۱- زکافور و از مشک و ماء معين

درخت بهشت و مى و انگبين

«فردوسى»

۲- يکى ماء معين آمد، ديگر عين اليقين آمد

سيم حبل المتين آمد، چهارم عروة الوثقى

«منوچهرى»

۳- يک مثل بشنو بفضل مستعين

پاک چون ماء معين از بو معين

«ناصر خسرو»

۴- گل بر آرند اول از قعر زمين

تابه آخر برکشى ماء معين

«مولوى»

۵- عاشق صادق به‌زخم دوست نميرد

کز اشتياق چنانم که‌ تشنه‌ ماء معين را

«سعدى»

(دهخدا، به‌رگى ۱۳، ص ۱۹۹۱۵)

واته: تاويک له ده‌فري ليڼوه‌کانيدا، مه‌ى بۆ تيډه‌کردم و پيى ده‌وت: ئه‌مه‌يان بخۆره‌وه، چونکه‌ ئه‌مه‌ ئاوى ژيان و زيندووبونه‌وه‌يه (واتا: ماچى ليڼوه‌کانى ده‌دامى).

«نالى» ده‌لى:

ليوى تو، ئاوى به‌قا، من حصرم

فه‌يزى تو، ره‌حمه‌ت و من: سه‌وزه‌گيا

«۱۲۵»

تاويکى تریش گه‌ردنى به‌رز و لووس و بى گه‌ردى راډه‌گرت و ده‌يوت: ئه‌مه‌شيان له ره‌نگى ئاوى پروون و ره‌وان و سازگار ده‌چى و ليتوتى پيڼه‌ بنى و بيخۆره‌وه.

۱۰- گا به‌رووى خوى کرد ئيشاره، گه‌ به‌ره‌وزه‌ى سینه‌که‌ى

«هذه جنّات عدنٍ فادخلوها خالدين»

ره‌وزه: باخ، باخچه، گولشه‌ن.

هذه جنّات عدنٍ فادخلوها خالدين: ئه‌مه‌يان به‌ماناى: ئه‌مه‌ش به‌هه‌شتى خودايه و تيبى بچۆ و بۆ هه‌ميشه‌ش به‌زيندوويى تيبدا مپينه‌وه.

۱۱- موخته‌سه‌ر دوئينى شه‌وى، تا ته‌له‌تى ميه‌رى مونير

هه‌ر «ئه‌ده‌ب» بوو، بى سه‌دا، موختارى فيرده‌وسى به‌رين

موخته‌سه‌ر: به‌کورتى.

ميه‌ر: خۆر.

مونير: رووناک، پرشنگدار، گه‌ش.

بئی سه‌دا: بئی ده‌نگ.

موختار: خاوه‌ن، سه‌ریشک.

فیرده‌وس: به‌هه‌شت.

واته: به‌کورتی، به‌دریژایی دوینتی شه‌و، تا هه‌تاو گزنگی دا، ئه‌ده‌ب هه‌ر خو‌ی و به‌بئی ده‌نگ، له به‌هه‌شتی به‌ریندا، سه‌ریشک و خاوه‌نی هه‌موو شته‌کان بوو. هه‌رچی دل‌خوازی بکردایه، له به‌رده‌ستیدا ئاماده و ژۆربوون.

کیش: به‌حری ڕه‌مه‌ل موسه‌مه‌ن مه‌حزووف: (فاعلاتن فاعلاتن فاعلاتن فاعلن)، وه‌ک نمونه‌ی:

١- تیگه‌ییو شیوه‌نیه ئه‌م‌پۆ، دا سبه‌ی شایی بکا
پیگه‌ییو ده‌رویشته، دا سو‌یحه‌ی شه‌ه‌نشایی بکا
«مه‌حوی، ١٦»

٢- بۆ که‌ری ئیعلانی هه‌ری کرد له‌گه‌لمان شیخ هه‌سه‌ن
سه‌یری که‌ن یاران چ گۆبه‌ندیکی گیرا ئه‌م که‌ره
«شیخ ڕه‌زا، ١٩٥»

١- به‌سته‌یی زولفم ئه‌گه‌ر؛ چاهی زه‌نه‌خدانت چ بوو؟

سیلسیله‌ت کردم له‌ گه‌ردن؛ به‌ند و زیندانت چ بوو؟

سیلسیله: زنجیر.

واته: ئه‌گه‌ر تا ئیستا به‌داوی زولفه‌کانت به‌سترا‌بوومه‌وه و زنجیرت له‌ ملم کردبوو، ئه‌ی
ئیت‌ر زیندانی چالی چه‌ناگه‌ت چی بوو، که‌ تیا‌یدا زیندانی‌م ده‌که‌یت؟
«کوردی» ده‌لی:

به‌زولف و په‌رچه‌م و ئه‌گریجه‌کانت غاره‌تت کردم
دل‌یکم بوو، ئه‌و‌یشته خسته نیو‌ چاهی زه‌نه‌خدانت
«٤٣»

٢- فیتنه‌یی چه‌شمی سیه‌ه، کافی بوو بۆ سامانی مه‌

تیره‌بارانی سه‌فی سه‌ربازی موژگان‌ت چ بوو؟

واته: ئه‌و گۆلمه‌ز و به‌زهم و هه‌رایه‌ی چاوه‌ ڕه‌شه‌کانت به‌سه‌رمانی هیتا، به‌س بوو بۆ
تالانی سه‌روسامانان، ئیت‌ر دوای ئه‌مه‌، بۆچی سه‌ربازی برژانگه‌کانت لی هانداین،
تیره‌بارانمان بکه‌ن؟.

٣- ئیمه‌ جه‌معی عاشقان، ناشوفته‌ حالی زولفی توین

تو له‌مه‌ ناشوفته‌تر، زولفی په‌ریشانت چ بوو؟

ناشوفته: ئالۆز، تیک‌چوو.

واته: ئيمه و مانانى دلدارانى تو، تىكرا ئالۆز و شىواوى و زولفى تۆين، ئەي قش و زولفى تو بۆچى لە ئيمه شىواوتر و ئالۆزتره!.

٤- گەر لە ئەووەل: قەسدی تو، پێکانی سینهی مە نەبوو

بى سەبەب، تو بەو خەدەنگى غەمزە پاسانت چ بوو؟

قەسد: مەبەست، نیاز، ئامانج.

پاسان: پاپەرین، پاپوون. ئەمە لەو واژە کوردییە پەتە و جوان و ڕەسەن و دەگمەنانە، کە لە شیعری کلاسیکی کوردیدا، بەتەنیا «ئەدەب» بەکاری هێناوە؛ هەرچەندە مامۆستا هەژاری موکریانى بەماناکانى: دەست بەرزکردنەو بۆ هەرپەشە، مانای لێکداوەتەو (هەنبانە بۆرینە، بەرگی ١، ل ٣٤٠)، بەلام راستترەکەى: پاپەرین و پاپوونە.

واته: ئەگەر لە سەرەتای کارەو مەبەستت تیرەبارانکردنى سنگى ئيمه نەبوو، ئەي بۆ بى هو، نیگا پر نازەکانت لى پاساندین و کردوونەتە تیر و، چاوەنوارن، سنگمان بئانگیتون!؟.

٥- گەر نەبوو مەنزورى تو، ڕەفعی خۆماری عاشقان

سۆبەدەم بەو بادەو، نێو بەزمى مەستان چبوو؟

مەنزور: مەبەست.

ڕەفع: لا بردن.

واته: ئەگەر مەبەستت ڕەواندەوێ سەرخۆشیی دلدارانت نەبوو، ئەي بۆ لە بەرەبەیاندا بەبادەى مەیهو هاتیتە ناو جەرگەى بەزمى مەخۆرانهو!؟.

١٠- ئەي «ئەدەب» گەر تابی شوعلەى شەمعی دیدارت نەبوو

دەور بەدەور ئەو شەمعه، وەك پەروانه، سوورانت چبوو؟

تاب: توانا، وزه، وره، دەسلالت.

شوعلە: تیشک، ڕووناکی.

واته: ئەي «ئەدەب» ئەگەر توانای خوڵەبەرپراگرتنى پێشنگى ڕووناکی، مۆمى پوخسارى یارت نەبوو، ئەي بۆچى وەكو پەپوولەى شەیدای ڕووناکی، ئەو هەموو سووران و خوڵواردنەت بەدەورى ئەو مۆمى پوخسارەدا، لە چى بوو!؟.

کیش: بەحرى هەزەج موسەمەن ئەخرەب مەکفووف مەقسوور، یا مەحزووف: (مفعول مفاعیل مفاعیل فاعولن)، وەك نمونەى:

١- خەشمى ل فەقیران مەكە زوو پادشەهێ من

پورسى بکە جارەك لە خەطا و گونەهێ من

«مەلای جزیری، ٤٥٤»

٢- بۆچى نەگرم سەد کەرەتم دل دەشکێنى

مەي بۆ نەپژى، شووشە لە سەد لاو شکاوه؟

«نالی، ٥٣٥»

١- خالى حەبەشى فامته، وا نهقشه له سەر ڕوو

يا زەنگی هیندوو نەسەبە، ساکینی مینوو؟

خالی حەبەشى: خالی ڕەش، وەك ڕەنگى پێستى خەلکى حەبەشه.

فام: ڕەنگ (بەلام ڕەنگى جوان)، هەرچەندە «فام» بەتەنیا بەکار نایەت، بەلکو هەمیشە پاشگری واژەیهکی تره و بەتایبەتیش پاشگری واژەگەلی تایبەت بە «ڕەنگ» و بابەت و کەرەسەى ڕازاندنەو و جوانیى.

«مەحوى» دەلێ:

بۆ دەفعی سیخنى کردن لە زاهید، راغیبی مەي بوو

کەچى ساقى وتى: نادەم بەکەم فام، ئەز مەيى گول فام

«٢١٥»

هەر وهه «سەعدى» دەلێ:

برخیز تاییسکونهم این دلّق ازرق فام را

بر باد قلاشی دهیم این شرک تقوی نام را

«دهخدا، بەرگی ١١، ل ١٦٩٥٣»

هیندوونەسەب: پێست ڕەشی هیندی زاده، یان پێست ڕەشانی ئەفریقایی.

مینوو: بەهەشت.

واته: ئايا ئەو خالە ڕەشەى نەخشى سەر ڕووتە، هەر خۆى خالە، يان پىست ڕەشیکە و لە بەهەشتدايه؟! مەبەستيش لە پىست ڕەشى هیندوویی، يان ئەفریقایى، کەسانى ناموسلمانن، کە سەرەراى ئەوەش لەسەر ئایینی هیندین، واتە: ناموسلمانن، بەلام لە بەهەشتدان. مەبەستيش لە بەهەشت؛ ڕوخسارى یارە.

«کەمالى» دەلێ:

سەد حەیفە لە ناو جەننەتى ڕووتایە بەدائیم
خالى حەبەشى زاده، کە هیندووییەکی سیایە
«١٠٧»

٢- بۆ دینی خەلایق، کە لە ڕووت پەردەیی لادا

یەكدهفە لە دین، پەردەیی تەعزیمی وەلاچوو

دین: ئایین، هەروەها بەمانای «دین» ییش دیت.

واته: کە یار، پەردەى کەژاوەکەى لادا و ویستی سەیری ئەملاولای خۆى و خەلک بکات، ئیتر ئەوانەش کە زۆر پابەندى ئایین و پێیان وایە نابێ چاویان سەیری شتى حەرامى پێ بکړئ، خۆیان پێ ڕانه گیرا و پەردەى شکۆى ئایین و شەرعیان وەلانا و بەرسەرنجیان دا.

یان: کاتى کە یار پەردەى کەژاوەکەى لادا و سەیری خەلک و دەورووبەرى خۆى کرد، ئیتر خواناسانیش، کە دەبوایە سەیری نەکەن، حەجمینیان لەبەر هەلگیرا و کەوتنە سەیرکردنى و ئەم ڕێسایەش لە شەردا، جۆرە ڕێپێدانیکى هەیه، چونکە ئەگەر شتیک لەسەر و توانا و دەسلەتەوه بێ، ئیتر لە ئەستۆ نەگرتنى ئەرکى پێویست، بەتوان دانانرێ، چونکە «لا یكلف الله نفساً إلاّ وسعها».

«مەحوى» دەلێ:

لە پەردەى جیلویهکتا ڕوونمایە شۆرى سەد مەحشەر
نێقابی لادە لەو چیهەرە، بێنە زەلزەلەى مەخلووق
«١٨١»

٣- مورغى دلى من: ڕووتە پەناهی؛ لە جەفای مروت

شاهیتى لە ئەو ئاورە، پێ چاترە: تەیهوو

مورغ: بالندە، مەل.

پەناھ: پەنا، دالە، نوا.

تەیهوو: قەتێ، هەوێردە.

واته: مەلى دلى من، لە تاو ستمى زولف و پەرچەمت، پەناى بۆ ڕووت هیناوه. هەرچەندە دەشزانم کە ڕوخسارت ئاگرە، بەلام دەسلەلات چیبە! وەك ئەوێ قەتێ، لە ترسى سووتان، پەنا بۆ شەهین بەرێ؛ کە شەهینیش هەر دوژمنى قەتیبە.

٤- چەندت لە موویەك تاقەتە، جانا دلى عرشاق

سەد نامى خودا، بۆ دلى مە، تاقەتى یەك موو

واته: دل بەرەكەم! ئەویندارانى تۆ، لە بەرامبەر ستمەتدا، ئەوەندەى تالە موویەکیان هێز و توانا تێدا ماوه، بۆیە لەباتى جاریک، سەد جار لە خودا دەپارێنەوه، تا ئەوەندەى تالە موویەك توانا و هێزی تر بەدلمان بدات.

یان: گیانەكەم؛ تۆ هەر خەریكى ئەوێت لە ڕێگەى تالە مووێکانى ئەگرێجە و قژتەوه، دلدارانت بەداوێه بکەیت، ئیمەش نەك جاریک، سەد جارە سوێندت بۆ دەخۆین، کە ئیتر توانای تالە موویەکتمان نەماوه.

«کوردی» دەلێ:

وەك تالى زەعیفم لە هەتیتەى غەمى دووریت

شایستەیه ئیستاکە، کە حەلقەى کەمەرت بـم

«مەحوى» دەلێ:

زەعیفی؛ منى کردە پووش، ئیستەكەش

لە من هەر دەكەن ئەم غەزالانە: رەم

«٢٣٧»

۵- بهو خالی دوو نه برۆت، دهسه نه گریجه یی داوت

دل شه شده ره، ده رچوونی نییه، چاکه وه ده رچوو

شه شده ره: مه بهست لهو شهش خانه و ده رکه ی یاری تاو له (تهخته نه رد) یه، که هه ریه که له هه ردوو یاریزانه که، تهقه لای نه وه ددهات، یو ریگه گرتن له یه کتری، نهو (شهش) ده رکه و خانانه، له یه کتر بگرن.

واته: بهو خاله ی نیوان هه ردوو نه برۆت و چه پکه داوی نه گریجه و کاکۆلت، دل هه موو ریگه کانی لی به ستراوه و ده رفه تی ده ربا زوونی نییه.

۶- گه ر لاله یی پیداخ ی روخیم دی؛ وه کواله:

جهرگی منی دلسووته؛ له داخی خه می رهش بوو

لاله+ی یه که م: گواله سووره.

لاله+ی دووهم: چرای دهستی.

واته: کاتئ گواله سووره ی روخساری یارم بیینی و سه رنجم دا، وه ک گواله سووره ناوه نده که ی رهش نه بووه، ههستم کرد نهو روخساره گه شه، جهرگی منی دلسووتاوه و وه ک چرای دهستی له داخی سته می یار، به سووتان رهش ده بی.

مه حوی ده لی:

له خه زنه ی دلما هه رچی هه یه، هه ر داغی سه ودا یه

ده سا نه م نه قده، ده ردی عیشقی پی سه ودا نه که م، چه که م!

«۲۳۰»

۷- نهو غه مزه یی ئاهووت، که شیر ی دهشکاندن

یا لیلعه جهب! نهو رۆ چیه، وا مه یلی به ئاهوو

یا لیلعه جهب: چ سه مه ره یه که!

ئاهوو-ی یه که م: ئاسک.

ئاهوو-ی دووهم: مانای بی دهسه لاتان و له هه مان کاتدا به مانای «تاوان» یش ددهات.

واته: نهو نیگا ئاسکانهت، که جاران شیر ی پی راو ده کران و شیر ی پی دهشکان، نه ی نه مرۆ، چیه و ئاره زووت له تاوانه.

یان: ئاره زووت له ئازاردانی بی دهسه لاتانه!

۹- وهک له علی لهب و قامه تی تو، تورفه یی مهوزوون

بیلاهی نه گه ر دیویه که سی: خونچه و ناژوو

تورفه: شتی ناواز و ده گه ن.

مهوزوون: ری کوی پیک.

ناژوو: سه روو.

واته: تا ئیستا شتی سه مه ره و ناوازه و له هه مان کاتیشدا ری کوی پیک و پی که وه گونجای وهک له علی لیوی تو و سه رووی بالات نه بووه و کهس نه یدیوه، که داری سه روو، بهری خونچه بهی نی.

یان: تا ئیستا رووی نه داوه و کهس نه یدیوه، که له علی لیوی تو، له گه ل بالای وهک سه رووتدا، بهو جو ره هاوئا ههنگ و ته با و ریک و گونجاو بن و ئاوا جوان بی نه پیش چاو.

۱۰- رهنجووری هيجرانی «نه ده ب»، بی له بی شه هدت

باوه ر مه که، گه ر بی ت و شیفای بی به نه ره سترو

رهنجووری: نه خو شیی، کزی، لاوازی، بیماری.

واته: نه خو ش کهوتنی نه ده ب، به سو نگه ی دووری به وه یه له یار، بو یه ده بی چاره سه ریشی هه ر نزی که بو نه وه بی له چه ژکردنی ههنگوینی لیوی یار و نه م ده رده م هه ر به وه چاره ی دیت و لای هیچ پزیشک و چه کیمی و ته نانهت لای نه ره ستو ش چاره ی ناکری.

«کوردی» ده لی:

نه ی طه بیب! نه ر تو ته ماته، زامی ده رده م چاره که ی

تا کو گه رماو گه رمه، بو ی په یدا بکه: شه هدی و یسا ل

کیش: به حری رهمهل موسه مهن سالم (مفاعیلن مفاعیلن مفاعیلن) (۱) وهک
نمونه ی:

۱- ب نازئ فیرقه تی صوهتم ژ فهرقئ سهر حه تا پیدای

خه دهنگا غه فلّه تی نوهتم ژ بهرقا لامیعا تیدا
«مه لای جزیری، ۳۵»

۲- ته گهر مه یخانه یه دنیا، که واکاسی له بهر که ئسی
به نه غمه ی عوودی سووتاوی، به نه شته ی تاسی تاساوی
«نالی، ۶۸۲»

۳- «رهزا» ش له و نه سلّه یه، بیبه خشه یارهب چونکه قهت نابئ:
گولئ بی خار و به حری بی بوخار و ناگری بی دوود
«شیخ رهزا، ۴۳»

۱- سه با له کنم گوزه رگا هت، دیاری دل به ره نه مرؤ

شه میمی عه نه رنامیزت وها جان به روه ره نه مرؤ

له کنم: له لام، له نزیکم، له گه لم، پیتم وایی، له وانیه، به لای منه وه.

«نالی» واژه ی «له کن» ی به مجوره به کار بردوه:

له کن تو، خار و خهس: گولزاره بی تو

له کن من، خه رمه نی گول: خاره بی تو

«۳۸۲»

گوزه رگا: ریبازگه.

شه میم: بونی خوش.

واته: ئه ی سروه، پیتم وایه نه مرؤ ریبازگه که ت لای مائی یارمه وه بی، یان: لای مائی
یارمه وه هاتبی، چونکه نه مرؤ بونی خوشت، گیان ده بوژینیتته وه و بونی عه نه بری لی
دیت.

(۱) سهرنج: «ئا» کیشی ئه م شیعره ی ئاوا داناوه: «به حری رهمهل موسه مهن سالم».

«مه حوی» ده لئ:

به ر خیدمه تی غویاری ره هی یاری من: سه با
دینئ هه موو ده می، به دوعاوه، سه لامی میسک
«۱۸۹»

«مه حوی» واژه ی «عه نه بر» ی به مجوره به کار بردوه:

بو که می له و عه نه بره، بو ته قوییه ی ره حی ده ماغ
بیئنی کا، وهک ئیمه، دایم چاوه رپئی ئی حسانه ره ژ
«۱۴۱»

۴- به رودا قافلّه ی هجرت، سهرای دلّی له خه م پر کرد

خه رابه ی دل، له لوتفی تو؛ عه جایه ب به ندره نه مرؤ

قافلّه: کاروان.

سهرای: کاروان سهرای.

خه رابه: کاو له.

واته: کاروانی دووری تو، کاروان سهرای دلّی پر له غه م کرد، دلّیشم که ده میک بوو
خه می توئی تی نه هاتبوو، چۆل و هۆل و ویرانه و دارووخوا و کاول بوو، به لام مائی غه مت
ئاوا بی، که دلّی ئاوه دان کرده وه و ئه وه ته ی خه می توئی لی هه لچنراوه، دلّم ده لئی ئه و
بارخانه و به ندره رانه یه، که باریان لی داده گیرئ و باریان لی ده خری.

۵- له ته خته ی عاجی روخسارت، به موو داسی نه زهر له غزی

ده داوتدا، دلّی بۆیه له عه مددن شه شدره نه مرؤ

ته خته: ته خته نه رد، تاو له.

واته: ئه ی یاره - په یکه ره له عاج دروستکراوه که، له کاتیکدا زور به ئاسته م له
روخسارتم ده روانی، روخسارت ئه وه نده ساف و لووس و خز و سپی بوو، نیگا کانم پیته وه
گیر نه بوون و خزان؛ ئیتر وهک ئه و که سه ی له یاری ته خته نه رد (تاو له) دا، هه ر شه ش
خانه که ی لی به ستره بی، چۆن دلّی ته نگ و گوشراو ده بی، منیش ئاوا نه متوانی هیچ
جۆره سهرنج و نواری نیکم به ئاکام بگه یه نم.

٦- به بیتی تۆ، خوسرهوی عالم؛ له لام وهک رهنجی فهرهاده

به وهسلت رۆحی شیرینم، ههلاههل، شهککهره ئه مرۆ

ههلاههل: کوشنده؛ بۆیهش دهوتری: ژههری ههلاههل. ناوی ناوچهیهکیشه له نیوان هیندا و چیندا (دهخدا، بهرگی ١٥، ل ٢٣٥٠٩). بهلام لیبردا مه بهست ئه و جوهره ژههریه، که دهسته جی دهمرتیی. له ده میکیشه وه له کوردیدا دهوتری: ههلاهه لا بووه؛ واته: تهفروتونا و نغرو بووه.

واته: ئه گهر تۆی شیرینم نه بیت، بيمه خوسرهوی جیهانیش، له لام بیتهودهیه و وهک رهنجی فهرهاده. بهلام به پیچه وانه وه، که به تۆ بگم، ئیتر ژههری ههلاههل به لامه وه، وهک شهکر شیرین ده بی.

٧- غولامی تۆ: «ئهدهب»، تا بوو، له ناو عوشاقی بی سهر بوو

به لئی تاجی سهرم بۆیه له سهریان ئه فسه ره ئه مرۆ

غولام: نۆکهر، خزمه تکار.

واته: «ئهدهب» ی خزمه تکاری تۆ، هه تا له توانایدا بوو، له بهرامبه رتدا و له پیزی ئه ویندارانتدا، بۆ هه موو فرمانیکت سهری پیوه نه بوو، واته: هه میشه ئاماده و ته یار بوو، بۆیه ئیستا لای ئه و ئه ویندارانه ی تۆ؛ که نه یانته وانه وهک من بن بۆت، بوومه ته تاجی سهر و سهرداریان و ئه و نه ده م بچووکیی خۆم له بهرامبه رتدا نواندوه، هیه چ کام له و ئه ویندارانه، ناتوانن نکوولی له و راستیه بکه ن و وهک نمونه باسم ده که ن، که ئه مه بۆ من، پاشایه تییه و ئیستا له پیزی دلدارانتدا، شاهه نشای هه موویانم.

کیش: به حری موحته س مه خبوون موسه مهن مه حزووف: (مفاعله ن فاعله ن مفاعله ن فعله ن) وهک نمونه ی:

١- شهوی به هاری جوانیی خهوی بوو پر ته شویر

له فه جری پایزی پیری، به یانی دا ته عبیر

«نالی، ٢٠٤»

٢- مه پرسه ده ردی غه ربیی و له زه تی وه ته نم

ئه وی له دهستی ده گریام، ئه میسته بۆی ده گریم

«حاجی قادر، ٨١»

١- شهوی گوزه شته، که یاری عه زیز میهمان بوو

ره واتی مه، به سه فا ره ونه قی گولستان بوو

گوزه شته: رابووردوو، تیپه ریو، به سه رچوو.

میهمان: میوان.

ره واتی: نوا، به ره یوان، راره و، تارمه (که سهری گیرا بی).

سه فا (سه فا): خوشیی.

ره ونه ق: گه شه ونه شه، پرشنگ، پرووناکی

واته: دوتیی شه و، کاتیی یاری شیرین له لامان میوان بوو، کوړ و کوومه ئه که مان، که له

به ره یوانه که دا دانیشتبووین، به زمی خوشیی و گه شانوه و پرووناکییه کی وای بی به خشرا

بوو، ده تووت گولستانه.

«نالی» ده لئی:

مه جلیسیکی چه مهن و بولبول و به زمی گول و مول

به دوو سه د مه درسه و دهرس و کیتابی نادم

«٣٠٦»

۲- نیگاری مه، که هه‌میشه دلی به‌عیشوه ده‌برد

دوی شه‌وی به‌نه‌زاکه‌تی؛ هه‌زار چەندان بوو

واته: سه‌ره‌پای ئه‌وه‌ش که یاری من هه‌میشه ئه‌وه‌نده شوخ و شه‌نگ بووه و هه‌میشه دلی دل‌دارانی به‌عیشوه بردووه، به‌لام دوینێ شه‌و به‌تایبه‌تی، جوهر ئاکار و نه‌زاکه‌تیکی نواند، هه‌زار ئه‌وه‌نده‌ی جارێ زیاتر، دلی دل‌دارانی به‌ناز و عیشوه برد.

۳- له‌ عه‌کسی نووری جه‌مالي، وه‌کو به‌هه‌شتی به‌رین

به‌هه‌ر ته‌ره‌ف نه‌زه‌رت خه‌ستبایه، غیلمان بوو

عه‌کس: وینه، تیشک‌دانه‌وه.

نوور: رووناکی.

جه‌مال: جوانیی.

ته‌ره‌ف: لا، ئاقار.

نه‌زه‌ر: سه‌یرکردن.

غیلمان: کوپی به‌هه‌شتیی.

۴- له‌ په‌نگی دوو له‌بی یاقووتی و مه‌یی له‌علی

بیساتی عوشره‌تی مه، خیتته‌یی به‌ده‌خشان بوو

بیسات: پرایه‌خی.

عوشره‌ت: ئه‌نجوومه‌ن، کوپ، کوهمه‌ل.

خیتته: ولات، هه‌ریم.

به‌ده‌خشان: مه‌به‌ست له‌ هه‌ریمی به‌ده‌خشانه.

واته: هه‌موو شته‌کانی ده‌ورو به‌ر و خوشمان، په‌نگی ئالیان ده‌نواند، چونکه په‌نگی زال؛ په‌نگی سووری لیوه‌کانی و په‌نگی شه‌رابی ئالی وه‌کو له‌عل بوو، که به‌هه‌موویان په‌نگی ئالیان به‌کوهره‌که‌مان به‌خشیبوو، له‌به‌رئه‌وه‌ کوهره‌که‌مان ده‌توت هه‌ریمی به‌ده‌خشانه.

۵- دوو تاقی جووته برۆی، وه‌ک دوو تیغی به‌رنده

دوو سه‌ف مژۆلی سه‌راسه‌ر، دوو جه‌عبه‌ په‌یکان بوو

تاق: نیمچه که‌وانه‌یی، چونکه لی‌ره‌دا مه‌به‌ست له‌ شپوه‌ی برۆی یاره، که وه‌ک له‌ مانای تیک‌پای به‌یتکه‌دا ده‌رده‌که‌وی، ده‌یه‌وی ئه‌و شپوه‌ی «تاق» ه که وتمان: نیمچه که‌وانه‌یییه، وه‌ک شمشیریک نیشان بدات.

تیغ: هه‌موو شتیک که‌ بیری.

به‌رنده: تیژ.

سه‌ف: ده‌سته، پۆل.

جه‌عبه: (یان: جوعبه): تووره‌که، سندووق، هه‌گبه، کیسه.

واته: که‌وانه‌ی هه‌ردوو تاقی برۆکانی، دوو شمشیری تیژ و به‌رنده بوون. هه‌ردوو ده‌سته مژۆله‌کانیشی، دوو تووره‌که‌ تیر بوون، یان: هه‌ردوو پۆله‌ برژانگه‌کانیشی، دوو تیردان بوون.

۶- دوو تورکی باده په‌رستی، دوو نیرگسی مه‌ستی

به‌غه‌مه‌زه: تیر و نه‌زه‌ر: شیر و ناز: فه‌تتان بوو

واته: هه‌ردوو چاوه‌کانیشی، که وه‌ک ئه‌و تورکانه‌ی شه‌یدای باده‌ن، ئاوابوون، دوو نیرگسی سه‌رخۆش بوون. ئه‌م چاوانه، کاریان هه‌ر ئه‌وه‌ بوو: به‌نیگای ئه‌فسووناوی تیر به‌هاوێژن و به‌نواپینیش شیر و به‌نازکردنیش، دل‌دارانیان شه‌یدا و شیت ده‌کرد.

۷- شو‌عای ته‌له‌تی ماهی، له‌ چه‌نبه‌ری گیسو

وه‌کو حه‌لقه‌یی: هاله؛ مه‌هی دره‌خشان بوو

شو‌ع: تیشک‌دانه‌وه.

چه‌نبه‌ر: بازنه، ئه‌لقه.

هاله: خه‌رمانه.

واته: کاتی ئه‌لقه‌ی په‌رجه‌م و کاکۆلی نیشته‌بونه سه‌ر روومه‌ت و روخساری یار، رووناکایی روخساری یاریش، له‌ نیوان ئه‌لقه‌ی زولفه‌کانیه‌وه به‌جو‌ریک ده‌بریسکایه‌وه، ده‌توت مانگی چوارده‌یه و تریفه‌که‌یشی وه‌ک ئه‌لقه‌یه‌ک به‌ده‌دوری روخساریدا ده‌ده‌وشیتته‌وه.

«سالم» دهلی:

پووی له ناو طوره، چرایه
نیشه کر قامه ته، قهندی له له بایه
«۱۳۷»

«نالی» ش دهلی:

په چه یی په رچه مبی و پرچی سیا
هر دهلی مانگه وه: کولمی؛ تیا
«۱۲۴»

۸- به غمه زه: باز و رهوش: کهو، به جیلوه: وهک تاوس

به له نجه: هر وهکو کوتر، به شپوه: جهیران بوو

رهوش: ئاکار، هه لسوکه وت.

جهیران: ئاسک.

واته: به نیگا وهک: باز و به ئاکار وهک: کهو و خوړنندن و جیلوه، وهک: تاووس و
به نیسکه و له نجه ولار، وهک کوتر و به شپوهش، ههروهک شپوهی: ئاسک بوو.

۹- دهانی خونچه گولی، وهقتی نوتق و خهنده و ناز

دهمیکي خونچه ته به سسوم، دهمیکي خندان بوو

واته: دهمیشی، که وهک خونچه گول و بوو، له کاتی قسه و پیکه نیندا، تاویک
به ئاسته زه ده خه نهی ده هاتی و له خونچه ده چوو، تاویکیش که به ناز پیده کهنی، له گول
ده چوو.

۱۰- به دینی یار، هرچی نه هلی جمع بوو، مه سروور

مه گهر دلی مه؛ که لهو زولفه وه پریشان بوو

به دینی یار: به دیتنی یار (دهشگونجی مانای: له روانگه و به لای یاره وه بی).

واته: نه وانهی لهو کوړه دا ئاماده بوون، هه موویان به دیتنی یار، دلشاد و به خته وهر بوون،
ته نیا من نه بی، که به سونگهی تیکچرژاوی زولف و په لکه کانیه وه، تیکچرژا و ئالوز
بووم.

کوردي دهلی:

شادن له ته ماشای نه زه رت، مه حرم و نه غیار
مروهت نییه تنها هر نه من دهر به دهرت بم

۱۱- «نه ده ب»، وه تیمه که نهو نیعمه ته، هه میسه گییه

که وه یه کتی له به سه رچوونی دهوری دهوران بوو

هه میسه گی: هه میسه یی.

دهوری دهوران: سوورانه وهی رۆژگار.

واته: نهی نه ده ب! به لاتنه وه و نه بی نه م خیروبیر و خوشییه، بو هه میسه هر واده بی،
به لکو نه وه هه لکه وتیکي سوورانه وهی رۆژگار بوو، بو ت هه لکه وت، نه گینا بیتر نه و
خیروبیر و دلشادییه تیپه ری و خوا ده زانی که ی هه لکه وتیکي تری و شیرین
هه لکه وتیه وه.

«سالم» دهلی:

چراغی عومری شیرینم، شهوی هیجرت به یانی هات

زه مانای وه سلای دل بهر، رۆژگاری بوو، نه ویش رابوورد

«سالم، ۵۵»

کیش: به حری هه زه ج موسه مهن نه خرب مه کفووف مه حزووف: (مفعول مفاعیل مفاعیل فعولن) وهک نمونه ی:

۱- فه بیاضی ریاضی گول و میهر و مل و له علی

ئهی شهوقی روخ و زهوقی لهبت ذائقه به خشا
«نالی، ۷۶»

۲- نهمزانی فه لهک گوینه نی هه بۆ منه، یاخۆ
سه د دهستی وهکو دهستی منی کردووه به زاغا
«شیخ رهزا، ۷»

۳- ئەم نهوعه گوله، هه لدهکهوئ سالتی له قه پنی
نهک وهک گولتی بازارپییه؛ هه ر سالت که سهوزه
«حاجی قادر، ۱۰۹»

۱- زیبا، سه نه ما، چهنده دلارا پسهری تو

رهنا قه و شیرین لهب و نازک که مه ری تو

زیبا: جوان.

سه نه ما: ئهی بته که.

پسهر: کوپ.

واته: ئهی بته جوانه که، تو چهنده له بهردلان و بالا جوان و لیو شیرین و که مه ر
زرافیت.

۲- رهنگین و گهش و تورفه، چما لاله یی همم رای

رهنگین و تهر و تازه، مه گهر نه یشه که ری تو!

تورفه: نایاب و سه یر.

چما: هه ر ده لیتی، مه گهر، وهکو.

نه یشه که ر: نه ی قامیش + شه که ر: قامیشی شه که ر.

واته: رهنگا ورهنگ و پرشنگدار و پروناک و سه یریت، هه ر ده لیتی گولاله سووره یت.

له وه شدا هه ر رهنگینیت، که هه میشه تهر و تازه یت؛ نازانم بۆ نه وه ندهش تامت شیرینه،
ناشی قامیشی شه که ر بیت؟!.

۳- خونچه دههن و سه روو قه و «قورص» ی قه مه ر روو

قوربانی سه رت، کامه ده لیل، به شه ری تو!

واته: ئەندامه کانی جهسته و لهشت، لهوه ناچن ئەندام و پارچه ی ئاده میزاد بن! چونکه:
دهمت: خونچه یه و قه دت: سه رووه و روخسارت: مانگه؛ ئاخو قوربانی سه رت بم، به چ
به لگه یه ک به سه لمی، که تو ئاده میزادیت!.

نالی ده لئی:

۱- هه رچی مه حبووبم ده بینئ، وا تهحه ییور ده یگرئ

سوئند دهخوا، بهخوا؛ ده لئی: «بالله ما هذا بشر»
«۸۱»

ديسان «نالی» هه ر له م باره یه وه ده لئی:

۲- هه رچه نده که ئینسانه له به رچاوی من و تو

مومکین نییه ئەم لوتفه، له ئینسان و به شه ردا
«۲۰۲»

۴- هه رچه نده که شیرینه، شه که ر ته عمی له ده مدا

حه ددی چیه بی بهو: دوو له بی گولشه که که ری تو

واته: شه که ر، که هه رچه نده چیرئ له ده مدا شیرینه، به لام که ی رایه ی نه وه ی ده که وئ
وهک لیوه کانی تو شیرین بی؟!.

«نالی» ده لئی:

له به ر خه نده ی له بی له علی ته تو بوو

که و شه که که ر ده باری؛ گول ده پشکووت
«۱۵۰»

5- هەددى چىيە تاووس؛ كە بنازى بەپەرى خۆى

ئەو دەم؛ كە لە گولزارى مەدا، جىلوەگەرى تۆ

واتە: ئەو كاتانەى تۆ، لە گولزار و باخى ئېمەدا، ناز و عېشە دەنوتىت، دىمەنىكى
ئەوئەندە شىرىن و رەنگىنەى هەيە، كە تاووس پركىشى ئەو ناكات، لە ئاستىدا بەپەرى
رەنگىن و جوانىيى خۆى بنازى.

6- خورشىد ئەگەر زىنەتى ئافاقە بەئەنوار

خالىكە لە پوخسارەيى حوسنى قەمەرى تۆ

خورشىد: خۆر.

ئافاق: كۆى (افق)ە و بەماناى ئاسۆگەل.

ئەنوار: پروناكىيى.

واتە: هەرچەندە خۆر، مايەى پروناكىيى و جوانىيى و پازاندەوئەى هەموو ئاسۆيەكە،
بەلام لە ئاست پرووى جوانى وەك تۆى مانگدا هەر دەلىيى تاقە خالىكە بەئاسمانەو.

7- سەد جەرە، كەمە پادشەيى مولكى هونەر بىن

هەر تاجى سەرى، فەخرى مەيە؛ خاكى دەرى تۆ

واتە: سەد ئەوئەندەى تر، مەن سولتان و پادشايى هونەر و داهىنانى هەموو مولكى هونەر
بەم، بەلام هېشتا خاكى بەردەرگاكي تۆ، وەك تاجى شاهىتى مە، چونكە هەر بەهرەيەكم
هەبى و هەر هونەرەيكم لە توانا بى، هەوئەكەى هەر جوانىيى تۆيە. (ئەم بەيتەش
نەوئەيەكى تەرى شانازىيى كردنى «ئەدەب»ە بەشاعىرىتى و هونەرى داهىنانى خۆيەو، كە
پىتى وايە: پاشايى هەموو مولكى هونەرە - واتە: پاشايى جىهانى هونەر).

«كوردى» دەلى:

لە عەشق و دوورىيە «كوردى»، وەكو بولبول غەزەلخوئە

گەدايى كۆيى تۆبەم، نەك بەشاهەنشاهى دونىا بەم

«گۆزان» دەلى:

مەن ژيانم، گيانم، هەستىم

هيوام، تاسەم، شادىيىم، مەستىم

بىرم، هۆشم، هەرچىم هەيە

بەهرەى جىلوئەى ئەو زوهرەيە

8- فەرموتە: كە دل رتە نەدەنى، سەرى جەمالت

كوتى دى هەيە بىچىتى! دلەى دەربەدەرى تۆ

واتە: گوايە فەرموويوتان كە لەمەولا ئىتر نەيەلن بىم سەرى جوانىيىت بەكم... باشە
گيانەكەم! وای دابىنى ئىتر نايەم بۆ دىتت، بەلام ئاخىر هەموو ئارەزوويەكى دلەم، هەر
دىتتى جوانىيى تۆيە و لە هەر كۆيەم دەربەكەن، دلەم هەر روو لە دەركەى جوانىيى تۆدەكا و
شوتىنىكى تر نىيە تاسەم لىيى بشكى.

«كوردى» دەلى:

دەرىشم كەيت و سەد هېندەش رەقىم لى لە كارا بى

غولامى حەلقە دەرگوشم، دەبى دەربارى دەرگا بەم

9- مەشهور لە عالم؛ كە دل ناگاي لە دلانە

وئەللايى ئەگەر لەو دلە مە، باخەرى تۆ

واتە: ئەو پەندە چەند بەناوبانگ و چەند لە ناو هەموو خەلكدا جىگىرە، كە دەلى: «دل
ئاگاي لە دلە». كەچى سوتىند بەخوا، ئەو پەندە هەرچەند راستىش بىت، بەلام تۆ هەرگىز
ئاگات لە دلە مە نىيە و ئەو پەندە لاي تۆ هەر نىيە.

10- سەد جەرە وەكو سەرووى سەيى بى، قەدى رەعنات

دەستى كە نەگاتى؛ چىيە بۆمە، ئەمەرى تۆ؟

واتە: با قەد و بالاشت وەك دارى سەروو بەرز بىت، بەلام چ كەلكىكى بۆ مەن هەيە،
كە دەستم نەگاتە لىكردنەوئەى بەروبوومى و بەمەش چ بەرىكى بۆ مەن دەبى؟!.

«سالم» دەلى:

كە مەن نەخلى مرادم بى سەمەر بى

بەمەن چى، باخى عالم جوملە، بەربى

«۱۳۸»

حه لاوهت تا قيامهت نابري «سالم» له ناو دهما
نه گهر نه خلی مرادم دهفعه یی: یهک بۆسه نه ویه ردا
«۲۲»

۱۱- جانا! وهک «ئهدهب» به سته ی ئه و دانه خاله

تا مردنی؛ جی حهلقه ی زولفه، به سه ری تو

واته: گیانه که م! «ئهدهب» دل به سته ی ئه و دانه خاله ته و تا مردنیش جی گه ی هه ر له
ئهلقه ی زولفه کانتدایه و سویند دهخۆم به سه ری تو، که هه موو ژیانم، هه ر ئه مه یه و هیه
ئاواتیکی ترم نییه.

کیش: به حری هه زه ج موسه دده س مه قسوور، یا مه حزووف: (مفاعیلن مفاعیلن
فعولن)^(۱)، وهک نمونه ی:

۱- زه مانی لالزارون هه فته یی بی

که فه سلێ نه و به هارون هه فته یی بی

غه نیمه ت دون و یسالت یاری جانی

که وه سلێ پرووی یارون هه فته یی بی

«بایه تاهیری عوریان، ۱۱۳»

۲- ته جانی من دقیت ئه ی جانی عالم

ژ من بستین ب له علین خوه ی شه که ر ریز

«مه لای جزیری، ۲۷۰»

۳- له بت میم و قه دت ئه لف و زولف چیم

ده زانی به م سییانه؛ تالبی چیم!؟

«نالی، ۳۱۲»

۱- قه سه م به و خالی نه قشی صوره تی تو

که هه ر بۆ حوسنی تو بوو؛ زینه تی تو

واته: خالیک به رو خسارته وه یه، سویند دهخۆم به و خاله ت، که ئه و خاله ت لی بۆته
نه خش و هه ر بۆ زیاتریش جوانکردنت، له پرووتا چه سپاوه.

«مه لاونا خالید» ده ئی:

سوگند به خالی زلبت گشته پدید

سوگند به خطی که به گردش بدمید

«۵۱۳»

(۱) سه رنج: مامۆستا «ئا» کیشی ئه م غه زه له ی ئاوا نووسیوه: «به حری هه زه ج موسه مهن مه قسوور
مه حزووف».

۲- ئەۋەندەى تۆ دەبينم، لىم دەشىۋى

كە باخى جەننەتە، يا تەلەتتى تۆ!

واتە: كە دەۋىرتى باخى بەھەشت، فلانە شت و فېسارە شتى تېدايە؛ مەن ھەمىشە بەۋ خەيالەۋەم كە نمۇنەى ئەۋ شتانە بەچاۋى ئاسايى بېينم، بۆبە كە زۆرىيەى زۆرى ئەۋ شتانەى لە بەھەشتدا ھەن، لە تۆدا دەيانېينم، ئەۋسا سەرم لى تېك دەچى، كە ئاخۆ ئەۋ شتانە: خۇدى باخى بەھەشتەن، يان پوخسارى تۆن!؟.

«سالم» دەلى:

پروى دلارامم بەھەشتىكە لە ئىمكانى خلود

ئارى ئارى، عىشقى نەسلى ئادەمى بۆبە دەكا

«۰۴»

۳- بەھەشتى جاۋىدانم بۆ چىيە مەن!

ئەگەر ۋەدەى ۋەفا بىن؛ ۋەسلەتتى تۆ

واتە: كەۋاتە ئەگەر ۋا بىن و تۆ خۆت بەھەشت بېت؛ ئەى باشە ئىتر ئەۋ بەھەشتەى ترم بۆ چىيە! بەۋ مەرچەى كە پېگەم بەدەت پچمە ناۋ بەھەشتەكەتەۋە!؟.

۴- بەيادى شەككەرى شىرىنى لىتوت

گەۋارايە شەپەنگى ھىجرەتتى تۆ

گەۋارا: سازگار، زولال.

شەپەنگ: ژەھر، تاللاۋ، كەكرە.

واتە: ئەگەرچى كە ژان و ئازارى دوۋرىت زۆر تال و سەخت و ۋەك ژەھراۋە، بەلام لە جەنگەى ئەم دەرد و ئازارەشدا، كە يادى شەكرى شىرىنى لىۋەكانت دەكەمەۋە، ئەۋسا ئەم ژەھراۋەم لى دەبېتە شەرىتتىكى سازگار و خۆش.

۵- بەدېدارت؛ ئەگەر بېدەم ھەتا ھەم

بەنەعمەت ھەردوۋ دىنا: زىللەتتى تۆ

واتە: ئازار و ژەھراۋى دىدارى تۆ، بەخىير و خۆشىي و بەختەۋەرىي ھەردوۋ دىنا ناگۆرمەۋە، لەبەرئەۋە سۆتېند بەدېدارت دەخۆم، ژەھراۋى دىدارى تۆم بەرامبەر بەھەردوۋ دىنا پراگرتوۋە و دىدارى تۆم لە ھەردوۋ دىنا، پىن شايانتر بوۋە.

۶- لە دەستى مىخەنت كى بىن و بنالى!

شىفاى دەردانە، بېللا مىخەنتى تۆ

واتە: ھەرچەندە ئازار و سەمت زۆرن، بەلام ئازار و سەمتىشت ھەر خۆش و كەس لە دەستىان ۋەرس و بېزار نېيە، چونكە سۆتېند بەخۇدا سەتم و ئازارىشت ھەر دەۋاى دەردانە و ئازار و ژانى دلە دەردى پىن چارەسەر دەكرى.

۷- لەۋى رۆژى، بەخاكى پاى گەشتىروم

بەجان و دلەم، شەۋقى خەمەتتى تۆ

واتە: لەۋ رۆژەۋەى خۇدا ئەۋەى بەنەسىب كەردوۋم، شاد بىم بەخاكى بەرپىي، ئىتر لە قوۋلايى ھەستەمەۋە، خۆزگە و تاسە و ئارەزوۋى ئەۋە دەخوۋام ھەر خەمەتتىكم لە دەست بېت، بۆ چاكەى تۆ، درىغى نەكەم و بەدل و گيان جېبەجېي بىكەم.

۸- خۇدايە ۋا دەبىن؛ شەۋ تا سەھەرگاھ

مەن و تۆ بىن و ئەمەن و سۇجەتتى تۆ؟

واتە: خۇدايە! تۆ بلىي ئەۋەم بۆ پرەخسى، جارىك مەن و يار، لە ئىۋارەۋە تا بەرەبەيان پىكەۋە بىن و ھەر بەتەنىاش مەن و تۆ، قسە و گەتوگۆى دوۋقۇلىي بىكەن!.

۹- گوتەم: چى دى، بەجانان دل نەدەم مەن

خۇدايە تۆ دەزانى و فرسەتتى تۆ

واتە: لە دللى خۆمدا بېيارى ئەۋەم دا، كە ئىتر دل بەمچۆرە يارە مەندالكارانە دەم، كە بەبى پەروا و ھەرزەكارانە، ئازارى دلان دەدەن. بەلام دەسلەتتى ئەم بېياردانەشم، ھەر بۆ وىست و دەسلەتتى خۇا خۆى ھېشتەۋە، تا بزانم دەسلەتتى ئەۋەم تېدا پەيدا دەكات!؟.

۱۰- «ئەدەب» ئەۋرۆ تەشەككۈر ۋاجبە بۆت

كەۋەى پابەندى بوۋى، بوۋ قىسەمتتى تۆ

كەۋەى: بۆ ئەۋەى، لەبەرئەۋەى، بەۋ بۆنەيەۋە.

واتە: ئەى «ئەدەب»، ئىتر لەسەرت پىۋىستە سۇپاسى خۇا بىكەيت، چونكە ئەۋەى ئارەزوۋت دەكرى، خۇا لە چارەى نوۋسىت و بوۋ بەنسېت.

کیش: به حری هه زه ج موسه مهن سالم: (مفاعیلن مفاعیلن مفاعیلن)، وهک نموونهی:

۱- ژ هه ر بئ داغ و بئ دهردی مه پرسن میهنه تا عیشقی

چ زانن بئ خه بهر ژانا دلئ داغ و که سهه تیدا
«مه لای جزیری، ۳۷»

۲- نه گهرچی پوژ و شهو، مه شغوولی نه غمه ی موتریم، نه ما
له ته م خالی نییه ساتئ، دلئ مه فتوون و غه مگینم
«کوردی»

۳- نه والئ تویه ده ریته، هه تا ته نه بووه ته سفره
پیالئ شیشه بشکینه، هه تا وهک کووپه نه شکاوی
«نالی، ۶۸۵»

۱- گوتم: زولفت له سهه کولمت، به حهلقه و پتچش و تابه

گوتی: نه فعی له سهه پشکو؛ قهراری پتچش و تابه

واته: به یارم وت: نه وه بۆ زولفه کانت، له سهه ههردوو کولمت، نه وهنده خویان لوول و
په پکه کردووه! له وه لامدا پیی وت: دیاره نازانیت، که نه گهر مار، له سهه پشکو
دابهریت، هه به و جۆره ی لی دیت و له جیی خوی هه ر گینگل ده خوات.

۲- گوتم: کهوتۆته گهردابی غه می عه شقت، سه فینه ی دل

گوتی: غه رقی جه مالی من، چ باکی مه وج و گردابه

گهرداب: گهرداو، گهرده لوول، باهوژ، زریان.

سه فینه: پاپۆر.

مه وج: شه پۆل.

واته: پیتم وت ئاگات له وه ههیه، که که شتی و پاپۆری هه موو ته مه نم کهوتۆته
گهرده لوولی غه می عه شقی تۆوه، که چی وتی: نه وه ی شهیدا و سه ودا ی جوانیی من بئ،
که ی ده ره سستی شه پۆل و گهرده لوول و چه له مه ی ههیه!؟.

۳- گوتم: په ژموورده بوو جانا، گولئ عومرم له هيجرانت

گوتی: په ژموورده یی وه سلتم، هه می شه سه بز و شادابه

په ژموورده: ژاکاو، سیس.

شاداب: ته ی و تازه و پر ژیان، پاراو.

واته: وتم: گیانم له حه سه رت دووریت، بئ ناز و سیس و ژاکاوه. دل به ریشم وتی: ده بی
هه ر وایی، چونکه پیچه وانه ی دووری و لیکدا بران، که دیتن و دیداره، هه می شه سه وز و
ته ی و تازه و پاراو و پر له ژیان. له بهر نه وه نه وه ی لیتم دووره، نه گهر ئاواتی دیدار و
دیتنمی له دلدا بئ، ده بی هه می شه سه وز و پاراو بئ.

«مه حوی» ده لی:

که سینه ی ریشمی به و تیغی نازه نه نجن نه نجن کرد

وتی: په ژموورده یه نه م لاله زاره، ئاوی تیده گرم

«۲۱۹»

۴- گوتم: بۆ چوونه له علی له ب، ده بی وه عده ی و یسالم بیت؟

گوتی: له علی سوخه ندانی، له عالهم تاق و نایابه

سوخنه ندان: قسه بیژ، بوژ، شاعیر.

۵- گوتم: دلخه سته یی ده ردی فیراقی تۆم، عیلاجم که

گوتی: چاره ت به گول به رگی ته ی خوشه رنگی سیرابه

دلخه سته: دل بریندار.

گول به رگ: گه لای گول.

خوشه رنگ: رهنگ جوان.

واته: پیتم وت: دل برینداری نه خوشیی و حه سه رتی دووری تویه و چاریکم بۆ
بدۆزه ره وه. وتی: چاره ت به وه دیت: که په ره و گه لای ته ی و پاراوی گولئ رهنگ جوان
له سهه لیوت دابنیتی... واته: چاره ت به وه دیت، که ماچیکی لیوی وهک گه لای گولئ
رهنگ جوان و پاراوی ده مم بکه ییت.

۶- گوتم: شیرین دوو لیموئیکه مهکت، لیم ترش ږوو بوو
گوتی: نازی حوسن، نهقدی تورنجی دهستی نهحبابه
نهقد: دراو، ږهځنه.

تورنج (یان: ترنج): میوه‌یه‌کی له شپوهی پرتقال و نارنج دایه، به‌لام پیستی هم،
نه‌ستور و گرنج گرنج و زبره.

واته: وتم: مه‌مکه‌کانت هر ده‌لټی دوو لیمو شیرین، که‌چی ږووی خوی لی گرز کردم
و وتی: نازی جوانان، له بهرام‌به‌ر ستایش کردیاندا ده‌بی ږوو گرز بکه‌ن و وه‌لامی ترش
بده‌نه‌وه. وه‌ک نه‌وهی که ئیمه‌ی ناسک و جوان، خاوه‌نی دوو مه‌مکی وه‌ک شپوهی لیمو
شیرین، تامی وه‌ک لیمو شیرین تامیشیان شیرینه، ده‌بی نازکردنمان وه‌ک تورنج وایی،
که پیسته‌که‌ی له چاو لیمو‌دا، زبر‌تره. به‌مانایه‌کی تر: ئیمه‌ی ناسک و شیرین، هه‌موو
سهرمایه‌یه‌کمان، که وه‌ک دراویکی کاش، به‌ده‌ستمانه‌وه بی، ده‌بی نازی زبر و ږووترشی
بنوینن.

۷- گوتم: گیسووی پر نیتشت: له‌به‌رچی مایلی ږووته
گوتی: نه‌ت بیستوهه عه‌قرب، نه‌گدر مایل به‌مه‌هتابه؟!

واته: په‌لک و زولفه‌کانت، که چزوودارن، بزچی ناوا شه‌یدای ږوخساری گهرمتن!؟
وه‌لامی دامه‌وه و وتی: نه‌ی نه‌تبیس‌توهه، که دوو‌پشک، ثاره‌زووی له مانگه‌شه‌وه!؟.

۸- گوتم: سه‌وداسه‌ری چینی دوو زولفی عه‌نبه‌رینی توم
گوتی: عیله‌ت به‌سه‌ودایه، له فیکری ږه‌فی سه‌ودابه

عیله‌ت: نه‌خوشی.

واته: پیم و ت: عه‌قدال و سه‌ودای چینه‌کانی زولفه‌ بون عه‌نبه‌رینه‌که‌ی توم، وتی: نه‌وه
پیوه‌ندی به‌خوته‌وه هه‌یه و ده‌بی به‌دوای چاره‌ی نه‌خوشی سه‌ودایی خوت بکه‌ویت؛ که
سه‌ودایی، جوړیکه له په‌لکانی شیتی و له پزیشکی کونیشدا، ده‌وترا: سه‌ودایی زور،
شیتی پیوه‌یه.

۱۰- گوتم: زولم و ستم تاکه‌ی؟ به‌سه‌ جه‌ور و جه‌فا تا چهند!
گوتی: چ بکه‌م «نه‌ده‌ب»، نه‌مړو جه‌فا بو دل‌به‌ران دابه
داب: ږه‌وشت و خو، ئاکار.

واته: کاتې له بهرام‌به‌ر نه‌وه‌موو نامیهره‌بانې و خونه‌بان کردن و چه‌وساندنه‌وه‌یه‌مدا،
سکالای خوم لای یار کرد، که ئاخو تاکه‌ی و تا چ سنووریک هر به‌وجوره له
به‌رام‌به‌رمدا به‌وجوره ئاکار ده‌نوینن! له وه‌لامدا پیمی وت: که نه‌ی «نه‌ده‌ب»، مه‌گر
نازانی ئاکاری دل‌دارانی ئیستا، هر به‌وجوره‌یه، که من له ئاستندا ده‌یکه‌م و نه‌م ئاکاره
بوته ږه‌وشتان، که دل‌دارانی خومان نازار بده‌ین!؟.
«سالم» ده‌لی:

۱- گوتم: زارم له غم خواری، وتی: قانون مه‌شپوینه
وه‌فا بو دل‌به‌ران! هه‌ی بی خه‌به‌ر، یه‌کباره مه‌عدوومه
«۱۲۳»

۲- زولمی بی پایانی تو، تابې به‌دل له‌ززه‌ت ده‌دا
یا ئیلاهی! قه‌ت نه‌بی بو زولمی «سالم» زه‌وال
«۷۹»

«مه‌حوی» ده‌لی:

۱- وتم: نه‌ی دل، له دل‌به‌ر شه‌کوه‌کردن حه‌یفه؛ دل ده‌یوت
نه‌مه‌ بو دل‌به‌ریکی دل‌نه‌وازه، نه‌و دل نازاره
«۴۶۴»

۲- دل گله و شه‌کوه‌ی له شه‌که‌نجه‌ی عه‌زابی زولفی یار -
کرد و نه‌و فه‌رمووی: نه‌دی زنجیری زالم بو چییه
«۲۹۴»

۳- له‌و شوخه؛ نیمه‌ چاوی ته‌ره‌حوم، که مه‌زه‌به‌ی؛
جه‌ور و جه‌فایه، ده‌ره‌قه‌ی نه‌هلی سه‌فا به‌خصوص
«۱۵۵»

۱- پروو بهئهبرۆته ئه گهر، بۆچی دڵ تازاره موژته؟

ئه هلی قیبله عهجه به، وا پهوشی کافرییه!

«۱۶۲»

۲- پیم گوت به نه سیمی سه هه: ئه ی په یکی «وهفایی»

مروه ت نییه گول هینده له سه ره جه ور و جه فامه

گول هاته شه که ره خنده، به دهم بادی سه باوه

فه رموویه: «وهفایی»، که جه فا، عهینی وه فامه

«۱۳۴»

کیش: به حری په مهل موسه مه نه مه حزووف: (فاعلاتن فاعلاتن فاعلاتن فاعلن)، وهک نمونه ی:

۱- دڵ له ئیدراکی حهقیقه ت بێ به شه، بێ داغی عیشق

«مه حویا» دانا ده بێ به م چاوه بینایی بکا

«مه حوی، ۱۸»

۲- قامه تی بێ شک نه مامی عه ره ره، یا سه وسه نه

دهک فیدای ناز و گریشمه ت بم، په ریزاده ی سنه

«شیخ رهزا، ۱۸۸»

سه رنج: وهک له جیی خۆیدا ئاماژه ی پێ کراوه: «نوسهرته» ی ئه م غه زله له هه موو تیکسته کاند «نوسهرته» و به ته نیا لای «ئا» ساقییه. منیش زۆر له وه دلنیا نیم، که له بنه رته دا «ساقی»، یان: «نوسهرته» بووبی! به لام «نوسهرته» شاعیرانه تره.

۱- دلروبايي مونحه سیر نه مشه و به حالي نوسهرته

نووری به زمی مه یگوساری، چاوی کالی نوسهرته

دلروبايي: دلرفیتنی، دڵ کیشان.

مونحه سیر (منحصر): تاییه ت.

مه یگوسار: خووگرتوو به مه ی خواردنه وه.

نوسهرته: مه به ست له نوسهرته خانی دل به ری «ئه ده ب» ه.

واته: هه موو تاییه تمه ندییه کانی ئه مشه و، تاییه ته به نوسهرته خانم. چونکه نوسهرته ده زانی چۆن دڵ ده رفیتنی و هه ره رووناکی چاوی کالی نوسهرته تیش، رووناکایی به زم و خوشیی باده خواردنه وه ی ئه مشه ومانه.

۲- تیکشکیتن ساغه ره و منیا، وهکو زولفی بتان

باده یی پر نه شته؛ ماچی لیتی نالی نوسهرته

ساغه ره و منیا: ده فره و پیاله ی مه ی.

واته: وهک چۆن له دوا ی هاتنی ئایینی ئیسلام په یکه ری بته کانیا ن شکاندوو، ئه و

ئىستاش نوسرەت خانم، بۇ خۇي پەيامى ئايىنىكى تازەيە و بۇ ئەمەش ئەو شتانهى لەمەوبەر، لە بەزمى بادە خواردنەودا، بەکار دەبران، دەبى ئىستا ھەموويان بشكىنرېن و لەناو بېرېن. چونكە لەمەودا بادەى مايەى خۇشېى و شورى سەر؛ ماچى لېوہ ئالەكانى نوسرەتە.

۳- بەرنە دەر شەمە و چرا، بۇچى بسوتېن وەك ئەمن

ئافتابى شوعلەوەر، نوورى جەمالى نوسرەتە

ئافتاب: ھەتاو.

شوعلەوەر: پېشنگدار.

واتە: مۆم و چرا ھەلگرن و بىانەنە دەرەوہ و پېتوبىستمان پېيان نېيە و ئىتر پرووناكايى جوانىيەكانى نوسرەت، دەبنە ھەتاوى پېشنگدارى كۆر و كۆمەلەكەمان.

۴- مورتېب و رەققاس و چەنگى، با نەيەن بەو بەزمەدا

مورتېب و چەنگى دوو زولفى، پايالى نوسرەتە

مورتېب (مطرب): گۆرانىيېت.

رەققاس (رقاص): سەماكار.

چەنگ: ئامپىرىكى مۇسقىيايىيە.

پايال: بەرپى مالېن (مەبەستى لە زولفى نوسرەت خانمە، كە تا بەرپى درېژە و لە زەوى دەخشى).

واتە: گۆرانىيېت و سەماكار و ئامپىرى مۇسقىيايىيەش لەو بەزمەى ئېمەدا نەبن؛ چونكە گۆرانىيېت و مۇسقىقا، بىرېن لە ھەردوو پرچە درېژ و لە زەوى خشاوہكانى نوسرەت خانم، كە بەدەورى بالايىدا، تا بەرى پېتى دەرلەرتنەوہ و وەك سەما بىكەن، ئاوان.

۵- بى سەبەب ئاوا نەبوو؛ ئەوشۇ ھىلالى يەكشەوہ

بەدرى كامىل؛ قورصى چىھرى بى زەوالى نوسرەتە

بەدرى كامىل: مانگى چوارەدە.

قورص: بازنە، كە مەبەستى بازنەى روخسارە.

چىھرە: روخسار.

بى زەوال: لەناو نەچوو، ئاوا نەبوو.

واتە: ئەمەشەو مانگى يەكشەوہ، ھەر لە خۇپايى و لە خۇيەوہ نەبوو، كە ئاسمانى بەجىھىشت و ئاوا بوو، چونكە دەيزانى كە بازنەى روخسارى نوسرەت خانم، مانگى چوارەدى جىگىر و ئاوا نەبووى ئاسمان دەبى.

۶- نامەوى لەو بەزمەدا بن؛ شەھد و شەككەر، بۇ مەزە

شەككەرى شىرېن؛ عىتابى ترش و تالى نوسرەتە

واتە: نامەوى لەو كۆرەماندا ھەنگوئى پالاوتە و شەكر، بۇ مەزەى مەى ئامادە بىرېن، لەبەرئەوہى گلەيى و تەشەرى ترش و تالى نوسرەت خانم، بەسن بۇ مەزەى مەيى و بادەمان.

«ئالى» دەلى:

شىرېنى و لە تالى و ترشى عىتابى پرووت

خالت لەسەر جەبېن، بۆدەتە دانەيى سماق

«۲۴۹»

۷- دلېەرن ئېنسافەن ئەو ئەشعارى تۆ؛ ئەما «ئەدەب»

دلېويى مۇنەسىر، ئەمەشەو بەحالى نوسرەتە

دلېەرن: دلېفېن.

ئېنسافەن: خوا ھەقە، خوا ھەلناگرى.

واتە: ئەى «ئەدەب» خوا ھەلناگرى شىعەرەكانى ئەمەشەوى تۆ، بەراستى شىعەرگەلېكى دلېفېن، بەلام لەسەروو ئەم شىعەرەنى تۆزە، بەخوا دلېفاندىن ھەر لە نوسرەت خانم جوانە و تايىبەتە بەنوسرەت خانم و ھەر لە نوسرەت خانم خۇي دېت و خۇي دەزانى چۆن ئەفسوونى دل داگىركردن بەكار بەيى.

کیش: به حری رهمهل موسه مهن مه حزووف: (فاعلاتن فاعلاتن فاعلاتن) وهک نمونه ی:

۱- کوشتیین دیدار و دینی بی خه تا ههر دهه سه دن
ههر سه ههر دیسا ژ نوو وین تینه کیری سه د جه له ب
«مه لای جزیری، ۷۱»

۲- تو نه گهر ههستی، له جی پارهستی، دیو و کافیش
دین ده لئین: به خودا قیامت راسته ههستانی ههیه
«نالی، ۵۷۷»

۳- چاوه کت وهختی به ئیما، مهیلی جامی مهی دهکا
ههرچی مهی دهیکا له گهل نهو، نهو له گهل ئیمه ی دهکا
«سالم، ۲۹»

۱- دلبره! دلداری وهکو تو، با وهفا بی چاتره

گهر نه بی مهیلی وهفاشی، بی جهفا بی چاتره

واته: نهی دلرفینه کم، نهوینداری وهک تو، به وهفا بی چاکتره. نه گهر وهفاشی نه بی،
با سزا و تازار و جهفای نه بی باشتره.

۲- خوسرهوی خوبانی نه ورژ، عاشقی پروته، گه دا

پادشا لوتفی له گهل زومره ی گه دا بی، چاتره

خوسرهو: نازناوی پاشاکانی ساسانییه. به لام نازناوه که له بنه پرتدا «که سرا» یه و
عه ره به کان کردوویانه به «خه سره».

واته: تو خوت سولتان و شاهه نشای هه موو چاکانی نه م سهرده مهیت و نهوینداری
روخساریش هه موویان هه ژار و پروتن، بویه نه گهر پادشا، هه ندی سوز و میهره بانیه
له گهل هه ژاران هه بی چاتره.

«نالی» ده لئ:

نه تو: شا: من: گه دا، دادم پپرسه
له زولمی چاوی بیمار ت کوژاوم
«۲۹۳»

دیسان نه م وینه یه، بهو به یته ی «نالی» نزیکه، که ده لئ:

ههرچه نده که پروتم، به خودا مایلی پروتم
بی بهرگییه عیله ت، که هه تیو، مهیلی هه تاوه
«شاهق» ش خوسرهوی خوبانی به مجوره به کاربرد وه:

نه ی خوسرهوی خوبانی من، تو ی دهر د و هه م دهرمانی
وه ی ماهه که ی تابانی من، فینکی دلی بریانی
«شاهق»

۳- به رده وه زوناری موو، با وهرگه ری عالم له دین

کفری په نهان، تا به که نکلی؟ ناشکرا بی چاتره

زونار: یان: زنار: واژه که له بنه پرتدا یونانییه و بریتی بووه له: زوناری و
کورتیه که ی «زونه» بووه و چه ندین مانای هه یه:

(مانای واژه ی «زونار» مان له غه زلی ژماره «۱۰» به یته ی «۹» دا لیکدا وه ته وه).
- پشتینی ک بووه به نه ستوورایی قامکیک، که په پره وانی ئایینی زه توشتی له که مه ریان
به ستووه.

- له دوا ی بلا و بوونه وه ی ئایینی ئیسلام و له سه ر فرمانی موسلمانان، مه سیحی و جوو،
له پشتیان به ستووه، تا له گهل په پره وانی ئایینی ئیسلام جو ی بکرتنه وه. به لام په نگلی
پشتینی جوو، هه نگوبینی بووه.

- نهو هیل و پشتینه یه یه؛ که ئاست و نه ندازه ی مه ی و باده، له لیوان و پیاله و په رداخ
ده کری و له کاتی خواردنه وه ی باده که شدا، نهو نه ندازه ی مه یه ی له په رداخه که دا
ده مینینه وه، دیسان هه پتی ده لئین: زنار.

- هه ندی جاریش له فارسیدا به مانای «که شتی» هاتووه.

- له زاراوگه لی ته سه وف و غیرفانی شدا، به مانای راستیی و یه کره نگلی له خوا په رستیدا.
- ملوانکه یه کی ملی که شیشانی مه سیحه، له گهل خاچیکدا، به گه رندا ناویزانی ده که ن،

ئەم ملوانكەيە زۆر جار لە ھەوریشم، یان لە كەتان دەبێ.

- زۆر جاریش ھەمان پشتتێن بەستنی زنار، بەمانای: ئامادە و تەیار بوونە بۆ پاپەراندنی کار و فرمانپێک، لە کوردیشدا دەوترێ: فلانە کەس، کەمەرەستەیی فیسار کەسە.

- ھەندێ جاریش بەمانای ئاشکراکردنی نەیتنێیەکی شاردراوە دیت، کە لە فارسییدا بەمەیان دەلێن: لە ژێر جەبەدا شاردرەو.

«حافظ»یش لەم بوارەدا ئاوا دەلێ:

حافظ این خرقة که داری تو ببینی روزی

که چه زنار ز زیرش بهجفا بگشایند

«دەخدا، بەرگی ۹، ل ۱۲۹۳۸»

ئەم بەیتە «ئەدەب» لێرەدا، بەم مانایە دیت، نەك بەمانای پشتتێن و شتی تر، کە بەداخووە تا ئێستا مانای واژە «زوننار» لە ئەدەبی کلاسیکی کوردیدا، ھەر بەمانای «پشتتێن مەسیحییانە» لێکدراوەتەو.

چونکە «ئەدەب» دەلێ:

بەردەو زونناری موو، باوەرگەرێ عالم لە دین

کفری پەنھان، تا بەکەنگێ؟ ئاشکرا بێ چاترە

بەواتای ئەو نەیتنێیە شاراوہیە لە دەمیکەوہ پاراستووتە و ئەگەر دەربخوێ دەبیتە ئاشکراکردنی شتیکی تازە و وەرسووڕانی بروای خەلکی لە دواي پروایەکی تازە. ئەوا بەمەش ئەدەب، نرخ و بەهای زولف و قژی یار بەبالا دەبێ و دەری دەخات، کە ئاستی خوێشەویستی قژ و زولفی یار، بەئەندازەي خوێشویستی خەلکە، بەرامبەر بەپروا و ئایینیکی تازە.

«مەحوی» دەلێ:

لەگەڵ دەستی مەلا، رێ ناکەوێ زونناری زولفی یار

وہکو «شیخ» ئیختیاری مەزھەبی «تەرسا» نەکەم، چبکەم!

«۲۳۱»

۴- زولمەتی کرداری من، خالت لە خولدی پرومەت

نامەیی ئەعمالی ئیمە، تا سیا بێ چاترە

خولد: بەھەشت.

واتە: کارەکانی من ھەموویان پەشن، وەك خالە پەشەکەي بەھەشتی سەر پرومەت، کە سەرەرای ئەوێش پەنگی پەشە، بەلام بەسەر کولمەتەوہ بوێتە نەخش و جوانیی. لەبەرئەوہ ئەگەر کرداری پەشی منیش، ببە مایەي جوانترکردنی تو، ئەوا خوێزگە دەخوایم و تەقەللا دەدەم، کە کرداری من، تا پەشتەر بن چاکترن.

۵- گەر پەقیت لێم پەزا بێ، مەنەي عیشقی تو دەکا

نامەوێ قەت لێم پەزا بێ، ناپەزا بێ چاترە

واتە: من و پەقیب، ھەردوو کەمان نەیار و ناحەزی یەکتێن و ھەرگیز کەسمان لە کاری ئەوێترمان رازی نین، بۆیە ئەگەر پەقیب لێم پەزا بێ، ئەوا دەبێ من، مل بۆ داخوایەکانی پەقیب دانەوینم، کە ئەویش دەست ھەلگرتنە لە ئەوینی تو، لەبەرئەوہ رازیبوونی پەقیب لێم، مانای سازشی منە لەسەر ئەوینی تو و ئەمەش بەمن ئەنجام نادرێ. بۆیە لە پێگەي پەقیبەتەوہ، ھەر چیم لەسەر ئەوینت بەسەر دیت، با بەسەرم بێ و پێم خوێشە و پێی رازیم و رازیبوونی پەقیبم، پێ نارازی خوێم.

۶- من شەویم ھێجرانی تو دی، ئەودەمەم ھاتوویە لا

ئەودەمەش جانا، تەلافی «ما مَضی» بێ، چاترە

تەلافی: لەناوێردن، لە بەرچاو نەگرتن.

ما مَضی: ئەوہي تێپەریوہ، ئەوہي چوہ.

واتە: سەد شەوی دووری و داہانی سەخت و دژواری تو چەشتوہ و ئێستا لەم ھەل و دەرفەتەدا، کە بۆ لام ھاتوویت دەبێ کاریکم لەگەڵ بکەیت، ھەرچی ژان و خەمی ئەو سەدان شەو پێ ئازارە ھەيە، لە بیرم بەربتەوہ و ئەمشەو قەرەبووی ئەو ھەموو دوورییەم بۆ بکەیتەوہ، بەجۆرێک کە منیش ھەرچی دووریم چەشتوہ، لە یادێ بکەم.

۷- تۆدەفەرمووی جانفیدای ئەو خاکپایەم، کە بۆت:

گەر لە تۆبیتو جودا بێ، خاکی پا بێ چاترە

خاک پا: خاکی بەرپێ، یان: شتی بێ بایەخ و بێ نرخ.

واتە: تۆدەفەرمووی: کەسێکم خۆش دەوی، کە بۆت خۆم بەقوربانی خاکی بەرپێ دەکەم. منیش دەلێم: خۆ بەقوربانی کردن، بەمانای جیابوونەوه لە خاکی بەرپێ. لەبەرئەوه هەز دەکەم هەر زیندووێهکی بێ بایەخ و بێ بەها بم، تا لە خاکی بەرپێی تۆ جیا نەبمەوه.

«مەحوی» چەند جوان ئەم وێنەیه پروونتر دەکاتەوه:

پێ درا بێ بەگەدایی، نەفەسی لەو دەرەدا

هەر کەسی، تا نەفەسه، عارییه شاهه نشاهی

«۳۱۹»

۸- با وجودی شۆری غەمزە، چ شۆریک و چ بەرگ

راستی عوششاقی تۆ، تا بێنەوا بێ چاترە

واتە: کاتی دلداری تۆ، هەموو خەون و ئاواتیکیان، تیلە چاویکی تۆ بێ، کە بۆیان دەبێتە رووداویکی وەک هەللا و هەرایەکی یەكجار خۆش و شیرین و هەموو شتیکی تریان بێر دەچیتەوه و ئەوی پێوەندی بەجلوبەرگ و جیگە حەوانەوه و دالە و ئامیزتیکی میهرەبانەوه هەبێ، لە یادیان نییه، ئێتر چ پتووستییەکیان بەمیهرەبانی بەرامبەر نواندن و جلوبەرگ و پۆشتەبییه هەیه؟! لەبەرئەوه ئەوینداری تۆ، تا بێ بەرگ و بێ جیگە و بێ نوا بن، چاکتر بێر لە تیلە پر نازی چاوهکانت دەکەنەوه.

۹- باری خەم کەوتن لە دلدا، تازە نالەم بۆ بێ

کاروان خستی، جەرەس: تا بێ سەدا بێ چاترە

واتە: جاران بەر لەوهی کاروان، بگاتە کاروانسەرا و بارخانە و خانەکان، دەنگی زەنگولە ملی و لاخ و ژاوهژاوی نزیکبوونەوهیان و دەنگی و لاخدارەکانیان، خاوەن کاروانسەرا و بارخانە و خانەکانیان بەئاگا دەهێنایهوه، تا خۆیان بۆ جیگەکردنەوهی بارەکان و تاقەتکردنی و لاخەکان ئامادە بکەن. ئەدەب لێرەدا دەلێ: کە بارخانە خەم، بەبێ ئاگاداری و ئامادەکردنی پۆحم، لە دلدا باریان خست، ئێتر دەنگە دەنگ و هاوار و نالە و بیستنی دەنگی زەنگولە کاروانم بۆچییه و دەبێ پێم خۆش بیت، یان ناخۆش

بیت، خۆم بۆ تەدارەکی جیگەکردنەوهی ئەم باری خەمانە، ئامادە بکەم و شانی بەبەر بەدم و هاوار و نالە و ئاخ و ئۆفیشم لێ نەیهت و بەبێ دەنگیی، خەمەکانم بلاوینم.

۱۰- تا بزانی قەدری وەسلێ یەکتەر و جەوری فیراق

جار بەجار عاشق لە مەعشوقی جودا بێ چاترە

واتە: بۆ ئەوهی دلداری و دلەبەر، نرخ و بەهای دیدار و دیتنی یەکتەر چاک بزانی، باشتر وایە جار جارە ئەو دووانە لە یەکتەر دابیرێن و دوور بکەونەوه. ئەوسا ئازار و ژانی دووری، تام و چیتێ دیدار و ژوان، مەزنتەر و شیرینتر دەکات.

۱۱- نانۆتی ئەو دلە تەنگ بێ، لە عەکسی پروومەت

ئایینە دیداری تۆ، بالانما بێ چاترە

واتە: تیشکدانەوهی پرشنگ و پروونکی و خەرمانەوهی دەوری پروومەت، مەودایەکی بەرینی بۆ خۆی داگیر کردووه و ئەوهی دەیهوێ ئەو هەموو پروونکی و خەرمانەیه، لە ئامیزی دلیدا جیگە بکاتەوه، دەبێ خاوەن دلێکی بەئەندازە و ئەو خەرمانەیه، گەرە بێ، بۆیه ئەوینی تۆ، دەبێ لە دلێ تەنگدا نەبێ.

یان هەلەگرتی وێنە، بەجۆرەش بخوێنیتەوه؛ کە ئەوینی تۆ، بەئەندازە و بارتهقای درەوشانەوه و بلابوونەوهی ناوبانگە و ئەو کەسەش کە دلداری تۆ بێ «دەبێ خۆی بۆ ئەو ئامادە بکات، کە ئەم ناوبانگە بەربلاوەت، دەرەسەری و کێشە زۆر لە دوايه و دلێکی گەرە و پشووێهکی نەپساوی دەوی، تا لە ئەستۆی بگرێ.

۱۲- صورت و مەعنا یەکتە، بۆ نیشاتی عارفان

گەر مەجازی، گەر حەقیقی، بێ هەوا بێ چاترە

عارف: واژهیهکی خوداناسییه و بەمانای ناسین و پەرستنی خوا، لە ینگە پشکنین و ئەزموونی پۆحیی و دلنیابوونی بێ چەندوچوونەوه، کە پەرستنی خوا، شتیکی شایان و پتووست، نەک لە بەرامبەر خۆزگە و ئومێد و ترس و سزادانی دوایدا. ئەم واژهیه قوولتر و بەربلاوترە لە واژهی «تصوف»ی عەرەبی و پێوەندییان بەیهکەوه نییه و سەرچاوهکەشی، چ لە باری واژهکە و چ لە چۆنییتی پەرستنی خوداشەوه پێوەندی بەفکری «زهد» و «تصوف»ی عەرەبییهوه نییه و لە هەردوو بوارهکەشدا، میژووی بۆ سەرچاوهکانی یەکتەپەرستی هیندی - ئاریایی دەگەریتەوه.

واته: لای مرۆڤی عارف، وینه و مانا، بۆ هه‌لسوکه‌وتی ئه‌وینه‌که‌یان هه‌ر یه‌کیکن و ماناشیان پیکه‌وه‌ ته‌واو ده‌بی، بۆیه‌ ئه‌گه‌ر ئه‌وینه‌که‌ مه‌جازیی بی، یان حه‌قیقی، ده‌بی شان به‌شان و هاوته‌ریبی یه‌کتر گه‌شه‌ و په‌روه‌رده‌ بن و بۆ هه‌ردوو ئه‌وینه‌که‌ش، چه‌ند ساده‌ و ساکار و بی پرووتوووش بن چاکتره‌.

١٣- ئیوه‌ فه‌رموتان: «ئه‌ده‌ب» جانی به‌خشیی بۆ و یسان

نامه‌وێ جانی عه‌زیم، خاکی پا بی چاتره‌

واته: تۆ وتبووت: بۆ ئه‌وه‌ی «ئه‌ده‌ب» بتوانی به‌من بگات، ده‌بی له‌ پێگه‌مدا خۆی به‌خشی. منیش ده‌لیم: گیانی‌ک له‌ پێناوی تۆدا نه‌به‌خشی، بۆ چه‌مه‌!، له‌به‌رئه‌وه‌ هه‌ز ده‌که‌م بۆ ئه‌و مه‌به‌سته‌ (به‌یه‌ک گه‌یشتن) گیانم به‌خشم و له‌ دواییدا کاتێ گیانم به‌خۆڵ و خاک ده‌بی، با له‌ به‌رپیتی تۆدا پۆ بکری.

کیش: به‌حری موزاربع ئه‌خره‌ب مه‌کفووف مه‌قبووز: (مفعول فاعلات مفاعیل فاعلن)، وه‌ک نمونه‌ی:

١- ده‌ستم له‌ گه‌ردنی خۆت هه‌لمه‌گره‌ ئه‌ی حه‌بیبه‌

وه‌بزانه‌ خویتی خۆمه‌، یا مننه‌تی په‌قیبه‌

«نالی، ٣٩٤»

٢- ساقی له‌ په‌رده‌ ده‌رهات، جامی شه‌رابی هینا

دل خیره‌ما له‌ حیره‌ت، مه‌ه‌ ئافتابی هینا

«سالم، ٣٥»

٣- ئه‌ی بی نه‌زیر و هه‌متا، هه‌ر تۆی که‌ به‌رقه‌راری

بی دار و بی دیاری، بی‌دار و پایه‌داری

«حاجی، ١٤٣»

١- ئه‌و قاسیدی چ مه‌مله‌که‌ت و کامه‌ کیشه‌ره‌

ئیزه‌ری مه‌تله‌بی له‌ ده‌هن شه‌هد و شه‌که‌ره‌!

قاسید: نامه‌به‌ر، ته‌ته‌ر، په‌یامبه‌ر.

مه‌مله‌که‌ت: ولات، ناوچه‌، هه‌ریم.

کیشه‌ره‌: نیشتمان، ولاتی گه‌وره‌.

ئیزه‌ر: ده‌رخستن، ده‌رکه‌وتن.

مه‌تله‌ب: مه‌به‌ست، داخوازی، په‌یام.

ده‌هن: ده‌م، زار.

واته: ئه‌ری ئه‌و نامه‌هێنه‌ره‌، خه‌لکی کام ولات و هه‌ریمه‌، که‌ له‌ ده‌رخستنی مه‌به‌سته‌کانیدا، ده‌لێی هه‌نگوین و شه‌کر له‌ زاریه‌وه‌ ده‌ردێن.

٢- په‌یغامی کامه‌ یاره‌، که‌ قاسید ده‌لێی دلی

نه‌نفاسی عیسه‌وی له‌ ته‌له‌قفوظ موصه‌وه‌ره‌

په‌یغام: په‌یام، پاسباره‌.

تەلەففۇز (تلفظ: عەرەبى): شىۋەى ئاخاوتن، فۆنەتيك.

موصەۋۋەر: ۋىنەگر، ۋىنەكىش، ۋىنەساز.

ۋاتە: ئەۋە پاسپاردەى كامە دۆستى ھىناۋە، كە ھەناسەكانى دەلىپى ھەناسەكانى ھەزەرتى عىسايە و شىۋەى دەرىپىنەكانى، ئەۋەندە جوان شتەكان بەرجەستە دەكات، ۋەك ئەۋەى ۋىنەى شتەكانمان لە بەرچاۋدا، ۋىنە بۆ بکېشى.

۳- پەيغامى ئاشنايە ۋەھا جانفەزا بلتى:

پەيغامى ئاشنا، نەفەسى پۇچ پەرۋەرە

جانفەزا: گىيانپەرۋەر.

ۋاتە: كەۋاتە ئەۋ پاسپاردەى، ھەر پاسپاردە و پەيامى دۆستانەيە؛ كە بەۋجۈرە پۇچ پىتى بکرىتەۋە ۋەھناسە و تەۋژمى تازە بەرپۇچ بدات.

۴- جانا مەگەر سەبا گوزەرى خستە پەرچەمت

نەمىزكە ۋا جىھان، لە شەمىمى موعەتتەرە!

جانا: گىيانكەم، پۇچەكەم.

سەبا: شەمال، سۈرە.

گوزەر: پىگە.

شەمىم: بۆن، بۆن و بەرامە.

موعەتتەر: گولۋى.

ۋاتە: پۇچەكەم، ئەرى ئەۋە باى سۈرە، بەناۋ زولفى تۇدا تىپەپىۋە، ۋا سەرتاسەرى جىھان، پىر لە بۆنى گولۋا، ۋاتە: بۆنى تۇۋۋە.

«سالم» دەلى:

سەبا!، سا بى بەسەر گىسوۋى يارا

دەماغم وشكە، بى بۆى مشكى تاتار

«۵۹»

«مەۋلەۋى تاۋەگۆزى» ش دەلى:

بۆ بالاي ھەرزان، ۋە دەشت و ھەردان

نەز پاي لاي تۆم، ۋەكام گوزەردان!

۵- جەۋرت: غەذايى پۇچى منى سوختە دلە

ئاتەش موسەللەمە؛ كە حەياتى سەمەندەرە

جەۋر: سزا، چەۋساندەۋە.

غەزا: خۇراک.

سوختە: سوۋتاۋ.

ئاتەش: ئاگر.

موسەللەم: ئاشكرا، شتىك كە سەلماندى نەۋى.

سەمەندەر: بالندەيەكى ئەفسانەيىيە و لە ناۋ ئاگرادا دەۋى.

ۋاتە: سزا و چەۋساندەۋەت، خۇراک و تۇشۋى گىيانى منى دلسۋوتاۋە، كە سوۋتانى دلى من، لەبەرئەۋەيە كە خۇم لە ئاگرى عىشقدا بوۋمەتە سەمەندەر و ئاشكراشە كە سەمەندەر، ھەموۋ ژيانى ھەر لە ئاگرادايە و بەبى ئاگر نازى. بۆيە سزاي تۇش، كە ۋەك ئاگرە و لە دلەم بەردەبى، دەبىتە خۇراک بۆ گىيانم.

۶- ھەرچەندە پۇژى من: سىيەھ بى فروۋغى پرووت

كاشانەكەم؛ شەۋانە: بەيادت مەۋۋەرە

سىيەھ: (سىياھ): پەش.

فروۋغ: پروۋناكى.

كاشانە: مال، خانۋو، لانه.

مەۋۋەر: گەش، پروۋناک.

ۋاتە: ئەگەرچى پۇژانى ژيانى من، بەبى پروۋناكىي پروۋى تۇ، تارىكن، بەلام پروۋمەتەكانت ئەۋەندە پروۋناكيان بەرپۇچم بەخشىۋە، كە لە مەۋۋە پروۋناكىي سەردەكا و شەۋانىش مالىكەم، ھەر بەۋ پروۋناكىيەى پروۋمەتەكانت، پروۋناک و گەشە.

«سالم» دەلى:

۱- راستە دل بەندە لە طورەى زولمەتى زولفت، ۋەلى

پەۋشەنە كولبەم لەبەر شەۋقى خەيالى پروۋمەتت

«۴۶»

۲- هەر شهو، که مههتابی روخت ده رکهوی له دوور
کولبهی دلم له تیره گییا پر دهبی له نوور
«۶۴»

۳- نه بوونی شه معی کافووری له وه سلا سه هله بو عاشق
هه موو شهو رهوشه نه کولبه م، له شهوقی پرویی جانانم
«۸۲»

۴- له دورجی سینه ما، تا گه وه هری یادی روخی تو بی
له بهر شوعله ی ئهوا، شهو تا سه هه ر، مه یلی چرا ناکه م
«۸۵»

۷- سۆزی دهروون و یادی سه ری طوره که ت مودام بو مه حقه لی خه یالی مه، وهک عوود و مه جمه ره

مودام: هه می شه، به رده وام.
مه حقه ل: کوږ، کوڤه ل، مه جلیس.
عوود: شتیکی بۆن خو شه.

مه جمه ر: ناگردان، یان: ئه و نامیر و ده فره ی بو عوود سووتان دن ناماده ی ده که ن.
واته: سۆزی دلی من، که هه می شه وهک ناگر ده سووتی و سه ری په رچه می تو ش، که
هه می شه بۆن و به رامه ی خو ش بلا و ده کاته وه، هه ردووکیان که ره سه ی کوږ و کوڤه لی
خه یالی ئیمه ن، وهک ئه وه ی به ناگری سۆزی من، داری عوودی بۆن و به رامه ی سه ر و
په رچه می بو نخو شی تو بسووتین.

یان: سۆز و ناله ی دهروونی من و نامیری عوودی دروستکراو له تالی په رچه می تو؛
که ره سه ی کوڤه نه وه ی کوږ و کوڤه لی ئیمه ن.

«نالی» ده لی:

۱- له شهوقی پرویی شه مع و زو لفی دوود و طوره یی مه جمه ر
سو په ند و عوود و په روانه، بخوور و غالییه سووتن
«۳۲۹»

۲- زو لفت، که له سه ر روو، به خه م و تابشه ئه مرۆ
دوودی سیه ه ی عووده، له سه ر عاریزی پشکو
«۳۸۴»

۸- مه نزووری من: له وه سلی له بت، ره غمی دوژمه که ر نه، له لام وه فا و جه فا: هه ردوو یه که سه ره مه نزوور (منظور: عه ره بی): مه به ست، نیاز.

ره غم: سه ره را، سه ربار.

واته: من له رقی ناحه زان، مه به ستم ئه وه یه بگه مه لیوه کانت، له به رئه وه ی خو م له
هه موویان به شایسته تر و نزیک تر له هه موویان ده زانم، ئه گینا چ وه فا و چ جه فای تو م له لا
وهک یه که و بو من ه یچ جیاوازییه ک له نیوانیاندا نابینم و هه ردووکیان یه ک شقن.

۹- سه وداین تو: نه عاریزیه بو مه، عیشقی تو روژی نه زه ل، به ناب و گلی موخه م مه ره عاریزی (عارض: عه ره بی): راگوزاری. موخه م مه ر: هه وینی شتیکی که پیتی هه لشی کرا بی.

واته: ئه وینی تو، بو ئیمه، هه روا شتیکی راگوزاریانه نییه، به لکو ئه وینی تو، هه ر له
روژی بناغه دانانی گه ردوونه وه وهک هه وینیکی، له گه ل رو حی زگماکی مندا، پیکه وه
هه لشی لراون و ده بی پیکی شه وه بن.

۱۰- حوکی قهزا بوو حه بسی دلی مه، به دامی مووت غه یه رز رهزا: چ چاره، به هه رچی موقه دده ره

حوکی قهزا: چاره نووسی خودایی.
غه یه رز رهزا: جگه له رازیبون.

واته: هه ر به هه مان رتسای نه زه ل، ده بوایه چاره نووسی ئیمه وا بنووسری، تا به داوی
ئه وینی تو وه بيم. ئه مه ش بریاری خودایه و ده بی بو ئه م بریاره، له رازیبون زیاتر چیم
هه بی! له م چاره نووسه شدا هه ر چیم به سه ردی و هه ر چیم له چاره نووسراوه، ده بی له
ئه ستزی بگرم و مه قم لیوه نه یه ت.

۱۱- زاهید له مه به حوسنی روخت شیفته تره

حه یفی که بهو لیباسه وه، بوی نامویه سسه ره

زاهید: خوداناسی درۆینه، خواناسی به پروالته.

حوسن: جوانیی.

شیفته: سه ودا.

لیباس: جلویه رگ.

مویه سسه ره: ئاسان، لوان.

نامویه سسه ره: ئاسان، نه لوان.

واته: زاهید، که به پروالته و به درۆ، خه ربکی خواپه رستییه، له بهرام بهر جوانیتا، له ئیمه زیاتر سه ودا ت بووه، به لām بهو هۆبه وه که جلویه رگی خواپه رستییه پۆشیوه، بوی دهست نادات وهک ئیمه به ئاشکرا ده ری بیری که سه ودا ت بووه.

«نالی» ده لئی:

۱- زاهید! مه که مه نعی دل، بۆ تۆ نییه سوودی گۆل

خاکت به سه ره ئه ی غافل، که وتوویه چ سه ودا یه؟! «۵۶۲»

۲- سوفیی خه لوه نشین، بۆ نه زه رتکی گۆلی پرووت

په نگه وهک نه رگسی ته ر، چاوی سپی بیت و ده ری

«۶۵۱»

«مه حوی» ده لئی:

چاوی مه یگونت وه ها مه یخانه ی ئاوا کرده وه

چۆلی کرد ئاخ به زاهید: خه لوه خانه ی شه عبه ده

«۲۷۳»

۱۲- گهر مه نعه، گهر مه لامه ته، تا مردنم «ئه ده ب»

زونناری گهر دنم، سه ری گیسووی دل به ره

مه نع: قه ده غه، پاوان، رینگه لیگرتن.

مه لامه ت: سه رکۆنه، گله بی، سه رزه نشت.

واته: هه ر چیم له بهرام بهر ئه وینتدا پی بکه ن، هه ر له رینگه لیگرتنمه وه؛ تا سه رکۆنه و گله بی، پیرام داوه ئه وه ی به لای خه لکه وه، وهک کفر و هه رام و کاری پی دیینییه، ده پی تا مردنم دهستی لی هه لنه گرم و زونناری گه ردنم، ئه لقه ی پرچه کانی تۆ بی.

«نالی» ده لئی:

غه ییری زولفی تۆ، که رشتی عومرمه

ده ست له «ما فیها» ی زه مان پیراوم ئه ز

«۲۲۲»

«سالم» ده لئی:

حه دیسی نه نگ و نامم، زۆر شوکر مه شهووری عاله م بوو

له هه رفی موده ده عی ناکه س، نییه باکم منی سه ودا

«۳۷»

کیش: به حری ږمه‌ل موسه‌مه‌ن مه‌حزوف: (فاعلاتن فاعلاتن فاعلاتن فاعلاتن)، وهک نمونه‌ی:

۱- سوفتی بیتن پور له‌عل و مه‌رجانان به موژگانان هه‌تا

دیده ره‌وشه‌ن بوون ب دینا دیم دوری سیمین غه‌به‌ب
«مه‌لای جزیری، ۷۴»

۲- عاشقی بی دل دهنالئی، مه‌یلی گریانی هه‌یه
بی شک هه‌وره‌تریشقه؛ تاوی بارانی هه‌یه
«نالی، ۵۷۲»

۳- تا به‌سه‌ر باغی دلا بی، بای خه‌زانی فیرقه‌تت
عارزم بو سیوی روخسارت، له‌ ږه‌نگی به‌ی ده‌کا
«سالم، ۲۹»

۱- خوشه‌ باده، هه‌ر ده‌مه‌ی؛ نه‌ما به‌یانی خوشتره

ناشکاریش خوشه‌ عه‌یش، نه‌ما نیهانی خوشتره
ناشکار: ناشکرا.

عه‌یش: ژیان.

نیهانی: نه‌یتنی.

واته: باده خواردنه‌وه هه‌موو کاتئ و هه‌میشه‌ خوشه، به‌لام به‌یانیان خوشتره. ژیانیش
نه‌گه‌رچی به‌ناشکرا و بی ږه‌رده خوشه، به‌لام نه‌میش نه‌و شتانه‌ی خوشه، که نه‌یتن و
دوور له‌ چاوی خه‌لکه‌وه ده‌کرتن؛ که مه‌به‌ستی نه‌ده‌ب لیره‌دا، وهک نه‌وینداری و ژوانه.

۲- عومر هه‌ر فه‌سلټیکی خوشه، گه‌ر به‌نیعمه‌ت رابری

گه‌ر خودا بیدا به‌ږحه‌مت، نه‌وجه‌وانی خوشتره
نه‌وجه‌وانی: لاویتی.

واته: ته‌مه‌ن نه‌گه‌ر به‌ده‌ست ږویشته‌ویی ده‌ست بدات، هه‌موو وه‌رټیکی خوشه، به‌لام
وه‌رزی لاویتی، سه‌رباشقه‌ی هه‌موو وه‌رزه‌کانی ته‌مه‌نه و نه‌گه‌ر هه‌ر له‌ سه‌رده‌می لاویتی‌دا
خودا بتداتئ، له‌ هه‌موو وه‌رزه‌کانی خوشتره.

۳- حیشمه‌تی شاهان نه‌گه‌رچی خوشه، بوټ مومکین بی

گه‌ر له‌ من ږرسی؛ به‌جانان پاسه‌بانی خوشتره
حیشمه‌ت: ده‌بده‌به و شکو.

پاسه‌بان: پاسه‌وان.

واته: هه‌رچه‌نده ده‌بده‌به و شکوی شاهان؛ نه‌گه‌ر بوټ بلوی، خوشه. به‌لام نه‌گه‌ر من له
هه‌لټژاردنی چاره‌نووسی خومدا، سه‌ریشک بکرتیم، نه‌وا پیتم خوشه به‌گیان و به‌دل
پاسه‌وانی ده‌رگانه‌ی یار بم، خوشتره.

«کوردي» ده‌لئ:

گه‌دایی کوی جانانه، به‌شاهی عالمی ناده‌م

گه‌دایی خوشتره بوټ من، له‌ شاهی گه‌ر موخه‌ییه‌ر بم

۴- سه‌د وه‌کو موسا؛ یه‌دی به‌یزا و ئیعه‌جازی هه‌بی

گه‌ر ته‌جه‌للای ږوو نه‌بی، به‌خودا شوانی خوشتره

واته: هه‌موو نه‌و به‌هرانه‌ی که خودا به‌که‌سیکی ده‌به‌خشی و پیوه‌ی ده‌ناسری و به‌هو‌ی
نه‌و به‌هره‌یه‌یه‌وه خه‌لټیکی زوری لی گرد ده‌بنه‌وه و ده‌بیته سه‌رباشقه و پیغه‌مه‌ر و ږا‌هر،
نه‌گه‌ریش گرنګ بن، به‌لام نه‌و به‌هرانه نه‌گه‌ر زوریش گرنګ بن، هیشتا نه‌وه‌نده‌ی نه‌و
ناسته گرنګ نین، که له‌ته‌کیدا، نه‌وینی ږپشنگ و گرنګی روخساریکی جوان، شه‌یدای
نه‌کردبی، بو‌یه خاوه‌نی به‌هره‌ی بی عه‌شق، خاوه‌نی سامانیکی گه‌وره و مه‌زن نییه و
نه‌وسا له‌جیاتئ نه‌و به‌هره‌یه، شوانیتی و شوانکاره‌یی خوشتره.

۵- گه‌ر گه‌دای و عاشقی؛ شاهټیکی بی تاج و نگین

خوسره‌وی بی شو‌ری شیرین؛ ساره‌وانی خوشتره

نگین: نه‌و به‌رده به‌نرخانه‌ی که موستيله و تاجی سه‌ری شاهانی پی ده‌ږا‌زیتنه‌وه.

ساره‌وان: خوشتره‌وان.

واته: هه‌ر کاتئ عاشق بو‌ویت، با هه‌ژاریش بیت، وهک نه‌وه وایه شاهټیکی بی تاج و
بی نیشانه‌یت؛ چونکه خوسره‌وی ږه‌روټیزش، سه‌ره‌ږای نه‌وه‌ی شا بو‌وه، به‌لام نه‌گه‌ر خودی
خه‌سره‌و، نه‌وینداری «شیرین» نه‌بو‌وایه، ناوی تیکه‌ل نه‌فسانه‌ی دلدارانی ناودار نه‌ده‌بو‌و،
نه‌وسا له‌باتئ نه‌وه‌ی شاهټیتی پی خوش بی، خوشتره‌وانیی پی خوشتره‌ده‌بو‌و.

۶- جان نثاری عاشقان، خوشه نه گهر بۆ دلبهران

بۆ كه سېتكى جان نساړه؛ جان فشانی خوشتره

جان نثار: گيان پېشكه شكردن؛ گيانبه خشين.

جان فشان: گيان دانان، گيان به فیداکردن، گيان به قوربان کردن.

واته: گيانبه خشينى نه وينداران بۆ دلبهرانيان خوشه، به لّام نه و نه ويندارانه ی فېرى نه وهن گيانيان به دلدارانيان پېشكه ش بکن، نه گهر گيانفیدا بن خوشتره.

۷- قهر و لوتقى يارى مه، بۆ ئېتمه يه كسانه، به لان

گاهگاهي كيش به خه لوت، ميهره بانيى خوشتره

قههر: رق، كينه.

گاهگاه: جاروبار، ناوبه ناو.

خه لوت: ته نيایى.

واته: به لای ئېتمه وه، چ رق و تۆران و چ سۆز و ميهره بانيى دلبهرمان، به لاما نه وه وهك يهك و يه كسانه. به لّام نه گهر نه م دوو حاله تى رق و ميهره بانييه، له كاتى ژووان و دیدارى دووقۆلې و ته نياییدا، ميهره بانيى بال به سهرياندا بکېشى خوشتره.

۸- عومرى جاويدان نه گهرچى نيعمه تېكه بى قهرين

نهى «نه دب» بيللا به مه، ماچى فلانى خوشتره

جاويدان: نه مریى، ههرمان.

قهرين: نزېك، هاوتا.

واته: ههرچه نده ته مهنى درېژ و هه تا هه تايى (نه گهر بلوى)، به هره يه كى يه كجار خوش و سامانېكى گه وړه و بى هاوتايه. به لّام نه گهر له و ته مهنه درېژه و هه ميشه يييه دا، ههر خه ربكى ژبانى ئاسايى و سه رزميېرى رۆژان و مانگان و سالانى نه و ته مهنه بيت، چ تام و چېرېكى هه يه؟! بۆ به خوا، به لای منه وه هه موو ته مهنى درېژ، تام و چېرې نه و شته نادات، كه له ته مهنه ندا خۆزگه ی بۆ ده خوازيت و له هه لېكدا بۆت هه لده كه وى و پېتى ده گه يت، وهك نه وهى به لای منه وه، ماچى (فلانه كه س)، به هاى هه موو ته مهنى هه يه، نه گهر ده ستم بېگاتى.

«سالم» ده لى:

خه مووشى تابه كهى «سالم»! برينى باتېنى كوشتى

نيهانى به سيه تى، خوېنم هه ناى په نجهى فلانى بى

«۱۴۱»

کیش: به حری پهمه‌ل موسه‌مهن مه‌حزووف: (فاعلاتن فاعلاتن فاعلاتن فاعلاتن)، وهک
نمونه‌ی:

۱- چاوی من دهم دهم ده‌پترئی ئاوی ساف و خوینی گه‌ش

دابلتین ده‌ریای عومانه، دور و مه‌رجانی هه‌یه
«نالی، ۵۷۳»

۲- جورعه‌ نو‌شیی تو‌ بکه‌م؛ ئیتیر له‌ به‌زمی مه‌یکه‌ده

چاوی مه‌خموورت به‌عاشق؛ کاری باده‌ی مه‌ی ده‌کا
«سالم، ۲۹»

۳- هاته‌وه‌ ئاشوویی ده‌وران، مه‌ردی مه‌یدان هاته‌وه‌

شیری یه‌زدان، لهنده‌هووری ئیبنی سه‌عدان هاته‌وه‌
«شیخ‌ره‌زا، ۱۰۹»

۱- ئه‌ی ره‌فیکان! دل، نزاری غه‌مه‌زیکی دل‌به‌ره‌

خۆنوتین و شتیه‌باز و ساحیر و جادووگه‌ره‌

نزار: کز و مات و لاواز.

خۆنوتین: که‌سپک که‌ هه‌ز به‌خۆ ده‌رخستن و خۆ نیشان‌دان بکات.

شتیه‌باز: ئه‌میش هه‌ر نزیکه‌ و مانای خۆ ده‌رخه‌ری هه‌یه‌.

واته‌: گه‌لی براده‌رینه‌. دل‌م مات و ماندووی تیله‌ چاوی دل‌به‌ریکی خۆ ده‌رخه‌ر و شتیه‌
به‌رچاو و جادووگه‌ر و ئه‌فسوونگه‌ره‌.

۲- تا بلتی خوش مه‌نزهر و مشکین خه‌ت و ره‌عناقه‌ده‌

تا بلتی به‌د عه‌هد و شه‌رت و بی وه‌فا و خودسه‌ره‌

خۆش مه‌نزهر (منظر): شتیه‌ جوان.

مشکین خه‌ت: زو‌لف و قژی، بۆن و به‌رامه‌ی مسکی خه‌تای هه‌یه‌.

ره‌عناقه‌د: بالا‌ رێک و ره‌وان.

به‌د عه‌هد: په‌یمان به‌د، بریار ناله‌بار.

خودسه‌ر: جه‌ریه‌زه‌، سه‌رکه‌ش، له‌خۆ پازی.

۳- دل‌به‌ری، جان‌به‌روه‌ری، گول‌په‌یکه‌ری، عیش‌وه‌فرو‌ش

مه‌هوه‌شی، کولمه‌گه‌شی، میناگه‌شی، میناده‌ره‌

جان‌به‌روه‌ر: گیان‌به‌روه‌ر.

گول‌په‌یکه‌ر: ئه‌ندام وه‌ک گول.

مه‌هوه‌ش: مانگ ئاسا، وه‌ک مانگ.

میناگه‌ش: گه‌ردن گه‌ش.

هه‌رچه‌نده‌ له‌ جیتی خۆشیدان ئاماژه‌ کراوه‌؛ که‌ ده‌کری «مینا گه‌ش»، به‌ «میناگه‌ش» یش
بخو‌تیریت‌وه‌ و له‌م باره‌دا «میناگه‌ش» به‌مانای «باده‌خۆر» دیت.

میناده‌ر: باده‌ده‌ر، مه‌یگه‌ی، ساقی. له‌ هه‌مان کاتدا ئه‌گه‌ر «مینا» مه‌به‌ست له‌
«گه‌ردن» یش بێت، ئه‌وا مانای: گه‌ردن به‌رز و گه‌ردن به‌ده‌ره‌وه‌ش ده‌دات.

۴- گول‌به‌ده‌ن، شیرین سوخه‌ن، ته‌نگی ده‌هه‌ن وه‌ک شه‌هدی ناب

چه‌ه‌ زه‌قه‌ن، گیسو‌و ره‌سه‌ن، طوره‌ شکه‌نج و چه‌نبه‌ره‌

شیرین سوخه‌ن: قسه‌ شیرین، ئاخاوتن شیرین.

ته‌نگی ده‌هه‌ن: ده‌می بچووک.

شه‌هدی ناب: هه‌نگوینی ناوازه‌ و نایاب.

چه‌ه‌ زه‌قه‌ن: چه‌ناگه‌ چال.

گیسو‌و ره‌سه‌ن: په‌لک وه‌ک ره‌شمه‌، وه‌ک ته‌ناف و گوریس.

طوره‌ شکه‌نج: په‌رچه‌می ئه‌لقه‌ ئه‌لقه‌یه‌.

چه‌نبه‌ر: بازنه‌.

۵- مه‌ه‌ لیقا، شیرین ئه‌دا، هه‌م دل‌گوشا، هه‌م دل‌روبا

مه‌جلیس ئارا، باده‌ په‌یا، هه‌م مه‌یه‌، هه‌م ساغه‌ره‌

مه‌ه‌ لیقا: دیمانه‌ وه‌ک مانگ.

شیرین ئه‌دا: ئاکار شیرین.

دل‌گوشا: مایه‌ی دل‌کردنه‌وه‌.

دلږوبا: دلږښتن.

مه جلیس ئارا: کوږ و کوږمه ل دهراژنښته وه.

باده په ښا: مه یخوږ.

ساغر: پیاله ی مه ی، پرداخ، لیوان.

۶- شوخی چین، تورکی خه تا، زیبی خوتهن، ماهی ته تار

شورې شار، ناشووبی مولک و نافه تی هر کیشوره

شوخی چین: شهنګ و شوخی ولاتی چین.

تورکی خه تا: کچه جوانی تورکی ولاتی خه تا.

زیبی خوتهن: هویښی جوانی ولاتی خوتهن.

ماهی ته تار: مانگی ولاتی ته تارستان.

شورې شار: سونګه ی هرا و زه نای شار.

ناشووبی مولک: مایه ی هه لالا و پشیوی مه مله که ت و دهرده سهری و په تای هه موو ولاتان.

۷- دهفعی خه م، دهفعی مه لاله ت، مایه یی و هجد و نیشات

قووتی دل، روحي پوهان، نارامی جیسم و په یکه ره

دهفعی خه م: خه مړه وین.

پهفعی مه لاله ت: لابه ری دلته نگیی.

مایه یی و هجد و نیشات: مایه ی بووژانه وه و جوښ و خروشه.

قووتی دل: خوږاکی دل.

نارامی جیسم و په یکه ره: نارامی له ش و نه ندای له شه.

۸- لوعبه تی، په نګین روخی، په نګین له بی، په نګین عوزار

خوش قسه ی، خوش سوجه تی، خوش فیتره تی، خوش گه وه ره

لوعبه ت: جوان، بووک.

په نګین روخ: روخسار په نګین.

په نګین له ب: لیو په نګین.

په نګین عوزار: په نګین شپوه و روخسار.

خوش سوجه ت: هاوده میکی قسه خوش.

خوش فیتره ت: نه سل زاده.

خوش گه وه ره: نه ژاد پاک.

۱۰- له وده م نهو زیبا صه نه م بوته بتی مه، دوو جیهان

یاشه مه ن، یا به ره مه ن، یا بت شکه ن، یا: بوتگه ره

زیبا صه نه م: بتی جوان، جوانه بت.

شه مه ن: بته پرست.

به ره مه ن: رابه ر و پیشه وای ثایینی بودایی.

بت شکه ن: بت شکیڼ.

بوتگه ر: بت ساز، بت ته راش.

واته: له و کاته وه ی نهو جوانه بته ی نیمه، بوته نه وه ی نیمه بیپه رستین؛ نیتر سهرتاسه ری نه م جیهانه، له ناو خویندا کردوویانه ته هه لالا و چند دهسته گه رای؛ دهسته یه ک له ثایین لایان داوه، دهسته یه ک بونه ته بته پرست، دهسته یه ک هر خه ریکی بت شکاندن، دهسته یه کیش خه ریکی بت سازکردن و بت ته راشین...

به مانایه کی تر: نه م بته ی نیمه، رتسای بته رستی و ری و شوینی جارانی بته رستی تیکداوه و سهری له خه لکیش شیواندووه و بوته مایه ی ورسوورانی ریبازی ثایین و فکری سهرومری خه لکی جیهان.

«مه حوی» ده لئ:

۱- دهیوت که به ره همه ن مه هی پروی نهو صه نه مه دی

گه ر بت نه مه بی، خزمه تی بتخانه حه رامه

«۲۷۵»

۲- گه ر بتی نیمه ت نه دیوه، بزجی دویښی ده تپه رست

نه ی بوپه همه ن، تو له لات نه مړو که چی وه ک لاک «لات»

«۶۰»

١١- ذاتیقه قهندی لهبی؛ شاخی نهباتی میسرینه

رایه‌دهی زولفی خەمی، شیشه‌ی گولابی قه‌مه‌ره

ذاتیقه (ذائقه): تام و چێژ.

شاخه: لق، په‌لک، چل.

نه‌بات: جۆره کلۆبه‌کی وردی ره‌نگ ئاویی سپات و تام و چێژ شیرینه؛ له وشک‌کردنه‌وه و په‌روه‌رده‌کردنی لیمۆی شیرین دروست ده‌کری، که جاران له جیبی شه‌کر به‌کار ده‌بره‌.

میسر: مه‌به‌ست له ولاتی میسر، که ناوه‌تانی لێ‌رده‌دا له‌گه‌ڵ «نه‌بات» دا، به‌وه‌یه‌وه بووه؛ که له کاتی خۆیدا، له به‌ره‌مه‌تانی «نه‌بات» ی چاکدا به‌ناوبانگ بووه.

رایه‌حه: بۆن و به‌رامه.

زولفی خەمی: زولفی ئەلقاویی.

شیشه: شووشه.

قه‌مه‌ره: یان (قه‌مه‌ره): شارۆچکه‌یه‌کی باشووری شاری (کاشان)ی ئێران و نزیکه‌ی (٣١٠٠) گه‌ز له کاشانه‌وه دووره. له ناوچه‌یه‌کی کۆتستان و زۆزانی سارد و له هه‌مان کاتیشدا سازگاردا هه‌لکه‌وتوووه. به‌هۆی ئاووه‌وای سازگارییه‌وه، میوه‌ی زۆر و زۆر به‌تام و بۆن خۆشی هه‌یه. له وه‌رزی به‌هاران و پشکووتنی گۆلیشدا، خه‌لکه‌که‌ی به‌چاندن و په‌روه‌رده‌کردنی گۆله‌وه خه‌ریکن و شاره‌زاییه‌کی زۆریشیان له «گولاو» گرتندا هه‌یه؛ که له دوورایی چهندان کیلومه‌تره‌وه بۆنی گول و گولاوی ئەم شاره‌ ده‌کری و هه‌ر بۆ ئەم مه‌به‌سته‌ش سه‌دان کارخانه‌ی گولاوگرتن له‌م شاره‌دا هه‌یه، که له‌م شاره‌وه، گولاوی بۆ سه‌رتاسه‌ری ئێران و جیهانی‌ش ده‌نێردری. بۆیه له ده‌مێکه‌وه ئەم شاره، له گولاوی چاکدا به‌ناوبانگه. (ده‌خدا، به‌رگی ١١، ل ١٧٧٥٣).

واته: تام و چێژی شیرینایی لیبی، هه‌ر ده‌لێی لقه نه‌باتی میسر و به‌رامه و بۆنی زولفه‌ لوله‌کانیشی، هه‌ر ده‌لێی شووشه‌ی گولاوی شاری (قه‌مه‌ره‌ن).

١٣- شه‌وه‌موو شه‌وه، تا سه‌حه‌رگاها‌ن له دووریی یاری خۆم

نه‌شته‌رم با‌لین و نا‌له‌ی یار و خا‌رم به‌سته‌ره

نه‌شته‌ر: تیغ، چه‌قۆ.

با‌لین: سه‌رین، با‌لیف.

خا‌ر: درک و دا‌ل.

به‌سته‌ر: نوێنگه‌ی خه‌و.

واته: هه‌موو شه‌وان تا به‌یانی، له دووری دلبه‌ره‌که‌ی خۆم، سه‌رینه‌که‌م لێم ده‌بیسته نه‌شته‌ر و هاوده‌مم: هاوار و نا‌له نا‌لمه و جیگه‌ی خه‌وتنه‌که‌شم: درک و دا‌له.

١٤- گه‌ر «ئه‌ده‌ب» بیته به‌یانی ره‌نجی شه‌وگاری فیراق

شه‌رحی هه‌جرانی؛ وه‌رای گونجاییشی ئەم ده‌فته‌ره

به‌یان: با‌سکردن، روون‌کردنه‌وه.

ره‌نجی شه‌وگاری فیراق: ئێش و ژانی شه‌وانی ته‌نیایی و دووریی.

وه‌را: له سه‌روو، له‌ودیو.

گونجاییش: جیگه‌بوونه‌وه، جیگه‌کردنه‌وه، به‌راییی جیگه‌ بۆ له‌خۆگرتنی، مه‌ودا.

واته: بێ‌تو‌مه‌وێ، ئێش و ئازاری شه‌وانی ته‌نیایی و لێ‌کدا‌برانی خۆم و یارم روون بکه‌مه‌وه، ئەوا ئە‌وسا ئە‌م ده‌فته‌ر و دیوانی شیعره‌م، جیگه‌ی ئە‌و روون‌کردنه‌وانه‌ی تێدا نایسته‌وه، چونکه ئە‌و با‌سانه له سه‌روو توانا و مه‌ودای له ئامێزگرتنی ئە‌م ده‌فته‌ری شیعره‌ن و یه‌که‌جار زۆر زۆرن.

«سالم» له شتیکی نزیکه‌ی ئە‌م وێنه‌یه‌وه ده‌لێ:

سا شه‌رحی وه‌سفی تۆ، به‌چ وه‌جه‌ی بکه‌م ئە‌دا

هه‌رچی خه‌یالی من هه‌یه؛ ده‌یلیم و تۆ: به‌رته‌ری

«١٤٥»

کیش: به حری رهمهل موسه مهن مه جزووف: (فاعلاتن فاعلاتن فاعلاتن فاعلن) وهک نمونه ی:

۱- هه وری میحنهت، بارهشی غه م، سهیلی ماتهم بوو ته مام بهرقی تابان، میهری رهخشان، رهعدی غوران هاته وه «شیخ رها، ۱۰۹»

۲- گول به توژی پاته وه، لاف و گه زافی لیډه ده سهد شوکر سوزهی نه سیم هات و نه ویشی لی ستاند «حریق»

۱- خهستهیی موژگان خه ده نگیتم، نیگاهی دل به ره بهستهیی گیتسو که مه ندیکم، دلی نه فسوونگه ره

خهسته: ماندوو، زامدار.

موژگان: مژول، برژانگ، موژه.

بهسته: بهستراو.

واته: زامدار و ماندوو چه پکه تیریکی مژوله کانی کچیکم، که سه یرکردنه کانی دل ده بن و که مه ندی قژ و پرچی کچیکیش به ستوومی، که کاری دلی، هه ده لیتی نه فسانه و جادوو له مژول ده کا.

۲- مه دهوشی زیبا روخ و شیرین که لامیکم به ناز وهقتی گوشتاری: ده می تنگی، ربوایی شه ککه ره

مه دهوش: سه راسیمه، سه رلیشو او.

زیبا: جوان.

روخ: روخسار.

ربوای: شیهله.

۳- شوهریی ئافاق و تاقی عالمه، بو حوسنی شار

سادهیی سه نگین دل و حوری وهش و سیمین به ره

شوهری ئافاق: ناویانگ به ریل او.

تاقی عالمه: تاقانه ی جیهان، بیچوون.

سه نگین دل: دل رهق، دل وهک به رد.

حوری وهش: پهری ئاسا، وهک پهری، فریشته ئاسا.

سیمین بهر: نه ندام زیوین.

۴- تا خه یالی خه تتی سه بزی، بوته سه ودایی سه رم

دل له دووی سه ودایی زولفی، هه وهکو سه وداگه ره

سه ودا (ی یه که م): نه وین، ئاره زوو، خولیا.

سه ودا (ی دووهم): رهش (پهنگی رهش).

سه ودا (ی سییه م): مامه له کار.

خه تتی سه بزی: هیللی سه وز؛ که مه به ست له دیمه نی ده م و پرووی یاره.

واته: له وه ته ی خه یال و خولیای نه و روخساره سه وزیه، له لام بوته سه ودا و نه وین،

ئیتیر دل له تاو جوانیی قژه ره شه که ی، کار و پیشه ی بوته کاری وهک مامه له کاران.

۵- گهر له گوته ی پرومه تی، په نجه ی وه لادا: تاری موو

شوز و شیراز و عیراق، پر ئینقیلاب و پر شه ره

شوز: (یان: شیز، یان: ئازه رگشنی سب) ی شاری دیرینه ی زهرتوشتی نزیک (۴۹

کیلومه تری) باکووری خو ره لاتی شاری «تیکان ته په» ی ناوچه ی هه وشاری ئیران؛ که

دواتر به «تهختی سلیمان» ناو نرا و کوئترین و گه وره ترین و پیروترین ئاته شگه و

په رستگه ی ئایینی زهرتوشتی بووه و کاتئ خوی شاهه کانی ساسانی، له بۆنه گه لی

سه رکه وتن و تاج له سه رناندا، به نیازی سوپاس و دوعا کردن، ده بوایه له «تیسفون -

مه دائین» ی ۳۲ کیلومه تری باشووری خو ره لاتی به غدا ی ئیستاوه، به پیی پیاده، زیاره تی

ئه م ئاته شگه دهیه بکه ن و هه ره له می شه وه دهسته چیه لی ئاگر، بو ئاته شگه ته کانی تر،

بردراوه (میژووی موسیقای کوردی - م. ح. ب. ل ۷۶).

شیراز: شاری گهوره و به ناویانگ و دیرینه و پر له شوینه واری گرنگی میژوویی، که کهوتوته باشووری خورتاوی ئیران و (۹۰۰ کیلومتر) له تارانی پایتهختی ئیرانهوه دووره و گۆری ههردوو شاعیری ناودارانی ئیرانی: (حافظ) و (سعدی) یشی تیدایه.

عیراق: له بنهچه دا مه بهست له شاری (ئەراک) ی ئیرانه چونکه هیشتاش ئیرانیان ههردوو پیتی (ئەلف) و (عەین) تیکه له دهکهن و وهک یهکیان دهخویننهوه و ئەم شاره به «عیراق» ناو دهیهن و میژوونووسانی کۆنیش هه به «عیراق» یان ناو بردوووه. سنووری ئەم شاره له خۆرهلتهوه: شاری (قوم)، له باکوورهوه (فهرهان)، له خۆرتاواشهوه کیوهکانی (شازهند) بوونه ته سنووری (دهخدا، ۲، ۱۶۳۰).

ئینقیلاب: شوپش (به مانای ئیرانی).

واته: قژ و زولفی یار، که کهوتونه ته سه ر پوومه تی و پوومه تیان داپۆشیوه، ئەگه ر بێتو به په نجه کانی، تالی مووه کانی سه ر پوخساری لایدات و پوومه ت و کوئمه کانی ده رکه ون، شه ر و هه را و هه لالایه کی ئەوه نده گه و ره دهقه ومی، که میژووی دیرینه و ئیستای مرۆفایه تی و شاره پر له شوینه واره میژووییه کانی وهک «شوز»، شیراز، ئەراک، هه مووی راده په ری و شه ر و شوپش له سه ر دیتن و داگیرکردنی ئەو یاره دهکهن.

۶- وا له بهری فیرقه تیدا، غه رقی گهردابی خه م

کهشتیی سه بهرم به دايم باسکوون و له نگه ره

به حری فیرقه ت: زه ربای دووری و لیكداپران.

غه رق: نقوم.

گهرداب: گهرداو، گهردهلول، باهۆز.

کهشتیی: پاپۆر.

باسکوون (با + سکوون): به ئارامیی.

له نگه ر: ویستانی پاپۆر.

واته: له زه ربای دووری و له یار دایرینیکی ئەوه نده دژوار دام، نوqmی گهردهلوولی خه م بووم، بۆیه وهک ئەو پاپۆر و کهشتییانه ی له به رامبه ر مه ترسی گهردهلولدا ناوێرن برۆن و ناچار ده بن به وستن و له نگه ر بگرن، تا بزائن ئاکامی گهردهلوله که چۆن ده که ویتنه وه، منیش ئاوا ئەوه نده سه ختم لی قه و ماوه، رامام و وه ستاوم و له زه ربای خه می خۆمدا،

چه قم به ستووه و نازانم ئەنجامی ئەم خه می دوورییه م چۆن ده بی.

«کوردی» ده لی:

له که شتی عه شقی تۆدا بم، له (باد) ی (عه کسی) سل ناکه م

ده با له م گییژی ده ربایه، نه یه ن خه لقم به هانادا

۷- عه شقی پووی، مولکی دلی گرت و ده لیتن: سه بری بی

موددهعی قه لعه ی موسه خه ر کرد، چ وه عده ی سه نگه ره!

موددهعی: دوژمن، نه یار.

قه لعه: قه لا، دژ.

موسه خه ر: داگیرکردن.

واته: ئەوینی پوخساری یار، له شکری ئەوینی؛ مولکی دلی داگیر کرد؛ که چی هه قالا ئم پیم ده لیتن: ئارامت بی! منیش ده لیم: ئەو کاته ی له شکری دوژمنیک هیرش ده کا و قه لای قایم ده گری، ئیتر له شکری به زیو، چی پێ ده کری و چۆن به سه نگه ر گرتن، کاری سه ر ده گری!

۸- تابه کی نالته، له ده ست شه و گاری هيجرانه «ئه ده ب»

شه رخی هيجرانی؛ وه رای ئینشایی خامه و ده فته ره

تابه کی: هه تاکه ی.

واته: ئەی «ئه ده ب» هه تاکه ی هاوار و دادت له شه وانی دووری و ته نیایییه! وا چاکه هه ر بێ ده نگ بیت و باسی نه کهیت. چونکه باسی ده ردی دووری، له سه روو وزه و مه ودا و ده سه لاتتی قه لēm و ده فته ره وه یه.

«نالی» ده لی:

که ی ده کا شه رح و به یانانی رموزی ده ردی دل

پووره شی ههروهک دهوات و دووزبانێ وهک قه لēm

«۳۱۱»

کیش: به حری رهمهل موسه مهن مه جزووف: (فاعلاتن فاعلاتن فاعلاتن فاعلن) وهک نمونه ی:

۱- ههر مه جالئ ئه و د جهنگئ بیتور هت ههر جاره کئ

راست و چهپ دئ بیختن سه د سه د ب مرزاق و قه صه ب
«مه لای جزیری، ۷۲»

۲- تۆ، ئه گهر ههستی، له جئ پارهستی، دئو و کافریش
دین دهلئین: به خودا قیامهت، راسته ههستانی ههیه
«نالی، ۵۷۷»

۳- حالئ عیشق و تابشی هیجرت، نیشانه ی دا بهمن
ئاگری سوزنده ههر کارئ به پیشه ی نه ی دهکا
«سالم، ۲۹»

بهیتی یه که می ئه م غه زله، وهک پیشتر و له جئ خۆیدا ئامازه مان پئ کرد، ههر ته نیا
لای «ئا» به مجوره دهست پئ دهکات:

من له دنیا دا ههر ئه و یاری وه فادارم به سه
ئه و دلارامه به سه، ئه و یار و خه مخوارم به سه

۱- دهردی بئ دهرمانی عه شقت، بۆ دلی زارم به سه

جهور و میخنه ت به گهنگئ، رهنج و نازارم به سه

واته: له و پۆژه وهی دهردی عیشقی تۆم لئ بۆته کار و پیشه و چیژی خوش و به تامی لئ
تام ده کهم، ئیتر خۆم و پئ پاهیناوه تا بتوانم دهرقه تی بئم و بهرگه ی بگرم، چونکه له
بهرامبه ر ئه م عیشقه تدا، هه موو پیشه م بۆته بهرگری و خۆراگری له بهرامبه ر دهرده
شیرینه کهیدا و به هۆی ئه م دهرده وه، توانا و پرستم که م بووه و دلم بئ هیز بووه. بۆیه ئیتر
ئه گهر چهوساندنه وه و نازاری ترم سه ربار نه خهیت، پئی پازیم و له حاندی دئیم، به لام
ئه گهر کیشه و دهرده سه ربی زیاتر، بۆ ئه م دهردی عیشقه م زیاد بکهیت، رهنکه له توانامدا
نه مینئ و بهرگه ی نه گرم.

«مه حوی» دهلئ:

خودا ئه م دهردی عیشقه م لئ نه کا که م
هه تا ماوم، بهس، له باتیی ههر ده واهس
«۱۴۵»

۲- بکه نه موختاری گه نجی عالم و گه نجی له بت

خهنده یئ له و دوو له بی له علی گوهر یارم به سه

موختار: هه لبرێردراو، کوئخا، سه رپشک کراو.

گه نج: سامان.

واته: ئه گهر هه موو عالم، منی کرده نوینه ری خۆی و سه رپشک و ده سه لاتئ ئه وه ی
دامئ: تا له نئوان یه کئیک له دوو سامانی دنیا یی و سامانی له علی لئوی تۆ هه لبرێرم،
ئه وسا بئ سئ و دوو: زهرده خه نه یه کی هه ردوو لئوی له علی لئینی تۆ، هه لده بتریم و هیچی
ترم ناوئ. چونکه که زهرده خه نه ی لئوی له عل و گه وه ر باری تۆ ده بینم، هه موو سامان و
گه نجی دنیا م له بهرچاو ده که وئ.

«مه حوی» دهلئ:

که ئه و لئو و ددانه م دی، به جاری
له بهرچاوم هه موو له عل و گوهر که وت
«۸۹»

۳- دهردی بئ دهرمانی عیشقی، گهر دلی کردووم نزار

غه مزه یئ له و چه شمی بیماری په رستارم به سه

واته: هه رچه نده له وه ته ی تووشی ئه وینی دلبه رم بووم، بوومه ته دهرده دارئیکئ بئ ده واه و
دهرمان و ئه م دهردی ئه وینه ی، دلی زامدار و ماندوو کردووم و ده بی بۆ چاره ی ئه م دهرده م،
ببرئمه نه خوشخانه و خانئیکئ میهره بان، به لامه وه بئ، به لام چونکه دهردی ئه وینه که م، بئ
دهرمانه، بۆیه ئه گهر یار تیه له چاوئیکیم تئ بگرت، له جیاتئ هه موو شتئیکه بۆ من و
پئو بستم به هیچ شتئیکئ تر نییه.

«نالی» دہلی:

طبیعی من؛ ده‌بی دده‌خلی هه‌بی، ساحیب ئیشارهت بی
مه‌گه‌ر چاوت بزانی من، له‌به‌رچی مه‌ست و بیمارم
«٢٧٣»

»حاجی قادر« دہلی:

طه بیبم هاته بالینم، ودهای گوت:
دریغا! دهردی عیشقه، بی دهوایه
«۱۱۶»

۴- با ندم مہرہم وکو بولبول، بدهر ئه سراری گول
لهزه یی سهیری گولی گولزاری پوخسارم بده
ئه سرار: نهیینی، شتی شاردراوه.

واته: بهو هۆیه‌وه که بلبل هه‌میشه له ناو باغدايه و بۆ هه‌موو گۆلیک گۆزانی ده‌لی و له‌گه‌ڵ هه‌موو گۆلیکدا ده‌دوێ و گفتوگۆیان له‌گه‌ڵدا ده‌کات و رازی ده‌لی له‌گه‌ڵ سه‌رحه‌می گۆلان و گۆلانی‌ش له‌گه‌ڵ بلبلدا، رازی ده‌لیان بۆ بلبل باس ده‌کهن، هه‌موویان به‌یه‌کتر ئاشنا و مه‌رحه‌می رازی یه‌کتر ده‌بن... به‌لام من وه‌ک بلبل نیم و بۆ هه‌موو گۆلیک راز و نه‌تیم نییه، به‌لکو بۆ تا‌قانه یاریکی خۆم سه‌ودا و ئه‌وینم هه‌یه و دیتنی ساتیکی گۆلی روخساری یاری خۆم به‌سه و هه‌ر روخساری ئه‌و، ئۆخژم پێ ده‌به‌خشی.

۵- با نیتی نهمساله که ت غیری سستم، دهرحق بهمن
یادی شهوکاری ویسالی لوتفه‌کھی پارم بهسه
دهرحق بهمن: بهرامبهر بهمن.

واته: سالتی پار له گه لمدا زور میهره بانییت نواند و ږتگهت پیدام، زورم دیدهنی کردیت. بویه نه مسال، که هر له سهره تاوه له چه وساندنه وه و نازاردان زیاتر، هیچی ترت بهرام بهرم نه نواندوه، دهره ست نیم و بهیادی شهوانی سالتی پاره وه، دلخویشی خوم ددهمه وه و نه نازاری دابرانه، له بیر خوم ددهمه وه.

«سالم» دہلی:

ههتا ده‌مەرم، بەدووریی تەرکی میه‌ری ئاشنا ناکەم
دڵم تا سب‌حده‌م هەر شه‌و، له‌گه‌ڵ یادت هه‌م ئا‌غوشه
« ١٢٦ »

٦- بۆ به تهحریرکی په قیبت، زهخمی دیکهه لیده دهیت؟
 بهو خه می ته برۆت قه سهه، زهخمی ته وهل جارم به سه
 تهحریرک: د نه دان، هان دان.
 زهخم: زام، برین.

واته: وا دياره به هۆی دندهانی نهيارانهوه، كه وتووێته بريندار كردم و تۆله لێكردنهوهم، بهلام سوێند به كهوانیی برۆكانت دهخۆم و دهبی پروام پێ بكهیت، كه یه كه مین ئهو زامه ی له سه ره تای ناسینمانهوه، دڵم پێ زامدار كردووه، ئه وهنده كار به گه ر بووه، هیشتا سا رپێژ نه بووه و هیشتا ئازاری هه یه و ئیتر به رگه ی زامی تازه ناگرم.

«کور دی» ده لئی:

خۆت بۆ ستهمان كهه بووی؟ بیستت قسهی ئه غیاریش
فیرعهونی زه مان ئامان، گوئی مه گره له هامانت

چت داوه له پروتیشی و سرکه‌ی دهمی نه غیار!
قه‌ندی له بت شیرین، به‌دهمی تالی خومارم

۷- بۆجۈمە مېننەت لە ئاھووی کیشوهری چین و خەتا!
رایجەیتی لەو طورەیی وەک میشکی تاتارم بەسە

مینهت (بهفونه تیکی ئیریانیانه): مننهت، باک، ناز، چاکه.

واته: نه گهر ئاسکی ههردوو ولاتی چین و خهتا، بهوه بهناوبانگ بن، که بۆن و بهرامهی خوش، له ناوکیاندا ههیه، من کارم بهو میسکهی ناوکی ئهوان نییه، چونکه بهلای منهوه بۆن و بهرامهی پهڕههم و کاکۆلی یار، زۆر له بۆن و بهرامهی ناوکی مامز و ئاسکی چین و خهتا خوشتره و دهریهستی ههچیان نیم.

«سالم» دەلتى:

ئەگەر ئەفشان بىي نەفخەى چىنى زولفت
خەجالەت دەيگىرى ئاھووى تاتار
«۵۸»

۸- دلبەرا فەرموتە: بىي قەندى لەبى تۆ، چۆن دەژىم؟

زىكرى قەندى لىتوت و تىكرارى گوفتارم بەسە

دلبەرا: پىتى ئەلفى دلبەر (۱)، ئامرازى بانگەوازە.

زىكر (زىكر): ياد.

تىكرار: دووبارە.

واتە: ئەى دلبەرم! بەپرسىيارەوۋە فەرموتانە: بەبىي مژىنى قەندى لىتوت، چۆن دەژىم!؟ لە
وئلامدا دەلتىم: ھەر كاتتى ياد و بىرى مژىنى لىتوت بىكەم، بىي سى و دوو يادى ئەو كاتانە
دەكەمەوۋە، كە تىيائاندا ماچم دەكردى و لىتوتم دەمژى، ئىتەر بۆ ئەوۋى بەحەسرەت شىرىنى
لىتوتەوۋە ئازار نەچىتەم، ھەر ئەوۋەندەم بەسە، ئەو يادانە لە دلتى خۆمدا دووبارە و چەندىن
بارە بىكەمەوۋە.

«سالم» دەلتى:

دەنىمە زەرفى خاتەر: يادى بۆسەت

ئەگەر تەبەم تەمەنناى گولشەكەر كا
«۳۰»

۹- ماتەمى كوژرانى خۆم ناوئ: ئەقارىب بىگرن

زولفى خۇنخوارى سىھپۆش و عەزادارم بەسە

ماتەم: پرسەى مردوو.

ئەقارىب: خزمان.

سىھپۆش: رەشپۆش، پرسەدار.

عەزادار: ماتەم بار، تازىيەبار، پرسەدار.

واتە: ھەر كاتتى لەسەر بالائى تۆ، دەكوژىم، پىتوبىست بەوۋە ناكات خزم و خوتىشانم پرسەم

بۆ دابىتىن و شىوۋەن و گىرېانم بۆ بگىتېن، بەلكوۋەسىت دەكەم، ھەر زولف و قىژە
رەشپۆشكەى تۆم بەسەلامەتتى بۆ بىتتى و كەس لە دواى كوژرانى من، دەردەسەرى بۆ تۆ
دروست نەكەن، لەسەر ئەوۋى، كە تۆ بوويتە ھۆى كوژرانم، بەلكوۋەس دەردەسەرى و
كىشەت بۆ دروست نەكات و قىژ و زولفە رەشەكەتم، وەك خۆى، بەو رەشىي و جوانىيە، بۆ
بپارىزىت و لە دواى من، قىزى تۆ خۆش.

«ھەژار موكرىانى» دەلتى:

شەوۋە: دىنيا وەكو زولفت سىياپۆش

وەرە با دەردى دل بىكرى فەرامۆش

دەستم دەستۆكە، با بتگرمە باوۋەش

ئەگەر مردم لە خوشىيان، چاوى تۆ خۆش

دەشگونچى بەو بارەشدا بخوتىرتتەوۋە، كە ئەگەر لەسەر تۆ كوژرام، وەسىت دەكەم، ھەر
خۆشت لە جىتى خزم و خوتىشانم، پرسەم بۆ بگىرت و خۆت رەشپۆش بىكەيت بۆم.

لەم بوارەدا «كوردى» دەلتى:

ئەگەر مومكىن نەبوو وەسلت، كە من مردم وەسىيەت بىي

لەباتى قەوم و خوتىشانم، لەسەر قەبىرم بىكە شىنم

ھەر لەم بوارەدا لە فۆلكلورى كوردىشدا ھاتوۋە:

فەسلنى دەمبەن بۆ گوئى قەبرى

تاوئ لە من بگرن سەھىرى

بزانم يارم چۆن بۆم دەگىرى!

۱۰- ئاشناى بىگانە نابم، تۆ كە لىم بىگانە بووى

تەعنەبى ئەعدا و لۆمەى يار و ئەغىيارم بەسە

تەعنە: توانج، سەرزەنش، پلار.

ئەعدا: دوزمن، نەيار.

يار: دۆست.

ئەغىيار: نەيار.

واتە: گىيانەكەم، ھەر كاتتى زانىم تۆ دەتەوئ لىم دوور بىكەويتەوۋە و دوورەپەرىز بىت و

خۆتەم لى نەناس و نامۆ و بېگانە بىكەيت، مەن پەنا بۆ نەپاران و ناحەزان نابەم، تا بىيانكەمە دەمراست و راوېژكار، بۆ ئەودى دلى تۆم بۆ ناشت بىكەنەو، چونكە ھەر ئەو نەپار و بىيانىيەنەي، ئەو تەوانج و تەشەرەنەم لەو ڕووەو لى دەدەن، بەسمە بۆ ئەودى كە مەن بەتەنیا و تەنیا، ھەر تۆشك دەبەم و كەسم نىيە و نامەوئ كەسى تر لە نىوان مەن و تۆدا ھەبى و بىيەتە پردى نىوانمان. سا ئىتر ئەو بىيانى و نەپارانە، ھەر چىم لۆمە و سەرەنشە دەكەن، ھەمووى بۆ مەن دەبنە بەلگەي ئەودى كە مەن ھەر تۆ دەناسم و لەم تۆ ناسىنەشمدا، ھەر چىم لە ناوبانگ زران و بەدناوېي بەسەر دىت، پىي پازىم و بەسمە.

«مەھوى» دەلى:

لەسەر تۆ، بوومە پەندى عالەمى، و تەم و وتى: مەھوى

بەسىبى موشرىكى، بەس، يا: لە دنيا، يا: لە مەن لادە

«۲۶۹»

۲- لەو سەرگرانى نازە بېرسن: لەسەر چى؟ بۆچ؟

بېگانە بوو لە يار و بەبېگانە يار بوو؟!

«۳۵۱»

۳- مەن دەمىكە خۆ لە خووى يارى قەدەم شارەزام

دوژمنى يارانى دىرىنە و بەدوژمن ئاشنا

«۳۵»

۱۱- تازە مەن دەربەندى نام و نەنگى خۆم بۆچى بىم

ئىسمى رساوي، سەرى كۆلان و بازارم بەسە

دەربەند: دەربەست.

نەنگىي: سووك بوون و نزمىي.

واتە: دەمىكە باس و خواسى عەشقىنى مەن و تۆ، لای ھەموو كەس ئاشكرا و لەسەر زارانە و لە ھەموو كۆر و كۆمەل و گەرەك و كۆلان و تەنانەت لە گوزەرى بازارەكانىشدا بوومەتە بنىشتە خوشە و ناوم زپاوە. ئىتر تازە بەتازە، كە وام بەسەر ھاتووە، بەتەنگ چىيەو بىم و چۆن چۆنى و تەقەللای ئەو مېژووى ناوبانگ زپانەم بىم؟

«نالى» دەلى:

ئەي رەفيقان! صوحبەتى نالى مەكەن

بۆچ؟! كە مەن لەورا وەكو بەدناوم ئەز

«۲۳۱»

«سالم» دەلى:

ھەدىسى نەنگ و نامم، زۆر شوكر مەشھورى عالەم بوو

لە ھەرفى موددەعى ناكەس، نىيە باكم مەنى پرسوا

«۳۷»

۱۲- تا «ئەدەب» بەستەي كەمەندى زولفى مەفتولت نەبوو

ئەي شەكەر لەب؛ بۆچى نەتفەرموو: گرفتارم بەسە؟

كەمەند: ئەو نامىرەي لە شىوھى چەنگالى چەماوھدا لە ئاسن دروست دەكرى و بەگورىسەو دەبەستى و لە جەنگدا ڕووەو دىواری قەلای بەرز و جەستەي دوژمن، ھەلدەدرى، تا خۆ بەدىواری قەلەكە بگەيەنن و پىايدا ھەلزنن، يا جەستەي دوژمنەكەي پى رابكىشن. ھەمان ئامىر، بەكەمىك جىاوازيبەو، بۆ ولاخ بەستەوھش بەكار دەبرى. لە ئايىن و ئەويندارىشدا، مەبەست لە بەكىشكردى دلبەر و دەرويشانى رىيازگەي تەرىقەتتەكە. كە ئەدەب لىرەدا مەبەستى لە سەرچەمى مانای كەمەندەكانە.

مەفتول: بادراو، لولدر او (كە مەبەست لە پرچ و زولفە).

واتە: مەن نەمزانى ئەويندارانىكى ترى زۆرى بەر لە مەن، وەك مەن گرفتارت بوون، مەنىش بەھەمان ئەوينى ئەوانەو، كەمەند كىشى زولفى لول و بادراوت بووم و تا تووشى داوى زولفىشت نەبووم، دەنگت نەكرد، كەچى ھەر تووشى داوى زولفت بووم، زۆر بىباكانە وت: ئىتر پىويستم بەكەسى تر نىيە، پىمەو گرفتار بى!. لەبەرئەو تازە دواي ئەودى گىرۆدەي كەمەندى زولفت بووم، دەربەستى ئەو نىم تۆ بەداوھە بوونم بزانىت، يان نەزانىت، بەلكو گرنگ ئەوھە، مەن لای خۆمەو شەنازىي بەوھە دەكەم، كە مەنىش وەك زۆرى تر، گرفتارت بووم.

- ۱- موژده‌ت قوللابی گیرا، زولفی دل‌گیرت که‌مه‌ندئاسا
مه‌حاله به‌ر گری، یا به‌ریبی، که‌س که‌وته به‌رگیرت
«۶۶»
- ۲- که‌مه‌ندی زولفی وه‌ک نه‌بریشمی خاوی نیگارینت
له‌ دل‌ ئالا، خه‌یالی خاوه، دل‌ له‌ داوه به‌ریوونت
«۷۵»

کیش: به‌حری ره‌مه‌ل موسه‌مه‌ن مه‌حزووف: (فاعلاتن فاعلاتن فاعلاتن فاعلاتن)، وه‌ک
نمونه‌ی:

موحبه‌تی م‌حنه‌ت د زۆرن   حوب د بيم بي شه‌ک به‌لايه
عومر و ژي خواهش پي دبۆرن   سۆتن و دهد و جه‌فايه
«مه‌لای جزیری، ۵۲۲»

۱- گوتم: با که‌م بنائینم، نه‌لیم ده‌ردم به‌که‌س چاکه
گوئی: نالینی جارجارت، له‌ دوور بی، وه‌ک جه‌ره‌س؛ چاکه
جه‌ره‌س: زه‌نگ.

واته: پیم وت‌ه‌ز ناکه‌م هیچ که‌سی وا تیت بگات تو دل‌ ره‌قیت و نه‌وینیشته‌ بوته
مایه‌ی نازاردانی منی دل‌دارت، له‌به‌رئه‌وه کاتیکیش ئه‌و هه‌موو نازاره‌م، زۆرم بو دین
ناچارم هه‌ر خۆم بخۆمه‌وه و نه‌یه‌لم ده‌نگ و ناله‌م ده‌ریچی، نه‌ک که‌س گوئی له‌ ناله‌ و
هاوارم بی! که‌چی تو ده‌لئی: تازه‌ من هۆگری ئه‌و ناله‌ ناله‌ت بووم و خووم پیوه‌ گرتووه‌ و
بوته‌ مایه‌ی پرکردنه‌وه‌ی بۆشاییه‌کی ئه‌و هۆگریوونه‌م، بۆیه‌ که‌ز ده‌که‌م هه‌میشه‌ گویم له‌
نالنه‌ نالی بی!.

«سالم» ده‌لئی:

- ۱- چاوی من مه‌خفی ده‌پێژی: ئه‌شکی سوور
نه‌ک بزانی ده‌ردی دل! نام‌ه‌هره‌می
«۱۴۸»
- ۲- ناله‌ سوودی نییه‌ «سالم»، له‌ دلی کافردا
له‌ب بدۆزه‌ له‌ ئه‌له‌م، ئه‌م هه‌موو هاواره‌ عه‌به‌س

«مه‌حوی» ده‌لئی:

- ۱- به‌غه‌دداری نه‌وه‌ک ناوت به‌رن، بمه‌نجی، قه‌ت من
شکاتی جه‌وری تو، به‌رکه‌س ده‌به‌م؟ پروانه‌ چۆنم بو‌ت
«۷۶»

۲- که نادا «مه‌حویا» دادی به‌حالت

به‌سی بی: داد و ئاه و ئاله، بابه‌س

«۱۴۶»

۲- گوتم: مورغی ره‌وانی من، ره‌وانه له‌و تنه‌ه بی تو

گوتمی: ئه‌و مورغه‌ه بی باله، له‌ لای من بی قه‌فه‌س چاکه

مورغ: مه‌ل، بالنده.

ره‌وان-ی یه‌که‌م: پوچ، گیان.

ره‌وان-ی دووهم: پویشتن، ده‌رچوون، هه‌ر شتی که‌ پروات.

ته‌ن: له‌ش، جه‌سته.

واته: پیتم وت: مه‌لی پوچم، ئه‌وه‌نده هۆگری نزیکایه‌تیت بووه، هه‌ز ده‌کات هه‌میشه لیت نزیک بیت و به‌نزیکایه‌تیت ده‌ژی؛ له‌به‌رئه‌وه هه‌ر ئه‌وه‌نده‌ی بزانی لیتی دووریت، ئیتیر پوچم به‌جی ده‌هیلتی و جه‌سته‌م به‌بی پوچ ده‌هیلتیته‌وه تکا ده‌که‌م هه‌ر لیم نزیک به، با پوچم ده‌رنه‌چی... که‌چی له‌ وه‌لامی چاره‌سه‌ربدا پیتی وت: ئه‌و مه‌لی پوچه‌ی تو، که‌ تو پیت وایه جه‌سته‌ی تو جی ده‌هیلتی؛ دلنیات ده‌که‌م هه‌ر به‌ره‌و لای من هه‌لده‌فری و ئیتیر لای من بال ناگری؛ یان: ئیتیر لای من بالی نامیتی و ئه‌گه‌ریش پیت وایه بالی هه‌یه و ده‌فری؛ با لای من له‌ قه‌فه‌سدا بی.

سالم ده‌لی:

۱- له‌ ناو سینه‌ی قه‌فه‌سما، شه‌رتنه ئازاری نه‌که‌م ئیتیر

له‌ داوی زولفی دل‌به‌ر، گه‌ر به‌ «سالم» مورغی دل به‌ری

«۱۴۳»

۲- حه‌پسی منی ئه‌یه‌ن، به‌خۆدا دووره له‌ ئینساف

ئه‌م مورغه‌ه، به‌بی قه‌ید و قه‌فه‌س، پامه هه‌موو ده‌م

«۸۶»

۳- گوتم: مه‌نعم ده‌کا زولفت، له‌ پابه‌ندی له‌بی شه‌هدت

گوتمی: شه‌هدی ده‌هانی من، به‌بی نیشی مه‌گه‌س چاکه

مه‌نعم: ریگری، قه‌ده‌غه، پوان.

شه‌هد: هه‌نگوینی پالاوته.

ده‌هان: ده‌م و زار.

نیش: چزوو.

واته: زور شه‌یدا و تامه‌زوری هه‌نگوینی لیوه‌کانتم، به‌لام زولفه‌کانت، بوونه‌ته ریگر و روخسارتیان داپویشیوه و ریگه‌ی ماچکردن و مژینی هه‌نگوینی ده‌م و لیوتم نییه؛ به‌لکو زولفه‌کانت وه‌لابتی. له‌ وه‌لامدا وتی: ئه‌گه‌ر بیه‌لم هه‌نگوینی لیوتم به‌بی ریگر و په‌رژین، به‌ده‌روهه بی، ئه‌وسا پاریزگاریم له‌ میش و مه‌گه‌س پی نه‌کری (که‌ مه‌به‌ست له‌ دلدارانیستی)؛ پویه پیتم چاکه زولفه‌کانم، روخسارم داپویشن.

«حه‌ریق» ده‌لی:

چۆن ده‌که‌ی مه‌نعی دلی من، تو له‌ شه‌هدی لیوی خۆت!

لیوی تو، وه‌ک شه‌که‌رستان و دلی من، وه‌ک مه‌گه‌س

«۲۶»

«مه‌حوی» ده‌لی:

وتم: پوخسه‌ت ده‌ جانا، به‌قوریانی له‌بت که‌م: جان

وتی: به‌حریکی شه‌هد؛ ئه‌لبه‌ت ده‌نیشی پییه‌وه میشی

«۳۰۳»

۴- گوتم: حه‌پسی دوو هیندووم من، هه‌تا مه‌ستی خه‌یالی توتم

گوتمی: مه‌ستی خه‌راباتی، له‌ پیوه‌ندی عه‌سه‌س چاکه

هیندوو: پیست ره‌ش (ئاماژه‌یه بۆ زولف).

خه‌رابات: که‌لاوه.

خه‌راباتی: ئه‌وانه‌ی لانه‌واز و سه‌رخۆشی به‌رده‌وامن و له‌ که‌لاوه‌دا ژیان به‌سه‌ر ده‌به‌ن.

پیوه‌ند: ئه‌و جوړه که‌له‌پچه و ئامیره‌ی ئاژده‌ل و زیندانی پی ده‌به‌ستریته‌وه.

عه‌سه‌س: ئیشکچی شه‌وان، پاسه‌وانی شه‌و، دارۆغه، گزمه.

واته: وتم هەر کاتێ بەخەيالی دیدار و دیتنی تۆوه، مەست دەبم و دەمەوی بۆ لات بێم، زولفەکانت لە پێم دەئالێن و دەمبەستنهوه، بەلکو چاریکم بکەیت.

وتی: خەيالی مەست، کە بەرهو تاریکی و ناو پەشایی زولفەکانم دیت و هەر لە ناو زولفەکانیشمدا گیر دەبی و دەمبێتتهوه و لەو لانهواز و سەرخۆشانه دەچیت، کە حەز دەکات بچیتە کەلاوهی تاریک و لە کەلاوهی تاریکدا ژیان بەسەر دەبات، لەبەرئەوه ئەگەر پاسەوانانی شەو! گومانی لێ بکەن و بیگرن و ببەستنهوه و زیندانی بکەن، شتیکی سەیر نییه.

«نالی» دەلی:

وهکو پەروانه، بەشەو هینده بەموشتاقیی دێم -

بەچرای کولمتهوه - پەنگە عەسەس لێم بگهڕێ

«٦٥٣»

«حەریق» یش واژە «عەسەس» بەمجۆرە بەکاربردووه:

چاوهکەم لەو باغی حوسنه، مەنعی چاوی من مەکە

لازمە بۆ پاسەوانیی باغەکەت! جووتی عەسەس

«٢٦»

٥- گوتم: بۆ گولبەنی قەددت، خەيالی گولچنیم کرد

گوتی: بۆ سەرۆی نازادم، کە نەتیی دەستپەس، چاکە

گولبەن، یان: گولبەند: پشتینی گولین، وەک چۆن تاجە گولینە، بۆ سەر تەوقە سەر و ملوانکە ی گول، بۆ گەردن و مل دروست دەکرتین، هەر بەوجۆرەش دەشی گولبەند (لەسەر پێودانی بازووبەند، کەمەریەند) بۆ سەر کەمەر و پشتین دروست بکری، کە ئەم دەستەواژانە هەر لە هونەری «ئەدەب» دەوهشیتهوه.

سەرۆی نازاد: داری سەرۆی بەرز.

دەستپەس: شتیکی کە دەست بیگاتی.

واته: پێم وت حەز دەکەم کەمەریەندیکی گولین، بۆ کەمەرت بچنم، لە وهلامدا پێمی وت: بالام وەک سەرۆی بلند بەرزە و دەستت پیا ناگا و بەو خەيالهوه خۆت ماندوو مەکە.

دەگونجی ئەم بەیتە بەمانایەکی تریش لێک بدریتتهوه، پێم وت خەيالی ئەو دەم هەیه: دەستی لە کەمەرت وەرێم و دەست بەقەد و بالا و سەر و سنگتدا بهێنم، کەچی وهلامی دامهوه، کە: بالام بەرزە و دەستت پیا ناگا و هەرواش بیت چاکە.

«نالی» دەلی:

ئەو سەرۆی بولەند قەد و برۆ تاق و مەمک جووت

کێ دەستی دەگاتە: بەی و ناری نەگەیشتوت!

«١٥٢»

«مەحوی» دەلی:

ئەو دەندەم لەو قەد و بالایە، ئاشووب و بەلا دیوه

لە سەیری سەرۆی باغم! غایلهی غولی بیابانە

«٢٧٨»

٦- گوتم: میهری بتان تاکە؟ خەيالم عوزلەتە جانا

گوتی: عەشقی پەری پرویان، هەتا ناخر نەفەس چاکە

میهری بتان: نازی بتان.

عوزلەت: کەنارەگیری، دوورەپەرتیزی.

واته: وتم: ئیتر لەگەڵ کاری ئەویندا و بەدەست نازکیشانی دلبەرانهوه شەکەت و ماندوو بووم و نیازم وایە لەمەودوا دەستبەرداری ئەم کارە بم، وهلامی دامهوه، کە ناتوانیت دەستبەرداری ئەوینت بیت، چونکە ئەوینی پەری پرویان، هۆگریوون و خولیا یەکی شیرین و هەمیشەیییه و ئەوی تووشی ئەوینی پەری پرویان بوو، ئیتر ناتوانی دەست لە ئەوینیان هەلگرێ، تا ئەو پۆژە ی دەمرێ و تا دوایین هەناسە ی، بەبی ئەوینیان ناژی.

«مەحوی» دەلی:

تۆ دلت دیوانه کردم؛ ئیستەکەش

نانوتینی روو، پەری روخسار هە ی

«٢٢٢»

۱- دلی دپوانہ، لہ سہر زولفی، لہ عالہم بہریبہ

قہت پڑھایی نیبہ لہو داوہ، کہ بہستہی پڑہریبہ

«۱۶۱»

۲- لہو زولفہ - بہغہ مزہی نیگہہت - نیمہ رھایی

من بہستہی نیو داوی پڑیزادہی جادووم

«۷۲»

۷- گوتم: بۆچ پتم نیبہ جاری، بہ گولزارت گولی نہورہس!

گوتی: گولزاری گولختیزم «نہدہب»، بی خار و خہس چاکہ

نہورہس: تازہ پیگہیشتنو.

گولختیز: گول بہرہمہیتن.

خار و خہس: درک و دال.

واتہ: وتم: ئہی دلدارہ گولینہکہم، کہ ہہمووت گولزارہ؛ بۆچی وکوہہموو ئہوانہی
حہز لہ دیدہنی گولزار و باخ و گولشہن دہکن، بۆیان ہہیہ بچنہ ناو باخ و گولشہنہوہ و
کہچی من بۆم نیبہ ہہر تہنیا جارتیک سہردانی گولزار و باخچہکەت بکەم! وتی: ئہو
باخ و گولشہنہی من، کہ ہہمیشہ گول بہرہم دہہیتن، دہبئ بہردہوام لہ درک و دال،
بژاری بکەم و بیپارتیزم، بۆبہ دہبئ کەسیک سہردانی بکات، کہ وکوبہشہکانی باغہکە
وابئ و ہہر تہنیا لہ دوورہوہ بۆنیان پیوہ بکات، نہک کەسیکی وک تو، کہ بۆ ناو
باخہکەم، وک درک و دالیت.

«نالی» دہلئی:

لہ کن تو: خار و خہس، گولزارہ بی من

لہ کن من: خہرمہنی گول، خارہ بی تو

«۳۸۲»

کیش: بہحری موزاریع ئہخرہب مہکفووف مہقبووز: (مفعول فاعلات مفاعیل فاعیلن)،
وہک نمونہی:

۱- قورباننی تۆزی پڑگہتم، ئہی بادی خۆش مروور

وہی پڑیکی شارہزا؛ بہہموو شاری شارہزوور

«نالی، ۱۷۴»

۲- پوستانی دلہہرم؛ بہنہزاکہت لہ چینی زولف

وہک گوی عاجہ، بۆ خہمی چہوگانی ئابہنووس

«سالم، ۷۳»

۳- جوبارہ، لالہزارہ، ہہتا چاو بر دہکا

«مہحوی» بہہشتی بۆچیہ! چیکا لہ ئاو و باخ!

«مہحوی، ۱۷۳»

۱- جانا کہم حہوالہ بہبادہ و پیالہکە

ماچی بہمہ، لہ لیوی پیالہت، حہوالہکە

جانا: گیانہکەم.

بہمہ: بہئیمہ.

حہوالہکە: بنیرہ.

واتہ: گیانہکەم، ئہوہندہ حہسرہتی ماچی ئہو لیوہ ئالہتم چہشتوہ و ہہر پیی ناگہم،
ناچار بووم بہردہوام پەنا بۆ بادہ خواردنہوہ ببہم، تا بہخہیالی ماچی لیوتہوہ، سہرخۆش
بم و کەمیٹ ئۆخژم بگاتن.

«سالم» دہلئی:

جورعہ نوشبی تو بکەم، ئیتیر لہ بہزمی مہیکہدہ

چاوی مہخموورت، بہعاشق کاری بادہی مہی دہکا

«۲۹»

۲- شەھد و شەرابە نۆشى ھەرىفانى بەزمى تۆ

جامى بەمە، بەراتى سەر ئەو لىتوۋە ئالەكە

شەھد: ھەنگوین.

ھەرىف: ھاوپىشە، ھاوکار.

واتە: لە كۆر و كۆبونە دەى تۆدا، ھاوپىشەكانت ماچى لىوان دەكەن و بادە دەنۆشن. منىش چاوەنوارم وەك ئەوانم لەگەڵدا بکەیت و ئەو ماچانانەى بۆكەسانى تری بەرات و خەلات دەكەیت، منىش بى بەش نەكەیت.

«وەفایى» دەلى:

من وەھا زوو مەستى مەى نابم بەنەشەى چاوەكەت

مەرگى من؛ ساقى! لەگەڵ ئەو جامە؛ لىتوت بىنەو

«۱۵۸»

۳- تا موختەسەر لە ھالى مەت ئاگەھى بىن

ئاوینە ھاگرە؛ نىگەھى بەو جەمالەكە

موختەسەر (مختصر): بەكورتى، پوختەكەى.

ئاگەھى: ئاگادارىيى.

نىگەھى: سەركردنىك، چاوكێرپانىك.

واتە: بۆئەو ئاگات لەو ھەبى، كە بەھۆى جوانىيى و شوخ و شەنگىتەو، چەندانى گىرۆدە بوو، دەبى ھەر خۆت لە ئاوتىنەدا لە خۆت ورد بىتەو، ئەوسا دەزانىت جوانىيەكەت، چ كارەساتىكى بۆدەلدارانت دروست كەردووە و ئەوسا كراسىك لە سۆز و نالەى دل و سووتانى ئىمە، لە خۆت دادەپىت....

«مەھوى» دەلى:

شەوى لەيلا بەمەجنونى دەوت بنوارە ھالى خۆت

بەخۆپاى كە چۆنت دا بەبا، عەقل و كەمالى خۆت

جوابى دابەو مەجنون: ئەگەر تاقەت بىي لەھظى

لە ناو ئاوتىنەدا بنوارە ھوسن و جەمالى خۆت

«۳۳۱»

۴- دەردى فىراق و غوسسەى ئەييام و بەختى بەد

ھەرسى دووچارمن، وەرە ئەو رۆژە تالەكە!

غوسسە (غصّة): خەم، دلتنەنگىيى، پەژارە، مەترسىيى.

ئەييام: رۆژان (كۆى رۆژ).

بەختى بەد: بەختى خراپ.

واتە: چارەنووسم تالە، چونكە: ۱- دەردى جىيائى. ۲- خەم و پەژارەى رۆژان. ۳- بەختى خراپ: ھەرسىكىيانم لە لا كۆبونەتەو و ژيانمىيان لىل و تال كەردووە.

۵- تىرىكى غەمزە، كافىيە بۆ تىپى عاشقان

سەيرى خەدەنگى سەتوھتى ئەو چاوە كالەكە

كافىيە: بەسە.

سەتوھت (سطوة): ھىرش، دەسەلات، شكو.

واتە: تەنبا تاقە سەركردنىكى بۆپۆلى دلداران، بەسە بۆئەو ھەموويان بئەنگىيوى و ھەموويان تووشى دەردى ئەوينى خۆى بكات. ئەمەش دەسەلات و شكۆيەكى سەير و مەزنە، كە ئەو چاوە كالانەى ئەوئەندەيان توانا ھەبى.

«وەفایى» دەلى:

تۆ رەنجە مەبە، كوشتنى ئاسانە وەفایى

بەو غەمزە ئىشارەت بكە، بەو چاوە بفرموى

«۱۱۰»

«مەولانا خالىد» دەلى:

تىرھا غمزاى را از دل دادگان

ھەر طرف بىنم فتادە بر سرکویت غرض

«۵۳۵»

«نالى» دەلى:

دەكەى نەخچىرى سەد دل ھەر بەتيرى

ئىلاھى ھەر بىيىنى دەست و بازووت

«۱۵۱»

۶- چاهی زه‌قهن له ړتگه و گیتسو: ده‌لیلی دل

تۆ سه‌یری ئهم عه‌ساکه‌ش و ئهم کوتر و چاله‌که!

چاهی زه‌قهن: چالی چه‌ناکه.

عه‌ساکه‌ش: ئهو که‌سه‌ی ده‌ستی به‌گۆچانه‌وه‌ی نابینایان ده‌گرئ و ړینوینییان ده‌کات؛ که لیره‌دا مه‌به‌ست له: عه‌ساکه‌ش: زولفی یاره.

کوتر: نابینا (به‌لام لیره‌دا مه‌به‌ست له: دل).

واته: ئه‌لقه و پیتی زولفه‌کانی، به‌سه‌ر روخساریدا بلاوکردوته‌وه و تا نزیک سه‌ر چه‌ناکه‌ی بوونه‌ته‌وه، منیش به‌خه‌یال له ړتگه‌ی وردبونه‌وه له زولفه‌کانی، سه‌رنج له چه‌ناکه‌ی ده‌ده‌م، تا به‌ړینوینیی زولفه‌کانی، له دل‌وه سه‌رنج ده‌که‌وینه چالی چه‌ناکه‌یه‌وه، جوانیی چالی چه‌ناکه‌ی گیر و زیندانیم ده‌کات... له‌ویدا به‌هوش خۆم دیمه‌وه و له‌به‌ر خۆمه‌وه ده‌لیم: تۆ سه‌یری ئهم زولفانه‌ی بکه، که وه‌ک شاره‌زا و ړینوینی دل، سه‌رنجی نه‌دیده و نه‌شاره‌زایانه‌ی منیان بۆ کوئ برد!!.

«کوردی» ده‌لئ:

له نیو چاهی زه‌نه‌خدانت ئه‌سیرن

هه‌زاریکي وه‌کو: هارووت و مارووت

هه‌روه‌ها «وه‌فایی» ده‌لئ:

۱- له‌سه‌ر چاهی زه‌نه‌خدان؛ دئ و ده‌چئ، پوحمی نییه زولفت

فه‌ره‌نگیی ړۆژ په‌رسته، کافره، زیندانه‌وانیی من

«۹۳»

۲- دل له‌سه‌ر په‌رچه‌می شتواوه، ئه‌سیری زه‌نه‌خه

ئاری، ئاری. ئه‌وه دتوانه‌یه؛ زیندانی ده‌وئ

«۲۰۵»

۷- سه‌د ضه‌یغه‌مت شکاری دوو چه‌شمن، به‌یه‌ک نیگا

نیروویی شیری شه‌رزه و ئهو دوو مه‌راه‌که

ضه‌یغه‌م: شیر (مه‌به‌ست له دل‌داره).

شکار: راو.

نیروو: هیژ، توانا، وزه.

مه‌رال: ناسک، مامز (لیره‌دا مه‌به‌ست له چاون).

واته: هه‌ر به‌یه‌ک تیلائی پر له نازی چاوه‌کانت، سه‌د نه‌ره شیرت راو کرد! تۆ سه‌یری توانایی ئهو نه‌ره شیرانه و زه‌بری ئهو چاوه مامزبیانه!!.

«نالی» ده‌لئ:

۱- گه‌لئ شیر و پول‌ه‌نگ و باز و شاهینی شه‌ه‌نشاهی

وه‌کو «نالی» به‌دل نیچیری راوی چاوی جادووتن

«۳۳۰»

۲- ئه‌لا، ئه‌ی ناسکی ناسک، به‌پاسک

شکانت گه‌ردنی سه‌د شیری شه‌رزه

«۴۴۹»

۸- ړۆژ و شه‌وم خه‌یالی ویسالی له‌بت هه‌یه

«یا للعب» خه‌یالی منی پر خه‌یاله‌که

ویسال: دیدار، دیتن، به‌یه‌ک گه‌یشتن.

یا للعب: چ سه‌یره، چ سه‌مه‌ره‌یه‌که.

واته: هه‌میشه و به‌رده‌وام، بیر له‌وه ده‌که‌مه‌وه چۆن چۆنی به‌لیوی تۆ بگه‌م. تۆ سه‌یری ئهم سه‌مه‌ره‌یه و ئهم خه‌یال پلاوه‌ی من بکه! وه‌ک ئه‌وه وایه: دواي کلاوی با بردوو بکه‌وم! چونکه ده‌زانم که هه‌رگیز پیتی ناگه‌م.

۹- تا که‌ی سه‌ری ته‌که‌ببور و نازت ده‌گه‌ل مه‌یه!

جاریکی ته‌فه‌ققوودیکي له‌ ئهم خه‌سته‌ حاله‌که

ته‌که‌ببور (تکبر): فیز، گه‌نجه‌فه.

ته‌فه‌ققوود (تفقد): سه‌ردان، دیدنه‌ی، ئه‌حوالپرسی.

مه‌یه: ئیمه‌یه.

خه‌سته: نه‌خوش، ماندوو، نارچه‌ت.

واته: ئهم هه‌موو فیز و ناز و لووتبه‌رزیه‌ت تا که‌ی له‌گه‌ل ئیمه‌ی نه‌خوشیی ئه‌وینی

خۆتدا دەكەي؟! ئاخىر ئېمە پېمان خۆشە سەرىك لە ئېمەي دەردەدارى خۆت شۆر بکەيتەوه
و سەردانىکمان بکەيت.

«نالى» دەلتى:

هەر بەئومىدى عيادەت، بەلکە جارى بېتە لام
من، ئەگەرچى بېشمرم، پېم خۆشە ئەم بېمارىيە
«۵۸۴»

«مەحوى» دەلتى:

۱- لىوى بەپرسشى نەخۆشى نەپشکواند
دەردا! تەبىيى ئېمە، كە نادا دەوا بەكەس
«۱۴۷»

۲- چ شۆخە! هاتىوو گۆيا عيادەتە «مەحوى»
كە رۆيى، پرووشى نەدامى، بلى خوداحافىز
«۱۶۳»

«وفايى» دەلتى:

دېم هاتە عيادەت، دەمى پر خەندە بوو؛ يەعنى:
رۆح و دلى بېمارە، دەواي گولشەكەرى من
«۹۲»

۱۰- وەعدەي ويسالى داوہ بەمە، يارى مە «ئەدەب»

كەمتر لە دەردى دوورى، دیدارى نالەكە

وعدە: پەيمان، بەلین، بېيار.

بەمە: بەئېمە، بەمن.

واتە: ئەي «ئەدەب»، ئەو يارەي ئېمە، بەلینى داوہ دیدەنېمان بکات، ئىتر ئەوئەندە
نالە نالى دەردى دوورى و بېزارىي لە دەست دوورى مەكە.

«نالى» دەلتى:

مەكە ئىخلافي ئەو وەعدەي كە فەرمووت
دەخيلت بىم؛ كە خانەي صەبرەكەم سووت
«۱۴۸»

کیش: بەحرى ھەزەج موسەمەن ئەخرەب مەكفووف مەحزووف، يا مەقسوور: (مفعول
مفاعيل مفاعيل فعولن)، وەك نمونەي:

۱- «نالى» نىيەتى سىحرى بەيان، حىكمەتى شىعرە
ئەمما نىيەتى قوودەتى دل، قودرەتى ئىنشا
«نالى، ۷۸»

۲- يارەب گوزەران كا؛ بەسەفا، وەختى عەزىزە
پەيوەستە لە دەورى چەمەن و گەردشى باغا
«شىخ رەزا، ۷»

۳- مەئزوونى ئەوئەندە: وەكو ئاھم بەنەزاكەت
لادەي سەرى زولفى، نەوەكو بىخەيە لەرزە
«حاجى قادر، ۱۰۹»

۱- دل چەنگى سەرى طورەتە، بەو ماھى بەچەنگە

گەر چەنگى نىيە، بۆچى بەھەيئەت قەدى چەنگە؟

چەنگ: قوللاب، لە ھەمان کاتيشدا ئامپىرتكى مۆسقىيايىيە، بەلام لىرەدا مەبەست لە
قوللابە.

طورە: كاكۆل، پەرچەم.

ماھ: مانگ. (لىرەدا مەبەست لە روخسارى يارە).

ھەيئەت: شىتو، روخسار.

واتە: سوئند بەو مانگى روخسارە قوللابىيەت، دلى من، وەك ئەو گولەي سەر كاكۆل
و پەرچەمت واىە، كە لە شىتوئەي قوللابدا چنگى لە پەرچەم و كاكۆلت گىر کردوو، ئەي
ئەگەر قوللاب نىيە، بۆچى شىتوئەي گولەكە، وەك قوللاب چەمىوئەو و چنگى لە دلگىر
کردوو؟! (يان: بۆچى ئەلقە ئەلقەي كاكۆل و پەرچەمت، چەمىوئەوئە و چنگيان لە دلگىر
گرتوو؟!).

«نالی» دهلی:

ههلقه ههلقه ی چ دهکە ی داوی که مهندی زولفت
بو دلی خهسته؛ کهوا بهسته یی ههوا ییکه؟!
«٤٦٢»

«سالم» دهلی:

پهها ناکا دلم طوره ی خه می یار
سهری نه برن ههتا وهک په رچه می یار
«٥٧»

٢- خوتنی له بی عوششاقه، خضابی که فی رهنګین

ئهو دوو کهفه رهنګینه، چ موحتاجی به رهنګه!

خوضضاب: رهنګی خه نه و وهسمه.

کهف: بهری دهست، له پی دهست.

واته: ئهو رهنګ خه نه بییه ی بهری دهسته رهنګینه کانت، خوتنی لیتی ئهو دلدارانه یه،
که له پیناوی تودا سهربان داناوه. بهلام بۆچ وا دهکە ی؟! خو بهری دهسته رهنګینه کانت،
خوبان جوان و رهنګین و چ پتو یستی یان به رهنګ کردنه!؟.

«نالی» دهلی:

ههنا بی کردووه په نجه ی، به خویناوی دلی زارم

ئه مه رهنګه شه هادهت ب، که کوشته ی دهستی دلدارم

«٣٧»

٣- روخساره فروزان له ناو زولمه تی گیسوت

یا ته له تی بهدر و توفوق و وادی زهنګه؟

فروزان: دره وشاوه، پرشنگدار، گه شاوه.

ته له تی: ده رکه وتن.

بهدر: مانگ.

توفوق: ناسۆ، گزنګ.

وادی: دۆل.

زهنگ: رهش (به مانای پیست رهشیش دیت).

واته: ئهوه روخسار و پرووی گهش و دره وشاوه یه، له ناو تاریکایی زولفه کانتدا، یا
دهرکه وتنی مانگ و گزنګه، له چالایی و دۆلی ولاتی تاریکی و پیست رهشاند؟!.

٤- زولفی بهشکه، شوهره یی خارهزم و خهتا-یه

چاوت به فیتنه، فیتنه یی ئیسلام و فهرهنگه

شکهن: پیچ و لوول.

شوهره: ناودار، به ناوبانگ.

خارهم و خهتا: ههردووکیان هه رتیم له خو رهه لات، ههردووکیشیان به وجوره
به ناوبانگن، که ناووی ئاسکه کانیان بونی میسک ده دات.

فیتنه: پشیتی، ناشووب.

فهرهنگ: ئایینی مه سیحایی.

واته: زولفه لووله کانت، له ناوداریدا، ناوداری هه رتیمه کانی «خارهم و خهتا» ن،
چاوه کانیشت له ئاژاوه نانه وهدا، مایه ی ئاژاوه ی نیوان ئایینی ئیسلام و مه سیحن. بهم
پتیه؛ له سه رتیکه وه: زولفه کانت مایه ی ناودارییه له خو رهه لات، که زۆرتین ئیسلامی
تیدان و چاوه کانیشت مایه ی ئاژاوه ی نیوان ئایینی ئیسلام و مه سیحن؛ که زۆرتین
مه سیحایی له ئه وروپادان. بهواتا: تو قسه و باسی سه ر زمانی دانیشتوانی خو رهه لات و
خو رئاوایت.

٥- گهر شه هدی لهب و ماچی دهمت، نه یشه که ره بۆم

زهوقی شهوی هیجرت، له ده م: ژه هری شه رهنګه

شه هدی لهب: ههنگوبنی ده م (مه بهست له ماچی شیرینه).

نه یشه که ره: قامیشی شه که ره.

شه رهنګ: ژه هر، گوژالک.

واته: ئه گهر چی چیژ و بهرامه ی ماچی ده مت، وهک تامی ههنگوبن و شه کر بوو، بهلام
نازاری شهوی دووریت، وهک ژه هر، به ده م تال بوو.

۶- لوتفی دلم و په‌حمی دل و سه‌خه‌یی صه‌مات

که‌یفیه‌تی خارا و سه‌بوو، شیشه و سه‌نگه

سه‌خه: به‌ردی سه‌خت و په‌ق.

سه‌ما: له (ئه‌سه‌م) هوه هاتووه، به‌مانای که‌ر و هیچ نه‌بیستوو.

خارا: جو‌ره به‌ردیکی په‌کجار سه‌خت و په‌قه و ژۆرینه‌ی هه‌لکۆلراوه به‌ردینه‌کانی دیرینه و به‌ناوبانگه‌کانی جیهان، له‌سه‌ر ئه‌مجۆره به‌ردانه هه‌لکۆلراون.

سه‌بوو: گلی په‌قی سووره‌وه‌کراو، که ده‌کریتته ده‌فر و گوژه و کاسه و شه‌ریه.

شیشه: شووشه.

سه‌نگ: به‌رد.

واته: سۆز و میه‌ره‌بانایی دلی من و به‌ردی سه‌ختی هیچ نه‌بیستووی دلی تو، وه‌ک نیتوانی به‌ردی خارا و گوژه و دیزه و به‌رد و شووشه وایه.

«نالی» ده‌لی:

دل: شیشه‌یی پر خۆینی فیرا‌قی فه‌ره‌قی بوو

مه‌کسووری رقی به‌و دلی وه‌ک: به‌ردی په‌قی بوو

«۳۷۵»

۷- ته‌نگیی ده‌می تو‌م هاته نه‌زه‌ر، له‌و غه‌زه‌له‌یدا

بۆیه‌م به‌خودا، وه‌ک ده‌هه‌نت قافییه ته‌نگه

هاته نه‌زه‌ر: هاته به‌رچاو، هاته به‌ره‌هه‌ست.

ده‌هه‌ن: ده‌م و زار.

واته: له کاتی نووسینی ئه‌و غه‌زه‌له‌دا، ته‌نگیی ده‌می تو‌م هاته خه‌یاڵ و هه‌ست، بۆیه قافییه‌ی غه‌زه‌له‌که‌شم ته‌نگه.

«نالی» له باره‌ی ته‌نگیی ده‌می یاره‌وه، ئاوا ده‌لی:

۱- وه‌سفی رو‌خساری له‌ فیکری به‌نی ئاده‌م به‌ده‌ره

ئیتیدای مه‌دحی ده‌می، وه‌ک خه‌به‌ری بی ئه‌سه‌ره

«۴۱۱»

۲- ده‌م، هه‌مه‌ده‌می خونه‌چیکه، نه‌پشکووتووه هه‌شتا

با، که‌شقی نه‌کرد به‌رگی عه‌تر پۆشی گۆلی پرووت

«۱۵۲»

«وه‌فایی» ده‌لی:

۱- خه‌نده به‌م شیرینییه، ده‌م: به‌م نمونه‌ی حیکمه‌ته

قه‌ت «وه‌فایی» نه‌بووه وا خۆش بی: خه‌به‌ر، بی موته‌دا

«۱۳»

۲- ماچی ده‌می خه‌نده‌ی، ده‌مه‌که‌ی سیری به‌یان کرد

ئه‌و جه‌وه‌ه‌ره وا فه‌رده، نه‌ مه‌وجوده نه‌ مه‌عدووم

«۷۲»

۳- چیه ئه‌م نوقطه! که‌وا بۆته نیشانه‌ی ده‌می

نوقطه‌یی هیچه، که‌چی نوکته‌یی سه‌د ئاهی دله

«۱۳۳»

«مه‌حوی» ده‌لی:

۱- ده‌م؛ نادیار و نازی قسه‌ی پر ده‌شت و شار

دنیا‌یه‌ک ئاوی زنده‌گیی و ده‌رخری له‌ هیچ

«۹۹»

۲- بی چوونه عه‌ده‌م، په‌ی به‌سو‌را‌گی ده‌می تابه‌ی

فایز بیه به‌م گه‌وه‌ه‌ره، له‌و به‌هره، به‌رو‌چوون

«۲۴۴»

«حاجی قادری کۆبی» ده‌لی:

جه‌بینی: ماه و رو‌خی: میه‌ره، زو‌لفی: شه‌و، ده‌هه‌نی:

سه‌به‌ب به‌قافییه ته‌نگیی بوو، «حاجی» نه‌ینووسی

«۱۶۲»

واته: چونکه برزکانت تازه برزنگه کانتی وهک تیرهاویره ریک، برق تیرهاویشتن ناماده کردووه و مژوله کانیشت، تیردانی خو بان پر له تیر، تیر من و خه یالی خو دهر بازکردن، له گیروده بی تو، شتیکی بڼه که لک و بڼه هوو دهیه و تا دهر مرم، ده بی هره گیروده ی تو بم.

«مه حوی» ده لی:

۱- خه لاسی بوونی قهت ناوی، نه سیری زولفی زنجیرت

له بهر تیرت؛ مه له ک بڼه، هه لفرینی نه بووه نه خچیرت

موژهت قوللابی گیرا، زولفی دلگیرت که مڼد ناسا

مه حاله بهر گری، یا بهر بڼه، که س که و ته بهر گیرت

«۶۶»

۲- که مڼدی زولفی وهک نه بریشمی خاوی نیگارینت

له دل نالا، خه یالی خاوه، دل له داوه بهر بونوت

«۷۵»

سهرنج:

۱- له بهر نه وهی نه غه زله، له رووی (کیش) و وینه ی شیعیری و مانای زوره ی واژه کانیشیوه، وهک غه زله ی پیشو، واته: وهک غه زله ی ژماره (۹۹) وایه؛ بویه له م پرووه لیکن دانه وهی کیش و واتای بهیت و واژه کانی، به کاریکی دووباره ده زانین.

۲- نه غه زله ی «نډه» زور له کهش و هه و و ته نانهت (کیش) و ژماره ی بهیته کانی غه زلیکی شاعیری ناسراو «تاهیر بهگی جاف» ده چی؛ که له لاپه ره کانی (۲۳ - ۲۴) دیوانه که یدا چاپکراوه. بویه برق به بیرهی نانه وهی خوینه رانی هیژا، به پیویستم زانی غه زله ی ناوبراوی «تاهیر بهگ» وهک خو ی برق تیر به گوتیزمه وه، تا نه گهر له داهاتوودا، له دوو توی که شکول و ده ستخته ی هیشتا چاپ نه کراودا نه وه ساغ بووه وه، که نه غه زله ی تاهیر بهگ، هی کییه؛ نه وسا نه م به بیرهی نانه وهیه، که لکی برق تویره رانی میژووی شیعیری کلاسیکی کوردی ده بی. هه رچه نده پیشه کی من پی م وایه، که غه زله ی ناوبراوی، سنعته سازی و کهش و هه وای شیعیری «نډه» ی زورتر پیو دهیه.

نه م بیرهی نانه وهیه ش له و کلا ورژنه یوه دهنووسم؛ چونکه دیسانه وه غه زلیکی تری (نډه)؛ که له م دیوانه ی بهر ده ستماندا ژماره (۱۱۱) مان داوه تی و به م بهیته ده ست پی ده کات:

دل له حه سرهت غه مزه که ی دوو نیترگیسی پر خه و ته وه

وهک خه می زولفت غه زیم، چو به پروودا و که و ته وه

له لاپه ر (۱۸) دیوانی چاپکراوی «تاهیر بهگی جاف» دا و هه به ناوی (تاهیر بهگ) یشه وه له دهیان سال له مه و به ره وه چاپکراوه و هیچ رخنه گر و تویره ریکی نه ده بی کوردی، ناماژه ی برق نه کردووه.

نه ی پرته وی رهنکت، وه کو رهنکی هه مه رهنکه

خالت، به مه سه ل زولفی سیاهت شه وی زهنکه

به زم ت ته ربه ناماده یه، ساقی مه بی فه رموو

دهنگی ده ف و ناله ی نه ی و ناوازه بی چه نکه

لیوت؛ که وه کو له علی به ده خشانه، به نالی

که نجووره نیگه هبان و ده هان و ده می ته نکه

تابووری موژانت له گهڼه گریجه به رابه ر
 وهستاوه، نه لپی له شکری ژاپون و فهره نکه
 صه د نامی خودا بی له دوو پستانی نه نارت
 گرد و شلک و نازک و پر چنگ و قه شه نکه
 بو باری غه مت، گهر به دهنم سسته، مه رنجه
 پیکراوی موژه ی تویه، راوی تفه نکه
 سرگه شته و ناشوفته یی عیشقم وه کو فهره د
 کیو و به دهن و سینه و سهر و په نجه: قولنگه
 چاوت به مه سهل ئافه نی دلها یه، ولیکن
 بوچ وایه! که نه برویی که چت، مه یلی به چه نکه؟
 له م پوژه: که پرووی خسته به ری پی و وتم پی:
 نه ی نه یله ه، که ی مالشی ئایینه و سه نکه!
 مه عده میکه «تاهیر»، که نه گهر مات و خه موشه
 دیوانه یی پرووی تویه، نه مهستی مه ی و به نکه
 (دیوانی: تاهیر به گ -
 چاپخانه ی نه جاح - به غداد - ل ۲۳ - ۲۴).

۱۰۱

کیش: به حری هه زه ج موسه مهن نه خرب مه کفووف مه حزووف: (مفعول مفاعیل مفاعیل
 فعلون)، وهک نمونه ی:

۱- نه سپی نه فه ست دیت و ده چی، گهر مه عه نانی

نه ی مهستی ریا زه ت، هه له! هوشیاری جله و به
 «نالی، ۳۹۳»

۲- وه عده ی من و تو، نه ی په مه زان، پوژی جه زا بی
 شه رعی من و تو، له حوزوور باری خودا بی
 «شیخ په زان، ۱۵۸»

۱- نهو خالی سیه هچورده، که هه عه ینی جه ماله

بو سه لته نه تی کیشوهری حوست، دوو قه راله

سیه هچورده: په شتاله.

قه رال: رابه ر، فهرمان په واه.

واته: نهو خاله مه یله و په شه ت، که هه خوی له خویدا جوانه و لیت بوته نه خش، له
 هه مان کاتیشدا نه گهر هه خوت، به بی نهو خاله ش، وهک یهک پاشا و یهک ده سه لاتدار و
 فهرمان په وای ده ولته تی تا قانه ی جوانی خوت بیت، نهوا به هو ی نه م خاله ته وه، جوانییت
 نه وه نه دی تر ده سه لات تی داویتی و ئیستا وهک دوو قه رال و دوو پاشا و دوو فهرمان په وای
 نیشتمانی جوانی خوتیت.

۲- حیره ت نییه په م کردنی تو، جار ی له نیمه

نه م حه وسه لیه، خاسییه تی چینی مه راله

حیره ت: سه رسامی، راما ن، سه رسو رمان.

په م کردن: سل کردن (به تاییه تی بو ئاسک)، پاریز.

حه وسه له: تا قه ت، پشو و، توانا، ئارام.

خاسییه ت: تاییه تمه ندیتی.

مه رال: ئاسک، مامز.

چینی مهراڻ: ئاسكى ولاتى چين؛ يان پۆل و دەستەى ئاسك.

واتە: بەلامەوہ جېئى سەير و سەرسورمان نېيە، كە تۆ پارىزم نەدەيتى و سەلم لى بکەيت؛ چونكە ئەمجۆرە حەوسەلەيە خوويەكى زگماكى و تايبەتمەندييەكى تاقانەيە بەئاسكانەوہ.

«ئالى» دەلتى:

لەحزەيىتک و لەمحەيەک، چاوم بەچاوى ناکەوئ
كى دەلتى وەحشى غەزالە، مەيلى ئينسانى ھەيە!
«٥٧٦»

«سالم» دەلتى:

تا لە دلتا بى، خەيالى وەحشى تۆ، دەگرم نەفەس
نەك بەسروەى باى ھەناسەم، پەم بکەى ميثللى غەزال
«٧٩»

«مەھوى» دەلتى:

١- لە عوششاق و رەقيب، ئەو شوخە چاوى لوتفى وەرگىرا
كە ئاسك؛ ئادەمىي، يا سەگ ببينى، غەيرى سەل چىكا!
«١٥»

٢- نەكەوتە دام و رامى كەس نەبوو وەحشىي نىگارى من
جىھانى سەعى و كوشش چوو، لە پىي ئەم ئاھووہ زايە
«١٦٦»

«وہفایى» دەلتى:

رامى دلت نەبوو ھەرگىز، بەفسوون دلت بووہ خوئى
گولە سەرمەستە؛ غەزالىكى عەجەب وەحش و سەلە
«١٣٣»

٣- ئاشوفتەگىي سەد دلى شەيدايە بەجارى

ئەو زولفى سەمەن سايە، كە ئالۆزى شەمالە

ئاشوفتەگىي: شىواويى، ئالۆزى، پەريشانىي.

زولفى سەمەن سا: زولفى وەك گوللى ياسەمەن، ياسەمىن ئاسا.

واتە: ھەر كاتى شەمال، ئەو قز و زولفە وەك گوللى ياسەمىنەت دەشتوئى، ئيتەر ئەوہ
بزانە، كە ھاوكات سەدان دلى شەيداش بەجارى دلتان دەئالۆزى و ژيانيان لى دەشتوئى.

ھەر ئەدەب خوئى لە غەزەليكى تريدا دەلتى:

تا تىك نەچى بەبادى سەبا، چىنى طورەكەى
دەرناكەوئ چ خوئى دەكا ئەم طەرىدەيە
«غەزەلى ١١٤»

٤- چەندت بەمە شىرينە، سەحەرگاہى ويسالت

سەد چەندە، شەبى ھىجرى لەبى تۆ، بەمە تالە

سەحەرگاہى ويسالت: بەيەك گەيشتنى بەريەيانىانت.

سەد چەندە: سەد ئەوہندە.

شەب: شەو.

واتە: ئەگەرچى ژووان و ديدەنى بەريەيانىانت، بەلای مەوہ يەكجار بەتام و شىرينە،
بەلام ئەو شەوانەش، كە لە ماچى لىوى تۆ، دوور دەبم، سەد ئەوہندەى شىرينى ئەو
ديدارانەتم بەلاوہ تالان.

«مەھوى» دەلتى:

ويسالت: نارە، ھىجرت: پۆژەرەش، وەك ئافتابى تۆ
لە تۆ نەزدىكە: پشكۆيە، خەلۆوزە: گەر لە تۆ بى دوور
«١٢٩»

٥- ھىندەم بەجەفا ديوى، ئەگەر بىتيە كەنارم

تەردىدەم! يارەب ئەمە تۆي؟ يانە، خەيالە؟

تەردىد (تەردىد: عەرەبى): دوودلىي، سى و دوو كردن.

واته: ئهوهندهى دهردى دووربى و سته مى تۆم چهشتوو و له گهڵ جهوور و جهفاتدا رها تووم و دهقم پێوه گرتوو، پێم وایه ئیتر دهبی نیتوانی من و تۆ، ههه ئه دووربى و ئازاره بێت، بۆیه که له پێکهوتیکدا پێک دهگهین و له تهنیشت خۆمهوه دهتبینم، پروا بهخۆم ناکهم، که ئهمه راستییه و ئهمه خۆتیت له که نارمهوه، نهک خهیاڵ!

٦- ناگۆنجی له دڵ پێکهوه: ههه عیشقی تۆ، ههه عهقل

ئهو سهلتنهت و ویسههتی ئهم شاره جهلاله

واته: عیشق و عهقل، مهوایان له یهکهوه دووره و ئهو دووانه پێکهوه ناسازین، بهتاییهتیش «عهقل» له دڵی عاشقدا، جێگهی تهنگ و نالهباره، چونکه عیشق مهوای و پێوانهیهکی بهرین له دڵ و ههستدا داگیر دهکات و پێی ناخۆشه، بابهتیکى تر، بۆ خهريکبوونی دڵ، پهیدا بێی. بۆیه ئیرهیی پێ دهبات و تهنگی پێ ههڵدهچنی.

«نالی» دهلی:

عاشق: ههوهسى مهیکهده و عیلمی بهسیطه

عاقل: طهلهبی مهدرسه و جههلی مورهککهب

«١٣٥»

«سالم» دهلی:

قههاری عاشق و قانون و حیکمهت، زددی یهک هاتن

که تهسکینی برینی دڵ، بهنهفخهی زولفی مشکین بوو

«١٠٩»

٧- تا بادیهی عیشم نهچەشی، کهشفی نهبو بۆم

لهو مهزهبهدا، خۆتی گرفتاری جهلاله

عهیش: رابواردن.

چهشی: چهشتن، تامکردن.

کهشف: پشکنین، دیتنهوه.

واته: پێشتر ههچم دهربارهی رابواردن و لهزتهی ئهوین نهدهزانی، بهلام دواتر، که تامی سیحراوی مهیی ئهوینم کرد، بۆم دهرکهوت ئهوی لهو رێباز و بیروباوهردا نهژی؛ نازانی چ جیهانیکی شیرین و تاییهت و جیاوازه. بۆیه پێی خۆشه ههموو تهمه و ژیا نی لهو

رێباز و بیروباوهردا دابنی و مردنی خۆشی ههه لهو پێناوهدا، بهپهيامیکی پیروژ و شیرین و بهرز دادهنی.

٨- مهدهی قهه و بالاته، له نهشعاری «ئهدهب» دا

پێزهی شهکههه: تیکهلی ئاوکی زولاله

پێزهی شهکههه: شهکری ورده، شهکری زۆر ورد.

واته: تۆ وهک ئاوکی زولال و روون و سازگاریت و شیعی منیش له چاو تۆدا، وهک ورده شهکریکی زۆر ورده، خۆتهگهه له شیعی مندا، وهسفی قهه و بالای تۆ ههبی، ئهوا دهبی ئهوسا ئه و ورده شهکههه شیعی من له تۆی وهک ئاوه روون و زولالهکهدا بتوێتهوه و بهیهکجاری ديار نهمیته و نهیتر و ههه تۆی ئاو بهچاو بییتریت، چونکه من ههههه و وهسفی شاعیرانهی تۆ بکهه، له بهرامبهه جوانی تۆدا ون دهبی و ديار نامیته و بهتهنیا جوانی تۆ ناشکراتر و جوانتر دهبی و ههه جوانی تۆش دهمیته و من له ناوتدا دهتوێمهوه.

«حاجی قادری کۆبی» دهلی:

لیتوی وهک قهنده موکه پرده، له دهما شیرینه

بۆیه تهکراره، وهکو: ناله، ئه نیسی نهفهسه

«١١٤»

کیش: به حری ږمه‌ل موسه‌ممن مه‌حزوف: (فاعلاتن فاعلاتن فاعلن)، وهک
نمونه‌ی:

۱- شاه ب قه‌صدا کوشتنا من، رم هه‌ژاند و بوو سه‌به‌ب
دامه چه‌شمی قهر و خه‌شمی رم ل دل دا کوئه‌ده‌ب
«مه‌لای جزیری، ۷۰»

۲- ناسمانی حوسنی مه‌حبوبیم له‌ته‌برۆ و زولف و ږوو
دوو هیلال و دوو شه‌و و دوو ماهی تابانی هه‌یه
«نالی، ۵۷۴»

۳- چاوه‌که‌ت وه‌ختی به‌ئیمما، مه‌یلی جامی مه‌ی ده‌کا
هه‌رچی مه‌ی ده‌یکا له‌گه‌ل‌ته‌و، ته‌و له‌گه‌ل‌ته‌یمه‌ی ده‌کا
«سالم، ۲۹»

۱- زولمه‌تی یه‌لدا؛ ده‌گه‌ل‌ نووری مصه‌ووهر، تیکه‌له‌

یا: ده‌گه‌ل‌ هه‌نیه‌ت، سه‌ری زولفی موعه‌نبه‌ر، تیکه‌له‌!

زولمه‌ت (ظولمه‌ت): تاریکایی.

یه‌لدا: دوايين شه‌وی پاییز و یه‌که‌مین شه‌وی زستان.

نوور: ږووناکی.

مصه‌ووهر: وینه‌کیشراو.

هه‌نیه‌: ناوچه‌وان، ته‌وێل.

موعه‌نبه‌ر: عه‌نبه‌راویی.

واته: ته‌وه‌ی له‌ وینه‌ی ږوخسار و کاکۆله‌کانندا ده‌ییینن؛ چۆن چۆنیه‌!؟ که تاریکایی
بسکه‌کانت، ده‌لێی ږه‌شایی شه‌وی یه‌لدا و له‌گه‌ل‌ ږووناکایی ږوخساری وه‌ک به‌ده‌ست
وینه‌ بۆ کیشراوتدا تیکه‌لن! یان: ته‌و دوو ږه‌نگه‌، سپی و ږه‌شه‌؛ ږه‌نگی ناوچه‌وان و
هه‌نیه‌ی ږووناکت، له‌گه‌ل‌ سه‌ری بسکه‌ وه‌ک عه‌نبه‌راوییه‌کانندا تیکه‌لن؟.

۲- له‌شکری ته‌گریجه‌ و زولفن، به‌تاراجی دلا

یا: به‌یاری یه‌ک سپاهی هه‌فت کیشوهر، تیکه‌له‌!

تاراج: تالان، ږۆ، ڤراندن.

یاری: یاری‌ده‌دان، هاریکاری، یارمه‌تی.

سپاه: له‌شکر، سوپا.

هه‌فت: هه‌وت.

کیشوهر: ولات (ولانی گه‌وره‌).

واته: کاکۆله‌کانت و زولفه‌کانت، که ده‌لێی له‌شکر و دل‌داران به‌تالان ده‌پهن؛ هه‌ر
به‌پراستی، ته‌وه‌ ده‌سه‌لاتی ته‌و کاکۆل و زولفانه‌ن؛ یان: له‌شکری هه‌وت ده‌وله‌تی گه‌وره‌ن و
ئاوا هیش و په‌لامار و هه‌لمه‌ت، بۆ سه‌ر دل‌ی خه‌لکی ده‌پهن؟.

۳- شه‌هدی گوشتاری له‌بی، وه‌ک شه‌که‌ری شیرینه‌!

یا: له‌ جامی گه‌وه‌ریندا، شه‌هد و شه‌که‌ر، تیکه‌له‌!

شه‌هد: هه‌نگوینی پالاوته.

جامی گه‌وه‌رین: مه‌به‌ست له‌ ناو‌ده‌م و ددانی یاره‌.

واته: ته‌وه‌ هه‌ر قسه‌کردنه‌کانت به‌و لیوانه‌ت ئاوا شیرینه‌؛ یان پيشتر ته‌م قسانه‌ت له‌
ناو‌ده‌متدا، له‌گه‌ل‌ هه‌نگوینی پالاوته و شه‌کردا تیکه‌لاوت کردوون و ئاماده‌ت کردوون؛
ته‌وسا ده‌یاندرکینیت؟!.

۴- خال و خه‌تن؛ بوونه‌ زیبی ته‌لعه‌تی ږه‌نگینی تو!

یا: له‌ ناو مه‌جمه‌ر، بخووری عوود و عه‌نبه‌ر، تیکه‌له‌!

زیب: جوانیی، مایه‌ی ږازاندنه‌وه‌.

ته‌لعه‌ت: ږوخسار.

مه‌جمه‌ر: ئاگردان، مقه‌لی.

واته: ته‌و شتانه‌ی بوونه‌ته‌ مایه‌ی ږازاندنه‌وه‌ی ده‌موچاو و ږوخسارت، ته‌و خه‌ت و
خالانه‌ی سه‌ر ږوخسارت، یان هه‌ر ږوخسارت ده‌لێی ئاگردانپکی ږپشکوی سووره و
داری عوود و بۆنی عه‌نبه‌ریان تیدا ده‌سووتی؛ که ئاوا گه‌ش و ږۆندار و ږووناکیت!؟.

۵- نوتقی روح ئەفزاتە، لەو لەعلی لەبی جانبەخشەدا!

یا: بەناوی زبندەگیی، ھەوزتکی ھەوئەر، تیکەلە!

نوتق (نوتق): قسە، دووان، ئاخواتن.

پۆج ئەفزا: ھەر شتیک بێتە مایە درێژکردنی ژبان، گیانپەرور، مایە شادی و بەختەوهریی، دلخۆشکەر. (دەخدا، بەرگی ۸، ل ۱۲۳۱۹).

ئاوی زبندەگیی: ئاوی ژبان، ئەو ئاوی ئەگەر کەسێک بتوانێ چنگی بخت و بێخواتەو، ئیتر ھەرگیز نامرێ.

ھەوزی ھەوئەر: مەبەست لەو ھەوزەپە کە دەلێن لە بەھەشتدا ھەبە.

واتە: ئەو ئەو کاتێ دەدوێت، ھۆی چییە و قسەکانت شادی و خۆشیی و ژبان بەگیان دەبەخشن! ئەو چی لە ناو زارتدا، و ئەو گیانپەرورە؟! ھەر ھۆی ئەو، کە لێو ھەک لەعەلەکانت، خۆیان لە بنەرتدا ھەناسەکانی ناو دەمی ھەزرتی عیسا، گیان دەبەخشن و مردوو زبندوو دەکەنەو؟! یان قسەکانت لە ناو زارتدا، پێشتر لەگەڵ ئاوی «کەوئەر»ی ناودەمت تیکەل دەکەیت؛ کە ئاوا ژبانی تازەترمان پێ دەبەخشیتەو؟!.

۶- گەردنی مینای تۆبە و لێوی تۆبە و چاوی تۆ!

یا: لە بەزمی مە، مە و مینا و ساغەر، تیکەلە!؟

مینا: پێشتر، لە زۆر شوێنی تردا، ماناکەیمان لێداوە؛ کە بەمانای: شووشە مە و مە و گەردنی بەرز و باریک و... ھتد، بوو.

بەزمی مە: کۆر و کۆبوونەوی ئیمە؛ کە بۆ مەبەستی مە و بادە خواردنەو سازکراو. واتە: ئاخۆ بەھۆی سەیرکردن و سەراسیمەبوونمان و لێرمانمان لە گەردنی بەرز و باریک و لووس و لێوی ئالێ تۆ و زەبری سەرنج و تیلە چاوەکانی تۆ، و ئیمە مەست و سەرخۆش و بێ ھۆش کردوو!، یان: ئامادەبوون و گردنەو، مانە، لە دەوری بادە و سوراحی و دەفر و پەرداخ مە، و سەرخۆش و مەست بووین؟! نازانم ھۆی کامیانە!؟.

۷- سینەتە جانا! کە دەدرەوشت؛ لە بن تاری ھەریر!

یانە: مەھتابە، دەگەڵ دیبای «شۆشتەر»، تیکەلە!؟

تاری ھەریر: تاری ھەوریشم، کە لێردا مەبەست لە تالێ قژی یارە و لە شێوێ ئاوریشمدایە.

مەھتاب: خەرمانە مانگ.

دیبا: کوتال، قوماش، کە لە ئاوریشمی رەنگاو رەنگ دروست کرابێ. ھاوکات بە مەبەستی روخساری جوانی یار و دلەبەری بەکاری دەھێن.

شۆشتەر: ئاوی شارێکە لە پارێزگە «خوزستان»ی باشووری خۆرئاوای ئێران. ھاوکات ئاوی پەردەپەکیشە لە ئاوازی مۆسیقای ئێرانی؛ بەلام لێردا ھەر مەبەست لە شاری «شۆشتەر»ە. (دەخدا، بەرگی ۱۰، ل ۱۴۵۶۸).

واتە: گیانە کەم! ئەو رووناکایی سنگ و بەرۆکتە، کە لە نیوان تال تالێ ھەوریشمی قژە خواوەندا دەدرەوشتەو!، یان: خەرمانە مانگە و لەگەڵ قوماشی ھەوریشمی رەنگاو رەنگی شاری «شۆشتەر»دا تیکەلە!؟. (وێک دیارە دەبێ رۆژگارێک، شاری شۆشتەر قوماشی ئاوریشمینی بەرھەم ھێنا بێ و کارخانە چینی تێدا بووبێ).

۸- دل کە ھەوتە زولفی تۆ، پرسیم چ بوو، لەرزی و وتی:

تا تەماشاکە شەنج و چین و چەنبەر تیکەلە

شەنج: تیکشکاو، لوول.

چەنبەر: بازە، بازەیی، ئەلقە ئەلقە.

واتە: ئەو کاتە دل خۆی بەنیو زولفەکانیدا کرد و دیار نەما، و تەم: دەنگوباست چییە؟ بەترس و لەرزەو و تەم: تا چاوەتەر دەکات، ھەر پشیوویی و تیکەلاویی و ئالۆزاویی دەبینم، چونکە یەکە یەکە تالە مووھکانی زولفی، پێچ و لوول و بەیە کدا چوون و تیک ئالاون.

۹- ھەر دەمی وەسفی لەبی تۆ، بێتە زببی شیعری من

سەلسەبیلێکە دەلێ قەندێ مەزەر تیکەلە

زبب: پازانەو.

سەلسەبیل: بادە بەھەشتیی.

مانای ئەم بەیتە، وێک مانای دوا بەیتی غەزەلی پێشوو و لەوێ واتایمان لێکداوەتەو.

۱۰- زاهدان ته کفیری منیانه و له دنیا بڼ خه بهر

لهم زه مانه؛ سوچه و زوننار و میتره تیکه له

زاهد: موسلمانې به درو و پیاکار.

ته کفیر: به کافر حساب کردن.

واته: موسلمانانې پیاکار و دروژن، له سهر نه وه سه رکونه م ده کهن، که گوايه کافر بووم و له ئيسلام لامداوه، چونکه زولفی رهشی یارم خوښ دهوئ، که نيشانه ی تاريخايي و رهشیی و پړی ونکردنی باوه پړی راسته قينه یه و بهمهش تاواني هه لېژاردنی ئايینی مه سيح به پالم ددهن! له کاتيکدا، هر له پال نهو خوښه ويستيه مدا بو زولفی رهشی یار؛ روخساری پروناکی یارېشم خوښ دهوئ، که نه میان نيشانه و رهمزی پروناکیي ئايینی ئيسلامه.

دهکړی نه م به يته، به م مانايه ی تربش ليک بدرېته وه: موسلمانانې دروژن، له سهر نه وه من به کافر داده نيئن، که گوئ له ده بنه گيی و له دروکانيان ناگرم و له وه هوشيارترم به: (زوننار و میتره و ته سيح)ی دروژنانه و پياکارانه هه لېخه له تيم.

«وه فايی» ده لئ:

۱- زه مانئ قيبله م: نه برؤته، ده مئ زوننار: گيسووته

به دهردي بڼ دهوا ماوم، له گهل کفر و موسلمانېي

«۲۰۲»

۲- ئيشاره ی چاو و عيشوه ی زولفه کت، بوون به مورشيدي پيگام

نه گهر دهيري موغان قيبله م، نه گهر زونناره بهر مالم

«۶۱»

۱۱- خوزگه بهو شه خسه «نه ده ب»، وهک تو و دلي شهيدايی تو

دل ده گهل سه ودایي جانانی هه تا سهر تیکه له

واته: چونکه من هر به يه کجاري و به ئاشکرا، هه موو کار و پيشه و ته مه نم بو نه ويینی یار ته رخان کردوه و له هه موو دلته وه، بڼ سئ و دوو کردن و چه ندوچوون، نهو پيگه يه م به راستيی و تا سهر هه لېژاردوه، بويه حه زيش ده کم هه موو دلداران وهک من بن و شهيدايی و سه ودایييان بو یار، هر راست و پاک و تا سهر بڼ.

«نالی» ده لئ:

غه يري زولفی تو، که رسته ی عومرمه

دهست له (مافيها)ی زه مان بپاوم نه ز

«۲۲۲»

«سالم» ده لئ:

۱- سه راسهر کاری «سالم» عيشقی تو، نه وه ل و ئاخر

خه جالته بڼ قيامه ت، گهر به بڼ تو؛ مه يلی جهننه ت کا

«۲۸»

۲- له حه شريشا سهر و کارم له عيشقه

نه گهر دهستم بگاته دهستی مه طلوروب

«۴۴»

کیش: به حری هه زج ئه خرب مه کفووف مه حزووف: (مفعول مفاعیل مفاعیل فعولن)،
وهک نمونه ی:

۱- جه ورا ته به هیتین و جه فایا ته په ریتین

قوربان ی ته بم گو ه بده جار هک گله هی من
«مه لای جزیری، ۴۵۵»

۲- هه رچهنده که پروتم، به خودا مایلی پروتم

بئ بهرگییه عیلله ت، که هه تیو مه یلی هه تاوه
«نالی، ۵۳۴»

۳- پیم خوشه که عومرم به جه فا، سهرفی خه مت بئ

بهو شهرته که: مایه ی ئه مه لم ماچی ده مت بئ
«سالم، ۱۴۳»

۱- جانا که ده لئی مورعی دلی مه ت، به چ راهه؟

خالی سیه ه و زولفی خه مت، دانه و دامه

واته: گیانه که م، دوا ی ئه وه ی دلی منت گیرۆده ی ئه وینی خۆت کردووه و ده شانیت
چۆنت گیرۆده کردووه، ئه و سا لیم ده پرسیت: ئه ری مه لی دلی تۆ، چۆن چۆنی به ئه وینه وه
ده سته مۆ بووه؟! له وه لامدا ده لیم: خالی ره شی سه ر پوخسارت و زولفه پیچ
خواردووه که ت، یه که میان دانی بۆ دانا و دووه میشیان داوی بۆ نایه وه.

«سالم» ده لئی:

له سه ر روو، دانه یی خالت به فه ن داناوه، ده یزانم

به قه سدی مورعی دلی، زولفت به ده ورا داوه، ده یزانم
«۷۹»

«وه فایی» ده لئی:

هاتم به بۆنه ی خالت، تووشی داوی زولفت بووم

ته یڕیکی نابهلده بووم، نه مزانی دانه و داوه
«۱۵۲»

۲- جان دینیه بهر مورده یی سه د سا له به گو فتار

ئه نفاسی مه سیحه ئه مه، به خودا نه که لامه

مورده: مردوو.

ئه نفاس: هه ناسه.

که لام: قسه، گفتوگو.

واته: هه زه تی مه سیح، کاتی ده ورا، به هه ناسه کانی مردووی پی زیندوو ده بو نه وه؛
تۆش: گیانه که م! مردوویه ک که سه د سالی ش بئ مردوو بئ، زیندوو ده که یته وه. که واته
به خودا قه سه م، وا دیاره ئه مه هه ر به ته نیا ئه وه نده نییه، که تۆ قسه ده که یته، به لکو
نه یینی قسه که ت له وه دایه، که تۆ خاوه نی موعجیزه یه کیت.

«نالی» ده لئی:

دوو ره له تۆ، دل هینده بئ ئارام و بئ حال که وتوه

ئه ی مه سیحای عه صر! له و لیوانه ده رمانی ده وئ
«۷۰۳»

«وه فایی» ده لئی:

عه جه ب ماوم به بۆسی له و ده مه؛ هه ر جانه به خشینت

به ئی عجازت قه سه م! ئاته ش په رستم، گه ر موسلمان ی
«۲۰۲»

۳- له علی له بت و ماچی ده مت؛ هه ردوو فه ره حزان

ئه و نه شه یی جان به خشی من ئه ورۆکه له کامه؟

فه ره حزا: ئاسو ده به خش، مایه ی شادی و خوشیی، هۆی به ختیار یی.

واته: لیوی ئالت و ماچی ده مت، هه ردوو کیان مایه ی خوشیی و به خته وه ری و
دلشادی. تۆ بلی ئاخۆ ئه م ئاره زووه گیان بوو ژینه ره وه یه ی ئه مرۆی من، به هۆی خوشی و
شادیی کام یه ک له و دووانه وه بئ!؟.

«نالی» دهلی:

سهرخوښی شهرابی دهمی تو بووم و نه میستاش
قوربان! سهری تو خوش، که نه ماوه سهری خوشم
«۲۸۳»

۴- هره جیگه دهچم، شوهرتی عیشقم بهدواوه

یارهب چیه نهو شوړش و غهوغا؛ له دوامه!

شوهرت: ناوبانگ، ناودار.

واته: له هره کوڅې به و بو هره کوڅې بچم، بهزم و ههرا و گولمه زیکي عه شقیینی و
عاشقییتیم بهدواویه و ناوبانگیی عاشقیم دنیا یه کی گرتوته وه. نهی خواجه! نه هم هه موو
ههرا و هوریا و قاوه چیه و له دووم نابیتته وه!؟.

«سالم» دهلی:

داستانی عیشقی من، فاشه له هره کوچه و سووقاق
عه قلی دیوانه م له پاش نه حاله؛ سرپوښی دهکا!
«۳۲»

۵- هره کس له مهبی عیشقی لهبت، ساغری وهرگرت

تا مردنی؛ خوینی جگهری شوربی مودامه

ساغری: باده، مهبی.

شورب: خوارنده وه.

مودام: لیره دا دهشی بهدوو مانا بیت: ۱- مهبی. ۲- هه همیشه و بهرده وام.

واته: نه وهی له نهوینی لیبی تو، بادهی وهرگرتی؛ تیرتا دهمری، دهبی بو هه همیشه و
به بهرده وامی له باتی باده، خوینی جگهری خوئی بخواته وه.

«سالم» دهلی:

من له نه شئی جامی له علت، مه حشریش ناییمه هوش
جامی وا، «سالم» له دهورا، قیسمه تی «جه»، کهی دهبی؟!
«۱۴۲»

۶- سده جاره وهکو طوره، منت خسته وه لاه

پابه ندی گیسوته، که ناچینه چ لا، مه

طوره: کاکول، په رچم.

پابه ند: پی به ستر او.

ناچینه چ لا، مه: نیمه بو هیچ جیگه یه ک ناچین.

واته: دهیان و سهدان جار، وهک لادانی په رچم و کاکولنه کانی، نیمه ی بهملا و لادا فری
دا، بهلام ههروهک چون په رچم و کاکولنه کانی، په گه کانبیان وهک سهرله بهری په گه تاله
مووه کانی تری سهرت، له سهرتا نیژراون و بهم کاری بهملا و لادا خستنیان، لیت جوی و
لیت دوور ناکه ونه وه، منیش ههروا په گم له جهسته دایه و ههرو چونی دهرمان بکهیت، بو
هیچ جیگه یه کی تر ناچین و لیت جوی و لیت دوور ناکه وینه وه.

«مه حوی» دهلی:

غولامانه؛ سهرم دانا له بهر پیتا، وهکو زولفی
که چی نهو؛ ههرو منی خستوته پشتگوی، وهک غولامانه^(۱)
«۲۷۷»

۷- پاداشی خهتا و جهور و ستم، په رسمی قه دیه

نهمرو، ستمی تو، به جهزای کامه خهتامه؟

پاداش: خهلات، چاکه دانه وه له بهرامبهر کاریکی باشدا.

په رسمی قه دیه: داب و په وشتی کونینه.

جهزا: سزا.

خهتا: تاوان.

واته: به گوتی دهی داب و دهستووری پیشینه، نه گهر که سیک تاوان و کاریکی پیچه وانه ی
داب و په وشتی کومه لایه تی و یاسایی بکر دایه، سزای تاوان و کاره که یان به سهردا دهدا؛
بهلام نیستاکه و له م روزگار هماندا، که تو، نهو هه موو سزا و ستمه م بهرامبهر دهنوینیت،
بهرامبهر کام تاوانه، که له بهرامبهر تدا کردیتم!؟.

(۱) غولامانه: یه کهم، بهمانای غولام و نوکهر. غولامانه: ی دووه میس بهمانای کاکول و په رچم.

«سالم» دهلي:

ياقوتى لهبت، جائيزه بهخشيى بهئيسپات
بيتو بهقهدهر خزمه تى من، گهر كه رهمت بى
«۱۴۳»

«وهفابى» دهلي:

ئاخر ئه سولتاني خويان، تابه كهى ناميه ره بانيى؟
چاكه مه حرووم نهفه رمووى، يا خيتابى، يا عيتابى
«۱۷۱»

۸- گهر جهوره، نه گهر لوتفه، نه گهر قههره و گهر ميههر

ههر عاشقى زارين و نزارين به خودا، مه

واته: سويند به خودا، نه گهر رقه و نه گهر ميه ره باني و نه گهر سوزه و نه گهر ههر شتيك
له گه لدا بنويتيت، من ههر عاشقه بى دهسه لات و داماو كهى به رده ستي خوتم. چونكه
ده زانم دل بهران هه ميشه حمز به نازاري دلداران بيان ده كن.

«تاهير بهگ» دهلي:

جاري ناپرسی له حالي من، مه گهر نازاني تو
زار و بيزار و نه زارم، كاري من ههر زار بيه
«۲۱»

«وهفابى» دهلي:

به شيني عاشقان، ره سمي قهديمه: شابي مه عشوقان
به لهيلي: نه غمهي عوششاقه، گهر مه جنون بناليتي
«۲۰۴»

«مهولهوى تاوه گوزي» دهلي:

مه ظهنهت چيشه ن، منيچ بهو تهوره
ئر مه يلهن مه يلهن، ئه ر جهوره ن جهوره ن

۹- فهرمووته: «نه ده ب» بوجي له بادهى ههيه ئيكره!

حه ققا، كه به بى جامى دهمت، باده حه رامه

ئيكره: به دزتيو له بهرچاو گرتن، رق لي بوونه وه.

حه ققا: به راستي.

واته: له زماني تووه بوميان گيترايه وه، كه فهرمووته: بوجي «نه ده ب» مه يخواردنه وه
به لاه دزتيو و رقي لييه تي!؟ له وه لامدا ده ليم: ههر به راستي مه يخواردنه وه بهو شيويه
له بهرچاو حه رامه، كه تو م لي دووريت و ناتوانم پهرداخ و جامي ليوه كانت ماچ بكه م،
ئه گينا نه گهر تو م لي نزيك بيت و به دهم مه يخواردنه وه وه، جار جار ماچيكي ليتوت بكه م،
ئه و كاته باده م لا شيرين ده بى:

«نالي» دهلي:

شه رابي له علي روماني له نالي
حه رامه، بى مه زه ي ماچيكي ليتوان
«۳۲۲»

«مه حوى» دهلي:

با وجودي ليتوي شه ككه رباري تو
بى وجوده: نه شئه بهخشيى شه راب
«۴۴»

کیش: به حری ږمه‌ل موسه‌ممن مه‌حزوف: (فاعلاتن فاعلاتن فاعلاتن فاعلن)، وهک
نمونه‌ی:

- ١- بۆ گولئی ږووت هاتم و په‌رچه‌م ده‌بینم، بۆیه‌ و
ماهی نه‌وړۆزم به‌شیوه‌ن، وهک موحه‌ږه‌م خۆی نواند
«حه‌ریق، ٢٠»
- ٢- تا به‌سه‌ر باغی دلّا بئ: بای خه‌زانی فیرقه‌تت
عاربضم بۆ سیوی ږوخسارت، له‌ ږه‌نگی به‌ی ده‌کا
«سالم، ٢٩»
- ٣- هه‌ر له‌بت، یا سینه‌شت، هه‌ردوو به‌ده‌رخه‌، دابلین
له‌علی ږومانی هه‌یه‌، یا له‌عل و ږومانی هه‌یه‌
«نالی، ٥٧٥»

١- دل‌به‌ری غاره‌تگه‌ری دینم له‌گه‌ل نیماغه
باوجودی غاره‌تی دینم ده‌گه‌ل نیماغه
غاره‌تگه‌ر: تالانکار.

باوجودی: سه‌ره‌ږای نه‌وه‌ی، له‌گه‌ل نه‌وه‌شدا.
واته: خاوه‌نی دل‌داریکم، باوه‌ږ و ئایینمی لی به‌تالان بر دووم، به‌لام سه‌ره‌ږای نه‌مانه‌ش
هاودینمه‌ و نه‌و شته‌یه‌، که له‌گه‌ل ئایین و ږوامدا ده‌گونجی.

٣- عه‌یشمه‌، ئازارمه‌، هه‌م خه‌مه‌، هه‌م خه‌مخوارمه‌
یارمه‌، دل‌دارمه‌، هه‌م ده‌رد و هه‌م ده‌رمانه‌مه‌
واته: نه‌و دل‌به‌رهم: ژیاغه‌، ئازارمه‌، له‌ یه‌ک کاتیشدا: هه‌م خه‌م و هه‌م خه‌مخوارمه‌.
دل‌به‌رمه‌، دل‌به‌رده‌مه‌، پیکیشه‌وه‌ ده‌رد و ده‌رمانیشه‌مه‌.

٤- دل‌به‌ری، سیمینه‌ری، جانپه‌روه‌ری، جادووگه‌ره
لوعبه‌تی، ږر حیلته‌تی، بئ عه‌هد و بئ په‌یاغه‌مه‌
سیمینه‌ر: سنگ و سینه‌ی وهک زیو.

لوعبه‌تی: وهک بووک، بووک ئاسا.
ږر حیلته‌: زۆر فیل‌باز.

٥- تالعی شیواومی خسته‌وته‌ ژیر عاره‌قه‌چنی
پیم ده‌سه‌لمینتی و ده‌لی: گیتسوی عه‌تر نه‌فشانه‌

تالع: به‌خت، چاره‌، چاره‌نوس.
عاره‌قه‌چن: کلّاو، له‌ هه‌مان کاتیشدا به‌جلی ته‌نکی ژیره‌وه‌ش ده‌لین، که عاره‌قی له‌ش
هه‌لده‌چنی. به‌لام لی‌ره‌دا مه‌به‌ست له‌ کلّاوه‌.
عه‌تر نه‌فشان: عه‌تر و گولّاو ږژین.
واته: به‌خت و چاره‌ی ږه‌ش و شیواوی منی (که زولفه‌ ږه‌شه‌کانیتتی) خسته‌وته‌ ژیر
کلّاوه‌که‌یه‌وه‌، که‌چی له‌باتی نه‌وه‌ی بلتی: نه‌وه‌ی له‌ ژیر کلّاوه‌که‌مدایه‌؛ زولفه‌کاغه‌، یان
به‌ختی ږه‌شی توبه‌، ده‌لی زولفه‌کاغه‌! به‌وه‌ش پیم ده‌سه‌لمینتی که زولفه‌کانیتتی؛ چونکه له‌
ژیر کلّاوه‌که‌یه‌وه‌ بونی عه‌تر و گولّاوی لی دیت.

٦- دوو که‌مانی ئابنوسی داوه‌ته‌ دوو تورکی مه‌ست
سویند ده‌خوا: دوویان ږو و دوو نه‌رگسی فه‌تتاغه‌

ئابنوس: داریکي ږه‌نگ ږه‌شی لووس و پته‌وی زۆر جوانه‌.
که‌مانی ئابنوسی: ئاماژه‌یه‌ بۆ ږوی دل‌به‌ر.
تورکی مه‌ست: واژه‌ی تورک له‌ دیرزه‌مانه‌وه‌ له‌ نه‌ده‌بی کورد و دراوسیتکانی کوردیشدا،
به‌دوو مانا دیت:
١- تالانکار و خوینږیژ و بئ به‌زه‌یی. ٢- جوان، چونکه له‌ کچی جواندا به‌ناوبانگن و
لی‌ره‌شدا (تورکی مه‌ست)، مه‌به‌ست له‌ هه‌ردوو ماناکه‌یه‌.
واته: دوو تیروکه‌وانی له‌ ئابنوس دروستکراوی به‌دوو تورکی سه‌رخۆش سپاردووه‌ و
به‌ریونه‌ته‌ تیره‌باران کردنم، که‌چی سویند ده‌خوات و ده‌لی: دووانیان ږو و دووانی
تریشیان چاومن!
«کوردی» ده‌لی:

١- دل له‌ ده‌ست تورکی دوو چاوت، چ ده‌بوو حالی نه‌گه‌ر
نه‌بوویه‌ سه‌ری تی‌ری موژه‌ و تی‌غی ږوژت

۲- چاوی مه‌ستت وا دياره فيتنه‌يي به‌رپا ده‌كا
خوانی دین، وه‌ك: تورکی یه‌غمایی، به‌ناز یه‌غما ده‌كا
«سالم» ده‌لئ:

تورکی پر ئه‌فسوونی چاوی، کاری سه‌د جادوو ده‌كا
ساعة‌ته‌ن ته‌سخیر ده‌بی، بۆ هه‌ر مه‌كانی روو ده‌كا
«۳۰»

«مه‌حوی» ده‌لئ:

نه‌وه‌ك هه‌ر چاوی مه‌سته، خۆشی هه‌ر مه‌ست
به‌لادادی، كه‌ دئ، وه‌ك تورکی سه‌رمه‌ست

۷- نێزه‌یی سه‌ربازی كێشاهه، ده‌لئ غه‌مه‌زی من
تیری تیره‌ندازی هێناوه، ده‌لئ موژگانه
نێزه: پم.

تیر: چه‌ند مانایه‌کی هه‌یه: تیر، گولله، ستوونی دارینه‌ی رێك و راست، چواره‌مین
مانگی هه‌تاویی (ئێران)، سیازده‌مین پۆژی هه‌موو مانگیکی هه‌تاویی. به‌ش، تاریکی،
ئه‌ستێره‌ی عه‌تارد. به‌لام لێره‌دا هه‌ر مه‌به‌ست له‌ (تیر)ه و تیری ئه‌م به‌یته‌ش مه‌به‌ستی له‌
تاله‌كاني برژانگی دلبه‌ره.

۸- باخه‌كه‌ی شه‌ددا‌ی زاهیر کرد، ده‌لئ: سینه‌ی منه
دۆزه‌خ و نیرانی رو‌ناوه، ده‌لئ: هه‌جرا‌نه

شه‌ددا‌د (و باخی شه‌ددا‌د): مه‌به‌ست له‌ (ئین عاده)، كه‌ ئه‌م ناوه‌ لای مه‌سیحی و جوو
نه‌ناسراوه و کاتی خۆی (جالوت) كه‌ به‌ده‌ستی (داوود) كوژراوه، یه‌كێك بووه‌ له‌
سه‌ره‌هه‌نگه‌كاني شه‌ددا‌د. ده‌لئ ئه‌م شه‌ددا‌ده‌ كو‌شكێکی زۆر گه‌وره‌ی دروست كردوو، كه‌
هه‌ر خشتی‌کی له‌ زێر و یه‌كێکی تریان له‌ زیو بووه و باخی‌كیشی تێدا پو‌ناوه، كه‌
له‌جیاتی دره‌خت و مېوه‌كانیان، له‌ گه‌وه‌هه‌ر دروستی كردوون و له‌جیاتی خاك و خۆلێش،
عه‌نبه‌ر و مېسك و زه‌عفهرانی تێدا پو‌ كردوو و له‌جیاتی ئاویش، جۆگه‌له‌ی هه‌نگوین و
شیر و لو‌لوه‌ و مه‌رجانی به‌كار هێناوه. ئه‌مه‌یشی بۆ ئه‌وه‌ دروست كردوو، تا چه‌زه‌ته‌ی
داوود، ئه‌و (واته: شه‌ددا‌د) بكا به‌خوا‌ی تا‌قانه‌ی خۆی بناس‌ و ئه‌م كو‌شك و ته‌لار و

باخه‌یشی له‌جیاتی به‌هه‌شت دروست كردوو، كاتی‌كیش ئه‌م كو‌شك و باخه‌ی ته‌واو
كردوو، ده‌لئ وسته‌ویه‌تی بۆ سه‌یرکردنی بچیت، به‌لام کاتی وسته‌ویه‌تی له‌ ئه‌سپه‌كه‌ی
دابه‌زی و لا‌قی‌کی گه‌یاندۆته‌ زه‌وی و لا‌قه‌كه‌ی تری له‌ ئاوزه‌نگیدا بووه، ئیزرائیل گیانی
سه‌ندوو. (ده‌خدا، به‌رگی ۹، ل ۱۴۱۸۹).

زاهیر: ئاشکرا، ده‌رکه‌وتوو، ده‌رخستوو.
نیران: ئاگر (ئاگری دۆزه‌خی مه‌به‌سته).

واته: وه‌ك چۆن (ئین عاده)، له‌جیاتی باخی به‌هه‌شت، خۆی به‌هه‌شتی كفری دروست
كردوو. ئه‌میش سنگ و به‌رو‌کیمان به‌دیار ده‌خات و کاتی لێی ده‌پرسین: ئه‌م باخه‌ جوانه
چییه؟ له‌ وه‌لامدا ده‌لئ: باخه‌كه‌ی شه‌ددا‌ده و کاتی گه‌رمایی ئاگری دۆزه‌خی دووربشیمان
ده‌گات‌ و ده‌پرسین ئه‌وه ئه‌مه‌یان چییه؟ ده‌لئ: ئه‌وه ئاگری دووریه. (هه‌لبه‌ته‌ لێره‌دا
مانای دووری، لێك ده‌درێته‌وه، كه‌ کاتی گه‌رمایی سنگ و به‌رو‌ك و رو‌خساری، ده‌گاته
دلداران‌ و دلدارانیشی بۆیان نیسه‌ لێی نزیک بینه‌وه و ده‌بی هه‌ر له‌ دووره‌وه‌ سه‌یری
بکه‌ن، ئه‌وسا ده‌گونج‌ ئه‌م ئاگری دووریه، مه‌به‌ست له‌م دووریه‌ش بیت.

۹- مو‌عجی‌زه‌ی مو‌وسای له‌ ناو دوو ئه‌ژه‌ه‌ادا جیلوه‌دا
پیم ده‌لئ: یه‌ك میه‌ری روو و یه‌ك: زولفی وه‌ك ثوعبا‌نه

مو‌عجی‌زه‌ی مو‌وسا: چه‌زه‌ته‌ی مو‌وسا به‌رامبه‌ر هه‌موو فی‌ل و جادوو‌ه‌كاني فیرعه‌وندا، كه‌
به‌سو‌نگه‌ی (جیوه) وه‌ ده‌یتوانی شیوه‌ی مار و دووپشك و ئه‌ژه‌ه‌ا دروست بکات، خوا‌ی
گه‌وره‌ توانای مو‌عجی‌زه‌یه‌کی پ‌ به‌خشی، كه‌ به‌هۆی گۆچانه‌كه‌ی ده‌ستییه‌وه، ده‌یتوانی
گۆچانه‌كه‌ی را‌هێل‌ و هه‌ژه‌ه‌ایه‌کی گه‌وره‌ی ل‌ دروست بکات و هه‌موو ئه‌و مار و
دووپشك و ئه‌ژدیه‌ایانه‌ی فیرعه‌ون هه‌ل‌لو‌ش‌. مو‌عجی‌زه‌یه‌کی تری چه‌زه‌ته‌ی مو‌وسا،
بریتی بوو له‌وه‌ی كه‌: ده‌ستی له‌ بن باخه‌لی ده‌رده‌هێنا، رووناکییه‌ك ده‌رده‌كه‌وت، كه‌
جیهانی رووناك ده‌كرده‌وه و كاتی‌كیش ده‌ستی بۆ باخه‌لی ده‌برده‌وه، رووناکییه‌كه‌ دیار
نه‌ده‌ما. (ده‌خدا، به‌رگی ۱۴، ل ۲۱۷۸۹).

میهر: خۆر، هه‌تاو.

ثوعبان: مار.

واته: ئه‌گه‌ر چه‌زه‌ته‌ی مو‌وسا بۆ هه‌ل‌ته‌كاندنی فرتوفی‌ل و جادوو‌ی فیرعه‌ون، ده‌سه‌لات‌ی
ته‌نیا ئه‌ژدیه‌ایه‌کی له‌ لایه‌ن خواوه‌ پ‌ درابوو، كه‌چی ئه‌م یاره‌ی من، مو‌عجی‌زه‌ی دوو

ئەژدىھاي لە يەك كاتدا پىيە (كە مەبەستى لە ھەردوو زولفى ئەملا و لای پوخسارىتى) و كاتىكىش لىي دەپرسم: ئەم دوو ئەژدىھايەت بۆچى و لە يەك كاتدا چۆن چۆنىيە؟! لە وەلامدا دەلى: موعجىزەى يەكەيك لە ئەژدىھاكەنم (كە زولفەكانىتى) دەبىتە پاسەوانى سەر گەنجىنەى سەر پوخسارم چونكە لە ئەفسانەى پىششىناندا ھاتوو، گوايە ھەموو گەنجىنەىكە بەنرخ و بەبەھا، مار و ئەژدىھاي لەسەر پەپكە دەخوات (كە شىوھى لوولىي و پىچ و گرمۆلەبوونى زولف، لەسەر پوخسار و رووى يار، دىھەن و شىوھى ئەژدىھاي سەر خەزىنە و گەنجىنە بەدىار دەھىتى). ئەوتىرىشيان دەبىتە: پرووناكى، بۆ پرووناكەردنەوھى جىھان.

«نالى» دەلى:

ئەژدىھاي زولفى، لە دەورى گەنجى حوسنى حارىسە
 ھەلقە ھەلقە، چىن بەچىن، سەر تا بەخوارى گرتووھ
 «۵۳۹»

۱۰- ھەزرەتى خدر، لەسەر چەشمەى ھەياتى دا و دەلى

خالى زومردىنمە زىيى؛ خونچەيى خەندانمە

خدر (خضر): ناوى وەلى، يان پىغەمبەرىك بوو، كە يار و ھاوپىي ھەزرەتى موسا بوو و خواى گەورە بەتايىبەتى بۆ فەركردن و رىئوئىنى كردنى موسا ناردووئەتى. بەلام دواتر كە موسا، زانبارىيەكانى لى وەرگرتووھ خۆى لى نەبان و دوورەپەرىز گرتووھ. ناوى تەواوى خۆى (تالىبا) بوو بەلام ئىيرانىيانى دىرىنە (ئىلىيا يوحەننا) يان پى و تووھ. لە (المعار) دا ھاتوو، گوايە لەسەر ھەر جىگە و درەختىكى وشك دابنىشتبايە، شۆينەكەى سەوز دەبوو، بۆيە بە (خضر) واتە: سەوز ناوى دەرکردووھ و، بەوھش دەناسرى كە «ئاوى ژيان» ى خواردۆتەوھ و تا رۆژى قىامەت ھەمىشە زىندووھ و ھەمىشەش سەوزە و ھەمىشە يارىدەدەر و ھاوكارى ئەو رىبوارانەيە، كە تىننەن و پىويستيان بەئاوھ. لە كوردەوارىشدا بە «خدرى زىندە» ناوبانگى دەرکردووھ. دەوترى گوايە «ئەسكەندەر» ىش عەقدالى ھەمان ئاوى ژيانى ھەزرەتى خدر بوو و تەقەللەيەكى زۆرى بۆ پەيدا كردنى داوھ و پىي نەگەيشتووھ؛ بەلام بەگوئەرى قسەى (شانامە) ى فەردەوسى خدر پىي گەيشتووھ و خواردووئەتەيەوھ (دەخدا، بەرگى ۷، ل ۹۸۴۴).

سەرچەشمە: سەرچاوھ، چاوگە.

زومرد (زومرود): لە بنەردەدا واژەكە يونانىيە و ناوى «سماراگدوس» ە و ھەربەكان كردووئەتە بە «زومرود» بەردىكى سروشتىي رەنگ سەوزى زۆر جوان و گرانبەھا و تا قەوارەكەى گەورەتر بىت، نرخەكەيشى گرانتەر دەبى. ئەم بەردە لە (سىلىكاتى ئەلەمنىوم) و (برىليوم) پىك دىت، كە ئەمانىش لە ناو بەردى (پەگماتىت) دا ھەن. دەلىن گوايە بۆ (پەركەم، فى) لى نەھاتن بەكەلكە و ئەگەرىش مار، سەيرى بكات، دەمرى (دەخدا، بەرگى ۹، ل ۱۲۹۱۷).

زىب: جوان، رازاوھ.

واتە: خالىك لە لای لىوھەكانى يارمدايە ھەر دەلىي ھەزرەتى خدرە و، لەسەر سەرچاوھى ئاوى ژيان دانىشتووھ، كەچى يار پىم دەلى: ئەوھ خالىكى وەك زومرودە و بۆ رازاندنەوھى دەم و لىوى وەك خونچە و ھەمىشە پى زەردەخەنەم لەوئەدا داناوھ.

«نالى» دەلى:

لىوى تۆ: ئاوى بەقا، من خضرم
 فەيضى تۆ: رەحمەت و من: سەوزەگىا
 «۱۲۵»

«وہفایى» دەلى:

خالى دەمى تۆ، زەنگىيە، كەوتۆتە بەدەخشان
 ياخۆ (خضر) ە، چەشمەيى ھەيوان دەفرۆشى
 «۲۰۱»

«مەھوى» دەلى:

۱- خضر ئەگەر چاوى ھەياتى برىيە ئاوى ھەيات
 من لە خاكى دەرى جانانەمە، ھەر چاوى ھەيات
 «۶۳»

۲- كە خضر ئەو خاك و خۆلى بەر دەرى دى
 وتى: تۆ خاكى، يا ئاوى ھەياتى؟!
 «۲۹۸»

۱۱- نافهیی ئاھووی خەتایی ناوئە ژێر پیرەھەن

ئەو عەجەب سۆتندیش دەخوا: بۆی نافە سائە

نافە: ئەو بۆنە خۆشە لە ناوکی جۆرە ئاسکێک دێت.

ئاھووی خەتایی: ئاسکی ولاتی خەتا و خوتەن.

پیرەھەن: کراس.

نافەسا: وەک ناف، ناف ئاسا.

واتە: بۆنی ناووکێ یار، کە دەلێی بۆنی نافەیی مامزەکانی ولاتی خەتایە، لە ژێر کراسە کەیدا شار دۆتەو و کاتێ پێی سەرسام دەبین، کە ئەو بۆنی نافە و میسکە چییە؟! سۆتند دەخوا و دەلێ: بۆ پیتان سەیرە! ئەو نافەیی ئاھووی ولاتی «خەتا» نییە، بەلکو ئەو ھەر بۆنی ناووکێ خۆمە، کە بۆنی لە بۆنی ناووکێ ئاسکی «خەتا» دەچێ و ھێچێ تر. یان دەکرێ بەمجۆرەش بخۆتندریتەو: بۆنی میسک و نافەیی مامزێ ولاتی خەتای لە ژێر کراسە کەیدا شار دۆتەو، کاتێ سەرسامیی خۆمان دەردەبڕین و دەلێین، ئەو بۆنە خۆشە لە کوێ ھیناوە؟! لە وەلامدا دەلێ ئەو ھەر لە بنەردەدا، بۆنی ناووکێ خۆمە، کە وەک بۆنی ناووکێ مامزێ ولاتی «خەتا» یە.

۱۲- من دەلێم: گوشتارە کەت بۆ ھێندە شیرینە، دەلێ:

شەکەری نوتقم، نەتیجەیی دوو لەبی قەندانە

واتە: ئاخاوتن و گەشتوگۆی یار ئەو ھەندە شیرینە، جێی سەرسوڕمانە، بۆیە کاتێ لێی دەپرسم: چۆن و بەچی دەتوانیت قەسە کانت ئەو ھەندە شیرین بکەیت؟! لە وەلامدا دەلێ: ئەو لەبەر ئەوەیە، کە لێوێ کەم خۆیان شەکر و قەندن، بۆیە قەسە و ئاخاوتنیشم وا شیرین.

«نالی» دەلێ:

۱- بەو شەھدی کەلامەت، کە بەئیشراپی لە طافەت

لەزەت دەیەنێ بە دل و زیھنی موخا طەب

«۱۳۵»

۲- لەبەر خەندەیی لەبی لەعلی ئەتۆ بوو

کەوا شەکەر دەباری، گۆل دەپشکووت

«۱۵۰»

۱۳- ھەر شەو تا سوێح دەم شەمعی شەبوستانی «ئەدەب»

سوێح دەم تا کو شەوێ، سەرووی سەھیی بوستانە

شەمعی شەبوستان: چرا و مۆمی ژووری ئاخاوتن.

سەرووی سەھیی: جۆرە دار سەروویەکی بەرز و پێک و ھەلچوو.

بوستان: باخ و بیستان.

واتە: دلێرە کە من، بۆ بەسەربردنی شەوانی شیرینم، تا بەرەبەیان، بۆم دەبیستە مۆمی چرای خەوتن و لە بەرەبەیانیشەو تا شەو دادی، بۆم دەبیستە سەروویەکی بالا بەرز و پێکی باخ و بیستانی دلداریم.

«وەفایی» دەلێ:

۱- سەرووی سەھیی، قوربان! ئەگەر ئازادە، ئەدی بۆچ

بادام و گۆل و سونبول و نەسرینە بەری تۆ؟

«۱۱۱»

۲- نازانم ئەتۆچی بەلەب و قامەتی شیرین

غونچەیی شەجەری، یانە گۆلی نەیشە کەری تۆ؟

«۱۱۲»

«حاجی قادری کۆبی» دەلێ:

لێوی وەک قەندە، موکەرپرەر لە دەما شیرینە

بۆیە تەکرارە، وەکو: نالە، ئەنیسی نەفەسە

«۱۱۴»

کیش: به حری پرمهل موسه مهن مه جزووف: (فاعلاتن فاعلاتن فاعلاتن فاعلن)، وهک نمونه:

۱- سوفتی بیتن پور له عمل و مهرجانان ب موژگانان هه تا

دیده رهوشن بوون ب دینا دیم دوری سیمین غه به ب

«مه لای جزیری، ۷۴»

۲- کاروان ئهر سست پویی، تا دهگاته کویی لهیل

شهوقی بی پایانی دل، و شتر به مه جنوون پهی دهکا

«سالم، ۲۹»

۳- قهومه کان! بهو زاته وا حوکی له سه به حر و بهر

به رخه نیی گهر نه نیی، ههر که سی خاوهن مهر

«شیخ رها، ۱۱۸»

۱- تا به فرموری دل به را، هه سهرت به دیدارت هه مه

تا بلتی میحنه له دوری تو هه مه، نیستا که مه

واته: ئهی دل به ره که! هه تا دلته هه دهکات، عه قدال و پهروشی دیده نیتم؛ کاتیکیش که ناتبینم، ههرچی دهره و خه م و پهژارهیه، له لام کو ده بنه وه، بویه ئه گهر ههر چونیک تو، پیوانه ی ئه م دهره و پهژارهیه م بکهیت، هیشتا که مت فه رموه و هیشتا ئه ندازه ی خه می من زورتره.

«مه حوی» دهلی:

که تو غایب له بهرچاوم ده بی، چم بی له تو غایب

قیامهت حازری بهرچاومه، خوم له خو غایب

«۴۸»

«تا هیر بهگ» دهلی:

گهر دهزانی چهند په شیوه، حاله که م بو دیده نت

سه ده ئه ونده ی زولفه کانت؛ دل په ریشانم وهره

«۱۶»

۲- هه مده می حوزن و خه م، تا هه مده می ئه غیاری تو

خوزگه بهو کهس کا، بهیادی خاله که ی تو، بی خه مه

هه مده م: هاوړاز، هاوړی.

حوزن: خه م.

ئه غیار: نه یار، بیانی، نامو.

واته: تا ئه و کاته ی تو، له گهل نه یاران و خه لکی نااشنا و ناحه زاندا، هاوړی و هاوده م بیت، نیتر منیش خه م دامده گری و ههر خوم ده خومه وه. نازانم چون له م کاره ی تو، ده توانم بی خه م بم؟! له بهر ئه وه خوزگه بهوانه ده خوازم، که وهک من، شهیدای تو، که چی بی خه میشن!.

«وه فایی» دهلی:

خوزگه م بهوه ی له دوی تو، ههر ده نواریته پرووی تو

مردم به ئاره زووی تو، قوربانی ئاشناتم

«۵۷»

«سالم» دهلی:

دلی دل بهر، که مایل بی به ئه غیار

نییه ته دبیری «سالم» جوز مودارا

«۲۵»

۳- عهرزی حالی؛ حاله که ی زارم ئه و نووسی له تو

گهرچی نامه ی ئاشناینت له لا؛ نامه حهرمه

عه رزی حال: سکالا نامه.

زار: مات و مه لوول و بی هیز.

نامه حهرم: نااشنا، بیانی.

واته: ئه و سکالا نامه ی خوم بو نووسیت، تا له داروباری خه م و بی هیزی و لاوازیم تیبه گیت؛ ئه گهرچی ده شزانم و دل نیام، که نامه ی دۆستانت پی نااشنا و بیانی و نامویه.

«سالم» دهلی:

تا دهلیم؛ مروه تکه، په حمی، جهوری تو نه فزون دهی
داد و بیداد له گویتا، هروها نه شنیده ما
«۳۲»

«مه حوی» دهلی:

له ناله گهرمی دل، باکت نه بوو تو
به ناهی سهردی «مه حوی»، من دلم سووت
«۸۲»

۴- گهر دهپرسی رۆزگارم چونه بۆ زولفی سیات بهو له بی له علت؛ وهکو زولفی سیاهت دهره مه

رۆزگار: رۆزگار.

زولفی سیات: زولفی سیاهت؛ زولفی پهشت.

له بی له علت: لیتوی ئالی وهک له علت.

دهره مه: شتیاو، ئالۆز، به ناویه کداچوو.

واته: گیانه کهم. ئه گهر ژيانی ئیستام دهپرسیت، که بۆ زولفه په شه کانت چۆنم و چۆن ده ژیم! دهلیم سویتد به لیتوه ئاله کانت، حاله وهکو حاله قژ و زولفه ئالۆز و شتیاوه کهت، ئالۆز و په شتیه و خومیش نازانم چۆن هه موو کار و بهرنامه م، خوشیی و ناخوشیم، تیکه ل و پیکه ل و ئالۆز بوون.

«تاهیر به گی جاف» دهلی:

گهر ده زانی چهند په شتیه؛ حاله کهم بۆ دیده نت
سه د ئه وهنده ی زولفه کانت، دل په ریشانم، وهره
«۱۶»

۵- زه خمداری ناوه کی هیجرم، به چاوانت قه سه م غمه مه ییکی چاوی وهک بادامی توم بۆ مه ره مه

زه خمدار: زامدار، بریندار.

ناوهک: په یکانی تیر.

هیجر: جیایی، لیک داپران، دوورکه و تنه وه.

غمه مه: تیله ی چاویکی پر ناز.

مه ره مه: دهرمان.

واته: بریندار و زامداری تیری دهستی خۆتم. بۆیه سویتد به چاوه کانت ده خۆم، ئه گهر له جیای داوود دهرمان هه ر ته نیا تیله ی چاوه وهک بادامی و پر نازه کانی خۆتم، نیشان بدهیت، ئه وه باشتترین دهرمانی ساپژیبوونی برینه کانم دهی.

«نالی» دهلی:

تیره که ی ئه و رۆژه؛ مه حبووبه م که لوتفی کرد به من
گهر نه به خشی، مه ره مه می وه سلی، برینم کارییه
«۸۳»

«سالم» دهلی:

۱- ئه گهر چی کارییه دهردم، وهلی نه زدیکه ته سکنیم
بپژینتی هه کیم، ئه ر عاره قی چیه رت به دارووما
«۳۳»

۲- له رووی میهرا به ئیقدامی عیادهت
ئه گهر مه جرووحی یادکا؛ یاری مه حجووب
«۴۴»

«کوردی» دهلی:

ته بیب دینن دهوای دهردم بکا، خۆ من زه دهی دووریم
به بی داروویی وه سلی تو، نییه ئارام و ته سکنیم

۶- کوا نیشانی مه، به باده ی نابه وه بی رووی تو؟

ماچی تو، بۆ ئه و دلای پر خه م، شه را بی دهره مه

باده ی ناب: مه یی نایاب و هه لپژارده و ناوازه.

دهره م (یان: دهره م): ناوی ئاوازیکی موسیقایی تاییه ته، که بیستنی، ده بیته مایه ی په واندنه وه و دوورخستنه وه ی خه م و په ژاره له رۆحی مرۆفدا و نزیکخستنه وه ی له خوشیی

و شادیی. ناوی جینگه یه کیشه له باکووری سه مه رقه ند، که له دروستکردنی شه راب و بادهی زۆر نایابدا به ناوبانگن (دهخدا، بهرگی ۷، ل ۱۰۶۲۸).

واته: به بی ئاماده بوون و دیتنی روخساری تۆ له بهرام به رمدا، ئه گهر بادهی زۆر نایابیش بخۆمه وه، چ مهستی به کم پی نابه خشی. به لام ئه گهر له گه ل ئاماده بوونی تۆ و ماچی کیشم پی که ره م بکهیت، ئه و ئه و حاله ته بۆ منی دل پر له خه م، وهک ئه وه وایه شه رابی «دهرغه م» م نوش کرد پی.

«سالم» ده لئ:

جورعه نوشی تۆ بکه م، ئیتر له به زمی مه یکه ده
چاوی مه خمورت به عاشق، کاری بادهی مهی دهکا
«۲۹»

«وهفایی» ده لئ:

من وه ها زوو مهستی نابم، به نه شه ی چاوه که ت
مه رگی من؛ ساقی! له گه ل ئه و جامه، لیوت بینه وه
«۱۵۸»

۷- بۆ چه من ته ختی «کهی»، یا «جامی» جه م؛ بی له علی تۆ

وه سلی تۆ، ته ختی «کهی»، بۆ من: له بت جامی «جه م»

کهی: مه به ست له «که یخوسره و» ی پاشای که یانییه.

جامی جه م: (پیشتر وتمان) ئه و جامه ی که گوایه که یخوسره و، یان جه مشید هه یانبوه و جیهانیان تیدا دیوه. لیره دا «جه م» کورتکراوه ی ناوی «جه مشید» ه.

واته: من تاج و ته ختی که یخوسره و و جامی «جه م» م به بی لیوی ئالی تۆ بۆ چین! من شه یدای دیدار و دیدنه ی تۆم، که ئه و بۆ من، وهک ته ختی «کهی» یه و «جامی جه م» یش لای من، هه ر لیوه کانت و ماچی لیوه کانت ه.

«سالم» ده لئ:

من له نه شه ی جامی له علت، مه حشه ریش ناییمه هۆش
جامی وا، «سالم» له ده ورا، قیسمه تی «جه م»، «کهی» ده بی؟!
«۱۴۲»

«وهفایی» ده لئ:

عوشه تی هه ردوو جیهان دینی، وهفایی فرسه ته
گۆشه یی گۆلزار و جامی باده و روخساری یار
«۴۱»

«تاهیر بهگ» ده لئ:

به ماچی کی ده به خشم، گهر که ره م کات
جه میعی خه رج و ده خلی مولکی «بابان»
«۱۲»

۸- نوتقی تۆ، مه علومه جانبه خشه، وهک ئه نفاسی مه سیح

ده فعه ییکیش موعجیزیک بنۆینه بۆ مه، به و ده مه

نوتقی (نطق): قسه، گفتوگو، ئاخاوتن.

مه علومه: زانراوه.

جانبه خشه: گیان ده به خشی.

ئه نفاسی مه سیح: هه ناسه و ئاخاوتنی هه زه تی مه سیح، که کاتی ده دا، مردووی پی زیندوو ده بۆوه.

ده فعه: جاریک، که ره تییک.

به و ده مه: به و زار و ده مه؛ به و ده موده سته، به و په له په له.

واته: دیاره ئاشکرایه ده زانری، که قسه و ئاخاوتنی تۆ، وهک قسه و ئاخاوتنی هه زه تی مه سیح، گیانی تازه به بهر مردو دا ده کاته وه؛ ده ی که وایه خۆت ئاگات له حال مه یه، که بی ئاخاوتنی تۆ، له ده می که وه مردووم گیانم له به ردا نه ماوه، بۆچی نامدوینیت!، بزانه موعجیزه ی تۆ و هه زه تی مه سیح، چۆن چۆنییه!.

«وهفایی» ده لئ:

جانبه خشه ده لئ: ماچی ده مت، وه قتی ته به سسوم
تاکه ی بمر؛ موعجیزه ی ئه و سیره نه زانم!
«۶۴»

۹- ئەى دوو سەد جارت فیدای عەھدى قەدىى بى «ئەدەب»

بۆشکا: ئەو عەھدى دەتفەرموو: ئەوم زۆر مەحکەمە

عەھدى قەدىم: پەیمان و بەلگىنى كۆن.

مەحکەم: پتەو، قايم، بەھیز.

واتە: كاتى خۆى و لە سەرەتای دلداریمانەو، بەلگىن و پەیمانگىت دامى و منیش بەقوربانى ئەو بەلگىن و پەیمانەت بووم، كە دەتفەرموو: ئەو بەلگىن و پەیمانەم زۆر پتەو و ھەرگىز نالەقى و نايشكىتىم، كەچى ئەو بەلگىن و پەیمانەت شكا! بۆشكاندەت؟
«نالى» دەلگى:

مەكە ئىخلافى ئەو وەعدەى كە فەرمووت

دەخیلت بىم، كە خانەى سەبرەكەم سووت

«۱۴۸»

۱۰.۶

كیش: بەحرى ھەزەج موسەمەن ئەخرەب مەكفووف مەحزووف: (مفعول مفاعیل مفاعیل فعولن)، وەك نموونەى:

۱- زانى كوژ بەر جەوور و جەفایان ئەلەمىن دل

رەحمى ب گەدایىن خۆھ كە، سولتان وشەھى من

«مەلای جىزى، ۴۵۵»

۲- ھەر جوگە و جىگىكى كەوا سوور و سویر بى

جىی جۆششى گىربانى منە و خوینە پزاو

«نالى، ۵۳۶»

۳- خۆرەوشەنە خانەى دلگى من - مەنزلگى تۆپە -

مروەت نىيە بەم رەنگە، خراپى سستەمت بى

«سالم، ۱۴۳»

سەرنج: وەك ديارە ئەم غەزەلە، لە جەژنى رەمەزانگدا نووسرا بى، چونكە ئەگەرچى راستەوخۆ (جگە لە نوسخەى: ئا) ناوى جەژنى رەمەزانى نەھىناو، بەلام باسى بۆنە و خوشىيەك دەكا، كە لە نىوان كۆتايى مانگى رەمەزان و سەرەتای مانگى شەووالدا بووبى، كە ديارە ئەو خوشىيە و بۆنەيەى نىوان ئەم دوو مانگەش، ھەر جەژنى رەمەزانە.

۱- گەر غورەيى شەووالە، وە گەر ماھى صيامە

ھەنگامى نىشات و تەرەبى عارف و عامە

غورەى شەووال: سەرەتای مانگ.

ماھى صيام: مانگى رەمەزان، كە تىيىدا موسلمانان بەرپۆژوو دەبن.

ھەنگام: كات، دەم، وەخت.

نىشات (نشاط): جموجوول و بزووتن و چالاكى.

تەرەب: بەزم و شادى و گۆرانى.

عارف و عام: خواناس و تىكرپاي خەلك.

واتە: گەر سەرەتای مانگى شەووالە، يان مانگى رۆژوو گرتنە، ھەر كامپىكيان بى

گرنگ نییه، گرنگ ئه وهیه گهرمه و هه ره تی جموجوول و بزوتن و خوشیی و شادی
خه لکانی خواناس و سه ره بهری خه لکه.
«مهولهوی تاوه گۆزی» ده لئی:

په مه زان طلوع، صوبح شادیشه
شوال شام شورم، نامرادی شه
«۲۶۸»

۲- ئه و تاعه ته بئ حه صره؛ که عاده ت بوو له مه و پیتش

مه نسووخه ئه ویتساکه، هه موو گهردشی جامه

تاعه ت: خواپه رستی.

بئ حه صر: بئ سنور، بئ ئه ندازه.

مه نسووخ: له ناوچوو.

گهردشی جام: گهرانی پیا له و په رداخی باده، ده ستاو ده ست کردنی پیک و پیا له ی
بادیه.

واته: ئه و خواپه رستی و نویت و پۆژوو بئ سنوره ی، که له مانگی پیشوودا، کرابوو
پیشه، ئیتستا هه مووی له ناوچوو و له کۆر و کۆبوونه و هه ی مه یخواردنه و هه دا، هه ر لیوانی
بادیه و ده ستاو ده ست ده گهری.

«سالم» ده لئی:

بو تو، به سووی مه سجد، هاتم بچم له ریدا
بو کوبی مه یفرۆشان: عه زم شه تابی هینا
«۳۵»

«ببخود» ده لئی:

له بو میحرابی ئه برۆی تویه، گهر مه جبووری مزگه وتم
له نه شته ی چاوی مه سستی تویه، مه فتوونی خه راباتم
«۴۲»

۳- واعیز؛ که دوئی مونگیری صه هبا بوو به ئیکراه

ئه ورۆکه به سه رخووشیی ده لئی: تویه حه رامه

واعیز: ئامۆژگاریکار.

مونگیر: که سییک که کاری پیچه وانه ی شه ر و یاسا نه کات.

صه هبا: باده (باده ی باش).

ئیکراه: دزیو، قیز و بیژکردنه و به ناحه ز زانیی شتییک، یان کاریک.

واته: ئه و به درۆ و به رواله ت موسلمان و ئامۆژگاریکاره، که دوینی رقی له باده و
مه یخواردنه و هه بوو؛ ئیتساکه هه ر ئه و که سه خۆی، سه رخووشه و هه ر به سه رخووشی ده لئی:
تویه کردن حه رامه!

«مه حوی» ده لئی:

بیین گهر له ساقی: ناز و عیشوئیک، ئیمه ده بیین

به مه ی نووشی ده ده ن فتوا، به مه سستی: موفتی و قازی

«۳۰۵»

«پیره میترد» ده لئی:

دوینی: به تویه یک قه ده حه که م شکان

ئه مرۆ: به خوینی ئه و قه ده حه؛ تویه که م شکان

۴- خه رقیکی که دوینی که، به زاهید بوو له میحراب

ئه ورۆکه له مه یخانه، له په هنی مه یی، وامه

خه رقه: پۆشاک و جبه ی ده رویشان.

زاهید: به رواله ت خواپه رست.

میحراب: نویتگه.

ره هن: بارمه.

وام: قهرز، (به عه ره بی: سلفه).

واته: ئه و پۆشاکه ی که دوینی زاهید، له میحراب له به ریدا بوو؛ ئه مرۆ هه مان خه رقه ی،
له به رامبه ر کپینی باده دا، به قهرز و بارمه، لای مه یفرۆشان دایناوه!

«وهفایی» دهلئی:

له سایه‌ی چاوه‌کانی، بوومه رهند خه‌رابات
له لای پیری مه‌یخانان، خه‌رقه‌م له گرۆی مه‌ی ناوه
«۱۵۳»

۵- ئەو یاری دلازاره، به‌دل لیمه برا بوو

نهم ساته، وه‌کو تالعی سه‌عدم به‌مه‌رامه

دلازار: مایه‌ی ئازاردانی دڵ.

تالع: به‌خت، چاره.

سه‌عد: به‌خته‌وه‌ریی.

مه‌رام: مه‌به‌ست، کام (کامی دڵ)، ئاوات، ئامانج.

واته: ئەو دلبه‌ره‌م، که پیشتر هه‌ر کاری ئازاردانه و له دل‌یشه‌وه له من هه‌لبه‌را بوو.
ئێستاکه، وه‌ک به‌ختیکی باش و شانسیکی پروون و به‌خته‌وه‌ریی، به‌گوێره‌ی خواست و
خۆزگه‌ی منه.

۶- ساقی! وه‌ره ده‌ی تیکه، سوراخی بده ساغه‌ر

که‌م هه‌لده‌که‌وی عیشره‌تی وا، فورسه‌ته، نامه

ساقی: مه‌یگێڕ.

سوراخی: ئەو ده‌فه‌ری له لیوان و پیاله‌ی مه‌ی گه‌وره‌تره و بۆ باده و مه‌یی و شله
تێکردن به‌کار دێت.

ساغه‌ر: پیاله و په‌رداخ‌ی باده و مه‌ی.

فورسه‌ت: هه‌ل، هه‌لکه‌وت.

نامه: ئامان.

واته: ئەه‌ی مه‌یگێڕ! ده‌ستم دامینیت، وا وه‌ره‌وه و سوراخییه‌که‌ت بێنه و باده‌م بۆ
تیکه، هه‌لکه‌وت و ده‌فه‌تی وا خوشی وه‌ک ئێستا، که به‌مجۆره، به‌کۆمه‌ل پیکه‌وه بێن،
که‌م هه‌لده‌که‌وی.

۷- ده‌ربه‌سته له ئه‌غیار و مه‌یی و جام و له‌بی یار

بی مووی ده‌ماغی، له‌سه‌فی ئه‌هلی عه‌مامه

ده‌ربه‌سته (ده‌ر + به‌سته): ده‌رگای داخراو.

ئه‌غیار: نه‌یار، بیانی، نامۆ.

مووی ده‌ماغ: ئاماژه‌یه بۆ ئەو که‌سانه‌ی، که به‌بی موڵه‌ت و هه‌ر له خۆبانه‌وه له بۆنه و
له کۆر و له جیگه‌ی تایبه‌ت و ناسکدا، قوت ده‌بهنه‌وه و به‌رنامه‌که ده‌شیوتین؛ وه‌ک له
به‌رامبه‌ر ئەم زاراوه‌یه‌دا «مووی لووت» یش هه‌یه، که هه‌مان مانا و مه‌به‌ست به‌ده‌سته‌وه
ده‌دات، یان وه‌ک ئەوه‌ی که «بیخود» ئەمجۆره که‌سانه‌ی وه‌ک «دوومه‌ل» ناوبردوون، که
له جیتی ناسک ده‌ردتین:

ره‌قیب، بۆ به‌زمی خه‌لوهمان، که هاتی

وه‌کو دوومه‌ل، له جیتی ناسک ده‌رهاتی

سه‌ف: ریز، پۆل، ده‌سته.

ئه‌هلی عه‌مامه: هێمایه بۆ ئەو پیاوه ئایینیانه‌ی سه‌ر و میژه‌ریان به‌ستووه.

واته: ده‌رگا خه‌ داخراوه و کلۆم کراوه و نه‌یار و بیانی له کۆره‌که‌ماندا نییه، هه‌ر ته‌نیا
باده و لیوان و لیوی یاری لێیه. که‌سیکی له‌وانه‌یشی تێدا نییه که عه‌مامه و میژه‌ری
به‌سه‌ره‌وه بێ و به‌زمی خوشییمان لێ بشیوتین.

۸- ساغه‌ر به‌که‌ف و به‌خت قه‌رین، یار به‌را به‌ر

چه‌شمی به‌دی لێ دوور بێ، چه‌ عیشیکی ته‌مامه

ساغه‌ر به‌که‌ف: لیوان و په‌رداخ‌ی باده به‌ده‌سته‌وه.

به‌خت قه‌رین: به‌ختیاری و خوشیش له نزیکه‌وه.

یار به‌را به‌ر: دل‌به‌ریش له به‌رامبه‌ر.

چه‌شمی به‌د: چاوی به‌د.

عیش: ژيان‌تیک‌ی خوش.

ته‌مام: ساز و ته‌واو.

واته: چ ژین و خوشییه‌کی بێ وێنه‌یه، که په‌رداخ و لیوان به‌ده‌سته‌وه و به‌ختی باشیش

له ته کتدا و دل به ریش بهرام بهرت. یاخوا ئه م به زمه مان لی نه شیوی و چاوی بهد و به دکارانی لی دوور بی.

۹- نه لحهق «ته ده ب» نه ورژکه، به تیقبال و سه عادهت

یه کباره هه موو گه ردشی چه رخم به مه رامه

ئه لحهق: به راستیی.

تیقبال: شانس و چاره نووس.

سه عادهت: به خته وه ربی.

یه کباره: هه موو، سه ره بهر، سه رومپ.

گه ردشی چه رخ: سوورانه وهی رۆژگار.

واته: ئه ی «ته ده ب» به راستی ئه مرۆ، رۆژتیکی خوشه و سه ره بهری شته کان؛ هه ره له بهخت و به خته وه ربی و سوورانه وهی رۆژگاره وه، هه موویم پی باشن و هه مووی به دلی من ده سوورین.

«سالم» ده لی:

وهی وهی چ مه جلیسی بوو، دوینی له دیده و دل

دل بهر: شه رابی هینا، سالم: که بابی هینا

«۳۵»

کیش: به حری هه زه ج موسه مهن سالم: (مفاعیلن مفاعیلن مفاعیلن مفاعیلن)، وهک نمونه ی:

۱- ژی هه ر بی داغ و بی ده ردی، مه پرسین میحنه تا عیشقی

چی ه زانین بی خه بهر ژان، دی لی داغ و که سه ر تیدا!

«مه لای جزیری، ۳۷»

۲- ئه میسته ش گه رچی عهیش و عوشه رتت، هه ر تال و تالاوه

به مه رگی تو، له پاشانیش ده خوئی تالاوی تالاوی

«نالی، ۶۸۲»

۳- طه بیب دین ده وای ده ردم بکا، خو من: زه دهی دووریم

به بی داروویی وه سلی تو، نییه ئارام و ته سکیتم

«کوردی»

۱- هه تا بۆ ماهی میقنه ع پۆشی تو، مه تله ع گریبانه

له نه خشه ب میقنه عی ساحیر، له سیحری خوئی په شیمانه

ماهی میقنه ع: ئه گه رچی له غه زه لی (۲۰) دا «ماهی میقنه ع» مان پوون کردبووه، به لام دیسانه وه بۆ به بیر هینانه وهی خوینه ر، کورته یه کی باس ده که ینه وه و ده لئین «ماهی میقنه ع» بریتیه له مانگه درۆزن و ته له که بازی و سیحراوییه کی که «هاشمی کوری عه تا»، یان: که کیمی کوری عه تا، گوایه ئه م مانگه ی به جیوه و شتی تر، له چالیتی بناری کیتی «سیام» ی نزیک شاری «نه خشه ب» دروست کردوه، ئه م مانگه ده سترده، هه موو شه ویک له و چاله وه ده رکه وتوه و له ئاسوی شاری «نه خشه ب» دا دره وشاوه ته وه و له مه ودا ی چوار فرسه نگ (۲۴ کم) دا بینراوه (بۆ زیاتریش ئاگاداری له م باره یه وه: بنواړه: فره هنگی: (ده خدا، به رگی ۱۳، ل ۱، ۲۰۰۵ و به رگی ۱۴، ل ۲۱۳۵۸).

مه تله ع (مطلع): هه له اتن، ده رکه وتن، ئاشکرا بوون.

گریبان: له دوو بهش پیک دیت. به شی یه که میان (گریب)، له (ئاڤیستا) دا به «گریوا» و له «په هله وی» دا به «گریوهک» هاتوه و هه ردو و کیشیان به مانای (که رده ی چیا) ن. له هیندی کۆنیشدا به مانای «پشت تیکردن» دیت. به شی دووه میشیان: «بان» که پاشگره؛

بەمانای (پارتیزەر)ە و بەهەردوو بەشی واژەکش مانای «پارتیزەری مل و گەردن» دەدەن (دەخدا، بەرگی ١٢، ل ١٩١٢٢٠)، ئەم واژەییە بەکوردی دەبیته «یەخە ی کراس» و یەخە ی کراسیش دامینی مل و گەردن و شان و سنگ دادەپۆشی. لە هەمان کاتدا «میقنەع» بەمانای ڕووپۆش و چارشتیویش دیت.

واتە: تا ئەو کاتەی، یەخە ی کراسەکەت، جیتی هەلاتن و دەرکەوتن و ئاشکراکردنی مانگی داپۆشراوتە (کە سنگ و بەرۆک و مەمکەکانیتی)، ئیتر «میقنەع» ی ساحیر، لە سیحر و ئەفسوونی خۆی پەشیمانە.

٢- هەتا کاکۆلی شیاوت، لە بۆ نازاری دل؛ دەستەن

دلی جەمعی لە ئەم دەستەت، وەکو زولفت پەرتشانە

واتە: تا داوێ زولفە شیاوێکانی تۆ، تال تال بەیە کدا دەچن و دەبنە یەک و یەک دەگرن و پیکەوێ گرتیان دەدەیت و دەیانکەیتە، چەپکە داو، بۆ ئەوێ بەگەڵە کۆمەکی بتوانن نازاری زۆرتەری دل بدەن، ئیتر ئیمە ی دەستە ی عاشقانیش، حالمەن، وەک حالی ئالۆزان و بەیە کداچوونی زولفە کانت، شپەزە و شیاو و تیکچوو.

٣- لەبەر حوسنی جیهانگیر، ئەسیری چاهی میحنەت بوو

عەزیزم بۆ زولە یخایە، کە یوسف بەندی زیندانە

حوسنی جیهانگیر: جوانییەکی سەرتاسەری جیهانگیر.

ئەسیر: دیل.

چاھ: چال، بیر.

میحنەت: تەنگانە و ناخوویی.

یوسف: یەکیکە لە دوازدە کۆرەکی حەزەرەتی یەعقوب، کە یەعقوب لە پێغەمبەرانی ناواری ئیسرائیلە، «یوسف» یش ناویانگی لە جوانیدا، جیهان داگر بوو. داستانێ «یوسف» یش بەمجۆرە: یوسف شەویکیان خەونی دیو و بۆ بەیانی بۆ باوکی گێڕاوەتەو، کە لە خەونیدا خۆر و مانگ و یازدە ئەستێرە دیو و هەموویان بۆ لای هاتوون و سەریان لە بەرپیتی یوسفدا دانەواندوو. باوکی بەیوسفی وتوو، بەگۆڕە ی مانای خەونەکەت، تۆ سەرت بەپاشایی دەگات، بەلام نابێ ڕازی ئەم خەونە لای براکانت بدرکێنیت، نەوێک ئیرەیی پێ ببەن و لەناوت ببەن. بەلام یوسف ئامۆزگارییەکی باوکی

لە یاد کردوو و بۆ یەکیک لە براکانی گێڕاوەتەو، ئەویش بۆ براکانی تری گێڕاوەتەو و ئەوانیش ئاگری کینە و ئیرەیی لە دلێاندا هەڵایساو و خۆیان بۆ لەناوبردنی نامادە کردوو. ڕۆژێک چوونەتە لای باوکیان و داویان لێ کردوو مۆلەتیان بۆ گەڕان پێ بدات، باوکیان لە سەرەتادا قایل نەبوو، بەلام دوا یی ڕێگە ی داو و یوسفیشیان لەگەڵ خۆیاندا بۆ کەنعان بردوو. لە ڕێگە کراسەکیان لەبەر داکنوو و یوسفیان لە بیرێک هاویشتوو و کراسەکیان بۆ لای باوکیان گەڕانەتەو و پێیان وتوو کە گوا یوسف لە ناو ڕێگەدا بەگۆتی ئەمانی نەکردوو و لێیان دوور کەوتۆتەو و گورگ خواردوویەتی و ئەمەش کراسەکیەتی. دواتر، کاروانێک بەلای بیرەکەدا تێپەڕیو و بەهیوای ئاو هەلگۆستن دەفرێکیان لە بیرەکە ڕاهێشتوو و یوسف چۆتە دەرەکە و لەگەڵ دەرەکەدا لە بیرەکە هاتۆتە دەرێ. کاروانکارەکان یوسف بەپارەییەکی کەم دەرۆشن. کە یارەکی یوسفی بۆ میسر بردوو. ناویانگی جوانیی و شەنگ و شۆخی بەهەموو لایە کدا بلایۆتەو، بەجۆرێک کە ئاخرەتان بەتایبەتیش «زولە یخا» ی هاوسەری عەزیزی میسر پەرۆش و عەقداڵی بوون. عەزیزی میسر لەسەر پێداگری و تکای زولە یخا، کە مندالیان نەبوو، یوسفیان کە یو و وەک کوڕ و نۆکەری خۆیان، بردۆتە لای خۆیان. زولە یخا لە بلێسە ی ئەوینی یوسفدا سووتاو و یوسف بایەخیکی پێ نەداو، تا سەرئەنجام زولە یخا، عیشقی خۆی بۆ یوسف ئاشکرا دەکات و داوای دەست تێکەڵکردنی لێ دەکات. یوسف دیسانەو بەیەخی بەزولە یخا نەداو و زولە یخاش ئیتر لێی ناوێد دەبێ و وای لێ دیت بەتاوانی خیانەت، لای میسرەکی گەزەندە ی لا بکات. عەزیزی میسریش یوسف زیندانی دەکات، تا شەویکیان خەونیکی دەبینێ و هەرچی دەکەن، کەس خەونەکی بۆ لێ نادرێتەو. لەم سەروێنەدا، یەکیک لەوانە ی ماوێەکی لەگەڵ یوسف لە زیندان لەگەڵیدا بوو، باسی ڕاستگۆیی یوسفی بۆ عەزیز گێڕاوەتەو. عەزیزیش فەرمان دەکات یوسف لە زیندان دەرکەن تا خەونەکی خۆی بۆ بگێڕێتەو. یوسفیش خەونەکی بەراستی بۆ لێ داوەتەو و پیتی وتوو، کە گرانییەکی سەخت، بۆ ماوێ حەوت سالت ولات دادەگرێ و ڕێگە چارەشی نیشانی عەزیز داو. هەر لەم سەروێنەدا زولە یخاش لای میسرەکی دانی بەبێ تاوانیی یوسف داناو و ئەویش دلنەواییەکی زۆری یوسفی داوەتەو و پاشایەتی میسری بەو سپاردوو و خۆی دوای ماوێەکی کەم، کۆچی دوا یی کردوو و یوسفیش لە ئاکامی تکای زۆری زولە یخادا قایل بوو بیکاتە هاوسەری خۆی. یوسف بۆ پشتگیری لە نەهاتی سالیی داهاوو دەستپێشخەری کەینی داوێلە ی لە هەموو لایەکی ولات و

زەخیرەکردن و دەست پێوە گرتنی خۆراکی کردووە. براکانی یوسفیش لەوانە بوون، کە بۆ گەنم فرۆشتن، گەشتوونەتە لای یوسف و ئەویش بەئەنقەست، عەیار و پێوانەیی دانەوتێڵەکی لە بارەکانی «بنیامین» ی برابرداشاردۆتەو و دوایی کە بۆ پێوانەکە گەراون، لە بارەکانی براکەیدا دۆزیووتەو و یوسف بەم بیانوووە ئەم بڕایەکی گرتوو و زیندانی کردووە. براکانی تری بۆ لای باوکیان گەراونەتەو و هەوالتی زیندانیکردنی براکەیان داووتی و ئەویش سەری لە گریان کردووە. لە ئاکامدا یوسف خۆی لە «بنیامین» و براکانی تری ئاشکرا کردووە و بەشکۆ و دەبدەبەییەکی مەزنەووە سەردانی کەنعانی کردووە. یەعقوب، کە لە تاوی یوسف ئەوێندە گریاو، بینایی چاوی داهاووتو، هەر بەبۆنکردن و خۆهەلسوون لە کراسەکی یوسف، چاوەکانی ڕۆشن دەبنەو و بەمجۆرە، ئەم کۆر و باوکە، دوای ئەم چەندان سال لە یەکتەر دابرا، بەیەکتەر شاد دەبنەو (دەخدا، بەرگی ١٥، ل ٢٣٨٨٤).

واتە: گیانەکم! منیش لەبەر جوانییە جیهانگرەکت، دیلی بییری تەنگانە و کارەسات بووم؛ وا دیارە منیش دەردی یوسف بەسەر هاتوو، کە ئەویش لەسەر ئەوینی زولەیا، لە زیندان خرا.

«نالی» دەلتی:

تۆ یوسفی نەوحوسنی لەسەر میسری جنیانی
من پیرم و فاهنی
لەم کۆلبەیی ئەحزانە، نە زیندووم و نە مردووم
هەروا بەتەماتم
«٢٦٥»

٤- دەلتین جەننەت هەیه وەک تۆ؛ هەموو ئەفسانە و نەقلن

بەهەشتی جاویدان ئەمڕۆ، فرووگی حوسنی جانانە

جەننەت: بەهەشت.

نەقل: گێڕانەو (قسە گێڕانەو).

جاویدان: نەمر، زیندو، هەمیشەیی.

فرووگی: ڕووناکیی، پریشنگ.

حوسن: جوانیی.

جانانە: دلەبر.

واتە: ئەوانە کە دەلتین بەهەشت هەیه، هەمووی قسەیی پرۆپوچ و بێ بناغەیه. چونکە بەهەشتی راستەقینە و نەمر و هەمیشەیی ئەم ڕۆژگارە، پریشنگی راستەقینەیی تۆی دلداریت.

٥- بەبێ تۆ، کۆلخەنە: کۆلشەن، لە کۆلشەن بۆیە بێزارم

بەیادت کۆلشەن و کۆلخەن؛ لە لای من هەردوو یەکسانە

کۆلخەن: توونی حەمام.

واتە: هەر گۆلزاریک (کە دیارە بۆنی گۆلزار، هەمووی خۆشە)، بەلام تۆی تێدا نەبیت، بەلای منەو ئەو گۆلزارە وەک توونی حەمام، بۆنی ناخۆش و ڕەش و تاریک و پر دووکەل و جێگە کە تەنگەنەفەسییە، بۆیە بەبێ تۆ، بۆ سەیری گۆل و گۆلزار ناچم و سوتیندیش بەیادی تۆ دەخۆم، کە کۆلشەن و کۆلخەنیش لە بەرچاوم، وەک یەکن.

٦- هەتا چەوگانی زولفی ئابەنوسیتەم بەخەو دیون

سەرم بۆ گۆی شەقت حازر، دەفەرموی گۆ لە مەیدانە

چەوگان: لە دوو بەش (چەو + گان) پێک دێت، کە بەشی دووەمیان پاشگری جێگەیه. واژەکە لە بنەرەتدا بەپەهلەوی «چوپگان» و «چو» بەکان بەعەرەبیش کردوویانە (صولجان) و فەرەنساییش هەر لە فارسی وەربانگرتوو و پیتی دەلتین «شیکانە». چەوگان دارێکی راست و ڕێک و لە شێوەی گۆچانیشتدا سەریکیان چەماووتەو، کە لە یاری «گۆیین» دا بەکار دێت (دەخدا، ٦، ل ٨٣٢٦). وەک لە بەرهەمی شیعیری دێرینە کوردیدا دەبینرێ. وا دیارە ئەم یارییە لە ناو کوردەواریشتا زۆر بووبێ.

گۆ: ئەو تۆپە بچووکی لەم یارییەدا، بەهۆی چەوگانەکەو، یارییەکی پێ تەواو دەکری.

واتە: ئەو تەهی قژە ڕەنگ وەک ئابەنوسیتەم، لە خەوندایو، کە سەری هەر تالە موویەکی، وەک سەری چەوگان، چەمیوتەو و بەهەموویان شێوەی چەوگانیک دێنیتە بەرچاو؛ ئێتر وام هاتۆتە خەیاڵەو، کە دەبێ سەری منیش، وەک «گۆ» ی یاری بێ و لە لایەن چەوگانی زولفتەو بەرشەق بدرێم و ئەگەریش بۆ ئەم یارییە «گۆ» ی سەرمت دەوێ و دەفەرموویت، ئەوا «گۆ» ی سەرم لە مەیداندا ئامادەیه.

«نالی» دەلى:

۱- بى ئەگەر بېتە دەرت، دېدەپە بەر شەق وەكو گۆ

نىسە زاتىشى نەيى دىل، چ بكا قورپەسەرە؟

«۴۱۴»

۲- شوكر «نالی» سەرى خەصمت وەكو گۆ

بەخوارى، نەك بەيارى، كەوتە بەر شەق

«۲۵۴»

«حاجى قادر» دەلى:

لە مەيدانى بەھاردا، شارەكەى «كو»

قوبەى كشمىرى دا بەرشەق وەكو «گۆ»

«۲۵۱»

«حەرىق» دەلى:

سەردانى لە مەيدانى موریدانى «حەرىقى»

بۆ گۆى شەقین چاكە، خۆشت وت بەكىنايەت

«۱۹»

۷- زەكاتى حوسنى روو؛ ماچە! دەلىن فەرموتە: دەپەخشم

عەتای فەرمو بەمن قوربان، كە بۆ من خیر و ئیحسانە

واتە: تۆیەكجار جوانیت و ئەم جوانییەش، وەك ھەر سەرمایەكى گەورە، دەبى زەكاتى لى بدرى و زەكاتى ئەم جوانییەش، كە «ماچ»ە، فەرموتە: دەپەخشم. خۆ ئەگەر كارى وا دەكەیت و ئەو خیرە دەكەیت، من لە ھەموو كەس زیاتر شایان و شایستەى ئەو خیرەم و بۆ من وەك، نەك جینگەى زەكات دەگرى، بەلكو جینگەى خیر و ئیحسانیش دەگریتەو.

«حەرىق» دەلى:

حوزنى من و حوسنى تۆ، ئیشكالە تا ئاخىر نەفەس

بۆچ زەكاتى حوسنى تۆ، يا حوزنى من، ناگا بەكەس!

«۲۶»

۸- بەيادى خالى دەورى دەم، بگىپرە دەورەكەت ساقى!

بلا دەوران بسووپى دوور بەدوور، لەم سەيرى دەورانە

بگىپرە دەورەكەت ساقى: لە كۆپى مەبخۆراند، كە «بادە» لە لایەن مەبگىپرەو دەستاودەست دەكات و بەسەر يەكە يەكەى ئامادەبووانى كۆرەكەدا، دەسووپیتەو، بەو دەلىن: دەور گىپرانى ساقى.

بلا دەوران بسووپى: با زەمانە و پۆژگار، خولى خۆى بگەپى.

واتە: خالى دەورى دەم و لىوى يار، ئەوئەندە جوانە، دەبى ھەمیشە يادى بكرى و بۆنەى بۆ ساز بكرى و بۆ ئەو بۆنەيەش، دەبى خۆمان بەقوربان و لە دەورى بگىپىن؛ لەبەرئەو، ئەم بەزى مەبخواردنەو دەپە بۆنەى خۆ لە دەور گىپرانى خالى دەم و لىوى يارە و تۆش كاكى مەبگىپرە، لەباتى ھەموومان، بەسەرماندا بگەپى و بادەمان بدەرى، تا خۆمان لە گەپان و سووپى رەوپەو پۆژگار دوور بەدوور و بى ئاگا بگەين و ئېمە و پۆژگار، ھەر لایەكمان، بەگۆپرەى بەرنامەى خۆى بگەپى: پۆژگار، بەگۆپرەى ئەو بەرنامەيەى كە كردگار بۆى داناو و ئېمەش: بەگۆپرەى ئەو بەرنامەيەى كە ئەوینى خالى دەورى دەم و لىوى يار، بۆى داناوین و دەبى لە دەورى بگەپىن.

«نالی» دەلى:

۱- لەم گەردشى دنيايە، كەوا دەورە، نە جەورە

ساقى كەرەمى سايقە، «نالی» مەكە ئېلحاح

«۱۶۷»

۲- ساقى! قەدەحى گەردشى گەردوون دەشكىنى

بارى، كە دەبى موعتەقىدى گەردشى ئەوبە

«۳۹۱»

۳- «نالی» مەبە عاجز، كە ئەمە دەورە، نە جەورە

ساقى كەرەمى يەك بەيەكە و نەوبە بەنەوبە

«۳۹۳»

۹- «ئەدەب» نەشكى دەماغت، گەر لە گولشەندا رەقيبت دى

سوپەر بۆ تيرى چەشمى بەد؛ سەرى خەر، زيبى بوستانە

نەشكى دەماغت: مەزاجت تىك نەچى، مەزەندەت تىك نەچى.

سوپەر: قەلغان و زرى و پارىزەر.

چەشمى بەد: چاوى بەد.

سەرى خەر زيبى بوستانە: جاران بۆ پاراستنى باخ و بىستانى جوان، لە چاوى پيس و بەد؛ لە جيبى چاوەزار، سەرە گویدرێژتيکیان بەداریکەووە لە باخەکەدا هەڵدەواسی.

واتە: ئەى «ئەدەب» ئەگەر لە سەیری باخ و گولشەنى جوانى یاردا، خەلکى ناحەز و رەقیبانت بىنى، خۆت مەشەمزینە و شلوئ مەبە، چونکە ئەمە دابیکە و لە دەمیکەووە باو، کە بۆ چاوەزاری باخ و گولشەنى جوان، سەرى گویدرێژ، دەکەنە مایەى پازاندنەوێى باخەکە و بەمەش وەک پارێزەرێک لە چاوى بەد و پيس، باخەکەى پى دەپارێزن.

۱۰.۸

کیش: بەحرى هەزەج موسەممەن ئەخرەب مەکفووف مەحزووف: (مفعول مفاعيل مفاعيلن فعولن)، وەک نمونەى:

۱- ئەى جیلوهدەرى حوسن و جلەوکیشى تەماشا

سەرپرستەبى دین، بى مەدەدى تۆ نییە، حاشا

«نالى، ۷۵»

۲- یارەب گوزەران کا بەسەفا، وەختى عەزیزت

پەيوەستە لە دەورى چەمەن و گەردشى باغا

«شیخ پەزا، ۷»

۳- ئەم خەیمە؛ کە شەمسىیەى شاهەنشى ئەرزە

تا چادری نیلووفەرى سەر تەپلەکی بەرزە

«حاجى قادر، ۱۰.۸»

سەرنج: وەک دەزانرێ ئەم غەزەلەى «ئەدەب» بەدواداچوونى چەند غەزەلێكى ناودارى «نالى» ن، کە سەرەتای هەندێکیان بەم بەیتانە دەست پى دەکەن.

۱- ئەو سیلسیله وا میشكى خەتا نیوى براو

پر پیچ و شکەن، خەم بەخەم و حەلقە کراو

«۵۳۰»

۲- زولفت بەقەدتدا کە پەریشان و بلاو

ئەمڕۆ لە منى شیفته، ئالۆز و بەداو

«۵۳۲»

۳- سەرى زولفت کە پرستەى عومرى خضرە، نیو هەودایە

چ هەودایە؟ کە هەر حەلقەى دوو سەد زنجیری سەودایە

«۵۵۶»

۴- سەرمایەبى سەودا؛ کە دەلێن زولفى دووتایە

هەر پیچشى تاییكى، سەد ئاشووبى تیایە

«۵۶۳»

۱- ئەو جەعدى مۇسەلسەل، كە لەسەر چىهرە بلاۋە

ھەر دانە دوو سەد سىلسىلە، سەد ھەلقە و داۋە

جەعد: گىرژ و لوول.

مۇسەلسەل: زىنجىراۋى، ۋەك زىنجىر لىتىراۋ.

سىلسىلە: زىنجىر.

ۋاتە: ئەو زولفە ۋەك زىنجىر لوولدىراۋە، كە لەسەر پوخسارت پەخش و بلاۋىۋتەۋە، ھەر دانە تاللىكى، بىرىتتە لە سەد زىنجىر و سەد ھەلقە داۋ، بۆ بە داۋخستىنى ئەۋىنداران.

۲- ھىرەت نىيە پابەندىيە مە، بە ۋەختى زىباي

رۆژى ئەزەلى ئەۋ ۋەختە، ۋا بۆمە كىشاۋە

ھىرەت نىيە: سەيروسەمەرە نىيە.

ۋاتە: جىتى سەرسۇرمان و پامان نىيە، كە ئىمە دىلەستەي پروۋى گەشى يار و خال و خەتى پاراۋەي يار بىن، چونكە ۋەك ديارە ھەر لە رۆژى ئەزەلەۋە، خوا ئەۋ خال و خەتەي ۋەك ئەرک و كارتىك بۆ ئىمە كىشاۋە، تا بە پىتى ئەۋ خەت و بەرنامەيە ھەلسوكەۋت بىكەين.

«ئالى» دەلى:

ئەۋ شەرىپەتە، ئەۋ جامە شەراۋە؛ لەبى ناۋە

بۆ «ئالى» يە ئاخىر، كە خودا بۆ ئەۋى داۋە

«۵۳۲»

۳- گىرمانى بەيانانى مە، عىللەتى خەندەت

مەعلۇمە كە پىشكوتتى خۇنچە؛ بەشەۋاۋە

عىللەت: سۆنگە، ھۆ.

شەۋاۋ: ئاۋداشتىنى باخ و بىستان لە شەۋدا.

ۋاتە: پىتكەنىنەكانى تۆ، بەھۆي گىرمانى شەۋ، تا سەرلەبەيانىنى مەۋەيە، چونكە ئاشكرايە، كە ئاۋدانى خۇنچە، لە شەۋدا، دەبىتە مايەي پىشكوتتن و گەشانەۋەي خۇنچە لە بەرەبەياندا.

«ئالى» دەلى:

۱- گىرمانى مەن و خەندەيى تۆ، ئىستە دەشوبەي

بەۋ مەۋسىمى بارانە، كەۋا خۇنچە دەپشكوت

«۱۵۳»

۲- مەن ۋەك: رەعدەم و تۆ ۋەك: گول و سەبەي دىمەنى

مەن: دەگىرىمەن و دەنالىنمەن و تۆ: پىدەكەنى

«۶۶۹»

«ۋەفائى» دەلى:

۱- تا ھەۋرى بەھارى نەبزووت، خۇنچە نەپشكوت

بۆيە دەگىرى خەندە بەسەر گىرەيى مىندا

«۱۰»

۲- خەندەيى گول: سەبەي جوششى بارانە، بەلى

چونكە تۆ: پىدەكەنى، بۆيە «ۋەفائى»: دەگىرى

«۱۹۱»

۳- مەگەر تۆ بوۋى بەگىرەم ھاتىيە خەندە

كە گول پىشكوت، بەدەم ھەۋرى بەھارى

«۱۸۳»

۴- دەزانى تاۋى بارانە، شەرابى پىتكەنىنى گول

دەمىك نەبى لەسەر خەندىكى؛ سەد جارم نەگىرىنى

«۲۰۴»

۴- قەترەي عەرەقى جەبەتە، نەقشى قەمەرى پرو

يا تەلەتتى خورشىدە، مۇجەددەر لەسۋاۋە!

قەترە: تىۋىك، دىۋىپ.

جەبە: پوخسار، پرو.

قەمەرى پرو: پروۋى ۋەك مانگ.

تەلەت: دەرەكەۋتن، ئاشكراۋون.

خورشید: هه تاو، خۆر.

موجه ددر: ئاوله دهر کردوو.

سوها: ئهستیرهیهکی بچووک و زۆر شاراو و سهه به پۆله ئهستیره ی «بنات النعش» ه.
(دهخدا، بهرگی ۹، ل ۱۳۸۵۴).

واته: ئهوه دلوپه عهرهقی سهه روخسارته، که له سهه مانگی رووت پۆته نهخش! یان
ئهو کاتانهیه، که خۆر دهردهکهوئ و ئاسمان پرووناک دهکاتهوه و ورده ئاوله ی سهه
روخساری ئهستیره ی «سوها» به دهردهخا!؟.

۵- فهرمووته نه لیم نوکته یی عیشقت بهر قیبان

ئهو ئاتهشی سوزنده بهمن چۆن دهشهراره!

نوکه: راز، نهینیی.

ئاتهشی سوزنده: ئاگری سووتینهه.

دهشهراره: دهشاردریتتهوه.

واته: فهرمووته رازی عیشقت لای ناحهزان نه درکینم. منیش ده لیم ههزم ده کرد
بمتوانیبایه فهرمانه کهت جیبه جی بکهه. به لام گیانه کهه! عیشقت ئاگریکی سووتینهه و
کاتی عیشقت ده مسووتینیی و خه لک بهم کلپه ی ئاگره وه ده مبین، چۆن بتوانم رازی
ئهوینت بشارمه وه؟!.

«سالم» ده لئ:

۱- له بی بهستم له: گفتوگو، دل بهر

تا نه کهه دهردی دل به کهه س ئیزهار

«۵۹»

۲- وام دهوئ سیری نیهانم قهت له پهرده دهرنه چی

جهزیه یی عیشقت دهکا پیم رازی مهستور، ئاشکار

«۶۳»

«هه ریق» ده لئ:

تازه فهرمووته: له لای کههس، رازی عیشقی من مه لئ

نه تدهزانی دل! که کون بو، دهنگی لی دی وهک جه رهس

«۲۷»

«تاهیر بهگ» ده لئ:

به زاهیر قهت ده بهم ئیسمی ویسالت

له خهوفی حاسید و طه عنی ره قیبان!

«۱۲»

۶- ئاشوفته گیی خۆم به سه، ئه زولفی سیهه قام

بۆچی به شهو و پۆژ، ده گهری لیم! به چراوه!

ئاشوفته: په ریشان، ئالۆز.

سیهه قام: رهنگ رهش.

واته: ئه وهنده شپزه و په ریشان و ئالۆزاوم، هه ز ده کهه به دهردی خۆمه وه له په نایه کدا
خۆم گوم بکهه، که چی زولفه ره شه کانت، به پۆژ و به شه ویش لیم ناگه پین و به چرای کولم و
روخسارته وه له دوم ده گهرین.

«سالم» ده لئ:

هه موو شهو چاوه پیم، به لکو به مه خفی یاری جانیی بی

له تاریکیی شهوا، شوعله ی چرا، موشکیل نیهانیی بی

«۱۴۰»

۷- تهرغیبی عیلاج ده کهی و بیخه بهری لیم

چاره ی دلی بیچاره، نه ماوه به ده واوه

تهرغیب: به لاوه خۆشه و یست کردنی شتیک، هاندان بۆ ئه نجامدانی کاریک.

عیلاج: چاره سهه.

بیخه بهر: بی ئاگا.

بیچاره: شتیک که له چاره کردن نه یهت.

دهوا: دهرمان.

واته: هەر خهريکي تهوهيت هانم بدهيت، تا چارهي دهردهکهه بکهه، کهچی ناگات لهوه نيبه، که دهردهکهی دلم، دهردي تهوينه و چارهي بهدهرمان و دهوا ناکري.

«مهحوی» دهلي:

«مهحوی» تهمرۆ زۆر نهخۆشه، قهت شيفاي نابي بههيچ

گهر شيفاي بيتن؛ بهبۆني زولف و تهو تهگريجه دي

«۳۳۴»

۸- سەردان و نهگهيشتن، بهويسالي لهبي لهعلت

نرخيکه له بازاري وهفا، بۆ مه پراوه

سەردان: سەر له پیناودا بهخشين و بهفيداکردن.

ويسال: بهيهک گهيشتن.

بۆ مه پراوه: بۆ ئيمه ديارى و دهستنيشان کراوه.

واته: ئيمه بهر لهوهي تهقهلالاي گهيشتن بهليوي ئال و ماچي دهت بکهين، تهوهمان لا پروون و ئاشکرايه، که نرخ و بههاي ماچي ليوي ئالت، له بازاري مامهلهي تهو ماچه و پابهنبوون بهمامهلهتهوه، سەر بهخشين و سەر له پیناودا دانانه؛ لهبهرتهوه پيشهکي، تهوه دهزانين که له کاتيکدا ههسرهتي ماچي ليتومان ههيه، هاوکات ههسرهتي گيان بهخشينيشمان له ياده.

«نالي» دهلي:

۱- وهفای عههده: له من رۆح و له تو: ماچ

چيه چارهي تهمانه؟! غهيري تهسليم

«۳۱۲»

۲- ماچي دهمهکهي دامی، که دامی سەر و مالم

بنواره چ سهبياده، چ جهللاده بهحالم!

«۲۸۶»

۹- بۆ شهککهري خامت، که نهبوو جاري بکا خهه

ئهه جيسمی نزارهه له نمی ديده تواوه

شهکري خام: تهو شهکري هيشتا بۆ خواردن ناماده نهکراوه و بۆ ئهه مهبهستهش، بۆ کارخانه نهپراوه (ليردها مهبهست له شهکري خام: ليتوي ياره).

جيسم: تن، لهش، جهسته.

نزار: لاواز، بي هيز.

نم: فرميسک، تهسرين، رۆندک.

ديده: چاو.

تواوه: تواوتهوه.

واته: من نهخۆش بووم و چارهه بهشهکري خام (بهماچي ليتوي هيشتا ماچ نهکراوت) دههات و جاريکيش بهخههي تهو دهردهمهوه نههاتيت و بهفريا و هاواري چارهيهوه نهبوويت، بۆيه ئيتير دهردهکهه (دهردي ماچ نهکردنت) دريژهي کيشا و تهوهندهش له تاو تهو دهرده بهژانه، گريام، تا ورده ورده گيان و جهستهه دهستي بهتوانهوه و پووکانهوه و لهناوچوون کرد.

«نالي» دهلي:

لهعلي شهککهرياري تو، تيرپراوه، شهککهرياريه

ليتوي ميحنهت باري من بي ئاوه، باري گرتوه

«۵۴۱»

«مهحوی» دهلي:

۱- لهبي لهعلي؛ شيفا بهخشي بريني دل دهکا مهرههه

ئيشارهي چاوي: دهکولينيتتهوه داغي جگهر له نو

«۳۱۶»

۲- عيلاجي دهردي عاشق، بۆته خاصهي تهو دهه و ليتوه

شيفاي تهمراسي سهودا خاصيهت، چهشمهه عهسهل چاري

«۳۰۰»

«تاهیر بهگ» دهلی:

۱- مه که مه نعم له شه هدی لیوی ئالت

دهزانی خو، که: کهس ناژی به بی قووت

«۸»

۲- عیلله تی دهره و شیفاکه و به لیوی شه کهرت

مایه بی ژین و حه یاتم، دهره و دهرمانم وهره

«۱۵»

۱۰- بیستومه، که: شیرینه بهری سهر له نه نجام

نه ما به من، نه و دهره؛ بهری لی نه چناوه

واته: نه وهره بیستومه، که نه گهر مرۆ، بو گه یشتن به مه به ستیک، پشووی درێژ بی و له پیناوی نه و مه به سته دا ئارام بگری و نه گهریش ئارام گرتنه که ی، سهخت و دژوار و تالیش بی، به لام بهروبووم و نه نجامی ئارام گرتنه که، شیرین ده بی. منیش ده لیم پهنگه نه ئارام گرتنه، بو خه لکی تر، ئاکامی شیرینی هه بی، به لام من له مواردها خۆم تا قی کردۆته وه و نه ماری سهره، هه یچ بهرپکی نه داوه.

«نالی» دهلی:

مودده عی زه جرم ده کات و پیم ده لی: سه برت بی

که به له عه نه بی، که: که ی عاشق قهراری گرتوه!

«۵۴۳»

۱۱- کتی بیت و هکات جیلوه، له لای تو؛ که نه زاکهت

جامه یکه ده لینی له و قه دد و بالایه براره

جیلوه: دهرکه وتن، نیشاندان، دهره وشانه وه.

جامه: کراس.

واته: ئاخو کتی بتوانی له ئاست و له بهرام بهر تو دا، خو ی بنوین، یان له ئاستی جوانیی و دهره وشانه وهی تو دا، خو ی دهریخات؟! چونکه هه چی جوانیی و ناسکی و نه زاکه ته، وهک کراسیک، له نه زه له وه به و قه د و بالایه ی تو براره.

۱۲- سه ودایی سهری طوره ته، جانا له سهریدا

مه نعی مه که نه مرۆکه «نه ده ب» فکری بلاره

واته: نه ی دل به ره که م! نه گهر هه ست کرد «نه ده ب» نه م رۆژانه، خه یالی په رته؛ نه وه هی نه وه یه که نه وینی قژ و کاکۆلی تو، هه ست و هو شی داگیر کردوه و دلی لای خو ی نییه. چونکه سه ودا بوونی به تو وه، جوړیکیش له دیوانه یی و شیتیتی به دوا وه یه. «نالی» ده لی:

وهک طوره بی پیچیده یی تو، ساغ و شکسته م

وهک نه رگسی نادیده یی تو، خو ش و نه خو شم

«۲۸۱»

کیش: به حری پهمل موسه مهن مه جزووف: (فاعلاتن فاعلاتن فاعلاتن فاعلن)، وهک نمونه ی:

۱- خدمه تا پیری موغان دئ کت که سئ مه قسووده مه ی
شیشه و جاما زوجا جئ ئئ دقیت دئ پرت حله ب
«مه لای جزیری، ۷۵»

۲- با نه قه ومیت و نه زانن ئەم هه موو شوور و شه پ
گشت له سهر به رخت شهل و کاوړئ له پ و بزنی گه پ
«شیخ پەزا، ۱۱۹»

۳- ناکرئ مه دح و نه نای تو؛ به زوبان و به قه لئ م
حه قه مه دحت نه که م و قافییه زانیم عه به سه
«حاجی قادر، ۱۱۴»

۱- دوو هه ناری نه وره سن، هه ریه که به یه ک گولناره وه

یا دوو نارنجی ره سیدنه لهو به هاری پاره وه!

هه ناری نه وره س: هه ناری تازه پیگه یشتوو (مه به ست له مه که کانی دل به ره).

گولنار: گول هه نار (مه به ست له گو ی مه که).

ره سیده: پیگه یشتوو.

واته: ناخو نه وانه، دوو هه ناری تازه پیگه یشتوو؛ که هه ریه که یان هیشتا گول هه که یان به ده مه وه یه!، یان ناخو دوو نارنج؛ که له سالی پاره وه گه بیون!؟.

۲- دوو شه مامهن دهم ته ره که، هه ردوو له یه ک بوستانه وه!

یا نه جووتی گول به ده م سیتون، به ری یه ک داره وه!

دەم ته ره که: دەم درز بردوو، دەم قلشاو.

واته: ئه ری نه وه دوو شه مامه ی دەم درز بردوو ناو یه ک بیستانن! یان دوو سیتیو گول به ده می به ری تا قه دار یکن؟! مه به ست له بیستان و درخت؛ سنگ و به روک و به ژن و بالای یارن.

۳- دوو پیاله ی زه رنیشانن، سهر به دوو گزنیژه وه!

یا دوو حوققه ی گه وه رن، به ندن به دوو بزماره وه!

پیاله ی زه رنیشان: پیاله ی نه خشی به رپه نگی زتی و زیو.

گزنیژ (گشنیز): گیایه کی سهوز و تام و بو ی خوشه له به ره بابی که ره وه ز و (جه عفه ری). شیوه ی گه لاکه ی وهک نیمچه باز نه یه که. به فه ره نسی: کوربانده ره و به عه ره بی: جه لجان-ی پی ده لئین. له بنه چه دا له «چین» وه بو خو ره لاتی ناوه راست هینراوه و چینراوه (ده خدا، به رگی ۱۲، ل ۱۹۱۸۱). به لام له م به یته دا مه به ست گو ی مه که، که دیمه نه که ی، شیوه ی باز نه یی گه لای گزنیژ ده دات.

حوققه ی گه وه ر: ده فر و سندو قچه ی هه لگرتن و پاراستنی زتی و گه وه ر.

واته: ئه ی داخو نه وانه دوو پیاله ی دەم و لیوار، به زتی و زیو، نه خشی تیراون؛ که هه ریه که یان وهک نه وه وایه گه لایه کی گزنیژ، به سه ریا نه وه بی، یان: دوو سندو قچه ی گه وه ر و مروارین، که هه ریه که یان به بزمار یکه وه (گول هه کانیان) به ندن!؟.

۴- نار و نارنج و شه مامه، چهنده خۆش دینه نه زهر

هه ر له یه ک شاخ و له یه ک باخ و له یه ک گولزاره وه

دینه نه زهر: دینه به رچاو.

شاخ: لق، چل.

واته: هه نار و نارنج و شه مامه، دیمه نیان چه ند جوان دیت به رچاو و چه ند جیتی سه رنج و لی ورد بو نه وه ن، که هه مووشیان به یه که وه موتو ریه کراون و پیکیش ه وه، له یه ک چل و له یه ک باخ و له یه ک داری هه نار ه وه.

۵- نه هه نارن، نه شه مامهن، نه به هین، نه سیتیو کال

جووتی مه مکی ئاته شی رهنگن، به به ر دلداره وه

ئاته شین رهنگن: رهنگ وهک ئاگرن.

واته: نه خیر. ئەم دیمه نه ی من ده بیینم، نه هه نار و نه شه مامه و نه به هئ و نه فه ریه که سیتیو کال نین، به لکو بۆم ده رکه وت، ئەمانه: دوو مه مکی ئاگر رهنگ و به به ژن و بالای یاره وه ن.

۶- ئەى خودا، چەندە پەوانبەخش و لەتيف و دلەبرن
ئەو دوو نارە نەورەسە، بەو سەروروى خوشرەفتارەو
خوشرەفتار: ئاكار جوان.

واتە: خودايە! ئەم مەمكانه چەندە مايەى زىندووكردنهوه و تازهكردنهوهى گيان و ناسك
و دلفرپتن، ئەم دوو مەمكە، ھەر دەلئى ھەنارى تازه پىنگەيشتوون، بەبەردارى سەولئى
ئاكار جوانەو.

۷- ھالى زارى من لە ھەسرەت ئەو دوو نارانە، دەلئى
گىنگلى ماره، بەسەر كانوونى پشكۆى نارەو
كانوون: مەلەند، چەق، ناوھند، ناوجەرگە.

پشكۆى نار: پشكۆى ئاگر.

واتە: بەلام ئەگەر لە ھالى بى ھىز و لاوازی من دەپرسى، كە لە ھەسرەت ئەو دوو
ھەنارە، چۆنم؟! لە ھەلامدا دەلئىم: ھەر دەلئى ئەو مارەم، كە بەسەر چەق و ناوھندى
ئاگرپكەو دانرابى.

۸- دلەبرا! پەرحمى بكە، ئاخەر ھەتا كەى بەندەكەت
پۆژ و شەو، بى پرووى تۆ؛ بەو ئاھ و ئالە و زارەو

واتە: گيانەكەم! بەزەيبىيەكت بەم نۆكەر و زىندانىيەى خۆتا بىتەو، ئاخەر ھەتا كەنگى،
بەپۆژ و شەو، لە دوورى تۆ، بەئاخ و ئۆف و ھەسرەتى دىدارتەو بەژىم!؟.

۹- گەر لە تالئى شەرىتەى ھىجرت دەپرسى؛ بەو سەرەت
خۆزگە دەخووزم ھەموو جارئ: بەژەھرى مارەو

واتە: دلەبرەكەم! ئەگەر ھەوالئى شىپرزەيى و ژيانى تال و ناخۆشم لە تاو دوورى و
داپرانت دەپرسىت، سوپىند بەسەرى خۆت دەخۆم، كە وام لئ ھاتوو و ژيانم ئەوھندە لئ تال
بوو، ئاوات بەو دەخووزم مارتىكى ژەھر كوشندە، پىتمەو بەدات؛ يان بۆ خۆ رزگاركردن لەم
ژيانە تالە، ژەھرى مار بخۆم و دوايى بەم بارەم بەيتم.

۱۰- ئەى «ئەدەب»، ئىستا لە ھىجران، ئالە بى وەجھە لە لام
ھەر دەبوو ئەوھل نەچووبايەتـايە ژئەر ئەم بارەو
ئالە بى وەجھە: داد و ھاوار و گازەندە؛ كەلكىكى نابى.

واتە: كار لە كار ترازاو و تازه چارەى ھىچ ناكرى و ھەر دەبى بەرگە بگريت؛ چونكە
ھەر لە سەرەتاو دەبوایە بزانيەت كە ئەوينداريى، دوورى و داپرانىشى تىدايە و دەبى ئەم
ئازارە سەختە بچىژىت. يان دەبوو ھەر لە سەرەتاو توخنى كارى ئەوين نەكەويت.

کیش: به حری هه زه جی مه قبوز (مفاعلن مفاعلن مفاعلن)، وهک نمونه ی:

۱- پهرده کو رابتن ژ بهر عارزئ دڤلستانه خوش

دل ژ غه مان کو بیتته دهر، بلبلی گولستانه خوش

«خانی»

۲- ئه حوله لی ته فقه نه زهر، ته قوییه تی سه به ب دهکا

عارفی وه حدهت ناشنا، له م قسه یه ئه دهب دهکا

«نالی، ۹۷»

۳- عه رهق نییه له عاله ما، که لاهه ری له دل غه ما

به غه بری قه تره عاره قی، که له رووی دیتته خواره وه

«زیره، »

سه رنج: وهک دیاره ئه م پینج خسته کییه ی «ئه دهب» له کاره سه ره تاییه کانی ته مه نی شیعر نووسینی تی، بویه ئه وه نده ی سه لیه ی له سنعه تسازی به کارهیتانی واژه و زاراه ی فارسی و عه ره بیدا نواندوه، ئه وه نده سه لیه ی شاعیرانه و وینه ی شیعریی و خه یالی بلاوی شاعیرانه ی (له چاو غه زله کانی تریدا) نه نواندوه. له به ره ئه وه له خیرترین سه رنجدا له م (۱۳) به نده، هه ست ده که یین زۆرتربنی ئه و واژه و زاراه فارسی و (به تاییه تیش) عه ره بییه ی لیره دا چری کردونه ته وه، بارته قای زۆربنه ی ئه و واژه و زاراه بیانییه ده بن، که له سه رومری غه زله کانی تریدا به کاری هیتان. هه ره له به ره ئه مه شه له راقه کردنی ئه م پینج خسته کییه دا، ئه وه نده له باری (قاموس) یه وه په نا بۆ لیکدانه وه ی ئه و واژه و زاراه ده بن؛ ئه وه نده په نا و دهره تانی لیکدانه وه ی مانای شیعریی و خه یالی شاعیرانه مان له به رده مدا، ته سک و به رته نگه. بویه هه ست ده که م لیکدانه وه ی ئه م (۱۳) به نده، ده بیتته کاریکی دووباره ی مانای لیکدانه وه ی هه مان واژه گه لی غه زله کانی پیشووتری «ئه دهب» و له م روانگه یه وه لیکدانه وه ی ئه م پینج خسته کییه م به پتوبست نه زانی. به لام له هه مان کاتیشدا ئه و واژه ی له م (۱۳) به نده دا، پیشتر بهر لیکدانه وه نه که وتبن، له لیستی فرههنگیی شیعریی تاییه تی ئه م کتیه دا ده بن.

کیش: به حری ره مه ل موسه مه ن مه حزووف (فاعلاتن فاعلاتن فاعلاتن فاعلن) وهک نمونه ی:

۱- رۆژی کرده پهرده وه، باقل له باخه ل مانگی کرد

بویه وا وه قتی زه فافی ئه کشری بووکانه شه و

«حه مدی، ۷۷»

سه رنج: ئه م غه زله، جگه له (ئا)، له دهقه کانی تری ده ستنوس و دیوانه چاپکراوه کانی «ئه دهب» هه بوو. به لام به هه له و که مێک جیاوازییه وه (که نازانم بۆچی!) له دیوانی «تاهیر به گی جاف»، لاپه ره «۱۸» دا هه بوو. پتیم سه هره ئاماده کارانی پیشووتری ئه و چهند جاره ی دیوانی «ئه دهب»، چۆن هه ستیان به مه نه کردوه. جیاوازییه کانی ئه م غه زله، لای تاهیر به گ و ئه دهب و دهقه کانی تریدا ئه مانه ن:

۱- لای ئه دهب «۷» به یته.

۲- لای تاهیر به گ (۶) به یته.

۳- لای تاهیر به گ، به پتچه وانه ی غه زله کانی تریه وه، نازناوی خۆی له دوا یین به یته نا نه نووسیوه.

۴- له «گم» دا، (دیسانه وه به هه له) له جیگه ی به یته ی پتچه م، به یته کی «حه ریق» تیکه ل ئه م غه زله کراوه، که ئه مه یه:

دل ئه و که وتۆته زیندانی خه مت، قوربانتم

تایه کی زولفت بنیره، به لکو بۆم دهریته وه

ئه م به یته له دیوانی «حه ریق»، لاپه ره «۵۷» دا، له دوو توپی غه زله کدا چاپکراوه، که سه ره تاکه ی به م به یته ده ست پی ده کات:

چاوه رپی مژده ی نه سیم تا له گولشه ن دیتته وه

به لکو فرهمایش بکا گول؛ بلبلم بابیته وه

«۵۵»

***

۱- دل له حسرت غمزه کي دوو نيرگسي پر خهوتوه

وهک خه می زولفت عه زیم، چو بهروداو کهوتوه

واته: وهک چو تالی زولفه کانت، بږ پیښه وهی سهرت هاتون و له سهر پوخسار تدا چه میونه تهوه، دلی منیش ههر بهر و جوړه، له حسره تی سهرکردنی چاوه نیرگسی و خه الوه کانی توه، بهر و ښه وه بهر و روت هاتم، به لام که پوخساره روونا که که تم دی، چاوم بری نه کرد و هله نگوتم و دهمه وروو لپی که وتم.

۲- تفلې دل چونکې گرووی قهندی له بی تزی گرتبو

دوی شهوئ تا رږ هه دادانی نه بو، نه سره و تهوه

تفل: ههر (طفل) ی عهره بییه و کورد وای به سهر هیناوه و به مانای کورپه و منداله.

گروو: بیانوی گربانوی.

هه دادان: نارام گرتن، نقره گرتن، سوکنایی هاتن، پشوودان. ئەم واژه یه و واژه ی پيشووتری هه مان ئەم به یته: «گروو»، به دلنیا بییه وه له و واژه ره سهر و کوردییه په تیبانه ی ناوچه ی موکریان، که ههر چاوی تیژ و هونه ری شاعیرانه ی «ئه ده ب» ده یاندوزیته وه و بهم شیرینییه به کاریان ده هیئی. ئەمانه ش به لگه و پشتیوانییه ئەو بچوونه مان پتهوتر ده کهن، که وهک وتمان ئەم غه زله ی «ئه ده ب»، چوئ له م ماوه ی «۵۰» ساله ی رابور دوودا له دیوانی «تاهیر به گی جاف» دا چاپکراوه و ره خنه گر و لیکوله ری کورد، نایبینی؟! له کاتی که دا هه موو ناوچه ی «شاره زوور» و دیوانی شیعری «تاهیر به گ»، دوو واژه ی وهک: «هه دادان» و «گروو» ی نییه.

واته: چونکه کورپه ی دل بیانوی له شه کری لیوی تو ی گرتبو، دوی شهو، تا بهر به یان، نارام و نقره ی لی برا بو، بږ پشوو ههر ده گریا و داوای شه کری لیوی ده کرد. له فولکلوری کوردیدا هاتوه:

کورپه ی دل که ی من، بوم نانوی شهوئ

گرووی لی گرتووم، باوه شتی دهوئ

۳- مه صه فی خوشه تی کولمه ت، گهر بیینی شیتی مه

کافره: گهر بږ سوئندیش بچته ناو مزگه و تهوه

مه صه ف: قورئان.

خوشه ت: خه تی جوان و خوش.

شیتی مه: شیتی مه و رابه ری نایینی نیمه.

واته: ئەگهر شېخه که ی نیمه، که زور پایه ندی نایین و قورئانه، ئەگهر له دهره تی که دا کولمه کانی تزی بهر چا و بکهوئ، ئیتر تیده گات که کولمه کانت وهک لاپه ره کانی «قورئان» پیروژ و دره وشاوه و باوه ری دینی، که کولمه کانت قورئانیکن، به خه تی کی زور جوان نووسراون و ئیتر له مه و دواش بږ کاروباری سوئند خواردن و شتی وا، به قورئان، کاری به مزگه و ت نایینی و سوئند به دره وشانه وه و پیروزی کولمه کانی تو ده خوات.

سهرنج: واژه ی «بچیته» بږ سهر وای شیعه که، کراوه به: «بچته».

۴- مه نعی سووتانم دهکا ئەبله له عیشی ته لعه ت

چوئ نه سووتیم ئەو به ناگر، من به بارئ نه و تهوه!

مه نع: ریگری.

ئەبله: ده به نگ، نه زان، گه لحو.

واته: خه لکی نه زان و ده به نگ، ریگری ئەو دم لی ده کهن، که خوئ نه خه مه بلتسه ی ئەوینی توه. به لام وا دیاره ئەو نه زانانه بږ ناگان له وهی، که ئەگه رچی ئەوینی دل بهر، ناگراوییه، ناخر منیش وهک نهوت وام و حه ز به سووتان ده کهم و وا هه ست ده کهم هه میسه باریک نه وتم له سهر شانه و ده بی تا زووه ناگری پی خوش بکه م.

۶- ماچی کولمه ت قووته بږ مه، کونجی له ب: چه شمه ی حیات

ههر حه یاتی بږ مه بی، یا له مته وه، یا له و ته وه

قووت: خوراک.

گه نجی له ب: سامانی لیو (که لیبه دا مه به ست له ماچی لیوه).

ناوی حیات: ناوی ژبانی هه تا هه تای.

واته: ماچی کولمه کانت بږ نیمه، وهک خوراکی رږانه یه و که سیش به بی خوراک ناژی.

ماچی لیوہکانیشت، ژبانی هەر مامان پێ دههخشێ. كهواته: كولمهكانت، يان: لیوہكانت؛ هەر کامێکیان پێگهمان بدهیت ماچیان بکهین، جوړیک له ژبانمان پێ دههخشیت؛ يان ژبانی ئاسایی وهك سههرلهبهري خهلك؛ يان: ژبانیکي ههمیشهیی و ههتا ههتایی. سا ئیتر کامیانمان پێ دههخشیت، هەر باشه.

«مهحوی» دهلی:

خضر ئهگه چاوی حهياتی بریبه ئاوی حهيات
من له خاکی دهري جانانهمه، هەر چاوی حهيات
«٦٣»

٧- نيسبهتی زولفت لهگهڵ ههلقه‌ی زری نابی بدن

له‌حنی داوودی چ ده‌خێکی به‌دهنگ و سه‌وته‌وه!

نسیبهت: به‌راورد.

له‌حنی داوودی: ئاوازی داوودی، جوړه ئاوازیکی مۆسیقاییه و دراوته پال هه‌زهرتی داوود پێغه‌مبه‌ر، كه به‌دهنگ‌خوشتیکی بالا به‌ناوبانگ بووه.
ده‌خ: لێره‌دا به‌مانای پێوه‌ندی و سه‌روكار-ه‌وه‌یه.
سه‌وت: ده‌نگ.

واته: نابێ ئه‌لقه‌ی زری و ئه‌لقه‌ی زولفت، له‌گه‌ڵ یه‌كدا به‌راورد بكرین. چونكه ئه‌گه‌رچی ئه‌لقه‌ی زولفه‌كانت، ده‌بنه‌ مایه‌ی راوکردنی ئه‌وانه‌ی ده‌یان‌ه‌وێ له‌ زولف و پرووت نزیك بینه‌وه؛ هه‌روه‌ك چۆن كاری «زری»ش كاری ئه‌وه‌یه: پارێزه‌ری له‌ خاوه‌نی زرییه‌كه بكات. به‌لام ئهم به‌راورده‌ هه‌له‌یه، وه‌ك به‌راورد‌كردنی «ئاوازی داوودی»یه، له‌گه‌ڵ «ده‌نگ»دا؛ له‌ كاتی‌كدا ئاوازی گۆرانی، هه‌یچ پێوه‌ندییه‌کی به‌ده‌نگه‌وه‌ نییه. چونكه ئه‌و ئاوازه، هه‌موو كه‌سیك ده‌توانی به‌ «ده‌نگ» بیه‌چرێ و ته‌نیا ئه‌و كه‌سه‌ تیا‌یدا ناوبانگ په‌یدا ده‌كات كه به‌ده‌نگی زۆر خو‌ش به‌راورد بكری؛ چونكه زولف و پرووی دلبه‌رم بێ وێنه‌ و نموونه‌یان له‌ شتی تر‌دا نییه.

٨- گه‌ر ده‌لی ئه‌م‌رۆ قسه‌ت بۆ هه‌نده شیرینه «ئه‌ده‌ب»

شه‌كه‌ر ئه‌فشانه‌ له‌بم، جانا له‌ ماچی شه‌وته‌وه

شه‌كه‌ر ئه‌فشان: شه‌كه‌ر پێینه.

واته: هەر كه‌سێك پێم بلی: ئه‌ی ئه‌ده‌ب، بۆچی ئه‌م‌رۆ قسه‌ت ئه‌وه‌نده شیرین و خو‌شه‌؟! له‌ وه‌لام‌دا ده‌لیم: گیانه‌كه‌م هەر له‌ دوا‌ی ئه‌وه‌وه، كه ئه‌مشه‌و ماچم كردیت، ئیتر لیو‌ه‌كانم شه‌كریان لی ده‌باری و شه‌كه‌ر به‌ده‌وری خو‌بان‌دا ده‌پێژین.

«مه‌حوی» ده‌لی:

هه‌تا ئه‌و ناوه‌ پا‌كه‌م كرده‌ زی‌كه‌ر و فیه‌كه‌ری رۆژ و شه‌و
هه‌ناسه‌م بۆنی میسه‌کی گرتوه‌، لیوم شه‌كه‌ریاره
«٤٦٦»

کیش: به حری رهمهل موسه مهن مه جزووف (فاعلاتن فاعلاتن فاعلاتن فاعلن)، وهک نموونهی:

۱- جه وری هندی دئی کشینت ههر که سی طاموس دقیت
گه وههر و دورا یه تیم بی تهرکی سهر تیتن طه لب
«مه لای جزیری، ۷۷»

۲- بوومی ویرانه بهر ژ و سه گی ئه و کوپه به شه و
ههردو کی خزمی یه کن «حاجی» به بی خزم و که سه
«حاجی قادر، ۱۱۴»

۳- سهرو و نهی چین، که له گه ل قامه تی تو بینه نه بهرد
شه کهری خواردووه: نهی، سهرو: سهری داوه له بهرد
«شیخ رها، ۴۶»

۱- شوخه کهم دیسان دیاره جیلوهی نازی هیه
چیهری رهنگین، مووی مشکین، حوسنی مومتازی هیه
جیلوه: درهوشانه وه.

چیهری رهنگین: روخساری ئال و والا و هه مه رهنگ.

مووی مشکین: قزی رهش و بۆن خوش.

حوسنی مومتاز: جوانییه کی نایاب و تاییه تی.

واته: دل به ره شوخ و شهنگه کهم، و سه ره له نوئ که و ته وه خو نواندن و درهوشانه وه و نازکردن؛ چونکه ده زانی ههر خوی خاوه نی روخساری ئال و والا و رهنگین و قزی رهش و جوانییه کی تاییه ت و بی وینه یه.

۲- له نجه یی تاوس و خه تتی که بک و پهروازی شه هین
سهوتی بولبول، خالی قومری، چه شمی شه هبازی هیه
خه تی که بک: خال و میلی که و.

پهروازی شه هین: فرینی وهک شه هین.

سهوتی بلبل: دهنگی وهک بلبل.
چه شمی شه هباز: چاوی شاباز.

واته: جوانییه کانی یار، وهک ئه و جوانییه نهن، که هه ندی بالنده ی جوان، ناویان پی در کردووه؛ وهک له نجه ولار و نیسکه ی تاووس؛ که «ئه ده ب» ههر له سه ره تای ئه م غه زه له وه، روخساری دل به ره که ی به روخساری هه مه رهنگی وهک رهنگه تیکه له کانی تاووس و دهنگی بلبل و خه ت و خالی قومری و چاوی شاباز و خه تی گه ردنی که و چوواندووه و جیلوه و نازی یاره که یشی وهک فرین و بالگرتنی شه هین بهرجه سته کردووه؛ به وهی که ئافره تی شوخ و شهنگ، له کاتی رهوت و رویشتنیدا؛ که جیلوه و نازیشی تیکه ل دهکات، وینه و دیمه نیکی وهک نیمچه بهر زبوونه وه له سهر زهوی و وهک فرین هینا و ته پیش چاو؛ تا بتوانی راده ی ههستی خویمان، له چیژ وهرگرتنی دیمه نی رهوت و رویشتنی یاره که ی، له ههست و خه یال و چاوی ئیمه ی خوینه ریشدا بهرجه سته بکات، که «گۆران» ی شاعیر، هه مان ئه مجوره ریکردن و رویشتنه جوان و پر نازه ی ئافره تی شوخ و شهنگی له شیعی «رهوتیکی جوان» دا، به رویشتن و رهوتی بالنده ی وهک کوتر و قاز و مراوی و پۆر و شنه ی بای شه وان و له رینه وهی پرشنگ و خوهری ئاو، به مجوره چوواندووه:

یا: پۆر، له گوئ ریگای دهشتا
له ژیر سایه قه ی پاش و دهشتا
چه ند ورد و جوان، به له نجه ولار
ئه شیلئ سهوزه گیای به هار
یا: کوتری ههوشی مزگهوت
چه ند خنجیلانه ی لی دیت: رهوت
ئه وهنده جوان؛ له وه جوانتر
له: شنه ی بای شه و رهوانتر
له: له ره ی پرشنگ، ئاوازه
له: خوهری ئاو، شیعی تازه
به ئاههنگتر، به خرۆشتر
به گوئیچکه ی دل دهنگی خوشتر

پیتی ناز نهی بهسهر ئه رزا
جوانی؛ له بهژنیکی به رزا
«۱۱»

۴- وهک دوو له علی شهکه رنامیزی؛ که لیتی پی ده لنین

حاشا لیللا، گهر له مەعدەن، میشل و نه بازی ههیه
نه باز: هاوتا، هاوشان.

واته: ئه شتهی که وهک دوو له علی کانگای شهکه ره و پیتی ده لنین: لیتو؛ ئویال
به نه ستۆم، نمونه و وینهی له هیچ مەعدەنیکدا نییه.

۵- عهسکه ری موزگانی، ئیرانی موسه خهر کردووه

وهک نه من بیستوومه ئیستا؛ مهیلی قه فقاژی ههیه
موسه خهر: داگیرکردن.

واته: له شکری مژۆله کانی یار، سه رتاسه ری ولاتی ئیرانی داگیر کردووه و وهک
بیستووشمه: ئیستا نیازی هیرش بۆ سه ر قه فقاژ و گرتن و داگیرکردنی ئه ویشی ههیه.

۶- هه ر که سی رووی نه و بتی زیبایی دیبی، تیدهگا

«تبت» و «فه رخار» و «که شمیر» شوخی ته ننازی ههیه
بتی زیبا: بتی جوان.

تبت: شاریک بووه له ولاتی «چین»، له نزیک «خه تا» و به ناوبانگ بووه به وهی که
«مسک» ی باش و زۆری تیدا بووه. (ده خدا، به رگی ۴، ل ۶۳۵۲).

فه رخار: ناوی شاریکه له تورکستان و به ناوبانگیشه له ئافره تی جواندا (ده خدا،
به رگی ۱۱، ل ۱۷۰۴۴).

که شمیر: هه ریمیکه له هیندستان و که وتۆته دامینی چیاکانی هیمالایه وه (ده خدا،
به رگی ۱۲، ل ۱۸۳۷۴).

شوخی ته نناز (طناز: عه ره بی): کچی شهنګ و شوخی پر له توانج.

واته: هه ر که سیک روخساری ئه و کچه وهک بت و جوانه ی دیبی، بۆی ده رده که وی که:
تبت و فه رخار و که شمیر، کچی جوان و شوخ و شهنګ و پر توانج و پلاریان ههیه.

۷- ماه و میهره، زولف و چیه ره، یانه سیحریکی موبین؟

یا وهکو موسا یه دی به یضا و و ئیعباژی ههیه؟
ماه: مانگ.

میهر: خۆر، هه تاو.

سیحری موبین: سیحر و جادووی ئاشکرا و روون.

واته: ئه ری زولفی ئه و کچه، هه ر به راستی زولفه، یان شه وه؟! ئه ی روخساری ئه و
کچه (یار)، مانگه؛ یان: هه تاو؟! یان: سیحر و جادوویه کی ئاشکرا و روون؟! یان: وهکو
حه زه تی موسا، خاوه نی مه چه کی سپی و ده رخستنی موعجیزه یه!؟.

۸- گهر ده پرسی: دل به ته نهایی له دووریت چۆن ده زی؟

شه وه موو شه و، یاری وهک خه م، مه حره می رازی ههیه

واته: گیانه که م! ئه گهر پرسیا ری ئه وه م لی ده که یت، که دل له کاتی دووری تۆدا، چۆن
چۆنی به ته نیا ده زی؟! له وه لامدا ده لیم: هه موو شه وانیک، تا به ره به یان، هاوړی و
هاوده می ترم زۆر په یدا کردوون، که هه موویان ناویان «خه م» و هه موویان بوونه ته هاوړی
روحم و له گه لیاندا راز و نه یینی دل میان بۆ باس ده که م و ئه وانیش به بی من هه لئا که ن و
خوویان به وه وه گرتووه، تا دل یان هه ز ده کات، هه ر باسی خه می دوور و ته نیایی تۆیان بۆ
باس بکه م و به مه ش هاو خه می یه که تر ده که ین.

«نالی» ده لی:

غه م ده لی: «نالی»، که غه مخوارییم نه کا

ناعیلاجم من به نی ئاده م ده خۆم

«۲۹۸»

۹- عاشق و مه عشوقه زۆرن، ئه ی ره فیکان حه ق بلین

کی وهکو گول، یاری وهک من؛ نوکته په ردازی ههیه؟

نوکته په رداز: خاوه ن قسه ی شاعیرانه و جوان.

واته: جووته دلداران له دنیا دا زۆر هه ن و ئه مه شتیکی سه یر نبیه؛ به لام ئه ی هاوړی یان
ئیه و راستیی بلین؛ کی یاری وهک یاری منی هه یه؛ که هه ر له گول ده چی، که چی
ئاخاوتنی پر له قسه ی شاعیرانه و جوان.

١٠- ئەى «ئەدەب» ھەرچەندە شیعرت کوردییە، ئەما بەمن

شیعری تۆ، سەبکی کەلامی شێخی شیرازی ھەبە

سەبک: دارشتن؛ شێوازی دارشتن.

شێخی شیراز: مەبەست لە شاعیری گەورە و ناوداری ئێرانی: «خواجە شەمسەدین محەمەد»ە، کە پێش سالی (١٣٢٠ز - ٧٠٠ھ) ھاتۆتە دنیا و لە (٧٩١، یان ٧٩٢ھ)دا، کۆچی دوایی کردووە. ھەرچەندە شاعیری گەورەش: «سەعدی - شێخ موشریف کوری موسلیح» کە بە «سەعدی شیرازی» ناسراوە و لە سەرەتای سەدەى ھەوتەمی کۆچی - سەرەتای سەدەى سیازدەى زاییندا لە دایک بووە و لە سالی (٦٩١ھ - ١٢٩١ز)دا، لە شیراز کۆچی دوایی کردووە. بەلام «ئەدەب» مەبەستی لێرەدا «حافظ»ە، چونکە شیعری «سەعدی» زۆرتر پەند و ئامۆژگاریی ئامیزن و شیعری «حافظ»یش سەرلەبەری، ھەر باسی ئەوینی قوول و بێ سنوورە.

واتە: ئەى «ئەدەب»، ئەگەرچی شیعەرەکانى تۆ، بەزمانى کوردین؛ بەلام لە ھەمان کاتیشدا، شێوەى دارشتن و ھەلچینیان، لە شێواز و شێوەى دارشتنى شیعری «حافظ»ى شیرازی دەچى.

وەک دیارە «ئەدەب» لەم غەزەلەیشیدا، جگە لەوێ جەخت لەسەر ئەو دەکاتەو، کە «ئەدەب» بەھوشیارییەکی زۆرەو، شیعەر بەزمانى کوردی دەلت؛ بەلام لە ھەمان کاتیشدا نوارینیکی لیکۆلەرەوانە و پەخنەگرانەشە بەشێوازی شیعری خۆیدا، کە ئاستى شیعەر و شاعیریتى خۆى، بۆ ئاستى شاعیریکی زۆر بەناوبانگ و مەزنى وەک «حافظ» دەبا.

کیش: بەحرى ڕەمەل موسەممەن مەحزووف (فاعلاتن فاعلاتن فاعلاتن فاعلاتن)، وەک نمونەى:

١- ھەر مەجالێ ئەو د جەنگی بیت و رەت ھەر جارەکی
راست و چەپ دى بیتخن سەد سەد ب مزراق و قەصەب
«مەلای جزیرى، ٧٢»

٢- لەحظەییەک و لەمحەییەک چاوم بەچاوی ناکەوئ
کئ دەلتی وەحشى غەزالە، مەیلی ئینسانی ھەبە؟
«نالی، ٥٧٦»

٣- تا بەسەر باخی دلای بئ: باى خەزانى فیرقەتت
عارضم بۆ سیوی روخسارت، لە ڕەنگی بەی دەکا
«سالم، ٢٩»

١- نامرئ ھەر کەس کە یاریکی وەفاداری ھەبە

ھەر سەحەرگاھان صبوحي جامی سەرشاری ھەبە

سەحەرگاھان: بەرەبیانان، کازیو.

سەبووحي: ئەو خۆراکەى لە بەرەبیاناندا بەناشتا دەخوئ، کە لێرەدا مەبەستی (مەى)یە.

سەرشار: پراوپی، لێواو لێو.

واتە: سەلا لەو کەسەى کە یارەکەى ئەوەندە بەوفاىە؛ شەو تا بەرەبیانی لەگەڵیدا دەمینیتەو و جئ ناهیلئ و لە بەرەبیانیشدا پیالەیکەى پری لە بادە ھەبە.

٢- ھەر کەسى عومری دەگەل شەکەر لەبێکی رانەبوورد

ئەلحەق ئەو شەخسە، عەجەب ڕەنجیکی دشواری ھەبە

دشواری: دژوار، سەخت، نالەبار.

واتە: ھەر کەسێک ئەگەر تەمەنیکی لەگەل یاریکی لێو شەکریندا بەسەر نەبردبئ، بئ گومان ئەو کەسە وەک ئەو وایە ھەر بەژیانەو مەندوو بووبئ و ھېچ چێژتیکى لە تەمەنى خۆى کام نەکردووە.

۳- زبیلله تی دنیا وهیه: خه مخواره یاریکت نه بی

بهختی بیدار نهو کهسه: دلدارى خه مخوارى ههیه

زبیللهت: ناخوشتی و دهردهسه ربی.

واته: دهردهسه ربی ئەم دنیا به له وه دایه، که دنیا به کی به کجار وشک و بی تام و دژواره، بویه نه گهر بۆ تپیه پاندنی نهو دهردهسه ربیه تهقه لالا نه دهیت، دهردهسه ربیه کانت له گهل هاوخه میکدا به سه نه بهیت، نهوه نه وهندهی تر رۆژگارت به سه ختی لی تپیه دهی. به لام ههر که سپک توانی دلداریکى خه مخوری هه بی، نهوا به خته وه ره و ژبانیکى خوشتر له وانیت به سه ده بات.

۴- عیشق و ویزدان؛ عالمه میکه، غهیری نهو دوو عالمه

بیتخه بهر ههر نهو دهوابه، بهند و ههوسارى ههیه

دهواب: ئاژه له.

واته: نهوین و ویزدان، هه ره که بیان جیهانیکن و به ههردووکیان جیهانیکى هوشیارى و چیر وهرگرتن له دنیا پیکدین، خو نه گهر که سپک لهو دوو جیهانهی نهوین و ویزدان، بی بهش و داپراو بی، نهوه ئیتر هیچ تامیک له خوشتیه کانی ئەم دنیا به وه ناگرئ و وهک گیانله بهریکی بی ههست و خوست دهژی و دروست لهو ئاژه له دهچی، که گوریس و ههوسارى له مل دهکری و ئیتر خاوه نه که ی، یان خه لکانی تر، بۆ ههر جیگه به کیان بویت، پایدیه کیشن و ده بیهن.

۵- خونچه وا هیشتا ده پهردهیدا نه هاتوته ده ری

سه دهزاران عاشقی وهک بولبولی زارى ههیه

واته: خونچه، که هیشتا له ناو گه لا کانی دایه و هیشتا له ماله سه وه که پدا نه هاتوته ده ری، که چی سه دهزاران نهوینداری وهک بلبلی ههیه، که چاوه رپی هاتنه دهردهی ده کهن و بۆ پیشوازیی له هاتنه دهرده که بشی، بهردهوام گۆرانى بۆ ده لئین.

۶- ههر کهستی وهسلای بوئ، تاقهت ده بی بیتنی به خه

گولچنین ناچاریه؛ ههر زهحمه تی خارى ههیه

واته: به لام نهو خونچه به، که دوا بی ده بی به گول و که سانیک حهز له بونی گول ده کهن و حهز ده کهن نهو گولانه بچن، ده بی نهو هشیان له یاد بی، که له گهل ئازار کیشانشدا ده بی

رایین؛ چونکه نهوانه ی ئاره زوی گول چینیان ههیه، ده بی نهو هیان له بیر بیت، که گول درکی ههیه و ده بی درک به دهست و پییاندا بچی. (واته: دلدارى، به بی کیشه و ماندوو بوون ناچیتته سه ر).

۷- شیخی مه دیسان به زاهیر هاته سه ر ویردی سه حهر

ئه ی خودا! خوت عالم و ئاگات له کردارى ههیه

شیخی مه: رابه ر و نوینه ری ئایینی ئیمه.

به زاهیر: به روا لهت.

ویردی سه حهر: ویرد و دوعای سه رله به یانان.

واته: وا دیسانه وه رابه ری ئایینی ئیمه، که به روا لهت پابه ندی ئایینه؛ دهستی به ویرد و دوعا خوتندنی سه رله به یانان کرده وه. به لام خوا، که خو ئاگای له هه موو شتی که، ئاگاداری ئەم شیخه درۆزنه شه، که کار و کرده و ی چۆن چۆنی ههیه.

۸- موددهعی، فخری به گهنج و گه وه ره و من: گهنجی طبع

پیاوی دانا تیده گا: کت گهنجی زه خخاری ههیه

موددهعی: نه یار، ره خنه گری نادوست.

گهنجی طبع: سامانی شیعر.

زه خخار: نهو که سه ی سامان و دارایی کو ده کاته وه.

واته: نه یارانی من (یان نهوانه ی ره خنه م لی ده گرن) شانازی به وه وه ده کهن، که سامانیکى زوری زیر و گه وه ره و خشتیان ههیه و منیش سامانم هه مووی ههر شیعره. له م به را ورده شماندا، پیاوی هوشیار ده زانی من و نه یاران و ره خنه گرانم، کامان زه خیره ی به که لکمان ههیه!. یان: کامان سامانه که مان ده ژى و نه مره!؟.

۹- دهفته ری فه زل و هونه ر، باوی نه ما له م عه ده دا

فازل نهو نادانه یه؛ نه مرۆکه دیناری ههیه

واته: له م سه رده مه دا هونه ر و زانین باوی نه ما وه، وا دیاره خه لکی ههر خه ربکی کوکرنه وه ی سامان، بویه وای لی هاتووه هونه ر مه ند و به ره مه ند، نهو که سه یه که سامان و مال و مولک و پاره ی زوری ههیه.

۱۰- با نهکا قیمةت، «ئەدەب» لەم عەسرەدا؛ کالای هونەر

هەر چلۆنی بێ مەتاعی؛ ئەو خەریداری هەیه

واتە: بەلام قەیناکە، ئەم «ئەدەب» گۆتی مەدەرێ و با کەلوپەلی هونەر و بابەتی هونەری، پارە نەکەن و نرخیان نەمیێ، چونکە شتومەک و کەرەسە و بابەتی هونەری، تۆ، چونکە لە ئاستیکی بەرزدا، لە هەموو رۆژگارێکدا، نرخێ گران دەهێنێ و کەپاری تاییەتی خۆی هەیه.

وەک دیارە «ئەدەب» ئازاریکی زۆری بەم ئاستی دواکەوتوویی خەلکی نیشتمانەکیەوه چەشتوو و لە نمونەگەلیکی زۆری شیعر و بەیتە شیعریدا، ئەم هەستە دەربڕیوه:

بەعدەز لەئیم: سیم و زەر، یادگار و بەس
بەعدەز مە، یادگاری ئەمەش: ئەم قسانەیه
ساحیب هونەر: لە زاویە و بێ هونەر: بەکار
چبکەم خودا! لە کەچ نەزەرێ ئەو زەمانەیه!
جەوری زەمانە خوشە، «ئەدەب»! تەعنە لێ گەڕی
تیری جگەر، مەلامەتی ئەو: ناکەسانەیه
«کۆتایی غەزەلی ۱۱۵»

«حەریق» دەلی:

بازاری جەهل؛ گەرم و هونەر: ساردە پەواجی
عەسری خەزەفە، حەیفە گەوهەر بێنییه مەیدان
«۴۷»

(وەک دیارە «ئەدەب» لەم غەزەلەشدا، بەشانازی و سەرەرزییەوه، داکۆکی لە بەرهەمی شیعرێ خۆی دەکات و خۆی بەشاعیری بالا و هەموو سەردەمێکیش دەزانێ).

کیش: بەحرێ موزاریع موسەممەن ئەخرەب مەکفووف مەحزووف (مفعول فاعلات مفاعیل فاعلن)، وەک نمونە:

۱- سەر: بەردەبازی پێتە، تەن: تەختەبەندی جیتە
دڵ: مەیلی خاکی پیتە، پۆج: مائی خۆتە، بێبە
«نالی، ۳۹۵»

۲- تیماری چاکی سینەم؛ راجیع بەچاوی مەستە
بەختیش موافیقی عیشق، بۆ من خراپی هینا
«سالم، ۳۵»

۳- مەعلومە بۆچی «حاجی»، مەدحت دەکا بەکوردی
تا کەس نەلێ: بەکوردی، نەکراوه مەدحی باری
«حاجی قادر، ۱۴۴»

۱- لەو دەم بەباغی ناز، گۆلی مە پەسیدەیه

جامەدی شکۆهی خونچە دەهانان دریدەیه

باغی ناز: مەبەست لەو باغیە، کە «ئەدەب» هەر لە «ناز» ی یارەکی ئەم غەزەلی لێ دروست کردوو و لەو باغەدا ئەم کەشوهەوا رەنگین و شاعیرانەیهی سازاندوو، کە باخێک لە «ناز» ی یارەکی دروست بکات و ئەم هەموو گۆل و درەختە و جوانییە تیدا هەبن.

پەسیدە: پێگەییوو.

جامە: کراس.

شکۆه: عیززەت و مەزنایەتی.

دەهان (کۆی دەهەن): زار، دەم.

دریدە: دراو، دادراو.

واتە: لەو ساتەوهی یاری من، باغیکی لە ناز-ی دروست کردوو، ئیتر دەبێ گۆل پێ بگات و بەجوێرەش پێ بگات؛ کە لە تەمەنی خونچەییەوه، دەبێ بگاتە تەمەنی بەگۆل

بوون. له تهمهني خونچه ييشه وه، كه هيشتا خونچه يه و گه لاي سوز دا پوښيوه و نهو
 گه لايه وي وهك كراسيكت، بو دا پوښيني حيا و عيززهت له بهر كړدوه، دهبي نهو خونچه يه،
 هر كه «ناز» ي ياري من ده بيني، تير به تنگ عيززهت و حيا وه نهبي و كراسه كه ي
 (كه لاکاني خونچه كه) له بهر خويدا دابدري و شكوي خويان له دست بدن... به مانايه كي
 تر: كه يارم ناز دهكات؛ تير گول و خونچه، نرختكيان ناميني و شكويان ده شكی.

۲- سد جاره: سورو، جيلويه كي بي، له تهرزي نهو

كوا وهك قهدي سنبهري وي، سهر كه شيديه!

له تهرزي نهو: وهكو نهو، له شپوهي نهو.

سهر كه شيديه: سهر و گهر دن هلكشاو و هلكچو، بالا بهرز.

واته: نه گهر داري سورو، بيهوي وهك جيلوي يارم، خوي دهرخا و لاسايي بكاته وه.
 به لام ههرگيز بهرني، وهك بهرني يار، بهرز و هلكشاو نيبه.

«نالي» دهلي:

۱- نالي مه كه وهسفي تو، باريكه نه مامي تو

مه علومه كه سورو تو، بي ميثل له دنيايه

«۵۶۳»

۲- به سورو و ت: كه راسته سهر كه ش و بهرزي، كه چي له رزي

كه فهرقيشم بگاته اسمان، بندهي قهدي يارم

«۲۷۳»

۳- شو تا سهر، له نپشي سهر زولفي؛ حالي من

وهك حالي ته شوه وانهي نه فعي كه زيديه

نپش: پتوه داني مار و دوو پشك.

نه فعي: مار.

واته: شوه، تا بهر به ياني، له تاو پتوه داني سهر زولفي يار، به دلمه وه؛ حالم له
 حالي شوه وانهي نه وانه دهچن، كه ماران گسته ن.

«نالي» دهلي:

تا سهر زولفت له سهر روو حلقه دا

من، وهكو: ماري سهر ناگر، خه دهخوم

«۲۹۶»

۴- خالي زومورودي، كه له سهر له علي لتيويه

بو: وي كه مالي حوسن و بهمه: نوري ديديه

زومورود: پيشتر و تان: بهرده پيرورزي گرانبه ها.

كه مالي حوسن: نهوپهري جواني.

واته: نهو خاله زومورودينه كي كه كه وتوته سهر ليوه ناله كه ي، ليتي بوته نه خش و بو نهو،
 بوته مايه ي رازانده وي و نهوپهري جواني و بو تيمه ش بوته رووناكي چاومان.

۵- داغي قبولي عيشقي، له ديداري عاشقان

رهنگي په ريده، قامه تي چهنگي خه ميدهيه

داغ: نهو نيشانه يه به كه سيكه وديه و پتوهي دهناسري.

رهنگي په ريده: رهنگي په ريو، رهنگ پي نه ماو.

قامه ت: بهرن و بالا.

چهنگي خه ميده: كو ماوه و گير.

واته: بو نه وي كه سيكي عاشق، له ناو دهسته ي عاشقاندا بناسرته وه، دهبي
 نيشانه يه كي پتوه بي. سا تير نهو نيشانه يه مهرج نيبه لاي هه موو دلداري كه وهك يه
 وايي: بهلكو هره به كه يان به جورتيك دهبي؛ كه «نه دهب» ليره دا نيشانه كاني عاشق بووني
 به وه داناه، كه دهبي نهو عاشقه، رهنگي له روو برا بي و بالايشي، له بهر باري خه مدا،
 چه ميبيته وه.

«مه حوي» دهلي:

۱- ههر دلي پتوه نهبي: داغ و خه تي جي ده مي تيغ

ده عوه يي عيشقي بي؛ ده عويه بي مور و سنده

«۱۱۲»

۲- له خهزنه دلمدا هرچی ههیه، هه داغی سهودایه
دهسا ئهم نه قده؛ دهردی عیشقی پښ سهودا نه کهم، چبکه م!
«۲۳۰»

«تاهیر بهگ» دهلی:

هه رکه سی هات و وتی: من عاشقم؛ بروا مه که
تا به پهیکانی موژهی مه حبو به که ی بیمار نه بی
«۱۶»

۶- دل، گهر به دامی زولفه وه بوو، شهوقی خالی بوو

دانه نه چیده، به سته یی دامی کی چیده یه

دام: داو، ته له.

دانه نه چیده: هیشتا دان نه خواردوو.

دامی چیده: داوی ناماده کراو بو راوکردنی نیچیر.

واته: دل، به تاسه و حه سرت و شهوقی خالی سهر روومه تی یاره وه، رووه و روومه تی
چوو، به لام نه یزانی نهو خاله، دانه ی داوه و هیشتا مه لی دل فریای نه وه نه که وتبوو
دانه که بخوات، که چی به داوی کی تریشه وه بوو. واته: تاله کانی زولفی یار، هه مووی
کردبوونه حه لقه ی داو.

«نالی» دهلی:

۱- عاشق دهلی: نابی که بدا خو ی له داوم

زولقم که هه موو داوه، هه موو دانه یه خالم
«۲۸۷»

۲- حه لقه حه لقه ی چ ده که ی داوی که مه ندی زولفت

بو دلی خه سته، که وا به سته یی هه ودا ییکه؟!
«۴۶۲»

۷- تا تیک نه چن به بادی سها، چینی طوره که ی

دهرناکه وی چ خوینی دهکا؛ ئهم طهریده یه

طهریده: مانای زوره، به لام لیبه دا به مانای: راوکار، نیچیروان دپت.

واته: تا «با» ی سرره، چینی قژ و کاکولی تیک نه دا، دهرناکه وی که ئهم یاره
نیچیروانه، له دوو توینی داوه قره کانیدا چندان دلدار ی به داوه قره کانیه وه بوون و چ
تاوان و چندان خوینی کردوو.

۸- جانا! «نه ده ب» خوماری مه یی عیشقه، توخودا

جامی له باله بیکی، له باده ی له بی ده یه

واته: نه ی دل به ره که م! «نه ده ب» مهستی مه ی نییه، به لکو مهستی باده ی عیشقه. بیکه
بو خاتری خودا، با خوماری به که م نه ره ویتته وه و هه مهستی نهوینت بم، پیاله یه کی تری پر
پریم له باده ی لیوه کانت بده ری.

«نالی» دهلی:

جی، دهم، دهمه، جی له ب: له به، ساقی وهره ئیمشهب
هه م ماچی له باله ب بده، هه م جامی له باله ب
«۱۳۳»

«سالم» دهلی:

جورعه نوشی تو بکه م، ئیتر له به زمی مه یکه ده
چاوی مه خمورت به عاشق؛ کاری باده ی مه ی دهکا
«۲۹»

«مه حوی» دهلی:

با وجودی لیوی شه که ر باری تو
بی وجوده نه شته به خشینی شهاب
«۴۴»

«وه فایی» دهلی:

من وه ها زوو مهستی مه ی نابم، به نه شته ی چاوه که ت
مه رگی من؛ ساقی له گه ل جامه، لیوت بینه وه

«۱۵۸»

کیش: به حری هه زه ج نه خه رب موسه مهن مه کفووف مه حزووف (مفعول مفاعیل مفاعیل فعولن)، وهک نمونه ی:

۱- گهر شو بهه تی په روانه د به زمی ته چ سه دگهر

سه د ناله هه زار په نگ وهکی چه نگ و ژه هی من

«مه لای جزیری، ۴۵۶»

۲- سۆزی دلّمه باعیشی تاو و کولّی گریان

مه علومه: که تاگر، سه به بی جۆششی ئاوه

«نالی، ۵۳۷»

۳- یاقووتی له بت جایزه به خشینى به ئیسپات

بی تو به قه دهر خزمه تی من، گهر که ره مت بی

«سالم، ۱۴۳»

۱- تاکه ی صه نه ما وه عده له گه ل مه، به جه فا بی!

جاری چ ده بی تالعی مه، وه عده وه فا بی!

واته: ئه ی دل به ره وهک بته که م! تاکه ی له گه ل ئیمه، ئه و په یمانه ی له گه لمانت کردووه، ههر به دهر ده سه ربی و دژواری و چه وساندنه وه مان به سه ری ده به یه؟! ئاخو به زه بییت پیماندا بیته وه و دلّت پیمان بسووتی و له یاد بین، که بریار و په یمانیکیش له گه ل ئیمه هه یه و بیر له ئه نجامدان و پابه ندبوونی بکه ره وه.

«نالی» ده لی:

مه که ئیخلاقی ئه و وه عده ی که فه رموت

ده خیل ب، که خانه ی سه به ره که م سووت

«۱۴۸»

۲- بۆ غه مزه به کت، ئه و دلّی ئیمه ت به گره و برد

جاریکی نه بوو یهک نیگه هت، بۆ مه کلای

گرو (یان: گروو): بارمته.

نیگه هت: نیگات.

کلای: تیله ی چاو.

واته: ئه ری ئه وه بۆچی گیانه که م، ههر که ده ته وئ نیگایه کمان تیبه کیت، له باتی ئه و نیگایه، دلّمان به بارمته ده به یته لای خۆت؟! ئه ی باشه ناکری وهک چۆن تو دلّی ئیمه، به بارمته لای خۆت داده نییت، توش نیگایه کی خۆتان (له جیاتی ئه وه) به بارمته لا دا بنیی؟!.

۳- مه علومه که تو پادشه یی و ئیمه گه دای پرووت

شاها! چ ده بی گهر نه زه ریکت به گه دا بی!

گه دای پرووت: چند مانایه ک هه لده گریت: گه دای ساده؛ هه ژاری ساده و ساکار و بی پرووتوش؛ هه ژاری رو خسارت؛ ئه و هه ژاره پرووت و بی جلویه رگه ی، پیوستی به خۆ له به ره هتاو هه لځسته نه، وهک ئه م به یته ی «نالی»:

۱- هه رچه نده که پرووتم، به خودا عاشقی پروتم

بی به رگیه عیلله ت، که هه تیو، مه یلی هه تاوه

«۵۳۴»

۲- له پرووت و قووتیی وهک من، پرو مه پۆشه

که وه سلّی تو یه، قووتی عاشقی پرووت

«۱۴۸»

۳- پۆژ په رستی پروته «نالی»، بۆیه دائیم وهک غولام

زه رد و گهر دن که چ، له ده رگات حازره ده سته ونه زهر

«۲۰۳»

شاها: ئه ی پادشا و سولتانه که م.

واته: ئه وه زۆر ئاشکرا و پروونه، که تو پاشا و سولتانیت و ئیمه ش هه ژار و ده ست و پی سپی و ره عییبه تی ساده و ساکار؛ ئه ی پاشا و سولتانه که م! خۆ نه ریت وایه ههر ده بی پادشایان چاوی به زه بییان، به هه ژارانی ولّاتی خۆیاندا بخشین... یان: تو پاشا و سولتانی جوانیت و ئیمه ش شه یدایانی رو خسارت؛ چ ده بی ئه گهر ریگه مان بده یت، تییر سه یری رو خسارت بکه ین!.

«نالی» دهلی:

ئهتۆ: شا، من: گەدا، دادم بپرسه
له زولفی چاوی بیمارت کوژاوم
«۲۹۳»

«کوردی» دهلی:

گەدایی کۆبی جانانه، بهشاهی عاله می نادهم
گەدایی خوشتره بۆ من، له شاهیی، گەر موخه بیهه به
«مهحوی» دهلی:

مهحاله بیتو ئه: پێ، سهر سهرم نێ
به تاجی پادشا ناگا: گەدا؛ قهت
«۱۵۹»

۴- حوسنی چیهه گولزارێ، که نامه حرمی بیتنی
گولشنه نهوهیه: قهت چ گولی لێ نه چنابی
حوسن: چاکه.

واته: کوا ئه و جوهره گولشنه و گولزارانه باشن، که خه لکی لاوه کییان تیدهچی! به لکو
گولزاری جوان و پارێزراو نهوهیه، که خه لکی بیانی و لاوه کی تینهچی. (واته: ئه و
دل به رانه به شکۆن، که ههر ته نیا یاریک و ههر ته نیا خاوه نیکیان ههیه).

۵- سه د جار وه نه وشه ی به سه با بیتته ته مایل
حه ددی چیهه جانا، به سه ری زولفی دوو تابێ!
به سه با بیتته ته مایل: به سه ره با بشنیتته وه.

واته: با گولی وه نه وشه، بای سه ره و شنه ی شه مال، سه دان جار شنه شنی پێ بکه ن و
سه د ئه وه ندی تر، به و شنه شنه، دیمه نی جوانتر بێ، به لام هیشته رایه ی ئه وه ی نییه
ئه وه ندی قژ و زولفی تو جوان بێ.

«نالی» دهلی:

گول هاته ده ری، لافی له حوسنی بتی ما دا
له رزی قه دی به رزی، له رقا زولفی که با دا
«۸۳»

«وه فایی» دهلی:

که تو هاتی به گولشنه ندا، له شه رمی زولف و پرووی تو بوون
وه نه وشه و گول سه راسه ر غه رقی خوین، مات و سه رئه فگه ند
«۱۲۰»

«مهحوی» دهلی:

۱- تو چوویه باغ و پشتی شکا، حه قیهه باغه وان
بازاری گول شکاوه، دلی بلبلی شکا
«۲۰»

۲- غونچه، ده می له باسی ده می تو وه دا، سه با
مشتیکی دا له ده می، ده م: قسه ی زلی شکا
«۲۱»

۳- به غه مزه ی نازه وه ئه و سه رووی نازه، که ی چووه گولشنه
که نی رگس و بووه چاوی سه پی، سه رووی بووه تو پال!
«۲۰۳»

۴- خه ندیکی له غونچه ی ده می تو دی که له باغا
هه ر له و ده مه وه، لێ و ده می غونچه له گوچوون
«۲۴۵»

۶- با وه مه که بیده مه به مه مو له ززه تی جه ننه ت
سو یحی شه ی هیجرت، که وی سالی له دوا بی

واته: به هه شت و کامی به هه شت زور خو شن؛ به پیچه وانه شه وه شه ی دووری و دایران
له یار، به کجار ناخو ش و پر ده رد و ژانه؛ به لام له گه ل ئه م ناخو شیی و ده رد و ژانه ی
دووریشدا، ئه گه ر ئومیدی دیدار و ژوانی له دوا بی، ئه و دیدار و ژوانه، به هه موو

لەزەتەتی بەهەشت ناگۆرمەو.

«وەفایی» دەلی:

هەتا رۆژی ئەبەد قوربان، لەسەر عەھدی قەدیمی تۆم
بەهەشتەم لێ حەرام بێ؛ گەر بەبێ پرووی تۆی تەمەنناکەم
«۷۷»

۷- بێ وەجھە موداواي ئەرەستوو لە دلی زار

ئەو ساعید و مشتە نەبوو تیری خەتا بێ

بێ وەجھە: هێچە، بێ مانایە.

موداوا: دەرمانکردن، چارە نەخۆشیی کردن.

ساعید: مەچەک.

واتە: دەست و مەچەکی یار، ئەوەندە تیریان کاریبە و بەجۆریک دڵیان پینکاوه،
چارە زامی دلی بریندار و زامدارم، بە «ئەرستو» ش ناکرێ.

«وەفایی» دەلی:

زەرپێکی لە سیری دەمی تۆ، مرد و نەزانی
حەیرانی کەمالاتی (فلاطون) و (ئەرەسطو) م
«۷۲»

۸- شێخی مە، کە وەعدە بەموکافاتێ جەزادا

بۆچی چ دەبێ، گەر بەموکافاتێ جەزا بێ

شێخی مە: پابەری ئایینی ئیمە.

وەعدە: بەلێن.

موکافاتێ جەزا: سزای تاوان.

واتە: پابەری ئایینەکەمان، ئیمە بەو دەترسینێ کە دواڕۆژ سزای گەورە و وا و وامان
دەدرێ. ئەرێ ئە چ دەبێ ئەگەر کارەکە بەپێچەوانەو بێ! واتە: لە رۆژی قیامەتدا،
ئەوجۆرە شێخانە سزا بدرێن!

۹- واعیز وە نییە قەستی نەسیحەت بە «ئەدەب» بێ

هەر عادەیه بەو زۆر وتنە، مائی خەرا بێ

واعیز: ئامۆژگاریکار.

قەست: مەبەست.

نەسیحەت: ئامۆژگاریی.

عادە: خو.

مائی خەرا بێ: مائی کاول بێ.

واتە: ئەم ئامۆژگاریکارە ئیمە، مەبەستی لەم قسانە بۆ ئەوەی نییە، بەراستی
«ئەدەب» ئامۆژگاریی بکات، بەلکو هەرۆک خوویەک کردوویەتی بەپیشە و فێری ئەم
زۆر وتن و هەلەو پێبە بوو، یاخوا مائی خۆی کاول بێ.

«نالی» دەلی:

ئە تەلەفی گفتوگۆ، جامیعی کێذب و درۆ
واعیزییە ئیشی تۆ، عاشقییە کاری من
«۳۳۶»

کیش: به حری هه زهج موسه مهن سالم (مفاعیلن مفاعیلن مفاعیلن)، وهک
نموونهی:

۱- ژ هه ر بئ داغ و دهردی مه پورسن محنه تا عیشقی

چ زانن بئ خه بهر ژانا دلئ داغ و کهسه ر تیدا
«مه لای جزیری، ۳۷»

۲- نه فهس بگره له هاتوچوویی خۆپایی هه تا ماوی
که ئەم بایه، هه تا ئیستاکه هه ر عومری به با داوی
«نالی، ۶۷۹»

۳- ره فیقی کونجی میحنه ت، عاجزن هه ر شه و له نالینم
بزانن گه ر له بهر لیشاوی به حری مه و جی ئەسرینم
«کوردی»

۱- وه دهرنن زاهید و سۆفی، نه وهک ئەو به زمه ساوا بئ

بلین موتریب ده گه ل ساقی؛ به چهنگ و تاره وه بابن
وه دهرنن: دهریان بکه ن.

ئەو به زمه ساوا بئ: ئەو به زمه تیک بچئ.

موتریب: گۆرانیبیژ.

واته: ئەم شه و، ده مه وئ ئاههنگیک ساز بکه م، بۆ ئەمه ش بنیرنه دواي گۆرانیبیژ و
مه یگیت، با به چهنگ و تاره وه بئ. به لام نه یه لئ زاهید و سۆفی خویان تیکه ل ئەو
ئاههنگه مان بکه ن و ئەگه ریش هاتن، به پال دهریان بکه ن.

۲- «نهکیسا» و «باربه د» هه ردوو، به عوود و رووده وه بئ

له به زمی خوسره ویشدا بئ، بلین شه ککه ر ئەو ئیستا بئ

نهکیسا و باربه د: دوو موسیقازنه ی زۆر ناودار و لیزانی سه رده می ساسانی و رۆژگاری
خه سه ره په رویتز بوون.

شه ککه ر: دووهمین ژنی خه سه ره په رویتزه (دواي شیرین) و خه لکی ئەسفه هان بووه.

واته: هه ردوو موسیقازنه ی ناسراو: نهکیسا و باربه د، به ئامیتری موسیقاکانیانه وه، که
بریتی بوون له: عوود و روود، ئاماده بکه ن. بنیرن به شوین «شه ککه ر» ی ژنی
خه سه ره ویشدا، با بۆ ئەم ئاههنگه ئاماده بیت و پۆزش بۆ هاتن و هیئانی مه هیئنه وه و
ئه گه ر «شه ککه ر» له به زمی ئاههنگی خه سه ره وی میردیشیدایه، پئی بلین ده بی ئاماده
بیت.

۳- له کیشوه ر، ساده روو، چی هه ن، له هیند و به لڅ و که شمیر

له به زمی عهیشی من ئەوشۆ، ده بی پاکي موهه ییا بئ
کیشوه ر: ولات، نیشتمان.
موهه ییا: ئاماده ساز، ته یار.

واته: بچن سه رتاسه ری ولات هه مووی بکه رین و سه رنج بده ن، هه ر که سیکی جوانتان
له هیند و به لڅ و که شمیر چاو پیکه وت، هه موویان بۆ به زمی خۆشیی ئەم شه و، ئاماده و
ساز بکه ن.

۴- له هه ر جییه ک ده زانن به چچه ته رسایه ک هه یه؛ بئ

نییه عوزری په زیر! گه ر خودی پاپای کلپسا بئ
به چچه ته رسا: مندالنه مه سیحی، مه سیحی زاده.

عوزری په زیر: پۆزی په سه ند کراو.

پاپای کلپسا: رابه ری ئایینی مه سیحی.

واته: له هه ر شوینیک مندالیک مه سیحی زاده تان بی، هه ر بیانوویه کی هه بی، لیتی
قبول مه که ن و ئەگه ر خودی پاپای کلپسا ش بئ، ده بی به زۆره ملی بۆ ئیره ی به یتن.

۵- له هه ر جئ: چه نگیه ک، رامشکه ریک، ئاوازه خوینیک بئ

به تار و به ربه ت و سه نتووه ره بئ: له گه ل شا بئ
چه نگیی: چه نگه ن.

رامشکه ر: گۆرانیبیژ.

ئاوازه خوین: مه قامبیژ.

تار و به ربه ت و سه نتوور: ئامیرگه لی موسیقایی.

واته: له هره چېگه يه که چنگرښ و گوزانييښ و مه قامزانيکتان شک برد، به ناميرگه لي تار و بهریت و سهنتووره وه (که ناميري موسيقا کانيان)، له گه ل خوتاندا بيانهيښ و گوئ مه دهنه نه وه له وکاته دا که ټپوه، داوايان لي ده کهن، چ بهرنامه يه که تريان هه يه؛ چونکه نه گهر بهرنامه ي موسيقا ژهنديان بؤ «شا» ش هه بي، هره ده بي بيانهيښ.

۶- له هره جي: دلبريک، شوخيک، بوتی سيمين بهرنيکوي

به حوکمه ن بؤ مني بيښ، نه صارا بي، چ ته رسا بي

سيمين بهر: له شولار زبون.

به حوکمه ن: به زوره ملي، به توپزي.

نه صارا: ديان.

۷- له هره جي: موعبه چيکو دي، ده گوئی نووسين و بيهيښ

به ته وع و کوره و زوري بي، ده بي هره بي، نه بي ناي

موغ به چچه: مندالي جواني زهرتوشتي.

ده گوئی نووسين: گوئی بگرن، به گوئی راکيشان بيهيښ.

ته وع: به خوشي، ټاره زوومه ندانه.

کوره: به توپزي.

۸- له هره جي: فرشته په يکه ري، غيلمان له قاي بي

به باوه ش بؤ مني بيښ، له فيردهوسي موعه لاي بي

فرشته په يکه ري: ټافره تي له شولار وهک پهری و فرشته.

غيلمان: کورې به هه شتي.

فيردهوسي موعه لاي: به هه شتي بالا.

۹- له جهننه ت: هره جي غيلمان به چچه هن، پتيان بلين پاکي

به خولد و توور و تووباوه، به عيواني ته ماشا بي

غيلمان به چچه: کورې جواني به هه شتي.

پاکي: سهرله بهري.

خولد و توور (طور) و تووبا: هره جي به هه شتي و خه لکي هم سهر دنيا يه ش هن.

۱۰- بلين بهر زهره يي زهرا، ده بي بؤ ره قسي نه به زمه

دو چنگي ماه و روزه، ده ستیان له مل عه قدي سوورهييا بي

زهره يي زهرا: نه ستيره ي زهرا، که نه ستيره ي موسيقا ژهن و سه ماکار و نه ستيره ي گه روه کيشي بي ده لين.

عه قدي سوورهييا: کوته ستيره ي پيروو.

واته: به نه ستيره ي زهره رابگه به نن، تا بؤ به زمي سه ماي ټيمشه و خوي تاماده بکات و له سه ماکه شدا، ده ست بخاته ده ست و ملي کوته ستيره ي پيروو و وهک مانگ و خور، ده ست له ده ستی يه کتر بلين.

۱۱- خه بهر که ن چهرخي مينايي، به شيشه و جامي ميناوه

ده قيقتيک بيته نه م سديره؛ بلا چهرخيک نه سووراي بي

خه بهر که ن: هه وال بنيرن، ټاگاداري بکه ن.

چهرخي مينايي: ټاسمان.

به شيشه و جامي ميناوه: به ليتوان و باده ي وهک ميناوه.

بلا چهرخيک نه سووراي بي: با ده وره يهک نه سووراي بيته وه.

واته: ټاسمانيش ټاگادار بکه ن، با ټویش به پيالهي پري له مه ي و وهک مينارپه نگه وه، بيته سه يري نه م به زمه و جاري واز له سووراندني پوره وه ي زه مان به يتي و (زه مان) يش له م به زمه ي ټيمه دا له بهرنامه ي ټاسايي خوي ده رچي و گه ردوون نه سوورپي و هه رچي شتيک له گه ردوواندايه، له بهر خاتري نه م به زمه ي ټيمه، پاره ستی و سه يرمان بکه ن.

۱۲- بلين نه نجوم، هه تا روزه ديده بان بن، چاو له ده رگادا

نه يينه مه جليسي عيشم؛ چ نه سکه ندهر چ دارا بي

نه نجوم: کوي نه ستيره يه، نه ستيره گه ل.

ديده بان: پاسه وان.

واته: نه ستيره کانيش ټاگادار بکه نه وه، تا بهر به يان پاسه واني ټيمه بن و چاويان له ده رگا بي؛ تا نه گهر «نه سکه ندهر» و «دارا» ش ويستيان بيته ژووري، رتيگه يان نه دهن.

۱۳- حەریفان بێن و موتریب لێ بدن، لەم ساز و چەنگ و نەیی

بەشەرەتێ یاری خۆم ساقی بێ، جام و تونگی سەهبا بێ

حەریف: هاو پێشە.

تونگی: یان: تونگە: سوراحی.

سەهبا: مەیی نایاب.

واتە: با هەموو هاو پێشەکانی هونەری مۆسیقای بێن و مۆسیقا بژەنن؛ بە مەرجێک لەم بەزمەدا، یاری خۆم: مەگێتەر و سوراحییەکی دەستی، شەراب و مەیی سەهبا پر بێ.

«مەحوی» دەڵێ:

وەرنە سەیری سەرخۆشان! ئەو شوخی مینا گەردنە

بوو بە ساقی، دەم بە شەکەر خەندە دێ، مینا بە کەف

«۱۷۴»

۱۴- لە لاین شاھید و سادە، لە لاین ساقی و بادە

لە لاین مەیی، لە لاین نەیی، وەکو مەحشەر کە بەرپا بێ

شاھید: مندالی جوان. (مندالی جوانی بەهەشتیی).

۱۵- کە یار هات؛ بوو بە ساقی، بادەخۆزی جا بەسە، تاکەیی!

لە ئەمشەو، تا دەلێن وەقتە، کە پۆژی حەشر بەرپا بێ

واتە: کە یارم بوو مەگێتەر، ئەوسا ئیتر گۆژەند و بەزمی مەیخواردنەو کە خوش دەبێ و دەستیش لەم خوشییە هەلمەگرن، تا ئەو کاتەی دەلێن: پۆژی حەشرە، با هەر بەردەوام بێ.

۱۶- «ئەدەب» لەو بەینەدا دەستەملانی سەروی زیباکە

هەتا دەوری مەسیح و ناخەری دەورانی دنیا بێ

واتە: با «ئەدەب» ییش لەو گۆژەند و بەزمەدا، دەست بکاتە مل و گەردنی یاری جوانی بالا بەرزی وەک سەرو و هەتا پۆژی حەشریش دەستی لە گەردن و ملی یار نەبێتەو.

کێش: بەحرێ رەمەل مۆسەمەن مەحزووف (مفاعیلن مفاعیلن مفاعیلن)،
وێک نمونەیی:

۱- بروسکا باطینی دا دل دێتیی سینه وی وەر بوو

کو دێ بیتن تەبێتا دل د ناڤ وی نار و پیتیدا

«مەلای جزیری، ۳۸»

۲- عەجەب ماوم لە جەرگت، ئەی دلە غافل، کە موودیکە

لەسەر ئەم ئاگرەم داناوی، هێشتا هەر نەبرژاوی

«نالی، ۶۸۰»

۳- ئەگەر مومکین نەبوو وەسلت، کە من مردم، وەسییەت بێ

لەباتی قەوم و خوێشانم، لەسەر قەبەرم بکە شینم

«کوردی»

۱- هەتا تەشریفی نیکوویی تەرازی قەددی زیبا بێ

دەبێ کێ ئارەزووی جامەیی حەیاتیی خۆی دەبەردا بێ

تەشریفی نیکوویی: جلویەرگی چاکیی و نەخشینی.

تەراز: رازینەرەو، هاوشان، بەرامبەر.

قەددی زیبا: بەژن و بالایی جوان و شیرین.

جامەیی حەیات: کراسی ژیان.

واتە: ئەو یارە جوان و بەژن و بالا پێک و جوانە، هەتا خۆی جلویەرگی چاکیی و نەخشینی و بەئەندازەی قەد و بالایی خۆی لەبەر بکات، ئیتر ئاخۆ دەبێ کێ خۆزگە بەو بەخوای جلویەرگی ژیان، لە دواي ئەو، لەبەر بکات. واتە: هەتا ئەو یارە جوانە بالا بەرزە، کراسی ژیان لەبەردا بێ، ئیتر پێویست ناکات کەس بەهێوای ژیان بێ.

۲- لە نیوان زولف و ئەگریجەت، گرفتارە دلی زارم

لە نیتیدا دەبن ناخەر، چ لەملا بێ، چ لەولا بێ

واتە: دلی بریندار و لاوازم، لە نیوان زولف و ئەگریجەدا گرفتار و گیرۆدە و داماو،

نازانى چ بکات! ږوو له ههر کاميان دکات، دهزانى دهې سهرى تيدا بچى و ږوځي
دهرچى.

«نالى» دهلى:

زولفى دووتايى ترازوو مه ته لى دلکيشت،
ږوځ دهکيشن به دوو سهر، هم به سهرى، نهو به سهرى
«٦٥١»

٣- بلتيسه ټاگرى دوورې، نه گهر وايي مه عازله لا

بهېن تابى ته جهللاى ږوو، که سينه نوورى سينا بې

مه عازله لا: خوايه هاوار، په نا به خوا.

تاب: توانا و هيږ.

تابى ته جهللاى ږوو: ټماژويه به چيرؤكى كيوى طور و دهركه وتن و ته جهللاى ږووناكى
و پرشنگى خوا و ټاگر تيبه ربوونى كيوه كه.

سينا: بيابانى سينا.

واته: تويش، وهك دوورې پرشنگ و نوورى خوا و كيوى طور، نه گهر زهبرى ټاگرى
دووريت، به مجوره بې، نهوا دهې بلتيم: خوايه هاوار! چونكه سنگم بهو ټاگره (وهك
كيوى طور) سووتاوه و لهم بيابانه ي «سينا» دا، تاقهت و تواناى بهرگه گرتنى ديتن و
ديدارم نه ماوه.

«نالى» دهلى:

دلهم بهرده!؟ نه گهر شاخه؟! به چاوى سووكى مهنواړى
به خورايى نه سووتاوه، نه ميشه كيوى طور ټيکه
«٤٥٨»

٤- سهرى بېحاله زولف و دل، نه من فرمانى قه تللى دا

سزاي قه تله؛ غولاميكى بهلى گهر عاقى مهولا بې

غولام: نوکهر، بهنده.

عاق: نهو منداله ي ټاكار و هه لسوکه وتي بهرامبه ر دايک و باوک و گه وره كى خڅى،

ياخى بې و سهرى بچى بکات و ټازارى ږوځيان بدات (ده خدا، بهرگى ١٠، ١٥٦٦٥).
مهولا: گه وره، خاوهن.

واته: دلهم؛ منداډ و جگه رگوشى زولفه كانيتى، به لام زولفه كانى؛ نه ودهنده دلهميان له
ههره مى خويانه وه دهركردووه و دلش هم وهك نهو منداډه لاسار و هار و هاج و سهر كيشه ي،
به قسه ي دايک و باوكى خوى ناكات و له قسه يان ده رده چى و ههرچى ټاموژگارې و
رېنوېنى فير دهكهن، به قسه يان ناكات، بويه به گوږه ي ياسا، منداډى له مجوره، سزاي
كوشتنه و نهوا زولفه كانيشى، فرمانى به كجاره كى كوشتنى دلهميان داوه. چونكه پيشتر
چهندان جارى تريس، ههر له سهر هم بېعارى و نافه رمانيه ي دلهم، فرمانى كوشتنى له
لايهن زولفه كانيه وه درا بوو.

٥- كه ديم شه معى جهمالى تو، له فكرى سهرېن كه وتم

بهلى عاشق به ديدارت، دهېن په روانه ټاسا بې

شه معى جهمال: موم و چراى جوانيى.

واته: (هم به بېته ته واو كهرى ماناى بهيتى پيشووه): زولفه كانى راستيان كرد، كه
فرمانى كوشتن و سهرېنى سهرميان دهركردبوو، چونكه كاتى سهرى ږووناكى
جوانيه كه ي يارم كرد؛ ديمه نى په پوله و موم و چرام بير كه و ته وه، كه چون په پوله، خوى
له دهورى موميك ده گيږى و تا نه سووتى، داناكوى، نهوسا منيش بوم دهركه وت، كه
نه ويندار، بو ديدار و ديتنى يار، دهېن په روانه ټاسا، خوى بسووتينى.

٦- دلى هيجران شكسته م، گهر له خاراي عيشقدا زانيم

سهبو ده شكى له خارادا؛ بلا سهد دفعه خاراي بې

هيجران شكسته م: نه وهى له تاو دوورې تيكشكاوه.

خارا: بهردى زور پهق.

سهبو: گوږه و ديزه ي گلپنه ي له ټاگردا سووره كراو.

واته: نه گهرچى دلهم وهك گوږه و ديزه، له ټاگردا سووره وه كرا بوو، به لام كه بهر بهردى
خاراي نه وين و دوورې و داپران كه وت، شكا. كاتيكيش كه شكا، نهوسا بوم دهركه وت،
كه نه گهر دلتيك (وهك گوږه سووره وه كراوه كه) سهد جارېش له ټاگردا سوور كرابيته وه،
به لام كه بهر بهردى پهق دهكه وي؛ ده شكى.

۷- گوتم: مالم دهشيوئ من، كه «با» زولفت دهشيوئین

گوتی: مهفتوونی زولفی من، دهبی مالی به «با» دا بی

واته: هه‌رچه‌نده ده‌زانم كه عاشق، هه‌میشه‌ خۆزگه و ئاوات و به‌رنامه‌كانی شپه‌رزه و ئالۆز و شییوان، به‌لام كاتی پیم وت: ئه‌و كاتانه‌ی «با» زولفه‌كانت به‌ناویه‌كدا ده‌كا و ده‌یان‌شییوئین، منبش سه‌رم لی تیکده‌چی و ده‌شیویم و مالم خراب ده‌بی. كه‌چی له وه‌لامدا پیمی وت: بۆچی له‌ بیرت چۆته‌وه‌! كه‌ ئه‌و كه‌سه‌ی شه‌یدای زولفی من بی، ده‌بی وه‌ك ئه‌و كه‌سه‌ وایی، كه‌ به‌رده‌وام ماله‌كه‌ی له‌ به‌ر ره‌شه‌بادایه‌!!

۸- گوتم: جانا ده‌لین وه‌ك تۆ، له‌ چه‌رخا تالعه‌ رۆژی

نیشاریکی به‌كولمه‌ی كرد، گوتی: گهر رۆژ، ئاوا بی

رۆژ (ی یه‌كه‌م): هه‌تاو، خۆر.

رۆژ (ی دووه‌م): ئاماژه‌یه‌ بۆ كۆلم.

تالعه‌ رۆژی: به‌ختی دره‌وشاوه‌یه‌.

واته: به‌یارم وت: وه‌ك چۆن تۆ، له‌م سه‌ر زه‌مینه‌دا ده‌ركه‌وتوویت، خۆریش وه‌ك تۆ، ئاوا له‌ رۆژگاری خۆیدا به‌خته‌وه‌ره‌. كه‌چی یارم هێمايه‌کی بۆ كۆلمه‌ی كرد و وتی: ئه‌گه‌ر خۆر، وه‌ك كۆلم، پرووناك و دره‌وشاوه‌ بی، ئه‌وا ئه‌ویش به‌ختی، وه‌ك به‌ختی من، چاك و دره‌وشاوه‌یه‌.

۹- به‌كاری عاشقیی نایه‌، له‌ شه‌یدایی به‌ده‌ر، عه‌قلێك

كه‌ دانا هات و عاشق بوو، ده‌بی دانایی دانا بی

واته: ئه‌وانه‌ی به‌لێكدانه‌وه‌ی عه‌قله‌وه‌، بیر له‌ عه‌شقین و ئه‌قین ده‌كه‌نه‌وه‌، ناتوانن ببه‌ن عاشق؛ چونكه‌ زانا و دانایی له‌ ئه‌ویندا نییه‌ و ده‌بی ئه‌و شتانه‌ به‌لاوه‌ بنی و هه‌مووی له‌ ده‌ست بدات.

«كوردی» ده‌لی:

چاوی مه‌ستت داپۆشیوه‌، وێل و وه‌حشیی كردووم

قه‌ت به‌قه‌د زه‌رپرهم نه‌ماوه‌: عه‌قل و ئیدراك و كه‌مال

«سالم» ده‌لی:

قه‌راری عاشق و قانون و حیکمه‌ت، ضدی یه‌ك هاتن

كه‌ ته‌سکینی برینی دل، به‌نه‌فخه‌ی زولفی مشکین بوو

«۱۰۹»

۱۰- به‌غه‌یره‌ز عه‌شق و مولکی دل، جنوودی خال و خه‌ت کئی دی

كه‌ سولتان و سوپاهی خۆی، له‌ مولکی خۆی به‌یه‌غما بی

به‌غه‌یره‌ز: جگه‌ له‌.

جنوودی خال: سه‌ربازی خال.

سوپاه: له‌شكر.

یه‌غما: تالان، برۆ.

واته: جگه‌ له‌ سوپا و له‌شكری خه‌ت و خال، كه‌ له‌شكری ئه‌وین و نیشتمانی دلن و ده‌بی پارێزی له‌ نیشتمان و سه‌رمایه‌ی نیشتمان بکه‌ن، كه‌چی کئی دیویتی، یان بیستوویه‌تی، كه‌ رابه‌ر و سولتانی ئه‌و له‌شكره‌ (كه‌: یاره‌)، هێرش بکه‌نه‌ سه‌ر سامان و دارایی خۆیان؛ كه‌ مه‌به‌ست له‌و سامان و دارایییه‌؛ ئه‌و سه‌رمایه‌ی دل و جه‌سته‌یه‌یه‌، كه‌ عاشق، پێشكه‌ش یاری كردووه‌ و یار بۆته‌ خاوه‌نی هه‌موو ئه‌و شتانه‌ی، كه‌ دلداره‌كه‌ی هه‌یه‌تی!.

۱۱- ئه‌نیسی وه‌حشی وه‌ك مه‌جنوون و وێلی كۆهی سه‌ودایی

ئه‌وێستاكه‌ش ده‌بی له‌یلا، كه‌ عاشق؛ وه‌ك «ئه‌ده‌ب» نایی

ئه‌نیس: هوگر، هاو‌ده‌م.

وه‌حشی: کیتی، ئه‌وه‌ی ده‌سته‌مۆ نه‌بووه‌.

مه‌جنوون: مه‌به‌ست له‌ قه‌یسی عامیرییه‌، كه‌ شه‌یدای «له‌یلا» بوو.

کۆه: کیتو، شاخ، چیا.

واته: ئیستاشی له‌گه‌لدا بی، ئه‌گه‌ر هه‌ر كه‌س وه‌ك «ئه‌ده‌ب» دلدار ی بکات، ئه‌وا

ده‌شی چیرۆکی مه‌جنوون و له‌یلا دروست ببه‌وه‌ و مه‌جنوون و له‌یلايه‌کی تر په‌یدا ببه‌وه‌.

کیش: به حری هه زه ج موسه مهن سالم (مفاعیلن مفاعیلن مفاعیلن)، وه ک نموونه ی:

۱- گه لۆ دیسا بیینم ئەز چرایێ وهسلته تی هل بت

بسوژم شوبهی پهروانی ل بهر وی نوور و شهوقیدا
«مه لای جزیری، ۴۰»

۲- زه مانای به زمی رهندانه، بده ساقی به په یانه
له بهر ته عزمی مه یخانه، بلتین پیری موغان بابی
«کوردی»

۳- مه ئهل دنیا ژن و چه رخیش خه رهک، دهم دهم به دووخی خهم
رهگی تاری وجودت باده دا، هیشتا کو ههر ماوی
«نالی، ۶۸۰»

۱- دلئاراما! هیلالی نهو، به دیدارت موبارهک بی

به دیدارت مه هی وهک مه، گرفتارت موبارهک بی

دلئاراما: ئەی دلئارامه کهم، ئەی مایه ی ئوخژن و هیوربوونی دلم.

هیلالی نهو: مانگی تازه.

واته: ئەی مایه ی ئارامیی و هه سانه وهی دلم، ئەوا مانگی تازه یه و سه ره تای هه موو
مانگیکی تازه ت لێ پیروژ بی. سه ره تای ئەم مانگه تازه یه ش، که دیداری مانگ ئاسای
تۆ ده بینێ، وهک ئیمه گیرۆده و په ریشانت ده بی و بهم بۆنه یه شه وه، که مانگی نویش
گیرۆده ت بوو، پیروزیاییت لێ ده کهم.

۲- شووعای لیتی گولنارت: شه رابی ئه رغه وانیی کرد

له جامی باده دا عه کسی دوو گولنارت موبارهک بی

شووعای لیتی گولنارت: تیشکدانه وهی لیتوه ئاله کانت؛ که وهک گوله هه نار وان.

واته: لیتوه ئاله کانت، که ده لیتی گوله هه نارن، تیشکیان دایه وه و تیشکدانه وه یان
رهنگی شه رابه که مانای وهک رهنگی ئه رغه وانیی لێ کرد و وینه ی هه ردوو لیتوه کانیش، له

په رداخی باده که دا ده رکه وتن؛ بهم بۆنه یه وه که وینه ی لیتوه کانت، له په رداخی باده که دا
تیشک ده ده نه وه، پیروزیاییت لێ ده کهم.

۳- له بی شه هدی گولی ئیمه، چ شیرین گه وهه ر ئه فشانه

گه وهه ر باری له بی له علی شه که ربارت موبارهک بی

له بی شه هدی: لیتی هه نگوینی.

گه وهه ر ئه فشان: گه وهه ر پزین.

واته: لیتوه هه نگوینییه کانت، که لیتی ئیمه، چه ند شیرینه نه گه وهه ر ده پزین و
ده دون. بهم بۆنه یه وه که لیتوه کانت له کاتی ئاخاوتندا، گه وهه ریان لێ ده باری،
پیروزیاییت لێ ده کهم.

۴- به فه رمانی خه می ئه برۆت، مژۆلت سه ف به سه ف که وتن

سه فارایی سپاهی تازه سه ردارت موبارهک بی

مژۆلت سه ف به سه ف که وتن: برژانگه کانت وهک ده سه ته ده سه ته ی سه ربار، ریز بوون و
خۆیان بۆ جهنگ ئاماده کرد.

سه فارایی (سه فئاریی): ریزی جوان و پازاندنه وهی سه ربار.

واته: به فه رمانی برژانگه خواره وه بووه کانت، برژانگه کانت ده سه ته ده سه ته ریز کراون و بۆ
جهنگ ئاماده کرا، بهم بۆنه یه وه که ئەم ریزانه ی سه ربارگه لی برژانگت، جوان
پازاندونه ته وه و ئەم سوپا تازه یه ت پیکه وه ناوه و هه ر خۆشت فه رمانده یانیت،
پیروزیاییت لێ ده کهم.

۵- قه تاره ی دوگمه که ی سپه ی ترازا، بۆ ته ماشای من

دوو ناری نه وره سی سه حنی سه مه ن زارت موبارهک بی

قه تاره: ریز، کاروان.

نه وره س: تازه پیکه یشتوو، فه ریک.

سه حن: مه یدان.

سه مه ن (سه مه ن زار): گولی یاسه مین و ئەو باخه ی که هه ر گولجاری یاسه مین بی.

واته: یه که یه که ی دوگمه و قۆپچه کانی به رۆکی ترازا و هه لیش ده ست من که وت، تا

ته ماشای ههردوو مه مکه وهک هه ناری تازه پینگه یشتووی تهختی سنگه وهک گولجاری یاسه مینه کهت، لی پیرۆز ده کهم.

۶- چ رهنگینه له دهستدا؛ بریقهی ساغهری سه هبا

به دهست نهو ساغهری رهنگین و سه رشارت موبارهک بی

ساغهر: پیاله و پهرداخى مهی و باده.

سه هبا: شهراب.

سه رشار: لیوان لیو، پرپر، لیو پتیز.

واته: نهو پهرداخه پر له شهرابهی دهستت، ههر له دهست خوتا جوانه و ههر له خوت دیت پیالهی پر له شهراب به دهسته وه بگریت، بهم بۆنه یه وه نهو پهرداخه رهنگین و پرته به دهسته وه، لی پیرۆز بی.

۷- چ خوش دینه نه زهر: سیحری سه زولف و فرووگی روو

یه دی به یزا، به دهستی زولفی سه ححارت موبارهک بی

دینه نه زهر: دینه بهرچاو.

فرووگی روو: تریفه ی روخسار.

یه دی به یزا: پیشتر وتمان یه دی به یزا، مه بهست له موعجیزه ی دهست و مه چه کی حه زه ته مووسا بوو، که دهستی له باخه لی ده ده هینا، دهست و مه چه کی سپی ده بوون.

واته: نهو دیمه نه چهند جوان و شیرین له بهرچاو ده ده که وئ، کاتئ سه ری زولفه ره شه کانت، یه کسه ر گزنگ و تریفه ی روخسارت بهرچاو ده که ون، نه مهش موعجیزه ی مووسایه، که به دهست زولف و قره سیحراوییه که ته وه نه نجام ده درئ و بهم بۆنه یه وه، پیرۆزباییت لی ده کهم.

۸- روخت: گهر که عبه یی ئیسلامه، زولفت: ئایه ی کوفرن

له مائی که عبه دا؛ ئیحدائی زوننارت موبارهک بی

روخت: رووت، روخسارت.

ئیحداث: روژان، دروستکردن.

واته: روخسارت، که وهک کابه ی موسلمانان رووناک و دره وشاوه یه و لای هه موو

موسلمانانه وه ددانی پیدانراوه، که ده بی رووگه ی هه مووان بی، که چی زولف و بسکه ره شه کانت، نیشانه و سونبلی کفرن! نه مهش موعجیزه یه کی سه یر و تازه یه، که مائی کابه دا، بانگه وازی ئایینیکی تازه راده هیلیت و به بۆنه ی ئاشکراکردنی نه م ئایینه تازه یه شه وه، پیرۆزباییت لی ده کهم.

۹- به عوش شاقی دل نه فگارت، موسه للهم خاصه یه نه وړۆ

حوزوری عامی موشتاقان؛ به ده ربارت موبارهک بی

نه فگار: ماندوو، شه کهت، زامدار.

دل نه فگار: دل بریندار، دل ماندوو.

موسه للهم: نهو شتانه ی سه لماون و پتیبستیان به سه لماون و مشتومرکردن له سه ریان نییه، یه کلایی بوونه ته وه.

خاصه: تاییه ت.

حوزوور (حضور: عه ره بی): ئاماده، ئاماده بوون.

واته: نه مړۆ، که سه ره له به ری دلدارانت، به تاییه ت هاتوون بۆ دیده نییت، چاو روونیت لی ده کهم، که نهو هه موو نه وینداره به تاسه یه له ده ورت گرد بوونه ته وه و بهم بۆنه یه وه پیرۆزباییت لی بی.

۱۰- عه جایه ب سایه رهوشه ن بوو، خه تی زولف و روخی رهنگین

به ههم ئامیترشی شه نگه رفوزه نیگارت موبارهک بی

سایه: سیبه ر.

رهوشه ن: رووناک، گهش.

ئامیترش: تیکه ل.

ههم ئامیترش: به یه کتر تیکه ل بوون.

شه نگ: جوان، قوژ، شوخ.

رفوزه: واژه که له بنچینه دا فه ره نسییه: «Refuse»، یان «Rofuze» و به مانای: په سه ند نه کردن، یان: نهو قوتابیییه ی له نه زموندا ده رناچئ و ده مپیتته وه (ده خدا، بهرگی ۸، ل ۱۲۱۸۱)، ههروه ها فه ره نه نگه کانی: سُن، بهرگی ۴، ل ۳۶۵۴، فرهنگ فارسی «الفیایی - قیاسی»، بهرگی ۱، ل ۹۱۴. فرهنگ فارسی عامیانه، بهرگی ۲، ل ۷۶۳.

باری، کہ دہبی موعتہ قیدی گہر دشی تہ وہ
«نالی، ۳۹۱»

۲- باکم نییه لئو خه نجه رهی دهیکه ی به که مه ردا
شمشیری بروت جه رگی بریوم به ئیشاره ت
«حه ریق، ۱۵»

واته: ئەگەر کەسێک لە قوولایی و ناخی خۆیدا، هەست و ئارەزووی بەرامبەر بەخۆشەویستی شتێک نەبێ، ئیتر خواردنەوی با دە و سەرکردن بەمە یانەدا، چ شتێک لە قوولایی هەستیدا، نایکاتە عاشقی ئەو شتە؛ لەبەر ئەوە بەبێ بوونی خولیا یەکی راستە قینە، ئیتر مۆسیقا و پەرداخی مە، چ کاریک لە دەروونی ئەو کەسە دەکەن؟!.

واته: هەر ئه‌و پراستگۆبیه‌ی ناخی مرۆیه، که مرۆ به‌ئاواته‌کانی ده‌گه‌یه‌نی، نه‌ک شتی‌ک ب‌روات پیتی نه‌بی و به‌رواله‌ت خۆتی پێوه‌هه‌لکێشیت، وه‌ک ئه‌وه‌ی به‌رواله‌ت و چاولێکه‌ری، ده‌بی شیخیکت هه‌بی، یان په‌نا بۆ «که‌عه‌» و بتپه‌رستی و په‌رستگه‌ به‌یت.

موعجيزه‌ی عيسا: پيشتر باسمان کرد و وتمان حه‌زرتی عيسا؛ خاوه‌نی چهند موعجيزه‌ی‌کی خودایی بوو، که یه‌کيکیان بریتی بوو له‌وه‌ی: کاتی دده‌وا، به‌ه‌ناسه‌کانی مردوو زیندوو ده‌بونوه.

واته: ههتا میهره‌بانیت نه‌نواند و بهه‌ناسه عیسیایه‌کانت ئیمه‌ی مردووی گیان تیدا نه‌ماوت، زیندوو نه‌کردوه؛ پرومان نه‌ده‌کرد، چونکه به‌چاوی خۆمان ئه‌و راستیییه (مردوو زیندوو بوونه‌وه) مان نه‌دیوو. به‌لام ئیستا، که موعجیزه‌که‌تمان به‌چاوی خۆمان بیینی، ده‌بی پیرۆزاییت لی بکه‌م.

واته: بهم هه‌ممو بوئەيهوه، که لهم تازه‌بوونه‌وه‌يهی سه‌ری مانگی تازه‌دا په‌يدات کردوون، ئەگەر بناوای پی‌ڕۆزاییه‌وه، منیش دیاری خۆمت پێشکه‌ش ده‌که‌م، هیوادارم لێم به‌سه‌ند بکه‌یت و سه‌د جاریش لێت پی‌ڕۆز به‌، که ئەو دیاریه‌ش هه‌ر گیانی خۆمه‌!

۳- عاقل ئەوھە: قەیدی عیلاقەى نىيە؛ وەك شىت

فەزىلەت و ھونەرى عارف و فەرزانە دەلتى چى!

قەيدى عىلاقە: پابەندى پىتوھەندى.

فەرزانە: ژىر، عاقل.

واتە: ژىرايەتى مەزۇف لەوھەدايە، بەدرۆ پابەند و دەروھەستى شت نەبى و ئازادانە، وەك شىت، بى پەروا بى. ئىتەر فلانە كەس زۆر ژىر و ھونەرمەند و خواناسە و دەبى پىتوھەندىت پىتوھە ھەبى، شىتەكى پىوچوچە.

۴- زادى پەھى ھاموونى تەرىقەت مەبە زاھىد

ویردى سەھەر و سەبەھى سەد دانە دەلتى چى!

زاد: توتشە، خۆراكى پى.

رەھ: پىگە.

ھاموون: ناوى زەرباچەيەكە لە «سىستان - باشوورى خۆرھەلاتى ئىران»، كە بەتەنەشتىيەو زەرباچەيەكى بچووك بەھەمان ناوھە ھەيە و شىتەكەى و ھەلەكەوتى، لە «ھۆر» كەنى باشوورى خۆرھەلاتى عىراق دەچن. ھەروھە بەماناى «بىابان» یشە (دەخدا، بەرگى ۱۵، ل ۲۳۳۵۹)؛ كە ديارە «ئەدەب» ئەم ماناىيەيانى مەبەستە، چونكە بەيتە شىعەرەكە باس لە چۆلەوانىي و دووربى پىگە دەكات.

زاھىد: موستەمانى بەروالەت و بەدرۆ.

سەبەھ: تەسبىح.

واتە: ئەى زاھىدى بەدرۆ و بەروالەت موستەمان! تۆ، كە پروات بەو شتانە نىيە، وا شىتەكەوتووت، ئىتەر بۆچى بەدرۆ توتشە بەرەى پىگەى دوورى ھاموونى - تەرىقەتەت گرتۆتە بەر و بەيانىيانىش ھەر بەدرۆ، خەرىكى وىرد خوتىدن و ھەلگرتنى تەسبىحى سەد دانەيت!؟.

۵- تۆ ناوى سەرى شەمعەى مەبىنە، كە دەسووتى

بنوارە لە سۆزى دلى پەروانە؛ دەلتى چى!

واتە: برالە! پروالەت بىن مەبە و ھەر لە دوورەو سەيرى موستەمەكە، كە چۆن دەسووتى و دەورى خۆى پروناك دەكاتەو؛ بەلكو لە سۆز و كۆلى دلى پەروانە (پەپوولە)

ورد بىھەو، بزائە چ ئەوینىكى لە دلدايە و بۆچى بەم شەيداىيە خۆى دەسووتىنى و لىتى بپرسە؛ بزائە پەيامى چىيە!!!.

«سالم» دەلتى:

شوعەلە نەيدا فرسەتى پەروانە، مەتەلەب كا بەيان

سىپرى سەربەستەى لەبى شەمعە، ھەموو پۆشیدەما

«۳۲»

۶- باطن ئەوھە مەخزەنى ئەسرارە، سەراسەر

بى گەنجى حەقىقەت، دلى وىرانە دەلتى چى!

باطن: ناوھە، ناخ.

مەخزەنى ئەسرار: گەنجىنەى نەيتى.

واتە: ناخى دەروون و قوولایى ھەست، گەنجىنەى نەيتى و پەيامى ئەوینى شاراوھە و ئەمانەن كە سەرلەبەربان گەوھەرى زاتى مەزۇف پىك دەھىتن، ئىتەر ئەگەر ئەمانە لە قوولایى گيانى مەزۇدا نەبن، دلىكى خالى و بەتال و بى پەيام، چى پى دەكرى و لە وىرانە دەچى.

۷- مەسبەح ئەوھە: سائىرە نوورى لە ھەموو جى

قەندىلى زەر و زىوهرى كاشانە دەلتى چى!

مەسبەح (مەسبەح: عەرەبى): چرا.

سائىر: تىكپرايى، گشتى.

قەندىل: جۆرە چرايەكە.

كاشانە: ژوورى بچووكى زستانە.

واتە: چرا؛ ئەوھە بەئاشكرا ھەلبى و پروناكىيەكەيشى بەھەموو لایەكدا پەخش و بلاو بىتەو، ئىتەر ئەگەر چرا لە زىو و بابەتى تر، ھەر بۆ رازاندەو زوورى بچووك و ئەو جۆرە جىگایانەى بۆ جوانى دادەنرىن، چ پىتوھەندىيەكەيان بەپروناكىي پاستەقىنەو ھەيە!؟.

۸- واعیز؛ وەرە یەك ههفته «ئەدەب» فێر بە لە لای من

پەندی بەرپا و لۆمە و ئەفسانە دەلتی چی!

واعیز: ئامۆزگاریکار.

پەندی بەرپا: پەندی بەروالەت و درۆزنانە و رووپامایی و ماستاوکارانە.

واتە: ئەهای ئەو کەسە خۆت بە ئامۆزگاریکاری خەلکی دەزانیت، وەرە واز لەو درۆودەلەسە و نمونە هێنانە و فروفیشالانەت بهێنە و بەم شتە پرۆپوچانە خەلکی تەفرە مەدە؛ وەرەو تەنیا یەك ههفته لای من گل بخۆزەرەو، با فێری راستیی و ڕەوشتی مەروڤانە و ئەدەبەت فێر بکەم، بزانه کاری تۆ، لەگەڵ راستیدا، چەندیان جیاوازی هەیە!

۱۲۱

کیش: بەحرێ هەزەج موسەممەن ئەخرەب مەکفووف مەحزووف: (مفعول مفاعیل مفاعیل فاعولن)، وەك نمونە:

۱- ئەسپی نەفەست دیت و دەچی، گەرمە عەنانی

ئەي مەستی ریاضەت، هەلە! هوشیاری جەو بە
«نالی، ۳۹۳»

۲- نوقتەي دەهەنت، وا دلێ هیناومە تەنگیی

جیگای خەیاڵی نییە بۆ فیکری بەکارەت

«حەریق، ۱۴»

۱- بۆ زۆلفی سیههچورده لەسەر چیهری قەشەنگی

یاران بەخودا وەختە بچم بيمە فەرەنگی

سیههچورده: ڕەنگی ڕەش.

چیهەر: روخسار.

بیمە فەرەنگی: بیمە مەسیحی، لە دین وەرگەرێم.

واتە: قژە ڕەشەکەي سەر روخسارە قەشەنگەکەي، لەگەڵ ئەوەشدا کە ڕەمزی تاریکی و تاریکیش ڕەمزی کفر و لە ئایین لادانە؛ ئەوەندەم بەلاوێ جوانە، خەلکینە! سویند بەخوا وام لێهاتوو، خەریکم لە دین وەرەگەرێم و باوەڕ و ئیمانم بەهیچ نامینێ.

۲- ئامانە! لە دەس شۆرشێ ئەو غەمزەیی جادوو

هاوارە! لەبەر فیتنەیی دوو چەشمی سپەنگی

ئامانە: هاوارە، داد و بێداد.

فیتنە: بەلا و دەرەسەری و وەي.

چەشم: چاو.

سپەنگ: تری کتوبلە، تری ڕێویانە (دەخدا، بەرگی ۹، ل ۱۳۴۴۰).

واتە: گەلۆ! فریام کەون؛ سەیرکەن بزانی چاوە سیحراویبەکانی چ هەرایەکی ناوێتەو! ئەي هاوار و داد لە دەست بەلا و وەيي ئەم دوو چاوە وەك تری کتوبانە!

۳- غهیرهز سهفی خالی، که له پرووی پهرش و بلاوه

نهمیبستوه پتی جهننه تی بن: کافر و زهنگیی

غهیرهز: جگه، به بی.

سهفی خال: پیزی خال.

زهنگیی: پیست رهشی هیندی و ئه فهریقایی، که ناموسلمانن.

واته: ریزه خاله کانی، که بهروخساریدا پخش و بلاویونه تهوه و پوخساری یاریش هه
دهلئی بههشته و ئه و ریزه خالانهش، که دهلئی پیست رهشه ناموسلمانه کانی هیندستان
و ئه فهریقان، جیی سهروسورمانن! چۆن چۆنی ئه و ناموسلمانانه، پتیان له بهههشت
کهوتوه و تییدا دهگه پین!؟.

«که مالی» دهلئی:

سهده حه یفه؛ له ناو جهننه تی پروتایه بهدائیم

خالئی حه بهشی زاده، که هیندوکی سیایه

«۱۰۷»

۴- چیه ره و دهه نی؛ وهک گوله، نهما بهتفاوهت

یهک صوره یی خه ندان و یهکئی خونچه بهتدنگی

دهه ن: دهم، زار.

نهما: بهلام.

تفاوهت: جیاواز.

صوره: وینه.

صوره یی خه ندان: وینه ی زهرده خه نه.

واته: پوخسار و ده می، هه دهلئی گوله؛ که چی سهیر له وه دایه، هه خودی ئه م گوله،
جیاوازی تی دایه، چونکه پوخساری ئه م گوله (یار)، وینه یه کی پر له زهرده خه نه یی تی دا
ده بیئرئ؛ که وینه ی زهرده خه نه ش، ده بی دهم و لیوی؛ به چاو بیئرئ، که چی لیو و ده می؛
هه دهلئی خونچه ی هیشتا نه کراوه و نه پشکووتوون!.

«وهفایی» دهلئی:

۱- له فه می جه وهه ری خه نه دی دهمت، عومرم چوو، نه مزانی

که سیپری خالی و یجدانیی، وه رای ی فه هم و ئیدراکه

«۱۲۸»

۲- چیه ئه م نوخته! کهوا بوته نیشانه ی ده می تو!

نوخته یی هیچه؛ که چی نوخته یی سه د ئاهی دلّه

«۱۳۳»

۵- ئه و رۆژه که دل بهسته یی چهنگی خه می مووی بوو

زانیم که ههتا مه رگئی؛ ره ها نابئی له چنگی

بهسته: گیرۆده، بهستراو.

چهنگ: چهماوه ی وهک چهنگال.

خه م: پیچ و لول.

خه می موو: قژی لول و پیچ خواردوو.

واته: هه ر ئه و رۆژه، که دل به قوللاب و داوی تاله مووه کانی یاره وه گیر بوو، ئیتر بۆم
دهرکهوت: ده بی تا ئه و رۆژه ی دهمرم، له م داوه مووانه پرگاریم نه بی و کهس نه زانی چیم
به سه ر دیت.

«وهفایی» دهلئی:

سه ری دانا له سه ر پرووی تو، به شوینی زولفی تو دا چوو

«وهفایی» ئاخیری خیر بی؛ ده می که بی سه روشوینه

«۱۴۶»

۶- هه ر بۆیه بهعه مدهن دهچمه بهر نه زه ری؛ زۆر

بهشکو بهغه لهت جارئ به صهیدی خه دهنگی

بهعه مدهن: بهئه نقه ست.

نه زه ر (نظر: عه ره بی): نواین، سهیرکردن.

دهچمه بهر نه زه ری: دهچمه بهر چاوی، خۆمی نیشان دهدهم.

به غه لټ: به هه لټه.

صه يد: نيچير.

خه دهنگ: تير.

واته: بهو هيوايه وه، به دهستي نه نقه ست، زوو زوو خو می نيشان ده دم، به لكو نه مه
خوايه! جاريك پرشنكيكي چاو هكانيم بهر كه وي و بيمه نيچيري.

۷- دوو شت «نه ده ب» ي كردوه خه سته و نالان

يهك: په نجشي زوو زووي و يهكتي: وه سلی درهنگي

فيرقه ت: دوو ربي و ليكد ابران.

وه سل: ديتن و ديدار و پيگه يشتن.

واته: به لاي «نه ده ب» وه، دوو شتي يار، بوونه ته مايه ي ماندوو كردن و ناليني؛
يه كيكيان: دوو ربي و ليكد ابراني زوو زووي. دووهميان: ديتني و ديداري درهنگ
درهنگي؛ كه نه دووانه له بنه رته يشدا هه ر يهك شت و يهك ده ردي كوشندهن.

کيش: به حري رهمه ل موسه مهن سالم: (فعالتن، فعلات، فاعلاتن)^(۱)، وهك نمونه ي:

صه نه مي ژ قه وسې نه برووا دوو هلالي نهو نوماندن

دو كه مان ل بورجي ميزان ب غه زه ب ل من كشاندن

«مه لاي جزيري، ۴۵۱»

۱- به سه حه رگه ي به هاران، ده مي كازيبه ي به ياني

چ مه يتيك له دهستي جانان، چ هه زار زينده گاني

سه حه رگه: به ربه ياني.

كازيبه: گرنگي درويين، بهر له وه ي خوړ بكه وي.

واته: تا لهو كاته دا؛ كه هيشتا خوړ هه لته هاتووه و گرنگي نه داوه؛ نه گهر يار، به دهستي
خوي په رداخيكت له باده بداتي، نهو په رداخه مه يه، به رامبه ره به هه زار ژياني ئاسايي.
«وه فايي» ده لي:

ده ستم بگري تو، كه به جاميكي صه بووحي

بهو چاوه؛ نه گهر پادشه ي شامه؛ گه دامه

«۱۳۵»

۲- دوو هه زار مولك و ده ولټ، به فيداي ده ميكي خه لوت

به خسووس كه جورعه شت بي؛ له كه في نيگاري جاني

به خسووس: به تايبه تي.

جورعه: قوم.

كه ف: ده ست.

نيگار: يار.

جاني: گيان ئاسا.

واته: نه گهر بوټ هه لكه وي به ته نيا له تهك ياردا بيت و به دهستي خوي، كه به رامبه ره

(۱) کيشي نه غه زه له، لاي «تا» به مجوزه يه: به حري رهمه ل موسه مهن مه شكول: (فعال فاعلات
فعال فاعلاتن) - ل ۲۴۲.

به گیان، جار جاره قومیک باده بنوشتیت، دوو هزار سامان و مولک و دهسه لاتی دنیایی دههیتی.

۳- وهره ئه ی گولتی وه تاغیی، بنواره سهیری باغی
بشکینه رهونه قی گول، به دوو زولفی خه میهرانی
وه تاغ: ژوور.

خه میهرانی: مانای تهواویم نه زانی؛ به لام بیر بوئه وه ده چی، که مه به ست له زولفی وه ک «خیمه» و «ره شمال» بی. له فهره هنگیشدا بۆی گهرام، له هه ندی فهره نگدا، ناوی چهند گوندیک باس ده کهن، که ناویان «خه میهران» ه و هندیکیان له نزیک: به ندهری «ئه نه لی» و شاری «فومن» و شاری «ئه سفه هان» که ئه م سئ گونده، له ناوچه ی کویتستاندان و ره ز و میوه ی باشیان هه یه و گومانی ئه وه ده کری له م گوندانه دا «خه مر = مه ی» دروست بکه ن (ده خدا، به رگی ۷، ل ۹۹۶۴).

۴- وهره سهیری به زمی مهستان، بگهری له ناو شه بوستان
بده ساغهری له باله ب، له شه رابی ئه رخه وانایی
شه بوستان: ژووری خه وی دهسه لاتداران، سه راپه رده.

واته: گیانه که م. سه ریک له کۆری به زمی مه یخۆران بده و سه ریکیش له ژووری خه وه که م لار بکه ره وه و په رداختیکی پری باده م له شه رابیکی ره نگ ئه رخه وانایی بده ری.

۵- بده جامی مه ی به په نجه ت، بکه جیلوه یی به له نجه ت
ببه زینه تی ته مایول، له نه هالی خه یزه رانی
زینه تی ته مایول: زینه تی لار و له نجه و نیسکه.

نه هال: نه مامی کۆریه، ده وه ن.

خه یزه ران: داریکی باریک و بالا به رزه و له چه مینه وه شدا، که متر ده شکی.
واته: به سه ری په نجه کانت، مه ی بده ده ستم و به ناز و عیشه وه له نجه ولاری جوان و دلفریت هه بی و وه ک تازه نه مامی خه یزه ران ئاسا، هه ر شنه شنت بیت.

۶- وهره ئه ی نیگاری جاران، به ته ریق و ره سمی یاران
بکه ره فعی ده ردی سه رمان، له خوماری ناته وانایی

ته ریق و ره سمی یاران: ری و ره سم و شتیه ی یاران.
ره فع: هه لگرتن، لاهردن.

خوماری ناته وانایی: ژانه سه ری دوای مه سستی.
واته: ئه ی یاره دیرینه که م، ئاکاری دلدار و دل به رانه له گه لمدا بنوینه و ژانه سه ری دوای سه رخۆشیی و مه ست بوو نیشمان، له سه ر هه لگه ر.

۷- له عه وه ز هه موو عیتا بت، به منی جگه ر که با بت
بده یه ک دوو ماچی شیرین، به که مالی میهره بانایی
عه وه ز (عوض: عه ره بی): له جیاتی، له بری.
عیتا بت: گله بی، سه رزه نشت.

که مالی میهره بانایی: ئه و په ری سۆز.
واته: له بری هه موو گله ییه کانیش ت، به و په ری هه ست و سۆز ته وه، یه ک دوو ماچی شیرین و به تامم بده ری، که منی دلدارت، له تاوت جگه رم بو ته که باب.

۸- ئه گه ر ئه م نیگاره تو بی، گولتی نه و به هاره تو بی
به خودا ئه گه ر بکه م روو، له به هه شتی جاویدانی

واته: سویتند به خودا، ئه گه ر به و جو ره م له گه لدا بکه یت و به مجۆره وه ک به هاری سه وز، ژیا نه وه م پی ببه خشیت، ئه و هه رگیز به هه شتی هه می شه ژیا ن و هه ر مانم ناوی و هه ر پرووی تیناکه م.

۹- چیه بی گولتی جه مالت، چیه بی دوو چاوی کالت
به مه تاجی پادشاهی، به مه ته ختی ئه رسه لانایی
به مه: به لای ئیمه وه (به لای منه وه ی مه به سته).

واته: هه تا خاوه نی چاوه کاله کانی تو و جوانیی تو بم، ئیتر تاجی پاشایی و ته ختی ئه رسه لانی و دهسه لاتی جیهانداریم بو چیه؟! چونکه ئه گه ر به پیچه وانه وه: تاجی پاشایه تی و ته ختی ئه رسه لانیم هه بی؛ به لام تو م نه بی؛ چ له زه تییک له ژیا ن و له دهسه لاتاریتی ده بینم!؟.

۱۰- چ بهاره صورته تی تو، چ نیگاره قهوسی ئه برۆ

که خه جالته له نه قشی، قه له می نیگاری مانی

چ بهاره صورته تی تو! شپوهت چهند بهه ارانه یه!

چ نیگاره قهوسی ئه برۆ: برۆت چهند باز نه یی کیشراوه!

واته: شپوهت چهند رهنگین و پر له ژیان و تازه یی و بهه ارانه یه و برۆکانیشته؛ چهند جوان و باز نه یی کیشراوان!، که دلنیا م قه له می «مانی - نیگار کیشی به ناوبانگ»، له ئاست دیمه نتدا، شه رمه زار و پرووه رده.

۱۱- به که مهن دی زولفی خاوت، دلی ئیمه که وته داوت

عه جبه با که شهسوارم، بهشکاری مهی نه زانی

عه جبه با: سه یه!

شهسوار: شاسوار، شوپشوار.

واته: دلی من، نیچیرتکی گومناو بوو، ئه وهنده بی دهنگ، به که مهن دی زولفی یاره وهک شاسواره که مه وه بووم، هه ر پیتشی نه زانی! یان: بهو هۆبه وه، که یارم هه ر کاری راوکردن و نیچیرگرتنه، له ئه ژمارکردنی نیچیرهکانیدا ماندوو بووه، هه ر له بهرته مهش بوو، له سه ر ژمیتری زۆری نیچیرهکانیدا، منی له یاد کردبوو.

۱۲- «ئه ده ب»!، به شهرتی جاران، نه منم که جان سپاران

که نه لێ په قیبی نادان؛ به وه فا نه بوو فلانی

واته: ئه ی «ئه ده ب»، من هه ر له سه ر به لێن و په یمانی جارنم و له وانهم که گیانه خشینم بو یار، به لاوه ئه رک و پتیو بسته و له یاده؛ نه که نه یاران و ناحه زان نه لێن «ئه ده ب» بی وه فا بوو.

کیش: به حری ره مه ل موسه مه ن مه خبوون مه حزووف: (فاعلاتن فعلاتن فعلتن فعلن)، وهک نموونه ی:

۱- عاشقی مهستی ب عشقی نیه حاجهت ب مه بی

واردی وارد و ئه حوال ب ئه و راد دێ چ کت؟

«مه لای جزیری، ۱۳۴»

۲- وهسفی روخساری له فیکری به نی ئاده م به دهره

ئیبتیدای مه دحی ده می، وهک خه به ری بی ئه ئه ره

«نالی، ۴۱»

۳- گه ر ده لیلی وه کو نو قسته ی: ده هه نت نه بو وایه

منیش ئینکارم نه کرد، وهک حوکه ما جه وهه ری فه رد

«شیخ رهزا، ۴۶»

۱- شیفتمه بو سه نه می، ماهرۆختی، سیم ته نی

حوژی لاله عوزاری، په ری خوش سوخه نی

شیفته: هه لوه دا، عه قدا ل، په رو ش.

ماهرۆختی: روخسار وهک مانگی تیک.

سیم ته ن: له ش زیوین.

حوژی: فریسته، په ری.

لاله عوزار: روخسار وهک گولی «گولاله»، گول روو، گول روخسار.

خوش سوخه ن: قسه خو ش.

واته: هه لوه دای کچیکی: روو وهک مانگی، له ش زیوینی په ری و روومه ت گول و قسه خوشیکم.

۲- زولفی بۆ حەبسی دلم، شاری «سیبر» بەمەئەل

کە بەقانونی مەسیحی، دز و عاسیی دەبنی

سیبر (یان: سیبریا): ئەو پێدەدەشتە بەرینەیه، کە هەموو باکووری ئاسیای گرتۆتەو و هەر لە ریزە چیاکانی (ئۆرال) دەو تا ئۆقیانوسی «ئارام» ی گرتۆتەو و لە باکووریشەو بەئۆقیانوسی بەستەلەکی باکوورەو لکاوه. پێوانەی ئەم دەشتە (۱۲۳۸۰۰۰) کیلۆمەتر چوارگۆشەیه، کە سەرلەبەری دەشتایییە (دەخدا، بەرگی ۹، ل ۱۳۸۷۴). بەو ھۆیەشەو کە ئەم دەشتە بەرین و پر دارستان و ساردە، لە سەدەکانی پیشوودا، نەیارانی دەولەتی پووسیایان تیدا زیندانی دەکرد و وەک دوورگەیهکی تاراوگە لە بەرچاو دەگیرا، بۆیە لەم بەیتەشدا وەک زیندانیککی گەورە ناوی براوه.

بەمەئەل: بەئموونە.

قانونی مەسیحی: یاسای ئایینی مەسیحی.

عاسی دەبنی: خەڵکانی سەرکیش و یاخی و لە یاسا دەرچووی دەبنی.

واتە: زولفی یارم، کە هەر دەلێتی زیندانی «سیبریا» یە و بەپیتی یاسای مەسیحی، دز و جەردە و یاخیبووی دەبنی، منیش ھەروام بەسەر ھاتوو و لە ناو زولفی یارمدا گیرۆدە و زیندانی کراوم. تۆ بۆلێتی بەگوتیرە یاسای مەسیحی، چیم کردبێ و چ جۆرە سەرکیشی و سەرپێچیبەکم کردبێ؟!.

«مەحوی» «سیبریا» ی بەمجۆرە ناو بردوو:

پر «سیبریا»، بەبێ مەدەدی زاتی کیبریا

ئەسبەت ھەیه، نییە شایانی ئیعتیبار

«۱۲۳»

۳- نیرگسە چاوی؛ بەلا نیرگسی شەھلا، چ تەرح

لە ئی ژالە ببیتە فەر و زبێ چەمەنی

بەلا: بەلام.

تەرح: جۆر، شێو.

نم: تکه (لێرەدا مەبەست لە شەونمە).

زب: جوان.

واتە: چاوی دلبەرم ھەر لە نیرگسی شەھلا دەچێ. بەلام لە کامە نیرگس؟! لەوجۆرە نیرگسە ی کە بەشەونمی چاوەکانی، ئەوئەندە تر، جوانیی و فەر و بەرەکەت، بەچیمەنی ناو گولزار دەبەخشێ.

۴- لەبی وەک خونچە و چیهەری بەمیشالی گولێ گەش

گول دەبارێ لە دەمی، خونچە: ئەگەر پێدەکەنی

واتە: لێوێکانی یارم؛ ھەر دەلێتی خونچەن و روخساریشی دەلێتی گولێ گەشە. بۆیە کاتێ یارم پێدەکەنی، دەمیشی وەک ئەو خونچەیهی کە تازە دەپشکوێ، ئاوا گولێ لی دەبارێ.

«مەحوی» دەلێ:

خونچە دل بوونم لە ھەسرەت لێوی تۆیە، خونچە دەم!

خونچەکە ی تۆم مەر شیفای دا خونچەکەم، ئە ی خونچەکەم

«۲۳۸»

«وەفایی» دەلێ:

گوتم: قوربان! زەدە ی چاوم، شیفای دەردم چیبە، بیدە

دەمی خۆی کردە: خونچە و پێکەنی، فەرمووی: کە گول قەندە

«۱۲۰»

۵- گولبۆنە قەددی؛ بەلام گولبونی شەبنم زەدەیهک

باغەبان بۆ تەمەعی خونچە، چ دەستی نەکەنی

گولبۆنە قەددی: بەژن و بالایی گولێ گرتوو و لەو درەختانە دەچێ، کە گول دەگری.

شەبنم زەدە: شەونم لێدراو.

باغەبان: باخەوان.

بۆ تەمەعی خونچە: بەتەمەعی خونچە چنێن و لێکردنەو.

واتە: بەژن و بالایی یارم، لەو درەختانە دەچێ، کە گول دەگری و گولەکانیشی لە شەونمدا شەلاێن، بۆیە کاتێ باخەوان تەمەع دەکاتە گول و خونچەکانی، ئەوئەندە تەر و شەونماوین، باخەوانەکە خونچە چنێنەکە ی بۆ ناکرێ.

۶- سینه وهک رهوزه، چ رهوزه، که بههدهی خالق

له جهزای تاقهتی مهقبولی، گرامی دهچنی

رهوزه (روضه: عهدهبی): باخی بههشت.

وهدهی خالق: بهلینی کردگار.

تاعهتی مهقبول: خواپهرستییهکی پهسهند و قبوولکراو؛ له لایهن پورهردگاروه.

گرامی: مرؤی مهزن و پیزدار.

واته: سنگ و بهرؤکی یارم له باخی بههشت دهچی. بهلام کام باخی بههشت؟! ئه و باخی بههشتهی، که خوای گهوره، له پاداشی خواپهرستییهکی پهسهندکراودا، مرؤگهلیکی بهرپیز و شکۆداری دهچنی.

۷- نافه؛ وهک نافه، که له ئیرانهو چاک

نوکههتی موشکی بکهن، ناووی دهشتی خوتهنی

نافه: ناووک.

نوکههت: بۆن و بهرامهی خوش، بۆنی خوش.

واته: ناووک یارم، له ناووک هه ره بۆنخۆشهکان دهچی، که خۆی له ئیرانه، کهچی بۆن و بهرامهکی بهئاسانی دهگاته مامزهکانی دهشتی خوتهن.

۸- مه مکی وا تورت، وهکو جووته ههناری نهوهرس

دهپهپن؛ گهر لهپرا دهستی بهقایم بدهنی

نهوهرس: تازهپیگه یشتوو، فهریک.

واته: مه مکهکانی ئه وهنده تورت و تهرن، ههر دهلیی ههناری تازهپیگه یشتون، بۆیه ئه گهر لهپریکدا و بهتونیدی دهستیان بدریتی، دهپهپن.

۹- چ بلیم؛ چهفتهی رهنگینی له نیو رانی سپی

وهک په ری لالهیی هه مرایه، لهسهر نهسته رهنی

چهفته: مانای گهلیک زۆره (بۆ زیاتر ئاگاداری بنواپه: دهخدا، بهرگی ۶، ل ۸۱۹۳ و...)، بهلام ئه وهی لیته دا مه بهسته، به مانای: کۆمه وه بوو، قۆقز، ماسیاو... دیت. لالهیی هه مرا: گولاله سووره.

نهسته رهن: گولی نهسته رهن.

واته: چۆن چۆنی وهسفی بکه م؟! که له نیوان ههردوو رانی سپی یاردا، چی ههیه؟! ههر دهلیی په ری گولاله سووره به و لهسهر گولی نهسته رهن دانراوه.

۱۰- یا له هه کاکای ئه زهل، نه قشه له عینوانی تهلیسم

صورهتی نوخته و لاین، له عهقیقی یه مهنی

هه کاکای ئه زهل: په یکه رتاشی ئه زهلیی، کردگار.

عهقیقی یه مهن: بهردیکی پیروژ و گرانبه های رهنگ ئاله، له ولانی «یه مهن» دۆزراوه ته وه و هه مان جوړیش له رۆخهکانی زه ربای رۆم ههن. (بۆ زیاتر زانیاری، بنواپه: دهخدا، بهرگی ۱۰، ل ۱۶۰۱۰).

واته: ههر دهلیی په یکه رتاشی ئه زهل (کردگار) به وجۆره تهلیسماییه وینهی کیشاوه و نه خشان دوویه تی؛ وینهی نوخته یه ک و دیمه نی (لا) ییکی له بهرده پیروژهی عهقیقی یه مهن دا نه خش کردوو.

سەرنج: وەك پىشتىرىش لە جىيى خۆيدا وتان: ئەم غەزەلە و غەزەلى پىشوو: (۱۱۱)
 نزيكايە تىيى زۆريان ھەيە، ئەگەرچى ئەويان (۱۱) بەيتە و ئەم (۱۶) بەيت، بەلام
 «كىش» و كەشوە و ايان ھەر يەك حالەتە و ڤەنگە لە بنەڤەتیشدا ھەر يەك غەزەل بووين
 و لەبەر ھەر ھۆيەك بووبى «ئەدەب» ھەندى و ڤە دەستكاريى لە ھەندى بەيت و ژمارەى
 بەيتەکاندا کردى... سەرەڤاى ئەم نزيكايە تىيە شيان، ھەر بەچاکم زانى ھەردووكيان، وەك
 خويان بنووسبىنەو. بەلام ئەو واژە و بەيتانە شەرح نەكەين كە لە غەزەلى پىشوو دا
 شەرھمان کردبوون.

كىش: بەحرى ڤەمەل مەخبوون مەحزووف: (فعلاتن فعلاتن فعلن)، وەك
 نمونەى:

۱- ھەر گل و سەنگ دېتن ب زىر ب تەدبىرى حەكىم

قابليەت كو نەبت حەمەتى ئوستاد دى چ كت؟

«مەلای جزىرى، ۱۳»

۲- نەونىھالى قەدى تو؛ عەرەەرە، دلخواهى منە

راستە دل دارە، وەلى حەيفە كەوا بى ئەمەرە

«نالى، ۴۱۲»

۳- خەبەرئىكم بدەنى؛ ئەھلى خەبەر، حەشرە مەگەر!

ڤۆژ، كەوا ئەمڤۆ لە مەغرىب سەرى ھىناوئە دەر!

«كوردى»

۱- شىفتەى سىمبەرىكم، بتى شىرىن سوخەنى

ھەر وەكو بەرھەمەنان والە بە زىبا وئەنى

بەرھەمەن: پىشەوای ئايىنى پىرەوى بەراھمايى، كە يەكئىكە لە ئايىنە كۆنەكانى
 ھىندستان.

والە: عەڤدال، ھەلۆدە.

زىبا: جوان.

وئەن: بت.

واتە: ھەلۆدە و شەيدای يارىكى وەك بتى لەشولار زىوين و قسە شىرىنم: وەك ئەو
 بەرھەمەنانەى عەڤدالى بتى جوانن.

«مەحوى» «بەرھەمەن» ى بەمبجۆرە بەكاربردووە:

۱- دل عەرشى خودا «مەحوى»، خەجالت بە لەبەر غەفلەت

كە بۆتە بوتكەدەى بى بەرھەمەن، يا دەيرى بى راھىب

«۵۵»

۲- گەر بتى ئىمەت نەديو، بۆچى دوينى دەتپەرسەت؟

ئەى بورھەمەن، تو لە لات ئەمڤۆ كەچى وەك لاکە: لات

«۶۰»

۳- دەپوت كە بەرھەمەن، مەھى ڤووى ئەم صەنەم دى

گەر بت ئەمە بى، خزمەتى بتخانە حەرامە

«۲۷۵»

۲- قامەتى نارەوئەى گولشەنە، ئەما بەقياس

سونبول و سۆسەن و گول بەرگ و بەرى نارەوئەى

واتە: بەژن و بالای دار ھەنارى ناو باخ و گولشەنە، بەلام ھەر خۆى دەلتى گولە سونبول
 و سۆسەن و گەلای گولە و كەچى بەرەكەى ھەنارە.

«وفايى» دەلى:

بەو قامەتە حەيرانى شكۆفەى قەد و بالام

قەد: نارەوئەى باغى گولان؛ باغى ھەنارە

«۱۲۲»

۳- زولفى بۆ مەحبەسى دل، شەھرى «سەبىرە» بەمەسەل

كە بەقانونى مەسىحى، دز و عاسى دەبەنى

ئەم بەيتەمان لە غەزەلى پىشوو دا شەرح کرد.

۴- تیغی ئه برۆیی که شیده، له سه ره ئه و چه شمی سیا ه

وهک دوو شمشیری پرندن، به دوو تورکی خۆته نئ

واته: هه ردوو برۆکانی، تیغن و به سه ره چاوه ره شه کانیه وه، وهک دوو شمشیری تیز و پرندن، که به ده ست دوو که چه تورکی جوانی ولاتی (خوتهن) هوه بن.

۵- فهوجی موژگانی به راهه ره، به دوو سه ف خسته نیزام

وهک سه فئارایی پیران، له سپاهی په شه نئ

سه فئارایی: پۆلین کردن.

پیران: قاره مانیکی به ناوبانگی «توران» و سه ره له شکری ئه فراسیابی کوری وهیسه یه. له جه نکه کانی نیوان ئیران و توراندا (ئه و جه نکه ی سیا وه ش-ی تیدا کوژراوه) جوامیریه کی زۆری نواندوه له «شنامه-ی فیردهوسی» شدا ناوی پاله وانانه ی هاتوه. (بو زیاتر زانیاری، بنواړه: ده خدا، به رگی ۴، ل ۵۹۰۷).

په شه ن: ناوی ئه و جیگه یه یه، که تیایدا له شکره کانی: «پیران» و «وهیسه» و «توس نه زه ره»، جه نگیان کردوه و «توران» یان گرتوه و زۆریه ی کوپه کانی «گوده رز» ی تیدا کوژراوه. ئه م جه نکه، به جه نگی «لاده ن» یش ده ناسرئ. (بو زیاتر زانیاری له م باره یه وه، بنواړه: ده خدا، به رگی ۴، ل ۵۶۵۱).

واته: مژۆله کانی؛ وهک پۆلین کردن له شکره ی «پیران»، کرده دوو به شی وهک یهک و له له شکرگه ی «په شه ن» دایه زراندن.

۶- چه شمی شه هلائی سیه ه، مه ستی خومار ئالوده ی،

نه رگسپیکه، سه حه ری بیه ته فرووغی چه مه نئ

چه شمی شه هلائی: چاوی که ژال.

ئالوده: تووش بوو.

فروغ: خه رمانه، تریفه، دره وشانه وه.

واته: چاوه که ژاله رهنگ ره شه کانی، وهک گو له نی رگسه وان، که به یانیان به سه ره خۆشیی دیته ناو باخ و چیمه نه وه و ده بیته فه ری دره وشانه وه ی باخ و چیمه نه که.

۷- له بی وهک غونچه و چیه ره ی به میسالی گولی گه ش

گول ده بارئ له ده می، غونچه: نه که ره پیده که نئ

ئه م به یته مان له غه زه لی پیشوودا شه رح کرد.

۸- نوتقی شیرینی بلیم چۆنه؛ وهکو شه هد و شه که ره

چه شمی به د دوو ری له فیرۆزه یی خالی زه قه نئ

نوتقی شیرینی: گفتوگۆ ناسک و شیرینی.

فیرۆزه: به رده پیرۆزه ی گرانبه ها.

زه قه ن (زه قه ن): چه ناگه.

واته: ئاخاوتنی؛ ده لئی هه نگوین و شه که ره و خالی سه ره چه ناگه یشی (چاوی به دی لی دوو ری)، هه ره ده لئی فیرۆزه یه.

۹- گه رده نی هه ره وهکو مینایی له باله ب له زولال

چ زولالیکه؛ فه قه ت جه وه ره ی جانی به ته نئ

مینایی له باله ب: باده ی پر به په رداخ. هه لبه ته «مینا» به مانای گه رده نی به رزیش دیت.

زولال: سازگار و ره وان و له هه ره سیشدا سووک و ئاسان.

به ته نی: به ته نیا، ته نیا و ته نیا و هه ره، هه ره ئه و و به س.

واته: گه رده نی؛ هه ره ده لئی شووشه ی باریک و به رزی پر له باده ی سازگاره، به لام سازگاریکی چۆن چۆنی؟! سازگاریک وهک گه وه ره ی گیان!

۱۰- سینه؛ وهک گولشه نی نه سرینه، شکوفته، نه ما

باغه بان بو ته مه عی خونه چه، چ ده ستی نه که نئ

واته: سنگ و به رۆکی، هه ره ده لئی باخی نه سرینی پشکووتوه و ئه وه نده جوانه، ده ترسم باخه وان، به نیازی خونه چه چین، ده ستی بو بیه ن.

۱۱- جووتی پستانی؛ وهکو جووتی هه ناری خه و تور

ده په رن؛ گه ره له په ری ده ستی به قایم به ده نئ

ئه م به یته مان له غه زه لی پیشوودا لیکدایه وه.

۱۲- چ بلیتم ناف و شکم؛ چۆن و چ تهرزن بهسیفەت

نافی وهک نافه؛ شکم؛ خەرمەنی بەرگی سەمەنی

ناف و شکم؛ ناووک و سک.

چ تهرزن؛ چۆن چۆنین.

واته: ناووک و سکی؛ چی بلیتم و چۆن چۆنی باسیان بکەم و بلیتم شینەیان چۆن؟! ده‌لیم: ناووک، وهک ناووکێ ئاسکە و پیستی سکیشی، وهک خەرمانیکیکه له پەرەیی گولێ یاسەمین.

۱۳- بیینه سەر جفتهیی رهنگینی، له نیو رانی سپی

وهک پەری لالهیی، مونه‌قەشە لەسەر نه‌سته‌ره‌نی

ئەم به‌یتەشمان له غەزەلی پیشوودا شەرح کرد.

۱۴- خر و پر، نەرم و سەمین، وهک فەنەری کاری فەره‌نگ

جوست و خێزێکی هەیه؛ وهختی که ده‌ستی ده‌گەنی

جوست: جوولە، بزووتن.

خێز: بەرزبوونه له جێی خۆیدا.

واته: ئەوهی له به‌یتی پیشوودا ئاماژەیی پیکرا: نیوان رانی، ئەوه‌نده خروپ و نەرم و قەلەوه، هەر ده‌لێی فەنەری ده‌ستکاری ئەوروپایییه، چونکه هەر کاتێ ده‌ستیان به‌رده‌که‌وی، له جێی خۆی راده‌چله‌کێ و ده‌له‌ریتته‌وه و جوولە جوولێ پێ ده‌که‌وی.

۱۵- ئیشتیاقی شەبه‌قم، هەر شه‌وه، به‌و جفتهیی ته‌نگ

هەر وه‌کو شه‌وقی غەربانه، به‌بادی وه‌ته‌نی

شه‌به‌ق: ئاره‌زووی نێراه‌تی بۆ سێکس.

واته: هەسەرته‌ی سێکسم، له شه‌ودا، بۆی (بۆ ئەوه‌ی نیوان هەردوو رانی، که زۆر ته‌نگه)، هەر وه‌کو هەسەرته‌ی که‌سانی دووره‌ ولاتن، بۆ گە‌یشتنه‌وه و دیداری نیشتمانیان.

۱۶- خۆزگه‌ جو‌لایی موحیبه‌ت، به‌مه‌کوکیکی نوعوز

پوودی وه‌سلتیکی له‌سەر کارگه‌هی دابه‌ته‌نی

ئەویش هەر ته‌واوکه‌ری هەسەرته‌ی به‌یتی پیشووه و خۆینه‌ر خۆی لێی ورد بیته‌وه چاکتره.

کیش: به‌حری هه‌زه‌ج مه‌کفووف مه‌حزووف: (مفعول مفاعیل مفاعیل فاعولن)، وه‌ک نموونه‌ی:

۱- وه‌ک ماه و ستاره‌ت؛ که بیی مه‌یلی هه‌لاتن

سه‌رکرده‌یی رۆژ، رەه‌ره‌وی شه‌و، رەه‌زه‌نی خه‌وبه
«نالی، ۳۹۳»

۲- میوه‌ی ئەمه‌لم کاله، به‌دوو چاوه‌یی کالێ

کالای خه‌یالم، هه‌موو رۆبووه به‌غارته

«حه‌ریق، ۱۴»

۱- راحی؛ که مه‌زه‌ی عیشق نه‌دا، زه‌وقی چ دینێ

عیشقی که زیای عه‌قل نه‌با، شۆری چ دینێ!

راح: خۆشیی، شادمانیی، ئۆخژن، ته‌سکینی، ژیانه‌وه، که‌یف. له هه‌مان کاتیشدا ناوی جو‌ره ئاوازیکی مۆسیقایاییه (ده‌خدا، به‌رگی ۸، ل ۱۱۶۸۶). به‌لام «ئه‌ده‌ب» ماناکانی پیشه‌وه‌ی مه‌به‌سته.

مه‌زه‌ی عیشق: تامی ئەوین.

زیا (ضیاء)ی عه‌قل: پڕشنگی هزر و می‌شک.

واته: که‌یف و خۆشیی و ئۆخژنیک، ئەگەر وه‌ک له‌زه‌تی عیشق، له‌زه‌ت به‌گیان نه‌به‌خشی، ئەوه چ له‌زه‌ت و خۆشییه‌که؟! عیشقی‌کیش، که هۆش له‌ سه‌ر و له‌ می‌شکدا لانه‌بات، ئەوه که‌ی جۆش و خرۆشی عیشقه‌!

۲- ساقی به‌سه‌فا، ساغه‌ری مه‌ی دا به‌حه‌ریفان

گەر ده‌هری موعه‌ربه‌د به‌جه‌فا پیتی نه‌رژتینی

حه‌ریف: هاوکار، هاوپی‌شه، هاومه‌شه‌ب.

ده‌هر: رۆژگار.

موعه‌ربه‌د: ئەو که‌سه‌ی له‌ کاتی مه‌ستیدا، کۆری مه‌یخواردنه‌وه ده‌شیوتینی و به‌دمه‌ستییه ده‌کا.

واته: مه یگپر، زۆر به دلخۆشیییهوه، مه ی به ده ست هاومه شره بانه وهدا، ئه گهر چه رخی به دمه ست، باده که ی پی نه پزینتی.

۳- جانا وهره، تا جان به نیشاری قه ده مت که م

گهر خاکی ره هت بیت و له من گیان بستینتی

نیشار: پیشکesh، شاباش.

خاکی ره هت: خاکی پزگات.

واته: ئه گهر خاکی سه ره پزگات، بیسته باجگر و گومرگ و بیته لام داوای باج و شاباشی ههقی هاتنتم لی بستینتی؛ ئه و ئاماده م یه کسه ر «گیانم» بکه مه شاباش و پیشکeshی ئه و هاتنته؛ که واته گیانه که م! ته شریف بهینه، تا گیان پیشکesh ئه و پزگه یه بکه م، که تۆی پندا دیت.

۴- ماچی بده من له و ده هه نی خونه میسالت

با هسه رته ی سه د سه له، له دل هیچی نه میتنی

واته: گیانه که م! سه د سه له! هسه رته ی ماچی ده متهم هه یه و بۆ ئه وهش ئه و هسه رته له دلم ده رچی، ماچیکم له و ده م و لیوه، وهک خونه یه ت به درتی.

۵- ئازورده ده که ی ئه و دلی عوششاقه؛ ده ترسم

جاریکی له و ئازورده گییه ت دل بشکینتی

ئازورده: ئازاردان.

واته: ده ترسیم جاریکی تریش ئه و دله عاشقه م، به هۆی ئه و دلشکانه ته وه؛ بشکینتی.

شاعیران: «سالم»، «کوردی»، «مه حوی» و «وه فایی» «ئازورده» یان به مجۆره به کاربردوه:

۱- خه وفناکه دلم ئازورده له زولف

حاله تی ته لئه، له شه ودا بیدار

«سالم، ۵۷»

۲- له به رچی وا له من ئازورده بووی تۆ؟

نییه ره حمت به حاله م، له ب نه باتم

«کوردی، ۱۰۸»

۳- که سی من، گهر که سن، که س من نه خاته فکری ئه و شاهه

به یادی ناکه سان ئازورده هه یفه خاطیری عاطیر

«مه حوی، ۱۲۷»

۴- قیامه ت بۆ دلا ن هه ستا، که چاوی مه ستی وه رگپرا

مه گهر ئازورده بوو ساقی، که به زمی مه یکه شان رۆی

«وه فایی، ۲۰۷»

۶- هینده ی مه نوینه روخی ئاینیه؛ مه بادا

ئاهی دلی مه زلوم، به پروتی بنوینتی

مه بادا: نه وه کو، نه ک.

ئاینیه: ئاوینه.

واته: ئه وهنده له به رئاوینه دا، خۆت به رازاوه یی رامه گره، با ئه م دله پر ئازار و پر هسه رته م ئه وهنده به هسه رت و ئاهی دیدارته وه ئازار نه چپزتی و ئاه و سکا لام نه گاته لای خودا و خوا تۆله ی منت لی نه سینتی.

یان: دلم؛ که ئاوینه ی رووی تۆیه، ئه وهنده خۆتی تیدا نیشان مه ده و به و خۆنیشاندا نانه، به هسه رته وه م ئازار مه ده، نه ک ئاهی ئه م هسه رتانه ی من، خوا تۆله ت لی بکاته وه.

یان: روخسارت، که وهک ئاوینه یه، ئه وهنده ئیمه ی ئازار چه شتووی دیدارته تیدا نیشان مه ده، نه وه کو خوا تۆله ی ئه م هسه رتانه مان له روخسارت بکاته وه.

«نالی» ده لتی:

له ئاوی چاوی مندا خۆت ببینه

له باتی مه نزه ره و ئاوینه، قوربان

«سالم» ده لتی:

تابی کوا ئاوینه، رووی تۆی بیته ناو

گهر له سه نگ بی؛ نه قشی تۆ ده یکا به ئاو

«۱۰۸»

۷- ساقی به خوم و دهن، به «ئەدەب» مەى بده، ئەمما

جورعیکی لەبەر شێخ، کە ئەو مەستە ببینێ

خوم و دهن: کووچه و گۆزه.

جورعیك: قومیک.

واته: کاکى مە یگێر! بە کووپە و گۆزە، مەى بە «ئەدەب» بده و قومیکیش بەو شێخە بده، با کەمیک مەست ببێ و بەمەستیی ئەو شوخە ببینێ، بزانی چۆن درۆ و ریاکاری لێ دەردهکەوێ! واته: با بزانی کە شێخ مەست دەبێ، چۆن حەقیقەتى خۆی دەردهخا و چۆن شەیدای ئەو شوخە دەبێ!

«مەحوى» دەلێ:

ببین گەر لە ساقى: ناز و عیشویک، ئیمە دەیبینن

بەمەى نوشیی دەدەن فتوا، بەمەستیی موفتیی و قازیی

«۳۰۵»

شاعیران: «سالم»، «وەفایی» و «حەریق» واژەى «سەبوو» بەمجۆرە بەکار هێناوه:

۱- مەستیی من، وەرایی یارانه

ساقیا! خوم بده بەجامی سەبوو

«سالم، ۱۱۶»

۲- غافل مەبە بو رابیطەیی گەردەن و چاوی

مەى بگرە «وەفایی»، کە ئەمە جام و سەبووته

«وەفایی، ۱۱۸»

۳- ئەوەک مەبخانه خالبی بێ، هەتا پیری موغان ماوه

سەرم قوربانت ئەى ساقى! گەلێ تینووم «سەبوو» بێنه

«حەریق، ۵۵»

کیش: بەحرى هەزەج موسەممەن سالم: (مفاعیلن مفاعیلن مفاعیلن)، وەک نمونەى:

۱- حەبیبی بێ خەتا کوشتەم، ب دەربا فورقەتێ ئاخەر

ژ وێ روژێ دى زانى من، کو بار ئەو نیرل جەرگیدا

«مەلای جزیری، ۳۹»

۲- لە هەمەدەرت مەکە وەحشەت، وەرە بلبل رەفیقت هات

بنالین با بەجووت هەر یەک، رەهەندەى گولعوزارپکین

«سالم، ۹۶»

۳- هەتا شەققەى فەلەک نەبووه بەکافووری کفن، هەستە

کە ئەمشەو فرسەتە، هێشتا فەلەک ماویى، ئەتۆش ماوی

«نالی، ۶۸۴»

۱- دلتاراما چ زیبایی، دلتازارا چ رەعنایی

چ دلکش چیه و سیمایی، چ سەرکش قەدد و بالایی

دلتارام: مایەى ئارامى دل.

دلتازارا: پێچهوانەى دلتارام، دلتازاردەر.

رەعنا: زراف، بالا بەرز.

دلکش: دلکیش.

چیه: روخسار.

سیمما: روو، روخسار.

۲- شەکەر لەب، شاهیدی شیرین، بتی چین، لوعبەتى ماچین

سەراپا سۆسەن و نەسرین، چ لەب نووشین دلتارایی

شەکەر لەب: لێو شیرین.

شاهید: مانای زۆرە؛ بەلام لێرە بەمانای «شێو شیرین» و «ئیسک سووک» و مندالی جوانی بەهەشتیش دیت (بۆ زیاتر زانیاری لەم بارەیهوه، بنواڕە: دەخدا، بەرگی ۹، ل ۱۴۰۷۲).

لوعبەت: بووکی رازاوه.

لەب نووشین: ئەوێ کە لیبی بۆ مژین خۆش و شیرینه.

۳- خوداوهندا چ مومتازی، چ شۆخ و شەنگ و غەمازی

چ دەممازی، چ هەممازی، چ تورفە مەجلیس ئارایی

مومتاز: هەلپژاردە، ناوازه، نایاب، سەرتۆپ.

غەماز: ئەوێ چاوی پرە لە سەرنجی تیلاویی و ناز و عیشووه.

دەمماز: هاو دەم.

هەمماز: هاو پاز.

تورفە: ناوازه و سەمەرە و نایاب.

مەجلیس ئارا: پازتێنەرەوه و ئارایشگای کۆر و کۆمەڵ.

۴- دزی دڵ، ئافەتی جانی، قصوری عەقڵی ئینسانی

فتوری زوهد و عیرفانی، فەسادێ دین و دنیایی

ئافەتی جان: مایهێ دەرەسەریی گیان.

قصوری عەقڵی ئینسانی: سۆنگهێ لە دەستدانی هزر و فیکری مرۆ.

فتوری زوهد و عیرفان: خواپەرستی و ئایینداریی دەشیوتن.

فەسادێ دین و دنیایی: مایهێ لەناو بردنی ئایین و دنیایت.

واته: دلبەرەکهێ؛ دڵ دەدزی و دەرەسەریی بۆ گیان ساز دەکات و مایهێ کزکردنی هۆش

و هەستی مرۆیه؛ سۆنگهێ ئازاوهێ خواپەرستی و ئاییندارییه، هۆی خراپکردنی دین و دنیا شه.

«کوردی» دەلێ:

تووشی یاری هاتووم: سەحار و دز و حیلەباز

تورک رەفتار و تەبیەت کافر و سۆفی نوما

۵- بەصورت ماھی ئافاقی، بەمەعنا جانی موشتاقی

چ خوش ئاداب و ئەخلاقی، چ مەحبوبی، چ زیبایی

بەصورت: بەشیتو، بەدییهن.

ماهی ئافاق: مانگی ئاسمان (ئاسۆ).

بەمەعنا: بەناوەرۆک، بەگهوهەر.

جانی موشتاق: گیانی هەسرهتاوی و عەقداڵ.

۶- چ بێ دینی، چ بێ ئیمان، چ بێ بونیان، چ بێ ئەرکان

چ بێ شەرتی، چ بێ پەیمان، چ بەد عەهدی، چ بەد رایی

بێ بونیان: بێ بناغه، بێ پرچەلەک.

بێ ئەرکان: بێ بنچینه.

بەد را: بێ پەیمان.

۷- بەعاریز: مەعجەری پشکو؛ بەگیتسو: گولشەنی شەبوو

ئەگەر حەققت دەوی ئەمرو، لە دنیا تاق و تەنهایی

بەعاریز: بەروخسار.

مەعجەری پشکو: ئاگردانی پر لە پشکو، مقەلێ.

بەگیتسو: بەزولفەکانتا.

گولشەنی شەبوو: باخی شەبوو، گولجاری شەبوو.

واته: بەروخسار، هەر لە ئاگردانیکێ پر لە سکل و پشکو دەچیت. بەزولفەکانیشتەوه:

لە گولجاریکی گولە شەبوو دەچیت. بۆیه ئەگەر راست دەوی، نمونەێ تو، لە دنیا دا نییه

و تو تاقانەێ هەموو دنیایت.

۸- لە مەغریب تا بەماچینت، موسەخخەر بوو بەئایینت

منیش هاتوومه سەر دینت، ئەگەر سەد کە نهصارایی

لە مەغریب تا بەماچین: لە خۆرئاواوه تا هەریمی ماچین.

موسەخخەر: داگیرکراو.

کیش: به‌حری هه‌زه‌ج موسه‌مه‌ن سالم: (مفاعیلن مفاعیلن مفاعیلن)، وه‌ک نمونه‌ی:

۱- هه‌چی فورقه‌ت نه‌دی هجران نه‌بی من داغ و که‌ی لینه

ژ ب ل ده‌ربن دی هجرانی، فراقی روح و جان کئی دا
«مه‌لای جزیری، ۳۶»

۲- سه‌دای گریان‌ی خۆم و ده‌نگی ناله‌ی دل؛ له ده‌س هیجران
وه‌ها دی، موته‌سیل، شه‌و، هه‌ر ده‌لایی زه‌نگی زواریکین
«سالم، ۹۶»

۳- وه‌ره ئەم نیکنه‌یه من پیت بلیم «نالی» ئەگه‌ر فه‌رضه‌ن
هه‌موو دنیات بی، هیشتا‌کو هه‌ر حه‌یران و داماو‌ی
«نالی، ۶۹۰»

۱- ئەری تهرسا به‌چه، گورجی ره‌وش، مه‌زه‌هب مه‌سیحایی

فه‌ره‌نگیی خووی، نه‌صارا تینه‌تی گه‌بری کلیسایی

ته‌رسا به‌چه: ئەی مه‌سیحی زاده. به‌زه‌رتوشتی زاده‌ش دیت.

گورجی ره‌وش: ئاکار «گورجستان» یانه.

مه‌زه‌هب مه‌سیحایی: ئایینی مه‌سیحی.

فه‌ره‌نگیی خوو: ره‌وش و خوو ئەوروپاییانه.

نه‌صارا: فه‌له، دیان.

تینه‌ت (طینه): هه‌وین.

گه‌بر: گاور.

۲- به‌لای ئیران و فیتنه‌ی رۆم و شوخی تورک و ماهی کورد

نیگاری به‌لخ و شاه‌ی هیند و تورکی چین، به‌ره‌عنایی

به‌لای ئیران: ئەو جه‌نگ و داماو‌یی و برسی‌تی‌ییانه‌ی ئیران، به‌هۆی جه‌نگه‌کانی له‌گه‌ڵ
رووسیا و عوسمانی و ئاکامه‌کانی ئەو جه‌نگانه له‌سه‌ر ئەستۆی خه‌لک.

واته: شێوه و ره‌وش و ئاکارت، جوړیکه تاییه‌ت و که‌چی هه‌ر له خۆرئاواوه تا ولاتی
چین، که‌وتوونه‌ته ناو بازنه‌ی ئایینه‌که‌ته‌وه؛ بۆیه منیش وه‌کو هه‌موو ئەو خه‌لکه، ناچارم
بیمه سه‌ر ئایینت، ئەگه‌رجی له سه‌دا سه‌دیش دلینام، که ئایینه‌که‌ت له ئایینی من
جیاوازه و ئەوی تۆ: ئایینی مه‌سیحاییه.

۹- نه‌خۆشی ده‌ردی هیجرانم، ئەتۆی ده‌رمانی ده‌ردانم

وه‌ره ئەی راحه‌تی جانم، که بۆ من، تۆ مه‌سیحایی

واته: گیانه‌که‌م! نه‌خۆشی ده‌ردی دووریم و هه‌ر خۆشت ده‌رمانه‌که‌یت. که‌واته خیرا
بکه‌ری، ئەی مایه‌ی سوکنا‌یی و ئۆخزنی گیان و نه‌خۆشیی گیانم و ده‌زانم تۆ بۆ من، که له
تاو دووریت، له سه‌ره‌مه‌رگدام، وه‌ک مو‌عجیزه‌ی مه‌سیحیت بۆ من و هه‌رکه بکه‌یت؛
ده‌موده‌ست چاک و زیندووم ده‌که‌یته‌وه.

۱۰- وه‌ره ئەی ماهی تابانم، بیه جارچاره میوانم

که ده‌تکه‌م تا‌کو ده‌توانم، به‌جان و دل په‌زیرایی

په‌زیرایی: خزمه‌تکردن و پیشوا‌زی.

۱۱- وه‌ره ئەی یاری دلدارم، بیه ساتی به‌خه‌مخوارم

بپرسه حاله‌که‌ی زارم، بزانه ده‌ردی سه‌ودایی

واته: ئەی دل‌به‌ره‌که‌م! هه‌یج نه‌بی هه‌ر ساتیک خه‌مخۆرم به و له نه‌خۆشیی و ده‌رده‌که‌م
بپرسه، بزانه حال‌ی شه‌یدا‌بوونی راسته‌قینه‌ی مرۆ، چۆن چۆنبیه!

۱۲- وه‌ره ساتی به‌ره‌عنایی، بیه‌ینه حال‌ی شه‌یدایی

بلی چۆنه به‌ته‌نهایی، «ئه‌ده‌ب» بی من، شه‌کیایی

شه‌کیایی: ئارام و خۆراگری و پشوو‌ی درێژ، له‌به‌ر قورسایی نه‌خۆشیدا.

واته: گیانه‌که‌م! هه‌ر ته‌نیا ساتیک، به‌و بالا زرافه‌ته‌وه، سه‌ر‌یکم لی بده، بزانه
سه‌ودایی و شه‌یدایی بوونم به‌تۆوه، چی لی ک‌ردووم و بزانه «ئه‌ده‌ب» به‌م ده‌ردی
سه‌وداییه‌ی خۆته‌وه، چۆن به‌ته‌نها ده‌نالین‌ی و چه‌ندیش له ژێر باری ئەم ده‌رده سه‌خته‌دا
(ده‌ردی شه‌یدایی)، پشوو‌ی درێژه و دان به‌خۆدا گرتووه و چه‌ند به‌ئارامه!

فیتنه: به لا، دهرده سه ری، هه را، پشتیوی.

رۆم: مهبه ست له ئیمپراتۆری عوسمانیه.

شوخی تورک: کچانی جوانی تورک؛ که له جوانیدا به ناوبانگن.

ماهی کورد: مانگی کورد (که دیاره مهبهستی له کچانی جوانی وهک مانگی کوردن).

نیگاری به لڅ: دیسان مهبهستی له کچانی ولاتی «به لڅ» ه، که له سهیرکردن و تیهلی چاوی سحرایی و پر نازدا به ناوبانگن.

شاهی هیند: شاهانی ولاتی هیندستان، که له خو جوان پازاندنه ودا به سه لیه و به شکون.

تورکی چین به پره عیایی: کچانی تورکی ولاتی چین؛ که له بالا به زیدا ناودارن.

۳- مونه ققهش صورته و پهنگی، مه گهر نه رتهنگی نه رتهنگی

مقه ووهس نه برۆی مشکین، مه گهر ته صویری لهو شایی

مونه ققهش صورته و پهنگی: روخسار و شپوه ئارایشکراوی پهنگاوپهنگ.

نه رتهنگ و نه رتهنگ: یا: نه رتهنگ، یا: نه رتهنگ: به هه موویان ناوی نهو کتیه نه؛ که نیگارکیشی به ناوبانگ «مانی»، به نامه ی نیگارکیشی خوی، به شپوه ی وینه ی پهنگاوپهنگ، تیدا باس کردووه و نه خشان دووه. هه ندی جار نه م کتیه «کارنامه ی مانی» یشی پین ده لین و هه موو به هره و سه لیه و توانای وینه کیشان و نیگارکیشی خوی له م کتیه دا یادداشت کردووه. (بو زیاتر زانیاری له م باره یه وه، بنواړه: ده خدا، بهرگی ۲، لاپه رتهکانی: ۱۶۵۱ و ۱۸۳۰). وهک له یادمان بئ، له زورینه ی شیعی کلاسیکی کوردیدا، ناوی مانی، وهک نیگارکیشیکی ناودار و ناوازه، هاتووه.

مقه ووهس: که وانه وه بوو.

نه برۆ مشکین: برۆی بوڼ خوشتی وهک میسک.

مه گهر ته صویری لهو شایی: ده بئ خوت بو گووه ند و شایی پازاند بیته وه! (نه م پرسته یه م هه ر به م مانایه بو لیکدرا یه وه و: لهو شایی-م هه ر به: لهو شایی یه بو خوتندرا یه وه)...

۴- مه گهر هه مسایه یی نووری، له تیف و نه غز و مومتازی

مه گهر هه مزاده یی حوری، زهریف و شاد و زیبایی

هه مسایه ی نوور: دراوسی و هاومالی پروناکیی.

له تیف: ناسک و نازدار.

نه غز: جوانی بئ وینه. (ده خدا، بهرگی ۱۴، ل ۲۲۶۱۲).

مومتاز: هه لپژارده، نایاب، سه رتوپ، ناوازه.

هه مزاده ی حور: هاو زاین و هاو له دایکبوی پهری، دووانه ی پهری، جمکانه ی فریشته.

زهریف: شیرین.

زیبا: جوان.

واته: ده بئ تو دراوسی پروناکیی بیت، ئاوا ناسک و نازدار و جوانی بئ وینه و هه لپژارده ییت؟! یان له گه ل پهری و فریشته دا و به سکیت له دایک بوون، ئاوا شیرین و جوانیت!؟.

۵- سپهیرم رام و هه مدهم، جام و واعیز: دل بهری تازی

خودارا ساقیا تیکه؛ له مینای باده ی صه هبایی

سپهیر: ئاسمان.

رام: هوگر و مالیی و دهسته مؤ.

هه مدهم: هاو دهم.

جام: ده فری باده.

واعیز: ئاموژگار یکار.

تازی: چهند مانایه کی هه یه: ۱- چادر و په شمال نشین. ۲- عه رهب. ۳- تازه. که لیره دا «ئه ده ب»، وهک دیاره، هه ر «عه رهب» ی پئ مهبهسته و هه ر واش ده خوینرتیه وه. هه رچه نده واژه که زۆتر بو دوو مانای یه که م و دووهم، له بهرچاو ده گییری و به هه ردووکیشان هه ر مهبهست له ره گه زی عه ربه و ماناکهش له وپوه هاتووه، گوایه عه رهب له نه ژادی «فه رزانه کوری به هرام کوری فه رزانه فه رهاد تاز» که وتوونه ته وه و ئه میش کوری «سیامه ک کوری میشی کوری که یومهرت» بووه و باوکی سه رله بهری ره گه زی عه رهب نه ژاده؛ ههروهک چۆن ره گه زی هه موو «عه جه م» بو سه ر «هو شه نگ شا»

دهگه پټنه وه. هه ندی که سیش پیتی وایه که «تاز» و «تاز» به مانای چادر نشینان و ئه م واژه یه له بهرام بهر «جووتیاری گوند نشین» دا به کار ده یئن. به م پټیه یه: «تازی» بۆ چادر و ره شمال نشینان و «جووتیار» یش بۆ گوند نشینان به کار دی. هۆیه کهش ئه وه یه که «عهره ب» له سه ره تا و دیزه مانه وه، له ره شمالدا ژباون و پاشان ورده ورده واژه ی ره شمال نشین به پال عهره ب درا و گهلانی دنیا، ره گه زی عهره بیان به تازی ده ناساند. هه رچه نده ولاتیکی وهک «چین»، ره گه زی عهره ب به «تاش» ده ناسی و ئه مانیش هه ر له «تازی» و «تازی» فارسیانه وه و ده رگرتوه.

هه ر له م بواره دا نووسه ری ناسراوی ئیرانی «ملک الشعراء: به هار» ده لئ: له پټشدا خه لکی ئیران، به هه موو که سیکی بیانییان ده وت: «تاجیک»، یان: «تازیک»، هه ره ک چۆن یونیانیای دیرینه، به خه لکانی بیانییان ده وت: «به ره ر» و ره گه زی عهره بیش له کۆندا به خه لکی ئیرانیان و توه: «عه جه م»، یان: «عه جه می». (بۆ زیاتر ئاگاداری له م باره یه وه، بنواره: ده خدا، به رگی ٤، ل ٦٢٥٩).

واته: ئاسمان هۆگر و هاوده مه، پیاله ی باده که م له شتیه ی یارم ده چی و واعیزیش له شتیه ی عهره ب ده چی. هاده ی مه یگێر! له و مه یه مینایی و نایابه م بۆ تیکه.

«مه حوی» ده لئ:

وه رنه سه یری سه رخۆشان! ئه و شوخی مینا گه رنه
بوو به ساقی، ده م به شه ککه ر خه نده دی، مینا به که ف
«١٧٤»

٦- سه ر و روو شوخ و شیرینی و شه که ر له ب شاهید و شه ده دلپه ر و دل به ر و دلدار و دل سه خت و دلئاری

سه ر و روو: سه ر و روخسار.
شه که ر له ب: لیو وه ک شه کر شیرین.
شاهید و شه ده: جوان و هه نگوبن.
دل سه خت: دل په ق.
دلئارا: مایه ی ئارامی دل.

٧- به زولف و ئه برۆ و موژگان و خه ت و په رچه م و بالا که مه ند و تیغ و تیر و جه وشه ن و خه فتان و والایی

که مه ند و تیغ و تیر و جه وشه ن و خه فتان: چه کی جه نگیی کۆنن؛ که «جه وشه ن» و «خه فتان» له شتیه ی (زری) دا بوون.
شاعیران: «سالم»، «کوردی» و «وه فایی» واژه ی «جه وشه ن» یان به مجۆره به کار هیتاوه:

١- روو به رووی دل، دل به رم کی شاویه شمشیری برۆ
خه لقه خه لقه، سیلسیله ی زولفی، به میثلی جه وشه نه
«سالم، ١٣٢»
٢- وه ک خه نه جهری «ذی الجه وشه ن» تا روژی هه شر ده تکی
خوینی دلی مه زلوممان، له و ناوه کی موژگانت
«کوردی»
٣- تاقه ئه برۆی تو، به خوین پرتی به دوو زولفی سیا ه
خه نه جهری «ذی جه وشه نه»، عیشوه و ئیشاره ی جه وه ره
«وه فایی، ١٢٣»

٨- به کولمه و روومه ت و پان و به مه مک و سینه و گه ردن عه قیق و له عل و یاقووت و دوپ و بللور و مینایی

عه قیق و له عل و یاقووت و دوپ و بللور: هه موویان به رده پیرۆزه ی جوان و گرانبه هان.

٩- جه سوور و چابوک و چالاک و جوست و جه لد و طه رایی
غه یووو و روو گهش و به دخوو، حروون و توند و خودرایی
جه سوور: ئازا و چاوقایم و جه ره زه.
جوست: بزێو و پر له جووله.
جه لد: دلپه ر.

طه راي: ئه وه ی شت ده دزی و ده فرتی، قۆلپ و ده ستپ، عه بیار (ده خدا، به رگی ١٠، ل ١٥٣٩٨).

غه یوور: فیزاوی.

حه روون: مایین و ئه سپی سلوک و سه رکیش و چه مووش. (دهخدا، بهرگی ۶، ل ۸۸۹۲).

خودرا: له سه ر قسه ی خوی پیداده گری و قسه ی که سی تر نابیستی.

۱۰- جه فا ئاداب و بی میهری، جیهان ناشووب و عه ییاری

خه تاکار و جه فاداری، سته م کردار و هه رجایی

جه فا ئاداب: ره وشتی ئازاردانی خه لک.

جیهان ناشووب: فیتنه ی جیهان.

هه رجایی: ئه و که سه ی شوینیکی دیاریکراوی نییه و هه ر ده مه ی له جیگه یه که.

۱۱- مه که ن مه نعی «ئه ده ب» یاران؛ له دنیا دا به مه جنونی

مه گه ر بازاړ و سه ودايه و هه زاران باری رسوایی

واته: گه لو! سه رکونه ی «ئه ده ب» مه که ن و ده ست مه خه نه کارییه وه و بیه لئ با هه ر شیت و شهیدا بم، چونکه له جیهانی شهیدایی و سه ودايي و هه لوه دا بووندا، هه زاران باری شه رمه زاری و رسواییش له یتگه دایه و ده ربه ستی هیچیان نابم و ئاماده ی له ئه ستو گرتنی هه موو به دناوی و شه رمه زارییه کم.

۱۳.

کیش: به حری هه زه ج موسه مهن سالم: (مفاعیلن مفاعیلن مفاعیلن)، وه ک نمونه ی:

۱- خه ده نگا فورقه تی ره عده، دلخ ئه و غه فله تی لی دت

دبیژم وهر جه به ل بت ئه و بکه ر بت وی دگا شیدا

«مه لای جزیری، ۳۶»

۲- که جیگه ت بو عیبادت بی، چ فه وقانیی، چ ته حنانیی

که حوبت بو سیاده ت بی، چ «به رزنجی»، چ «باراویی»

«نالی، ۶۸۹»

۳- له سایه ی ده وله تی ساحیب مه کان و ئاشنام ده سکه وت

له کو ی جانانه دا دايم له گه ل سه گ؛ یاری غاریکین

«سالم، ۹۶»

سه رنج: وه ک پیشتریش له جیی خویدا ئامازه مان پی کردبوو، ئه م غه زه له و غه زه لی پیشوو (۱۱۵)، جگه له وه ی به ییتی به که م و «کیش» ده کانیشیان (به تاییه تیش به ییتی به که م، هه ر ئه و وینه و واژانه به سه ر ده که ینه وه، که له غه زه لی پیشوودا نه بوون).

۲- ئه ری ئه ی ئه رمه نی زاده ی، حه سه ب مه ئمه ن، مه زه ب ته رسا

ئه ری ئه ی لوعبه تی سادا، موغ ئادابی کلیسایی

ئه رمه نی زاده: به چکه ئه رمه نی.

حه سه ب: بنه چه ی بنه ماله (له باوکه وه).

حه سه ب مه ئمه ن: بنه چه ی جیی دلنیا یی.

مه زه ب (مه زه ب): ئایین، باوه ر.

ته رسا: پیپه وانی ئایینی مه سیحی. (وتمان: زور جار پیپه وانی ئایینی زه رتوشتیش ده گریته وه).

لوعبه تی سادا: بووکی ساکار و ساده.

موغ: ئاگریه رست، پیپه وی ئایینی زه رتوشت، که له ئاقتیستادا به «مه گو» و «ماگا» و له

پارسی کۆندا به «ماگو» و له پههلهويدا به «ماگو» هاتوو دهخدا، بهرگی ١٤، ل ٢١٢٠٤).

موغ ئادابی کلیسای: ئەو زەرتوشتییە لە کلیسای مەسیحیدا پەرەدە دەبێ.

٣- جەفا وەرزی، وەغا پیشە، ئەلەم بەخشی، بەلا بالا

خەتاکاری، دلتازاری، جەفا کرداری هەرجایی

جەفا وەرزی: جەفا پیشە، ئەو کەسە کە پیشە هەر ستم کردن و جەفا نواندە.

وەغا: جەنگ و شەڕ و هەرا.

وەغا پیشە: جەنگاویی، شەڕانی.

ئەلەم: ئازار.

ئەلەم بەخش: ئازار بەخش.

بەلا بالا: وەبی و کێشە گەورە و فەرتەنە گەورە، شەڕی لا بەلای قەبە و گەورە.

٤- هەتا کە ی من له دهستان، له بهندی میحنهت و غەمدا؟

هەتا کە ی من له هیجرانت، له قەیدی ناشەکیبایی؟

واتە: تا کە بە دەستتەوه له گیروداری غەمدا بم؟! تا کە ی له دووریتدا، له پێوەندیکی پشوو درێژانەدا، دان بەخۆمدا بگرم!؟.

٥- هەتا کە ی کیبر و نازی تو، بەیادی پاز و بازی تو

بەدۆشی بوردهباری خۆم بکێشم من بەخۆپایی؟

کیبر: خۆ بەگەورە زانین.

دۆش: ئەستۆ، شان، ئۆبال.

بوردهباری: له بنه‌په‌تدا واژه‌که (به‌رده + بار) و به‌مانای ئەو کەسانە دیل و به‌رده بوون و (بار) و (کار) یان له ئەستۆ بووه و ده‌بووایه کاره‌که ئەنجام بدن، ئیتر کاره‌که زۆر بووی، یان به‌رده‌وام بووی. بۆیه دواتر مانای واژه‌که وا کەوتەوه کە مه‌به‌ست له «پشوو درێژی» و «خۆپاگری» و «به‌ئارام» و ئەوجۆره مانایانە بێ (دهخدا، به‌رگی ٣، ل ٤٥٥٢).

٦- هەتا کە ی ئەمی شەهی خویان، ده‌گه‌ل زومره‌ی غولامانت

به‌و ئەندازه، کە بێ لوتفی، ئەوه‌نده بێ موحابایی؟

شەهی خویان: گەورە چاکان، شای چاکان.

زومره: دەسته، پۆل.

غولامان: کۆی غولامە و به‌مانای نۆکەر و خزمه‌تکار.

موحابات: پشتیوانیی و هاوکاری و چاودێری و پارێزگاری کردن و ئەمجۆره مانایانە دیت، کە لێره‌دا «ئەدهب»، لای دلبه‌ره‌که‌یه‌وه، پێچه‌وانه‌که‌ی به‌رامبه‌ر ده‌کری.

واته: ئەمی شای چاکان و باشان! من کە له ده‌سته‌ی خزمه‌تکار و نۆکه‌رانی تۆم، بۆچی تا ئەو ئاسته‌ بێ سنووره، به‌رامبه‌رم نامیهره‌بان و ناهاوکار و ناچاودێر و ناپارێزگاریت!؟.

«وه‌فایی» ده‌لێ:

ئاخر ئەمی سولتانی خویان، تابه‌که‌ی نامیهره‌بانایی!؟

چاکه مه‌حروروم نه‌فه‌رمووی، یا خیتابی، یا عیتابی

«١٧١»

٧- نه ئاخر دل‌به‌را جاری، به‌ده‌ردی بێ عیلاجیی من

شیفا ده‌ستیکی عیسا‌یی، موداوا‌ییکی سینایی

ده‌ردی بێ عیلاجی: ده‌ردی بێ دەرمان.

شیفا: چاره.

ده‌ستیکی عیسا‌یی: ئەو ده‌سته موع‌جیزاویییه‌ی هه‌زره‌تی عیسا، کە مردووی پێ زیندوو ده‌بووه‌وه.

موداوا: دەرمانکردن.

سینا: مه‌به‌ست له «ئەبو‌علی کوری سینا» پزیشک‌دانی ناوداره، کە به‌«شیخ‌الرئیس» ده‌ناسری (بۆ زیاتر زانیاری: بنواره: دهخدا، به‌رگی ١، ل ٨١٤ - ٨٣٢).

واته: ئاخر گیانه‌که‌م! چۆن واده‌بێ؟ تۆ خۆت ئاگات لێمه، من وا به‌م ده‌ردی ئەوینه‌ی تۆوه (که ده‌ردی بێ دەرمانه)، ده‌نالێم و ده‌تلیمه‌وه و چونکه ده‌رده‌که‌ش هه‌ر له خۆته‌وه تووشم بووه، هه‌ر خۆشت ده‌توانیت چاره‌م بکه‌یت و موع‌جیزه‌ی ده‌ستیکی عیسا‌یی، یان دەرمانیکی له‌وانه‌ی «ئین سینا» م بۆ په‌یدا بکه و چارێکم بۆ بدۆزه‌ره‌وه.

۸- ههتا تاب و تهوانا بوو، له باری خهه نهبوو مالم

له دیدارت-که چی دهیکهه- نهما تاب و تهوانایی

تاب: هیژ و تهوانا و وره، گوړ.

واته: ههتا تهوانا و گوړم تیدا بوو، ههر چییهکت پی دهسپاردم، له نهستوم دهگرت و بهتهنگ خهه و کهه هیژییهوه هاوارم نهبوو؛ بهلام ئیتر تهوانا و برستم لی پراوه و ناتوانم سهردانت بکهه، چونکه دهردی دووری، هیچ هیژیکی تیامدا نههیشتوه.

۹- ههتا نهو کهنجی زیبایی، دووسه دهووهل بهجی بینه

که ههر پینج و دوو رۆژیکه، دهوامی کهنجی زیبایی

کهنجی زیبایی: سهرمایه ی جوانیی.

دووسه دهووهل بهجی بینه: ههرچی که له ههرهتی جوانیتدا شک دهبهیت، لهباتی جاریک، دووسه جاری بهکار بهینه.

واته: ههتا ههرهتی جوانیی له دهستدایه، بهزیادهوهی بنوینه، چونکه سهرمایه ی جوانیی، ههر ماوهیهکی زور کورته و زور خیراش له دهست دهچی.

«نالی» دهلی:

عهجهه ماوم نهی دلهی غافل، که موودیکه

لهسهر نهه ناگرم داناوی، هیشتا ههر نهبرژاوی

«۶۸۰»

«مهحوی» دهلی:

بهچی، بۆچ نهه غوروور و کییر و نازه، دهبییه تۆزی خاک

بهنهسل و فهصل نهنازیی؟ چوره ناویک نهسلته و نهووهل

«۲۱۰»

«ههردی» دهلی:

نهی دیدهپهیری! بهو دهمه، بهو کولمه گولینه

بوکهس نییه تا سهر، نهوهری: نهه گولی ژینه

تا سهر نییه نهه نازه، وهها دووری مهینه

نهو چاوه گهلاویژه، خهلاتی که برینه!

نهو زولفه، که ئیستاکه دوو تویی عهنبهیری چینه

رۆژیکی که دی، تیکهلی تویی خاکی زهینه

نهو گهردنه بیگهرده، که وهک تهختی بلووره

نهو لیوه، که وهک خونچه تهو و ناسک و سووره

ئیستاکه بهبی رهحمیی سزای جهور و فتوره

لای وایه، که ژین فانی نییه و پیکه ی دووره

نایزانی: که ههر پهنجهیی لهه خاکی زهینه

کولمی ده هزار (لهیل) و دهمی سهه (مهه و زین)ه

«۵۱»

۱۰- ههتا کهی گولعوزاری من، له هیجرت رۆزگاری من

وهکو زولفی پهریشان، پهریشان بیت و سهودایی

گولعوزار: روخسار وهک گول.

واته: نهی دلداره روخسار گولینهکهه، نهه ژبان و رۆژانهی ژبانم، که وهک قژ و زولفی تو، بهیهکدا چووه و ئالۆز و پهشپوه؛ تاکه ی بهه دار و پهریشانییهوه دههیتلتهوه؟! «وهفایی» دهلی:

گا پهریشانی روخ و گا دلشکسته ی قامه تم

ههر ده زولفی تو دهچم، سهرگهشته و سهوداسهرم

«۶۰»

۱۱- «نهدهب» چی دی نهیه نالته، له تاراجی دل و دینت

که نهمرۆ ناله، بی وهجهه، له لای تورکانی یهغمایی

تاراج: تالان، دزراو.

بی وهجهه: بهبی وهلام و بهبی کهسیکی ئاراسته کراوه.

تورکانی یهغمایی: تورکانی بهتالان و برۆ و داگیرکردن و بردن فیرن؛ که لیتردها مهبهست له کچانی جوانی تورکه، که دل و گیان و ههست دهفرین.

واته: نهی «نهدهب» ئیتر نهوهنده داد و هاوار و نالته، له دهست تالانی دل و ناینت نهبی، چونکه کچانی جوانی فیر بوو بهتالان و برۆ و فراندنی بهرهگهز تورک، دهرهستی

بيستنی ناله و دادی دلدارانی خوځان نښه و گوی به‌هاواری نه‌وانه نادهن، که له دست
فراندنی دل و تايين و هه‌ست و هوښيان؛ هاواريانه.

«سالم» ده‌لې:

۱- تا ده‌لېم: مروه‌تکه، ږه‌حمې، جه‌وری تو‌نه‌فزون دهبې
داد و بې‌دادم له گوټ‌تا، هه‌روه‌ها نه‌شنیده ما
«۳۲»

۲- ناله سوودی نښه «سالم» له دلی کافردا
له‌ب بدو‌زه له نه‌له‌م، نه‌م هه‌موو هاواري عه‌به‌س
«۷۲»

«مه‌حوی» ده‌لې:

که نادا «مه‌حویا» دادې به‌حالت
به‌سی بې: داد و تاه و ناله، بابه‌س
«۱۴۶»

«وه‌فایي» ده‌لې:

کیو‌هاته سه‌دا و ناله، به‌هاواری «وه‌فایي»
جاری‌کی له تو‌کاری نه‌کرد: تاه و فوغانم
«۶۵»

کېش: به‌حری هه‌زه‌ج موسه‌مه‌ن نه‌خره‌ب مه‌کفووف مه‌حزووف: (مفعول مفاعیل مفاعیل
فعولن)، وه‌ک نمونه‌ی:

۱- «نالی» وه‌کو زولفت که موطیعی به‌ری پیتته
تیکی مه‌شکیتنه، به‌جه‌فا مه‌یخه‌ره لاوه
«نالی، ۵۳۷»

۲- فیله‌جمله وه‌کو خالی روخی دل‌به‌ری «حاجی»
دل په‌سته، ده‌سا بادی سه‌با هه‌سته مه‌له‌رزه
«حاجی قادر، ۱۰۹»

۱- به‌ختی منی نه‌ی زولف، که هه‌مواره نگونی

یا سه‌یری منی نه‌ی موو، که تو‌بې تاب و زه‌بوونی؟

هه‌مواره: مانای زوره، به‌لام نه‌وه‌ی لی‌رده‌ا مه‌به‌سته، به‌مانای هه‌میشه، به‌رده‌وام دیت.
نگوون (یا: نخوون): ده‌مه‌ونخوون، هه‌لاو‌گی‌پراو، هه‌له‌گه‌پراوه، سه‌ره‌وژتیر.
واته: نه‌ری نه‌ی زولفی یار! نه‌وه له به‌ختی من ده‌چیت، که به‌رده‌وام ده‌مه‌ونخوون
بوو‌یتته‌وه؟! یان سه‌بری درېژ و پر تارامی منیت، که تو‌ش وه‌ک من: له لاوازیی و بې
هیزیدا، هه‌ر خوت گرم‌وله ده‌که‌یت؟!.

۲- جیسمی منی نه‌ی طوره، مه‌گه‌ر پر تهب و تابې

یا چاوی منی چیه‌ره: که وه‌ک کاسه‌یی خوونی؟

تهب و تاب: په‌روش، هه‌سرت، بې حال، بې تارام، هه‌له‌وه‌دا.
واته: تو‌ش نه‌ی کاکو‌لی یار! هه‌ر ده‌لېی منی بې تارام و هه‌له‌ودایت، که نه‌وه‌نده‌ت
جو‌وله و هاتو‌چوون له رو‌حتدایه؟! تو‌ش نه‌ی رو‌خساری یار! نه‌وه وه‌ک منیت، که
نه‌وه‌نده ئال هه‌له‌گه‌پراویت، هه‌ر ده‌لېی کاسه‌ی پر خو‌تیت؟!.

«نالی» ده‌لې:

وه‌ک طوره‌یی پی‌چیده‌یی تو؛ ساغ و شکسته‌م
وه‌ک نه‌رگسی نادیده‌یی تو؛ خو‌ش و نه‌خو‌شم
«۲۸۱»

۳- هه مفردي منى عوود، مهگەر دووده هه ناسهت!

هه مفردي منى پروود، مهگەر زار و زه بونی؟

هه مفردي: هاوجوت.

عوود: داریکی رهنگ رهش و بۆن خوڤه، که بۆ دووکه لی بۆن خوڤ لى پەیدا کردن دهیسووتین و به زمانی هیندی «ئاگر» ی پى ده لىن. هه ره له هیندستان و «چین» یش دیتته بهرهم و دواى برینى له دارستان، ماوهیهک له ژێر خاکدا دهیپلنهوه؛ تا بهوجۆره لى دیت. (دهخدا، بهرگی ۱۱، ل ۱۶۴۳۱).

دوود: دووکه ل.

پروود: پروبار.

واته: ئه ی داری عوود! ئه وه تۆش هاوجوتی منیت، که وا وهک من، دووکه ل و بۆسو، له هه ناسه کانت هه لدهستن؟! ئه ی تۆ: پروبار! تۆش هاودهردى منیت، وا به کزى و لاوازی تینه پهرى و پى ده کهیت!؟.

«وه فایى» ده لى:

عه کسى زولف و پرووته، مایه ی جۆششى گربانى من

چبکه م! ئاخىر چاو: پى ئاوى دوودى عوودى مه جمهرم

«۶۰»

۴- ئه ی لاله! مهگەر سۆزى فیراقت له جگهردا

پوخساره به خوینى، وهکو من داخ دهر وونى؟

لاله: گولاله سووره.

واته: ئه ی گولاله سووره! ئاخۆ تۆش وهک من، له بهر دوورى یار، ئه وهنده گریاوت، وا تۆش وهک من، پوخسارت سوور هه لگه راوه و ناوجه رگىشت به داخى دوورى یاره وه رهش بووه!؟.

«مه حوى» ده لى:

۱- لاله پوخسارم له سایه ی ئه شکی خوینین رهنگه وه

چونکه پروسوورم له قاپی عهین و شبن و قافه وه

«۳۲۳»

۲- له شینى فیرقه تی ئه ودا، ئه وهنده ئه شکی سوورم ریت

به ده وری جیگه ما تا بر ده کاتن دیده، گولزاره

«۴۲۶»

۵- ئاهى منه شام و سهحر و دهردى دلى سوز

یاره ب! چ عه جهب ئایینه، له م ئاهه مه صونى

له م ئاهه مه صونى: له م ئاهه پارێزراوى.

واته: هاوار و ناله و دووکه لی ئاه و هه ناسه ی من، ئه وهنده به ئاسماندا چووه، بهر ی ئاسمانى تاریک کردووه و که ده لىن شهو دادى؛ ئه وه شهو نییه، هه ناسه ی دووکه لاویى منه و که رۆژیش هه ل دى، ئه وه نىوان پشووی گریانه کانى منه، که ئاسمان دووکه لی هه ناسه ی منى لى ده برى و پروناک ده بیته وه... که چى سه ره راى ئه م هه موو ئاه و ناله یه شم؛ که تا ئاسمان چووه، به لام دل به ره که م هیچی لى نه هاتووه و ئاهى من نه یگرتووه، یان: وا دیاره داد و هاوار و هه ناسه ی دووکه لاویى من، که تا ئاسمانیش ده گات، کارى لى ناکات! تۆ بلێى ئه و یاره ی من له سه ر چ ئایینیک بیت، وا له م ئاهه ی من پارێزراوه!؟.

۶- بۆ تیغى برۆت؛ چاکه ده لىن: وهسلته جهبرى

له م چاکه دوو رۆژه، به وه فا چاکه دهر وونى

وهسلته جهبرى: دوو واژه ی لی کدراون و به دوو ماناش دین: ۱- وهسلته: به یهک گه یشتن و دیدار و یه کتر دیتن.

جه بر- یش: به مانای له گه چ گرتنى ئیسه کی شکاو، که بۆ چاک کردنه وه ی ئیسه که شکاوه که، ده بی هه ردوو سه رى ئیسه که شکاوه که، به یه که وه بلیکێرینه وه ئه وسا بۆ ئه وه ی له یه کتر دوور نه که ونه وه، ده بی گه چیان تى بگیری و تا چهند رۆژیک، ئه و شوینه شکاوه، به و گه چه وه بى نیته وه.

به کارهێنانى ئه م وینه شیعریه ش، هیمایه بۆ ئه و په یمانه ی که یار، بۆ: ژوان و یه کتر دیتنى دها و دواى له کاتى ئه نجامدانى به لینه که دا، یار به لینه که جیه جى ناکات. واته: په یمانه که ده شکینى. بۆ به شکاندنى په یمان؛ به شکاندنى ئیسه کی جهسته چوینراوه، که له کوردیدا پهنده و دهوترى: ده ستى شکاو، له گه ردن و مل و ئه ستۆی خاوه نه که یه تی؛ واته:

مرۆ کاتی دهستی دهشکێ و له گهچی دهگرن، دهبی بۆ ئهوهی نهجوولێ، به پارچه شتییک، له گهردن و ملی بکهن. بۆیه که یاریش پهیمان و به لێنییک دهشکێنی، دهبی به لێنی چاککردنهوهی بدات، له گهردن و ئهستۆی بگرێ و له گهردن و ئهستۆ گرتنیش، له مهودایهکی تردا، مانایهکی شاعیرانهی ههیه و مه بهست له دهست گهردن و مل کردنی یاره. بۆیه «نالی» له بهیته شیعرێکی لهم بابتهوهیدا، زۆر شاعیرانه و زیرهکانه، ئۆبالی پهیمان شکاندنی «دیدار» و «ژووان» له ئهستۆی دلێهر دادهنی و دهخوای بلی: سزای ئهوه به لێن شکاندنه، دهبی دهستم له گهردن و ملت بخهیت و قسه کهیشی له دوو تۆبی ئهوه پهنده کوردیهدا دهکات، که ئاماژه مان پێ کرد و «نالی» بهمجۆرهی دارشتوه:

دهستم، که بهسه دوهعه، له سه د جیگه شکاوه

جهبری نییه ئهم کهسره، ههتا نه یخهیه ئهستۆ

«۳۸۵»

«ئهدهب» یش دهلی: بۆ چاکبوونهوهی برینی دهروونم، که له بهرامبه بهجی نههینانی پهیمانیکتدا، بریندار بووه، دهبی سزاکه ی ئهوه بی، که تا دوو رۆژ، دهستم له مل و گهردنت بکهیت.

«وهفایی» دهلی:

لهباتی خوینی خۆم، وهک زولفی، تهسکینم بههیچ نایی

مهگهر دهستی شکسته ی خۆم، له گهردنی زهردی وهریبم

«۶۷»

۷- ههر کهس که توهی بێ «ئهدهب» ئاسا له ههوا ی عیشق

پایزم بهخودا من بهنه بوونی؛ نه بهبوونی

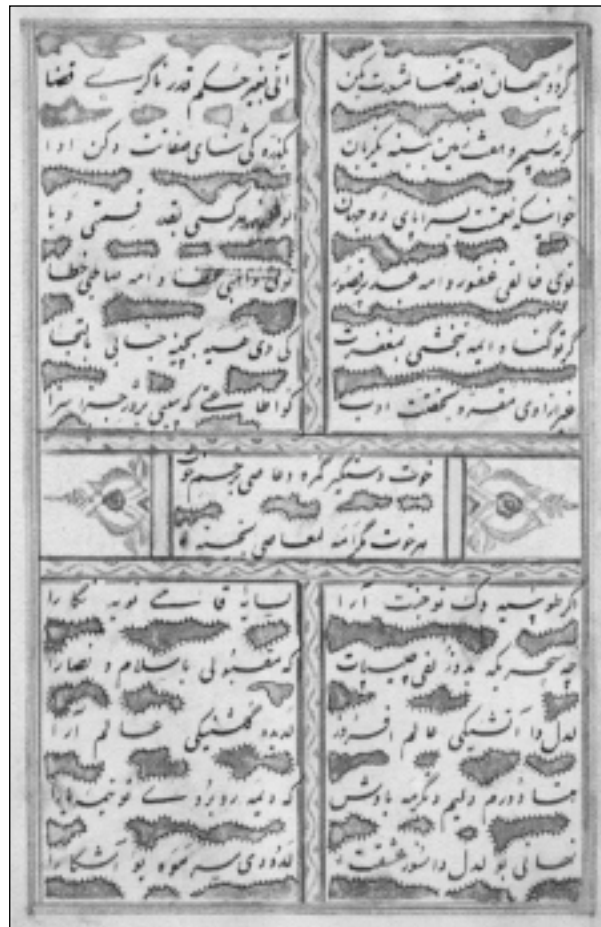
توهی: مانای گه لێک زۆره، لهو مانایانه و بهتاییه تیش: خالی، خالی بوونهوه. بهلام ئهوهی لێره دا مه بهسته، بهمانای: عهقدال، په ریشان، شهیدا، ههلوهدا، نوqm بوون، ون بوون... دیت. (دهخدا، بهرگی ۵، ل ۷۱۵۹).

واته: ههر کهسیک وهک من (ئهدهب)، له ئهویندا ههلوهدا و نوqm و ون بی، ئیتر خۆزگه دهخوایم ههر جیهانی ئهوینی خۆم بیبم و ههر ئهوه جیهانهم ههبی و هیچی ترم نهبی.

پاشکۆ
(به لگه نامه)

(۱)

(۲)

لاپه‌ری (۱) و (۲) ی نوسخه‌ی ده‌ستخه‌تی ره‌سوول ناغای ئیلخانی زاده «ره».

آغازی صبوحی کو انجائی لاری کچے
معتوبہ اصحی کو محبوبہ ظلم کچے
کروبی خودی خورین کچے بوجہ ناوین
کچے بہمن و کر تہن کر ما کو دگر کچے
بوعیشے ادب ہر دم کما جی می دھم
خندہ کچے جامی ہم با کو دینا کچے

گیسہ آخر عزم و مایچی جانم نکرد

یک نظر تیرم تاشای ماہی تا باغ نکرد

دامنم پر غصہ فرمیکے گریانہ و غم
غنجی لو گلشنی خند الدام نکرد
نشہ کجی روحہ بادہ لعل جانای
بوج امن تلو میدم نقطہ یکہ لعل نکرد
کے شریکے بھدی انہی زاری خند بو
تا بہ آہ و نالہ و تاروز ہر اسام نکرد
ای نگاری بیوفا چندم خضائی یون
یک سری موقعا خلا عہد و پیمان نکرد
تالہی لعل اقوم دی بولی لعل قسم
قطرہ جاریادی یا توئے ہر شام نکرد
تو گشت رجا نہ لیوم گتم جانا بھری
غیری ام سودایہ جانان کہ تاو نکرد
تیری شریکانت لہ دل را غوہ کر تو دہری
اسطاری مہمت بو پوچہ در نام نکرد
وصلی تو م اول کہ کی تیرا بچہ ارادہ
لڑنے خلدی برین بویادی نیرام نکرد
اودہری مای لبست جو عتابے تو م بو
خاتمہ لے بو کہ سن یادی سلیم نکرد
چندہ و عطر عطی داو فر تو کر لعل نکرد

عالمی کر دی ادب بونیدی نادام نکرد

نارک بدنا لعل لب جو چھتا چند
بو ام لے زارم بختیری بلا چند
شیرین سخن غنجہ دہن تندی و جی
ہم طرزہ دگل بختی نمی نامہ سیا چند
تا چند بہ مہر و تم ادبیم و امید
یا بکھو یار دم بدری خود و جا چند
لو جعدی مہر کہ لہ سر بہ چوہ لادہ
منبت لہ کلا و گل و ریکان و صبا چند
تاتاری لہ چینی جی ت عطر خند
کے نالے سن و نالہ و نالی سکے خند
ام عہدہ لہ مہر و وفا دار یاد
لہ در گہہ دانہ بہ امید و خاند

(۵)

۱۷

بو پادشہا عارہ تطاول بگدایان
ای پادشہم جو در گل ایگہ گد چند
در دی نینہ درد ایکہ کہ چارہ بدوایے
در دی کہ علاچی نینہ در ناوہ دو چند
در دی نینہ در دم کہ اوجارہ قبول کا
بے و جہدہ لہام رنجی طیب صبر و دو چند

بجرکہ عنی عشقے ہزار لے کو توئی

غر قابے فنا کرد ادب نظری نشا چند

اگر زندانہ گر وادہ اگر بند
لبہ جانا غدا لے سن مہا چند
بہ خند یکت اگر دل خستہ پرواز
بگوریانت دوبارہ بستہ ناو بند
اگر عجباری جوری زلف کوی تو م
بہ مہری طعم صد مہنہ چند
دیکھ غمزدہ م پو مرمی راز
اولشت لیم لہد شین واد اسند
بہ رغبت دل کو تہ داغی کیو
درای تہیرہ تقدیری خداوند
لہ و خفگی بہ عشق سر ملہ م
تم لے ناردی قط وک رماو
سکوہی گزشت لیو ی غنچہ
بہ نقرہ می خانوہ سیکو بکیر بند

محالہ گرا ادب بوزند کے کا

بہ لے مایچی لہی شریک وک قند

دوی شو شوی شہنہ کہ شہے مدختر
آرستہ بوسلھی سرا پر دہ خضر
من بند لہ کاشانہ تاریک و محقر
دو دیدہ بخت بہ براو خستہ چدر
گر غنچے خیالات دی لہ نصط

گہ مات دسر سیمہ اور سم و کسبہ
گہ خبرہ اود قدرت داو غنچہ عجبہ
اوجردہ درخشندہ ہم کشالہ غریبہ
بے زحمتی نفاش و بے بکری گنچہ

چو نے بھفا خستہ سرا و صغہ منط

(۶)

بسم الله الرحمن الرحيم

ای هند کبریاست بر او افریم اسوا	دی حصار اشکات که و همی ماؤ
حکیم اگر نکم سر نامه بنام تو	چو بلیم اگر ملیم سر دفتر العلاء
ازل آری و آخر از هر سه	ز ابد الازل و ت آخرها
علاق انس جانی و دران نام	ستار عجب پوشن خطا کجی
نی صالح بریم که یک طره او فام	پند بر هزار پند و کی یک کجی
ای مبدی و محیط سران خلق	تاکثر کواکبی تیرا بکن سنا
سطح و فضا که نظم بر پا شد	لاشی غیر ذلک فی السطح و الفضا

(۷)

فی الاصل بیا نزل الی علی بن ابی طالب

شیشه سیمبر کیم بیشین سخنی	هر و کو برنمان واکه برپاوشنی
قامتی نارونی گلشنه اما بقایس	سُنب و سوسن و گل برگ و برنارونی
زلفی بد مجلس دل شهر سپهر بشل	که بقافو ان میحه دزوغا صی دینی
تغ ابروی کشیده سرا چشم سیاه	وک دوشمیر بر بدن بدو کی ختنی
فوج شرکانی برابر بد وصف خسته نام	وک صف آرائی پران سپاهی
چشم شهلا ی سه سنی ظاهر آلود	ز یکیکه سحری پسته فر و غنی جفنی
لبی وک خنچه و چهره بشانی گلشن	گل دباری لد می غنخی اگر پی دکنی
نظمی شیرینی عجم چون و گوشت و گوشت	چشم بد دور له فیروزه خالی و قفنی
اگر دنی هر و کو میای لب لب نزل	چه ز لاکت فقط جوهر هانی تبتنی

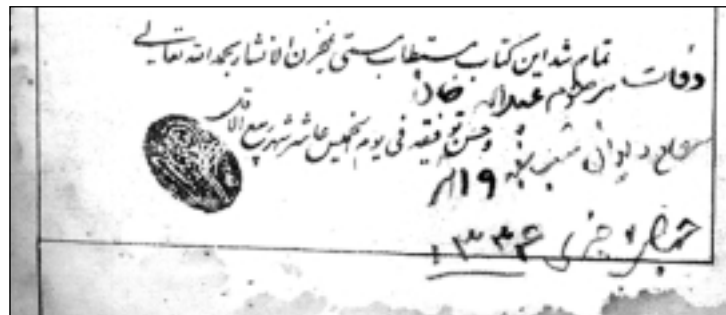
(۸)

به لگهی (۷) و (۸) نمونه‌ی دست‌نویس خودی «ته‌دهب».

(۷)

(۱۰)

به‌لگه‌ی (۹) و (۱۰) دامینی لاپه‌ری نه‌و کتیبه میژووییه‌ی که میرزا صالح، میژووی مهرگی میصباح دیوان «نه‌دهب» ی تیادا نووسیوه، که میژووه‌که ناوایه:

«۱۹ جماد الثانی ۱۳۳۴ هجری.

۱۲۹۵/۲/۲۲ هه‌تاوی.

۱۹۱۶/۵/۲۲ زابینی.

مسند سلطانی نور چشم سرمد شریف

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱

150—
Tamm was

حرف
 و از ادای اجزای سالانه عالمه است و آن جهان را که در این
 کتاب هر قسم خبرش را مخصوصی خودم خواهم رسانم
 بوده خواه نبوده باش و همچنان متعطف که را که خبرش را
 در این کتاب از قدر او فرجه است در کتابی دیگر از آن
 و دیگر که بداند هیچگاه نه خبری و آن را نشاند و این
 بوده و بداند اجازه است که این کتاب را به این کتاب

[illegible]

منیر محمد دینوہ کوٹمان قرآن راجہ

۱۲۵۲

تحریر فی غفرہ شہر سجادى الاول پارسہ

پېړستی دیوانی شهدهب

ا

- ټه‌ی همددی کبریات، وهرای فه‌همی ماسپوا 43
 ټه‌ی نووری ټیپتیدات له ماهی هه‌تا سه‌ما 45
 ټه‌گهر تووبایه وهک تۆ، جه‌ننه‌ت ټارا 47
 ټه‌مړۆ، که به‌یاده‌ی مه‌یه‌وه هاتی له‌سهردا 48
 ټه‌برۆیی که‌شیده‌ت له په‌نا طوره‌یی سه‌ودا 50
 ساقیا! مه‌ی زه‌دی باده‌یی پارم به‌خودا 51
 دل ټارامی نه‌ما جارئ، دل‌ارام سهری نادا 53
 قه‌ت بووه دل‌به‌ری مه، جارئ له‌مه یاد نه‌کا 54
 ټه‌ی ده‌هن خونچه‌ی شه‌کهر له‌ب، چه‌نده‌تم کیشا جه‌فا 55
 شوخی مه، هه‌رده‌م به‌ته‌رزئ قه‌سدی نه‌خچیرم ده‌کا 56
 قورصی قه‌مه‌ر له‌و روخی ټه‌نوه‌ر شکا 57
 دل‌به‌را ټه‌مړۆ نیگاهت؛ کاری سه‌د خه‌نجه‌ر ده‌کا 59
 دول‌به‌رئ وا بئ، که ټه‌مړۆ زلفی عه‌بیاری ده‌کا 60

ب

- پوومه‌تت به‌دری مونیره، په‌رچه‌مت وهک مشکی ناب 62
 بو‌حیجایی عیسه‌متی چیه‌ره؛ له قورصی ټافتاب 64
 چه‌شمی تۆ؛ مه‌ستی شه‌راب و حالی خه‌مبارم خراب 65
 یاری مه، بو‌حه‌سره‌تی مه، مووی له‌و پووی کرده نیقاب 67
 له‌و ده‌مه‌ی مه‌ستی سوراخی چه‌شمی دل‌داره ټه‌ده‌ب 69
 خه‌سته حالی غه‌مزیه‌یی شوخیکی عه‌بیاره «ټه‌ده‌ب» 71
 گهر مه‌تله‌عه بو‌ماهی موقه‌ننه‌ع، چه‌هی نه‌خشه‌ب 72

ت

- ټه‌و زولفی سه‌مه‌ن سا، که سه‌راپایه له‌ بالات 74
 ټه‌ی شه‌که‌هرین ده‌هانی شه‌که‌ر نوتفی، لیو نه‌بات 75
 به‌و خیلقه‌ته شیرینه، که خولقا قه‌دی په‌عنات 76
 سه‌حه‌رگاهان شکوفه‌ی دا، گولئ نازت له‌ گول‌زارت 78
 له‌و ده‌مه‌ی سهر رسته‌یی زولفی خه‌می تۆم که‌وته ده‌ست 80

- له‌و خوشیه‌یی که قاسیدی مه؛ ناگه‌هان گه‌یشت 81
 به‌و نه‌قشی به‌شیشه‌ی دل‌ه‌که‌م، عه‌کسی مه‌هی پروت 83
 له‌و ده‌م دل‌ی مه، چاوی به‌شه‌معی روخت که‌وت 85
 فیدای بالاکه‌ی تووله نه‌مامت 86
 نامی خودا، له‌ دوو نی‌رگسی غه‌مازی ټه‌مشه‌وت 87
 ساقیا جانم فیدای جیلوه‌ی قه‌د و ټه‌ندامه‌که‌ت 88

ج

- بو‌ټه‌و که‌سه عیشقی بئ، فهرقی نبیه: کور، یا: کچ 89

د

- عومر گه‌ییبه ټاخر و ماچټکی جانانم نه‌کرد 92
 کئ بوو شه‌وه‌کی، به‌و گوزه‌ره‌یدا گوزه‌ری کرد؟ 94
 نازک به‌ده‌نا، له‌عل له‌با؛ جه‌ور و جه‌فا چه‌ند! 96
 ټه‌گهر زیندانه، گهر داره، ټه‌گهر به‌ند 98

ر

- چ را‌ده‌بئ، که بپرسی ده‌مئ له‌ حالی نزار! 100
 زولفت سه‌نه‌ما! له‌و گولئ پوخساره نمودار 101
 ټه‌ی قامه‌ت سه‌نویه‌ر، وه‌ی ته‌لعه‌تت به‌هار 103
 به‌هار و گو‌شه‌یی باغ و سه‌باح و زنجی خه‌مار 104
 زولفی شه‌وره‌نگت ته‌رازی گه‌رده‌نی ته‌رزی بلوور 105
 ټه‌ی بادی سو‌یحه‌دم؛ که بکه‌ی به‌و گوزه‌ر، گوزه‌ر 106
 دو‌یشه‌و، شه‌وی شه‌نبه، که له‌ شه‌معی مه‌ه و ټه‌خته‌ر 108

ز

- شه‌و ناز و سه‌حه‌ر ناز و هه‌موو وه‌قت و ده‌مت ناز 121

س

- ټاکه‌ی وه‌کو تورکان، به‌یه‌غمایی دل‌ی ناس 123
 ټه‌برۆیی که‌شیده‌ت، به‌که‌فی خه‌نجه‌ری ټه‌لماس 124

161..... ئەى خونچەبىي نەزاكەتى سەحنى ھەسارى من
 162..... ئەى راحەتى مودامى دلى بىن قەرارى من
 163..... ئەى لوعبەتى تەنناز و دلئارام و پىر ئەفسوون
 164..... ئەمىرۆكە عەجەب، شۆرش و غەوغايە لە گۆلشەن
 165..... بەو دوو خالىي عەنبەرىن و نەقشى لىوى شەككەرىن
 166..... سويحدهم، ھەنگامى گۆل، سۆزەي نەسىمى عەنبەرىن

و، ۆ

168..... بەستەبىي زولفەم ئەگەر؛ چاھى زەنەخدانت چ بوو ؟
 169..... دلتيكى غەمزەدەبىي سادەبىي ئەمىنم بوو
 170..... با بلىن گۆلزارە رووى تۆ، خونچەبىي گۆلزارى تۆ
 171..... ئەى زولفى دلارام، عەجەب پىر شەكنى تۆ
 173..... نەسىمى جەننەت «مُضمر» لە دورجى گەوھەرە ئەمىرۆ
 174..... ھاوارە! لەبەر گەردشى ئەييام و غەمى تۆ
 175..... خالىي سىيەھى تۆ، لەسەر ئەو عارىزى مینوو
 176..... خالىي ھەبەشى فامتە، وا نەقشە لەسەر روو
 178..... سەبا لەکنم گۆزەرگاھت، ديارى دلبەرە ئەمىرۆ
 179..... شەوى گۆزەشتە، كە يارى عەزىز مېھمان بوو
 180..... زىبا، صەنەما، چەندە دلارا پەسەرى تۆ
 182..... قەسەم بەو خالىي نەقشى سورەتى تۆ

ھ

183..... گۆتم: زولفت لەسەر كۆلمەت، بەھەلقە و پىچىش و تابە
 185..... گەر بلىم: ياقووتە لىوت؛ لىوى تۆ رەنگىن ترە
 186..... دلپويابىي مونجەسىر ئەمشەو بەخالىي نوسرەتە
 187..... دلپەرا! دلدارى وەكو تۆ، با وەفا بىن چاترە
 189..... ئەو قاسىدى چ مەملەكەت و كامە كىشورە
 191..... خۆشە بادە، ھەر دەمەي؛ ئەما بەيانى خۆشترە
 192..... ئەى رەفيقان! دل، نزارى غەمزەبىيكي دلپەرە
 194..... خەستەبىي موزگان خەدەنگىكم، نىگاھى دلپەرە
 195..... دەردى بىن دەرمانى عىشقت، بو دللى زارم بەسە
 197..... گۆتم: با كەم بنالىنم، نەلىم دەردم بەكەس چاكە

ئەى عەزىزى ھەزەرتى پەرورەدگارى بىن رەفيق
 125.....

ك

127..... ئەى جامەبىي خوييت، طەرازى قەدى چالاک

گ

128..... ئەى شەكەر لەب، شاھىدى شىرىن كەلامى شۆخ و شەنگ

ل

129..... شىت و شەيدايى بتيكە، دلەكەي پىر لە خەيال
 131..... شىت و شەيدايى بتيكە، دلەكەي پىر لە خەيال
 133..... تا چەندە نىگار! بەوفا، عوزر و تەعەللۇل

م

134..... ئەگەرچى لەزەتتى رۆحە، مودام، رەتلى مودام
 135..... جانا بەفیدای غونچەبىي نازى دەھەنت بىم
 136..... چ دەردتيكە خوداوەندا دوچارم
 138..... بەتيرى غەمزەبىي جادووى دلارامىن بربندارم
 140..... ئەى غەزالەي بىن سەبەب رەم كەردەكەي مەھپەيكەرم
 142..... ئەى يادى لەبت، ھەمدەمى شەوگارى درازم
 143..... شكارى چەشمى ناھووتە؛ دلى دايم بربندارم
 146..... مەستى قەدەھى بادەبىي زىبا صەنەمىكم
 147..... من لە دنيا غەمزەدەي خالىي نزارى بولبولم
 148..... ئەى زولفى كەچت، مايبىي ناشووبى دوو عالم
 150..... جانا وەرە تا جاني عەزىزت بەفیداكەم
 152..... پىتوھم كە خۆم بەفیدای لەبى ئەو نىگارەكەم
 154..... تا چەندە من خەيالى وەفا، لەو نىگارەكەم
 156..... چاوەكەم بىستم نەخۆشيت، يارەبى نەتبى ئەلەم

ن

157..... ساقى وەرە بەو مژدە؛ كە ئەو شەمعى شەبستان
 159..... نىگارانى ديارى مە، شەكەرلەب، گۆلغوزارانن

198 ..... جانا که مم حه والّه به باده و پپالّه که
 200 ..... دلّ چهنگی سهری طورته، بهو ماهی بهچهنگه
 201 ..... ئهو چهنهبری گیسوو، که موزهبیهن به پهرهنگه
 202 ..... ئهو خالی سیههچورده، که ههر عینی جهماله
 203 ..... زولمه تی بهلدا؛ دهگهل نووری مصه وهر، تیکهله!
 204 ..... جانا که دهلّتی مورعی دلّی مهت، بهچ راهه؟
 205 ..... دلّبهری غاره تگه ری دینم له گهل نیمانه
 207 ..... تا بفهرموی دلّبهرا، حهسرت به دیدارت، ههمه
 208 ..... گهر غوره بی شه وواله، وه گهر ماهی صیامه
 210 ..... ههتا بو ماهی میقنعه پژی تۆ، مه تلهع گریبانه
 211 ..... ئهو جهعدی موسه لسهل، که له سهر چیه ره بلاوه
 213 ..... دوو ههناری نه وهرسن، ههریهک به یهک گولتاره وه
 215 ..... دوپکه ماشطهی قهزا، له سونعی لایه نامه وه
 216 ..... دلّ له حهسرت غه مزدهکی دوو نیترگیسی پر خه و ته وه
 218 ..... دلّ له حهسرت غه مزدهکی دوو نیترگیسی پر خه و ته وه
 219 ..... شوخه که دیسان دیاره جیلوه بی نازی هه یه
 221 ..... نامرئ ههر کهس که یاریکی وه فاداری هه یه
 223 ..... لهو دهم به باغی ناز، گولی مه ره سیده یه

ق، ق

224 ..... تاکهی صهنه ما وه عده دهگهل مه، به جهفا بی!
 225 ..... ئهی زولفی تابهتا، که پهریشانی شانه یه
 226 ..... وه درنن زاهید و سؤفی، نه وهک ئهو به زمه ساوا بی
 228 ..... ههتا ته شریفی نیکوویی، ته رازی قه ددی زیبا بی
 230 ..... دلّتاراما! هیلالی نهو به دیدارت موبارهک بی
 231 ..... بی زهوق و موحیبهت، مهی و مهیخانه دهلّی چی!
 232 ..... ههر له حظه، به ته رزی صهنه ما! جیلوه گهری، چی!
 233 ..... بو زولفی سیههچورده له سهر چیه ری قه شهنگی
 235 ..... به سه حه رگه هی به هاران، دهمی کازی بهی به یانی
 237 ..... باده ییکی مه زهی عیشق نه دا، نه شه چ دینی!
 238 ..... شیفته م بو صهنه می، ماهر وخی، سیم ته نی
 239 ..... شیفته می سیم به ریکم، بتی شیرین سوخته نی

241 ..... راحی؛ که مه زهی عیشق نه دا، زهوقی چ دینی
 242 ..... دلّتاراما چ زیبایی، دلّتازارا چ ره عنایی
 244 ..... ئهرئ ته رسا به چه، گورجی رهوش، مه زهه ب مه سیحایی
 245 ..... ئهرئ ته رسا به چه، گورجی رهوش، مه زهه ب مه سیحایی
 246 ..... بهختی منی ئهی زولف، که هه مواره نگوونی
 247 ..... به بالّا: بلند و به قه د: شوش و باریک
 252 ..... دوئ شهوئ؛ تا به دهمی جیلوه بی سولتانی خوتهن
 255 ..... **بهشی فارسی**
 257 ..... مخور تو اندوه جور دو خال و گیسورا
 258 ..... من که شب را، همه شب، روز کنم بایادت
 259 ..... درشب یکشنبه درماه جمادی دوّم
 260 ..... ای دل بهل و بس کن از این باده و ساغر
 264 ..... دوشنبه دیدم هاتفی بر من صدا زد بیخبر
 267 ..... چو من ز آغاز چینی از سر آن طرّه بگشادم
 268 ..... شوقی امروز بدیدار تو در سر دارم

۱- ئەم شیعراڤە لە دوایین «دیوانی ئەدەب» دا نین، کە کاک ناسۆ «مەحمەد سەعید نەجاری» نامادە ی کردووە:

- ۱- ئە ی حەددی کبریات، وەرە فەهەمی ماسیوا 43
 ۲- سەحەرگاھان شکۆفە ی دا، گولێ نازت لە گولزارت 78
 ۲- لە و خوشییە ی کە قاسیدی مە؛ ناگەھان گەشت 81
 ۳- زولفت سەنەما! لە و گولێ روخسارە فوودار 101
 ۳- ئە ی قامەت سەووەر، وە ی تەلەت بەھار 103
 ۴- بەھار و گۆشەیی باغ و سەباح و زنجی خەمار 104
 ۴- ئەبرۆیی کەشیدەت، بەکەفی خەنجەری ئەلماس 124
 ۴- ئە ی عەزیزی حەزەرەتی پەرورەدگاری بێ پەفیق 125
 ۴- ئە ی جامەیی خوویت، طەرازی قەدی چالاک 127
 ۴- ئە ی شەکر لەب، شاھیدی شیرین کەلامی شوخ و شەنگ 128
 ۵- تا چەندە نیگار! بەوفا، عوزر و تەللۆل 133
 ۵- شکاری چەشمی ئاھووتە؛ دلی دايم بریندارم 143
 ۶- چاوەکەم بیستم نەخۆشیت، یارەبی نەتبی ئەلەم 156
 ۶- ساقی وەرە بەو مژدە؛ کە ئەو شەمعی شەبستان 157
 ۶- نیگارانی دیاری مە، شەکرلەب، گولعوزارانن 159
 ۶- ئە ی خونچەیی نەزاکەتی سەحنی حەساری من 161
 ۷- ئە ی راحەتی مودامی دلی بێ قەراری من 162
 ۷- دلیکی غەمزەدەیی سادەیی ئەمینم بوو 169
 ۷- با بلین گولزارە رووی تو، خونچەیی گولزاری تو 170
 ۷- ئە ی زولفی دلارام، عەجەب پڕ شەکنی تو 171
 ۷- نەسیمی جەننەت «مُضمَر» لە دورجی گەوھەرە ئەمرۆ 173
 ۸- هاوارە! لەبەر گەردشی ئەبیام و غەمی تو 174
 ۸- گەر بلیم: یا قووتە لیتوت! لیتوی تو پەنگین ترە 185
 ۱۱- دوتیکە ماشطە ی قەزا، لە سونعی لایەنامەوہ 215
 ۱۱- دل لە حەسەرەت غەمزەکە ی دوو نیرگسی پڕ خەوتەوہ 216
 ۱۱- ئە ی زولفی تابەتا، کە پەرتشانی شانەپە 225
 ۱۲- ھەر لەحظە، بە تەرزێ سەنەما! جیلوگەری، چی! 232

- ۱۲- بادەییکی مەزە ی عیشق نەدا، نەشئە چ دینی! 237
 ۱۲- شیفتەم بۆ سەنەمی، ماھروخی، سیم تەنی 238
 ۱۲- راحی؛ کە مەزە ی عیشق نەدا، زەوقی چ دینی 241
 ۱۲- ئەری تەرسا بەچە، گورجی رەوش، مەزەب مەسیحایی 244
 ۱۳- ئەری تەرسا بەچە، گورجی رەوش، مەزەب مەسیحایی 245
 ۱۳- بەبالا: پلند و بەقەد: شوش و باریک 247

بەشی فارسی

- ۱- مخور تو اندوہ جور دو خال و گیسورا 257
 ۲- من کە شب را، ھمە شب، روزکنم بایادت 258
 ۳- درشب یکشنبہ درماہ جمادی دۆم 259
 ۴- ای دل بھل و بس کن از این بادہ و ساغر 260
 ۵- دوشنبہ دیدم ھاتفی بر من صدا زد بیخبر 264

٢- ئەم شیعراڤە ئی تریش لە سەرجهمی نوسخە چاپەکانی پیشووتری «دیوانی ئەدەب» دا نین.

- ٣٩- ئەو قامەت سنەوێەر، وەو تەلەت بەهار 103
- ٤٧- ئەو عەزیزی حەزەرەتی پەرورەدگاری بێ ڕەفیق 125
- ٤٨- ئەو جامەیی خوییت، طەرازی قەدی چالاک 127
- ٥٢- تا چەندە نیگارا! بەوفا، عوزر و تەعەللول 133
- ٥٩- شکاری چەشمی ئاهووتە؛ دلی دايم بریندارم 143
- ٦٦- چاوێکەم بیستم نەخۆشیت، یارەبی نەتبی ئەلەم 156
- ٦٩- ئەو خونچەیی نەزاکی سەحنی حەساری من 161
- ٧٠- ئەو ڕاحەتی مودامی دلی بێ قەراری من 162
- ٧٦- دلیکی غەمزەدەیی سادەیی ئەمینم بوو 169
- ٧٧- با بلین گولزاره ڕووی تو، خونچەیی گولزاری تو 170
- ٧٨- ئەو زولفی دلارام، عەجەب ڕ شکەنی تو 171
- ٧٩- نەسیمی جەننەت «مُضمَر» لە دورجی گەوھەرە ئەمرو 173
- ٨٠- هاوارە! لەبەر گەردشی ئەببام و غەمی تو 174
- ٨٩- گەر بلیم: یاقووتە لیوت؛ لیوی تو ڕەنگین تره 185
- ١١٥- ئەو زولفی تابەتا، کە پەڕیشانی شانەیه 225
- ١٢٠- هەر لەحظە، بەتەرزی صەنەما! جیلوێ گەری، چی! 232
- ١٢٤- بادەبێکی مەزەو عیشق نەدا، نەشئە چ دینی! 237
- ١٣٠- ئەو تەرسا بەچە، گورجی ڕەوش، مەزەهەب مەسیحایی 245

بەشی فارسی

- ١- مخور تو اندوه جور دو خال و گیسورا 257
- ٢- من که شب را، همه شب، روز کنم بایادت 258
- ٣- در شب یکشنبه درماه جمادی دؤم 259
- ٤- ای دل بهل و بس کن از این باده و ساغر 260
- ٥- دوشنبه دیدم هاتفی بر من صدا زد بیخبر 264
- ٦- چو من ز آغاز چینی از سر آن طرە بگشادم 267
- ٧- شوقی امروز بدیدار تو در سر دارم 268

فەرھەنگى واژه

ئەمە زۆرىنەى ئەو فەرھەنگى واژانەى، كە «ئەدەب» لەم دیوانەیدا بەكارى بردوو. بۆ مەبەستەى رەنگە لە داھاتوودا رەخنەگر و توێژەر، بۆ بابەتى تر كەلكیان لى بىینى، بۆ بەچاكام زانى ئامازەیان پى بكمە و لەھەمان كاتیشدا خۆینەرى ئەم دیوانە دەتوانى ماناكانيان لەناو بەشى (فەرھەنگى ئەدەب)دا بىینیتەو.

ئەشكال	ئەمىن	ئىختيار	ئىھتيدا (اھتدا)
ئەشكبار	ئەنباز	ئىختىراق	ئىھتىراز
ئەحضا	ئەنجام	ئىرەم	ب
ئەگرىجە	ئەنجوم	ئىرتىحال	باب
ئەعدا	ئەنجومەن	ئىرتىعاش (ارتعاش)	باخى ئىرەم
ئەعلا	ئەندازە	ئىرتىقا (ارتقا)	باخى يار
ئەعمال	ئەندام	ئىرشاد	باد
ئەعوەر	ئەندوھ	ئىزتىراب (اضطراب)	بادام
ئەغيار	ئەندىش	ئىزھار (اظھار)	بادە
ئەفروز	ئەنگەبىن	ئىستىفا (استفا)	بادەخۆز
ئەفسانە	ئەنگوست	ئىسلام	بادەگوسارى
ئەفسەر	ئەنفاس	ئىسىم	بادىيە
ئەفسونگەر	ئەنوەر	ئىسناد	بار
ئەفسوون	ئەنەلەق (انا الحق)	ئىعتىلا (اعتلا)	بارىد
ئەفشان	ئەھل	ئىعجاز (اعجاز)	بارىك
ئەفعى	ئەھل	ئىقبال	باز
ئەفلاك	ئەھواز	ئىقتىفا (اقتفاء)	بازار
ئەقارىب	ئەورەنگ	ئىقرار	بازى
ئەقدەم	ئەووەل	ئىكراھ	باسەرە
ئەلەم	ئەياز	ئىلتىجا (التجا)	باعىس (باعيث)
ئەلەد	ئەيمەن	ئىلتىفات	باغچە
ئەلەزەر (الحدز)	ئەيوان	ئىلتىھاب	بالا
ئەلەق	ئەيىام	ئىمان	بال
ئەلەجەب	ئىبتىسام (ابتسام)	ئىمتياز	بالانما
ئەلغاز	ئىجابت	ئىمكان	توفوق
ئەلماس	ئىجارە	ئىنتىزار (انتظار)	بالەنگ
ئەمەل	ئىحاتە (احاطه)	ئىنس	بۆسە
ئەمثال	ئىحترام	ئىنساف	بازوو
ئەمسال	ئىحتساب (احتساب)	ئىنشا	باطن
ئەمىر	ئىحتىشام	ئىنقىلاب	

ئ	ئاسوودە	ئاور	ئەخلاق
ئاب	ئاشكار	ئاورنگ	ئەحمەدى
ئاباد	ئاشكرا	ئاوینە	ئەدا
ئابدار	ئاشنا	ئاه	ئەژدەھا
ئابنوس	ئاشوفتە	ئاهستە	ئەرتەنگ
ئاتەش	ئاشوفتەگىي	ئاھوو	ئەرسوو
ئاتەشین	ئاشووب	ئايە	ئەرخەوان
ئاتەك	ئاشيانە	ئايىنە	ئەرزەنگ
ئاخر	ئاگەھى	ئىھتىمام	ئەرسەلان
ئادەم	ئاگر	ئوزار	ئەرخەنوون
ئارا	ئاغاز	ئوستاد	ئەركان
ئاراستە	ئافاق	ئولقەت	ئەرمەغان
ئارام	ئاقتاب	ئومىد	ئەرمەن
ئارایش	ئافەت	ئۆگر	ئەزەل
ئارەزوو	ئال	ئەبر	ئەسپەند
ئازاد	ئالۆز	ئەبرۆ	ئەسەر (اثر)
ئازار	ئالوودە	ئەتەك	ئەستوور
ئازەر	ئامىختە	ئەتلەس	ئەسرار
ئازورەدە	ئامىز	ئەجەل	ئەسقىھان
ئاسايش	ئامىزش	ئەحلا	ئەسكەندەر
ئاستانە	ئاو	ئەحوەل	ئەسىر
ئاسك	ئاوا	ئەختەر	ئەشعار
ئاسمان	ئاوازەخوین	ئەخسەر	ئەشك

بالتین	به در	به نالوش	بیزاعت (بطاعة)	پسته	په شیمان	پتکه نین	تبت
بام	به دره قه	به نه فش	بیستان	پسهر	په له نگر	پیوهند	ترش
بت	به دری مونیر	به نهوش	بیسه	پشکو	په ناھ	ت	تشرین
بتخانه	به دری کاب	به ند	بیچاره	پشکووتن	په نجه		تفل (طفل)
بخوور	به دو	به نده	بیگانه	پوستان	په نجه ی تورکان		تلووع (طلوع)
برنده	به دیع	به ندهر	بیعار	پوود	په ند		توربه ت
بريقه	به رابه ر	به نده گی	بیلا	پووشیده	په نهان		توبه
برین	به رات	به ها	بیم	پوور	په یا په ی		تورت
بریندار	به ریه ت	به هار	بیمار	په خش	په یام		تورفه
بزمار	به رگ	به هه شت	بیهورده	په دیدار	په یغام		تورک
بیسات (بساط)	به رقه ع	به همن	پ	په ی	په یک		تورنج
بلا	به ره لست	به هی		په ره نگ	په یکار		تورک تازه یی
بلوو	به رین	به ی		په رداز	په یکان		تورکی که ماندار
بلیسه	به زم	به یان		په رده	په یکه ر		توند
بنگین	به سباسه	به یز بیض		په رده دار	په یمان		تونگی
بوتگر- بتگر	به سته	به ین		په رستار	په یمانه		تووبا (طوبا)
بوخارا	به سته ر	به چه ته رسا		په رش	په یوه ند		تووتی
بورده بار	به شه ر	به ر		په رچم	په پاله		توور (طور)
بوستان	به چه ئاهوو	به رمه لا		په رواز	په یر		توول
بولبه شهر	به چه ته رسا	به عده ز		په روانه	په یوزه		توولانی (طولانی)
بولحه سهن	به گ	به لا	پامال	په روه ر	په یران	تاقت	تووله نه مام
بولبول	بتگه ده	به هانه	پایان	په روه رش	په یره هن	تاقتی کیسرا	ته ئه ممول
بونیا	به رگه شته	به یع	پایه ند	په روین	په یله گر	تال	ته ئه ننی
بونیان	به فر	به بک	پایمال	په ری	په یمان	تال (طالب)	ته به سسوم
به یر	به قا	به جا	پایین	په ری	په یله	تالچ	ته یع (طیع)
به حر	به لا	به حال	په	په ریشان	په یله وه ر	تالع	ته بیب (طیب)
به خت	به لان	به خه به ر	په ته و	په زبر	په ی	تام	ته جه ووع
به د	به لخ	به دار	په گار	په زبرایی	په یچ	تاو	ته جه لالا
به ده خشان	به م	به یر	پست	په سه ندیده	په یس ئه ز	تاوان	ته حسین
به دن	به موو	به زار	پستان	په شه ن	په یکان	تاووس	ته حریک

تەخمۇل	تەسەۋۋر (تصور)	تەلەت	تېرە	جە	جەيھون	چەرخ	حور
تەخت	تەسخىر	تەلىسم	تېرەباران	جەبىر	جەيران	چەشم	حوزن
تەختە	تەشېھ	تەماشا	تېرەگى	جەبھە	جويران	چەگىل	حوزوور
تەخەتۈع (تخطو)	تەشريح	تەمام	تېرەنداز	جەبىن	جودا	چەفتە	حوسن
تەدبىر	تەشككۈر	تەمايل	تېشك	جەدۋار	جودايبى	چەلىپا	حوققە
تەدرىس	تەصۋىر	تەمەتۈع	تېغ	جەژن	جورعە	چەم	حوكم
تەدەللۇل	تەطاۋل (تطاۋل)	تەمەع (طمع)	تېكەل	جەپار	جورم	چەمەن ئارا	حۆرى
تەپ	تەعرىف	تەمەللۇل	تېكرار تېكرار	جەرەس	جوز	چەنبەر	حۆرى ۋەش
تەراز	تەعزىم	تەمىز	ج	جەزا	جوست	چەنگ	حەبەش
تەرازوۋ	تەعم (طعم)	تەن	جادوۋگەر	جەسارەت	جووت	چەۋ	حەپس
تەراۋەت (طراوة)	تەعن	تەنەفور	جام	جەستە	جۆبار	چەۋگان	حەد
تەرەب (طرب)	تەعنە	تەنگ	جامە	جەسوور	جۆلا	چرا	حەدد
تەرەف	تەعەللۇل	تەنھا	جامى جەم	جەعبە	جۆيار	چراغ	حەروون
تەرەك	تەغەزوول	تەنناز (طناز)	جان	جەعد	جىسم	چما	حەرىر
تەرح (طرح)	تەغافول	تەھنىت	جان سپارە	جەفا	جىلوھ	چىنگ	حەرىف
تەردىد (ترديد)	تەفاۋەت	تەۋئەم	جانان	جەفاكىش	جىلوھگەر	چىدە	حەزەر
تەرز	تەففەققۇد	تەۋازۋە	جانان	جەلا	جىھان	چىن	حەزەت
تەرساھچە	تەففەككۈر	تەۋانگەر	جاناب	جەلد	جىھاندار	چىن ۋ چەنبەر	حەزم
تەرغىب	تەففەيۋە	تەۋىيە	جانبەخش	جەمال	جىھاندارىيى	چىھەرە	حەزىن
تەرەكەش	تەفرىح	تەۋزىح	جانبەروەر	جەمەع	جىھانگىر	چىرە	حەسار
تەركىب	تەقازا (تقاضى)	تەۋسەن	جانشكار	جەم	چارەبىن	چارەبىن	حەسەن
تەرلان	تەقدىر	تەۋع (طوع)	جانفەزا	جەناب	چەنگىز	چەنگىز	حەسەت
تەرنسا	تەقۋا	تەۋق	جانىب	جەنگ	چابوۋك	چ	حەشر
تەرسا	تەكەببۇر	تەۋۋقۇع	جانىسپار	جەننان	چادر	حاجەت	حەصر
تەروق	تەكفىر	تەۋەسسۇل	جاويدان	جەننەت	چارە	حازر	حەفت
تەرەف	تەلا	تەھمەن	جرم	جەۋاب	چارە	حازر	حەققىق
تەرىق (طريق)	تەلخ	تەيھوۋ	جىزۇ	جەۋال	چار	حالت	حەققىقى
تەرىقەت	تەلافى	تېبەت (طيبه)	جىگەر	جەۋر	چالاك	حالىت	حەككاك
تەزەروۋ	تەلەب (طلب)	تېپ	جىگەرسۆز	جەۋشەن	چاھ	حساب	حەلال
تەزۋىر	تەلەففۇز	تېر	جىنۇد	جەۋھەر	چاۋەنۋاپ	حوباب	حەلاۋەت

چه لقه	خاس	خودسه ر	خه رابه	خه ميره	دان	راهنما	ره نفه ت
چه مدان	خاسييه ت	خوپه م	خه راما ن	خه نجه ر	دانه	را به ر	ره بت
چه مل	خاشاک	خورسه ن	خه رقه خاک	خه ندان	دل به ر	رايح	ره تل
چه مله	خاقان	خورشيد	خه رمه ن	خه نده	دل دوز	رسته	ره جا
چه نزله (حنضل)	خاکه دهر	خوسره ويی	خه ريدار	خه نزهران	دل که ش	رسوا	ره حم
چه والّه	خالّ	خوسوس	خه زانه	خه و	دورج	رفو	ره حمه ت
چه ورا	خالق	خولد	خه زهر	خه وهر نه ق	ده ربه دهر	روئييه ت	ره حيق
چه وسه لّه	خالیس	خولدی به رين	خه س	خه وش	ده ن	رواق	ره خشا
چه يات	خام	خولله ر	خه سته	خه وف	ده هر	روياب	ره خشنده
چه يران	خامه	خوم	خه سته حالّ	ختياب	ده هه ن	رويه ند	ره ززاق
چه يف	خانه	خومار	خه سره و	خه يالّ	ديد	روح	ره زم
حيجاب	خاو	خونخوار	خه شم	خه يمه	ديده	روچه روه ر	ره سته خيّر
حيجله	خاوه ر	خونين	خه ضرا	خه يمه ران	ديوار	روحولته مين	ره سه ن
حيره	خي	خوو	خه ططاب	خيتاب	ديوان	روح	ره سم
حيره ت	خروش	خووبان	خه گوسار	خيتته خيگه	د	روخام	ره سيده
حيشمه ت	خراب	خوون	خه فيتته ن	خيّر	ذه قه ن	روخسار	ره عشه
حيله ت	خزمه ت	خوتين	خه لّات	خي ره	ذی نه ظه ر	پوره ش	ره عنا
حيله	خدر (خضر)	خوتير يژ	خه لايق	خيژ		روژ	ره غبه ت
خ	خسوس	خه به ر	خه له ست	خيلاف	پ	روژا	ره غم
	خواب	خه به ردار	خه لق	خيلعه ت	پا	روژگار	ره فح
	خوابگه ه	خه ت	خه للاق	خيلقه ت	پائيحه	روشن	ره فيق
	خوب	خه تا	خه لّوه ت	ژ	پاح	روم	ره قس (رقص)
خوشاواز	خويان	خه تابار	خه ليق	ژاژه	پاحيله زاد	روکن	ره قيب
خوشان	خوبی	خه ته ر	خه م		پاحيله پي	روهه ر	ره مانه
خوشخه ت	خويس (خبث)	خه تم	خه مبار	د	پاز	روه ره و	ره م
خونوتين	خوته ن	خه جالّه ت	خه مه ن	دادگه ر	پاسان	پوو	ره نج
خاتمه	خوجه ست	خه جه لّ	خه مخوار	داو	پام	پوود	ره نجه
خار	خوداوه ند	خه ده نگ	خه ميه وين	ده ست	پامشگه ر	پووسيه ه	ره ند
خارا	خودپا	خه ر	خه مسه يی عه با	دل دوز	پان	رووس	ره نگ
خاره زم	خودپروو	خه رابات	خه مليتو			پروومه ت	ره نگين

سهرسه‌ری سوراحی	سه‌توت	سوزان	سروش‌ت
صواحی	سه‌تیر	سوزنده	سرود
سهرشار	سه‌جار	سوعبان (ثعبان)	سپه‌نگ
سه‌رچه‌شمه	سه‌حدر	سولب صُلب	سپی
سهرگره‌ردان	سه‌حدرگاه	سولتان	سپی
سهرف	سه‌حرا	سولتانی خوته‌ن	سره‌وت
سهرفی نه‌زهر	سه‌حن (صحن)	سوله‌یمان به‌گی یاهه	سرپشک
سهرکه‌ش	سه‌حیب	سویحده‌م	سرو‌ت
سهرکه‌شیده	سه‌حیق	سولح	سزاوار
سهرکیش	سه‌خابه‌چه	سونبول	سته‌مگر
سهرنگوون	سه‌خت	سوها	سکوون
سهره	سه‌خره	سوهیل	سلیمان به‌گی یاهه‌ر
سهرواز	سه‌خره‌یی صه‌مما	سوور	سمیعنا واطعنا
سهروجه‌مان	سه‌دا	سووره	سنه‌وبه‌ر
سه‌ری که‌رزیبی	سه‌ده‌ف	سوز	سنی‌ممار
بوستان	سه‌ددانه	سوزه	سویحه
سه‌گه‌شته	سهر	سوسه‌ن	سویاه
سه‌عاده‌ت	سه‌رئه‌نجام	سوفی	سویهر
سه‌عد	سهر‌ا	سه‌با	سویهه
سه‌فا	سهر‌اپا	سه‌باح	سوحبه‌ت
سه‌ف	سهر‌اپه‌رده	سه‌به‌ب	سوحبه‌تی ناوا
سه‌فتارایی	سه‌راحت	سه‌به‌بکار	سوحبه‌ت
سه‌فا	سهر‌اسهر	سه‌بر	سوخته
سه‌فه‌ر	سهر‌اسیمه	سه‌بز	سوخن
سه‌فحه	سهر‌او‌یز	سه‌بزه	سوخن‌ندان
سه‌قه‌ر	سهر‌ریاز	سه‌بک	سوخن‌نوه‌ر
سه‌قر	سهر‌پاک	سه‌بوو	سوخمه
سه‌قف	سهر‌خوش	سه‌بوو‌حی	سوره‌ت
سه‌لام	سهر‌دار	سه‌تح	سوره‌ییا
سه‌لته‌نه‌ت	سهر‌زده‌ه	سته‌م	سورمه

ژ	زه‌قهن	زار	ره
ژاژه	زه‌کات	زاهیر	ره‌ه‌گوزار
س	زه‌لیق	زری	رها
سات	زه‌نه‌خدان	زنج	ره‌هبان
ساحه‌ت	زه‌نگ	زنجیر	ره‌هن
ساحی‌ب	زه‌نگار	زود رهم	ره‌واق
ساحیر	زه‌نگبار	زوره‌نه‌ب (ذوده‌نه‌ب)	ره‌وانبه‌خش
ساحیل	زه‌نگین	زوغه‌ن	ره‌وه‌زه
ساده	زه‌وال	زوقم	ره‌وه‌ند
ساده‌روو	زه‌وت	زومرود	ره‌وش
سادیق	زه‌وق	زولال	ره‌وشه‌ن
سارا	زه‌یغهم (ضیغهم)	زوله‌یخا	ره‌ونه‌ق
ساره‌وان	زیب	زولف	ره‌یخوور
ساز	زیبه‌نده	زولمه‌ت	ره‌ققاس رقاص
ساعه‌ت	زیر	زومر‌دین	ریا
ساعید	زیرویه‌م	زوه‌د	ریاز (ریاض)
ساعهر	زیکر	زوه‌ره	ریزه
ساف	زیلله‌ت	زووتبار	ریزان
ساقی	زینه‌ت	زوبیر	ریساله‌ت
ساکین	زیندان	زه‌بون	ریکاب
سامان	زینده	زه‌حم	ریواق
سانیع	زینده‌گانی	زه‌حمه‌ت	ره‌قه‌م
ساوا	زینده‌گی	زه‌خار	پاهزن
سایه	زیهد	زه‌خمدار	ره‌نج
سایه‌تشین	زیره‌ر	زه‌پ	ره‌ختار
سبوت (ثبوت)	زود	زه‌پ‌گه‌پ	ز
سبوح	زور	زه‌پ‌نیشان	زائیه (ذائیه)
ستاله	زاویه	زه‌ریف	زات
سته‌مکار	زه‌مانه	زه‌غه‌ن	زاد

سه لسه بیل	سه ودا	سینه	شایسته	شہ رگار	شہ ہبار	شوہرہ بی ئافاق	صیام
سه لقتہ	سه ودا سہر	سیہ ہ	شکار	شہ رمہ زار	شہ ہباز	شوش	صہ بووحی
سہ م	سہ ودا گہر	سیہ ہپوش	شکست	شہ ست	شہ ہد	شوشہ	صہ بیاد
سہ مہ نگون	سہ و سہن	سیہ ہچوردہ	شہ ککہ رین	شہ شپہر	شہ ہدی موصہ ففا	شیت	صہ باح
سہ ما	سہ یا حہ ت	سیہ ہزاغ	شکل	شہ شدہر	شہ ہر	شیتان	ط
سہ ما ع	سہ یر	سیپہر	شکڑفہ	شہ عرا	شہ ہسوار	شیتخ	طوور
سہ ماوات	سہ یران	سہ فوہ ت	شکڑھ	شہ فق	شہ ہلا	شیر	طہ یع
سہ مہ ترار	سہ بیاد صیاد	سروود	شکہ م	شہ فیق	شہ ہی خاودر	شیراز	طہ پار
سہ مہر (ثمر)	سیاہ	سہ رین	شکہن	شہ ق	شہ ہی خوبان	شیرین	طہ راوت
سہ مہن	سیبہر	سپہر	شکہنچ	شہ قایق	شہ ہین	شیشہ	طہ ریدہ
سہ مہن سا	سیبہرہ	ش	شل	شہ ققولقہ مہر	شہ و	شیفا	طہ عم
سہ مہ ندرہ	سیہ ہمار		شمش	شہ قیق	شہ وارہ	شیفتہ	طہ ناب
سہ متوور	سیجاب		شمشاد	شہ ککہ رخیر	شہ و او	شین	طہ نناز
سہ مین	سیحہ ت صیحہ		شہئن	شہ ککہ رناز	شہ و بو	شیتواز	طہ بہ ت
سہ نا (ثنا)	سیحر		شہ ب	شہ ککہ رین	شہ و دزن	شیتواو	طہ راز
سہ ندرہل (صہ ندرہل)	سیدرہ		شہ بوق	شہ کر	شہ و دزنگ	شیتوہ باز	ظ
سہ نہ م	سیدق		شہ بوستان	شہ کرخان	شہ و ہکی	شاکار	ظ
سہ ننتوور	سیراب		شہ ت (شہ ط)	شہ ککہر ئہ سفہ ہانی	شہ و رہنگ	شہ ریک	ظہ لام
سہ نجاب	سیرہ		شہ تاب	شہ ککہر ساز	شہ و گار	شہ را	ظہ لما
سہ نجہر	سیفارش		شہ پور	شہ کیب	شہ وق	شہانہ	ظہور
سہ نگ	سیفہ ت	ع	شاد	شہ کیبایی	شہ و کت	شہ و ہکی	ع
سہ نگہر	سیلسیلہ		شادان	شہ م	شہ و وال	شینا	ع
سہ نگین	سیما		شار	شہ مال	شہ یدا	ض	عابید
سہ نہ ت	سیمتہن		شاری جہ لال	شہ مامہ	شوان		عاج
سہ ہبا	سیم		شافیع	شہ مایل	شہ ہہ	ص	عادہ
سہ ہرگاہ	سیمین		شام	شہ مس	شوعاع		عادہ ت
سہ ہن	سیمین بہر		شاہ	شہ مہر تی نار	شوعبہ دہ		عادل
سہ و اب (ثواب)	سیمین تہن		شاہی بوخارا	شہرت	شوعلہ		عار
سہ واد	سیمینبہر		شاہید	شہرہ نگ	شوعلہ وەر		عارہ قچین
سہ و ت	سینا		شاہین	شہرہ	شہنا	صہ ید	
				شہ ہاب	شہرہ		

عارز	عه جه ب	عه نبه ری له رزان	غ	غه مخوار	فشان	فه نا	قانون
عارف	عه جه م	عه نبه رین	غاره ت	غه مړه وین	فکه ن	فه نه ر	قایم
عاریز	عه جیب	عه نده لیب	غاره تنګه ر	غه مزه	فکه رت	فه هم	(قَدْ كَفَا)
عاسی	عه دده م	عه تقا	غافل	غه مزه دده	فلان	فه وچ	قدووم
عاشق	عه دل	عه هد	غایه ت	غه مگوشار	فنیجان	فه یز (فیض)	قروقال
عاق	عه رقه	عه وه ز	عالیه	غه مناک	فه تن	فیتړدت	قسوور
عالم	عه رز	عه یب	غروور	غه نه ج	فه تح	فیتنه زا	قوتبی به ستامی
عام	عه رسه	عه یش	غوبار	غه نج	فه خر	فیدا	قودرت
عروس	عه رش	عه ین	غوراب	غه وغا	فه پ	فیراق	قورابه
عشره ت	عه رب	عه بیار	غوپه	غه یر	فه راخوړ	فیراق	قورب
عقید	عه زاب	عیاده ت	غوسسه (غصه)	غه یره ز	فه راهم	فیرده وس	قوریان
عوره فا	عه زادار	عیان	غولام	غه بیور	فه رده خه خش	فیرعه ون	قورص
عوزار	عه زم	عیبره ت	غه ددار	غیلمان	فه رده خرا	فیرقه ت	قورنفول
عوزر	عه زیز	عیتاب	غه بغه ب	ف	فه رده ش	فیرووزه	قول
عوززا	عه ساکه ش	عیجز	غه رق	فارغ	فه ریدوون	فیتنه	قوم
عوزله ت	عه سه س	عیراق	غه رقاب	فازل	فه رخار	فیکر	قوت
عوزو (عضو)	عه سر	عیزر (عز)	غه رب	فاش	فه رزانه	فه رمایش	قووه ت
عوشه رت	عه سکه ر	عیزز	غه ریق	فه تتان	فه رمانبه ر	ق	قه با
عوششاق	عه قد	عیسا	غه زا غه زا	فایده	فه رمایش	قابیل	قه با
عوقاب	عه قدی ثوره بیا	عیسه وی	غه زال	فتوور	فه رهاد	قاتیل (قاتل)	قه تار
عوقد	عه قره ب	عیسمه ت	غه زهل	فرسه ت	فه روه ردین	قادر	قه تاره
عولوو	عه قل	عیشق	غه زه لخوان	فرسه نگ	فه ریاده رس	قار	قه تره
عومر	عه قیق	عیشوه	غه ش	فرمان	فه زا	قاروون	قه تل
عوود	عه کس	عیشوه گه ر	غه فار	فروزان	فه زل	قاسید	قه د
عه بد	عه لاوه	عیلاج	غه فوور	فروزه نده	فه ساد	قافله	قه دده ح
عه بیر	عه له م	عیلاقه	غه له ت غه ماز	فروغ	فه سل	قافیه	قه ددر
عه تا	عه مامه	عیلله ت	غه زه نقه ر	فریاد	فه غان	قاقوم	قه دده حدار
عه تر	عه مدنه	عینوان	غه مام	فریب	فه قیر	قالب	قه دده م
عه تنار	عه نان	عیززه ت	غه مبار	فریشته	فه له ک	قامه ت	قه در
عه جایب	عه نبه ر	عیباده ت			فه ن		قه دیم

قه رار	قیبله	کرمان	که رهم	که ی	گورج	گوهه ر گون	ل
قه رال	قیدهم	کریشمه	که ساد	که یفیه ت	گوزدر	گوهه ر بار	لات
قه ریب	قیر	کشاو	که سر	که بکی مطه ووهق	گوزدرگاه	گوهه رزا	لادهن
قه رین	قیرتاس قرگاس	کشت	که سک	کیبر	گوزده شته	گیلاس	لازم
قه ز	قیسمه ت	کشور	که شتی	کیسوه ت	گوّل	گینگل	لاف
قه ست	قه راو هل	کفر	که شش	کینه سازی	گولبه دهم	گوشه	لا ی
قه سه م	ک	کلا	که شف	کتهه	گولاب	گوّ	لاله
قه سد		کلیسا	که شیده	کیمه	گولاو	گوزدرتاب	لاله پروو
قه سر	کاخ	کن	که عبه	که م	گولبه دهن	گوشه واره	لاله پوخ
قه شه نگ	کارگه	کورتک	که ف	کوّه که ن	گولبه رگ	گه زاف	لاله زار
قه فا	کاروان	کورد	که فی مووسا	که مین	گولبه نده م	گه بر	لاله عوزار
قه فه س	کازبیه	کورده	که لا	کشت	گولبون	گه دا	لاله یی حمه مرا
قه فقاز	کاژ	کوشته	که لام	که چ نه زهر	گولپه یکه ر	گه داسان	لایق
قه لّم	کازووژ	کولخه ن	که لام	که مینه	گولخیز	گه رد	لنگه
قه لعه	کاسه	کولم	که لیم	گ	گولپه نگ	گه رداب	لوتف
قه مهر	کاشانه	کونج	که م و بیش		گولروو	گه ردش	لوجه
قه مسهر	کاشغهر	کووچه	که مال	گاز	گولزار	گه ردن	لوعاب
قه ند	کاشمه ر	کوهساران	که مانداز	گاه گا	گولستانی	گه ردوونی	لوعبه ت
قه ندان	کافر	کویر	که مانکه ش	گاهگاه	گولشه که ر	گه زاف	لومه (لهومه)
قه ندی به نده ر	کافور	کویر	که مهن	گرام	گولشه ن	گه زیده	لووله
قه ندیل	کافی	کوته ه	که مه ند	گره و	گولچنین	گه ش	له نم
قه هر	کال	کوپر	که نار	گپزیده	گولگوون	گه نج	له نالی
قه هقه ه	کالا	کولان	که نارجه و	گرشه	گولعوزار	گه نجینه	له ب
قه واره	کامیل	کوّهسار	که نگین	گرفتار	گولنار	گه ه	له باله ب
قه وام	کان	کوّه	که و	گرتیژ	گومرپه ه	گه وارا	له پرتیز
قه وس	کانوون	که باب	که واکیب	گپوگال	گوناه	گه واه	له تافه ت
قه یسه ر	کاینات کائینات	که بک	که وان	گپوو	گونه هکار	گه وهره ر	له تیف
قیاس	کبریا	که تیه	که وه	گریان	گونجایش	گه وهره رین	له حزه لحظه
قیافه	کردار	که ح	که وسهر (کوثر)	گریه گره ه	گوهر		له حن
قیامه ت	کردگار	که دهر	که وکه به	گل	گوهر سه نج		

له زړه ت	ما وده را	موتنه چه پير	موسه تنه ر	مول	مه جووس	مه ره هم	مه علووم
له زيز	مايه	موتنه شه كيل	موسته عار	موله مئه ع	مه حال	مه ريه م	مه علووم
له شكرگه ه	مايل	موتريب	موسته وجيب	مولستان	مه حبه س	مه ريز مريض	مه عنا
له عل	محال	موتله ق	موسه ججه ع	مولك	مه حجه ر	مه زاب	مه غيوون
له على به ده خشان	مژول	موجه دده ر	موسه خخه ر	مومتاز	مه حرووم	مه زاح	مه غز
له غز	مراوى	موجه سسه م	موسه لسه ل	مومكين	مه خزوون	مه زار	مه غفه ر
له نجه	مروودت	موحابات	موسه لله م	مونه ججيم	مه حسوول	مه زه	مه فتوول
له نگ	مزجات	موحتاج	موشتاق	مونه ققه ش	مه حشهر	مه زلووم	مه فتوون
له نگر	مزدوور	موحه ققه ر	موشه ووده ش	مونجيم	مه حفهل	مه زه ب	مه قيوول
له يل و دوجا	مزگه وت	موحظه ر	موشير	مونحه سير (منحصر)	مه حكه م	مه سافه ت	مه قدده م
ليباس	مسته فا	موحييه ت	موصه ووده ر	مونكير	مه حكووم	مه ست	مه قسه د
ليقا	مسه له پ مپلپ	موحيت محط	موططه را	مونير	مه حموود	مه سروور	مه قسوود
ليو	مسك	موخاته ب	موظليم	موهه رده ب	مه حو	مه سموع	مه كر
	مسكين	موختار	موعه تنه ر	موهه ززه ب	مه حه بيه ت	مه سنه د	مه كووك
م	مشته رى	موخته به ر	موعه ربه د	موهه ننا	مه خزده	مه سيح	مه كه ن
مائى موعين	مشق	موخته سه ر	موعجزه	موهه ييا	مه خلوق	مه شام	مه كيد
ما به ين	مشك	موخه يمه ر	موعه لالا	موهره	مه خمور	مه شه ققه ت	مه لاييك
ماتهم	مشكين موو	مودام	موغ	موو	مه دامه	مه شق	مه لال
مار	مصه ووده ر	موداوا	موغبه چه	موسا	مه دح	مه شهوور	مه لامه ت
ماسيوا	مقه ووده س	موداوا	موغه لالا	موييه سه ر	مه دحى سته بده ق	مه شيبه ت	مه له نگ
ماشقه	مله ووده ن	مودده عى	موقابيل	مه ناثر	مه ددى نه ظر	مه صحه ف	مه لعوون
ماچ	منه ووده ر	موژه	موقه ته ع	مه نمهن	مه دهوش	مه صوب	مه للاح
ماچين	مننه ت	موژده	موقه دده ر	مه نوا	مه دهه تگره ر	مه صوون	مه ليح
مامضى	موئمين	موژگان	موقه رده ر	مه تاع	مه رال	مه گه س	مه ليحان
مانى	موئيس	موره بيه ع	موقه ششه ر	مه تله ب	مه رام	مه عازله لا	مه مات
ماه	موافق	مورده	موقه ننه ع	مه تله ع	مه رجان	مه عاسى	مه مك
ما هتاب	موباره ك	مورشيد	موكافات	مه جازيى	مه رحهل	مه عانى	مه مله كه ت
ما هروو	مويته لا	مورغ	موكه دده ر	مه جليس	مه رحه مه ت	مه عدووم	مه ملوو
ماهى	مويديع	موزه بيه ن	موكه رده ر	مه جمه ز	مه رد	مه عدوون	مه نجه نييق
ماهير	موبين	موساحه به	مه كه ن	مه جنون	مه رمه ر	مه عشووق	مه نزه ر منظر

مه نزل	میحنهت	موهد	نالین	نه بات	نه قل	نیگار	همبه سته ر
مه نزوور	میتزدر	مضمد	نام	نه جات	نه مام	نیگاه	همه مجوار
مه نسووخ	میسباح	ن	نامه	نه خشه ب	نه کیسا	نیگه	همه مدرد
مه نصوور	میسر		نامویه سهر	نه خشین	نه نگ	نیعمهت	همه مدهرس
مه نع	میسل (مثل)		ناهه موار	نه خجیر	نه هات	نیقاب	همه مددم
مه نکیر	میقنه ع		ناوا	نه خل	نه هال	نیکو	همه مریاز
مه ه	مینا		ناوهک	نه دیم	نه هانی	نیلوفه ر	همه مره زم
مه هتاشام	مینوو		ناووک	نه رم	نهو	نیپهال	همه مسهر
مه هتاب	میهان		نایره	نه زاکهت	نهوا	ه	همه مسوحبهت
مه هجه بین	میهر		نبوودت	نه زه	نهواز		همه مصورهت
مه هلیقا	میهره بان		نثار	نه زهر	نهویه هار		همه مفهرد
مه هوهش	مشکین		نرخ	نه زاره (نظاره)	نهوجه وان		همه منه فهس
مه هی خاوه ر	مه نواره		نسار	نه زم	نه ورهس		همه منشین
مه هپه یکه ر	مه وار		نگونسار	نهس	نهوع		همه مواره
مه وتهن	موصعه فا		نگوون	نهس رین	نهوکار		همه میشه
مه وچ	مه ککار		نعم المآب	نه سته رهن	نه ی		همه نار
مه وزوون	موعین		نم	نه سیحهت	نهیره نگ		همه نه ر
مه وزیع	مؤنیس		نمودار	نه سیم	نه یشه که ر		همه نگام
مه وعیزه	مه محبوب	ناسک	نوتق	نه شته	نیاز	همه دادن	همه نیه
مه ولا	مه رجه له	ناسیخ	نوسرهت	نه صارا	نیران	همه در	همه وا
مه وهووم	مه رعه ر بهرد	ناچار	نوغوز	نه غز	نیرگس	همه دهف	همه والّه
مه وهیبهت	مینا	ناگاه	نوقته	نه غمه	نیروو	همه دیه	همه وز
مه ی	مینود	ناگه هان	نوقره	نه غمه نهواز	نیزه	همه ژار	همه وسار
مه یدان	مه نزوور	ناف	نوقل	نه فهس	نیسه بت	همه ژار	همه یتهت
مه یزه ده	مورغ	نافه	نوکهت	نه فحه	نیش	همه را	همه بیته
مه یگوسار	مه تبوع	نافه بار	نوکههت	نه فخی سوور	نیشات	همه زار	همه یهات
مه یکه ده	مه قبول	نافه دار	نوما	نه قس نقص	نیشات (نشاط)	همه زل	هیولا
مه یل	مه عجوون	ناکام	نوور	نه قش	نیشار	همه فرد	هیجر
میجهر	مه لهک	ناکهس	نوشین	نه قشبه ند	نیشان	همه فراده	هیجران
میحراب	مه قددهم	نالّه	نوش	نه ققاش	نیشانه	همه لا هه	هیجرهت

هتیرش	وهقت	یهمین
هیلاک	وهنه وشه	یار
هیلال	وههم	یهقین
هیمهت	وجوود	یادگار
هیند	ویژدان	یاسه مهن
هیندوو	ویرد	
	ویسال	
و	ویستاکه	
واجب	ویسعت	
وادی	ویل	
واعیز	وینه	
واقیع		
واله	ی	
وetaغ	یادیاران	
وتهن (وطن)	یاسمین	
وهجد	یاقووت	
وهجه	یا للعجب	
وهحشی	یوسر	
وهدیعه	یوسرا (یسری)	
وهرا	یوسف	
وهرع	یومنا (یمنی)	
وهسهن (وثن)	یوونس	
وهسل	یهدی بهیزا (ید	
وهسلهت	بیضاء)	
وهسواس	یهسار	
وهسوده	یهغما	
وهعده	یهکباره	
وهغا	یهکسان	
وهفا	یهلدا	
وهفادار	یهمهن	

بەرھەمی چاپکراوی نووسەر:

- ۱- ژوان، شیعەر، چاپی یەكەم، چاپخانەى زانكۆى سلێمانى ۱۹۸۰.
- ۲- گەشتى رېچ بۆ سلێمانى، وەرگێران، چاپى يەكەم، بەرگەلەو ۱۹۸۴.
- ۳- كېشەى كورد، وەرگێران، چاپى يەكەم، ياخ سەمەر ۱۹۸۶.
- چاپى دووهم، ئێران، تەوریز ۱۹۹۰.
- چاپى سێیەم، هەولێر، ۱۹۹۲.
- ۴- گۆلەكانى دۆزەخ، شیعەر، چاپى يەكەم، ئێران، تەوریز ۱۹۹۰.
- چاپى دووهم، هەولێر ۱۹۹۲.
- ۵- گەشتى رېچ بۆ كوردستان، وەرگێران، چاپى يەكەم، ئێران، تەوریز، ۱۹۹۲.
- چاپى دووهم، ئێران، تەوریز، ۱۹۹۵.
- چاپى سێیەم، هەولێر، ۲۰۰۲.
- ۶- ئەفسانەى ئەدۆنېس، وەرگێران، چاپى يەكەم، ئێران، تەوریز، ۱۹۹۴.
- ۷- گۆرانى كوردى، وەرگێران، چاپى يەكەم، ئێران، تەوریز، ۱۹۹۴.
- ۸- مېژووى مۆسیقای كوردى، چاپى يەكەم، ئێران، شەر گرد، ۱۹۹۶.
- چاپى دووهم، هەولێر، ۲۰۰۲.
- ۹- سەبید عەلى ئەسغەرى كوردستانى، چاپى يەكەم، هەولێر، ۱۹۹۸.
- چاپى دووهم، هەولێر، ۲۰۰۲.
- ۱۰- راوە گزنگ، وتار و پەخنەى ئەدەبىيى، چاپى يەكەم، هەولێر، ۱۹۹۸.
- ۱۱- بېرەوهرییهكانى وهفایى (تحفة المريدین)، وەرگێران، چاپى يەكەم، هەولێر، ۱۹۹۹.
- ۱۲- كەروێشكى زیرەك و گورگى دانا، چیرۆكى مندالان، وەرگێران، چاپى يەكەم، سلێمانى، ۲۰۰۰.
- ۱۳- شۆرشى شێخ عوبەیدوللاى نەهرى لە بەلگەنامەى قاجاریدا: چاپى يەكەم، هەولێر، ۲۰۰۰.
- ۱۴- مېرنشینی ئەردەلان، بابان، سۆران، لە بەلگەنامەى قاجاریدا: چاپى يەكەم، هەولێر ۲۰۰۲.
- ۱۵- راپەرینی هەمزاغای مەنگوور لە بەلگەنامەى قاجاریدا: چاپى يەكەم، هەولێر، ۲۰۰۲.
- ۱۶- كەروێشك و چەقەل: چیرۆكە شیعەرى مندالان، هەولێر ۲۰۰۵.
- ۱۷- دیوانى ئەدەب: مېصباح دیوان، ئامادە و بەراورد و فەرھەنگ.

بەرھەمی داھاتوو:

- ۱- شۆرشى شێخ عوبەیدوللاى نەهرى لە بەلگەنامەى نێودەولەتیدا.
- ۲- خۆتێندەوێهەكى تازەى مەولانا خالیدی نەقشەبەندى، لێكۆڵینەو.
- ۳- دیوانى مەولانا خالید، تەرجەمەكەى كوردى.
- ۴- خۆتێندەوێهەكى تازەى مەولەوى تاوہگۆزى.
- ۵- دیوانى مەولەوى تاوہگۆزى.
- ۶- راپەرینی سەمكۆ لە بەلگەنامەى قاجاریدا.